

Τῶ φημοσῶ κ. τ. λ. Μ. Σχολῶν

Σεβασμῶ

καὶ ἀγαπῶ

MEL

Κεραμῶν.

Κωνσ. Σιμωνίδου.
1849 Μαΐου 9.

ΣΥΜΑΪΣ

ἢ

BB

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΝ ΣΥΜΗΙ

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΔΟΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΙΔΙΩΣ ΔΕ ΤΗΣ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΘΕΔΡΑΣ

ΚΑΙ

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ.

Ἄρχεται δὲ ἡ Ἱστορία αὕτη τῷ τριακοσίῳ ἑβδομηκοντῷ ἑβδόμῳ ἔτει μ. Χ.
ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἱδρύται ἡ Σχολή καὶ λήγει τῷ χιλίῳ ἑκατοστῷ τεσσα-
ρακοστῷ ὀγδόῳ μ. Χ. ὅτε καὶ κατεγράφη ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων.

Συγγραφεῖσα μὲν ὑπὸ

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΧΙΟΥ

τῷ καλ'. μ. Χ.

Ἐκδοθεῖσα δὲ τὸ πρῶτον ὑπὸ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

ἀπαρτάλακτως μετὰ σημειώσεων καὶ προλεγόμενων.

Δαπάνη τῶν κάτωθι τυπογράφων.

ΑΘΗΝΗΣΙ,

ΤΥΠΟΙΣ Φ. ΚΑΡΑΜΠΙΝΗ ΚΑΙ Κ. ΒΑΦΑ.

(Παρά τῇ ὁδῷ Ἀδριανοῦ)

1849.

Επιτομή των νόμων
και διατάξεων
του κράτους

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΚΑΡΒΑΛΑΣ

Τὰ ἀνυπόγραφα καταδιωκτέα εἰσὶ.

W. J. Smith

ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΦΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ

(Νόμος 1735/1909)

1889

ΤΩ: ΚΛΕΙΝΩ:

ΑΝΔΡΕΑΙ ΜΟΥΣΤΟΞΙΔΗΙ

ΑΓΓΛΑΪΣΜΑΤΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ: ΚΑΙ ΑΡΕΤΗ: ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΩ: ΠΑΝΤΟΙΑ:

ΚΑΙ

ΓΗΡΑΙΩ: ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΑΜΙΑ:

ΤΟΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ

ΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΣ ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

ΤΩΝ ΚΑΒΙΝΩΝ

ΑΝΑΡΤΗΣΙΜΟΝ ΜΟΤΤΟΕΙΔΗΝ

ΑΤΑΞΙΑΤΗ ΚΕΡΕΤΡΑ

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗ ΚΕΚΟΣΜΗΝΟΥ ΠΑΝΤΟΙΣ

ΚΑΙ

ΕΠΙΤΟΙΟ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΤΩΝ ΠΡΟΔΟΜΩΝ

ΤΩΝ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΑΝΕΚΔΟΤΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΥΧΕΒΑΣΤΟΣ ΑΝΑΤΟΛΙΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

Ἡ Ἱστορικὴ περίληψις τῆς νήσου Σύμης ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων αὐτῆς χρόνων μέχρι τῶν ἡμετέρων, ἐκ διαφορῶν ἀπανθισθεῖσα συγγραφέων παλαιῶν τε καὶ νεωτέρων ἐκδομένων τε καὶ μὴ.

ΣΥΜΗ ἡ νῆσος, ἡ πάλαι ποτὲ (1) Μεταποντίς καὶ Αἶγλη κληθεῖσα, διακοσίων σταδίων ἢ 25 μιλίων γεωγραφικῶν περιφέρειαν μόλις ἔχουσα, ἀνήκει εἰς τὰς ἀνατολικὰς σποράδας ὄρεινῆ καὶ πετρώδης, κειμένη ἀπέναντι τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς Καρίας μεταξύ Ῥόδου καὶ Κνίδου, παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Συμαίου κόλπου κατέναντι τοῦ Ποσειδωνίου ἀκρωτηρίου τοῦ πλησίον τῶν Λωρύμων (πόλεως Δωρικῆς παραθαλασσίας). Ἀπέχει δὲ τοῦ ἀκρωτηρίου ἡ νῆσος ἑβδομηκοντατρία στάδια κατ' Εὐλυρον τὸν Κεφαλλῆνα (2).

(1) ΣΥΜΗ, νῆσος Καρικῆ, ὡς (*) Στράβων τεσσαρεσκαίδεκάτη, καὶ πόλις ὁμώνυμος. Ὀνόμασται δὲ ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλυσοῦ. Καὶ πρότερον μὲν ἑκαλεῖτο Μεταποντίς, εἶτα Αἶγλη· τὸ ἔθνικόν Συμαῖος, ὡς Κυμαῖος, Δυμαῖος, λέγεται δὲ καὶ Συμεύς. Στέφανος ὁ Βυζάντιος.

(*) Μετὰ δ' οὖν τὰ Λώρυμα τὸ Κυνὸς σημά ἐστι, καὶ Σύμη νῆσος. Στραβ. βιβλ. ιδ. 656.

Σύμη δὲ νῆσος, φασί, Καρικῆ, καὶ πόλις ὁμώνυμος, ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰαλυσοῦ. Ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Μεταποντίς καὶ Αἶγλη ὠνομάσθη ποτὲ· λέγεται δὲ καὶ πέρδικας μαχίμους φέρειν. Ἐθνικὸν αὐτῆς Συμαῖος. Εὐστάθιος Π. β'. 671.

(2) ΣΥΜΗ, νῆσος Καρικῆ, ὡς Ἐκαταῖος φησιν, οὐ μακρὰν τοῦ Ποσειδωνίου ἀκρωτηρίου, τοῦ παρὰ τὴν πόλιν Λώρυμα· ἀπέχει δὲ τοῦ ἄκρου ἡ νῆσος σταδίους τρεῖς πρὸς τοῖς ἑβδομήκοντα· κέκληται δὲ Σύμη, ἀπὸ Σύμης τῆς Ἰκλήμου καὶ Δωτίδος, γυναικὸς Γλαύκου, ἐν ἧ καὶ ἱερὸν Γλαύκου περίπτερον, εὐ

Καὶ τὸ πάλαι μὲν εἶχε πόλεις τρεῖς τὴν Σύμην, τὴν Μεταπον-
 τίδα καὶ τὴν Αἰγίλην, νῦν δὲ μίαν καὶ μόνην τὴν Σύμην (κατα-
 στραφεισῶν τῶν λοιπῶν δύο ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, ὡς
 θέλομεν ἰδεῖ παρακατιόντες), πλὴν καλῶς κατοικημένην
 ἔχουσα πληθυσμὸν 9,000 ὡς ἔγγιστα καὶ οὐκ ὀλίγῳ μεγα-
 λοπρεπεῖς ναοὺς (1) προικισμένην δ' ἐκ φύσεως καὶ μὲ
 πολλοὺς λιμένας, ὧν οἱ ἀξιολογώτεροι εἰσὶν ἐξ, οἱ ἀκό-
 λουθοι, (2) Αἰγιαλός, (3) Μεταπόντιος ἢ (4) Ἐμπόριον,

ὕψος ἔχον, ἡ Σύμη ἢ γυνὴ αὐτοῦ ἴδρυσε, τιμὰς ἴσα θεοῖς διδοῦσα τῷ
 ἀνδρὶ αὐτῆς· καὶ Ποσειδῶνος ἐστίν, ἡ Σκύρων ὁ Χαριθύμου καὶ Εὐθαλ-
 λίας ἴδρυσε. Καὶ Διὸς Οὐρανίου, ἡ Εὐδήμος ὁ Πausανίου καὶ Ναυσίχα-
 ρίδος ἠγείρε· καὶ Σκύλλας, ὁ Δωρόφρων Παρενθύρου καὶ Ἀπειράνδρης
 ἴδρυσεν. ἔχει δὲ περίμετρον ἡ νῆσος, ὡς Φόρβας καὶ Λαόστεφος φασί,
 σταδίου διακοσίους. Τὸ ἔθνικόν Συμεὺς ὡς Ἑκαταῖος, Συμαῖος δὲ ὡς
 Φόρβας ὁ Κερκυραῖος, καὶ Λαόστεφος ὁ Συμαῖος. (Ἐκ τῶν τοῦ Εὐλύρου
 τοῦ Κεφαλλῆνος Ἐθνικῶν). Τίς δὲ ὁ Εὐλύρος αὐτός; Ἴδε ἐν τῷ τέλει
 τὴν βιβλιογραφίαν αὐτοῦ.

(1) Βλεπ. σελ. 56 ἐν τῇ σημειώσει.

(2) Αἰγιαλός, λιμὴν ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ καθολικὸς, ἀπὸ Αἰγιαλέως
 Στρατηγοῦ Συμαίων Δορύκλου καὶ Λυσιστράτης λαθῶν τὴν ἐπίκλη-
 σιν. ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὸν μεγαλοπρεπὲς Ποσειδῶνος Αἰγιαλέως
 καὶ πόλισμα ὁμώνυμον. Τὸ ἔθνικόν Αἰγιαλέως ὡς Ἑκαταῖος φησιν. Εὐλύρ.

(3) ΜΕΤΑΠΟΝΤΙΣ, πόλις παραλία ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ ἀπὸ Μετα-
 πόντου Καλυδῶνου καὶ Ξανθίππης πρώτου οἰκιστοῦ· ἐν αὐτῇ, καὶ ἱερὸν
 Ἀπόλλωνος Μεταποντέως ἐστίν ἡ Μεταπόντιος ἴδρυσε, καὶ λιμὴν Μ-
 ε-τ-α-π-ὄ-ν-τ-ι-ο-ς· τὸ ἔθνικόν Μεταποντέως καὶ Μεταπόντιος, ὡς Ἑκαταῖος
 καὶ Λαόστεφος.

(4) ΕΜΠΟΡΙΟΝ, χώρα ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ καὶ λιμὴν ὁμώνυμος· ὀνό-
 μαται δὲ ἀπὸ Δαϊδάλου Ἄρχοντος Ἐμπορίου Πολυφῆμου καὶ Ζευξίδος καὶ
 τὸ πάλαι μὲν Οὐράνιον ἑκαλεῖτο, ἡ χώρα, καὶ τὸ ἔφον τῆς χώρας ἄκρον
 ἐν τῇ κτίσει ὁ Μεταπόντιος πόλιν Μεταποντίδα μετωνόμασε· καίπειτα
 Εὐπόρις ἐκλήθη ἀπὸ Εὐπόρου τοῦ Μεταπόντου· νῦν δὲ Ἐμπόριον
 ἔχει τὴν ἐπίκλησιν, ἐν τῇ χώρᾳ τέμενος μεγαλοπρεπὲς Μουσῶν Ὀλυμπίων
 ψυχωμένελετριον ἴδρυται, τὴν χώραν κοσμοῦσιν, ὁ Χέρσος, Κλεόμ-
 βροτος καὶ Χασιδικὸς Ἀπολλίδου καὶ Εὐλαθείας ἴδρυσαν, ἐξ οὗ πολλοὶ καλοῖ

(1) Νεόλιος, (2) Πάνορμος, (3) Λαπαθίας και (4) Περι-

κάγαθοι ἄνδρες ἐς τὰ μάλιστα σοφοὶ ἐξῆλθον, ὡς Φόρβας, Λαόστεφος (*) και Εὐλυρος, οἱ ἐν αὐτῷ μαθητεύσαντες, φασιν. Εὐλυρος.

(1) ΝΕΟΛΙΟΣ, λιμὴν ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ μέγας ἀπὸ Νεολίου τοῦ Θυμοχάρου και Σύμης, γυναικὸς Γλαύκου και πρώτου τυράννου Συμίων. Ἔστι δὲ και ὄρος ὁμώνυμον, και ἱερὸν ἐν αὐτῷ Γλαύκου ἕτερον, ὃ Νεόλιος ἴδρυσεν τῇ τῶν ἱερέων Ποσειδῶνος προτροπῇ, ὡς Ἐκαταῖος και Λαόστεφος. Εὐλυρος.

(2) ΠΑΝΟΡΜΟΣ, λιμὴν ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ λίαν χαίρεις και τῶν ἀνέμων ἀδιάλλακτος ἐχθρός· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ και βωμὸς Ποσειδῶνος πάνυ παλαιὸς ὃν Τρόχιλος Περιμέδοντος και Περικλυμένης ἴδρυσεν, ὡς Φόρβας και Λαόστεφος φασι. Εὐλυρος.

(3) ΛΑΠΑΘΙΑΣ, λιμὴν ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ ἀπὸ ἥρωος Λαπάθου Ἀριστοχάρου και Καλλικόμου λαβὼν τὴν ἐπωνυμίαν· ἐν αὐτῷ και ἱερὸν Ἀθηναῆς Λαπαθίας ἔστιν, ὃ Λάπαθος ἤγειρε τῇ Θεῷ τιμὰς ἀπονέμων. Ἐκαταῖος τε και Λαόστεφος. Εὐλυρος.

(4) ΠΕΡΙΚΛΑΕΙΟΝ, λιμὴν ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ ἀπὸ Περικλείου ἥρωος Κνιδίου, Πολυκράτους και Ἀσπασίας· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ και ἱερὸν Διοσκουῶν Περικλείων ὃ Φαέθων Κάλχαντος και Μηνελαῖδος ἴδρυσεν, ὡς Φόρβας και Λαόστεφος φασι. Εὐλυρος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξ ἑπισημειωμένων, οἱ μὲν φυλάττουσι μέχρι σήμερον τὰς παλαιὰς ὀνομασίας αὐτῶν, ὀλίγον παρεφθαρμένας, ὡς, ὃ Αἰγιαλὸς, Γαλαλὸς (βλ. σελ. 32 ἐν τῇ σημειώσει) ὃ Πάνορμος, Πανερμότης (βλ. σελ. 18 ἐν τῇ Συμ.) και ὃ Λαπαθίας, Λάπαθα· οἱ δὲ ἀπόλεσαν αὐτὰς μετονομασθέντες ἄλλως, ὡς ὃ Μεταπόντιος, Νημπορηλὸς, φυλάξας τὴν τρίτην ὀνομασίαν (βλ. σελ. 1 ἐν τῇ Συμ.) ὃ Νεόλιος, Πέδι, ἐκ τῆς ὁμονύμου πεδιάδος λαβὼν τὴν ὀνομασίαν (βλέπ. σελ. 35 ἐν τῇ Συμ.) και ὃ Περικλείος, Αἰμιλιανὸς και Μιλιανὸς (βλ. σελ. 59 και 127 ἐν τῇ Συμ.).

Ἐν τῷ λιμένι τῆς νήσου Αἰγιαλῷ ἐσώζετο μονηδριον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου τιμώμενον, τὸ ὁποῖον ἐπεσκεινάσθη και ἐμεγαλύνθη ὑπὸ τοῦ ἀοιδήμου Μιχαὴλ Νικολάου τοῦ Καλαφατᾶ, ἐπιτρόπου τῆς μονῆς, κατὰ τὸ 1836, ὡς και εἰς τὴν σελ. 32 ἐν τῇ σημειώσει ἀναφέρεται. Εἰς τὴν ἀνασκαφὴν τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ μονηδρίου τούτου ἀνεκαλύφθησαν εἰρήπια μεγαλοπρεπῆ ναοῦ ἀρχαίου, ἀλλὰ πάλιν ἐκάλυψαν αὐτὰ δι' ἀγνώστους λόγους. Τὸ δὲ 1847 θέλοντες οἱ κά-

(*) Ἰδὲ σημειώσειν σελίδος 3.

κλειον· ὁ δὲ κατοικήσας αὐτὴν πρῶτος λέγεται Γλαῦκος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαλάσσιος, σὺν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Σύμη, θυγατρὶ Ἰκλήμου καὶ Δωτίδος, ἡ Ἰαλυσσοῦ κατ' ἄλλους, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἡ νῆσος ἔτυχε τοῦ ὀνόματος. Ἦν δὲ ὁ Γλαῦκος υἱὸς Νωπέως καὶ Εὐβοίας, γεννηθεὶς ἐν Ἄθηδῶνι πόλει τῆς Βοιωτίας, ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας κειμένη.

τοικοὶ γ' αὐξήσῃσι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μονήριον, ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως καὶ τῆς πόλεως τοῦ Αἰγιαλοῦ, ἀνεσκαψάν ἐκ θεμελίων τὸ νεοπισκευασθὲν μονήριον καὶ τὴν περίξ αὐτοῦ θέσιν μετ' ἐπιστάσις μεγάλης, καὶ παραδόξως ἀνεκαλύφθησαν παλαιὰ μεγαλοπρεπῆ θεμέλια, δεδεμένους ἔχοντα τοὺς λίθους διὰ σιδήρου καὶ μολύβδου, πρὸς τούτοις καὶ πορφυροὺς λίθους λίαν σιλιπνοὺς, ἄνθρακας, συντρίμματα ὑάλων, ἔδαφος ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, κρηπίδας στηλῶν, κιανόκρανα, κύβους ψηφογραφημάτων, ὅσα ἀνθρώπων καὶ πλῆθος κοσμημάτων ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, ὅλα δείγματα ὑπάρξεως μεγαλοπρεποῦς ναοῦ. Ὅτι δὲ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν ὑπῆρχε τὸ πάλαι ναὸς Ἑλληνικὸς, ἡ ἀνασκαφὴ ἀνεκάλυψε. Τὴν δὲ ὑπαρξίν τοῦ ναοῦ βεβαίως καὶ Διόστεφος λέγων « ἔστι δὲ ἐν χώρῃ Αἰγιαλέως λιμὲν Αἰγιαλῶ καὶ ναὸς Ποσειδῶνος μεγαλοπρεπῆς, ὃν Αἰγιαλεὺς ὁ Δορύκλου καὶ Λυσιανάσσης ἤγειρεν. . . . » « Καὶ Εὐλύρος Κεφαλλῆν ὁ γεωγράφος . . . ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος μεγαλοπρεπὲς κ. τ. λ. (Ἴδε Αἰγιαλός). Ὅτι δὲ μετεβλήθη εἰς ἐκκλησίαν ὁ αὐτὸς Διόστεφος, πάλιν βεβαίως « ὃν καὶ μετέβαλον εἰς ἐκκλήριον οἶκον Θεοῦ ζῴωντος » καὶ Νεόκομος Σωμαῖος ὁ Διομήδους. « Φθασάσης δὲ τῆς νῆος εἰς Σύμην τὰ ἱετρία καὶ τοῖχος ἅπαν ἀφηνῆ; κεκομησμένη ἐχούσης, ἐξέρχονται μὲν τῆς νῆος οἱ ἄγγελοι διὰ τῆς ἱερᾶς τῶν ὀρκίων λέμβου, φέρονται δὲ μετ' εὐφημιῶν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου τοῦ ἐν τῷ Αἰγιαλῷ . . . Κατεστράφη δὲ ὁ ναὸς οὗτος ὅτε οἱ ἐπικατάρτατοι σταυροφόροι ἐκυρίευσαν τὴν νῆσον καὶ μάρτυς ὁ αὐτὸς Νεόκομος . . . » « Τὸν δὲ ναὸν τὸν μέγαν τοῦ Βαπτιστοῦ τὸν ἐν Αἰγιαλῷ οἱ νέοι τῆς νήσου κύριοι, Θεῶν καὶ ἀνθρώποις ἐχθροί, κυριεύσαντες καὶ διαρπάσαντες, κατέσκαψαν· τοὺς δὲ ἐν αὐτῷ φρουροῦντας κατέσφαξαν ἀνιλεῶς . . . » Ἐπὶ τῶν ἀνεκαλυφθέντων λοιπῶν παλαιῶν θεμελίων ἤγειραν οἱ κάτοικοι μεγαλοπρεπῆ ναὸν ἀρχιτεκτονοῦντος Καρναβᾶ τοῦ Ῥοδίου, οὗ τὸ ἐσωτερικὸν εἰσὶ καλλωπίζεται.

Σ. τοῦ Ἐκδότου.

- » Ἀθηδῶν νύτις ἔστιν ἐπὶ πλευροῖσι θαλάσσης
 » Ἄντιον Εὐβοίης, σχεδὸν Εὐρίπιοι ῥοάων
 » Ἐνθεν ἐγὼ γένος εἰμί. Πατὴρ δέ με γείνατο Νωπέως (1).

Ἄλλοι δὲ ἄλλως λέγουσιν περίτε τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μη-
 τρὸς τοῦ Γλαῦκου καὶ μάλιστα παρ' Ἀθηναίῳ ἀπαντᾶται
 « Προμαθίδας ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις, Πολύβου, τοῦ Ἑρ-
 » μοῦ καὶ Εὐβοίας, τῆς Λαρίμου, γενεαλογεῖ τὸν Γλαῦκον.
 » Μνασέας δ' ἐν τρίτῳ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἀθηδῶνος καὶ Ἄλ-
 » κύνης αὐτὸν γενεαλογεῖ Εὐάνθης δ' ὁ ἐποποιὸς
 » ἐν τῷ εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνῳ Ποσειδῶνος αὐτὸν εἶναι καὶ
 » Παίδος νόμφης » (2). Ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσιν αὐτὸν υἱὸν
 Φόρβου καὶ Πανοπειίας καὶ Νηρέως. Τὸ βεβαιότερον ὁμῶς
 εἶναι τοῦ Νωπέως καὶ τῆς Εὐβοίας κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν
 Συμαίων συγγραφέων.

Ὅτι ὁ Γλαῦκος πρῶτος κατόκησε τὴν νῆσον βεβαιοῖ
 καὶ Ἀθήναιος λέγων « Ναυτικὸν δὲ αὐτὸν (τὸν Γλαῦκον
 « δηλ. ὡς ἀνωτέρω φαίνεται) καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γε-
 » νόμενον, Πόντιον καλεῖσθαι ἀρπάσαντα δὲ Σύμην τὴν
 » Ἰαλύσου καὶ Δωτίδος θυγατέρα, ἀποπλευσαι εἰς τὴν Ἀσίαν,
 » καὶ τὴν ἐγγὺς τῆς Καρίας νῆσον ἔρημον κατοικήσαντα
 » ἀπὸ γυναικὸς Σύμην αὐτὴν προσαγορευσαι » (3) Καὶ
 Λαόστεφος Ἀχιλλέως ὁ Συμαῖος ἐν τῇ *Ποικίλῃ* αὐτοῦ
Ἱστορίᾳ « Σύμη οὖν ἡ νῆσος ἔρημος τὸ πάλαι ἦν, κατόκει
 » δ' αὐτὴν Γλαῦκος, ὃς καὶ Θαλάσσιος ἐπεκλήθη, καὶ Σύμη
 » ἡ γυνὴ αὐτῷ, θυγάτηρ Ἰκλήμου καὶ Δωτίδος, ἐξ ἧς καὶ ἡ
 » νῆσος Σύμη προσηγόρευται ».

Τοῦτο βεβαιοῖ ἔτι περισσότερον καὶ ἐπιγραφὴ τις ἀρ-

(1) Ἀθήναιος Βιβλ. Ζ. (200). (2) Ἀθῆν. αὐτῆ. (3) Ἀθῆν. αὐτῆ.

χαία Πελασγική ἦν διέσωσε Λαόστεφος εἰς τὴν ἑαυτοῦ *Ποικίλην Ἱστορίαν*, ὡς καὶ ἄλλας, ἀς παραλείπω χάριν συντομίας· εἶναι δὲ αὕτη.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΤΕ ΣΟΥΜΕΕ ΤΕ ΟΙΚΕΕΤΟΡΕΣ ΠΡΩΤΟΙ
 ΠΡΕΟΙ ΑΝΤΙΛΕΠΤΟΡΕΣ ΣΟΥΜΕΕΣ ΤΕ ΠΟΛΕΟΣΣ.

ΓΛΑΟΥΚΟΣ ΤΕ ΣΟΥΜΕΕ ΤΕ ΟΙΚΕΕΤΟΡΕΣ ΠΡΩΤΟΙ ΠΡΕΟΙ ΑΝΤΙΛΕΠΤΟΡΕΣ ΣΟΥΜΕΕΣ ΤΕ ΠΟΛΕΟΣΣ.

Τούτέστιν,

Γλαῦκος τε Σύμη τε οἰκήτορες πρῶτοι Θεοὶ ἀντιλήπτορες Σύμης πόλεως.

Γλαῦκος λοιπὸν εἶναι ὁ πρῶτος ὁ τὴν νῆσον κατοικήσας κατὰ τὰς προμνησθείσας μαρτυρίας καὶ οὐχὶ Χθόνιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σύμης, ὡς ὁ Σικελιώτης Διόδωρος θέλει. (1) Τὸν δὲ Χθόνιον δεύτερον οἰκήτορα θέλουσιν οἱ

(1) Τὴν νῆσον τὴν Σύμην ὀνομαζομένην τὸ παλαιὸν ἔρημον οὖσαν πρῶτοι κατέφκησαν οἱ μετὰ Τρίοπος ἀφικόμενοι, ὧν ἡγεῖτο Χθόνιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ Σύμης, ἀφ' ἧς ἡ νῆσος ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας ὕστερον δὲ αὐτῆς ἐβασίλευσε Νιρεὺς ὁ Χαρόπου καὶ Ἀγλαίας, κάλλιε διαφέρων, ὃ καὶ ἐπὶ Τροίαν μετὰ Ἀγαμέμνονος ἐστράτευσε, τῆς τε νήσου δυναστεύων καὶ τῆς Κνιδίας μέρους κυριεύων· μετὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους κατέσχον τὴν νῆσον Κᾶρες, καθ' ὅν καιρὸν ἐβαλτατοκράτουν. Ὑστερον δὲ αὐχμῶν γενομένων ἔφυγον ἐκ τῆς νήσου, καὶ κατέφκησαν τὸ καλούμενον Οὐράνιον· ἡ δὲ Σύμη διέμεινε ἔρημος ἕως ὁ στόλος ὁ Λακεδαιμονίων καὶ Ἀργείων παρέλαθεν εἰς τούτους τοὺς τόπους· ἔπειτα κατῆλθε πάλιν τὸν δε τὸν τρόπον. Τῶν μετὰ Ἰππότου τις μετασχὼν τῆς ἀποικίας ὄνομα Ναῦσος ἀναλαβὼν τοὺς καθυστερησάντας τῆς κληροδοσίας ἔρημον οὖσαν τὴν Σύμην κατέφκησε· καίτισιν ἐτέροις ὕστερον καταπλεύσασιν, ὧν ἦν Εὐθὸς ἡγεμὼν, μεταδὸς τῆς πολιτείας καὶ χώρας κοινῇ τὴν νῆσον κα-

βαγειν

Συμαῖοι συγγραφεῖς καὶ πρῶτος ὁ Λαόστεφος λέγων· «Παρά
 » δὲ Διοδώρῳ τῷ Σικελιώτῃ, Νικοδώρου υἱῷ καὶ Νεαν·
 » θίδος, Χθόνιος πρῶτος οἰκῆτωρ φαίνεται, ἀλλ' οὐκ ἀλη·
 » θές, διέλαθε γὰρ Διόδωρος. Χθόνιος οὐ πρῶτος οἰκῆτωρ
 » ἀλλὰ δεύτερος, ὡς ἐν οἰκείῳ τόπῳ λεχθήσεται ».

Κατοικήσας λοιπὸν τὴν νῆσον ὁ Γλαῦκος τῇ πρώτῃ τῶν
Γλαυκίῳ Χαραγῆ (1) ἀπὸ οἰκήσεως τῆς νήσου, ἦτοι τῷ

τόπος· φασὶ δὲ τῆς ἀποικίας ταύτης μετασχεῖν τοὺς τε Κνιδίους καὶ Ρο·
 δίους.

Διόδωρος Σικελ. βιβλ. Ε'. 53.

(1) Ἡ ἑορτὴ τῶν Γλαυκίῳ καθιερώθη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
 ἐμφανίσεως τοῦ Θεοῦ Γλαύκου καὶ ἐτελεῖτο μεγαλοπρεπῶς παρὰ τῶν
 Συμαίων κατὰ τριάκοντα δύο ἔτη, διότι καὶ τόσος καιρὸς παρήλθεν·
 τὴν δὲ πρώτην ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐθεώρουσαν πρώτην ἡμέραν νέας χρο·
 νολογίας, τὴν ὁποίαν καὶ ἐκάλουν Χαραγῆν διὰ τοιαύτην αἰτίαν.
 τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ὅποτε οἱ ἱερεῖς ἔθυσαν τὰ ἱερεῖα καὶ ἐπρόσφερον
 αὐτὰ εἰς ὀλοκαύτως τῷ θεῷ Γλαύκῳ, τότε καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς νήσου
 ἢ ὁ τύραννος, παρακολουθούμενος ὑπὸ δύο νεωκόρων δαδούχων καὶ ἐξ
 ἱερέων ἐν στολῇ, εἰσέχευτο εἰς τὸ ἱερόν ἐστεφανωμένος μὲ μωσαϊκὴν, ἐπλησία·
 ζε τὴν ἱεράν στήλην, τὴν ἰσταμένην ὅπισθεν τοῦ ἀγάλματος, τὴν κε·
 καλυμμένην οὖσαν μὲ χρυσοῦν παραπέτασμα, καὶ ἰστάμενος ἐμπροσθεν αὐτῆς
 ἔκυπτεν τὸν αὐχένα, ὡς καὶ οἱ ἱερεῖς· οἱ δὲ παρακολουθοῦντες νεώκοροι, ἀνέλ·
 κοντες τὸ παραπέτασμα διὰ τῶν καλωδίων, ἐμπροσθεν τὸν βασιλέα· ὁ δὲ
 βασιλεὺς, ὑψώνων τότε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιάν, ἐχάραττεν ἐπὶ τῆς στή·
 λης μὲ τὴν μάχαιραν τὴν ἱεράν, ἣν καὶ ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου
 διὰ χεῖρὸς τῶν ἱερέων γραμμὴν μίαν, ἣν γραμμὴν ὕστερον ἐκάλυπτον
 μὲ χρυσοῦν ῥαβδωτόν. τὴν γραμμὴν ταύτην ἐκάλουν Χαραγῆν καὶ
 αὕτη ἦτον ἡ πρώτη καὶ μόνη χρονολογία τῶν Συμαίων ὕστερον ἕως
 διηρέθη καὶ αὕτη εἰς πολλὰ μέρη κατὰ τὴν ἀύξησιν τῶν ἑορτῶν.

Καὶ ἡ μὲν Χαραγῆ εἰς Ποσειδωνία δύο διηρέθη· ἐκάστη δὲ
 τούτων τῶν Ποσειδωνίων ἑορτὴ εἶχε 16 Ἑσπέρια. τὰ δὲ Ποσει·
 δωνία εἰς Χθόνια δύο, ἐκάστη δὲ ἑορτὴ αὐτῶν εἶχε 8 Ἑσπέρια. τὰ δὲ
 Χθόνια εἰς Σκύλλια δύο καὶ ἐκάστη ἑορτὴ αὐτῶν εἶχε 4 Ἑσπέρια. τὰ
 δὲ Σκύλλια εἰς Γαμήλια δύο, καὶ ἐκάστη ἑορτὴ αὐτῶν εἶχε 2 Ἑσπέρια.
 τὰ δὲ Γαμήλια εἰς μυστήρια δύο, εἶχε δὲ καὶ τούτων ἐκάστη 4 Ὄρας,
 καὶ ἐκάστη τῶν Ὄρων περιεῖχε 92 ἡμέρας, ὥστε 4 Ὄραι ἀπετέλουν ἐν

4112 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1396 Π. Χ.) καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καὶ τειχίσας τὴν πόλιν ἐβασίλευεν ἐν τῇ νήσῳ. Ναυπηγήσας δὲ καὶ πλοῖα, καὶ ποιήσας ναυτικὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ἐλεηλάτει τὰς πέριξ τῆς Καρίας καὶ Λυκίας παραλίας, πόλεις, καὶ διετῆρει τὸ ὑπήκοον αὐτοῦ λεηλατῶν. Ὑστερον δὲ, ἀξηθείσης τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δι' ἀρπαγῆς πολλῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ δι' ἀποικιῶν, αὐτὸς ἀνεχώρησε καὶ περιεπλανᾶτο εἰς τὰς νήσους.

Οἱ δὲ Συμαῖοι ὑπολαβόντες τὴν περιπλάνησιν τοῦ Γλαῦκου μετὰστασιν, διότι καὶ δι' αὐτὸ ἐγένετο, ἐθεοποίησαν αὐτὸν καὶ ναοὺς ἤγειραν· ἀνέδειξαν δὲ καὶ διάδοχον τῆς βασιλείας τὸν Νεόλιον υἱὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐξ ἄλλου πατρὸς, Θυμοχάρους καλουμένου, γεννηθέντα. Μετὰ τριακοντα δύο ὅμως ἔτη, φανείς πάλιν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ τῷ ἐν τῇ Πεδιάδι, τῷ παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ (1) Νεολίου ὄρους ἰδρυμένῳ, ὅτε τὰ Ἀποδήμια αὐτοῦ ἐτελοῦντο ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἐνδεδυμένος στολὴν πάντη τερατώδη, ἐκ δερμάτων δελφίνων κατασκευασμένην, καὶ ἀγιάσας τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαὸν τοὺς ἐν τῷ ναῷ διὰ τοῦ αἵματος τῆς θυσίας, ἀπῆλθε τὴν τρίαιναν φέρων εἰς χεῖρας καὶ παρακολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἱερέων καὶ τοῦ λαοῦ μὲ πρόσωπα κεκαλυμμένα· θάμβος μέγα δὲ ἐκράτει πάντας τοὺς παρακολουθοῦντας.

Μέχρι θαλάσσης παρηκολούθησαν τὸν Γλαῦκον ἐν ἡσυχίᾳ μεγάλη· ἀφοῦ δὲ ἐπλησίασαν εἰς τὴν θάλασσαν, ὁ μὲν Γλαῦκος εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτῆς καὶ λαβὼν ὕδωρ διὰ τῆς χει-

ἔτος ὀλόκληρον καὶ ἡμέρας τρεῖς καθ' ἡμᾶς. Ὅλοι δὲ αὐταὶ ἦσαν ἑορταὶ καὶ ἐτελοῦντο μεγαλοπρεπῶς. Καὶ ταῦτα ἐν συνόψει περὶ τῆς χρονολογίας τῶν Συμαίων. Σ. τοῦ ἑκδότου.

(2) Τὴν σήμερον Νοεμβρῆς καὶ Μῦλοι ἐλ. σελ. 48 ἐν τῇ σην.

ρός, ἐβράντισε τὸ πλῆθος ἐπτάκις. Τὸ δὲ πλῆθος βαν-
τιζόμενον ἔπεσε πρηνές περὶ τὴν παραλίαν ἐπὶ τῆς ἀμ-
μου προσταγῇ τῶν ἱερέων καὶ ἔμεινε μέχρις ὥρας ἡμι-
σεΐας εὐλογοῦν τὸν Θεὸν τοῦ καὶ ἕως οὗτου ὁ Γλαῦκος, πλέων
ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀφανῆς ἐγένετο ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ
πλήθους.

Τὸ πλῆθος δὲ ὕστερον, στραφὲν πάλιν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐν ἀγαλλιᾷσει ἐώρτασε μεγαλοπρεπῶς.
Τὴν δὲ ἐπιούσαν προσκαλεσάμενοι οἱ ἱερεῖς τοὺς ἀρχοντας
τῆς πόλεως καὶ τὸν τύραννον αὐτῶν Βλέφαρον, ἐψήφισαν
ἐορτὴν τῷ Θεῷ δευτέραν, κληθεῖσαν *Γλαυκία*, καὶ τελου-
μένην μεγαλοπρεπῶς κατὰ τριακονταδυάδα εἰς μνήμην
τῆς ἐμφάνισεως τοῦ Θεοῦ αὐτῶν Γλαύκου, ἀφ' ἧς ἡμέρας
ἀρχεται καὶ ἡ χρονολογία τῶν Συμαίων. Ἡ δὲ ἐμφάνισις
τοῦ Θεοῦ Γλαύκου ἐγένετο τῇ δευτέρᾳ *Χαραγῇ τῶν Γλαυ-
κίων* ἀπὸ οἰκῆσεως τῆς νήσου, ἢ τῇ πρώτῃ ἀπὸ τῆς ἐμ-
φανίσεως τοῦ Θεοῦ, τῷ δευτέρῳ δὲ ἔτει τῶν *Γαμηλιῶν*
καὶ τῷ τρίτῳ τῆς τυραννίας Βλεφάρου τοῦ Νεολίου καὶ
τῆς Ἰλαρίας, τυράννου Συμαίων καὶ διαδόχου τοῦ ἀπο-
θανόντος αὐτοῦ πατρὸς Νεολίου, ἦτοι τῷ 4144 ἀπὸ Κ. Κ.
(τῷ 1364 Π. Χ.).

Δέκα ἔτη ζήσας ὁ Βλέφαρος ἐπὶ τῆς τυραννίας εὐκλεῶς,
ἀπῆλθε τῷ 4153 ἀπὸ Κ. Κ. ἢ τῷ 1355 Π. Χ. δηχθεὶς ὑπὸ
ὄψεως καὶ κατέλιπε διάδοχον τῆς τυραννίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ
Ξεάνδρον, τὸν ἐκ τῆς Οὐρανίας γεννηθέντα. Τυραννίσας δὲ
καὶ οὗτος ἑπτὰ μόνα ἔτη ἀπέρχεται εἰς τὸν τάφον τῷ 4160
ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1355 Π. Χ.) καὶ διαδέχεται αὐτὸν ὁ υἱὸς
τοῦ Κλεαγόρας, ὁ ἐκ τῆς Καλλιπάριδος γεννηθεὶς. Τυραννή-
σας δὲ καὶ οὗτος δεκαπέντε ἔτη, παρέδωκε τὴν τυ-
ραννίαν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πειράσιον τὸν ἐκ τῆς Χα-

ριτος τῷ 4175 ἀπὸ κτίσεως Κόσμου, (τῷ 1833 Π. Χ.) Οὗτος δὲ λαβὼν τὴν τυραννίαν ἐτυράννει βαρβάρως ἕως ὅτου Ἀρίσταρχος ὁ Νικηφόρου καὶ Παρθενίας, εἷς τῶν πρώτων κατοίκων τῆς νήσου, ἐλθὼν μετ' ἄλλων πολλῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τυράννου, κατέσφαξε καὶ τὸν τύραννον καὶ τοὺς δορυφόρους του, ἐκδικούμενος τὸ αἷμα τοῦ Πατρός του, φονευθέντος διὰ χειρὸς τοῦ τυράννου· ἐφονεύθη δὲ ὁ Πειρασίος τὸ ἕκτον ἔτος τῆς τυραννίας αὐτοῦ ἤτοι τῷ 4181 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1327 Π. Χ.).

Μετὰ τὸν θάνατον δὲ τοῦ Τυράννου Πειρασίου ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ὁ θανατώσας αὐτὸν Ἀρίσταρχος, διὰ τῶν ὄπλων, ἀλλὰ καὶ οὗτος μιμούμενος τὰς κακουργίας τοῦ πρὸ αὐτοῦ, ἐφάνη δυστυχέστερος ἐκείνου, διότι, Πάρδαλος ὁ Παρδάλου καὶ Πανόπης, Ἐλπαδίων ὁ Ἀκρισίου καὶ Πελλήνης, καὶ Ἀμυθάων ὁ Δευκαλίωνος καὶ Ἀδειμαντίδος, ἄνδρες ἐπίσημοι τῆς νήσου, λαβόντες τὰ ὄπλα, παρετάχθησαν κατὰ τοῦ τυράννου, ἐπολέμησαν αὐτὸν γενναίως καὶ ἔρριψαν πλῆθος στρατιωτῶν νεκρῶς, καὶ τὸν τύραννον διώξαντες ἐπολιόρκουν εἰς τὴν οἰκίαν του· ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν, συγκροτηθείσης μάχης, ἐνίκηθησαν οἱ πρότερον νομιζόμενοι νικηταὶ καὶ ἐδραπέτευσαν τῆς νήσου καὶ εἰς Ῥόδον κατέφυγον, καὶ ἐκεῖ μένοντες ἀνέμενον καιρὸν ἐκδικήσεως. Ἐλθόντος δὲ τοῦ καιροῦ, ὃν καὶ ἀνέμενον κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ἐπανήλθον εἰς Σύμνην, ἔχοντες συμμάχους καὶ τοὺς Ῥοδίους καὶ τοὺς Κνιδίους, καὶ παραταχθέντες κατὰ τοῦ τυράννου, ἐνίκησαν αὐτὸν, ὃν καὶ λαβόντες ἐκρέμασαν ἐν τῇ ἀγορᾷ, τὸ δέκατον ἔτος τῆς τυραννίας αὐτοῦ· ἤτοι τῷ 4191 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1317 Π. Χ.). Ἡ δὲ ἀρχὴ διμερίσθη εἰς τοὺς τρεῖς νικητάς. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι διαφωνοῦντες πρὸς ἀλλήλους, ἐξησθένησαν ἑαυτοὺς καὶ μετὰ παρέλευσιν ἕξ ἐτῶν διώκονται ἐν εὐκο-

λία μεγάλη άνευ τῆς παραμικρᾶς ἀντιστάσεως ὑπὸ τῶν ἰδίων συμμάχων, διότι ἠρνήθησαν νὰ δώσωσιν αὐτοῖς ὅσα ὑπεσχέθησαν πρὶν τὴν ἀρχὴν λάβωσιν εἰς χεῖρας.

Διωχθέντων δὲ καὶ τούτων καὶ ἐλθόντος τοῦ Πausανίου υἱοῦ τοῦ πρώτου τυράννου εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Πατρός του Ἀριστάρχου, ἐκδικεῖται τὸ αἷμα τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του· ἀλλὰ μόλις ἄρχεται τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἀρχῆς τοῦ Πausανίου, καὶ ἰδοὺ πάλιν οἱ ἐχθροὶ παρουσιάζονται, ἔχοντες συμμάχους τοὺς Κρήτας· νικῶσιν αὐτὸν, αἰχμαλωτίζουσι, καὶ διαμελίζουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ λαβόντες τὴν ἀρχὴν τῷ 4194 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1314 Π. Χ.) ἡσύχασαν τὴν πόλιν.

Ἡσυχασίας δὲ μικρὸν τῆς πόλεως, πάλιν ταραττεται ὑπὸ ἐσωτερικῶν ταραχῶν, ἕως ὅτου ἀνήφη γενικὸς ἐμφύλιος πόλεμος τὸ δέκατον ἔτος μετὰ τὸν διαμελισμὸν τοῦ Πausανίου ἦτοι τῷ 4204 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1304 Π. Χ.) περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ κατερήμωσε τὴν πόλιν καὶ διεσκόρπισε τοὺς κατοίκους.

Εἰς δὲ τῶν διακεκριμμένων πολιτῶν τῆς νήσου, Μεταπόντιος τοῦνομα, ἀρχηγὸς μιᾶς μερίδος τῶν διαμαχομένων, καὶ ἀνὴρ σοφός, λαβὼν τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ ἐλθὼν εἰς ἄλλο μέρος τῆς νήσου τὸ καλούμενον (1) Οὐράνιον (κληθὲν οὕτω ἀπὸ βωμόν τινα παλαιὸν τῆς Μούσης Οὐρανίας), ἔκτισε πόλιν, ἣν καὶ Μεταποντίδα ὠνόμασεν εἰς μνήμην τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν ὕστερον καὶ ὅλη ἡ νῆσος Μετα-

(1) ΟΥΡΑΝΙΟΝ, ἀκρωτήριον ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ καὶ χώρα παραλία τὸ πάλαι οὕτω καλουμένη ὠνόμασται δὲ ἀπὸ βωμοῦ Οὐρανίας τῆς Μούσης, ὃν ἔδρυσεν Ἀριστάρχος ὁ Φορβίου καὶ Ἑρμιόνης· ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κτίσας ὁ Μεταπόντιος πόλιν, ὡς προήρπειται, Μεταποντίδα μετωνόμασεν. Ἡ αὐτὴ καὶ Εὐπορίς ἐκλήθη ἀπὸ Εὐπόρου δευτεροτόκου υἱοῦ τοῦ Μεταπόντου, νῦν δὲ Ἐμπόριον τὴν ἐπίκλησιν ἔχει. Εὐλύρος.

ποντίς μετωνομάσθη. Ἐκτίσε δ' αὐτὴν τῷ 4286 τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας (τῷ 1302 Π. Χ.)

Ταύτην κτίσας ἐβασίλευσεν εἰρηνικῶς μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ βασιλεύσας ἐν αὐτῇ δεκαοκτῶ πλήρη ἔτη. Διεδέχθη δὲ τὸν Μεταπόντιον τῷ 4224 ἀπὸ κτίσεως Κόσμου (τῷ 1284 πρὶν Χριστοῦ). Εὐπόρος ὁ δεύτερος υἱὸς του, ὁ ἐκ τῆς Χάριτος, καλέσας καὶ τὴν πόλιν Εὐπορίδα· ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐρημώθη ὕστερον, διότι Ἀλάστωρ ὁ τοῦ Εὐλάλου καὶ τῆς Εὐφροσύνης, Φειδίλλος ὁ τοῦ Παλλήνου καὶ τῆς Μηλοδίκης καὶ Ὀρτύφας ὁ τοῦ Εὐρυμῆδου καὶ τῆς Ἀρίσθης, οἱ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τοῦ Μεταπόντου, ἐπιπεσόντες κατὰ τοῦ Εὐπόρου, τυράννου τῆς πόλεως Εὐπορίδος, ἐφόνευσαν αὐτὸν, μάχης γενομένης, διήρπασαν τὴν πόλιν τὸ ἔννατον ἔτος τῆς τυραννίας αὐτοῦ· ἦτοι τῷ 4233 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1295 Π. Χ.) κατέσκαψαν αὐτὴν καὶ ἔφυγον εἰς Κνίδον. Μετὰ εἰκοσιδύω δὲ ἔτη τῆς τῆς Εὐπορίδος καταστροφῆς τῆς γενομένης τῷ 4255 τῆς τοῦ Κόσμου δημιουργίας (τῷ 1253 Π. Χ.) ἔλθων εἰς τὴν νῆσον Χθόνιος ὁ Πασιδῶνος καὶ Σύμης τῆς Ἰαλυσοῦ μετὰ τινων τῆς ἀποικίας τοῦ Τρίοπος, υἱοῦ Φόρβαντος καὶ Πορφυρίδος, (ἦν ἀποικίαν ἐκ Θεσσαλίας ὁ Τρίοψ ἔφερε) κατώκησεν αὐτὴν ἔρημον οὖσαν, δώσας καὶ τὸ παλαιὸν αὐτῆς ὄνομα κατὰ συμβουλήν τοῦ αὐτοῦ Τρίοπος. Τούτου δὲ ὕστερον μετὰ δύο ἔτη ἦτοι τῷ 4257 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1251 Π. Χ.) Εὐῶθος ὁ νομοθέτης, ὁ Πελασγοῦ καὶ Ἰναχίας υἱός, ἀπόγονός Πελασγοῦ τοῦ Ἀρκάδος, ἔλθων εἰς Σύμην, τῆς Τυρρηνίας ἐπανακάμπτων σὺν δεκακοσίοις Ἀρκάσι, συμπολίταις αὐτοῦ, κατώκησε τὴν χώραν τῆς νήσου (1) Παλλαδίαν.

(1) Αἴγλη, χώρα ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ ἢ τὸ πάλαι Παλλαδίαν καλουμένη ἀπὸ ἑωμῆ τῆς Παλλάδος ἐν Οἰνόμακος Εὐφρόνῳ καὶ Ἀμαλθείῳ Ἰδρυσεν, ἐν ᾧ

Οικήσας δὲ καὶ τειχίσας τὴν χώραν Παλλαδίας, Αἴγλην μετωνόμασε διὰ τὴν πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Αἴγλην, τὴν θυγατέρα Ἀρχιδάου καὶ Ἀρκαδίας, ὑπερβολικὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἰδρύσας ἐν αὐτῇ καὶ ναὸν Αἴγλης τῆς νύμφης χάριν τῆς γυναικός.

Εοῦθος ὁ Πελασγοῦ καὶ Ἰναχίας, κτίσας πόλιν, Αἴγλην μετωνόμασεν ἀπὸ τῆς γυναικός αὐτοῦ Αἴγλης θέμενος τὴν προσηγορίαν· ἔστι δ' ἐν αὐτῇ καὶ ἱερὸν Αἴγλης τῆς νύμφης, ὃ Εοῦθος ἱδρυσεν καὶ Πλούτωνος, καὶ Ὀμήρου (α), καὶ Ἱστορίας, ὡς Φόρβας, Λαοστέφους (ὁ τὰ ποικίλα συνταξέμενος εὐφυῶς) καὶ Εὐλύρους φασιν. Εὐλύρος.

(α) Ἰδοῦ καὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀμήρου χάριν περιεργίας· τὰς δὲ λοιπὰς, ὡς τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἱστορίας κτλ. παραλείπω, διότι ἐπιτίθεται ἡ δημοσίευσις ὅλης τῆς συγγραφῆς, τῆς Ποικίλης Ἱστορίας τοῦ Λαοστέφου, ἐν ἧ καὶ περιέχονται.

... Παρὰ δὲ τῷ τῆς Αἴγλης ναῷ καὶ τῇ χώρᾳ Βίβρου τῇ εὐφόρῃ πρὸς βορρᾶν ὑψάντυξ ναὸς καὶ ὑψηρῆς Ὀμήρου κεῖται περίπτερος, ἐργασίαν Ἰωνος ἔχων. Τέκτων δὲ τούτου λέγεται Ἀνδοκλῆς Ἀνδοκλέως, δαιδαλόχειρ ὁ Κνίδιος. Καὶ τὴν μὲν περίμετρον ὅλην δίπλευρον ἔχει ὁ ναὸς, τὸ δ' ὕψος ἡμίπλευρον. Ἐγγύστεται δὲ τῇ δις δεκάκις καὶ δις δύο Χαραγῆ τῶν Γλαυκίων, ἢ τὸ δις δις χίλια ἐξάκις ἑκατὸν καὶ ἐν τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας. Ἠγειραν δὲ οἱ τὸν νομὸν Ἄρεως (β) οἰκοῦντες, Γλαύκου πρυτανεύοντες. Καὶ τὰ μὲν ἔσω ὁ ναὸς πεποικιλμένα χάριτος φέρει, καὶ ἀναθημάτων παντοδαπῶν γέμει, καὶ αὐτὸν δαιδάλιον πᾶν. Τὸν δὲ σηκὸν βρέται δις τρίς πελώρια ἐπίχρσοι Χαρίτων περιφράττουσι, συνεχόμεναι Ἀγλαΐα, Εὐφροσύνη καὶ Θαλεΐα θυγατράσι Διὸς καὶ Εὐρυνόμης καὶ Πειθοῦ, Ἰλαρίᾳ καὶ Λύρα, Ἄφροδίτης καὶ Βάχου, αἱ καὶ στεφάνην χρυσῆν τῇ χειρὶ φέρουσι τῇ δεξιᾷ, καὶ φυτὸν νάρδου ἐμπεποιημένον ἐπ' αὐταῖς, καὶ κάλαμον καὶ πέπλον κρηπίδα δὲ ταῶς ἐξογκωμένους Αἴγυπτίου λίθου ἐπισκουασμένην. Ἐπὶ δὲ τῶν κεφαλῶν τῶν Χαρίτων ἐπίκειται δίσκος δις τετράκις καὶ δις δύο ποδῶν τὴν περίμετρον ἔχων, καὶ ποδὸς τὸν ὄγκον, χαλκοῦς καὶ ἐπίχρσος καὶ ἀνθῶν παντοδαπῶν τῇ γραφῇ πεποικιλμένος, καὶ ἐπ' αὐτοῦ θρόνος ὑψοῦται ἄρδην χαλκοῦς ὄλος καὶ ἐπίχρσος δαιδαλίᾳ χάριτι, δις τετράκις καὶ ἐνὸς ποδῶν, οὗ χεῖρες Ἄθλου τοῦ Γανιμήδους ἐξεργάσαντο ἐρά-
(β) Τὴν σήμερον Νημοράκι ὑπὸ τῶν κατοίκων τῆς Σύμης, κοιλὰς κατὰ-
φυτος ἀπὸ ἀμπέλιδος.

Διὰ τῆς νέας ταύτης ἀποικίας ἐγένετο καὶ αὐθις ἡ νῆσος ἐν τὸς ὀλίγου ὀνομαστῆ καὶ ἐπίζηλος, διότι εἶχε δύο πόλεις καλῶς κατοικημένας, ἐκάστη δὲ τούτων ἴδιον βασιλέα. Καὶ ἡ μὲν πόλις Σύμη εἶχε Χρόνιον τὸν οἰκιστὴν αὐτῆς, ἡ δὲ Αἴγλη

νη πόλιος. Καθίζεται δὲ Θεὸς ὁ Ὅμηρος ἑθαμβος καὶ λειριόεις, οὐ ἡ κεφαλὴ ἐστραμμένη πρὸς τ' ἄνω κεῖται μικρόν· ἔχει δὲ καὶ τὴν κόμην ἀνάσιλλον τ' ἄνω, τὰ κάτω δὲ εἰς βόστρυχας ἐντέχνους λήγουσα, ἐπὶ τῶν νότων καταπίπτει τὸ γένειον οὐλωτόν καὶ δαυὸ πάνυ, τὸ μέτωπον σύννου, δις πενταίχας σελήνης κύκλον ποιοῦν καὶ τὰς ἀφρούας τοξῶδεις· ἐν χειρὶ δὲ κατέχει λύραν πηχυαίαν, ποικίλην τῇ τέχνῃ, μαρράγηδ' λίθῃ καὶ πυρίτι καὶ χρυσῷ ταλάντου, ἣν καὶ κρούει. Ἔργον Χρυσοθέμου Ἀνθηθῶνος ἐπιχωρίου. Τοῦ θρόνου δὲ ὀπισθεν πελωρία γυνὴ ἵσταται, ποδῆρην χιτῶνα φέρουσα, ἴονα καὶ κρίνα τῇ χροῇ παντοδαπά, γέμοντα τῇ γραφῇ μεμιγμένα, ἔχει δὲ καὶ τὰς χεῖρας ἄνω ἐπὶ τῇ τοῦ θεοῦ κεφαλῇ χιαστῶ τῷ τρόπῳ, εἰκονίζουσα τῷ τρόπῳ τῷδε Χίον τὴν νῆσον πατρίδα τοῦ θεοῦ. Ἄπτεται δὲ τῶν χειρῶν ἄκροις δακτύλοις στέφανον χρυσοῦν ἀδαμάντων ὠραϊσμένον, ταλάντων πεντάκις δύο ἀξίας, καὶ Γλαύκου πρυτάνεως τοῦ Ἀλλέφρονος ἀνάθημα· ἔργον δ' ἐπιχωρίου ἀνδρὸς Πανδῶρου τοῦ Κερκυνοῦ. Ἰποπόδιον δ' ἔχει ὁ θεὸς κριὸν τῇ χλόῃ ἐπαναπαυόμενον, οὐ ἡ κεφαλὴ ἀνδρὶ ὁμοία, σύννου χαρακτῆρα καὶ σφὸν ἐμφαίνουσα καὶ τὴν τοῦ Ἐμμανος παραπλησία, τοῦ πρώτου τῶν γραμμάτων εὐρέτου. Φέρει δὲ γε ἡ κεφαλὴ καὶ κέρατα χρυσαῖα δύο. Ἐπὶ δὲ τοῦ μετώπου νεάνις ἐστὶ γεγλυμμένη, φέρουσ' ἄκροις δακτύλοις ἀστέρα διαλάμποντα τῇ τέχνῃ θαυμαστόν, καὶ ἐπὶ τῇ τῆς γυναικὸς κεφαλῇ πλέγμα στρουθίων τετράκις δέκα καὶ τριῶν. Τῷ κέρα δ' ἄνω πτέρυγες ὀρθοῦνται πεντάκις δύο· παρὰ δὲ τῷ κριῷ γυνὴ καθιεύδει, καὶ τὰς πτέρυγας προσψάει τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ καὶ τὸ γένειον τῇ κριστερᾷ· δακτύλους δὲ τῶ, χεῖρε τῆς γυναικὸς οὐδὲς δύο καὶ ἓνα ἔχει, ἀλλὰ δεκάκις τρεῖς καὶ τρεῖς δύο. Ἐν μέσῳ δὲ τοῦτε κριοῦ καὶ τῆς γυναικὸς, κεφαλῇ πρεσβύτου Μαλέφαντος, στέφανον χρυσοῦν φέρουσα ἐπὶ κορυφῆς· ἦν δὲ ὁ Μαλέφας πατὴρ τοῦ καθήμενου.

Τὸ δ' ὑποπόδιον ἐμβλημα ἐστὶν ἡλικίας, ὅπερ καὶ μεθερμηνευσόμενον λέγει, Ἐμμανίων ἡλικία τῇ δεκάτῃ, καὶ Ἀρχανδρίων καὶ Μακρίων τῇ πρώτῃ τῷ χρυσῷ καιρῷ ἐπτάκις δέκα, τριῶν ἑλλειπόντων Παρθένιων, ἐγέννησεν Μαλέφας θεὸν τὸν καθήμενον, ἐν Παραδείσῳ Χίας Στέρνης Εὐδαμνιῶν ἡμέρᾳ, ὅτε Ἀγλαΐα ἡ τὴν Χίον κρατοῦσα συντέκνοις τέκνων

Εοῦθον, τὸν τοῦ Πελασγοῦ, τὸν ἑαυτῆς οἰκιστὴν. Βασιλεύσαντες δὲ οὗτοι ἐνδόξως ἀπέρχονται ἐν εἰρήνῃ, καὶ ὁ μὲν πρῶτος τῷ 4283, τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας (τῷ 1225 π. Χ.) καταλιπὼν διάδοχον τῆς βασιλείας Νεμεσήμεονα

δεκάκις ἑπτὰ καὶ δύο ἐτέλει Ἐμμάνια, ἢ δεκάκις ἑκατὸν δεκάκις δέκα ἢ τετράκις δέκα καὶ τρία τῆς τοῦ Ἐμμάνου γεννήσεως, τῆς τοῦ κόσμου δὲ δημιουργίας δις δις χίλια πεντάκις ἑκατὰν καὶ ἔν. Περὶ δὲ τὸν θρόνον αἱ Μοῦσαι γονυπετοῦσαι, βίβλους γράφουσαι ἐξεστηκυῖαι, λευκῷ λίθῳ ἄπασαι κατεργασμέναι, Δαυδαλέοντος Αἰγίδου Πρυτάνεως Αἰγλης ἀνάθημα. Εἰργάσατο δ' Οὐρανόβροτος Χαρίου ὁ Σμυρναῖος. Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου δράκοντες ἐξέρχονται κύκλῳ δις δέκα καὶ δις δύο τὸν ἀριθμὸν ποικίλοι τῇ τέχνῃ καὶ διαφανεῖς τὸν ὄγκον, τῷ δὲ σχήματι φοβεροὶ καὶ τῇ χροῇ ἐπιτερεπεῖς ἐξ ὑάλλου, ὡς εἰκέ μοι, τὴν κατασκευὴν ἔχοντες, ὧν οἱ κορμοὶ σκολιῶς τὰ κάτω στρέφονται καὶ τὸν δίσκον ὑποσκαλλεῖν ὄλον καὶ ἐξω τοῦ σηκοῦ ποδὸς διάστημα, τὰ κενὰ τῶν Χαρίτων μέρη πληροῦντες. Φέρουσι δὲ γε καὶ πτέρυγας ἀνά δύο τῶν κροτάφων ἄνω ἀνδρομήκεις, καὶ τὴν γλῶσσαν συβρίζουσαν τῇ τέχνῃ καὶ ἀπλέτους ἐκπέμπειν φλόγας, μηδὲν διαφερούσας τῶν ἐξ ἀνθρώπων γενομένων. Εἰσὶ δ' αἱ φλόγες ἐκ λίθων παντοίων καὶ τῇ τέχνῃ συνδεδεμένων· αἱ πτέρυγες δ' ὡς κάτοπτρα ἴστανται καὶ τὰ ἔπη τοῦ θεοῦ ἐντὸς ἔχειν βατραχίῳ λίθῳ καθωραῖσμένα, ὄντως θαυμαστά, Πελασγικοῖς γράμμασι πάντα κατὰ τὸ ἐπιχωρίον ἔθος τῶν ἐν Αἰγλῇ οἰκούντων, ἃ καὶ εἰς βίβλους μετήνεγκον τῇ τῶν ἐφόρων προτροπῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος Σχολῆς. Εἰσὶ δὲ οἱ δράκοντες Ξανθολίου Μεταπόντου, Πρυτάνεως Αἰγλης, ἀνάθημα· ἔργον δὲ Καλλέφρου Θεάρχου ἐπιχωρίου. Καὶ ταῦτα εἰς ἔρυμα κυκλοτερές, δις δύο καὶ ἐνὸς ποδῶν ἀπέχοντος τοῦ σηκοῦ, περιβάλλονται παντοίων γλυφῶν κεκοσμημένων λευκῷ λίθῳ τῇ κατασκευῇ. ἔχει δὲ τὸ ἔρυμα θύρας δις τετράκις δύο, ἃς καὶ σφίγγες περιπτυσσόμεναι δύο, ἀνέχονται ἐκάστην θύραν, καὶ κλίμαξ σκολιὰ χαλκῇ καὶ ἐπίχρυσος τῷ δίσκῳ ὑποφαίνεται ἄγνωστον ἔχουσα τὴν εἴσοδον, ἣν κισσοῦ καὶ δάφνης κλώνες ὑποκρύπτουσι τῇ τέχνῃ καὶ λείρια κοσμοῦσι μεμιμημένα, ἀφανὲς γενομένης τοῖς πᾶσι. Πολλοὶ γὰρ ἐξαπατηθέντες κόσμον ὑπέλαβον καὶ ἕθρον δίσκου τοῦ ἄνω καὶ τὸ ἄχθος ἀντέχειν αὐτοῦ φάσκουσιν εἶναι. ἔχει δὲ τὸ ἔδαφος τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ ἐντὸς τῶν Χαρίτων, πορφυρὰν τῇ τοῦ πυρός ὁμοιότητι· ἢ τοῦ ἐρύματος δὲ ἠλέκτρον τὰ πάντα· Ὁρέστου Αἰγαλίου ἐπιχωρίου ἀνάθημα, Ξανθοῦλλου δὲ Πατρικίου ἔργον.

τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ τῆς Ναυσιχάρης, νομίμου γυναικὸς αὐτοῦ, βασιλεύσας ἕτη εἴκοσι καὶ ὀκτώ· ὁ δὲ δεύτερος τριάκοντά καὶ τρία βασιλεύει καὶ ἀποθνήσκει τῷ 4290 Κ. Κ. (τῷ 1212 π. Χ.) μετὰ διεστῆ ποδαλίαν, παραδοὺς τὸ

Το δὲ λοιπὸν τοῦ ἱεροῦ κροκωτὸς λίθος ἐπισκεπάζεται στίλβων. Πρὸς δεξιὰ δὲ τοῦ σηκοῦ δις πεντάκις ποδῶν ἀπέχοντος αὐτοῦ ἄγων Μουσῶν πρὸς Σειρῆνας κεῖται, λευκοῦ λίθου τῆ κατασκευῇ κα' αἱ μὲν Σειρῆνες τὰς πτέρυγας ἀποσπᾶσι καὶ τῆς λύπης διώκονται, αἱ δὲ Μοῦσαι στεφάνους πλέκουσαι ἐκ τῶν πιπτουσῶν πτερύγων χαρίζονται τῇ νίκῃ ἐπαιρούμεναι στέφονται ἀλλήλαις, τῆς Τερψιχόρης ἐξαιρεिताί· μήτηρ γὰρ Σειρήνων φασκουσιν εἶναι αὐτὴν· ἐπίκεινται δὲ ἅπασαι ἐπὶ θάρβου μορφῆν κύκνου ἐμφαίνοντος, ταυνομένου τὰς πτέρυγας, ἀνάθημα Τυνδάρεω, υἱοῦ Μεγακλέους Πρυτάνεως Συμαίων· ἔργον δὲ Φαλήρου Φαληρέως Ἀθηναίου. Παρὰ τῷ ἄγωνι δὲ τούτῳ ἴστανται Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος ἀγάλματα τριῶν ποδῶν ἀπέχοντων τοῦ ἀγῶνος, καὶ ὁ μὲν Ἑρμῆς λύραν τῷ Ἀπόλλωνι δίδωσι, ὁ δ' Ἀπόλλων κηρύκειον· δις τριῶν ποδῶν, ἕκαστος τῶν θεῶν ἔχων ὕψος παρὰ δὲ τοῖς ποσὶν αὐτῶν σπάργανα κεῖται ἐπὶ τῆς κρηπίδος, τῆς καὶ ἐκ κροκωτοῦ λίθου ἐξεργασμένης· ἦν δὲ τ' ἀγάλματα τῷ Θεῷ λίθου λευκοῦ ἀνάθημα Ἰλλου, υἱοῦ Ἑρμοῦ Αἴγλης δημαγωγοῦ. Ἔργον δὲ Φαέθοντος, υἱοῦ Φανέως Λερίου. Πρὸς δὲ ταῦτα ἄλλος Μουσῶν ἄγων κεῖται δεύτερος, ὁ πρὸς Πιέρου θυγατέρας χορευούσας τῷ σχήματι καὶ ἀδούσας, καὶ Θεοὶ ἐξεστηκότες πάντες πάρεσιν οὐράνιοί τε καὶ χθόνιοι, καὶ Πήγασος Ἐλικῶνα τύπτοντα τῇ ὀπλῇ, καὶ θηρίων καὶ πετεινῶν παντοδαπῶν παρεστηκότων, ἱερὰ Θεῶν, τῇ μελωδίᾳ ἐκθαμβούμενα καὶ ἱπποκρίνη ἀνερχομένη ἐξ σφραγκος ὡς νεάνις λευκώλενος, κάλλος διαφέρουσα ὕδαρχέουσα τοῦ στόματος τῇ γραφῇ πεποιημένον. Αἱ δ' Ἡμαθίδες κατησχημένοι κεῖνται καὶ τὰ κάτω πτηνῶν ἔχειν, πάντα τῇ τέχνῃ θαυμαστά· τὰ μὲν λευκῆ λίθῳ, καὶ τῇ χειρὶ Ἀγλαδαίλου υἱοῦ Περιγόνου Κνιδίου, ἐξεργασμένα. Τὰ δὲ χρυσαῖα καὶ γραφῇ τοῦ Ἀπτεροῦ, υἱοῦ Τέκμαντος· ἀνάθημα δὲ Κρηθίως Κρασπόνδου στρατηγοῦ Αἴγλης. Πρὸς τῷ ἄγωνι δὲ τούτῳ Ἀπόλλων ὁ Μουσηγέτης ἴσταται δις δύο καὶ ἐνὸς ἀπέχων ποδῶν, φέρε δ' Ἀπόλλων ποδῆρην χιτῶνα,^α καὶ λύραν κρούει ἐπὶ δάφνης ἀπερείδων ἀνούσης, ἱερέα δ' ἔχει κρηπίδα καὶ ἰχθὺν τὸν κίθαρον, ἱερὰ τῷ θεῷ. Θάμυρις ἔπεται Μουσηγέτη Φιλάμμενος υἱός, καὶ Μοῦσαι Διὸς θυγατέρες ἐννέα, αἱ καὶ Θάμυριν τὸν Θράκα ἐκτυφλώττουσι καὶ θάρβιτον συνελθούσι τῇ πτέρνῃ, κρηπίς δ' αὐτῶν ἀηδῶν καὶ ἀκρις φαίνῃ λίθῳ

σκῆπτρον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἀρδέφρῳ τῷ ἐκ τῆς Αἴγλης, ἔτος ἐν πρὶν τελευτήσῃ. Μόλις παρέροχεται ἐν ἔτος μετὰ τὴν τοῦ Εὐθύου τελευτήν, καὶ Αἰγίδης ὁ στρατηγὸς Συμαίων ὁ Εὐμέδοντος καὶ Κρυμαλέας, καὶ Πελαγάντωρ ὁ τῶν Αἰ-

καὶ δις πέντε ποδῶν ὕψος τ' ἀγάλματα, ἀνάθημα Χάριτος, υἱοῦ Σκύλλου, στρατηγοῦ Συμαίων, ἔργον δὲ Γρύλλου Τελαμωνῶνος Ἀθηναίου. Τοῦτ' αὖτε χορὸς ἔπεται καλλιστεφάνων Μουσῶν, ἐν αἷς καὶ Ἀπόλλων ὁ Δειριόφθαλμος κρούει λύραν, θάβρον τὸν Παρνασσὸν ἔχων ἐπερειδόμενον τῷ ὕψει ἀνάθημα Χαράδρου Κνιδίου, υἱοῦ Δαίμονος· εἰργάσαντο δὲ χεῖρες δαιδάλειαι Θεάνδρου, ἐπιχωρίου ἀνδρὸς υἱοῦ Μουσαίου, λίθῳ λευκῷ· κλειόμενου δὲ καὶ τοῦ κύκλου τούτου, κατὰ κανόνα κίονες ἡσθήκασι ποδῶν τρεῖς δύο τοῦ κύκλου τῶν ἀναθημάτων ἀπέχοντες, τρεῖς τριάκοντα ὑψαύχενες, εἷς τὸν ἄλλον κύκλῳ διώκων, κροκοτῷ λίθῳ πάντες, Σφιγγῶν προτομὰς τρεῖς ἔχων ἕκαστος, καὶ γλύμματα δρακόντων παντοδαπῶν, τῇ γραφῇ καθωραϊσμένα καὶ τῷ χρυσῷ ἐλισσόμενα τῷ κορμῷ μέχρις ἄνω, ὧν αἱ κεφαλῆαι τῶν ἐσχάτων πρὸ τὰ ἐξω κλίνουσι, πολλὸς τοῦ κορμοῦ ἀπέχουσαι, καὶ κράνα πεποιήνται τῇ ὕψει τρομερά.

Τούτων δὲ βρέται Θεῶν Ὀλυμπίων ἔχονται, χορὸν ποιῶσιν ἕτερον δις δύο ποδῶν ἀπεχουσῶν τῶν κίων, καὶ τρεῖς πεντάκις ποδῶν ὕψους ἔχουσαι καὶ πρώτη ἡ τοῦ Ἀμβουλίου ἀπὸ βορρᾶν ἄρχειν ὄρῶν τὸ θάβρον ἔχουσα τῇ τοῦ Ἀμβουλίου Πυθίας ἔχεται πρὸς δεξιὰ, ταῶν τὸ θάβρον τῇ τῆς Πυθίας Φαίβου, ἰεράκα τὸ θάβρον, τῇ τούτου Πελασγίου Ἐρμυῦ, βόακα τὸ θάβρον τῇ τοῦ Ἐρμυῦ Ὀνησιδώρας, οὐλὰς σταχύων τὸ θάβρον τῇ τῆς Ὀνησιδώρας Ἐλαφιβολίου, τρίγλας τὸ θάβρον. Πρυτανίτιδος Ἐλαφιβολίου, λέοντα τὸ θάβρον. Κυκλοποδίου τῇ τῆς Πρυτανίτιδος, κρινὸν τὸ θάβρον. Ἐλικοθεφάρου τῇ τοῦ Κυκλοποδίου, ἐρωδιὸν τὸ θάβρον καὶ ταύτῃ Ἀγεστράτου, δράκων καὶ ἀλεκτρυὸν τὸ θάβρον. Τῷ χορῷ δὲ τούτῳ ἕτερος ἔχεται Πελασγῶν Θεῶν, Θεῶν ἐπιχωρίων δύο ποδῶν ἀπέχων τῶν Ὀλυμπίων, ὧν ἡγείται Φονόρρυτος, κατέναντι Ἀμβουλίου καὶ τρεῖς πεντάκις ἀνδρας μαχίμους πρὸ ποδῶν ἔχων ψυχρῶραγοῦντας, καὶ εἰς χεῖρας ἕτερον πελώριον, οὗ τὰς σάρκας, ὡς ἐρίφου διαμελίζει καὶ δράκων τρικάρηνος παρά τοῖς ποσίν αὐτοῦ ἐλισσόμενος. Τοῦτ' ἡ Ἀγκυλόρα ἔχεται ὑπήνας δασεῖς ἔχουσα, κάπρον θύουσα, ἐπὶ ἄρματος ὀχυρμένη, καὶ ταύτῃ ὁ Τηλεβόλας ὀδυρόμενος, βόα ἐκσφενδονίζων τῇ δεξιᾷ χειρὶ καὶ μεριάκιον πρὸ ποδῶν ἄπνουν καὶ γυνὴ τεθηγκυῖα, κατασπείζουσα ἔλαφρον ἕξαμιον. Τοῦτ' ἡ Κεραδία ἐπὶ λέοντος ἔχουμένη, ἧς ἡ κεφαλὴ φέρει

γλέων στρατηγός, ὁ Ψάμμου καὶ Μελανθίδος υἱός, συνεννοηθέντες ἀμφοτέροι, ἐκθρονίζουσι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν καὶ ἀποκτείνουσι, καὶ κηρύττονται οὗτοι ἀντ' ἐκείνων δυνάμει τῶν ὄπλων καὶ ἔμμενον βασιλεύοντες τυραννικῶς.

στέφανον πλέγμα δρακόντων πτεροφόρων. Ταύτη Ἀρχίνεως ὁ Στεφάνου γυνὴ, πτέρυγας φέρων τῷ σώματι, δις ἐξάκις ἐντὸς νηός, ἐχούσης καὶ ταύτης πτέρυγας δις ἐξάκις ἐπὶ τῶν ἐδωλίων. Τούτῳ Ἡρεαία ἐπὶ ἄρματος, ἦν καὶ παρθένου λευκώλενοι κάλλος διαφέρουσαι, κυκλώπειαι τρίς τατράκις φοράδην φέρουσαι, παραπλήσιαί τὰ κάτω ὀρέων, Κλειτορία, Κηφεΐς, Ἐλατίς, Λαυδία, Ἀλιφορία, Παλλαχίτις, Κληνοβορότια Καλλιθέλαρχος, Ἐλιστανία, Λειροράριος, Ραμνία, καὶ Ἐγλαρύτα τέκνα τῆς αὐτῆς Ἡρεαίας καὶ Προσεδῶνος· ἔχει δὲ τὸ ὕψος ὁ χερὸς οὗτος ἴσον τῷ τοῦ πρὸ αὐτοῦ. Ἀνάθημα δ' ἦν Παλλάδου υἱοῦ Θεσπρωτοῦ τοῦ Διαδαλέφρονος καὶ ἔργον Εὐδόκου Βουτιναίου, ἀνδρῶν ἐπιχωρίων. Καὶ τούτου ποδὸς ἀπέχοντος ἕτερος ἔχεται ἀδακτικός Ὄρων ἄρδην, κρεμάμενος τῷ αἰετῷ, ὃν καὶ περιβάλλει νεφελῶν πλυθὺς ἐλέφαντι χρυσοῦ ὕλῃ καὶ γραφῇ ἐξεργασμένῃ ὅπως τῇ τέχνῃ τὰ πάντα θαυμαστά παντὸς λόγου ὑπερέχοντα, ἀμίμητα τὸ καθ' ἡμᾶς καιρῷ. Φωτὸς δ' ἀπτομένου ἥλιον εἰκονίζει ἐν νεφέλαις περιδεδημημένον, συρόμενον ὑπὸ τῶν Ὄρων καὶ ἀναπέμποντα ἀκτίνες πολυειδεῖς. Αἱ δ' Ὄροι καταπέτασμα διαράμεναι μέχρις ἐδάφους φθάνον κροσσῶν τὰ κάτω καὶ τῇ χροῇ κυάνεον λίθων παντοδαπῶν πεποικιλμένον καὶ Ἡρακλέως ἄθλων καθωραϊσμένον, ὃ κόσμον ποιεῖ πολλὴν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν, τοὺς ἰκέτας σώζουσι, τοὺς εἰς αὐτὰς προσπεφυγότας διὰ τῆς σκολιᾶς ὕδου ἀνερχομένους τῆς εἰς τὸν πρόναον οὐσης· ἦν δὲ τὸ καταπέτασμα Μεταποντιδῶς πόλεως ἀνάθημα, καὶ ἔργον Λευκωπίας τε Κλυμένης τε Κυκλωπίας τε καὶ Πληξαύρας γυναικῶν ἐπιχωρίων. Τοῦ καταπέτασματος δ' ἕξω ἔθεν καὶ ἔθεν κανόνες εἰσὶ δις δύο θρεπῶν Πελασγίων Μουσῶν τρίς δύο πόδας ἀπέχοντες τοῦ καταπέτασματος οἱ πρῶτοι, καὶ ποδὸς οἱ δευτέροι τῶν πρῶτων· καὶ ὁ μὲν πρῶτος ὁ πρὸς βορρᾶν Ἀγάλλιαν, Ἀφορβίαν, Καθερπίαν, Ἀχαιθροτον, Βρεττόλυρον καὶ Καλλίραν ἔχει ἐφ' ἑνὸς εἴθρου, θυγατέρας Διὸς Παδάου καὶ Εὐχραίας. Γεδόπιαν, ὁ δεύτερος, Βυγολλίδαν, Ἀθαθρείαν, Λιτεβρίδαν, Ἴππολίαν καὶ Μελισκίελλαν θυγατέρας Διὸς Οὐραίου καὶ Μυκαλίδος· ὁ δὲ πρῶτος ὁ πρὸς νότον Εἰδοθαθέαν, Λίφαρνον, Ναΐδανδρον, Ὀρφοῦσαν, Δυκλώχιρνον καὶ Ρωμαλίαν θυγατέρας Γάμβρου Διὸς καὶ Ἀκυρόρος· τούτῳ Κληθηδῶν, Δεισιᾶς, Νυμοφορία, Λιλδίππη, Ἀλαθία καὶ Γιώρα, θυγατέρας

Γενομένης δ' ἔριδος ὕστερον, ὅτε τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τυραννικῆς βασιλείας Εὐμέδοντος καὶ Πελαγάντορος ἐτελεύτα, μεταξύ τῶν δύο τούτων πόλεων, τῆς Σύμης δηλονότι καὶ Αἴγλης, περὶ πρωτείων, καὶ μάχης συγκροτη-

Διὸς Αἴγλου καὶ Ἑραιοπόλιδος. Ἄπασαι δ' εἰσι νεάζουσαι λειρόφθαλμοι λυρόεσσαί πάνυ, καὶ ἰστέφανοι. Καὶ αἱ μὲν αἱ πρὸς βορρῶν πλάκας χαλκᾶς διαράμναι ἀνὰ δύο ἐκάστη τὴν Ἰλιάδα κεκραγαμένην φερούσας Ἕλλητικοῖς γράμμασιν ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἄλλου Πελασγικοῖς, δράκοντος πολυκεφάλου θάβρον φέρει ἀπάσας περιζωννίαν τοῖς ποσίν· αἱ δὲ πρὸς νότον πλάκας χαλκᾶς ἐπιχρῶσους ἰράμναι τὴν Ὀδύσειαν φερούσας Ἕλλητικοῖς ἐξ ἑνός, καὶ Πελασγικοῖς ἐξ ἄλλου γράμμασι, δράκόντων πολυπτέρων θάβρον φέρει· ἦν δ' ἀνάθημα Ἀναξίβου τοῦ Φιλώρα, Κλαίου τοῦ Κορυκίου καὶ Εὐτελίχου τοῦ Λυκόρου, ἀνδρῶν Συμαίων, ἔργον δ' Εὐσταίου τοῦ Πρόκλου, καὶ Τιθόρου τοῦ Πausανίου, Κνιδίων ἀνδρῶν. Τούτων δ' ὕστερον εἰγματα Ὀλυμπίων θεῶν καὶ Χθονίων χρυσᾶ ἰστέφανα τῇ γραφῇ ἐπὶ τοῖς τεύχεσιν ἐξαρθόμενα, ἀνάθημα Αἴγλης πόλεως, καὶ ἔργα Φόκου Χαρθάλου. Καὶ ταῦτα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ καὶ σικῷ πάντα τὰ διαγραφέντα. Πρὸ τῆς πύλης δὲ τοῦ ἱεροῦ περιρῥαντήρια ἐστήκει δύο, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰσοδοῦ, ἃ αἱ Μοῦσαι ἀνέχονται τῇ δεξιᾷ χειρὶ τῇ δὲ ἀριστερᾷ στέφανον μυρρίνης· ἔχει δὲ καὶ τὰ περιρῥαντήρια γλυφὰς οὐκ ὀλίγας κύκλω· καὶ τὰ μὲν ἔσω χρυσοῦς στίλβει, τὰ δ' ἔξω ἄργυρος οὐκ ἐλάτταν τῶν δις δέκα ποδῶν. Κύκλω δ' αὐτῶν ἔρυμα χαλκοῦν δις ἐξάκις ποδῶν ἔχον κωλύον τοὺς βουλομένους ψηλαφεῖν ταῦτα, κλείει δὲ τὸ ἔρυμα καὶ θρόνον ἱερέως ἐθένοι τὴν κατασκευὴν ἔχοντα καὶ γλυφῶν γέμοντα ἀνθέων παντοδαπῶν, οὗ ἡ κρηπίς λέων κερηνὸς τῷ στόματι, ἐστίκασι δὲ καὶ ταῦροι μανιώδεις εἰς πρόναον ἀνὰ τρεῖς πρὸς ἐκάστην γωνίαν φυσικῷ μεγεθεὶ ἀνάβαν ἀνεχόμενοι ἐπὶ τῆς κέραιον αὐτῶν, κίονας διαξυσταίους μέχρις ἐρόφου φθάνον δις πέντε ποδῶν τὴν περίμετρον ἔχοντα ἕκαστον ἐν οἷς ἀνοδος ὑποκρύπτεται σκολιᾷ, ἐπὶ τὸν ἀέτον καὶ τὰ πτερώματα. Εἰς δὲ τὰ ἄδυτα Διὸς Ὀλυμπίου ἄγαλμα κοῦφον μιλιῶδες τὴν χρῶαν τρεῖς δεκάκις ποδῶν ὕψος ἔχον, εἰς δ' οἱ ἱερεῖς κλειόμενοι τὸν λαὸν ἀπειπλάουν, καὶ παρ' αὐτῷ κλίνη ἐπίχρυσος λίτα χρυσᾶ φέρουσα, τὰ πάντα θείας ἄξια. Φέρουσι δὲ τὴν κλίνην ἄκροισ χειλέσιν ἀναβάδην λέοντες δις τρεῖς φυσικῷ μεγεθεὶ, καὶ τῇ κλίνῃ κύκλω, τράπεζα τὰ μέσα κοίλη, λευκῷ λίθῳ, καὶ Ἑρμῆς κατέναντι. Διὸς, τῆς τραπέζης ἔξωθεν, τὰς βουλὰς Διὸς ἀναμένων ἐπίκειται δ' ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἡ τῶν ἱερέων ἱερὰ βίβλος· ἦν ὁ Ἑρμῆς,

θείσης αιματηράς, ἐνίκησαν οἱ Αἰγλεῖς, ἐδίωξαν τὸν βασιλέα Συμαίων Βυμέδοντα, ὑπέταξαν τοὺς Συμαίους, καὶ τὴν νῆσον ὅλην Αἶγλην μετωνόμασαν, ἀνέδειξαν δὲ καὶ οἱ Αἰγλεῖς βασιλέα, τῶν πόλεων ἀμφοτέρων, Ἰναχον τὸν

τῇ τέχνῃ προσψαύει· σύγκειται δ' ἡ βίβλος αὕτη ἐκ πετάλλων λεῖων χρυσῶν πεντάκις ἑκατὸν, δις δύο ποδῶν τὸ μῆκος ἔχοντα, καὶ τὸ εὖρος πόδος· ἡ βίβλος αὕτη τελέωντων πεντάκις δέκα, βάρος σταθμίζουσα, καὶ τὰ ἐξωθεν ἔχουσα κεκοσμημένα λίθων παντοδαπῶν ἀπετεταμμένα· τῇ χρυσῇ βιβλιοθήκῃ τῆς πόλεως Συμαίων τῶν Αἰγλεῶν ὑποταγέντων ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἦς τὰ γραφόμενα εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ἦλθον γλῶσσαν τῶν ἱερέων μεθερμηνευσάντων μετὰ τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστροφὴν αὐτῶν. Αὐτὴν καὶ γὰρ γράψας τῶν διδασκάλων τῶν ἐμῶν προτροπῇ τῇ Σχολῇ ἀνέθηκα· ἔχει δ' ἡ βίβλος τὴν ὅλην ἱστορίαν τῶν Θεῶν, τὰς τῶν ἱερέων διδασκαλίας τε καὶ τελετὰς καὶ ἄλλα γεγλυμμένα πάντα εἰς σχήματα ἱερά, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἱερέων τὸ παρὰ τοῖς Πελασγοῖς, ἀ καὶ τοῖς ἱερεῦσι μόνοις ἦν καταληπτὰ, νῦν δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς γίνονται· βίβλος πολύτιμος βίβλος ὄντως ἱερά, ὡς ἐμοὶ (ἔοικε). Ταύτην τρίς καὶ γὰρ γράψας καὶ εἰς τὰς ὁδοπορίας φέρων πολλὰ τῶν Αἰγυπτίων, Ἀσσυρίων καὶ Χαλδαίων γράμματα ἀνέγων, ὡς ὁρᾷς εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ φέρεις εἰς χεῖρας. Παραπλήσια γὰρ ἦν τὰ πλεῖστα τούτων, καὶ ἡ κλεῖς αὐτῶν ἡ μεθερμηνευθεῖσα βίβλος ἐστί. Ἐν δὲ τῷ ὀπισθοδόμῳ, οὗ τὰ τεῖχη, ὡς τόξα ὑψοῦνται ἐπεριδόμενα τῷ ὠραϊσμῷ καὶ τῶν εἰγμάτων πολλῶν ἡρώων λευκῷ λίθῳ πάντα, ἀνδριάς ἐπὶ στήλης δις δεκάκις καθίδρυται Εὐθύου Πελασγοῦ καὶ Ἰναχίως, νομοθέτου Αἶγλης ἀπογόνου Πελασγοῦ τοῦ Ἀρκάδος, ἦν περὶ χώραν πρῶτος κατέκρησε, θεωρηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τῆς πόλεως κοινῇ ψήφῳ Συμαίων, καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Αἶγλην (ἐξ ἧς καὶ ἡ χώρα ἔτυχε ταύτης τῆς προσσηγορίας) ἐπανακάμπτων τῆς Τυρρηνίας ἐν τῇ Ἑλλάδι μετὰ τοὺς σὺν αὐτῷ ὀκτάκις ἑκατὸν συμπολίτας Ἀρκάδας αὐτοῦ. Ταύτην γε καὶ Εὐθύος Κράμβου καὶ Πυθίας, Εὐθύου υἱοῦ Ἕλληνος ἀπόγονος κατέκρησε ἐν ταῖς ὕστερον, ὡς καὶ προεῖρηται. Κατέχει δ' ὁ Εὐθύος ἀνδριάς πλάστιγμα καὶ ξίφος τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ, καὶ ἔλισμα νόμων τῇ ἀριστερᾷ. Περὶ δὲ τὴν στήλην ἐστήκασιν οἱ δις δεκάκις υἱοὶ αὐτοῦ ποδῶν δύο, τῆς στήλης ἐλάχιστοι τῷ ὕψει καὶ τοὺς νόμους οὓς ἡ στήλη κύκλῳ φέρει τοὺς καὶ Πελασγικοὺς γράμμασι γεγραμμένους ἀλλήλοις δεικνύσι σοβαρῶς τε καὶ εὐσημῶς. ἔχει δ' ἀνδριάς ὁ Εὐθύος ὕψος τρίς τετράκις καὶ ἐνός ποδῶν, ἔργον δὲ λέγεται εἶναι Κλάνδεως Κλανδίου ἐπιχωρίου, ἀνάθημα δὲ πόλεως Αἰγλαίων καὶ τὰ

τοῦ Ἄρδιφρου καὶ Εὐούθης νόμιμον βασιλέα, καθὼ υἱὸν τοῦ φονευθέντος Ἄρδιφρου, βασιλέως Αἰγλέων, ὃν Πελαγάντωρ ὁ Συμπράκτορος καὶ Μελανθίδος ὁ στρατηγὸς αὐτοῦ ἔκα-
ρατόμησε καὶ τὸν θρόνον διὰ τῶν ὄπλων ἔλαβεν· ἦν δὲ ὁ
Ἰναχος, τὸ μὲν σῶμα ἰσχυρὸς, τὴν δὲ ψυχὴν ἀνδρείος καὶ
τὸν νοῦν δεινός.

μὲν ὀνόματα τῶν Εὐούθου υἱῶν τῶν πρώτων δις δύο, οὓς καὶ μετὰ Αἴγλης
θυγατρὸς Ὀρφαλέως ἐτεκνόσατο νομίμῃ γυναικί, εἰσὶ ταῦτα, Κλόχειρ,
Ἄρδεφρος, Ἄγλαξ, Ποδέφαμος, Στέραβλος, Ἀδδόπκις, Ἐπιζεύς, Χθόπαρις,
Ἐλπλάτιος, καὶ Ἐπίτριφος· τῶν δὲ λοιπῶν τοὺς μετὰ ἑταιρίδων Ἀνδόνης
καὶ Λιδάκης τεκνώσας, ταῦτα. Ἄσπαξ, Κλίδρεμος, Χίσαμφις, Ζαπλοεὺς
καὶ Ἐπάμφιος, (μετὰ Ἀνδόνης), Δράχειρος. Φάπλεμος, Ἰθράφων, Λάρισσος,
καὶ Παθραὸν (μετὰ Λιδάκης). Τοὺς δὲ νόμους Ἐξάνθος ὁ Ἐξάνθου ὁ ἐμὸς
συμπολίτης εἰς τὴν Ἑλλάδα μετήνεγκεν γλώσσαν τὴν κοινὴν ὠφέλειαν
προθέμενος σὺν τοῖς Πελασγικοῖς χαρακτῆρσι κατ' ἀντιστιχίαν. Τοῦ δὲ
ἀνδριάντος τοῦ Εὐούθου ἀπωτέρω πρὸς δεξιὰ λέοντες ἐτήκησιν ἀναβῆδην
τρὶς κύκλοι καὶ Χάμφαρρον καὶ Ἥλπερον στρατηγὸς Συμαίων ἀνέχειν τῇ
κορυφῇ μοναμαχαῶντας, οὓς Πάνδημος Παλλέως ὁ Κνίδιος ἔγλυψε λευκῷ
λίθῳ, καὶ ψάλλος Δάμιμος ἀνέθηκε. Πρὸς δ' ἀριστερὰ Εὐούθου μήτηρ ἐστή-
κει· Εὐούθου θηλάζουσα ἐπὶ λέοντων δις τρεῖς, φυσικῶ μεγέθει καθεούδουσα
ὑψος ἔχουσα δις τετράκις ποδῶν, ἀνάθημα Παρθάλου Αἰγιαδάμου, Πρυ-
τάνεως Αἴγλης τῆς πόλεως, ἔργον δὲ Πausανίου Φιλέως ἐπιχωρίου
καὶ ταῦτα ὁ ὀπισθόδομος ἔχει. Περιβάλει δὲ τὸν ναὸν καὶ περι-
βολος λίαν τερπνός, δις δύο πλέθρα περίμετρον ἔχων, ἐπιχωρίου λίθου τὰ
τείχη καὶ ὑψος δις δύο ποδῶν τῇ λοιπῇ ἐπιφανείᾳ· ἦν δὲ τ' ἄνω λεῖθος
καὶ στίλβων ὄλωσ, λευκῷ λίθῳ· εἰσὶ δὲ καὶ κίονες ἀνδρομήκεις τρεῖς πεν-
τάκις ἑκατὸν διαποδιαῖοι τὸν ὄγκον, κόσμον εὖ ποιοῦντες τῇ ὄψει· συνέ-
χονται δὲ διὰ δρακόντων σπειροειδῶν, τὰ πάντα λίθῳ λευκῷ· καὶ ἐν
μέσῳ τοῦ περιβάλλου κατὰ μέτωπον τοῦ ναοῦ ἄγαλμα Αἴγλης τῆς νύμ-
φης ὑψοῦται μέγα, δις δεκάκις καὶ δις τρεῖς ποδῶν τὸ ὑψος, ἀνάθημα
Πάλλενος Ἀμφιάλου ἐπιχωρίου, ἔργον δὲ Εὐθαλέως Λάμβδου τοῦ Λερίου·
πρὸς δὲ νότον τοῦ ναοῦ ἀνδριάς ὑψοῦται Εὐούθου ἥρωος ἕξως ἀποσπών,
καὶ πρὸς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ταῦρος μυκώμενος φυσικῶ μεγέθει, ἀνάθημα
Ἐρμέας Χθόνου τῆς ἐπιχωρίας, καὶ ἔργον Πάλλαντος Ῥαμάνθου ἐπιχωρίου·
πρὸς δεξιὰ δὲ καὶ κατὰ μέσον Διὸς Οὐρανίου, πόλεως ἀνάθημα, καὶ Πάλ-
λαντος Αἰθέρου ἔργον, Αἰγυπτίῳ λίθῳ· πρὸς δ' ἀριστερὰ καὶ κατὰ μέ-

Ἀναδειχθεὶς δ' ὁ Ἰνάχος βασιλεὺς τῷ 4292 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1216 π. Χ.) ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πόλεων καὶ κύριος γενόμενος τῆς νήσου ὅλης, ἐτακτοποίησε τὸ βασίλειον αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευεν εἰρηνικῶς, ἀγαπώμενος καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ ὑπὸ τῶν πέριξ λαῶν. Ἐπτὰ δ' ἔτη βασιλεύσας εἰρηνικῶς, ἐτελεύτησε καὶ οὗτος τῷ 4299 ἀπὸ κτίσεως Κόσμου (τῷ 1209 π. Χ.), καταλιπὼν διάδοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν τριτότοκον, Κίνδυνον καλούμενον, τὸν ἐκ τῆς Εὐδαίμονος, δευτέρας γυναικὸς αὐτοῦ, φονευθέντων τῶν δύο πρώτων Κιμωλέοντος καὶ Ἀντιδράου ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς μονομαχίας, ὅπου ἐμονομάχουν πρὸς ἀλλήλους. Ὁ δὲ Κίνδυνος ἀναλαβὼν τὸ βασίλειον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δύο ἔτη μόνον βασιλεύει καὶ φέρεται εἰς τὸν τάφον τῶν πατέρων αὐτοῦ, φονευθεὶς ὑπὸ τῆς γυναικὸς του Περιλαΐδος περὶ τὰ μέσα τῆς νυκτὸς, ἐνῶ ἐπανεπαύετο κοιμώμενος ἐπὶ τῆς κλίνης ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς, ἧτις ἔπραξε τὸν φόνον τοῦτον ἐκ ζηλοτυπίας παρακινουμένη, ἣ κατ' ἄλλους ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἐβρώμενίδου τοῦ Συμαίου, Χέρσου καὶ Πραξιτελίδος υἱοῦ τοῦτον δὲ διαδέχεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ξένανδρος γεννηθεὶς ἐκ τῆς Καλλιόπης τρίτης γυναικὸς αὐτοῦ.

σιν, Ἀθηνᾶς Αἰγλαίας, δόρυ καὶ δάφνην, τῇ χειρὶ τῇ δεξιᾷ δίδουσα, θώρακα δὲ τῇ ἀριστερᾷ· ἀνάθημα μὲν Πανδαμίας Ἀπαλείας γυναικὸς ἐπιχωρίας, ἔργον δὲ Ἀγάλλεως Πάμφαντος Κίψου, πρὸς δὲ τῇ πύλῃ τοῦ ναοῦ ἀνδρίας· Στυμφαλίας Χίας λευκολένου θυγατρὸς Στέρνου μητρὸς Θεοῦ τοῦ Ὀμήρου ἐστήκει δάφνας καὶ μυρρίνας τῷ χειρὶ φέρουσα καὶ στέφανον ἐπὶ τῇ κορυφῇ, ἀνάθημα Πραξιτέλους Ταρρόπου Ροδίου, ἔργον δὲ Στέρου Χαρίου Χίου· ἴσα τῇ ὕψει τ' ἀγάλματα τὰ ἐν τῷ περιβόλῳ ἔχειν πάντα· περὶ δὲ τῶν κίωνων τοῦ περιβόλου θάβρα λευκοῦ λίθου κεῖται, κατὰ κανόνα δις πεντάκις κύκλους ποιοῦντα, ἐφ' ὧν ὁ λαὸς ἀναπαύεται. Περὶ δὲ τὸν περιβόλον πεφύτευται κατὰ στίχους κυπάρισσοι, κέδροι, ἐλαῖαι καὶ ἄλλα παράδεισον ποιοῦντα, θεῆς ἄξιον, καὶ ὁ μὲν νὰὸς καὶ παράδεισος οὕτως ἔχει.

Ἐλθὼν δ' ὁ Ξένανδρος εἰς τὸν θρόνον τοῦ Κινδύνου πατρὸς αὐτοῦ κατὰ τῷ 4301 ἀπὸ κτίσεως Κόσμου (τῷ 1207 π. Χ.) ἐτυράννει σκληρῶς καὶ ἀδιακρίτως πάντας καὶ Αἰγλεῖς καὶ Συμαίους, ἰδίως δὲ τοὺς Συμαίους, δεσμεύων ἡμέρα τῇ ἡμέρα διὰ τῶν ἀρχόντων τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν καὶ τῶν δύο πόλεων. Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τυράννου ἀνυποφύρου γενομένου διὰ τὰς πολλὰς αὐτοῦ κακουργίας, τῶν δὲ Συμαίων μὴ δυναμένων νὰ ἀνθεξῶσι πλέον εἰς τὴν διπλῆν δυναστείαν, ἣν ἐδοκίμαζον καὶ παρὰ τοῦ Τυράννου καὶ παρὰ τῶν Αἰγλεῶν, ὠπλίσθησαν πάντες ἐκ συμφώνου τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ καὶ παραταχθέντες κατὰ τοῦ Ξενάνδρου καὶ τῶν τυραννούντων αὐτοῦς, ἐνίκησαν νίκην λαμπράν, ἔσφαξαν τὸν βασιλέα Ξένανδρον καὶ ἀνέδειξαν βασιλέα Νιρέα τὸν Χάροπος καὶ Ἀγλαίας, ἀνδρα Συμαῖον εἰκοσιδύω ἐτῶν νεανίαν, καὶ ἐπὶ τῶν δύο πόλεων οὗτος ἦν ωραιότερος πάντων Ἑλλήνων, ὅθεν καὶ Παροιμία «*Νιρέως καλλίων*» (α) ἦν δὲ ὁ Χάροψ υἱὸς Ἀγλαύρου καὶ Ἀμύκλης ἡ δὲ Ἀγλαία Ἀρίστονος καὶ Λασιωκώφης.

Ἄναδειχθεὶς δὲ ὁ Νιρεὺς βασιλεὺς τῆς νήσου ὅλης παμφηφεί, τῷ 4304 ἀπὸ κτίσεως Κόσμου (τῷ 1204 π. Χ.) ἐξέτεινε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ καὶ μέχρι Καρίας διὰ μόνης τῆς φρονήσεως αὐτοῦ καὶ ἐβασίλευεν ἐν εἰρήνῃ ὑπὸ πάντων ἀγαπώμενός τε καὶ θαυμαζόμενος διὰ τὴν δικαιοσύνην, ἣν ἐδείκνυεν εἰς ὅλους τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ ἀδιαφόρως, εἰς οὐδένα μὴ χαριζόμενος. Τῷ δὲ δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας τοῦ Νιρέως, τῆς δὲ τοῦ κόσμου δημιουργίας 4314 (τῷ 1194 π. Χ.), γενομένης τῆς ἐκστρατείας τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Τρωάδος, ἐστράτευσε καὶ οὗτος σὺν τῷ Ἀγαμέμνονι ὡς εἰς

(1) Λουκιανὸς Διάλ. Νεκρ. Θ'.

τῶν μνηστήρων τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου. Ἐγένετο δὲ μνηστήρ διὰ μόνην τὴν μοναδικὴν αὐτοῦ ὠραιότητα, ἣν καὶ ὁ Ποιητὴς θαυμάζων ἐξυμνεῖ.

» Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,

» Νιρεὺς, Ἀγλαΐας υἱὸς Χαρόποιο τ' ἄνακτος,

» Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν

» Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

» Ἄλλ' ἀδαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός. (1)

Ἐλθὼν δ' ὁ Νιρεὺς εἰς Τροίαν, πίπτει μαχόμενος πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ βασιλέως Μυσῶν Εὐρυπύλου, υἱοῦ τοῦ Τηλέφου καὶ Ἀστυόχης, ἀδελφῆς τοῦ Πριάμου, βασιλέως Τροίας, καὶ ἡ νῆσος στερεῖται τὸν βασιλέα αὐτῆς Νιρέα. Κοινοποιεῖται ὁ θάνατος αὐτοῦ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῆς νήσου διὰ νηὸς Συμαίας, φυγούσης ἐκ τῆς Τροίας δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὴν αἰτίαν, καὶ οἱ ἄρχοντες διὰ τῶν κηρύκων γνωστοποιοῦσι τοῦτο εἰς ὅλην τὴν πόλιν, καὶ συγχρόνως προσκαλοῦσιν ὅλους τοὺς κατοίκους εἰς συνέλευσιν· συνέρχονται εἰς συνέλευσιν πάντες, φέροντες εἰς χεῖρας κλάδους κυπαρίσσου ὡς σημεῖον πένθους καὶ λυπούμενοι καιριῶς διὰ τὴν στέρησιν τοῦ ἀγαθοῦ αὐτῶν βασιλέως· συνελυθόντες δὲ ἀναδεικνύουσι βασιλέα αὐτῶν τὸν υἱὸν τοῦ πεσόντος Νιρέως καὶ Ἑβρώπολιδος Καλλιθέφαρον τῷ 4317 τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας (τῷ 1191 π. Χ.)· δίδουσιν αὐτῷ πάντες ἀσπασμὸν ὑποταγῆς καὶ εἶτα φέρουσιν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Γλαύκου καὶ παραδίδουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν ἱερέων· οἱ δὲ ἱερεῖς λαμβάνοντες αὐτὸν χροῖουσιν, ἐνδύουσι τὴν πορφύραν, ἣν ἔλαβον ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ λαοῦ, καὶ θύουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ Θεῷ Γλαύκῳ ταῦρον καὶ πέρδικας (2)· πανηγυρίζουσι τὰ χριστήρια καὶ τὰ

(1) Ἢ. β. σιγ. 671.

(2) Ἄν ἤθελέ τις εἶπῃ ὅτι τὰ ὄρη τῆς νήσου γέμουσι περδίκων μαχίμων

κεκοτάφια, εἶτα καταθέτουσιν ἔξω τοῦ ναοῦ τοὺς πενθίμους κλάδους, οὓς ἔφερον εἰς χεῖρας καὶ θύουσιν ἐπ' αὐτῶν ἀλεκτριῶνας· βάλλουσι πῦρ ὑπὸ τὸν σφρόν τῶν κλάδων οἱ νεωκόροι τοῦ ναοῦ διὰ μελαίνων λαμπάδων καὶ προσφέρουσι πάντα εἰς ὀλοκαύτωςιν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ καλοῦ Νιρέως καὶ εἶτα ἀπέρχονται εὐθυμοῦντες εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν.

Δύο μόνον ἔτη μένει ἐπὶ τοῦ πατρικοῦ αὐτοῦ θρόνου ὁ Καλλιθέλαρος καὶ στερεῖται αὐτόν· διότι, μαθόντες οἱ Κἄρες τὸν θάνατον τοῦ Νιρέως ἀπετίναξαν τὸν ζυγὸν τῶν Συμαίων, ἀπέκτειναν πάντας τοὺς φρουροὺς τοῦ Νιρέως, τοὺς φυλάσσοντας τὰς πόλεις αὐτῶν, καὶ ἐπιπίπτουσι ὕστερον καὶ κατ' αὐτῆς τῆς νήσου τῶν Συμαίων· κυριεύουσιν αὐτήν, αἰχμαλωτίζουσι τὸν βασιλέα αὐτῆς, δίδουσι ἀντ' αὐτοῦ ἄλλον, ἄνδρα Κάρα, τὸν Εὐκλαδον τὸν τοῦ Εὐρύκλου καὶ Ἰππονέρης καὶ διεχιλίους Κάρας φρουράν. Τὸν δὲ Καλλιθέλαρον φέρουσιν εἰς Ἄκανθον, πόλιν Καρικὴν, καὶ ἀποκτείνουσι σὺν γυναίξῃ καὶ τέκνοις τῷ 4319 τῆς τοῦ Κ. Κ. (τῷ 1189 π. Χ.): ἀλλὰ καὶ ἡ βασιλεία τῶν Καρῶν ἐπὶ τῆς νήσου πέντε μόνον ἔτη διήρκεσε καὶ ἔφυγον ὅ τε βασιλεὺς καὶ οἱ φρουροί, ἐκ τῆς ξηρασίας καὶ ἀφορίας ἀναγκάζομενοι σὺν τούτοις δὲ καὶ ὄλοι οἱ κάτοικοι καὶ ἀφῆκαν τὴν νῆσον σχεδὸν ἔρημον· ἐγένετο δὲ τοῦτο τῷ 4324 τῆς τοῦ Κ. Δημ. (τῷ 1184 π. Χ.). Ἰστέρον δὲ μετὰ δύο ἔτη Ναῦσος ὁ Ἀργεῖος ὁ Ἀντιφόνου καὶ Καλύδνης, λαβὼν Ἀργεῖους καὶ Λακεδαιμονίους ἐκ τῆς ἀποι-

συμφώνως μὲ τὸν Εὐστάθιον «Δέγεται δὲ καὶ πέρδικας μαχίμους φέρειν» (Εὐστάθιος βλ. Ἰλ. 671) καὶ ὅτι τὰ κρέατα αὐτῶν πρέφουσι πολλὰς οικογενεῖας τῶν Συμαίων, καὶ πάλιν ὅτι τὰ ὄα αὐτῶν συναζόνται ὡς τὰ τῶν ὀρνίθων ἐν καιρῷ τῆς ὠστοκίας, ἤθελε νομισθῆναι τερατολόγος καὶ κατάδικασθῆναι ὡς τοιοῦτος, παρὰ τῶν μὴ οἰδότων.

κίας Ἰππότου τοῦ Φύλαντος τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἡρακλέως καὶ τῆς Χάρμης ἐκατοίκησεν αὐτὴν κατὰ τῷ 4344 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1164 π. Χ.). Καὶ τούτου ὑστερον Εὐθύος ὁ τοῦ Κράμβου καὶ τῆς Πυθίας, εἰς ἐκ τῆς τοῦ Εὐθύου γενεᾶς ἀπόγονος, λαβὼν πολλοὺς τῶν Ῥοδίων καὶ Κνιδίων, διπλασίους δὲ τούτων πλάνητας Πελαγοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, ἔφερον εἰς τὴν χώραν τῆς Αἴγλης, καὶ ἐνώσας τοὺς λαοὺς, οὓς ἔφερε, μὲ τὸν τῆς Αἴγλης αὐτόχθονα, ἐμεγάλυνε τὴν πόλιν καὶ ἐβασίλευεν ἐν αὐτῇ. Φθάσας δὲ εἰς γῆρας βαθύτατον ἀφῆκε διάδοχον τοῦ θρόνου τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρμαντα τὸν ἐκ τῆς Λέρνης τοῦ Κνίδου. Τὸν δὲ Κράμβον τὸν δευτεροτόκον ἀνέδειξε βασιλέα ἐν Σύμῃ τῇ πόλει, ἀφ' οὗ καλῶς καὶ ταύτην κατώκησεν· αὐτὸς δὲ ἀπέθανε ἐν εἰρήνῃ τῷ 4379 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1129 π. Χ.) βασιλεύσας τριάκοντα καὶ πέντε πλήρη ἔτη ἐνδόξως.

Τοιοιουτρόπως οἰκισθεῖσαι καὶ πάλιν αἱ δύο πόλεις τῆς νήσου Σύμης τε καὶ Αἴγλης, ἐμεγαλύνθησαν κατὰ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν καὶ τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ τῆς Καρίας τὰς περίξ καὶ τὰς ἐπὶ τῶν παρακειμένων νήσων ὑπέταττον μίαν μετὰ τὴν ἄλλην μὲ μόνην τὴν τοῦ στόλου αὐτῶν ἐμφάνισιν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἄρμαντος μετὰ εἰκοσιπενταετῇ ἐνδοξον βασιλείαν, διαδέχεται αὐτὸν Ἔρκας ὁ υἱὸς αὐτοῦ τῷ 4404 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1104 π. Χ.) καὶ τὸν Ἄρμαντα αὐτόχειρα γενόμενον διὰ τὴν ἀπιστίαν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς καλουμένης Μάκαρος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Χάρικλος διαδέχεται τῷ 4416 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1092 π. Χ.). Πληρωθέντος δὲ καὶ τοῦ Κράμβου τοῦ δευτεροτόκου Εὐθύου, βασιλέως τῆς Σύμης πόλεως, [εἰς μάχην τὴν κατὰ Καρῶν μετὰ πλήρη νίκην καὶ τελευτήσαντος, τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πάλλας. Διαδέχθη δὲ αὐτὸν τῷ 4419 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ

1089 π. Χ.) ἀφ' οὗ τεσσαράκοντα πλήρη ἔτη ἐβασίλευσεν ἀξίως τῆς πατρικῆς αὐτοῦ δόξης καὶ εὐκλείας ἐν Σύμῃ τῇ πόλει, καταλιπὼν διάδοχον ἀξίον τῆς βασιλείας καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ.

Μόλις ὁ Πάλλας ἀναδεικνύεται βασιλεὺς Συμαίων καὶ στρατεύει κατὰ τῶν Καρῶν πανστρατιᾶ ἐκδίκησιν πνέων ἔχων δὲ βοηθοὺς καὶ τοὺς Ῥοδίους, ἐπιπίπτει κατὰ τῆς Ἀκάνθου, Λωρύμων καὶ ἄλλων πόλεων, ἐρημώνει αὐτάς, καὶ ἐξανδραποδίζει τὸν λαὸν αὐτῶν. Ἐκδικηθεὶς τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Κράμβου, ὁ Πάλλας γίνεται κύριος τῆς Καρίας ὅλης καὶ ἐπαναφέρει τὴν ἡσυχίαν εἰς ὅλας τὰς πόλεις αὐτῆς· κοιμηθέντος δὲ καὶ τούτου ἐν εἰρήνῃ εἰς γῆρας βαθύτατον, τὸν διαδέχεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φορβίων ὁ ἐκ τῆς Καλλιπάρου τῷ 4452 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1056 π. Χ.) βασιλεύσας τεσσαράκοντα καὶ τρία ἔτη.

Τὸν δὲ Χάρικλον βασιλέα Αἰγλέων, ἐν μάχῃ τινὶ φονευθέντα αἰμακτηρᾶ (γενομένη ἐν νήσῳ τῇ Ῥόδῳ τῷ 4460 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1048 π. Χ.)), τεσσαρακοστῷ δὲ ἔκτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὅτε κατὰ Ῥοδίων ἐστράτευεν,) ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κέφαλος διαδέχεται. Τὸν δὲ Κέφαλον ἀποθανόντα Φορβίων ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται μετὰ δεκαπενταετῆ βασιλείαν, ἦτοι τῷ 4475 (τῷ 1033 π. Χ.). Τὸν δὲ Φορβίωνα φονευθέντα δολίως ὑπὸ Σκύλλακος Σκυλλάκου καὶ Παρθενίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὀνόματι Ἥλιος διαδέχεται τῷ 4505 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 1003 π. Χ.). ἦν δὲ ὁ Σκύλαξ στρατηγὸς τοῦ Φορβίωνος· ἐφόνευσε δ' αὐτὸν, τὸν Φορβίωνα, τῷ πεντηκοστῷ τρίτῳ ἔτος τῆς εἰρηνικῆς αὐτοῦ βασιλείας. Τούτους δὲ οὐδεὶς διαδέχθη, τῆς βασιλείας καταργηθείσης, διότι κατὰ τὸ τριακοστὸν ἕκτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Φορβίωνος καὶ τὸ ἕκτον τῆς τοῦ Ἡλίου ὑψώσαντες φωνὴν οἱ λαοί,

ἐφ' ὧν ἐβασίλευον, καὶ ὀπλισθέντες (ὑπὸ τῆς δεσποτείας ἀναγκασζόμενοι), ἐδίωξαν καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, κατήργησαν τὴν βασιλείαν καὶ ἀνηγόρευσαν ἄρχοντας, ἀνὰ πέντε ἐκάστη πόλις ἄνδρας τὰ μάλιστα σοφοὺς, δυναμένους νὰ κρίνωσι τὸν λαόν. Ταῦτα δὲ πάντα ἐποίησεν ἡ φρόνησις τῶν στρατηγῶν Σύμης καὶ Αἴγλης, Ναυσίπλου Ναυσιλέως καὶ Ἐρρωσιπάριδος, καὶ Μελάμπους Ἄνδροφόνου καὶ Χάριτος· ἐγένετο δὲ τοῦτο τῷ 4511 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 997 π. Χ.).

Καὶ οἱ μὲν Συμαῖοι ἀνηγόρευσαν ἄρχοντας Νιρέα τὸν τοῦ Πausανίου καὶ Δεοντίδος, Λέανδρον Ξενάρχου καὶ Κτένης, Δάγυρον Κρόσσου καὶ Καλλιόνης, Πολυκράτην Ποδοχάρους καὶ Πολυμνίας καὶ Δαιμόλυρον Χαράνδρου καὶ Ἀσπασίας. Οἱ δὲ Αἴγλιεῖς Εὐμαῖον Εὐμαίου καὶ Ποδάρκης, Πολέμαντα Φαλάνδρου καὶ Ἐρμης, Ἄσκανδρον Πολέαντος καὶ Πλαστίδος, Ἐρπαλον Κλάβρου καὶ Λυχνίας καὶ Οὐρανόμβροτον Ῥομφάλου καὶ Αἴγλης. Καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ πρῶτοι ἄρχοντες τῶν πόλεων τῆς νήσου, ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ ἐκκαιδεκαετίαν· ἂν δὲ τυχῶν ἀπέθνησκε τις ἐκ τῶν μελῶν, τῶν ἀρχόντων ἡ θέσις ἔμνε χηρεύουσα μέχρι τῆς νέας ἀναγορεύσεως.

Ἡ δὲ ἐκλογὴ αὐτῶν ἐσημαίνεται τὴν προτεραίαν τῆς παραμονῆς τῶν Ποσειδωνίων, τελουμένων καὶ τούτων κατὰ ἐκκαιδεκαετίαν, (βλ. ἔμπροσθεν σελ. σημ. ιά.), διὰ κηρύκων ὀκτῶ ἐξ ἐκάστης πόλεως, κηρυττόντων αὐτὴν ἀδόντων, καὶ ψαλλόντων τὰ Ποσειδώνια ἐστεφανωμένοι μυρσίνην δις τῆς ὥρας ἐκήρυττον ἀπὸ πρωίας μέχρι δειλῆς ὀψίας καταδιαδοχὴν καὶ ἐν ταῖς δύο τῆς νήσου πόλεσιν προπαρασκευάζοντες τὸν λαὸν αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιούσαν, ἥτις, ἦτον ἡ παραμονὴ τῶν Ποσειδωνίων, ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς. Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς πα-

ραμονῆς τοῦ λαοῦ προπαρασκευαυμένου ὄντος, καὶ τῶν δύο πόλεων, ὁ μὲν λαὸς τῆς Σύμης ἐξερχόμενος τῆς πόλεως ὑπέδεχτο τὸν τῆς Αἴγλης παιανίζοντα καὶ ἐρχόμενον, κλάδους ἐλαίας καὶ μυρσίνης κρατοῦντα εἰς χεῖρας· πλησιάζοντες δὲ ἀλλήλους οἱ λαοί, ἐπαιάνιζον χορεύοντες, ὡς ὄραν μίαν, καὶ περιεπτύσσοντο ἀλλήλους ὡς ἀδελφοί, καὶ εἶτα ἐρχόμενοι ἐν τῇ Σύμῃ πόλει πάντες ἐφιλοξένουν τοὺς Αἰγλεῖς οἱ Συμαῖοι, ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἀριστοποιοῦντες· περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ἡμέρας συναθροίζόμενοι πάντες ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος, τοῦ κειμένου ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Πεδιάδος (θέσεως οὕτω καλουμένης μέχρι σήμερον), τῆς πρὸ τῆς πόλεως Σύμης, ἀνηγόρευον τοὺς νέους Ἄρχοντας, ἔθυσον ὑπὲρ αὐτῶν οἱ λαοὶ ἀμφοτέρων τῶν πόλεων, καὶ ἐπανήρχοντο ἐν τῇ πόλει Σύμῃ πάντες ἐστεφανωμένοι καὶ ἄδοντες καὶ δειπνοποιοῦντες ἀνεπαύοντο.

Τὴν δὲ ἐπιούσαν, ἣτις ἦτον ἡ ἑορτὴ, ἐγειρόμενοι συνηθροίζοντο πάντες εἰς τὰ προάστεια τῆς πόλεως καὶ ἀνέμενον τοὺς νέους ἄρχοντας ἐστεφανωμένοι, οὓς οἱ ἱερεῖς τοῦ Διὸς ἔφερον ἐκ τῶν χειρῶν ἄδοντες καὶ παρέδιδον ταῖς λαοῖς· οἱ δὲ λαοὶ προσκυνοῦντες ἠσπάζοντο αὐτοὺς καὶ ὠδήγουν πρὶν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ Ποσειδῶνος, προπορευομένων τῶν παλαιῶν Ἀρχόντων μέχρι τῆς πύλης τοῦ ναοῦ· ἀφ' οὗ δὲ ἐπλησίαζον αὐτήν, ἐπευφήμει τὸ πλῆθος, τότε καὶ οἱ παλαιοὶ Ἄρχοντες ἐκδυόμενοι τὴν πορφυρᾶν χλαμύδα ἔρριπτον αὐτὴν ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν νέων Ἀρχόντων καὶ στέφοντες τὴν κορυφὴν αὐτῶν στεφάνῳ μυρσίνης, ἠσπάζοντο καὶ πάλιν πάντες αὐτοὺς καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἐφέροντο ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ, ἐπροσκύνουν αὐτὸν, καὶ εἶτα παρεδίδοντο ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἀρχόντων, ὡς ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ, εἰς χεῖρας τῶν ἱερέων τοῦ Ποσειδῶνος τῶν ἐξ

ένος καὶ ἄλλου μέρους τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ ἱσταμένων καὶ ἀναμενόντων αὐτούς. Οἱ δὲ ἱερεῖς ὑποδεχόμενοι αὐτούς ἐλάμβανον τὸν στέφανον αὐτῶν καὶ ἠσπάζοντο, ἔθνον ἀρνόν, ἐκαθάριζον διὰ τοῦ βαντισμοῦ, ἔχριον τὸ μέτωπον αὐτῶν, καὶ δίδοντες ἐκάστῳ δακτύλιον χρυσοῦν καὶ ῥάβδον ποιμαντορικὴν, ἐξήρχοντο σὺν αὐτοῖς, ἀνεβιβάζοντο ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἐξώθεν τοῦ ναοῦ, εὐχαρίστουν τὸν λαὸν μεγαλοφώνως, εἶτα καταβαίνοντες ἔθνον ταῦρον ἀνὰ ἓνα ἕκαστος τῶν Ἀρχόντων πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ χάριν τοῦ λαοῦ. Μετὰ δὲ τὴν θυσίαν τῶν Ἀρχόντων ἔθνον πάλιν οἱ ἱερεῖς κριὸν ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ, ἐτέλουν τὰ μυστήρια καὶ οὕτως ἐπανηγήριζον μέχρις ὀψίας τελοῦντες τὰ *Ποσειδῶνια*.

Διὰ τῆς ἐορτῆς ταύτης αἱ δύο πόλεις ἦσαν τόσον καλῶς συνδεδεμέναι, ὡς ἀνὴρ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἤθη τινὰ μόνον καὶ γραφὴ Πελασγικὴ διέκρινεν αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, διότι, οἱ μὲν Συμαῖοι μεταχειρίζοντο τὰ Λύκεια πρῶτον λεγόμενα γράμματα, ὕστερον δὲ τὰ Κάδμεια· οἱ δὲ Αἰγλεῖς τὰ Πελάσγια ἢ Πελασγικά.

Ἀήξαντος δὲ τοῦ καιροῦ τῶν προειρημένων Ἀρχόντων, τῷ 4577 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 931 Π. Χ.), παρέδωκαν τοὺς δακτυλίους τοῖς ἱερεῦσι κατὰ τὸ ἔθος. Ὁ δὲ λαὸς τῶν δύο πόλεων συνεργόμενος καὶ πάλιν, μετὴν αὐτὴν τάξιν, ὡς προείρηται, ἀνηγόρευσαν ἄλλους, καὶ ἡ μὲν πόλις τῶν Συμαίων Θεάνδρον Εὐκλάδου καὶ Πασιχάρης, Εὐδοξον Στραταρχίδου καὶ Παρνασίδος, Ἀπολλώνιον Θερμοχάρου καὶ Φαεθοντίδος, Σκέλλον Ἀστερόπου καὶ Εὐρυσθένης, καὶ Θίβρωνα Γοργώπαντος καὶ Πεμπογίας· οἱ δὲ Αἰγλεῖς Νικοφλίωνα Κανδαύλου καὶ Καλλιστέρνης, Ἀριστοδάμαντα Θελεξίονος καὶ Θερασάνδρης, Εὐστολόπαιδα Παμφαέθοντος καὶ Εὐρυθέης, Στρώμωνα Μνηστηροφάντου καὶ Εὐχαρίας,

καὶ Γοργόφημον Γλαυκοκηπόδοντος καὶ Ἀμφιχάριδος. Τούτους δὲ ἄλλοι διαδέχονται, τοῦ καιροῦ λήξαντος, τῷ 4596 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 912 Π. Χ.), καὶ τοὺς μὲν Ἄρχοντας Συμαίων Εὐρυσθένης Εὐρυσθένου καὶ Χαριθόας, Διομέδας Λυσιχάρμου καὶ Εὐφόνης, Ἐβρίσσοκέφαλος Εὐσυμφάλου καὶ Μεθέξης, Κροταφίων Καλλιπαιδούς καὶ Ἐθίστης, καὶ Εὐλείριος Πανομφαίου καὶ Ὀψονόμης. Τοὺς δὲ Αἰγλέων Πληξίππος Πληξίππου καὶ Ἀδράστης, Καλλιτελάμων Μελεάνδρου καὶ Θέρσης, Κνημίλαος Εὐρυπόδαντος καὶ Προθόας, Εὐμαχάων Ἀρέβαντος καὶ Ἀρπαλύκης, καὶ Κτηκλέων Πυγμαλέοντος καὶ Τηλεγόνης. Λήξαντος δὲ τοῦ καιροῦ καὶ τούτων καὶ συνερχομένων τῶν λαῶν πρὸς ἀναγόρευσιν νέαν, συνεννοοῦνται οἱ ἄρχοντες τῆς δευτέρας περιόδου, σὺν τῷ Στρατηγῷ Συμαίων Εὐφόρβῳ Πραξιτέλους καὶ Χαρμονῆς, καὶ διαλύουσι τὴν συνέλευσιν, καταργοῦσι τὴν Ἀρχοντείαν, καὶ ζητοῦσι βασιλείαν, καὶ ἀναγορεύουσι βασιλέα αὐτῶν Εὐφορβὸν τὸν αὐτὸν στρατηγὸν ἀμφοτέρων τῶν πόλεων. Ἐγένετο δὲ τοῦτο τῷ 4612 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 896 Π. Χ.). Ἀναγορευθέντος δὲ τούτου βασιλέως, μετὰ πολλῆς ῥήξεως τοῦ λαοῦ τῶν πόλεων τῆς νήσου, πρῶτον καταπραΰνει, ἀναθὰς ἐπὶ τοῦ θρόνου, τὰ πάθη ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, φιλαρχόντων τε καὶ φιλοβασιλέων, βραβεύει τοὺς ἀξίους, μᾶλλον δὲ τοὺς ὑπόπτους, ἐπαναφέρει τὴν εἰρήνην ἐφ' ὅλης τῆς νήσου, ὡς καὶ πρότερον, διὰ μόνης αὐτοῦ τῆς φρονήσεως, αὐξάνει τὸν στρατὸν, μᾶλλον δὲ τὸ ναυτικόν, στρατεύει κατὰ τῆς Λυκίας, κυριεύει μέρος αὐτῆς, τακτοποιεῖ τὴν ὑποτελῆ Καρίαν, συμμάχους ἔχων καὶ τοὺς Ροδίους, καὶ ἐπανέρχεται θριαμβεύων, γέμων δώρων καὶ λαφύρων καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ στρατὸς αὐτοῦ. Ἐξήκοντά δὲ πλήρη ἔτη βασιλεύσας ἐν δόξῃ καὶ θριάμβῳ, αὐξάνων καθ'

ἐκάστην τὸ κράτος αὐτοῦ, καὶ πλουτῶν τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, ἀποθνήσκει πλήρης ἡμερῶν τῷ 4672 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 836 Π. Χ.) τὸ ἑκατοστὸν τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀνχδειξας διάδοχον, τριάκοντα ἡμέρας πρὶν τῆς τελευτῆς, τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν πρωτότοκον Καλλίθαν τὸν ἐκ τῆς Καλλίπυγος γυναικὸς αὐτοῦ.

Ἀναδειχθεὶς δὲ ὁ Καλλύθας βασιλεὺς τῆς νήσου, καὶ ἄξιος διάδοχος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φανείς, τελευτᾷ τῷ 4712 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 796 Π. Χ.), τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη πλήρη βασιλεύσας καὶ καταλιπὼν διάδοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Θηραμένην, τὸν ἐκ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Παρνασίδος. Βασιλεύσας δὲ καὶ οὗτος πεντήκοντα ἔτη, ἀποθνήσκει ἐν Κάσῳ τῇ νήσῳ ἐπὶ τῶν δαφνῶν τῆς νίκης αὐτοῦ, προσβληθεὶς ὑπὸ πυρετοῦ σφοδροῦ, ὅτε κατ' αὐτῆς ἐστράτευσεν, καὶ ἐκυρίευσεν καὶ ἐξανδραπόδισεν, ὡς ἀποστᾶσαν τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Πρὶν δὲ τῆς τελευτῆς καλέσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ποσειδοκλῆν εἶπε «*λάβε, καὶ τήρησον, ταῦτα εἰπὼν παρέδωκε τὸ τε ξίφος, τὸ δῦρον, καὶ ἴτην ἀσπίδα τῷ υἱῷ, καὶ ἐξέπνευσεν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ τῷ 4757 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 751 Π. Χ.).*

Παραλαβὼν ὁ Ποσειδοκλῆς τὴν πατρικὴν βασιλείαν, φέρει τὸν νεκρὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ πομποδῶς, ὃν ἀσπάζονται οἱ κάτοικοι ὡς πατέρα καὶ θάπτουσιν ἐν τῇ ἀκροπόλει. Βασιλεύσας δὲ καὶ ὁ Ποσειδοκλῆς ἐξήκοντα ἔτη καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα, τελευτᾷ ἐν εἰρήνῃ τῷ 4817, ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 691 Π. Χ.), παραδούς τὸ σκῆπτρον τῷ υἱῷ αὐτοῦ Θεοφράστῳ τῷ ἐκ τῆς Ἐξάστης γυναικὸς αὐτοῦ. Οὗτος δὲ παραλαβὼν τὴν βασιλείαν ἀποθνήσκει τῷ 4847 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 661 Π. Χ.) καὶ παραδίδει αὐτὴν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Φρασιλάῳ, τῷ ἐκ τῆς Εὐκλίδος, μετὰ τριακον-

ταετῆ βασιλείαν· ὁ δὲ Φρασίλαος, τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἐρῶμε-
νίδῃ τῷ ἐκ τῆς Μελπομένης, τρίτης γυναικὸς αὐτοῦ, τῷ
4880 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 628 Π. Χ.), τριακοστῷ δὲ τρίτῳ
ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Οὗτος δὲ, βασιλεύσας τριάκοντα
ἑπτὰ ἔτη, καὶ μὴ ἔχων διάδοχον ἀφῆκε τὴν βασιλείαν τῷ
στρατηγῷ αὐτοῦ Ἀλκίφρονι Ἀλκάνθου καὶ Ἀγλαίας τῷ
4917 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 591 Π. Χ.).

Παραλαβὼν δὲ οὗτος τὴν βασιλείαν, ἐφάνη ἄξιος τῆς διαδο-
χῆς. Κηρύττει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Καυστρίας, (κομοπόλεως
Καρικῆς κειμένης τῆς Ἀκάνθου ἀπωτέρω), ὡς κοινὸν σκάνδα-
λον τῶν πόλεων Λυκίας καὶ Καρίας, ἐξ ὧν πολλὰ ὑπέκειντο
εἰς τὴν κυριαρχίαν αὐτοῦ, στρατεύει κατ' αὐτῆς, ἀλλὰ δυστυ-
χῶς νικᾶται καὶ ἐπιστρέφει μονόχειρ· ἐκστρατεύει καὶ πάλιν,
ἐκδίκησιν πνέων καὶ κυριεύει αὐτήν, λαμβάνει τὸν στρατη-
γὸν αὐτῆς Εὐμούσον Μαιάνδρου καὶ Χαρικλείας, παραδο-
θέντα αὐτῷ ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ὡς αἴτιον τοῦ πολέμου, φο-
ρολογεῖ τοὺς νικηθέντας καὶ ἐπιστρέφει ἐστεφανωμένος, φέ-
ρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν στρατηγὸν Καυστρίας πανοικει,
ὃν καὶ εἶχε πλησίον δούς εἰς λήθην πάντα, καὶ μέχρι τέλους
τῆς ζωῆς αὐτοῦ σεβόμενος τὸν ἄνδρα διὰ τὰ στρατιωτικὰ
πλεονεκτήματα, ἃ ἐκ φύσεως εἶχε, καὶ πλουτήσας καὶ τιμή-
σας βασιλικῶς αὐτόν. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Εὐμούσου
τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ, ὡς ἰδίαν διαστήρει· ὑπανδρεύσας καὶ
τοὺς υἱοὺς καὶ θυγατέρας αὐτοῦ, καὶ ἀξιώσας τιμῶν πολ-
λῶν τὴν οἰκογένειαν ἅπασαν πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποθανόντος
Βασιλεύσας δὲ καὶ οὗτος ἔτη εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἀποθνήσκει τῷ
4944 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 564 Π. Χ.), καταλιπὼν διάδοχον
τὸν υἱὸν αὐτοῦ Περθαλέοντα τὸν ἐκ τῆς Ἐλευθέρης.
Βασιλεύσας δὲ καὶ οὗτος εἴκοσι καὶ δύο ἔτη ἐν εἰρήνῃ
τελευτᾷ τῷ 4966 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 542 Π. Χ.). Οὗτος

δὲ τῷ Παρθενομέδοντι υἱῷ αὐτοῦ τῷ ἐκ τῆς Πανδώρας μετὰ τεσσαρακονταετῆ βασιλείαν εἰρηνικὴν τῷ 5013 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 495 Π. Χ.), συνάψας συμμαχίαν καὶ μετὰ τοῦ Πολυκράτους τυράννου τῆς Σάμου περὶ τὰ μέσα τῆς βασιλείας αὐτοῦ, διότι ἐφοβεῖτο τὸν Κύρον. Βασιλεύσαντος δὲ καὶ τούτου ἔνδεκα μόνᾳ ἔτη, καταργεῖται ἡ βασιλεία τῷ 5024 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 487 Π. Χ.) ἕνεκα τῆς βαρβάρου τυραννίας τοῦ τελευταίου, καὶ ἀντὶ βασιλείας Γερουσίαν συγκροτοῦσιν ἑξαμελῆ, ἀνὰ τρία μέλη ἐξ ἑκάστης πόλεως ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τριακονταδυάδα καὶ ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τῶν *Γλαυκίων*, καὶ στρατηγίαν διμελῆ κατ' ἐκλογὴν τοῦ λαοῦ.

Τὰ δὲ πρῶτα μέλη τὰ ἐκλεχθέντα ὑπὸ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως Σύμης ἐν συνελεύσει παμψηφεί εἰσὶ ταῦτα τὰ τρία. Τηνέμανδρος Λαρίου καὶ Χαρσίας, Μέντωρ Ἴππολύτου καὶ Τισαμένης, Ἀσπεριδάμας Ἰοδάμου καὶ Ἴπποχάρμης. Τὰ ἐκ τῆς Αἴγλης δὲ ταῦτα· Κλεομέδων Ἀργάνθωρος καὶ Ἄργης, Νομοδιφάντωρ Μιλτορούχαντος καὶ Κλεψιγάμου, Τανύκρας Ταλάφρονος καὶ Ἀργιώσης. Τὰ τῆς Στρατηγίας δὲ, Διάφρυσσος Ἀλκιδάμαντος καὶ Τανυπέπλου, ὁ Σύμης στρατηγός· ὁ τῆς Αἴγλης δὲ Ἀπολλοφάντωρ Ἀλιτέρμαντος καὶ Ἴππαλκιμέδης. Ἐκλεχθέντων δὲ τούτων καὶ ἀνεδεχθέντων τὴν διοίκησιν τῆς νήσου, ἐπανάφερον τὴν ἡσυχίαν, ἔτακτοποίησαν τὴν νῆσον, καὶ ἀγαπώμενοι παρὰ πάντων ἐδιοίκησαν τριάκοντα ἔτη εἰρηνικῶς, ὡς πατέρες φιλόστοργοι τάτε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς. Ὑστερον δὲ γεννᾶται στάσις αἰφνιδίως ἐν ταῖς Καρικαῖς πόλεσι· ταῖς ἀποτελούσαις τὸ Συμαῖον κράτος, καὶ πρῶτον ἐν Ἀκάνθῳ τῇ πόλει, ἐπαναστὰς ὁ λαὸς διεμέλισε καὶ τὴν φρουρὰν καὶ τὸν φρούραρχον, ὥστε ἠναγκάσθησαν οἱ Συμαῖοι νὰ πέμψωσι κατ' αὐτῶν Διάφρυσσον τὸν στρατηγόν.

Πεμφθείς δὲ οὗτος κατὰ τῆς Ἀκάνθου μὲ τριάκοντα πλοῖα, καὶ ἀφίχθεις μετὰ πέντε ἡμέρας, πολιορκεῖ τὴν πόλιν Ἀκανθίων στενωῶς πανταχόθεν διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς, καὶ μένει πολιορκῶν τριάκοντα καὶ πέντε ἡμέρας, τὴν δὲ τριακοστὴν ἕκτην κυριεύει αὐτὴν ἐξ ἐφόδου, φονεύει τοὺς στρατηγούς, τοὺς δὲ ἄρχοντας πέμπει δεσμίους εἰς τὴν νῆσον, ἐπαναφέρει τὴν ἡσυχίαν, ἐπαναπαύει τοὺς κατοίκους, ἀφίνει φρουρὰν Συμαίαν, καὶ εἶτα ἐκπλέει κατὰ τῆς πόλεως Λωρύμων. Μόλις περιπλέει τὸ ἀκρωτήριον Ποσειδώνιον, καὶ ἰδοὺ συναπαντᾷ τὸν Ῥόδιον στόλον τὸν κατ' αὐτοῦ ἐρχόμενον, ἐκ πεντήκοντα νηῶν συνιστάμενον, καὶ γίνεται ναυμαχία ἔμπροσθεν τῶν Λωρύμων, νικᾶται ὁ Συμαίων στόλος, καὶ διώκεται μέχρι τοῦ λιμένος τῆς Σύμης, τοῦ καλουμένου Αἰγιαλοῦ, καὶ σώζεται ἐν αὐτῷ ἀπολεσθέντος σχεδὸν τοῦ ἐνὸς τρίτου.

Τὸ γεγονός τοῦτο κατετάραξε τοὺς Συμαίους καὶ ἐλύπησε πολὺ συνέλθοντες δὲ εἰς συνέλευσιν πάντες, ἐκάλεσαν τὸν ναύαρχον πρὸς ἀπολογία, ἐδίκασαν καὶ κατεδίκασαν αὐτὸν, ὡς αἴτιον, εἰς πρόστιμον χιλίων σφίγγων Συμαϊκῶν, εἶτα ἐκήρυξαν πόλεμον κατὰ τῶν Ῥοδίων τὴν τρίτην μετὰ τὴν συνέλευσιν. Κηρυχθέντος δὲ τοῦ πολέμου, στασιᾷ ὁ λαὸς κατὰ τῆς Γερουσίας, διότι εἰσεχώρησε βραδιουργία, φονεύουσι τοὺς στρατηγούς, καταργοῦσι τὴν Γερουσίαν, συνέρχονται εἰς συνέλευσιν καὶ σκέπτονται περὶ ἡγεμόνος, ζητοῦσι τοιοῦτον καὶ ἰδοὺ Ἰρῶμενίδης ὁ Καλλιπάρου καὶ Εὐθαλίας ἐν γωνίᾳ τινὶ καθήμενος, ὑπὸ πάντων δεικνύμενος, ἀνὴρ σώφρων καὶ στρατηγηματικός, ὃν καὶ λαβόντες ἀνηγόρευσαν ἡγεμόνα καὶ ἐπροσκύνησαν αὐτὸν ὡς τοιοῦτον. ἐγένετο δὲ τοῦτο τὸ τριακοσιοστὸν πρῶτον ἔτος μετὰ τὴν καθίδρυσιν τῆς Γερουσίας, ἧτοι τῷ 5055 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 453 Π. Χ.).

Ἀναδειχθείς λοιπὸν ὁ Εὐρώμενίδης ἡγεμὼν ζητεῖ τὴν σὺμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν τῶν Ῥοδίων (τὸν Ἄρταξέρξην φοβούμενος ὡς ἐνοχλήσας αὐτὸν πολλάκις,) ἦν καὶ ἀξιοῦται ἀξιώθεις δ' αὐτὴν ἔρχεται ὕστερον εἰς Ῥόδον καὶ λαμβάνει γυναῖκα τὴν Περσεφόνην θυγατέρα Ἀμαρσιάδου Νausιπόμπου καὶ Ἀμφίσσης, ἀνδρὸς Ῥοδίου καὶ στρατηγοῦ Ῥοδίων, ἐπαναφέρει τὴν ἡσυχίαν εἰς τὴν νῆσον, αὐξάνει τὴν ναυτικὴν δύναμιν αὐτοῦ συμπράξει καὶ τῶν Ῥοδίων, καὶ ἀποκαθιστᾷ καὶ πάλιν τὴν νῆσον ἰσχυρὰν καὶ σεβαστὴν, ὡς καὶ πρότερον, θαυμασθεῖς καὶ ὑπὸ τοῦ Ἄγησιλάου Βασιλέως Λακεδαιμονίων, ὅτε ἐστράτευεν εἰς τὴν Ἄσιαν, ὃν καὶ ἐπροσκύνησεν ὁ Συμαίων βασιλεὺς, καὶ δῶρα ἐδώρησατο πολλὰ ἃ ἰδίαις χερσὶ ἔδωκεν, θαυμάζων τὸν ἄνδρα, ὅτε ἐπροσκύνει αὐτόν. Ἐβδομήκοντα καὶ δύο ἔτη βασιλεύσας ἐνδόξως, ἀπέρχεται τῷ 5127 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 381 Π. Χ.) ἑκτὸν καὶ πέντε ἑτῶν γενόμενος, καὶ καταλιπὼν διάδοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀμφιλόμαχον.

Οὗτος δὲ δεκαοκτὼ μόνα ἔτη βασιλεύσας εἰρηνικῶς τελευτᾷ ἀπὸ δυσουρίας, καταλιπὼν διάδοχον τοῦ θρόνου τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γλαύκωπα τὸν ἐκ τῆς Παρθενόπης γυναικὸς αὐτοῦ τῷ 5145 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 363 Π. Χ.). Ἀναβάς δὲ ὁ Γλαύκωπος τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἑνδεκα μόλις ἔτη βασιλεύει καὶ γίνεται ὑποτελὴς Ἀρτεμισίας τῆς διαδόχου Μαισώλου βασιλίδος Καρίας καταπολεμηθεὶς καὶ νικηθεὶς ὑπ' αὐτῆς ἐν μάχῃ τινί, ὅτε τὴν Καρίαν καταπολέμει αὐτός νικήσας δὲ κατακράτος καὶ ὑποτελῆ ποιήσας αὐτὸν ἐφορολόγει, περιορίσας καὶ τὸ βασίλειον αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ μόνη καὶ τοῖς παρακειμένοις νησιδίῳις, βασιλεύσας δὲ τεσσαράκοντα πλήρη ἔτη ἐν ταραχῇ τελευτᾷ τῷ 5193 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 315 Π. Χ.), καταλιπὼν διάδοχον τὸν υἱὸν αὐ-

τοῦ τε καὶ τῆς Διαμόρφου, γυναικὶς αὐτοῦ, Προκλείδην· οὗτος δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἀκανθοδώρῳ τῷ ἐκ τῆς Ἀμαζῶνος μετὰ τριάκοντα καὶ ἕξ ἀκατάστατον βασιλείαν καὶ ταύτην περιωρισμένην καὶ ὑποτελῆ εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Ἀναβάς δὲ τὸν θρόνον ὁ Ἀκανθοδῶρος τῷ 5229 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 279 Π. Χ.) εἰκοσιδύω μόνᾳ ἔτη βασιλεύει δυστυχῶς, καὶ τελευτᾷ τῷ 5251 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 257 Π. Χ.) ὑπὸ λύπης ὑπερβολικῆς κυριευθεὶς, καταλιπὼν τὸν θρόνον εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Γλαῦκον, τὸν ἐκ τῆς Ἀγλαΐας βασιλεύσας δὲ καὶ οὗτος τριάκοντα καὶ τρία ἔτη ἀσώτως, παρέδωκε τὴν βασιλείαν τοῖς Ῥοδίοις τῷ 5284 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 224 Π. Χ.) ἐν μάχῃ τιμὴν νικηθεὶς.

Γενομένη ἡ νῆσος ὑποτελὴς τῇ Ῥόδῳ ἀπὸ τοῦδε, καὶ πληρώουσα φόρους ὑπερόγκους καὶ δεχομένη τύραννον καὶ στρατηγὸν ἐκ Ῥόδου κατὰ πενταετίαν, ἕνεκα τῆς κουφότητος τοῦ στρατηγοῦ Ἀρκάνδρου, μᾶλλον δὲ τοῦ βασιλέως Γλαύκου, ἀποτεινᾷσει τὸν ζυγὸν μετὰ ὀγδοήκοντα καὶ ἑννέα ἔτη τῆς δουλείας, ἦτοι τῷ 5373 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 135 Π. Χ.) διὰ τῆς φρονήσεως τῶν κατοίκων, ἀλλὰ πάλιν ὑπέπεσεν εἰς τοὺς κατὰ καιρὸν τῆς Περγᾶμου βασιλεῖς καὶ κατακτητὰς τῆς Καρίας, Λυδίας, καὶ Λυκίας καὶ τῆς κοσμοκράτορος Ῥώμης. Μετὰ παρέλευσιν δὲ πολλῶν ἐτῶν ἦτοι τῷ 5478 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 30 Π. Χ.) ἀναψυχῆσασα μικρὸν ἡ νῆσος ἐπανέκτησε τὴν ἐσωτερικὴν ἐλευθερίαν αὐτῆς, διοικουμένη ὑπὸ δεκαμελοῦς Ἀρχοντίας, ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, ἣται καθ' ἑκάστην τριακονταδυάδα, ἑορτὴν τῶν Γλαυκίων, ὑποτελὴ ὅμως μένουσα πάντοτε εἰς τὸν ἐν Ῥόδῳ τοπαρχεύοντα Ῥωμαῖον, παρ' οὗ καὶ ἐφορολογεῖτο.

Ἀξιοθέντες καὶ πάλιν, οἱ κάτοικοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον τῆς πατρώας ἐλευθερίας, συνῆλθον ἐν τῷ ναῶ τοῦ Γλαύκου τῷ 5478 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 30 Π. Χ.) καὶ ἀνηγόρευσαν Ἄρχοντας δέκα, πέντε ἐξ ἐκάστης πόλεως μὲ τὴν αὐτὴν ἀρχαίαν τάξιν, ὡς καὶ προεῖρηται, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐπίδημος Κρηταίου καὶ Χάριτος, Ἀλκιμάδας Χάροπος καὶ Περσεφώνης, Ρόδος Καλλιδάμαντος καὶ Κλητεμνήστρας, Βροντοφῶν Διγνώμαντος καὶ Εὐδατηρίας, Ταλασίφρων Ἀγαμέμνωνος καὶ Παρθενόπης, Εὐαγόρας Ταντάλου καὶ Πηνελόπης, καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ ἄρχοντες τῆς πόλεως Σύμης· τῆς Αἴγλης δὲ, οἱ, Λάβδαξ Λαπάντορος καὶ Ἐπιχάρμης, Ἀρχαχέφρων Ἀρκάνδρου καὶ Εὐριδίκης, Πολυρῥήμων Γλαύκοπος καὶ Σύμης, Φρασικλῆς Ἀμφιδρέπαντος καὶ Ἀλκάνδρης, Φειδίππαρχος Κελεύθου καὶ Καλλιβλεφάρου· οὗτοι ἀναγορευθέντες κοινῇ θελήσει ἐστεφανώθησαν πάντες ὑπὸ τοῦ λαοῦ· φανέντες δὲ καὶ δίκαιοι εἰς πάντα, καὶ τοὺς νόμους ἀκριβῶς τηρήσαντες, στήλης ἀξιοῦνται ζῶντες, ἐχούσης ἐπὶ κεφαλῆς τὴν τε Ἀθηνᾶν καὶ Θέμιδα χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανωμένας τὰς θεάς. Οὗτοι δὲ ἐστάθησαν εὐτυχέστεροι πάντων, διότι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τῷ 5508 τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας, τὸ τριακοστὸν δὲ ἔτος τῆς ἀξίας τοῦ ὀνόματος αὐτῶν καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς ἐλπίδος τῶν ἐκλεξάντων αὐτοὺς ὄντως πατρικῆς διοικήσεως, γεννᾶται καὶ ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ πρὸ αἰῶνων τῶν χρόνων γεγεννημένος, αὐτὸς ὁ δημιουργὸς τοῦ παντός, ἐκ τῆς ἀσιπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας·

Ἀήξαντος δὲ τοῦ καιροῦ τῆς Ἀρχοντίας αὐτῶν τῷ 5510 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 2 μ. Χ.)· ἄλλοι διαδέχονται, καὶ τοὺς μὲν Συμαίους Ἄρχοντας, Τηλέχαρμος Ἀμφιλόχου καὶ Μεγαλειρμόνης, Μαθιλανεύς Ἀσέας καὶ Πολυχάρης, Εὐθύ-

μων φλεγανδωρέως και Πλεισθένης, Άγαθοκλῆς Ῥοδο-
 χάρου και Φόβης, Εὐανθάας Ἄριστοπάλλαντος και Φλι-
 σιάδος· τῶν δὲ Αἰγλέων, Σέληνος Γλαύκου και Ἐρίσθης,
 Ἄριστοκνέφας Τανυκνήμου και Εὐκλείας, Φάλακνδρος Παμ-
 βοιώτου και Αἰγλης, Ἡφαιστίων Ἡρικάνδωρος και Ἄρ-
 γύλης, Καλλιρόης Νικοστράτου και Ἐφήβης. Εἰς τὰς
 ἡμέρας τούτων οἱ κάτοικοι ἐστάθησαν εὐτυχέστεροι παρά
 πρότερον, ὡς πρὸς τὴν πλοῦτον, διότι ἐπρότρεψαν αὐ-
 τοὺς οἱ Ἄρχοντες, νὰ ἀσπασθῶσι τὸν ἐμπορικὸν βίον κάλ-
 λιον τῶν λοιπῶν, ἐβοήθησαν τοὺς ἐνδεεῖς δι' αὐτὸν τοῦτον
 τὸν σκοπὸν, ἐναυπήγησαν πλοῖα πρὸς μεταφορὰς πραγμα-
 τειῶν, μετεχειρίσθησαν τὰ δημόσια χρήματα εἰς ἀνέγερσιν
 πολλῶν καταστημάτων, ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ, Συρίᾳ, Αἰγύπτῳ,
 Βυζαντίῳ και τῶν περίξ παραλίων, πρὸς ὄφελος τῆς πόλεως,
 και τῶν ἀπόρων, ὡς μὴ δυναμένων νὰ ζῶσιν ἄλλως πῶς·
 ἀκολούθως δὲ ἐπεμψαν πολλοὺς τῶν κατοίκων σὺφρονας, και
 τῆς πατρίδος αὐτῶν ζηλωτὰς εἰς διάφορα μέρη τοῦ τότε
 κόσμου διὰ νὰ μάθωσι τὰ προϊόντα ἐκάστης πόλεως, ὡς
 και τὰ τοπικὰ πολιτεύματα ὅποῖα τὰ εἰσαγόμενα και
 ἐξαγόμενα, ποίων ἔχουσιν ἀνάγκην, ποίων δὲ μὴ, ὡς και
 ἄλλα πολλὰ τοῦ ἐμπορικοῦ βίου πλεονεκτήματα, προτεί-
 νοντες εἰς τὸν ἀξιώτερον στέφανον, και τριάκοντα σφίγγας
 χρυσᾶς κατ' ἔτος (νόμισμα Συμαῖον εἰσοδυναμοῦν μὲ χι-
 λίας μνᾶς Ἄττικας, ἐκάστη σφίγγξ). Δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου
 δελεαζόμενοι οἱ κάτοικοι ὑπερεπλούτισαν και ἑαυτοὺς και
 τὴν νῆσον αὐτῶν· οἱ δὲ αἴτιοι ἠξιώθησαν και ζῶντες νὰ
 κληθῶσιν εὐεργεταί· μετὰ δὲ θάνατον νὰ γραφῶσι τὰ ὀνό-
 ματα αὐτῶν χρυσοῖς γράμμασιν ἐπὶ στήλης πορφυρᾶς ἰδρυ-
 θείσης πρὸς τιμὴν αὐτῶν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Γλαύκου.

Οἱ κάτοικοι ἠξιώθησαν (διὰ τῆς νέας αὐτῶν μεταβολῆς,

ἧτις προῆλθε βέβαια, ἐκ μόνης τῆς φρονήσεως τῶν διοικούντων αὐτοὺς), οὐχὶ μόνον ἀφθόνου πλούτου καὶ στόλου ἰσχυροῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπολήψεως μεγάλης, ἐκ τῶν περίξ λαῶν καὶ προνόμοια ἀτελείας ἀπὸ τοῦς κατὰ καιρὸν Τοπάρχας Ῥωμαίων τοὺς ἐν Ῥόδῳ καὶ Λυκίᾳ τοπαρχεύοντας εἰς ὧν τὴν δικαιοδοσίαν ἐπάγοντο, ὡς βοηθήσαντες αὐτοὺς πολλάκις ἐβέλονται, χρηματικῶς, ὅποτε ἦτον ἀνάγκη, καὶ ἂν καὶ πολλάκις ὑπέπεσον εἰς τὴν ὀργὴν αὐτῶν καὶ δυναστείαν. Πάντοτε ὅμως διετήρουν τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν κατὰ τοὺς πατροπαράδοτους αὐτῶν νόμους, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, καὶ τὸ παράδειγμα ἐγένοντο εἰς τοὺς γείτονας λαοὺς, δώσαντες πολλάκις καὶ εἰς αὐτοὺς χεῖρα βοηθείας, καὶ χρηματικῶς καὶ στρατιωτικῶς εὐχαρίστως, ὡς ἐκάλει ἡ ἀνάγκη· καὶ ὁδηγοὶ καὶ κύριοι αὐτῶν ἐγένοντο πολλάκις.

Ἀήξαντος δὲ καὶ τούτων τοῦ καιροῦ τῆς Ἀρχοντίας, ἀνηγορευθήσαν πάλιν οἱ αὐτοὶ παμψηφεῖ, ἀλλ' οὗτοι ἀπεποιθήσαν, νὰ δεχθῶσι καὶ πάλιν τὴν Ἀρχοντίαν, καὶ τοι ὑπὸ τοῦ λαοῦ παρακαλούμενοι θερμῶς, εἰπόντες ὅτι εἶναι παράνομον, καὶ ἀληθῶς δὲν ἐσυγχώρει ὁ νόμος δις κατὰ σειράν οἱ αὐτοὶ ἄρχοντες ν' ἀγορευθῶσιν. Μὴ πειθομένων δὲ τούτων, εἰς τὰς διηνεκεῖς μεγαλοφώνους καὶ θερμὰς παρακλήσεις τοῦ λαοῦ ἀναγοεῦνται ἄλλοι ἀνταυτῶν τῷ 5542 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 34 μ. Χ.) καὶ ἐκ μὲν τῆς Σύμης Δορύαλκος Κρανόχειρος καὶ Στρανόκης, Ἀγάμπαις Αἰτιάντορος Κληθῶας, Ἄνδρονυμεὺς Νεάργου καὶ Κυτλωείδης, Βουγεάντωρ Θεομνήστορος καὶ Ἐρυθριπάρου Μεγακλῆς Νηρέως καὶ Βοώνης, ἐκ τῆς Αἴγλης δὲ Ἄνδρῶν Πausανίου καὶ Κλεαγόρης, Ἐμπεδοκλῆς Ἐντευξάνδρου καὶ Ἐντρύχης, Ἡμίερκλος Παρνοκλῆς καὶ Ἰσχυοφώνης, Κεχορσεμάντωρ Βραχυκλέους καὶ Λευκόδοντος, Ἐμμων Ἐαθοκλέους καὶ Ἄστερόπης.

Ἀναγορευθέντων δὲ τούτων, ἐφιλοτιμήθησαν ἵνα φανῶ-
σιν ἀξιώτεροι τῶν πρὸ αὐτῶν· ὅθεν καὶ πρῶτον ἠύξησαν τὸ
ναυτικόν, καὶ τὰ βοηθήματα τῶν ἐνδεῶν, καὶ τὰ πρῶτα
ὀφέλη τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας ἐδώρησαντο αὐτοῖς· ἡ δὲ φιλο-
τιμία τῶν κατοίκων ἐκεντήθη εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὡς πρὸς
τὴν αὐξήσιν τῆς χρηματικῆς καταστάσεως, ὥστε ἐντὸς
ὀλίγου πάντες κατεστάθησαν ὑπέρπλουτοι ἐκ μικρῶν βο-
θημάτων καὶ μάλιστα οἱ ἐν τῇ Συρίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ δια-
τελοῦντες ἐμπορευόμενοι. Παρελθόντος δὲ τοῦ καιροῦ καὶ
τούτων τῷ 5574 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 66 μ. Χ.) ἄλλοι διαδέ-
χονται, Ἴπποφαιέθων Νεαλδέως καὶ Νεάνιδος, Δόξανδρος
Χέρσου καὶ Ἀφθονίας, Εὐδαίμων Ἀνδροκλέους καὶ Εὐφημίας,
Μορφεὺς Διοκλέους καὶ Παγκάλης, Ἴππογνώμων Ἐλλάρχου
καὶ Κνιδίας, Χαρίζυγος Φιλοκλέους καὶ Ἀγλαίας, Ἄλ-
κικλῆς Κασανδρέως καὶ Χερσιδάμης, Πάνορμος Δεξιπ-
πάρχου καὶ Ἰμίλικης, Θεοκλῆς Ἄργου καὶ Θεμίδος, Δέλφαρ-
χος Αἰακίδου καὶ Λυσάνδρης, Καλλικράτης Στομύλου καὶ
Σκύλλας.

Τούτων δὲ μόλις ἐρχομένων εἰς τὴν Ἀρχοντίαν γεννᾶται
ἐμφύλιος πόλεμος, ἀλλ' εὐτυχῶς διαλύεται διὰ τῆς φρονή-
σεως τῶν Ἀρχόντων, συλληφθέντων τῶν πρωτουργῶν καὶ
ἐξωστρακισθέντων ἐν τῷ ἅμ. σὺν τούτοις δὲ, ὕστερον, καὶ
οἱ ὀπαδοὶ αὐτῶν ὡς ἐξήκοντα. Τούτων δὲ ἐξωστρακι-
σθέντων ἐπανερχεται ἡ ἠσυχία, ὡς καὶ πρότερον. Λή-
ξαντος δὲ καὶ τοῦ καιροῦ τῆς τριακονταδυετοῦς Ἀρχοντίας
αὐτῶν ἦτοι τῷ 5606 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 98 μ. Χ.), ἄλλοι δια-
δέχονται αὐτοὺς Αὐφρόσυνος Δαίμονος καὶ Ἀγλαίας, Ἰππά-
στερνος Ἄρνου καὶ Ἀριστάρχης, Κυκλωθῶν Πραξιτέλους καὶ
Παρθενόπης, Ἀστεροδάμης Ἀλκίφρονος καὶ Παλλαδίας, Πυ-
λόδωρος Ἡλεκτάνδρου καὶ Ἀσφοδέλης, Εὐμυθος Μηκιστέως

καὶ Νύμφης, Κίσσανδρος Κικάρου καὶ Μελπομένης, Εἰσάγγελος Δυσεκφώνου καὶ Ἀμφιώνης, Ἀμφίμαχος Ἐρμου καὶ Ἀντιόπης Βαργυλάντωρ Λόκρου καὶ Πανόρμης, Ἐπιμάντωρ Δαιμολάου καὶ Αὐτεμόρης.

Ἄγορευθέντες δὲ Ἄρχοντες οὗτοι, ἐδέχθησαν καὶ Τοπάρχην, ἄνδρα Ῥωμαῖον Οὐσπεσιανὸν Κλαύδιον τὸν ὄνομα, ἐκ Ῥόδου τῆς νήσου σταλέντα, ὃν καὶ ὑπεδέχθησαν πάντες πομποδῶς, ὡς ἀνήκει εἰς Τοπάρχην Ῥωμαῖον. Οὗτος ἐλθὼν ἐν τῇ νήσῳ καταρχὰς μὲν ἐθαύμαζε τὸ πολίτευμα τῶν Ἀρχόντων καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ὠμίλει θαυμάσια ἐν ταῖς τοπικαῖς συνελεύσεσιν, ἔπλεκεν ἐγκώμια ὑπὲρ τῶν Ἀρχόντων, ἔψεγε τοὺς ἐναντίους τούτων πικρῶς, ἐπισύρων πρὸς ἑαυτὸν διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὴν ἀγάπην τῶν Ἀρχόντων ἀποκοιμίζων αὐτοὺς διὰ τὰ περαιτέρω· οἱ δὲ μὴ ἐνοοῦντες τοὺς ὑποκεκρυμμένους δολίους σκοποὺς αὐτοῦ, ἐκολακεύοντο τυφλῶς καὶ ὑπερηγάπων, ὑποκλινέστατοι γενόμενοι, προσκαλοῦντες αὐτὸν καὶ ἐν ταῖς μιστικαῖς τῆς νήσου ὑποθέσεσιν, (ἵνα μὴ ἀπωλέσωσιν οἱ μωροὶ τοὺς μωροὺς καὶ ὀλεθροὺς διὰ τὴν πατρίδα καὶ αὐτοὺς ἐπαίνους ἢ ψόγους μᾶλλον)· ὁ δὲ ἂν καὶ ἀπεποιεῖτο πᾶν δαῖγμα ὑποκλίσεως τε καὶ προσκλήσεως ἐξελέγχων καὶ τοὺς Ἄρχοντας διὰ ταῦτα παρρησία (αὐξάνων οὕτω τὴν πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν τοῦ λαοῦ καὶ ἀγάπην), δὲν ἀπέφευγεν ὅμως κατὰ πάντα αὐτά. Καὶ ταῦτα ἔπραττε εὐθετον καιρὸν ἀναμένων πρὸς κατάργησιν τοῦ πολιτεύματος τῶν Ἀρχόντων, ἐποφθαλμιῶν τὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν τῆς νήσου ὡς καὶ ἐγένετο ἐναντίον τῶν συνθηκῶν. Ἀφ' οὗ δὲ ταῦτα πάντα ἔπραξεν συμποσιάζει ὕστερον σὺν τοῖς ἐναντίοις, τῶν Ἀρχόντων, καὶ ἰσχυροῖς τῆς νήσου, ψέγει τοὺς Ἄρχοντας ἐν ταῖς συμποσίοις πλαγίως, ὡς ἀναξίους δῆθεν καὶ ἐχθροὺς τῶν συμφερόντων

τῆς νήσου, ἐρεθίζει αὐτοὺς βαθμιδὸν κατ' αὐτῶν, καὶ ἐξελέγχει αὐτοὺς διὰ τὴν τῶσιν ὑπομονὴν καὶ ἀνοχὴν τοῦ ἐξωστρακισμοῦ τοσοῦτων ἐνδόξων συμπολιτῶν. Ὀπλίζει αὐτοὺς κατὰ τῶν Ἀρχόντων, διεγείρει στάσιν κατὰ τῶν καθεστώτων καὶ προσκαλεῖ συνέλευσιν.

Γενομένης δὲ τῆς συνελεύσεως, δημηγορεῖ Κλέαρχος Δημοκλέους καὶ Ξανθίππης, Δημαγωγὸς τῆς πόλεως Σύμης, ὑπὲρ τῶν ἐξωστρακισθέντων. Θορυβεῖ ὁ λαὸς, μᾶλλον δὲ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τῶν ἐξωστρακισθέντων, διεγείρει τὰ πάθη ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ζητοῦσιν ἐπιμόνως τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐξανίστανται κατὰ τῶν Ἀρχόντων, ἐπεμβαίνει ὁ Τοπάρχης εἰς τὸ νὰ καθησυχάσῃ δῆθεν τὸν λαόν, καὶ μὴ δυνάμενος ὀπισθοποδεῖ, αὐξάνει ὁ θόρυβος τοῦ λαοῦ, ἐξανίσταται καὶ κατὰ τῶν Ἀρχόντων, ἐμπίπτει μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων μὴ ἐνδιδόντων εἰς τὴν τυφλὴν τοῦ λαοῦ αἴτησιν, φονεύουσιν ἓνα ἐξ αὐτῶν Εὐφρόσυνον τὸν Δαίμωνος, ἄνδρα φιλόπατριν καὶ μάλα φιλελεύθερον καὶ ῥητορικώτατον· οἱ δ' ἄλλοι φεύγουσιν τὰς χεῖρας τοῦ λαοῦ καὶ κλείονται εἰς τὸν ὀπισθόδομον τῆς Συνελεύσεως, καὶ σώζουσι τὴν ἑαυτῶν ζωὴν· ὁ δὲ λαὸς διαλύεται τὰ μύρια ψάλλων κατὰ τῶν Ἀρχόντων.

Πρὸς δὲ τὸ ἐσπέρας συνέλευσιν ποιησάμενοι οἱ ἰσχυροὶ τῆς νήσου μετὰ τοῦ λαοῦ, βουλῇ τοῦ Τοπάρχου, καταργοῦσι τὸν πολίτευμα τῶν Ἀρχόντων καὶ παραδίδουσι τὴν ἀρχὴν τῷ Τοπάρχῃ· ὁ δὲ μὴ ἐνδίδων κατ' ἀρχάς, ἀποποιεῖται αὐτὴν, γενναϊότητα πλαστὴν δεικνύων· ὕστερον παρακαλούμενος θερμῶς ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ λαοῦ, στεφανηφοροῦντες ἐφ' ὅλης τῆς νυκτός, τοῦ καταλύματος τοῦ Τοπάρχου ἐξῶθεν ἐνδίδει, εὐχαριστῶν τὸν λαόν καὶ τὴν Συνέλευσιν, καὶ καλεῖ τὸν λαόν εἰς συνέλευσιν τὴν ἐπιούσαν· εὐ-

χαριστεῖ αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἀφοσίωσιν, ζητεῖ τοὺς Ἄρχοντας καὶ ἰδοὺ φέρονται ἐν τῇ Συνελεύσει, ἐξελέγχει αὐτοὺς πικρῶς ὁ πρότερον πανυγηριστὴς αὐτῶν, καὶ εἶτα παραδίδει δεσμίους τῷ δεσμοφύλακι, ἐπαναφέρει τοὺς ἐξωστρακισθέντας, τῷ λαῷ χαρίζομενος, λαμβάνει συμβούλους Πάνδευρον Κάλχαντος καὶ Θαλείας τὸν Συμαῖον καὶ Ἐμποδοκλῆν Ἄνδρομάχου καὶ Κίρκης τὸν Αἰγλέα ἕνα ἕξ ἐκάστης πόλεως, αὐτῷ συνάδοντας, θελήσει καὶ τοῦ λαοῦ, ἀφαιρεῖ τὴν ἀρχιστρατηγίαν ἀπὸ τὸν Ξενοκλῆν Μεγακλέους καὶ Χαράνδρης, ἄνδρα δόκιμον φιλοπατριδὰ τε καὶ μάχιμον καὶ τῆς ἐλευθερίας τέκνον γνήσιον, καὶ δίδει αὐτὴν τῷ Προαιρεσίῳ Ἡφαιστίωνος καὶ Κλεοπάτρας ἀνδρὶ φαύλῳ κατὰ πάντα. Ταῦτα δὲ ἐγένοντο τῷ 5614 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 106 Μ. Χ.) ὀγδόῳ δὲ ἔτει τῆς Ἀρχοντίας τῶν φυλακισθέντων.

Διὰ τοιούτων ποταπῶν μέσων λαβὼν τὴν υπερτάτην ἀρχὴν τῆς νήσου ὁ Οὐσπεσιανὸς Κλαύδιος, καταρχὰς μὲν ἐφάνετο δημοτικώτατος καὶ φιλελεύθερος καὶ φίλος τῶν πενήτων εἰς ἄκρον, κολακεύων τὸν λαόν· ὕστερον δὲ τὸ ἐναντίον, φυλακίζων πότε τὸν μὲν, καὶ πότε τὸν δέ, καὶ μάλιστα τοὺς ἰσχυροτέρους τῶν πολιτῶν καὶ εὐύποληπτοτέρους, ἐπινοῶν φορολογίαν ἐπὶ φορολογίας καὶ τυραννῶν τὸν λαὸν ἀπανθρώπως. Ἠσθάνθησαν τὴν ἀπάτην οἱ κάτοικοι ἀλλ' ἀργὰ, καταφεύγουσιν εἰς τὸν Τοπάρχην τῆς Ῥόδου, ἀλλ' εἰς μάτην, ἐπικαλοῦνται τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ ἀνθίστανται κατὰ τῶν θελήσεων καὶ ἀλόγων ὀρέξεων τοῦ Τυράννου Οὐσπεσιανοῦ, ἀλλὰ προδίδονται καὶ παραδίδονται δέσμιοι οἱ πρωταίτιοι, ὡς προδόται, καὶ κριθέντες φέρονται εἰς τὰς φυλακὰς, ὁ δὲ λαὸς τυραννεῖται πλέον παρὰ πρότερον.

Πεντήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη τοπαρχεύων ἐν τῇ νήσῳ βαρ-
 βάρως κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ θέλησιν καὶ ἐξουσίαν, ἔχων
 συνεργοὺς καὶ τινὰς τῶν πολιτῶν, ἀποθνήσκει εἰς γῆρας βα-
 θύτατον ἐν Τευτλούσῃ τῇ νήσῳ ἐν ἣ καὶ διατρίβει τότε
 παιδιᾶς ἕνεκα τῷ 5671 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 163 Μ. Χ.) καὶ
 οὕτως ἀπαλλάττεται τῆς τυραννίας αὐτοῦ ἡ νῆσος.

Τούτου τελευτήσαντος συνέρχονται ἀμφοτέραι αἱ πόλεις
 εἰς συνέλευσιν, κηρύττουσι καὶ πάλιν τὸ πολίτευμα τῶν
 Ἀρχόντων καὶ ἀγορεύουσι ἄρχοντας δέκα, πέντε ἐκ μιᾶς,
 καὶ πέντε ἐξ ἄλλης πόλεως, ὧν τὰ ὀνόματα, Περίανδρος
 Πλεισθενέως καὶ Νεφέλης, Νύρμηλος Πτολεαῆδρου καὶ Σθε-
 νέλης, Κλειτοκλῆς Ἐτεοκλέους καὶ Κλυμένης, Ἐρμιοκλῆς
 Ἀρίστωνος καὶ Ἀρδάλης, Ἰεροκλῆς Σεληνέως καὶ Θυρέας,
 Ἄστρων Ἀμφιράντος καὶ Κασιφόνης, Εὐλέανδρος Πατρέας,
 καὶ Νύμφης, Λυδοκλῆς Θεμικλέους καὶ Κασταλίας, Πυραίχ-
 μανδρος Δαφνηκλέους καὶ Πρόκλης, Λιθοκλῆς Στυμφαλέως
 καὶ Πηνελόπης· τούτοις προσετέθη καὶ ἐξαμελής Γερουσία,
 ἵνα ἐξελέγχη τὰς πράξεις τῶν Ἀρχόντων καὶ δίδει λόγον
 τῷ λαῷ κατ' ἔτος· ἐκαλοῦντο δὲ οὕτως, Ἀμφιλέων Πανδο-
 κλέους καὶ Ὀρσιλάχης, Σθενέλαος Λαβδακλέους καὶ Ἀγλαΐας,
 Ξένανδρος Λαοδάμου καὶ Πυθῶνης, Φιλοκλῆς Λευκίποδος
 καὶ Λαμπάδος, Θεροκλῆς Ἀριστοδάμαντος καὶ Ἡσιόνης, καὶ
 Ἀριστοκλείδης Μελάνδρου καὶ Ἴπποστέρνης. Ἐκλεχθέντων
 δὲ τῶν Ἀρχόντων καὶ Γερουσιαστῶν, ἔρχονται πάντες
 ἐν τῷ ναῷ καὶ δοξολογοῦσι τὸν Θεὸν αὐτῶν Γλαῦκον καὶ
 ὕστερον ἀποπέμπουσι Περίανδρον, Κλειτοκλέα, καὶ Εὐλέαν-
 δρον τοὺς ἄρχοντας, καὶ Ἀμφιλέοντα, Φιλοκλῆν καὶ Ἀρι-
 στοκλείδην τοὺς Γερουσιαστὰς εἰς προσκύνησιν τῷ Τοπάρχῃ
 τῆς Ῥόδου ἔτι γέμοντες δάρων καὶ φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν
 ἐτήσιον φόρον. Ἀφιχθέντες δ' εἰς Ῥόδον καὶ παρουσιασθέντες

τῷ Τοπάρχῃ προτικνουῖσιν αὐτὸν, δίδωσι τὸν φόρον καὶ τὰ δῶρα, καὶ εἶτα κοινοποιῖσιν αὐτῷ τὸν θάνατον τοῦ Οὐσπεσιανοῦ λυπούμενοι· δῆθεν καὶ δέονται αὐτοῦ ἵνα ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ ἀποστολῆν νέου Τοπάρχου, ὑποσχόμενοι αὐτῷ διπλάσιον ἐτήσιον φόρον ἀπὸ τὸν διδόμενον· (ἔδιδον δ' αὐτῷ φόρον κατὰ τὴν μαρτυρίαν Λαστέφου Νεοκόμου τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἄλλων 112 χιλιάδες σφίγγων Συμαϊκῶν). Ἐνδόσαντος δὲ τοῦ Τοπάρχου εἰς τὴν αἵτησιν αὐτῶν ἀπῆλθον εὐχαριστοῦντες αὐτὸν πλήρεις χαρᾶς· τὴν δὲ ἐπιούσῃ ἐκπέουσι τῆς Ῥόδου διὰ Σύμην· πλεύσαντες δ' ἐφ' ὅλης ἐκείνης τε τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἐλλιμενίζονται ἐν τῷ λιμένῃ Αἰγυλῶ, τὸ λυκαυγὲς τῆς ὑστεραίας, ὑποδέχεται αὐτοὺς ἐν ἀλλαλαγμῷ χαρᾶς ὁ λαὸς καὶ ἀναβιβάζει εἰς τὴν πόλιν, καλοῦσι συνέλευσιν ἐν τῷ ἄμα, κοινοποιῖσιν τῷ λαῷ πάντα τὰ ἐν τῇ Ῥόδῳ διατρέξαντα, ἐευφημεῖ τὸ πλῆθος, ἀσπάζεται αὐτοὺς ὡς πατέρας τε καὶ λυτρωτάς, καὶ ἀκολούθως διαλύονται· ἔπειτα δ' ἔρχονται ἐν τῷ νῆῳ τοῦ Γλαύκου καὶ θύουσι Διὶ τῷ σωτῆρι ταῦρον.

Ἀποκτήσαντες καὶ πάλιν τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, (ἀγοράζοντες αὐτὴν κατ' ἔτος διὰ φόρου ὑπερόγκου), κατεγίνοντο εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ναυτιλίαν, τὴν μόνην εὐτυχίαν αὐτῶν, ἐπαναπαυόμενοι εἰς τὰ ἀναπόφευκτα ἀγαθὰ τὰ ἐκ τῆς ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μὴ δίδοντες πλέον ἀκρόασιν εἰς τινα περὶ ὁποιασδήποτε ὑποθέσεως, ἐκτὸς τῆς ναυτιλίας καὶ ἐμπορίου, ὡς ἀρκετὰ σωφρονισθέντες ἐκ τῆς πείρας τοσούτων ἐτῶν παρελθόντων.

Οὕτως δὲ διαιωόμενοι οἱ κάτοικοι ἢ σύχως, καὶ αὐξανόμενοι καθ' ἑκάστην κατὰ τε τὸν πλοῦτον καὶ ναυτιλίαν καὶ θαυμαζόμενοι καὶ τιμώμενοι δικαίως ὑπὸ τῶν πέριξ λαῶν, ἀναλαμβάνει ἐν τῇ νήσῳ σπινθὴρ τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς μόνος, ἐξ Αἰγύπτου ἔλθων, ὃς καὶ αὐξανόμενος ἡμέρα τῇ ἡμέρα,

κατέστη κάμινος ἄσβεστος, διαλύει τὸ παχύτατον τῆς εἰδωλολατρείας σκότος, ἀπεκδύει τὴν νῆσον τοῦ βερυπωμένου τῆς πολυθείας χιτῶνος, βαπτίζει αὐτὴν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ἀφθάρτου καὶ Τρισυποστάτου Θεοῦ, Πατρὸς, Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἐνδύει αὐτὴν διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος χιτῶνα, τοῦ ἡλίου φαεινότερον τε καὶ διαυγέστατον, ὄντως θεῖον, ἀφθαρτον, καὶ αἰώνιον· χιτῶνα ζωῆς αἰωνιζούσης, ὅνπερ αὐτὸς ὁ δημιουργὸς τοῦ παντός, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ πατρὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνεδύθη ἐπεσχάτων τῶν ἡμερῶν, ἵνα τὸ πλάσμα αὐτοῦ ἐλευθερώσῃ τῶν χειρῶν τοῦ διαβόλου.

36 Πρῶτος δὲ ὁ εἰς τὴν νῆσον τὴν Σύμην τὸ Εὐαγγέλιον κηρύξας, καὶ τοὺς κατοίκους εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν κατηγήσας καὶ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βαπτίσας αὐτοὺς, μνημονεύεται ὁ ἅγιος ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ εἰς τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν Λαοστέφου Νεοκόμου καὶ ἄλλων. Πρῶτοι δ' ἐκατηχήθησαν καὶ ἐβαπτίσθησαν οἱ Ἄρχοντες καὶ Γερουσιασταὶ καὶ τὰ μέλη τῆς Βουλῆς τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντα πανοικεῖ, ἐν μέσῳ τῆς Συνελεύσεως ὁμολογήσαντες τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παρρησία τοῦ λαοῦ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ μακρᾶς θείας θεοπνεύστου διδασκαλίας τοῦ θείου Ἀποστόλου· σὺν τούτοις δὲ καὶ οἱ πρόκριτοι τῆς νήσου. Τὴν δὲ ἐπιούσαν μετὰ τὴν βάπτισιν, συνέλευσιν ποιησάμενοι πάντες οἱ βαπτισθέντες, ἐκάλεσαν καὶ τὸν λαὸν καὶ ἐδίδασκον τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον· ἐρχομένου δὲ τοῦ Ἀποστόλου ἐδεήθησαν αὐτοῦ πάντες οἱ βαπτισθέντες, ἵνα τὸ Εὐαγγέλιον διδάξῃ τῷ λαῷ καὶ φωτίσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἀληθῆ του Χριστοῦ πίστιν· ὁ δὲ διδάξας καὶ φωτίσας, ὡς Ἀπόστολος Κυρίου, τετρακοσίους καὶ πενήκοντα βαπτίζει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ τὸν ναὸν

τοῦ Γλαυκού μετεβάλλουσιν εἰς εὐκτῆριον οἶκον Θεοῦ ζών-
τος. Τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν οἱ Ἄρχοντες καὶ Γερουσιασταὶ
διέταξαν, ἵνα γραφῆ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον χρυσοῖς
κεφαλαίσις γράμμασι ἐπὶ δερμάτων κυανοῦν χρῶμα ἔχόντων,
καὶ λίαν τε τὴν ὄψιν καὶ στιλπνοτάτην, ὡς εἶδος πινάκων,
κατεσκευασμένων, καὶ κεκοσμημένων τὰ ἔξω χρυσοῦ πολυτε-
λῶς καὶ τεθῆ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Βουλῆς κατ' ἀνατολὰς ἐπι-
ιστροῦ θυσιαστηρίου κατὰ μέτωπον τῶν βουλευομένων. Τούτου
δὲ γενομένου ἔθεσαν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἱερῶν τοῦ Εὐαγγελίου
πινάκων καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπι-
σταυροῦ εἰκονιζομένου ἐκ χρυσοῦ στίλβοντος καθαρωτάτου
καὶ τῆς Θεομήτορος Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. Συνέβη δὲ
ὁπότε τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἔφεραν ἐν τῇ βουλή
πομπικῶς καὶ ἔθεσαν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν τῷ μέσῳ
τῶν θεῶν ἐκείνων πινάκων, τῶν ἔχόντων τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν
Εὐαγγέλιον γεγραμμένον, καὶ ἐδέοντο τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν κα-
τηχουμένων καὶ λοιποῦ πλάσματος, ἰδοὺ καὶ ἔρχεται ἱερεὺς
τις τοῦ Ποσειδῶνος, Ἐλπίστρατος τοῦνομα, ὃς καὶ πρὸ πολ-
λῶν ἡμερῶν εἶχε βαπτισθῆ, καὶ Θεόδωρος μετονομασθῆ
καὶ προσφέρει τῇ Γερουσίᾳ καὶ τοῖς Ἄρχουσι, τελειωσάσης
τῆς προσευχῆς, Εὐαγγέλιον λίαν σμικροῖς γράμμασι γεγραμ-
μένον ἐπὶ μνηγιγῶν λίαν στιλπῶν, ἐρυθρῶν τὸ χρῶμα, ἔχόν-
των ἐντὸς ὠοῦ χρυσοῦ κεκλεισμένον· ὃ καὶ λαβόντες τὰ μέλη
εὐχαρίστησαν τὸν προσφέροντα καὶ ἐν χρυσοῦ καταλλήλῳ
κιβωτίῳ κλείσαντες, (διὰ τοῦτο καὶ μόνον κατασκευασθέν τι)
ἔθεσαν αὐτὸ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου τῆς Βουλῆς, ἔμπροσθεν
τῆς εἰκόνης τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Δεχθεῖσα δὲ σύμπασα ἡ νῆσος τὸν Χριστιανισμὸν βαθ-
μηδὸν (ἐκτὸς τινῶν ἐκ τῆς Αἴγλης πόλεως, οἵτινες καὶ
ἔμενον πιστοὶ ἐν τῇ εἰδωλοατρίᾳ αὐτῶν, μέχρι τῆς τετάρ-

της ἑκατονταετηρίδος ἀπὸ Χριστοῦ), καὶ μεταβαλόντες τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων εἰς ναοὺς Θεοῦ ζῶντος, ἔζων πάντες ὡς ἀδελφοὶ εἰρηνικῶς (διότι καὶ τοιοῦτοι ἐγένοντο κατὰ χάριν ὡς εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἱερὰν κολυμβήθραν βαπτισθέντες) καὶ ἀταράχως, τὴν θείαν ὄντως διδασκαλίαν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μελετῶντες αἰεὶ καὶ τηροῦντες, ὄντως θεία πολιτεία! ἐρχομένου δὲ τοῦ καιροῦ τῆς διαδοχῆς τῶν Ἀρχόντων καὶ Γερουσιαστῶν, συνέρχονται οἱ λαοὶ ἀμφοτέρων τῶν πόλεων οὐχὶ ἐν τῷ ναῷ τοῦ Γλαύκου, ἀλλ' ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτήρος προπορευόμενοι, δοξολογοῦντες ἱερεῖς καὶ διάκονοι λειτουργοὶ Θεοῦ ζῶντος καὶ κρατοῦντες εἰς χεῖρας σταυρὸν ζωποῖον· καὶ οὐχὶ ἱερεῖς εἰδώλων καὶ ξοάνων ἱερεῖς Θεῶν ἀψύχων ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων θύρσους ἰθυντήρια καὶ ἄλλα παρόμοια κρατοῦντες πεπλανημένης φαντασίας γεννήματα· εἰσέρχονται ἐν τῷ ναῷ, ψάλλουσι τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν, ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου ἐν κατανύξει, οἰκειοῦνται τῷ Θεῷ πάντες οἱ ἐρχόμενοι, ἐν τῷ ναῷ, προσέρχονται μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ λειτουργοῦ, μεταλαμβάνουσι τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου, ὡς παρέδωκεν ἡμῖν πᾶσι τοῖς εἰς αὐτὸν πιστεύουσι. Μεγαλύνει ὁ λειτουργὸς τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, κηρύττει ἀναπτύσσει τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, διδάσκει τὸν λαὸν καὶ κρατεῖ ἐν εὐσεβείᾳ, λαμβάνει τοὺς πίνακας τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ κρεμαμένους καὶ ἀπογράφει, ὁ ἱερεὺς τὰ ὀνόματα τῶν Ἀρχόντων καὶ Γερουσιαστῶν καὶ στρατηγῶν παρρησία τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν πινάκων (τῶν μελλόντων νὰ παραδώσωσι τὴν ἀρχὴν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ), ἐξέρχονται ὑστερον τοῦ ναοῦ ὡς ἀδελφοὶ πάντες, κροτοῦσι συνέλευσιν, παραδίδουσι τὰ ἀρχεῖα τῇ Γερουσίᾳ, οἱ παλαιοὶ Ἄρχοντες, δημηγορεῖ ὁ ῥήτωρ, ἐπευφημεῖ τὸ πλῆθος, φωτίζει ἡ Γερουσία τὸν λαόν, λόγον δίδουσα τῶν πρά-

Ξεων αὐτῆς, λέγουσιν οἱ Ἄρχοντες τὰ συμφέροντα τῇ νήσῳ διδάσκοντες τὸν λαὸν, ἔπευφημεῖ τὸ πλῆθος, εὐχαριστοῦσι τὸν λαὸν αἱ Ἄρχοντες, καὶ εἶτα καταβαίνουσι τοῦ βήματος καταβάαντες δὲ γίνεται ἡ ἀγόρευσις τῶν νέων διασαλπίζει ὁ ῥήτωρ τὰ ὀνόματα τῶν νεοαγορευθέντων Ἀρχόντων τε καὶ Γερουσιαστῶν, ἀπὸ τοῦ βήματος, δημηγορεῖ ὑπὲρ αὐτῶν, πλέκει ἐγκώμια τῷ λαῷ, παραδίδει ἡ παλαιὰ Γερουσία τοῖς νέοις Ἄρχουσι τὰ ἀρχεῖα, ὡς παρέλαβεν, εὐχαριστοῦσι τὸν λαὸν οἱ νεοαγορευθέντες, διαλύεται ἡ συνέλευσις, ἔρχονται ἐν τῷ ναῷ πάντες, δοξολογοῦσι τὸν Κύριον, εὐχονται τῷ Κυρίῳ οἱ ἱερεῖς ὑπὲρ αὐτῶν· ἀπογράφει τὰ ὀνόματα ὁ ἱερεὺς, τῶν νεοαγορευθέντων ἐπὶ τῇ λευκῇ στήλῃ, τῇ κεκοσμημένῃ παντοίως καὶ τοῦ νόρθηκος ἔξωθεν ἱσταμένη εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς καὶ ἀσπάζεται αὐτοὺς μετὰ τὴν ἀπογραφὴν, ἀσπάζονται δὲ καὶ οὗτοι τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον ὃ φέρει εἰς χεῖρας ὡς καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ· ὕστερον δὲ φέρονται ὑπ' αὐτῶν τῶν ἱερέων ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐκκλησίας καὶ χρίουσι μύρω τὸ μέτωπον αὐτῶν, ἀσπάζονται ἀλλήλους, συνασπάζονται μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἀπέρχονται δοξολογοῦντες τὸν Κύριον.

Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν νέων Ἀρχόντων εἰσὶ ταῦτα. Εὐσέβιος Ξενοκράτους καὶ Μαρίας, Ἰάκωβος Περιλάου καὶ Θεοδοσίας, Ἀνδρέας Θεοφράστου καὶ Μαγδαληνῆς, Ἰωάννης Ἰοδάμαντος καὶ Εὐμόρφης, Ἐρμόλαος Πέτρου καὶ Ἀπεμοσύνης, Ἰωακείμ Νικοδήμου καὶ Κασσιφόνης, Χαρικλῆς Ἀριείδαντος καὶ Ἀσφοδέλης, Θεόδουλος Ναζωραίου καὶ Εὐσεβείας, Πυλαγόρας Ἡρακλέους καὶ Μαρίας καὶ Χριστόδουλος Ἀριστοκράτους καὶ Αἰχμαγόρας. Τῶν δὲ Γερουσιαστῶν ταῦτα. Ἐλεάζαρ Ἀριστοπαίδου καὶ Εὐφροσύνης, Ἀβιμέλεχ Θεμανδρέως καὶ Εὐμόρφης, Βαρθολομαῖος Καλλίστου καὶ Μαρίας, Ἡρακλῆς Ἀστριάνδου καὶ Ἐλένης,

Ἀργεικλῆς Θεοπόμπου καὶ Ἄννης, Ἀνχστάσιος Μάρκου καὶ Κασσάνδρας πάντες χριστιανοὶ ἀναγορευθήσαν δὲ τῷ 5703 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 195 Μ. Χ.) ὁ δὲ καιρὸς τῆς ἀρχῆς αὐτῶν διήρκει ἐπὶ 33 ἔτη καὶ οὐχὶ ἐπὶ 32, διότι καὶ τόσα ἔτη ἔμεινεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Κύριος.

Κυβερνήσαντες δὲ καὶ οὗτοι εὐαγγελικώτατα τὸν λαὸν τῆς νήσου καθ' ὅλα ἄλλοι διαδέχονται αὐτοὺς, μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν, ὡς καὶ προελέχθη ὦν τὰ ὀνόματα, Ἀλέξανδρος Χρυσάνθου καὶ Κασπίας, Γρηγόριος Ἀριστοκράτους καὶ Θεοδούλης, Μελέτιος Ἰακώβου καὶ Θεέκλης, Πέτρος Χαραλάμπους καὶ Θεάνδρης, Λουκᾶς Ἰωσήφ καὶ Χάριτος, Ἐμπεδοκλῆς Στεφάνου καὶ Μαρίας, Στέφανος Παύλου καὶ Εὐμύθης, Μιλτιάδης Ἐλεαζάρου καὶ Πηνελόπης, Ἀπολλώνιος Κραταιοῦ καὶ Ἀσπασίας, Βασίλειος Σεβαστοῦ καὶ Χαρικλείας. Τῶν δὲ Γερουσιαστῶν ταῦτα, Ἀγάπιος Ἐάνθου καὶ Θαυμαστῆς, Ἄργος Ματθαίου καὶ Εὐδοῦλης, Λίχμαγόρας Ἀγγέλου καὶ Εὐρρήνης, Μηχαῆλ Κάπρου καὶ Ἀγάπης, Δῶρος Σίμωνος καὶ Μνημοσύνης, Δινύσιος Ὀλύμπου καὶ Παραδεισίας. Τούτους δὲ οἱ ἀκόλουθοι διαδέχονται τοῦ καιροῦ λήξαντος τῷ 5736 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 228 Μ. Χ.) Νίκανδρος Πausανίου καὶ Οὐρανίας, Εὐτρόπιος Γεωργίου καὶ Καρδίας, Λύσανδρος Ἀλεξάνδρου καὶ Ἠσυχίας, Ἰλαρίων Ζαχαρίου καὶ Ἀνδρονίκης, Θεοφύλακτος Φρασικλέους καὶ Ἀκτῆς, Λουκᾶς Θεοπόμπου καὶ Ἀγλαίας, Φώτιος Σίμωνος καὶ Ἐλισάβετ Ἀχειλος Νεκροπόμπου καὶ Καλλιπάρου, Νικόλαος Εὐρυπύλου καὶ Θελάσσης, Ξενοφῶν Σωφρονίου καὶ Πολυκάρπης, Καλλιδάμας Πορφυρίου καὶ Ἀλεξάνδρας, Ἀγλαοδάμας Θεοφυλάκτου καὶ Αὐγῆς, Χρυσάργυρος Πολυεύκτου καὶ Εὐτέρπης, Ἀθανάσιος Θεάνδρου καὶ Μακαρίας, Ἀνδρόνικος Ἑρμῆκλου καὶ Ἰακίνθου. Τούτους δὲ ἄλλοι διαδέχονται τῷ 5769 ἀπὸ Κ. Κ.

(τῷ 261 μ. Χ.), Θρόνος Ἐμμανουήλ καὶ Διομάχης, Δημήτριος Μαρδονίου καὶ Ξενοκράτης, Γρηγόριος Ἄντωνίου καὶ Παρθενόπης, Συμεὼν Χάρμου καὶ Θεοδώρας, Ἀλκικλῆς Εὐδούπου καὶ Ἀσπασίας, Ἄνανίας Εὐστρόφου καὶ Γλαυκόπης, Θρασικλῆς Ἀδάμαντος καὶ Παρασκευῆς, Πειροδάμας Ξενάρχου καὶ Θεμίδος, Πλάτων Νικοχάρους καὶ Εὐδόξης, Εὐχριστος Τανυσσιπτέρου καὶ Μάρθας. Τοὺς δὲ Γερουσιαστὰς οὗτοι, Μήτρανδρος Μητροφάνους καὶ Ἐλένης, Μενέλαος Νικάνδρου καὶ Μαρίας, Ἰλαρίων Βουθινδρέα καὶ Διωνίας, Διγῆρας Εὐσταθίου καὶ Ἰδαλίας, Καρμάλέων Πολυφήμου καὶ Ἀγάθης.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τούτων ἔπαυσεν διὰ τῶν ὄπλων ὁ ὑπέρογκος ἐτήσιος φόρος ὁ διδόμενος τῷ Τοπάρχῃ τῆς Ῥόδου, καὶ ἐκηρύχθη ἀνέξαρτητος ἡ νῆσος. Τὸ παράδειγμα δ' αὐτῆς ἠκολούθησαν καὶ αἱ παρακείμεναι νῆσοι Νίσυρος, Κάρπαθος, Κάλυμνος, Κάσος, καὶ Λέρος καὶ ἐνωθεῖσαι μετὰ τῆς Σύμης, ἰσχυρᾶς οὐσῆς τότε, ὡς ἐκ τοῦ ναυτικοῦ καὶ πλουσίας, ὡς ἐκ τοῦ ἐμπορίου καὶ αἱ πόλεις τῆς Καρίας Κνίδος, Ἄκανθος, Λαύρυμα, καὶ Εὐρύπυλος (καμύπολις ἀπώτερῳ τῶν Λαυρύμων πρὸς Ἀπηλιώτην καὶ τριάκοντα σταδίους τῶν Λαυρύμων ἀπέχουσα κατ' Εὐύλρον τὸν Κεφαλλῆνα). Ἐνωθεῖσαι δὲ ἅπασαι διὰ συμμαχίας τε καὶ ἐπιμαχίας κέντρον τῶν συνελύσεων ἔχοντες τὴν Σύμην ἀνθίσταντο εἰς τὸν χεῖμαρρον τῶν ἐπιδρομῶν, τῶν διαρπαγῶν, τῶν ληστειῶν καὶ τῶν διώξεων κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ γεννηθέντα πάντα ταῦτα ὡς ἐκ τῶν ἀκαταστάσιων τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ῥώμης.

Λήξαντος δὲ τοῦ καιροῦ καὶ τούτων ἄλλοι διαδέχονται αὐτούς· ἔληξε δὲ τῷ 5802 τῆς τοῦ Κόσμου δημιουργίας, τῆς τοῦ Χριστοῦ δὲ γεννήσεως τῷ 294· ἐκαλοῦντο δὲ οἱ Ἄρχοντες, οἱ τοὺς παλαιούς διαδεχθέντες οὕτως, Νικόλαος Ζαχαρίου

καὶ Μαρίας, Ἄργανδρος Ἀρκεσικλέους καὶ Ἐλισάβετ, Γεώργιος Γοργοφανέως καὶ Δολοπίας, Γρηγόριος Δρακλέους καὶ Θεομήρφης, Δαιδακλῆς Πανθοκλέους καὶ Πακτωλόφρης, Ἀνανίας Θεοφίλου καὶ Καλλινίκης, Ἄγαλλος Μεγακλέους καὶ Θεομάχης, Πήμανδρος Περικλέους καὶ Καλλιδρόμης, Νέστωρ Μαραθωνέως καὶ Ἀρτέμιδος, Ξενοκλῆς Ἀθανασίου καὶ Παρθένου, οἱ δὲ Γερουσιασταὶ οὕτως ἐκαλοῦντο, Φειδίππαρχος Φερωνέως καὶ Ἀκάλης, Ὀκεανὸς Χριστάνδρου καὶ Εὐχρίστης, Πολυδαΐδων Φωτεινοχάρους καὶ Σοφίας, Σεμελέανδρος Χρυσοκλέους καὶ Ὀλενίας, Διαφορεὺς Θεοφάνους καὶ Αἰκατερίνης, Καλλιπάλλας Γρηγορίου καὶ Μαρίνης, τούτους δὲ ἄλλοι διαδέχονται τῷ 5835 ἀπὸ Κ.Κ. (τῷ 327 μ. Χ.) τοῦ καιροῦ λήξαντος μὲ ταραχὰς τινὰς καὶ ἀνωμαλίας ἐξωτερικὰς οὐ τόσον σημαντικὰς λαβούσας χώραν ἐκ τῶν ἀκαταστασιῶν τῆς μικρᾶς Ἀσίας· τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, τῶν Ἀρχόντων, ταῦτα εἰσὶ· Γυρτοβλέφαρος Ἀλεξανδρέα καὶ Βαρβάρας, Ἀφρόδιτος Μωϋσέως καὶ Παρθένου, Θεάφθογος Ζωανδρέα καὶ Περιλάης, Ἀναστάσιος Εὐβούλου καὶ Θεάνδρης, Θεοκλῆς Σωφρονίσκου καὶ Ἐλισάβετ, Περικυμέδων Πλουτοκλέους καὶ Ἀνδροχάρης, Μεγακλῆς Ἐρεθθεάνδρου καὶ Ὀρμένης, Πακτωλεὺς Παλλαντοκλέους καὶ Σοφίας· τῶν Γερουσιαστῶν δὲ ταῦτα, Ἀστραβλεὺς Ἀρτεμβολέως καὶ Οὐρανίας, Ἀπηλέανδρος Μνασέως καὶ Καρπίας, Καλλιπτερος Ἰακώβου καὶ Ἀγίας, Ἰωάννης Ἰπποφιλέως καὶ Ἀρετῆς, Σύμβουλος Ἀνανίου καὶ Σωφροσύνης καὶ Ἀλεξίαιρος Σολομῶντος καὶ Ῥοδίας.

Ἀναγορευθέντων δὲ τῶν νέων Ἀρχόντων τε καὶ Γερουσιαστῶν τὸ πέμπτον ἔτος μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Δικινίου, (ὃν Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας ἐνίκα δυνάμει τοῦ Σταυροῦ καὶ Ἀυτοκράτωρ ἐκηρύττετο τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως καὶ

τὸν Χριστιανισμὸν παρρησία ἐνηγκαλιζέτο ὁ Θεόστυπος οὗτος βασιλεὺς καὶ ἡ ἁγία Ἑλένη ἡ μήτηρ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐτελεύτα ἐν Ῥώμῃ, καὶ ὅποτε ἡ κατὰ τοῦ Ἀρείου ἐν Νικαίᾳ θεία Οἰκονομικὴ πρώτη Σύνοδος συνεκροτεῖτο (τὸ δεύτερον ἔτος αὐτῆς), καὶ ὁ θρόνος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκ Ῥώμης εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐφέρετο ἐν θριάμβῳ, (τὸ τρίτον ἔτος μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν τῶν Ἀρχόντων), καὶ εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ πρεσβεία Συμαίων καὶ συμμάχων ἐπέμπετο δῶρα πολυτελῆ φέρουσα εἰς χεῖρας τῷ κοσμοκράτορι Κωνσταντίνῳ, ὃς καὶ ὑποδεξάμενος αὐτὴν δωρεαῖς ἐτίμησε καὶ ἀριστείους ἐκόσμησε καὶ Τοπάρχην δέδωκα τῇ νήσῳ Πυλέανδρον τὸν Ἄρχοντα, ἓνα ἐκ τῶν μελῶν τῆς πρεσβείας, ἄνδρα Συμαῖον, σώφρονα καὶ ἀνδρεῖον, ὃν καὶ παρέδωκε τῶν λοιπῶν τῆς πρεσβείας μελῶν εἰπὼν αὐτοῖς «*τοῦ λοιποῦ ὁ λαὸς ἐκλεξάτω αὐτόν ὅν δ' ἐκλέξῃ ἐγὼ κύριός*» τότε λέγω προσεχάλουν καὶ οἱ Ἄρχοντες τοὺς συμπολίτας αὐτῶν ἐξ ὀνόματος τῆς νήσου, τοὺς ἐν Συρίᾳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Ῥώμῃ καὶ Περγάμῳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ καὶ Ἀθήναις, καὶ Κνίδῳ, καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, σπουδάζοντας νέους καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ ἔγερσιν Σχολῆς μεγαλοπρεποῦς κατανοοῦντες «*Μελετήριον ψυχῆς*», ὡς καὶ ἐγένετο, διότι, μόλις συνέλαβον τὴν θεῖαν ὄντως ἰδέαν ταύτην, καὶ συγκροτοῦσι συνέλευσιν, προτείνει ὁ ρήτωρ τῇ Βουλῇ καὶ τῷ λαῷ τὴν ἀνάγκην τῆς Σχολῆς, ψηφίζει ἡ Βουλὴ, ἐπικυροῖ ὁ λαὸς καὶ ὑπόσχεται αὐτὸς ὁ λαὸς τὴν ἐνίδρυσιν ἰδίους ἀναλώμασι, καὶ κατάλογος συντάττεται παρὰ τῷ ρήτορι τὴν συνδρομὴν ἐκάστου καταγράφων.

Ἄρχεται τῆς καταγραφῆς ὁ ρήτωρ καὶ ἰδοὺ ἐν τῇ Βουλῇ παρρησιάζεται Χέρσος, Κλεόμβροτος καὶ Χαρίδημος οἱ αὐτάδελφοι οἱ ζάπλοτοι τῆς νήσου, καὶ λέγουσι μεγαλο-

φώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῷ λαῷ «χαίρετε πάντες ἐν Κυρίῳ πληρῶσαι τὸ σήμερον ψήφισμα ἠκομεν καὶ γὰρ χρέος ἡμῖν τοῦ εἶσθι, μὴ ἀγωνιάτε». Ταῦτα μόλις οἱ ἄνδρες οὗτοι ἐκφέροντες εἶπον καὶ ἐπευφήμησε τὸ πλῆθος, ἐστεφάνωσεν ἡ Βουλὴ, ἠσπάσθησαν οἱ ἄρχοντες, ἐπροσκύνησεν ἡ Γερουσία, ἐγκωμίασεν ὁ ῥήτωρ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν καταγράφει ἐπὶ τῆς ἱερᾶς καὶ Χρυσῆς τοῦ θυσιαστηρίου στήλης τῆς φερύσης τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος. Τούτου γενομένου διαλύεται ἡ συνέλευσις ἐπευφημοῦσα τοὺς ἄνδρας.

Διαλυθείσης δὲ τῆς συνέλευσεως προσκαλοῦσι τὸν τε Τοπάρχην, τοὺς ἄρχοντας, καὶ Γερουσιαστὰς καὶ λοιποὺς προκρίτους τῆς νήσου εἰς δεῖπνον, ὅ, τε Χέρσος καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Τὴν δὲ ἐπιούσαν λίαν πρῶτῳ, ἐλθόντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου, πάντες οἱ συνδειπνοῦντες καὶ προσευξάμενοι τῷ Κυρίῳ ἐξῆλθον, καὶ συνέλευσιν ἐκάλεσαν καὶ μετὰ μακρὰς δημηγορίας τοῦ ῥήτορος παρέδωκαν εἴκοσι μυριάδας Σφιγγῶν χρυσῶν τοῖς Ἄρχουσι διὰ τὴν ἔγερσιν τῆς Σχολῆς, ὡς ὑπεσχέθησαν προσδιορίσαντες αὐτοῖς καὶ τὴν θέσιν, εἰς ἣν καὶ ἔμελλε νὰ ἐγερθῇ, τὴν παραλίαν τῆς Μεταποντίδος πόλεως, ὡς καταλλήλου οὔσης ταύτην προσδιώρισαν.

Τὰ χρήματα παραδώσαντες, ὑψώσεν ὁ ῥήτωρ τὴν φωνὴν ὑπὲρ αὐτῶν, ὡς ὦραν μίαν πολλὰ θαυμάσια λέγων, εἶτα ἐξέρχονται τῆς συνέλευσεως πάντες, διαλυθείσης αὐτῆς, καὶ ἔρχονται εἰς ἣν θέσιν ἡ ἴδρυσις τῆς Σχολῆς προσδιωρίσθη διὰ πλοιαρίων, καθιερώνουσι τὴν χώραν τῇ Σχολῇ, ἀγιάζουσιν αὐτὴν διὰ τοῦ ἱερέως καὶ εἶτα κάθηνται περὶ τὴν προητοιμασμένην δι' αὐτοὺς τράπεζαν προητοίμασε δ' αὐτὴν ἡ πόλις Συμαίων καὶ καθίσαντες ὅ, τε Χέρσος καὶ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, Τοπάρχης Ἄρχοντες, καὶ Γερουσιασταί, καὶ οἱ παρακολουθοῦντες αὐτούς καὶ γευσάμενοι ἐκ τῶν παρατιθεμένων τῇ τραπέζῃ ἀπῆλθον οἴκαδε.

Μετὰ δὲ παρέλευσιν δέκα ἡμερῶν πέμφαντες ἄνδρας εἰς τὰ λατομεῖα Πάρου, Τήνου καὶ Πεντέλης ἐλατόμουν λίθους λευκοὺς καὶ κίονας διὰ τὴν οἰκοδομὴν, ὡς καὶ ἄλλους ἀλλαχοῦ διὰ τὰ λοιπὰ τῆς οἰκοδομῆς· ἐτοιμασθέντων δὲ τούτων πάντων λήγει καὶ ὁ καιρὸς τῆς Ἀρχοντείας καὶ διαδέχονται αὐτοὺς οἱ ἀκόλουθοι, προοδρεύοντος τοῦ Τοπάρχου πάντοτε εἰς τὴν ἀναγόμευσιν, Θεόδωρος Ταυρολεάνδρου καὶ Ἀγάθης, Ἀνδρόνικος Πολύκτωρος καὶ Μαρίας, Εὐσέβιος Φωτίου καὶ Ἀνδρομάχης, Μέγανδρος Ζαχαρίου καὶ Παρασκευῆς, Κωνσταντῖνος Νέστορος καὶ Παρθένης, Λαιστρόγων Κάπρου καὶ Εἰρήνης, Ἰωάννης Θεάρχου καὶ Μελπομένης, Ἀμφίλοχος Δημοκλέους καὶ Θεοδώρας, Πετρόκλης Ἄνανιου καὶ Ἰωάννης, Ἀγέλωρ Πτολεάνδρου καὶ Χάριτος· Γερουσιαστὰς δὲ, Ἀμφιλέων Κάπρου καὶ Ἀλύξης, Ἀμύθεος Ἀπελλέας καὶ Ἰωάννης, Μάρκος Παρδάλου καὶ Ἀλκυόνης, Ἀρίνιδος Ἀγαπίου καὶ Μάρθας, Δαυὶδ Ἀθηναίου καὶ Παρθενόπης καὶ Παῦλος Κωνσταντίνου καὶ Εὐφροσύνης.

Διεδέχθησαν δ' αὐτοὺς οὗτοι τῷ 5868 τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας τῆς τοῦ Κυρίου δὲ γεννήσεως τῷ 360, ὅτε Κωνσταντῖνος ὁ Αὐτοκράτωρ ἐκστρατεύων κατὰ τοῦ Ἰουλιανοῦ ἐτελεῦτα καθ' ὁδὸν διαδεχθέντες δὲ οὗτοι τοὺς λεχθησομένους, ἠκολούθησαν κατὰ βῆμα τοὺς πρὸ αὐτῶν κατὰ τοὺς νόμους, οὓς ἔθεντο αἱ πόλεις τῆς νήσου. Τὸ δὲ ἑβδομον ἔτος τῆς Ἀρχοντείας αὐτῶν, ὅτε αἱ ἀπροσδόκητοι ταραχαὶ αἱ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἐξηφανίσθησαν, καλοῦσι τοὺς ἀρχιτέκτονας Ἀνάξιμον, Ἀνδονέα, Χάρβαλον, Ἐλπίστρατον καὶ Φωτοβόλον, προτείνουσι σχέδιον καὶ ἀριστεῖον καταβάλλει ὁ Τοπάρχης δέκα χιλιάδων Σφιγγῶν εἰς τὸν ὄν τινα ἤθελε παρρησιάσει τοῦτο τέλειον· οἱ δ' ἀρχιτέκτονες ἀπελθόντες οἴκαδε συνεβουλεύοντο

ἀλλήλους· περὶ τοῦ πρακτέου· ἀμίλλης δὲ γεννηθείσης ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἔμνον κεκλεισμένοι, καταγινόμενοι εἰς ὃ ἔργον ἀνέλαβον· μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἐπισκεψάμενος ὁ Ἄνδονεύς τὸν Τοπάρχην, καθυποβάλλει τὸ σχέδιον, καὶ μετὰ τριάκοντα δῶα ὁ Ἀνάξιμος καὶ Χάρβολος καὶ μετὰ τεσσαράκοντα, οἱ Ἐλπίστρατος καὶ Φωτοδόλος ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεχωρίσθησαν ταῦτα λαβῶν ὁ Τοπάρχης καθυπέβαλεν καὶ εἰς τὴν κρίσιν τῶν Ἀρχόντων καὶ Γερουσιαστῶν καὶ κτιτόρων καὶ λοιπῶν προκρίτων· καθυποβλήθέντων δ' ἐξηλέγχθη ὡς κατάλληλον καὶ τελειότερον καθ' ὅλα Ἐλπιστράτου ἐκ τῶν λοιπῶν τεσσάρων, ὅπερ καὶ ἐστεφάνωσαν καὶ τὸ ἀριστεῖον ἔδωκεν ὁ Τοπάρχης παρρησία τῷ ποιήσαντι.

Μετὰ δὲ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ ἡμερῶν καλεσάμενοι οἱ Ἄρχοντες τὸν Ἀρχιερέα τῆς πόλεως Ἀνδρόνικον καὶ λοιπὸν ἱερὸν κλῆρον ἐδεήθησαν αὐτοῦ καὶ πρῶτος ὁ Τοπάρχης, ἵνα ἱερουργήσῃ τὴν αὔριον ὑπὲρ τῶν κτιτόρων καὶ τῆς νήσου εἰς τὸν νεόδμητον ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν τὸν ἐν τῇ Μεταποντίδι παραλίᾳ τῆς Μεταποντίδος πόλεως, παλαιᾶς καὶ κατηδαφισμένης, ὡς προεῖρήθη, εἶτα ἔπεμψαν μαγείρους ἵνα ἐτοιμάσωσι τράπεζαν πολυτελεῆ ἐν τῇ παραλίᾳ τῆς Μεταποντίδος· τῷ λαῷ δὲ παρήγγειλαν, ἀμφοτέρων τῶν πόλεων, ἵνα ἐτοιμάσῃ βρώματα κατὰ τὴν δύναμιν καὶ ὄρεξιν ἑκάστου, διότι, αὔριον μέλλουσι συμφαγεῖν πάντες ὁμοῦ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων τῆς Μεταποντίδος· ταῦτα διατάξαντες πάντα ἀξιοπρεπῶς οἱ Ἄρχοντες ἔβαλον εἰς κίνησιν πάντας ἀνθρώπους, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προπαρασκευάζοντες αὐτοὺς διὰ τὴν ἐπιούσαν ὄρθρου δὲ σαλπίσαντος πάντες ἐξάνισταντο καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔτρεχον μετ' εὐλαθείας Ἀρξαμένου δὲ καὶ τελειώσαντος, τοῦ ὄρθρου, ὡς αὐγὴ ὑπέφηνεν, ἐσάλ-

πισαν οἱ κήρυκες τὴν ὁδοιπορίαν καὶ πάντες ἀθρόως ἔτρεχον εἰς τὸν Αἰγιαλὸν κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ κήρυκος ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ναοῦ τοῦ Προδρόμου καὶ τῇ κύκλῳ παραλίᾳ, φέρων ἕκαστος εἰς χεῖρας ὅ,τι ἠτοίμασε καὶ ἀνέμενον τὸν Ἀρχιερέα, Τοπάρχην, Ἄρχοντας καὶ Γερουσιαστὰς ὀρθρίζοντας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Προδρόμου, ἵνα πλεύσωσιν πρὸς τὴν Μεταποντίδα. Τελειωθέντος δὲ τοῦ ὄρθρου καὶ τοῦ Ἀρχιερέως ἐξελθόντος ἐκ τοῦ ναοῦ σὺν τῷ Τοπάρχῃ, Ἄρχουσι, Γερουσιασταῖς, καὶ λοιποῖς προκρίτοις, ἐστεφανωμένους φέροντες ἐκ τῶν χειρῶν, Χέρτον, Κλεόμβροτον καὶ Χαρίδημον καὶ ἐπειφήμει τὸ πλῆθος, ἀνέβαινον ἐπὶ τῶν πλοιαρίων καὶ ἀπέπλεον ἄδοντες, τοῦ πλοιαρίου τοῦ Τοπάρχου προπορευομένου, ἐν ᾧ καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, κτίτορες Γερουσιασταὶ καὶ Ἄρχοντες. Γενομένων δ' αὐτῶν ἐν τῇ θέσει εἰς ἣν ἐμελλον ἀποβῆναι ἐξῆλθον τῶν σκαφῶν πάντες καὶ ἀναπαυθέντες μικρὸν, ἄρχεται ἡ θεία λειτουργία ἐν τῷ ναῷ τῶν Ταξιαρχῶν. Τελειωθείσης δὲ τῆς θείας λειτουργίας καὶ τοῦ λόγου, καταλλήλου τῆς ἡμέρας, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως Ἰωαννικίου ἐκφωνηθέντος, ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ πάντες καὶ ἔρχονται εἰς ἣν θέσιν ἐμελλε νὰ ἐγερεθῆ ἡ Σχολή· λαμβάνει τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς χεῖρας βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ λοιποῦ κλήρου καὶ χαράττει ἐπ' αὐτοῦ τὸν Σταυρὸν, δίδει αὐτὸν τῷ Τοπάρχῃ ὕστερον, ὁ Τοπάρχης τοῖς Ἄρχουσι, οἱ Ἄρχοντες τοῖς Γερουσιασταῖς, καὶ οἱ Γερουσιασταὶ τοῖς κτίτορι· οἱ δὲ κτίτορες ἅμα ἔλαβον αὐτὸν ἐκκλινόντες τὰ γόνατα καὶ στραφέντες κατ' ἀνατολὰς εὐχίσθησαν τῷ Κυρίῳ, εἶτα ἐξαναστάντες εὐλογοῦνται παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, εἰς χεῖρας τὸν λίθον φέροντες, καὶ μετὰ τὸ εὐλογεῖσθαι αὐτοὺς ὁ Ἀρχιερεὺς ρίπτουσι τὸν λίθον χαμαὶ ἐν τῷ προσδιωρισμένῳ τόπῳ καὶ ἐπ' αὐτοῦ χαράττει τὰ ὄνό-

ματὰ αὐτῶν ὁ λιθοξόος, περιβάλλουσι τὸν λίθον χαλκοῦ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐγείρουσιν ἀψίδα καὶ τούτου γενομένου εὐχεται τῷ Θεῷ ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνων τὰ γόνατα, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἅπας ὁ λαὸς, διδάσκει ὕστερον τὸν λαὸν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ τότε ἀναβαίνει ἐπὶ τοῦ πηγματος τοῦ παρακειμένου ὁ ῥήτωρ, τὰς εὐχὰς τοῦ Ἀρχιερέως λαβὼν πρότερον, καὶ στεντορεία τῇ φωνῇ ἐξ ὑμνοῖ τούς κτίτορας ὡς εὐργέτας τῆς ἀνθρωπότητος, εὐχαριστεῖ αὐτούς, ὡς ἐξ ὀνόματος τοῦ λαοῦ, εἶτα καταβάς μετ' ἐγκωμίων πολλῶν προσφέρει στέφανον χρυσοῦν ἐκάστῳ ἐξ ὀνόματος ἀμφοτέρων τῶν πόλεων τῆς νήσου συνοδευόμενος ὁ ῥήτωρ, παρά τε τῶν Ἀρχόντων καὶ Γερουσιαστῶν (παρέδωκε δὲ τούς στεφάνους τῷ ῥήτορι ὁ Ἀρχιερεὺς), οὓς καὶ ἔλαβον οἱ κτίτορες καὶ τῷ Τοπάρχῃ παρέδωκαν, ὁ δὲ τοῖς Ἄρχουσι, οἱ δὲ τοῖς Γερουσιασταῖς οἱ δὲ τῷ Ἀρχιερεῖ· λαβὼν δ' ὁ Ἀρχιερεὺς αὐτούς καὶ εὐλογήσας ἔθεσεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν κτιτόρων καὶ λαβὼν αὐτούς τῶν χειρῶν σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ὁ λοιπὸς κλήρος τρεῖς περιέφερον περὶ τὴν ἀψίδα· εἶτα ἀσπασθεὶς αὐτούς ἐπὶ τοῦ μετώπου τρεῖς, πάλιν εὐλόγησε καὶ τῷ Τοπάρχῃ παρέδωκε, λαβὼν δ' αὐτούς ὁ Τοπάρχης ἐκ τῶν χειρῶν ᾠδήγησεν ἐν τῇ παρακειμένῃ τραπέζῃ, τοῦ λαοῦ ἀκολουθοῦντος, ἐν ᾧ δὴ καὶ καθήσαντες ἀνέμενον τὸν Ἀρχιερέα σὺν τῷ λοιπῷ κλήρῳ ἐρχομένων δὲ τούτων συνοδευομένων παρά τῆς Γερουσίας καὶ τοῦ ῥήτορος πάντες ἐξάνιξανται καὶ τὸν Ἀρχιερέα προσκυνοῦσιν· ὁ δ' εὐλογήσας αὐτούς τε καὶ τὴν τράπεζαν ἐκάθεζον πάντες καὶ τῶν παρακειμένων ἐμεταλάμβανον σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ὁ λαὸς, ὡς ἀδελφοί, καταθέτων ἕκαστος ἐπὶ τῆς τραπέζης ὅ,τι ἔφερον γευσαμένων δὲ πάντων καλῶς ἐξάνιστανται, μετὰ τὴν πρὸς Θεὸν εὐχαριστίαν, καὶ χοροὺς ἔστησεν ὁ λαὸς περὶ τὴν παραλίαν διαφόρους τῷ

τρόπῳ πρὸς εὐχαρίστησιν τῶν κτιτόρων καὶ διασκέδασιν ἑαυτῶν καὶ ἄλλα διάφορα πανηγυρικὰ γυμνάσια, καὶ ταῦτα μὲν ἔπραττον μέχρις ὀψίας. Ἐσπέρου δὲ φανέντος ἐν οὐρανῷ ἀνέβαινον τὰ σκάφη καὶ ἀπέπλεον εἰς Αἰγιαλὸν ἐν τάξει καὶ ᾠδῇ πανηγυρικῇ· ἀφιχθέντες δὲ καὶ ἀποβάντες ἀνέβαινον πρὸς τὴν πόλιν ἐν ἡσυχίᾳ μεγάλη τοῦ Ἀρχιερέως προπορευομένου σὺν τῷ λοιπῷ κλήρῳ· καὶ διευθυνόμενος ἕκαστος ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐπανεπαύετο.

Μετὰ δὲ ἡμέρας πέντε ἀρχαμένης τῆς οἰκοδομῆς ἀποπερατοῦται τῷ 377 ἔτει μ. Χ. ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν ἀποπερατωθείσης δ' αὐτῆς ἐγκαινιάζεται πρῶτον, ἢ ἐν αὐτῇ ἐκκλησία καὶ εἰς τὸ ὄνομα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καθιεροῦται (διότι καὶ τὴν ἡμέραν τῆς μνήμης αὐτῶν ἐγκαινιάσθη ὁ ναός), εἶτα ἁγιάσαντες καὶ τὴν Σχολὴν ὅλην οἱ ἀρχιερεῖς Ἰωαννίκιος, Ἀγάπιος καὶ Βενέδικτος ἐκάλεσαν Ἀπολλωνιάδα οἱ κτίτορες, καὶ εἰς τὰς ἐλευθέρους τέχνας ἀφιέρωσαν καὶ ταύτας εἰσήξαν πρῶτον· Πανηγυρίσαντες δ' ἐφ' ὅλης ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐστεφανωμένοι πάντες οἱ κάτοικοι ὄντες καὶ ἀριστοποιήσαντες καὶ δειπνοποιήσαντες ἀπῆλθον εἰς τὴν πόλιν. Τὴν δὲ ἐπαύριον ἀναδείξαντες Νικηφόρον τὸν Ἐαρδήμου καὶ Ξανθῆς ἄνδρα Συμαῖον δίδασκαλον τῆς Ἀγιογραφικῆς καθέδρας (ὡς τὸν ἄριστον πάντων τότε ὄντα) ἐστεφάνωσαν καὶ τρεῖς περὶ τὴν Σχολὴν φέροντες αὐτὸν οἱ Γερουσιασταί, ἀνεβίβασαν ὕστερον ἐπὶ τῆς καθέδρας καὶ παρόντος τοῦ πλήθους ὄλου, δημηγορεῖ τρεῖς ὀλοκλήρους ὥρας καταλλήλως τῆς ἡμέρας καὶ ἀξίως τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ, ἐγείρει πρὸς ἑαυτὸν τὸν θαυμασμὸν πάντων τῶν παρευρεθέντων καὶ καταβάς χειροκροτεῖται· μετὰ δὲ τριάκοντα ἡμέρας ἀρχεται τῆς διδασκαλίας· μαθηταὶ δὲ πανταχόθεν πλῆθος ἀρχόμενοι πλημμυροῦσι τὰς τάξεις βαθμηδόν· πληρωθεῖσαι δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ κα-

θέδραι ἀπὸ ἀξίους διδασκάλους, καὶ αἱ σχολαὶ ἀπὸ μαθητᾶς, διεφθίμωθη εἰς τοὺς περίξ λαοὺς τῆς νήσου, εἴλκυσε πολλοὺς καὶ κατέστη θαυμαστή· οἱ δὲ Συμαῖοι εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος ἐκλήθησαν καὶ τιμᾶς καὶ εὐλογίας καὶ ὅ,τι ἄλλο τιμῆς πρόξενον ἀπένεμον αὐτοῖς οἱ περίξ τῆ νήσῳ αὐτῶν λαοὶ, διότι οὐχὶ μόνον τὴν διδασκαλίαν παρέσχον τοῖς μαθητευομένοις ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῶν δωρεάν, ἀλλὰ καὶ τὴν τροφήν αὐτῶν, καὶ ἐνδυμασίαν, καὶ τὴν κοίτην καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ἦν ἀναγκαῖον αὐτοῖς· ἐπτακοσίους μαθητᾶς διέτρεφεν ἡ Σχολὴ τῶν Συμαίων, τοὺς πλείστους ξένους, καὶ ἑβδομήκοντα καθηγητᾶς διαφόρων μαθημάτων· πρυτάνεις δὲ καὶ ἐφόρους, συμβούλους καὶ ἐπιστάτας ὡς περ ἐξήκοντα, διακοσίους ὑπηρέτας, καὶ φρουρὰν τριακοσίων ἀνδρῶν ταῦτα πάντα ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Σχολῆς διέτηροῦντο· τὸ δὲ ταμεῖον αὐτῆς πάντοτε ἐπεπλήρωτο, διότι οἱ κτίσαντες αὐτὴν ἐπροίκισαν δεόντως, καὶ οὐχὶ μόνον οἱ κτίσαντες, ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι ἅπαντες φιλοτιμούμενοι ἐβοήθουν ἕκαστος τὸ κατὰ δύναμιν, τὰ δὲ χρήματα τῆς Σχολῆς ἐμπορευόμενοι οἱ εὐύποληπτότεροι τῆς νήσου μετὰ ζήλου καὶ τιμιότητος ἐπολλαπλασιάζοντο ἡμέρα τῇ ἡμέρα.

Τὰ δ' ἐν τῇ Σχολῇ σοφῶς διοικούμενα πάντα, καθ' οὓς ἔθεντο νόμους (1) οἱ ἔφοροι τῆς Σχολῆς ἔδωσαν ἐντὸς ὀλίγου καρποὺς ἀξίους τῆς προσδοκίας τῶν ἐνιδρυσάντων αὐτήν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἦτοι τῷ 390 μ. Χ. ἀποθνήσκει ὁ Τοπάρχης τῆς νήσου, οἱ δὲ κάτοικοι συνερχόμενοι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀναδεικνύουσι τὸν Θεοδοσίον Λεάνδρου καὶ Εἰρήνης ἀνδρὰ διάσημον τῇ ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ κεκοσμημένον παντοῖα, φιλοπάτριδά τε καὶ ἐν πολέμοις ἰσχυρόν. Τοῦτον ἐκλεξάμενος ὁ λαὸς παρέδωκε τοῖς Ἄρχουσι καὶ τοῖς Γερου-

(1) Τοὺς νόμους τῆς Σχολῆς κτλ. διέσωσεν ὁ Λαόστεφος καὶ ἄλλοι.

σιασταῖς· οἱ δὲ ἀναστάντες ἐπροσκύνησαν αὐτόν, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ἅπας ὁ λαός. Τὴν δὲ ὑστεραίαν ἐκλέξαντες πρεσβείαν δωδεκαμελῆ οἱ Ἄρχοντες ἀνεβίβαζον αὐτὴν τε καὶ τὸν Τοπάρχην πομπωδῶς ἐπὶ νηὸς μεγαλοπρεποῦς, καὶ ἀποπέμπουσιν εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς προσκύνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, ὡς ἐκ μέρους τῆς νήσου, τὸ κυριώτερον δὲ, ἵνα τὸν Τοπάρχην ἀναγνωρίσῃ καὶ οὗτος κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ λαοῦ καὶ δικαιοσύνη, καὶ ἐπισφραγίσῃ αὐτὴν καθ' ὃ ἔθος ἐπεκράτησεν. Ἀφικθεῖσα δὲ πρεσβεία εἰς Κωνσταντινούπολιν σὺν τῷ Τοπάρχῃ ἐπροσκύνησε τὸν Αὐτοκράτορα, ὃ δὲ ὑποδεξάμενος αὐτοὺς, ὡς πατὴρ δωρεαῖς ἐτίμησε. Θαυμάσας δὲ καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ νέου Τοπάρχου ἐπήνησε τὴν ἐκλογὴν, εἶτα περιβαλὼν αὐτῷ τὸν Τοπαρχικὸν μανδύαν, καὶ τὸ κράνος τὸ Αὐτοκρατορικὸν ἔθηκε ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ξίφος περιζώσας αὐτῷ, εἶτα δὲ καὶ τὸ δόρυ δοῦς, καὶ κοσμήσας αὐτὸν παντοδαποῖς ἀριστείοις ἠσπάσατο καὶ εἶπε κατευοδοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἀφ' οὗ ἀρκετὴν ὥραν συνδιελέχθησαν μόνοι, ὃ δὲ Τοπάρχης προσκυνήσας αὐτὸν μέχρις ἐδάφους ἐπτάκις σὺν τῇ πρεσβείᾳ ἀπῆλθον, καὶ τοῦ Βυζαντίου ἐκπλέουσιν εἰς Σύμην ἀφικόμενοι τὴν πέμπτην μετὰ τὴν προσκύνησιν ἀφικθέντας δὲ ἐν τῇ νήσῳ ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς οἱ κάτοικοι ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ καὶ ἀπεβίβασαν ἐν τῇ ἀκροπόλει, καὶ ἐπανηγύρισαν δέκα ὅλας ἡμέρας.

Τοῦ χρόνου δὲ τῶν Ἀρχόντων καὶ Γερουσιαστῶν διεληλυθότος ἀνηγόρευσε ἄλλους ὁ λαός, κυροῖ δὲ τὴν ἀγόρευσιν ὁ Τοπάρχης ὁ ἀνώτατος Ἄρχων καὶ ἀπόλυτος τῆς νήσου κυριάρχης, (δέδωκε δ' αὐτῷ τοιαύτην ἀπόλυτον ἐξουσίαν ὁ Αὐτοκράτωρ Θεοδόσιος ὁ Μέγας)· ἐγένετο δὲ ἡ γὰρ ἀναγόρευσις τῶν Ἀρχόντων τῷ 5901 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ

393 μ. Χ.) ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἠλαττοῦτο καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν Ἀρχόντων καὶ Γερουσιαστῶν, διότι ὁ Τοπάρχης ἐθεωρεῖτο ὡς ἡγεμὼν καὶ ἡ θέλησις αὐτοῦ εἶχε χῶ-
 ραν ἡγεμόνος, οἱ δὲ Ἀρχοντες καὶ Γερουσιασταὶ ἐκλεγόμε-
 νοὶ καὶ τῶρα καὶ πάντοτε κατὰ τὴν τάξιν καὶ θέλησιν τοῦ
 λαοῦ ἐγένοντο σύμβουλοι τοῦ Τοπάρχου· μόνος ὁ τίτλος
 τοῦ ἡγεμόνος ἐλείπεν ἀπ' αὐτὸν, καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἡ νῆ-
 σος ὅμως ἐφαίνετο προοδεύουσα κατὰ τε τὸν πλοῦτον καὶ
 ναυτιλίαν περισσώτερον τῶρα παρὰ πρότερον· ἡ δὲ Σχολὴ δι-
 δούσα καθ' ἐκάστην καρπὸς ἀξίους τῆς ἐλπίδος τῶν κα-
 τοίκων ἔνεκα τῶν ἀξίων διδασκάλων αὐτῆς καὶ ἐπιτηρη-
 τῶν ἐδόξασε τὴν νῆσον καὶ ἐλευθέρους παντὸς φόρου τοὺς
 κατοίκους κατέστησεν αὕτη, διότι ὅτε κατὰ τὸ 423 ἔτος
 μ. Χ. δέκατον δὲ πέμπτον ἔτος τῆς βασιλείας Θεοδοσίου
 τοῦ Μικροῦ, ὁπότε Ὀνώριος ὁ τῆς Δύσεως αὐτοκράτωρ
 ἐτελεύτα, καὶ Οὐαλεντιανὸς ὁ Γ'. ὁ Πλακιδίας υἱὸς διαδέ-
 χεται αὐτόν· τότε λέγω ἔλθων εἰς προσκύνησιν τοῦ Αὐτο-
 κράτορος Θεοδοσίου ὁ Τοπάρχης τῆς νήσου φέρων μεθ'
 ἑαυτοῦ δῶρα πολυτελέστατα, συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ τοὺς
 νέους Ἀρχοντας (πρὸ αὐτοῦ δὲ τρία ἔτη, ἥτοι τῷ 420 ἐστάλη
 ἡ Γερουσία φέρουσα μεθ' ἑαυτῆς καὶ τοὺς τότε νεωστὶ ἀπο-
 περατωθέντας καὶ ἀριστεύσαντας μαθητὰς τῶν ἐλευθερῶν
 τεχνῶν τῆς Συμαίας Σχολῆς τοὺς καὶ ἐν τῷ Χρυσοβούλλῳ
 ἀναφερομένους κατ' αἰτήσιν τοῦ αὐτοῦ Αὐτοκράτορος)
 ἐπροσκύνησαν αὐτὸν πάντες ὅ,τε Τοπάρχης καὶ οἱ Ἀρχοντες
 ἐπτάκις· ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ὑποδεξάμενος αὐτοὺς ἀριστείοις
 ἐκόσμησε παντοίοις, καὶ τράπεζαν πολυτελῆ ἠτοίμασεν αὐ-
 τοῖς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἠοιστοποίει τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ
 τὴν προσκύνησιν. Τοῦτο δὲ ἐποίει θαυμάζων τὴν ἀρετὴν τῶν
 ἀνδρῶν, πρὸ πάντων δὲ ἐθαύμαζε καὶ ἐθεώρει εὐχαριστού-

μενός τούς ἐκ τῆς Σχολῆς αὐτῶν ἐξερχομένους νέους κεκο-
σμημένους ὄντας παιδείᾳ παντοίᾳ καὶ ἀρετῇ οὐχὶ μό-
νους τούς ἐν τῷ Χρυσόβουλλῳ ἀναφερομένους ἀλλὰ καὶ
τούς σὺν τῷ Τοπάρχῃ (ἔφερε δ' αὐτούς μεθ' ἑαυτοῦ, ὁ Τοπάρ-
χης, ἕνα τῷ Αὐτοκράτορι παραδώσῃ, ὡς ἠτήσατο, πρὸς
ταχέϊαν ἀποπεράτωσιν τῶν ναῶν, οὓς ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ὁ Θεοδόσιος ἤγειρεν). Ἀριστοποιήσαντες δὲ πάλιν
ἐπροσκύνησαν αὐτὸν ἐπτάκις· ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ ἀναστὰς
εἰσῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ ἐξελθὼν ἐξέδωκε τὸν κατωτέ-
ρω Χρυσόβουλλον **ΛΟΓΟΝ** τὴν αὐτὴν ἡμέραν, δι' οὗ
ἀπένευμεν αὐτοῖς ἀτέλειαν καὶ ἄλλα πάμπολα προνόμια
δικαίῳ τῷ λόγῳ. Τὸν δὲ Τοπάρχῃν ἀνέδειξε κύριον ἀπό-
λυτον ἐπὶ τῆς νήσου τῶν Συμαίων καὶ τῶν παρακειμένων
αὐτῇ νήσων· τὴν δὲ νῆσον τὴν Σύμπην καθέδραν τῶν Ἀνατο-
λικῶν σποράδων ἀνέδειξε, καὶ ταῦτα πάντα ἐποιοεὶ χαρι-
ζόμενος τῇ Σχολῇ καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἐξερχομένοις σοφοῖς
ἀνδράσι κατὰ πάντα, καὶ τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ Ἀντωνίῳ
Σίμωνος τῷ Συμαίῳ, τῷ διδάσκοντι αὐτὸν τὰς ἐλευθέρους
τέχνας, ὅς καὶ ἐν τῷ Χρυσόβουλλῳ ἀναφέρεται,

Ἄξιωθεὶς δ' ὁ Τοπάρχης παρὰ προσδοκίαν τοιοῦτου
Χρυσόβουλλου **ΛΟΓΟΥ** καὶ ἰδιοχείρου συνάμα, δι' οὗ ἡ
νήσος αὐτοῦ ἀπελάμβανε τηλικαῦτα προνόμια ἐπροσκύνησεν
αὐτὸν τὸν Χρυσόβουλλον, καὶ ἠσπάσατο τρεῖς, ὡς καὶ οἱ
σὺν αὐτῷ, εἶτα προσκυνήσαντες καὶ πάλιν τὸν Αὐτοκράτορα
ἐπτάκις ἀπῆλθον δορυφορούμενοι πομπῶδως τῇ τοῦ Αὐτοκρά-
τορος προσταγῇ εἰς τὰ καταλύματα αὐτῶν μετὰ δὲ ἡμέρας
πέντε ἀποπλεύσαντες τὸν Βόσπορον εἰς τὴν νῆσον ἀφίκοντο.
Ἀφικομένους δὲ ὑποδέχονται αὐτούς οἱ κάτοικοι ἀγαλλόμενοι,
τὴν δὲ ὑστεραίαν καλεσάμενος συνέλευσιν ὁ Τοπάρχης, διὰ κη-
ρύκων ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος ἔδωκε τὸν Χρυ-

σόβουλλον *ΛΟΓΟΝ* τῷ ῥήτορι, ὃς καὶ λαβὼν αὐτὸν τρεῖς ἀνέγνωσεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς συνελεύσεως στεντορεῖα τῆ φωνῆ.

Ο ΧΡΙΣΤΟΒΟΥΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΙΔΙΜΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ (1).

† **Εὐδοκῆσας** ὁ προάναρχος Θεὸς Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ ἐπὶ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν πῆξας τὸν Χερουβικὸν θρόνον τῆς παντοδυναμίας αὐτοῦ ἐν γαστρὶ Δεσποίνης τῶν ἀύλων δυνάμεων Μαρίας τῆς Θεοτόκου, τοῦ καυχήματος τῆς παρθενίας, καὶ σάρκα λαβὼν ὁμοίαν ἡμῖν ἀσπόρως, ἐξῆλθε τῆς παρθενικῆς μήτρας, ἀγιάσας αὐτήν, ἐξῆλθεν ὁ ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ, ὁ πρὸ αἰώνων τῶν χρόνων γεγεννημένος, ἐξῆλθεν ἡ Καινὴ Διαθήκη ὁ γλυκύτατός μοι Χριστὸς, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, καὶ ποιήσας καὶ διδάξας παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ ἀπὸ προσώπου ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος, ἵνα τὰ γεγραμμένα πληρωθῶσι, καὶ ἐξαγοράσας ἡμᾶς διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ αἵματος, ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος, ἀνέβη καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς γῆς παρέδωκεν εἰς χεῖρας ἡμῶν, παρέδωκε καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ βαπτισθέντα καὶ ἀγιασθέντα, καὶ ἔφερε τὸν θρόνον τῆς χριστιανικῆς Δυναμείως διὰ τοῦ θείου Κωνσταντίνου, τοῦ θεράποντος αὐτοῦ, εἰς τὴν τοῦ Βύζαντος πόλιν, τὴν Θεοδούξαστον, καὶ Θεοφρούρητον καὶ Θεομεγάλυτον Κωνσταντινούπολιν, τὴν νέαν Ῥώμην ταύτην ὁ Θεάνθρωπος οὗτος εὐδοκῆσας, ἵνα τὸν λαὸν αὐτοῦ ποιμάνω, χλαμύδα περιέβαλέ με καὶ σκῆπτρον δυνάμεως δέδωκέ μοι κραταῖον. Ἀπάσας οὖν τὰς νήσους καὶ τὰ πελάγη καὶ τὰς γαίας τῆς ἡπείρου, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἀπάσας τὰς προσκυνούσας τὸ θεόσδοτον σκῆπτρον τῆς ἐμῆς κραταιᾶς Αὐτοκρατορίας

(1) Ἰδε ἐν τῷ τέλει καὶ τὸ αὐτότυπον.

ἐν τῇ σκέπῃ τῆς ἰσχύος μου φρουρεῖσθαι θέλω, ἵνα καὶ τὰ καλὰ τῆς γῆς γεύσωνται ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου· τοὺς δὲ ἀπειθῶντας μάχαιρα δίστομος κατέδεταί. Τί δὲ τοὺς ἀγαθοεργοῦντας καὶ εὐεργετοῦντας; ἄρχοντας καταστήσω, καὶ βασιλικῶς τιμῶ, καὶ ὁμοδαίτους καὶ ὁμοτίμους ἀναδείξω, καὶ αὐτοὺς καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν προνομιούχους καταστήσω, ὡς τοὺς νῦν Συμαίους, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν. Ἐπειδὴ γε ἡ νῆσος αὕτη πρώτη ἤγειρε Σχολὴν, τὸν καλλωπισμὸν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διδάσκουσα, τοῦ πάντων Βασιλέως, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ τοῦ κυρίου μου, καὶ ἄνδρας ἐποίησέ μοι σοφοὺς καὶ περὶ τὰς θείας τέχνας θαυμαστοὺς, οὓς καὶ λειτουργοὺς τῶν θείων θελήσεων τῆς Ἐκκλησίας ἔλαβον, Θεόδωρον τὸν Χῖον φημι, Περικλῆ τὸν Ἀλικαρνασσεά, Σίμωνα καὶ Καλλίνικον τοὺς Συμαίους, Μηνᾶν τὸν Σταγειρίτην, Παχώμιον τὸν Ἀκαρνανᾶ, Δίφαν τὸν Μεγαρέα, Στρατοκλῆ τὸν Βυζάντιον, Ἀντώνιον, Πάρδαλον καὶ Κλέανδρον τοὺς Συμαίους, καὶ τοὺς ἐν τῇ Σύμῃ μένοντας, Τηλέμαχον τὸν Συμαῖον, Ἐνδοξὸν τὸν Βυζάντιον, Περίστρατον τὸν Ῥόδιον, Δημήτριον τὸν Κνίδιον, Δωρόθεον τὸν Βυζάντιον, Λαόστεφρον καὶ Θεόδωρον τοὺς Συμαίους τοὺς ἐν διαφόροις τέχναις θαυμαζομένους, καὶ σοφία καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένους, καὶ ἄλλους ἐνδόξους ἄνδρας τῆς νήσου Ἐφόρους τε καὶ Στρατηγούς τῆς ἐμῆς Αὐτοκρατορίας εὐεργέτας τε καὶ λειτουργούς· χάριν τούτων ἀπάντων καὶ τῶν ἀγαθῶν κατοίκων τῆς νήσου, καὶ γὰρ ὁ ζῆλος αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθῆ ὄντως θείαν παιδείαν ἀπαράμιλλος ἔσται, κηρύττω ἀνεξαρτήτους παντὸς φόρου τοὺς κατοίκους τῆς νήσου ἐπὶ ὀποιαδήποτε γῆ καὶ χώρα διαμένοντας, καὶ τὴν νῆσον αὐτῶν καθέδραν τῶν Ἀνατολικῶν Σποράδων ἀναδεικνύω. Οὐ δύναται Ἄρ-

χων ἢ Τοπαρχῆς τῆς ἐμῆς κραταιᾶς Αὐτοκρατορίας ἀγκα-
 ρεῦσαι Συμαῖον πολίτην, ἢ ὑπηρετήν τῶν θελήσεων αὐτοῦ
 λαβεῖν αὐτόν, ἂν τυχὼν τοιοῦτος παρετύχχανε περιφερό-
 μενος ἢ διαμένων ἐν ταῖς Τοπαρχίαις αὐτῶν ἢ Ἄρχοντίαις,
 οὐ μὴν δὲ Στρατηγὸς ἢ Ταξιάρχης ἢ Χρυσοφόρος ἢ ἄλλος
 τις τῶν ἐμῶν λειτουργῶν λαβεῖν στρατιώτας δύναται πο-
 λίτας Συμαίους ἄνευ τῆς θελήσεως τῆς αὐτῶν, εἰ καὶ ἀνάγκη
 προϋτίθετο μεγάλη. Οὐ μὴν δὲ οὐδὲ ἔμπορον τελωνῆσαι
 δύναται τελώνης, εἴτε εἰσάγει εἴτε ἐξάγει, οὔτε φορολογῆ-
 σαι τὰ κτήματα αὐτῶν ἢ ἐπιτηδεύματα δύναται, οὐ δὲ
 ἀποδεκατῶσαι τοὺς καρποὺς τῆς γῆς αὐτῶν δύναται τις.
 Οὕτως ἔδοξεν ἡμῖν.

Πρὸς τούτοις, ἔδοξέ μοι, μόνοι οἱ Συμαῖοι δύνανται ται-
 νιοφορεῖν τὴν κόμην, καὶ μόνοι οὗτοι δύνανται φέρειν τὸ κυ-
 ναοῦν χρῶμα ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας αὐτῶν καὶ
 ἐπὶ τῆς χλαμύδος, καὶ τοὺς Ταξιάρχας τοῦ Κυρίου Σαβαῶθ
 ἐπὶ τοῦ θώρακος, ὅτε στρατεύουσιν, ἰδίᾳ θελήσει· ἡσυχά-
 ζοντες δὲ ζώνην κυανῆν καὶ περιζώνια κροσσῶτά, κυανοῦν
 χρῶμα φέροντα, σανδάλια λευκά, καὶ στέρνα καὶ νῶτα χρυσᾶ
 καὶ ἐπιβραχιόνια λευκά καὶ σφιγγοφόρα καὶ περικνημίδας
 μελαίνας δρακονταφόρους· αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν ἐσθῆτα
 χρυσῆν, καὶ ἐπικεφάλια κορωνοειδῆ καὶ ἐπίχρυσα, ἐνώτια
 περιδέραια καὶ ψέλια κυανόχρυσα σφιγγοφόρα· (1) κυανόχλω-
 ρον δὲ σημαίαν καὶ σφιγγοφόρον ἐξ ἑνός, καὶ γλαυκοφόρον
 ἐξ ἄλλου μέρους, τὰ πλοῖα αὐτῶν δύνανται φέρειν. Ταῦτα
 πάντα μόνοι οἱ Συμαῖοι δύνανται ἔχειν. Χρῆ καὶ οὗτοι
 τὴν διατήρησιν τῆς Σχολῆς αὐτῶν φυλάττειν, καὶ πάντα
 τὰ γεγραμμένα αὐτοῖς ἀπαρασάλευτα· καὶ γὰρ τὰ μέσα

(1) Λεῖψικα τῆς ἀναφερομένης, γυναικείας ἐνδυμασίας σφίζονται μέχρις
 σήμερον.

ἄφθονά εἰσι· καὶ τὴν διδασκαλίαν δωρεάν παρέχειν πᾶσι τοῖς προσερχομένοις, εἴτε πλούσιοί εἰσι εἴτε πένητες· τὰς προσφορὰς δὲ γε καὶ ὠφελήματα καὶ λοιπὰ ἐπικερδῆ πλεονεκτηήματα τοῦ λιμένου τῆς νήσου αὐτῶν παραδιδόναι δεῖ τοῖς ἐφόροις τῆς Σχολῆς αὐτῶν. Ταῦτα δὲ τούτους λαβόντας καὶ εἰς ἀργύριον μεταβαλόντας, τοὺς πένητας καὶ ἀπόρους μαθητὰς τρέφειν θέλω, καὶ πάντα αὐταρκῶς δίδοναι αὐτοῖς. Τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν μακαρίζει. Οὕτως ἔδοξεν ἡμῖν, καὶ οὕτω θέλω γίνεσθαι πάντα τὰ ἐν τῷ παρόντι Χρυσοβούλλῳ ΛΟΓΩ διατασσόμενα· καὶ γὰρ ἡ ἰσχύς τούτου μεγάλη ἔσεται, καὶ ἡ ἐμὴ θέλησις ἔστι θέλησις Θεοῦ. Ἄν δὲ Ἄρχων τις, ἢ Στρατηγός, ἢ Τοπάρχης, ἢ Τελώνης, ἢ ἄλλος οἷος δῆποτε θεράπων τῆς ἐμῆς Αὐτοκρατορίας καταπατήσῃ πειράται, ἢ χλευᾷσῃ τολμήσῃ τὰ διατασσόμενα, ἢ τιμωρία αὐτοῦ θάνατος ἔσεται. Χρὴ δὲ καὶ τοὺς διαδόχους τῆς Αὐτοκρατορίας ἐμοῦ φυλάσσειν ἀπαρασάλευτα ταῦτα μέχρι κεραίας, καὶ τοὺς ἀξιούς βραβεῖων καὶ τιμῆς βραβεύειν καὶ τιμᾶν. Τοῦτο καὶ δίκαιον καὶ θεάρεστον ἔσται· εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτων ἀπάντων ἀσφάλειαν γραπτὰ ἐγένοντο (θέλησις ἐμὴ ἔστι) ἐν τῷδε τῷ Χρυσοβούλλῳ ΛΟΓΩ τῆς ἐμῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ἐπιβραβευθὲν καὶ ἐπιδοθὲν τοῖς προὔχουσι τῶν Συρμαίων, τῇ τρίτῃ ἐπὶ τοῖς εἴκοσι μηνὸς Φεβρουαρίου ἀπολύεται, τῆς ληγουσῆς Γ' Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἔτους ρθλα', ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοδόξαστον, καὶ θεοφρούρητον ὑποσημαίνεται Κράτος.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΤΩ ΘΕΩ

ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ ἀναστάς ὁ Τοπάρχης ὠμίλησε πρὸς εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ καταλλήλως τῆς ἡμέρας,

Περαιωθείσης δὲ τῆς ὁμιλίας τοῦ Τοπάρχου ἠγέρθη καὶ ὁ λαὸς καὶ τὸν μὲν Τοπάρχην ἐπροσκύνησε τρεῖς, τὸν τοῦ Θεοδοσίου δὲ Χρυσόβουλλον *ΛΟΓΟΝ* προσκυνήσας καὶ ἀσπασθεῖς ἐπτάκις ἀπῆλθεν οἴκαδε δοξάζων τὸν Θεόν.

Κυβερνήσας δὲ ὁ Τοπάρχης οὗτος πατρικῶς, ὡς κυβερνήτης ἀριστος τὰ τῆς νήσου πάντα τὰ τε ἐντός τε καὶ ἔκτος καὶ τὰ τῶν ὑποκειμένων αὐτῷ λοιπῶν νήσων κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἐξήκοντα καὶ ἑννέα πλήρη ἔτη ἀποθνήσκει εἰς γῆρας βαθύτατον τῷ 5967 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 459 μ. Χ.) ἑκατὸν καὶ ἑννέα ἔτων τὴν ἡλικίαν· ὁ δὲ λαὸς συνεργόμενος καὶ πάλιν σὺν τοῖς Ἄρχουσι καὶ Γερουσιασταῖς εἰς συνέλευσιν ἀναδεικνύουσι Τοπάρχην αὐτῶν τὸν πρωτότοκον τοῦ ἀποθανόντος ὀνόματι Κωνσταντῖνον· οὗτος δὲ, ἀναδειχθεὶς Τοπάρχης ἔρχεται εἰς προσκύνησιν τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος Θρακῆς τοῦ Μεγάλου τῷ δευτέρου ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔθος, καὶ ἀναγνωρίζεται καὶ ὑπ' αὐτοῦ ὡς τοιοῦτος. Κυβερνήσας δὲ καὶ οὗτος τὸν λαὸν ὃν ἐδιοίκει πενήκοντα καὶ ἑννέα ἔτη, τὰ βήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παρακολουθῶν καταπάντα ἐννενηκοντούτης ἀποθνήσκει τῷ 6026 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 518 μ. Χ.) ὁ δὲ λαὸς συνεργόμενος καὶ πάλιν ἀνέδειξε Θεόδωρον τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀποθανόντος Κωνσταντίνου, υἱὸν δὲ ἕκτον τοῦ πατρὸς αὐτῶν Θεοδοσίου. Ἀναγνωρισθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστίνου Θρακῆς τοῦ Γεραιτέρου, ἐκυβέρνα τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀξίως τῆς ἐκλογῆς. Ἄλλ' ὅτε Ἰουστινιανὸς ὁ Μέγας ἀνέβη τὸν Αὐτοκρατορικὸν Θρόνον τοῦ Βυζαντίου καὶ οἱ θεράποντες αὐτοῦ ἐδοκίμασαν νὰ καταπνίξωσι τὰ δικαιώματα τῶν Συμαίων, ἅπερ ἀπέκτησαν πρὸ τσοσούτων χρόνων, ἐξουθενοῦντες αὐτοὺς καὶ τὰ χρήματα τῆς Σχολῆς νὰ ἀρπάσωσι

διὰ τῆς βίας (τὰ ἐκτὸς τῆς νήσου εἰρισκόμενα εἰς διαφόρους χάριν ἐμπορίας πρὸς ὄφελος τῆς Σχολῆς ἐμπορευόμενα). Τότε ὁ Τοπάρχης τῆς νήσου Θεόδωρος ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ τῶν ὑποκειμένων λαῶν, μᾶλλον δὲ ὑπὸ τῶν Ἀρχόντων τῆς νήσου καὶ Γερουσιαστῶν, ὀπλιζέται κατὰ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ αἰσθανθεὶς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ κηρύττει ἑαυτὸν ἡγεμόνα νικᾷ τὸν κατ' αὐτοῦ ἐρχόμενον Αὐτοκρατορικὸν στόλον καὶ κηρύττεται ἀνεξάρτητος, ὡς Νεόκομος, καὶ ἄλλοι, λέγει.

» . . . Ὁ Αὐτοκράτωρ οὗτος [Ἰουστινιανός] πολὺ τῶν
 » Συμαίων εἰς χεῖρας βαλὼν ἀργύριον (ὑπὲρ τὰςδέκα μυριά-
 » δας Βυζαντινὰ χρυσᾶ), ἀνῆκον εἰς τὴν Σχολὴν, τὸ ἐκτὸς
 » τῆς νήσου εἰρισκόμενον εἰς χεῖρας μεγαλεμπόρων Συ-
 » μαίων οἰκούντων ἐν Βυζαντίῳ, Ἀλεξανδρείᾳ, Μικρᾷ Ἀσίᾳ
 » καὶ Αἰγύπτῳ τὸν ἐμπορικὸν βίον μετερχομένων, καὶ
 » ὠφελήματα μεγάλα τῇ Σχολῇ παρασχόντων τὴν κοινὴν
 » ὠφέλειαν φερόντων εἰς νοῦν αἰεὶ. Τούτου ἀρπαγέντος βι-
 » αίως, τοὺς Συμαίους ἠρέθισε τὰ μέγιστα καὶ ἐχθροὶ
 » τῆς Αὐτοκρατορίας ἐκηρύχθησαν. Λαβόντες δὲ καὶ τοὺς
 » Ῥοδίους συμμάχους (ἔπαθον γὰρ καὶ οὗτοι πολλὰ), ἐπί-
 » φοβοὶ τῷ Αὐτοκράτορι ἐγένοντο, καὶ στόλον ἔπεμψεν
 » ὑποτάξει αὐτοῖς. Ταῦτα τοῖς Συμαίοις καὶ Ῥοδίοις γνω-
 » στὰ γενόμενα ἐν καιρῷ διακοσίας ναῦς καὶ πεντήκοντα,
 » καὶ πεντηκοντόρους ὀγδοήκοντα Συμαῖοι καὶ Ῥοδῖοι
 » ἠτοιμάσαντο, ἵνα κατὰ τοῦ στόλου τοῦ κατ' αὐτῶν ἐρ-
 » χομένου παραταχθῶσι. Τοῦ στόλου δὲ φανέντος ἐν τῷ
 » πελάγει, κατάλαμβάνουσι παρὰ τῷ τῆς Κνίδου Τριο-
 » πῖῳ ἄκρῳ, καὶ ναυμαχία πεισματωδεστάτη γίγνεται,
 » καὶ οἱ Συμαῖοι νικηταὶ δείκνυνται. Ἦσαν γὰρ οἱ Συμαῖοι,
 » ὡς καὶ οἱ Ῥοδῖοι, ἔμπειροὶ τὰ ναυτικὰ καὶ ὄπλα ἐπί-

» τήδεια ἔφερον τῇ Ἑλλάσῃ, ἀ καὶ τοῖς Συμαίοις μόνοις
 » γνωστὰ ἦσαν. Τοῦ στόλου δὲ νικηθέντος τοῦ Βυζαντινοῦ
 » καὶ εἰς φυγὴν τραπέντος, ἐλεύθεροι τῶν θελήσεων Συ-
 » μαῖοι τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἐγένοντο, καὶ προστάται τῆς παι-
 » δείας ἐφάνησαν διὰ τῶν ὀπλων καὶ πάντες ἐμακάρισαν
 » αὐτούς. Ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ τὴν ἤτταν μαθὼν τοῦ ἑαυ-
 » τοῦ στόλου καὶ μὴ θέλων δοκιμάσαι ἄλλην, ἡσυχούς
 » ἀφήσατο Συμαίους, καὶ ὑπόβλως ἐζήτηε ὑποτάξαι αὐτούς,
 » ἀλλ' ἦν ἀδύνατον. Οἱ Συμαῖοι τοὺς σκοποὺς τοῦ Αὐτο-
 » κράτορος κατανοοῦντες ἐπὶ τῶν ὀπλων ἐκάθευδον, καὶ
 » τὴν ναυτικὴν αὐτῶν δύναμιν ἰσχυρὰν κατέστησαν καὶ
 » εἰς ἐντέλειαν ἔφερον, ἡμέρα τῇ ἡμέρα διὰ τὸ ἀφθονον
 » τοῦ πλούτου αὐτῶν, ἦσαν γὰρ πλούσιοι οἱ πλεῖστοι σφό-
 » δρα, ἵνα μὴ πάντες εἶπω, καὶ τοιοῦτοι ὄντες Ἰουστινια-
 » νοῦ κκτεφρόνου. Ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία αὕτη τῷ ὀγδόῳ
 » ἔτει καὶ τεσσαρακοστῷ ἐπὶ τοῖς ἑξακισχιλίοις τῇ τρίτῃ
 » Ἰνδικτιῶνι, Μηνᾶ τοῦ Λογίου πατριαρχεῦοντες. Οἱ δὲ ναυ-
 » αρχοῦντες Συμαῖοι Παυσανίας καὶ Γλαῦκος ἐκαλοῦντο,
 » Ῥόδιοι δὲ Πάγκρατος καὶ Εὐαγόρας, οὗτοι στεφανω-
 » θέντες δημοσίως ὑπὸ τῶν ἑαυτῶν συμπολιτῶν ἠξιώθη-
 » σαν καὶ στήλης χαλκῆς χρυσοῦν στέφανον φερούσας κο-
 » ρωνίδος. » Κηρυχθεὶς δὲ ἀνεξάρτητος ἡγεμὼν
 ὁ Θεόδωρος διὰ τῶν ὀπλων καὶ μένων ὡς τοιοῦτος μέχρι
 πέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ εὐλογοῦμενος παρὰ τῶν λαῶν
 αὐτοῦ ἐφ' ὧν ἡγεμόνευεν ἀποθνήσκει τῷ 6079 ἀπὸ Κ. Κ.
 (τῷ 571 μ. Χ.) ἐννενηκοστὸν δὲ ὀγδοὸν ἔτος τῆς ἡλικίας
 διάγων, ἀφ' οὗ πενήτηντα τρία ἔτη ἐκυβέρνησεν ὁσιώ-
 τατα τὸ ὑπήκοον αὐτοῦ. Τοῦτον ἀποθανόντα διαδέχεται ὁ
 υἱὸς αὐτοῦ Ἀνδρόνικος ὁ πρωτότοκος θελήσει καὶ τοῦ λαοῦ
 διεδέχθη δὲ Ἀνδρόνικος τὸν πατέρα αὐτοῦ Θεόδωρον τὸ

πέμπτον ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας Ἰουστίνου τοῦ νεωτέρου. Ζήσας δὲ καὶ οὗτος ἐξήκοντα καὶ ἑν ἔτη ἡσύχως καὶ ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Αὐτοκράτορα διαδέχεται αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος τῷ 6140 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 632 μ. Χ.), διεδέχθη δὲ αὐτὸν τὸ τριακοστὸν τρίτον ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας Ἡρακλείου, ὅτε καὶ ὁ Ἀβουβέκηρ ὁ πρῶτος καλίφης, (ὁ μεθερμηνευόμενος διάδοχος). τὸν ἀποθανόντα Μωάμεθ τὸν Γαμβρόν αὐτοῦ διεδέχεται ἡγεμονεύσας δὲ καὶ οὗτος 48 ἔτη εὐκλεῶς τελευτᾷ τῷ 6188 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 680 μ. Χ.) ἐβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ ἑτῶν τὴν ἡλικίαν διάγων· διεδέχθη δὲ αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας Κωνσταντίνου τοῦ Παγωνάτου, ὅτε καὶ ἡ ἕκτη Ἀγία Οἰκουμένηκὴ Σύνοδος συνεκροτεῖτο ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν μοροθελιτῶν· τελευτήσας δὲ καὶ οὗτος μετὰ πενήτηκοντα καὶ ὀκτὼ ἑτῶν ἡγεμονίαν ἤτοι τῷ 6246 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 738 μ. Χ.) ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ἑτῶν τὴν ἡλικίαν γενόμενος, διαδέχεται αὐτὸν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κλέανδρος τὸ εἰκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας Λέοντος Ἰσαύρου τοῦ καὶ Κόνωνος ἐπικληθέντος· οὗτος δὲ λαβὼν τὴν ἡγεμονίαν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ ἡγεμονεῖ ἔτη ἐν ταραχῇ, καὶ τελευτᾷ ἐξήκοντα καὶ ὀκτὼ ἑτῶν τὴν ἡλικίαν τῷ 6283 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 775 μ. Χ.) καταλιπὼν διάδοχον Ἀνδρέαν τὸν υἱὸν αὐτοῦ. Διεδέχθη δὲ ὁ Ἀνδρέας τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας Λέοντος τοῦ Πορφυρογεννήτου, καθ' ὃν καιρὸν οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο διδάσκαλοι τῶν Ἀράβων. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν δὲ τοῦ Αὐτοκράτορος Πορφυρογεννήτου ἠξιώθησαν καὶ πάλιν οἱ Συμαῖοι τῶν προνομίων αὐτῶν διὰ Χρυσοβούλλου **ΛΟΓΟΣ** (1)

(1) Ὁ τοῦ Πορφυρογεννήτου Χρυσόβουλλος ΛΟΓΟΣ σώζεται ἐν τινι μονῇ

ἀλλ' οἱ Συμαῖοι κακῶς ποιῶντες ἐξουθένισαν καὶ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὸν Χρυσόβουλλον αὐτοῦ ΛΟΓΟΝ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἐρεθιζόμενοι εἴκοσι δὲ καὶ ὀκτῶ ἔτη ἡγεμονεύσας καὶ ὁ Ἄνδρέας ἐν ἀκαταστασίᾳ ἀποθνήσκει τῷ 6311 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 803 μ. Χ.), ἀναδείξας διάδοχον τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν δευτερότοκον Φώτιον, ἀποθανόντος τοῦ πρωτοτόκου Πυρσανίου· διεδέχθη δὲ ὁ Φώτιος τὸν πατέρα αὐτοῦ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας Νικηφόρου τοῦ Πατρικίου καὶ ἐτελεύτησε μετὰ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν θριαμβευτικὴν ἡγεμονίαν, ἦτοι τῷ 6356 ἀπὸ Κ. Κ. (τῷ 848 μ. Χ.), ἕκτον δὲ ἔτος τῆς Αὐτοκρατορίας Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου. Τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ξέναρχος, νέος πλήρης Ἑλληνικῆς παιδείας καὶ ἐντεθραμμένος εἰς τὴν ἀσκήσιν τῆς ἀρετῆς παιδιόθεν. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ, ἦτοι τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς αὐτοῦ ἡγεμονίας ἐνωθεῖσαι καὶ ἄλλαι πόλεις τῆς Λυκίας καὶ Καρίας εἰς τὸ κράτος αὐτοῦ ὡς συμμαχικαί, κατεφρόνουσιν τὸν Αὐτοκράτορα Μιχαὴλ, καὶ ἐλεηλάτουσιν τὰς ἐπαρχίας τῆς Αὐτοκρατορίας αὐτοῦ, ἐμφύλιον πόλεμον διεγείροντες, νικήσαντες πολλακίς καὶ τὰς κατ' αὐτῶν πεμπομένας Αὐτοκρατορικὰς δυνάμεις, κηρυχθέντες πάντοτε νικηταί· ταῦτα βλέπων ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐνέδωκεν εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν Συμαίων καὶ ἀνεγνώρισε τὴν ἡγεμονίαν αὐτῶν, ὑποτελῆ ὅμως μένουσαν αὐτῷ, καὶ τὰ προνόμια μὲ προσθήκην ἀνανέωσε διὰ νέου Χρυσόβουλλου ΛΟΓΟΥ διὰ συνεργίας Βάρδα ἀδελφοῦ Θεοδώρου θείου τοῦ Αὐτοκράτορος Μιχαὴλ, ὡς καὶ πολλοὶ συγγραφεῖς, δυστυχῶς ἀνέκδοτοι, αὐτόπται, γενόμενοι ἔγραψαν ἐξ ὧν εἰς καὶ ὁ Νεόκομος. . . α Τῷ δὲ » ςτξς'. Ἰνδικτῶνος ς'. βασι-

καὶ ἐλπίζω νὰ λάβω ἀντίγραφον, ἀν τὸ πρωτότυπον δὲν δυναθῶ, καὶ ἅμα λάβω θέλω δημοσιεύσει αὐτὸν ἀνυπερθέτως.

» λεόντος Μιχαήλ υιοῦ Θεοφίλου, καὶ Φωτίου πατριαρχεύ-
 » οντος, αἱ τῶν Κνιδίων καὶ φιλαδελφῶν, καὶ πᾶσα πόλις
 » Λυκίας τε καὶ Καρίας συμμαχήσασαι καὶ τὰ ὄρκια τὰ με-
 » γάλα δόσασι ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Κυρίου ἐν τῷ ναῷ Κυ-
 » ρίλλου Ἀλεξανδρείας, Μητροπόλει τῶν Κνιδίων (διὰ τῶν
 » ἀντιπροσώπων οὓς ἔπεμψαν), ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ τὰς ὀσφύας
 » συσφιγξάντες πάντες πρότερον, καὶ περὶ τὴν τράπεζαν τὴν
 » παρασκευασμένην τὴν ἐξῶ τοῦ ναοῦ ἐκάθεζον. Κράμα μέ-
 » λιτος καὶ οἴνου προσφέρει πᾶσι τοῖς τὰ ὄρκια δόσασιν ὁ Ἄρ-
 » χιερεὺς Κνιδίων Ἐλεάζαρ, καὶ σπονδὰς ποιοῦσι καὶ τὰ ξίφη
 » βάπτουσιν, ἃ ἔφερον τοῦ κράματος πάντες, περιπτυχθέν-
 » τες δ' ἀλλήλοις καὶ τὴν μητέραν τοῦ Ἀρχιερέως ἀσπα-
 » σάμενοι κατὰ τὸ ἔθος, κρεῶν, ὀπτῶν χοίρου καὶ ταύ-
 » ρου μεταλαμβάνουσι, καὶ πρὸς ναῦν ἐπισπεύδουσι τὴν
 » χρυσοῦν παιανίζοντες, δάφνας ἐστεφανωμένοι, ἐπιβιδάζου-
 » σιν ἀγγέλους τῶν ὀρκίων, χρίουσι τὸ μέτωπον δι' ἐλαίου,
 » λούουσι τὴν κόμην διὰ γάλακτος, καὶ μετ' εὐφημιῶν
 » ἀποπέμπουσιν εἰς Σύμην τὴν νῆσον. Φθασάσης δὲ τῆς
 » νηὸς εἰς Σύμην, τὰ ἰστία καὶ τεῖχος ἅπαν δάφνης κε-
 » κοσμημένα ἐχούσης, ἐξέρχονται μὲν τῆς νηὸς οἱ ἄγγε-
 » λοι διὰ τῆς ἱερᾶς τῶν ὀρκίων λέμβου, φέρονται δὲ μετ'
 » εὐφημιῶν εἰς τὸν ναὸν Κυρίου τὸν ἐν τῷ Αἰγιαλῷ, καὶ
 » τὰς δάφνας τῶν ὀρκίων προσφέρουσι τῷ Ἀρχιερεῖ Συ-
 » μαίων Ἀνδρονίκῳ γονυπετοῦντες, ἃς καὶ λαβῶν ἠσπά-
 » σατο καὶ τῷ πυρὶ παρέδωκεν. Εὐλογησάντες δὲ τὸν
 » Κύριον, ἐξῆλθον τοῦ ναοῦ καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἔφερον ταὺς
 » ἀποστόλους, ἠσπάσαντο τὴν συμμαχίαν καὶ χρυσοῦν στέ-
 » φανον ἐδώσαντό αὐτοῖς οἱ προὔχοντες ἐξ ὀνόματος τοῦ
 » λαοῦ, ἐπλούτισαν δῶρα καὶ πιστήρια ὀρκίων δόσαντες
 » εἰς Κνιδὸν ἀπέμπεψαν. Τρεῖς παρέρχονται ἡμέραι καὶ

» Κνίδιοι τοὺς Ἄρχοντας αὐτῶν Δέσποτον, Ἐλλαμπρον, καὶ
 » Κάσσανδρον σφάζουσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ προδοσίαν ὑποπτυσά-
 » μνοι καὶ Κᾶρες τὸν στρατάρχην τὸν ἑαυτῶν Γελέανδρον
 » τὸν τάναντία βουλευέσθαι τολμήσαντα, καὶ Συμαῖοι
 » Εὐξείνων καὶ Δαιμόνιον τοὺς ῥήτορας δωροδοκηθέντας,
 » εἴκοσι καὶ πέντε πόλεις συνδεδεμέναι οὔσαι διὰ τῶν ὀρκίων
 » τῆς ἱερᾶς συμμαχίας καὶ στρατιάν ἔχουσαι οὐκ ὀλίγην
 » καὶ ναυτικὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον τὰς πόλεις τῆς Αὐ-
 » τοκρατορίας Ῥωμαίων τὰς τάναντία φρονούσας κατεμά-
 » στιζον τῷ ξίφει. Ταῦτα τῷ Αὐτοκράτορι ἐγένοντο γνω-
 » στὰ, ὃς τὴν πηγὴν τῆς ἀρχῆς εὐρῶν, θεραπεῦσαι ἠβου-
 » λήθη, καὶ διὰ ταῦτα προσεκάλεσε Συμαίους εἰς ὑποτα-
 » γην, ἐνουθέτησε πατρικῶς, καὶ τὰ προνόμια αὐτοῖς, ἃ Θεο-
 » δόσιος ἐχαρίσατο, ἀνανεοῖ (ἀκύρωσε γὰρ αὐτὰ Ἰουστινιανὸς
 » ὁ Μέγας ἢ μᾶλλον εἶπεῖν οἱ θεράποντες αὐτοῦ), διὰ τοῦ δε-
 » τοῦ Χρυσοβούλλου **ΛΟΓΟΥ.**

Ο ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΛΟΙΔΙΜΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΥΙΟΥ ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

» **Ἡ** πάνσθενής χεὶρ τοῦ Ἰψίστου ἢ πάντα σοφῶς διέπου-
 » σα, ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι προαγαγοῦσα τὰ πάντα,
 » αὐτῇ αὐτῇ καὶ τὸν δούλον αὐτῆς λαβοῦσα, Αὐτοκράτορα
 » ἀνέδειξε πάσης γῆς χριστιανῶν, τὸν χριστιανικὸν δὲ θρόνον
 » αὐτοῦ ἀσπασαμένου καὶ τὴν πορφύραν τῆς δόξης αὐτοῦ
 » περιβαλόντος, ἠνέφξέ μοι τοὺς ὀφθαλμούς, ὁ Παράκλητος,
 » τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ
 » τὰ ἀδικήματα τῶν λαῶν μου ἰδὼν κορυφούμενα σπεύδω
 » θεραπεῦσαι ὡς πατὴρ ὄλων, καὶ γὰρ ἡ φωνὴ τῶν πασχόν-
 » των βοᾷ εἰς τὰ ὠτά μου, οὐκ ἔστι καλὸν ἀδικίας ψιθυρι-
 » σμὸς ἐλάχιστος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς βασιλείας μου γεννη-

θῆναι, καὶ τὰ δίκαια τῶν σοφῶν καταπατήθῃναι. Ἀκυρῶ τὰ πρόξενα σκανδάλου γενόμενα ψηφίσματα τοῦ Ἰουστιανινοῦ, τὰ κατὰ τῆς σοφίας. Σοφίαν ἀληθῆ βούλομαι θεωρεῖν σύνθρονον καὶ σοφοὺς περιθρονίους· καὶ γὰρ ἡ ἐξουδένωσις τῆς σοφίας ἔφερεν, εἰς ἣν ὀρῶμεν θέσιν, τὸ ἀπέραντον καὶ ἀήττητον τῶν Ῥωμαίων κράτος· οὐ θεωρῶ καλὸν τοῦτο· καὶ γὰρ οἱ ἄρχοντες τύραννοι ἐγένοντο, καὶ ἄπιστοι καὶ θρασεῖς, οἱ δὲ ταξιάρχαι καὶ πάντες οἱ λοιποὶ θεράποντες τῆς βασιλείας μου βίαιοι, ὀργίλοι καὶ ἄρπαγες καὶ ἄπληστοι ἀμαθείας καρποὶ εἰσὶ ταῦτα βέβαια. Ἡ νῆσος τῶν Συμαίων ἢ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ στολίζουσα διὰ τῶν θείων τεχνῶν αὐτῆς καὶ ἡ εὐεργετοῦσα τὴν Αὐτοκρατορίαν τῶν Ῥωμαίων διὰ τῆς σοφίας αὐτῆς, ἐχθρὰ τώρα κηρύττεται, καὶ οἱ παρ' αὐτῆς πάσχοντες λαοὶ ἐνωθέντες, ἴδιον βασιλεῖα ἐποίησαν, ἔσφαξαν τοὺς Ἄρχοντας αὐτῶν καὶ ὄπλα ἐχθρὰ κατὰ τῆς βασιλείας φέρουσι, καὶ τὰς πόλεις ἐπαπειλοῦσι, ταῦτα οὐ λανθάνει ἡμᾶς· μόνη δὲ αἰτία ἐστὶ τὰ παρ' Ἰουστιανοῦ τοῦ Μεγάλου παρανόμως καταπατηθέντα προνόμια τῶν Συμαίων, ἃ Θεοδοσίος ὁ Αὐτοκράτωρ ὁ καὶ Μικρὸς ἐπιλεγόμενος ἐχαρίσατο αὐτοῖς, τὴν σοφίαν καὶ ἀρετὴν αὐτῶν τιμῶν. Τὸ ἀνόσιον ἀδίκημα τοῦτο τὸ πρὸ τοσούτου χρόνου γεννηθὲν, καὶ τὸ πολλῶν κακῶν πρόξενον γενόμενον, θεραπεῦσαι σήμερον ἔρχομαι. Οὐκοῦν πάντα τὰ κατὰ Συμαίων ψηφίσματα ἐκείνου, (ἢ κατ' αὐτῆς μᾶλλον τῆς σοφίας εἰπεῖν), ὅπερ ἴδιον ἐστὶ βαρβάρους, ἀκυρῶ καὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς βασιλείας μου ἐκσφενδονίζω· ἐπικυρῶ δὲ πάντα τὰ τοῦ Θεοδοσίου ὅσα ψηφίσματα τὰ τοῖς Συμαίοις δοθέντα. Ἀνεξαρτήτους θέλω καὶ γὰρ τοὺς Συμαίους παντὸς φόρου, ὡς καὶ Θεοδοσίος, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ δίδωμι αὐτοῖς, ὡς ἐκεῖνος· ἔτι δὲ καὶ χρυσοφόρους πάντας

πολίτας Συμαίους κηρύττω, και ξίφος χρυσοῦν πᾶσι δίδωμι, πάντοτε και πανταχοῦ ἔχειν και περιλαίμια Αὐτοκρατορικὰ, χρυσᾶ και ταῦτα, και τοῦτο καλὸν φαίνεται μοι· σοφοὺς γὰρ ὁρῶ πάντας Συμαίους, και ἐμβριθεῖς σφόδρα, και δικαίους, και ἐναρέτους, διὸ τῆς ἀρετῆς, και σοφίας, και πάντων τῶν ἀγαθῶν πλεονεκτημάτων αὐτῶν χάριν ἀξιώ αὐτοῖς και ταῦτα, ἃ Θεοδόσιος οὐκ ἤξιώσε· ἔτι δὲ και δικαίωμα ἔχειν πάντες Συμαῖοι Αὐτοκράτορα βλέπειν Ῥωμαίων ἀκωλύτως, ὅσάκις βούλονται. Τοῖς διακεκριμένοις δὲ ἐπ' ἀρετῆ και σοφίᾳ και μηχανήμασι ἀνδράσι τῆς νήσου, ὡς τοῖς Εὐδούπῳ τῷ Μηχανικῷ, Φωτίῳ τῷ Σοφῷ, Πεισάνδρῳ, Νικολάῳ Πελληνίῳ, Ἀντωνίῳ, Γεωργίῳ και Ξενοφῶντι τοῖς Συμαίοις και Νικηφόρῳ τῷ Μηκονίῳ, Νέστορι τῷ Σαμίῳ, Ἐλαφθολίῳ τῷ Ἀλικαρνασσεῖ και Ἐλεοζάρῳ τῷ Καισαρεῖ διδασκάλοις τῆς σχολῆς, τὸ δωδεκάστιχον χρυσοῦν τῆς Παναμώμου παράσημον σὺν τῇ ἀκτινωτῇ ἀργυρᾷ Σελήνῃ δίδωμι ἐπὶ τοῦ στήθους φέρειν, και τοῖς Στρατηγοῖς και Ναυάρχοις τῆς νήσου τὸ τοῦ Τροπαιοφόρου Γεωργίου διὰ δὲ τοὺς ἀπελθόντας σοφοὺς, Σεβαστὸν τὸν Συμαῖον τὸν και Μέγαν ἐπικληθέντα και πᾶτας τοὺς λοιποὺς διδασκάλους τε και στρατηγοὺς τῆς νήσου χρυσοῦς πέμπω στεφάνους, ἵνα τὰς μορφὰς αὐτῶν οἱ ἔφοροι περιβάλωσι σὺν τούτοις δὲ και γλαῦκα χρυσῆν και ἀετὸν δικέφαλον ἐπὶ κεφαλῆς χρυσοῦν και τοῦτον. Ταῦτα πάντα αὐθόρμητος δίδωμι αὐτοῖς, τὴν σοφίαν αὐτῶν τιμῶν, και πρὸ πάντων, τὴν κατὰ θεὸν αὐτῶν ἀρετὴν· Ταῦτα φυλάσσειν καλῶς και τοῖς μετ' ἐμὲ ἀκολουθοῖς Αὐτοκράτορσι συμβουλεύω, και ὅτι οὐκ ἔστι καλὸν τὸ ἐναντίον ποιῆσαι κατάραν δὲ ἀφίημι τῷ σπέρματί μου, εἰ καταπατήσῃ τί τούτων τῶν γεγραμμένων· τὴν ἰσχὺν οὖν τούτων ἀπάντων στεφανώσασα ἡ δι-

καιοσύνη καὶ ἡ χεὶρ μου ὑπογράψασα, Σύμην τὴν νῆσον ἐπι-
βραβεύω· ἀπολέλυται δὲ τῇ τρίτῃ ἐπὶ τοῖς δέκα τοῦ Νοεμ-
βρίου τῆς ἱσταμένης ὀγδόης Ἰνδικτιῶνος τοῦ ἐξακισχιλιο-
στοῦ τριακοστοῦ ἐξηκοστοῦ ὀγδοῦ ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέ-
τερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβληπτον ὑποσημαίνεται κράτος. (1)

ΜΙΧΑΗΛ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩι ΤΩι ΘΕΩι

ΠΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΡΩΜΑΙΩΝ.

Ἀνακτησασα καὶ πάλιν ἡ νῆσος διὰ τῆς ἀπαραδειγματί-
στου αὐτῆς καρτερίας τὰ προνόμια αὐτῆς, ὡς καὶ ἐπὶ Θεο-
δοσίου μὲ προσθήκας ὑπετάγη εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Μιχαήλ,
καὶ ἡσύχαζε βοηθοῦσα τὴν Αὐτοκρατορίαν κατὰ τὴν ἀνάγκη-
ν· σὺν αὐτῇ δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ νῆσοι καὶ πόλεις τῆς Κα-
ρίας καὶ Λυκίας. Ταῦτα δὲ πάντα κατώρθωσεν ἡ φρόνησις
τοῦ ἀγαθοῦ ἡγεμόνος τῆς νήσου Φωτίου.

Πάντα δὲ τὰ μετὰ ταῦτα παραλείπω ἂν καὶ ὑπεσχέθην νὰ
προχωρήσω μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, διότι, περιστά-
σεις τινὲς τῆς ἐμῆς θελήσεως ἀνεξάρτητοι μὲ ἀναγκάζουσιν,
ἵνα τὴν ἐξακολούθησιν ἀναβάλω· ἠναγκάσθην δὲ νὰ προτά-
ξω τῆς Συμαίδος (τοῦ ἀναχειρας συγγράμματος) τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς νήσου Σύμης περιληπτικῶς οὐχὶ δι' ἄλλο τι παρὰ
μόνον, διότι τινὲς ἐτόλμησαν νὰ εἴπωσι καὶ νὰ κηρύξωσι
καὶ μάλιστα δημοσίως τὴν παλαιότητα εἰς τὴν ἱστορίαν
νῆσον Σύμην ἄγνωστον πάντῃ. Ἄν τοῦτο ἐλέγετο ἀπὸ ἀν-
θρώπων μὴ εἰδότας ὑποφερτέον, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰπώθη ἀπὸ
ἀνθρώπων καυχωμένους εἰς τὰς γνώσεις αὐτῶν, καὶ μάλι-
στα ἀπὸ καθηγητᾶς, κηρύσσοντας ἑαυτοὺς πανσόφους, (ἐν ᾧ

(1) Ἐκτὸς τῶν δύο Χρυσοβούλλων λόγων τούτων Θεοδοσίου καὶ Μιχαήλ
τῶν Αὐτοκρατόρων οὐς πύτυχσον νὰ ἔχω ἠξιώθην νὰ ἴδω καὶ ἄλλους 47
τὸν ἀριθμὸν· διάφορα πραγματευομένους περὶ ὧν ἄλλαθα θέλωμεν ὑπαιθέσει.

δυστυχῶς, ὡς φαίνεται, ἀγνοοῦσι καὶ αὐτὴν τὴν στοιχειώδη Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν πρὸς τοῖς ἄλλοις), δὲν μοι ἐφάνη καλὸν ν' ἀφήσω τὸ κοινὸν εἰς ἀγνοίαν τριαύτην παντελῶς ἀσύγγνωστον. Καλῶς ἤθελον πράξει οὗτοι νὰ καταγίνωνται εἰς τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ τῆς γεωγραφίας αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν μετ' εὐλαβείας ἀνάγνωσιν τῶν προπατορικῶν μας συγγραμμάτων, ἐξ ὧν ὁ ἀφθονος πλοῦτος τῆς ἀληθοῦς σοφίας ῥέει, καὶ οὐχὶ νὰ ἐξοδεύωσι τὸν καιρὸν καταγινόμενοι εἰς τὰς μεμωραμένας μεταφράσεις μυθιστοριμάτων καὶ ἄλλων ὁμοίων πάντη ξένων καὶ ἀνοικειῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος, δι' ὧν γίνονται καταγέλαστοι τοῖς πᾶσι.

Ἡ νῆσος Σύμη εἰς μὲν τὸν Ὀμηρον εἶναι γνωστὴ γνωστοτάτη Νηρεὺς αὖ ΣΥΜΗΘΕΝ (ἰλ. β. 671) εἰς αὐτοὺς δὲ ἀγνωστος, θαυμάζω πῶς ἐγνώρισαν καὶ τὰς Ἀθήνας; ἡ Σύμη γνωστὴ εἰς τὸν Ἡρόδοτον... ἢ κατὰ ΣΥΜΗΝ ΤΕ καὶ Ῥόδον θάλαττα... (βιβλ. α. 174), εἰς τὸν Θουκυδίδην... καὶ ἡ φυλακὴ τῷ Χαρμίνῳ περὶ τὴν ΣΥΜΗΝ καὶ Χάλκην καὶ Ῥόδον καὶ περὶ τὴν Λυκίαν ἦν... καὶ πάλιν ἀπέχει οὖν ὡσπερ εἶχε πρὸς τὴν ΣΥΜΗΝ ὁ Ἀστύχορος... καὶ πάλιν καὶ τροπαῖον ἐν τῇ ΣΥΜΗ στήσαρτες... καὶ πάλιν, πλεῖσταρτες δὲ εἰς τὴν ΣΥΜΗΝ... καὶ πάλιν λαβόντες δὲ τὰ ἐν τῇ ΣΥΜΗ σκευὴ τῶν νεῶν... (βιβλ. Η'. §. μ.α. μ.β'. μ.γ'). Εἰς τὸν Ἀθήναιον... ΣΥΜΗΝ αὐτὴν προσαγορεύουσι (βιβλ. Ζ'. 296). Εἰς τὸν Διόδωρον... τὴν ΣΥΜΗΝ κατώκησαν (βιβλ. ε'. 53)· εἰς τὸν Στέφανον τὸν Βυζάντιον ΣΥΜΗ νῆσος Καρικὴ (ἰλ. Β'. 671)· καὶ εἰς τόσους ἄλλους παλαιούς καὶ νεωτέρους ἐκδεδομένους τε καὶ μὴ· εἰς δὲ τοὺς λογίους μας ἀγνωστος ἰδοὺ ἡ κατάστασις μας πόσα θὰ ἀκούσωμεν! τὰ ἐνδιαφέροντα ἡμᾶς ἀγνοοῦμεν καὶ καταπρο-

νοῦμεν μὲ βαρβαρικὸν τύφον, τὰ δὲ ξένα ἐρευνουόμεν. Καυχώμεθα εἰς τὰς ἱστορικὰς ἡμῶν γνώσεις καὶ ἔχομεν δίκαιον, διότι αἱ περιστάσεις εἶναι τοιαῦται· θέλει ἔλθει ὅμως καιρὸς καὶ θέλει μᾶς ἀποδειξέει τίνες ἐσμὲν, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου ἀπέδειξε παρὰ προσδοκίαν καὶ τοὺς εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν καυχωμένους τίνες εἰσὶ· παύω μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιφυλάττομαι δέ.

Περὶ δὲ τῆς Συμαΐδος οὐδὲν ἔχω νὰ εἶπω πρὸς τὸ παρόν· λέγω δὲ μόνον ὅτι ὁ συγγραφεὺς τῆς Συμαΐδος Μελέτιος ἠβρανίσθη τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν προγενεστέρων αὐτοῦ Λαόστεφου, Νεόκομου, Ἐπιτρίτου, Διορούπου καὶ ἄλλων ὡς καὶ ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ (ἴδε σελ. 49 καὶ 113), ὡς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἐωςφόρου, τὴν κηδεῖαν τοῦ Λαοστέφου κτλ. (ἐξ ὧν καγὼ ἀπήνθισα τὴν προταχθεῖσαν ἱστορίαν τῆς νήσου)· πολλὰ δὲ ἦθη καὶ ἔθιμα ἀναφερόμενα ἐν τῇ Συμαΐδι διεσώθησαν μέχρις ἡμερῶν ἡμῶν, ὡς ἡ πολυποίκιλος ἀρτοποιία, ἡ ἀλλόκοτος ἐνδυμασία τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν κτλ. Τὸ δὲ χειρόγραφον τῆς Συμαΐδος, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ποῦ καὶ πῶς εὑρέθη περιττὸν νὰ διηγηθῇ τις ἐπὶ τοῦ παρόντος, λέγω δὲ μόνον ὅτι ὑπάρχει εἰς Ἀθήνας εἰς χεῖρας τοῦ ἐκδότου καὶ ὁ θέλων νὰ ἴδῃ αὐτὸ δύναται νὰ ἴδῃ ὡς καὶ πολλοὶ εἶδον· ὅτι δὲ δύναται νὰ ἐξελειφῶσι τὰ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα προστριβόμενα διὰ τοῦ δακτύλου καὶ τοῦ σιέλου, ὡς ἐκήρυξαν τινὲς κακεντριχεῖς, λέγω πρὸς τοὺς κηρύξαντας (μολοντί ἐπρεπε νὰ καταφρονήσῃ τις αὐτοὺς τοιοῦτους ὄντας), καὶ διὰ κεράμου καὶ ὕδατος πολλοῦ προστριβόμενον τὸ χειρόγραφον τῆς Συμαΐδος, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξελειφῇ ἐξ αὐτῶν ἐν μόνον στοιχεῖον, μᾶλλον δὲ λαμπρύνονται βρεχομένων διὰ τοῦ ὕδατος, ὡς ἐξελειφομένων τῶν παλαιῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς παλαιότητος καὶ ἡ δοκιμὴ ἐγένε-

το παρρησία πολλῶν· οἱ δὲ ταῦτα λέγοντες ψεύδονται προφανῶς ὑπὸ τοῦ πάθους τυφλούμενοι· περὶ τούτου θέλομεν ὁμιλήσῃ πλατύτερον ἄλλοτε. Ἡ ἔκδοσις δὲ τοῦ χειρογράφου τῆς Συμαίδος ἐγένετο, ὡς τὸ χειρόγραφον ἔχει πιστότατα φυλαχθεῖσα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ παχυλὴ αὐτοῦ ἀνορθογραφία καὶ ὁ ἀνυπόφορος σολικισμὸς διὰ τὰ ἀποφύγωμεν κάθε ἐνδεχόμενον λόγον, συνέβησαν ὅμως καὶ πολλὰ τυπογραφικὰ λάθη· ταῦτα δύναται ὁ ἀναγνώστης τὰ διορθώσῃ ἀναγινώσκων τὰ παροράματα, καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς Συμαίδος ἐν συνόψει, διότι ἡ ἀντιγραφή τοῦ *Εὐλύρου* καὶ *Πάλλαρτος* μὲ ἐπασχολοῦν. Καθ' ἐκάστην ὁ *Εὐλύρος*, *Πάλλας*, *Λαόστεφος*, *Ξάνθος* καὶ τόσοι ἄλλοι συγγραφεῖς ἀνέκδοτοι οὗτοι ἠτύχησα νὰ ἔχω ἐπὶ τῆς κοίτης μου καθήμενοι φωνάζουν ὁδὸς ἡμᾶς εἰς φῶς καὶ ἄφες τοὺς λέγοντας λέγειν ὅτι ἂν βούληται, *Τυφλοὶ τὰ τ' ὄτα, τὸν τε τοῦν, τὰ ὄμματα εἰ εἰσὶ πάντες οὗτοι . . .* κατόρθωσας ἵνα καταδείξῃς τούτους τοὺς ἀπὸ καθέδρας μεγαλαυχοῦντας εἰς τὰς σοφὰς αὐτῶν γνώσεις ἀμαθεῖς περὶ τὰ τοιαῦτα, ἰδοὺ ὁ θρίαμβος· τι ἔπραξαν οὗτοι μὲ τὰ ὅσα εἶπον καὶ ἔγραψον, παρὰ σὲ μὲν νὰ δοξάσωσι ὡς δεινὸν περὶ τὰ ἀρχαιολογικὰ καὶ συγγραφέα δόκιμον ἑαυτοὺς δὲ ἀμαθεῖς νὰ κηρύξωσι καὶ ἄκοντες; ἡσύχασον τῶρα καὶ καταφρόνει αὐτοὺς, διότι οἱ λόγοι αὐτῶν φθόνου ὄζουσι καὶ ἀμαθίας· ἀντέγραφε δημοσίευε καὶ ὁ καιρὸς πλησιάζει, ἵνα ἐπ' αὐτῶν ἐπιπέσης ὡς πέλεκος. Τὰ δὲ συγγράμματα ἡμῶν τὰ παρ' ὑμῶν δημοσιευόμενα δικαιοῦσαι νὰ οἰκειοποιηθῆς, διότι κατὰ τὸ λέγειν τῶν λογίων ὑμῶν σὺ ὁ συγγραφεὺς καὶ οὐχὶ ἡμεῖς, καὶ γέλα εἰς τὴν ἀσύγγνωστον ἀνοησίαν αὐτῶν. Σὺ *Πάλλας*, καὶ *Λαόστεφος*, *Εὐλύρος* καὶ *Ξάνθος*, *Νεόκομος* καὶ *Πανσαρίας*, *Χέρσος* καὶ *Ἀρειανὸς*, *Διόφρευτος*, *Μελέτιος* καὶ τόσοι

ἄλλοι. Σὺ διερμηνεύς τῶν Ἱερογλυφικῶν γραμμάτων, καὶ τῶν Πελασγικῶν, σὺ Ἰατρός, Γεωγράφος, Ἱστορικός, Ἀρχαιολόγος, Νομικός, κτλ. Δὸς δὲ καὶ τὴν ἄδειαν τοῖς βουλομένοις ὑβρίζειν, νὰ ὑβρίζωσι κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν, ἐὰν θέλῃς ἵνα τιμηθῇς ἔτι περισσότερον, αἱ ὑβρεις καὶ τὰ τοιαῦτα εἰσὶν ἴδιον ἀνθρώπων βαναύσων, μὴ ἐχόντων λόγον, καταδεικνύοντες τοῖς πᾶσιν τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν· ὁ ὑβριζόμενος καὶ μάλιστα παρ' ἀνθρώπων τοιούτων θριαμβεύει, ὁ δὲ ὑβρίζων ἐξουθένημα γίνεται τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὸν αἴσχατον ὄλεθρον τῆς τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος βαδίζει τυφλοῖς ὄμμασι. Τῷ δὲ καλῷ κάγαθῷ καθηγητῇ τῆς Σπαθισκίας, νῦν δὲ δυστυχῶς τῆς Ἀρχαιολογίας, τῷ τὰ πάντα εἰδοτῇ καὶ μηδὲν ἐπισταμένῳ τῷ τρίς διὰ τῶν ἐφημερίδων ζητήσαντι ἵνα ἴδῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀγχόνην εἰπέ ἵνα ἀναμείνῃ μικρὸν καὶ ὁ ζητεῖ θέλει ἴδει ἐντὸς ὀλίγου ἐν καταλλήλῳ τόπῳ, καὶ καιρῷ τῷ δέοντι διὰ κεφαλαιωδῶν γραμμάτων, καὶ τότε ἄς κρίνῃ τὸ κοινὸν περὶ τῆς διαγωγῆς ἐκάστου· νῦν δὲ καταφρόνει τὸν ἄνθρωπον καὶ μὴ δίδου ἀκρόασιν εἰς ὅσα καὶ ἂν εἴπῃ. Φιλονεικεῖται δὲ καὶ ἡ πατρὶς σου· ἀλλ' ἡ μαρτυρία τοῦ αἰοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου ἀρκεῖ. Ταύτην ἔχεις γραπτὴν, δημοσίευσον (1). προσέτι δὲ καὶ ἄλλην τοῦ Γε-

(1) ΑΝΘΙΜΟΣ ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Κωνσταντῖνος ὁ Σίμωνος πατρόςθεν μὲν Σ τ α γ ε ρ ῖ τ η ς μητρόςθεν δὲ Συμμάτος γεννηθεὶς δὲ ἐν Ἰ δ ρ α μένων παρ' ἐμοὶ ἔτος καὶ ἐπέκεινα σπουδάζων τὴν θεῖαν τῆς Ἐκκλησίας γλῶσσαν κατὰ τὴν ἀξιόπαινον ἐπιθυμίαν αὐτοῦ τε καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐν τῷ Ὅρει θεῶν πατέρων τῶν συστησάντων αὐτὸν, ἔδειξεν εὐσέβειαν, ὑπακοὴν, καὶ πίστιν διαφερόντως, ἀξίως τῆς γενεᾶς αὐτοῦ καὶ δεδοκιμασμένης διαγωγῆς, καὶ ὑπολήψεως, ἣν χάριρει παρ' ἡμῖν, καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ παντός λόγου ὑπερέχουσαν· οὐχ ἥττον δὲ καὶ πρόσδοον γιγαντιαίαν εἰς τὰ αὐτοῦ μαθήματα καὶ μάρτυρες τὰ ἐνδείγματα τὰ γεγραμμένα τὰ παρ' αὐτῷ τὰ ὑπὸ τῶν

νικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ῥωσίᾳ (1) καὶ τοῦ Συνταγματάρχου καὶ Ἰπασπιστοῦ τῆς Α. Μ. Δημητρίου Τζάμη Καρατάσου καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν Μακεδόνων (2) ταύτας δημοσίευσον πρὸς κατασχύνην τῶν φλυαρούντων καὶ θρίαμβον τῆς ἀληθείας, διότι καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐγεννήθη ἐπιχείρημα. Πρὸς δὲ τοὺς εἰπόντας καθηγητάς, ἐξε-

διδασκάλων τῶν διδασκάντων αὐτὸν γραφέντι, θυμολογούμενος διὰ τὴν εὐφυίαν αὐτοῦ, καὶ ἀγαπώμενός τε καὶ χειροκροτούμενος ἀπὸ τε τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ καὶ συμμαθητὰς καταστάς, δακτυλοδεικτούμενος καὶ καύγημα τῶν συσχολαστῶν του διὰ τὰ τόσα του πλεονεκτήματα· νῦν δὲ ἀπερχόμενος θελήσει ἐμῶς εἰς τὰ Σεμινάρια τῆς Θεοφρουρήτου Κραταιᾶς Ῥωσίας πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ θείου αὐτοῦ σκοποῦ βοηθεῖα τῆς χριστιανικωτάτης καὶ ἐναρέτου Κυρίας Ἐτλεγγ Σκαρλάτου Στοῦρτζα δίδωμι αὐτῷ τὰς εὐχὰς μου, ἵνα ἔχῃ ἀρωγὴν ἐν ταῖς θείαις αὐτοῦ θελήσεσι, καὶ ἄτρωτος διατηρηθῇ τῶν παντοίων ματαίων ἐπιθυμιῶν τοῦ πλάνου κόσμου. τὸ δὲ παρὸν μοι ὡς τεκμήριον ἀγάπης αὐθορμητῶς.

Ἐν εἴτει σωτηρίῳ αἰμα. ὀκτωβρίου εἴ'

(1) Αριθ. 14.

Μαρτυρικόν.

Τὸ ἐν τῇ Μεσημβρινῇ Ῥωσικῇ Γενικῶν Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος δηλοποιεῖ ὅτι, ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Σιμωνίδης γεννημένος εἰς Ἰδραν ἐτῶν 23 καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς εἰς Ὀδησσὸν διαμονῆς του ἔδειξε διαγωγὴν τιμίαν καὶ χρηστοθήη ποριζόμενος τὰ πρὸς τοῦ ζῆν ἀναγκαῖα διὰ τῆς ἀκαμάτου φιλοπονίας του, καὶ ταυτοχρόνως διδασκόμενος διάφορα ἐπιφελῆ μαθήματα, καὶ μάλιστα κοπιᾶζων καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Γενικοῦ τούτου Προξενεῖου εἰς ὕλας του τὰς ἐλευθέρως στιγμάς.— Ἐφ' ᾧ ἀφίεται τὸ παρὸν μαρτυρικὸν εἰς χεῖρας τοῦ Κ. Κωνσταντίνου Σιμωνίδη διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν.

Ἐν Ὀδησσῷ τὴν 20 Ἰουνίου 1846.

(Τ. Σ.) Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξενίου ἐκπληρῶν χρέη
ΞΕΝΟΦΩΝ ΠΑΠΠΑΔΑΤΟΣ.

(2) Πιστοποιούμεν οἱ ὑποφαινόμενοι Ὁπληρηγοὶ καὶ λοιποὶ Μακεδόνες, ὅτι καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος Χ. Κωνσταντοῦ Κ. Κωνσταντῖνος Σιμωνίδης εἶναι αὐτόχρημα Μακεδὼν καὶ Ἕλλην ἰθαγενής· πρῶτον διότι οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶχον πατρίδα τὰ τῆς Μακεδονίας Στάγειρα, καὶ δεύτερον, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ συμμεθέξας εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας

στι Σιμωνίδῃ ἀναγινώσκειν τὰ δυσανάγνωστα καὶ κατανοεῖν τὰ ἀκατανόητα εὐχαρίστησον, καὶ εἰπέτε αὐτοῖς· λοιπὸν καλὸν ἔστιν ὑμῖν μαθητεῦσαι παρὰ τῷ Σιμωνίδῃ· πρόσθε δὲ καὶ τό, τῷ μὲν Σιμωνίδῃ ἔξεστι ταῦτα, τοῖς δὲ καθηγηταῖς ἔξεστιν φαν. λουργεῖν, προδίδειν, καὶ τὰ πάντα ποιεῖν, τὴν παντελῆ καταστροφὴν τοῦ ἔθνους ἐπισπεύδοντες χάριν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Ἀθήνησι αὐμθ' Ἀπριλίου ια΄.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ.

ἱερὸν ἀγῶνα σωματικῶς, μᾶλλον δὲ χρηματικῶς, κατέλειπε τὴν Μακεδονίαν καὶ ἔλθων εἰς τὴν νῆσον Ἰδρυαν κατέφηκε πανοικεῖ ὅπου καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐγέννησε κατὰ τὸ 1823 Νοεμβρίου 11.

Γνωρίζοντες λοιπὸν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐνδοξὴν γενεάν αὐτοῦ, μᾶλλον δὲ τὸν γεννήσαντα αὐτὸν Σίμωνα, δίδομεν αὐτῷ τὸ παρὸν μας διὰ τὰ τοῦ χρησιμεύση ὅπου δεῖ.

Τῆ 19 Αὐγούστου 1846 Ἀθήναι.

Δημήτριος Τζάμης Καρατάσος (Συνταγματάρχης κτλ.)

Διαμαντῆς Ν. Ὀλύμπιος (Γερούσιαστῆς κτλ.)

Κ. Μπίνας (Ἀντισυνταγματάρχης).

Αθανάσιος Π. Σαρφριανός (Ταγματάρχης).

Ἀναστάσιος Χιμευτός (Ἀντισυνταγματάρχης).

Γιαννάκης Χιμευτός (λοχαγός).

Αθανάσιος Βλαχομιχάλης (λοχαγός).

Ἀγγελῆς Στερίου (λοχαγός).

Νάνος Ἐμμανουὴλ Βέρβιος (ὑπολοχαγός).

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν ἄνω ἐννέα ὑπογραφῶν.

Ἐν Ἀταλάντῃ τὴν 5 Σεπτεμβρίου 1846.

Ὁ Δήμαρχος Ἀταλάντης

Λουκάς Στεφάνου

(Σ. Τ.)

Ἄς ἴδῃ τώρα ὁ ἀναγνώστης τίς ψεύδεται, ἐγὼ καὶ τόσοι ἄλλοι σὺν ἐμοὶ ὁμολογοῦντες ἐνδοξοὶ ὄπλαρχηγοὶ κτλ. Προξενοὶ καὶ Πατριάρχαι, ἧ αὐτοὶ οἱ ἀνυπόγραφοι ἄρθογράφοι εἴτινες ἐγεννήθησαν νὰ συκωφαντῶσι καὶ πλάττωσι τηλικυῖτα ἀνήκουστα καὶ ἀσύγγνωστα ψεῦδη; Αἰδῶς, !!!

ΣΥΜΑΙΣ

Ἡ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΗΣ

ΕΝ ΣΥΜΗ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΔΟΣ ΣΧΟΛΗΣ.

Μελέτιος Ἱερομόναχος ὁ Χῖος Μεθοδίῳ τῷ συναδελφῷ
καὶ συμπολίτῃ πλεῖστα χαίρειν.

† Ἐπιαντὸς παρῆλθεν ὁλος, καὶ τὰ περὶ σοῦ ἡγρόουν·
ἀσπῆ κατεκυρίευσέ με, καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἀναλνόμενος
κατέφαγα ἐγὼ αὐτὸς τὰς σάρκας μου, καὶ τὸν συναδελφόν σου
Μελέτιον κληθήρη ἔρριψα· παύει τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἀθυμίας μου,
καὶ τὸ δεύτερον ἔρχεται ἡμέραι τρεῖς καὶ δεκά παρέρχονται,
καὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον προώδευον μὲ βήματα γιγάντων· ἀλλ' ὅτε ἡ δεκάτη τετάρτη ἀνέτειλε,
καὶ ἡ πέμπτη ὥρα τῆς ἡμέρας ἐκράτει, καὶ προπαρεσκευαζόμεν
ἵνα ἐγκαταλείψω τὸν σκωληκόβοτον θύλακά μου,
κρούουν τὴν θύραν μου, καὶ τοῦ σκοποῦ μὲ ἐμποδίζουσι·
ἀνοίγεται κατὰ προσταγήν μου, καὶ ἰδοὺ μὲ πλησιάζει κέος
ἀγέρευος ὁλος χαρὰ, καὶ ἀσπάζεται με δακρυρρόων· κλίνει τὰ γόνατά του,
καὶ τὸ δέλτιόν σου μοὶ ἐγχειρίζει δέχθητι, τίμιε πάτερ,
λέγει μοι, ἐν καταύξει ψυχῆς,

Ὁ τίτλος ΣΥΜΑΙΣ οὐχ ὑπάρχει ἐν ἀρχῇ ἀλλ' ἐν τῷ τέλει τοῦ συγγράμματος.

ταύτην τὴν ἐπιστολήν, ἦν Μεθόδιος ὁ κατὰ σάρκα πατήρ μου δίδει δι' ἐμοῦ πρὸς σὲ τὸν πνευματικόν μου πατέρα φρενήρης γίνομαι τότε, καὶ ἐκ τῆς κλίτης μου ἐγείρομαι, καὶ τὸν χαριτόβρυτον υἱόν σου εἰς τὰς ἀγκάλας δέχομαι, καὶ περιπτύσσομαι καὶ κατασπάζομαι, ὡς ἄλλον σὲ, καταβρέχω τὰς παρειάς σου μὲ τοὺς χρόνους τῶν δακρύων μου καὶ δοξολογῶ τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης μου ψυχῆς· τὴν δὲ σεβασμίαν καὶ πολυπόθητον ἐπιστολήν σου, ἀποσφραγίσας καὶ ἀναγνοὺς κατεγίλησα δις, μυριάκις. Πρὸ χρόνων ἔγραψάς μοι, ὡς καὶ πάλιν, ὅτι ἔχεις ἐπιθυμίαν ἵνα μάθης τοὺς κατὰ καιρὸν διαπρέψαντας ἐν τῷ ἀγωνίῳ Ὁρει τοῦτῳ Ἁγιογράφους, ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία σου, ἂν καὶ τῶν δυνάμεών μου ἀνωτέρα, ὑπεσχέθῃ μ' ὅλον τοῦτο πληρῶσαι τὴν ἐπιθυμίαν σου, καὶ ὑποσχεθεὶς ἔφερον εἰς πέρας αὐτὴν, Θεοῦ εὐδοκοῦντος, διὰ χάριν τὴν πρὸς σέ. Ἀρκετὸν καιρὸν ἐβασανίσθην διὰ τὴν ἀληθῆ ἔρευναν, αἰσχροὺς γὰρ ἐνόμιζον· τὰ περιορισθῶ εἰς μόνους τοὺς Ἁγιορείτας, ὡς ἔγραψας, θεωρῶν τὸ ἔργον ἀτελές· πολλάκις κατελιμπαρόμην ὑπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἠγανάκτων διὰ τὴν συγχρῆν ἐγκατάλειψιν· ἕνεκα τούτου γοῦν ἐξῆλθον τοῦ Ὁρους, διῆλθον τὴν Μακεδοσίαν, τὴν Θεσσαλίαν, τὰς γῆσους, καὶ τὸ Βυζάντιον, καταδιώκων αὐτὴν, ἕως οὗ δράξας αὐτὴν ἐκ τῆς κόμης, ἐπανῆλθον μετ' αὐτῆς εἰς τὸ διαμένω θεῖον Ὁρος, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου Μαρίας περικαλλέστατον κῆπον, καὶ ἔχων αὐτὴν ὑποχείριαν, ἐπλήρωσα τὴν ἐπιθυμίαν σου ἀκωλύτως, ὡς δεῖ.

Ἀνάγνωθε γοῦν ἄνευ δισταγμοῦ, καὶ εὐχαρίστει τὸν Δημιουργόν, καὶ εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

ΣΥΜΑΙΣ.

Σύμη ἡ νῆσος πρώτη ὑποδόμησε σχολὴν μεγαλοπρεπεστάτην τῆς τῶν Ἀγιογράφων τέχνης (1)· εἰς θέσιν καλουμένην Ἐμπόριον (2)· παλαιὰν πόλιν αὐτῆς, παρὰ τὴν παραθαλασσίαν.

(1) Τῆ 377. μ. Χ. (ἴδε σελ. 61).

(2) Ἡ χώρα, ἡ φέρουσα τὴν Ἀπολλωνίδα ταύτην Σχολὴν, τὴν μεγαλοπρεπεστάτην γε ταύτην Σχολὴν, τὸν Ἐωσφόρον τῆς νήσου, ἔφερα τὸ πάλαι πόλιν ἔμπορικὴν, Μεταπονίδα καλουμένην, ἀπὸ Μεταποντίου πρώτου οἰκίητος αὐτῆς. Εἶτα Εὐπορίδα ἀπὸ Εὐπόρου τοῦ Τυράννου αὐτῆς, καὶ Ἐμπόριον (*) ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις, ἀπὸ Δαιδάλου τοῦ Ἄρχοντος· (ἐμπορευθεὶς γὰρ οὗτος θησαυρὸν ἀνακαλυφθέντα ἐν αὐτῇ ἐκάλεσε τὴν χώραν Ἐμπόριον). Καὶ γὰρ ἔφερον Ἀπόλλωνος Ἄγλαον, κοίλην ὄροφὴν καὶ στίλβουσαν ἔχοντα, ἐκ χελώνης ὀστέων ὄλην, ἐντέλως σὺν χαλκῷ προσηρμοσμένον. Ἡ πόλις ἀλλοιωθεῖσα ἐκ σάλου μεταλλικοῦ ἠρήμωται· ὁ δὲ ναὸς διαρπαγείς τε καὶ κατακαείς ἐξέλιπε, τῶν θεμελιῶν μόνον διασωθέντων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς· διεσώθη δὲ καὶ μέγα τῆς ὄροφῆς μέρος ἐμφανίζον τὴν λαμπρότητα αὐτῆς. Ἐπὶ δὲ τῶν θεμελιῶν ἠγέρθη τὸ τέμενος τῶν Μουσῶν. Χέρσος, Κλεόμβροτος καὶ Χαρίδημος ἤγειραν οἱ Ζάπλουτοι εὐπάτριδες τῆς νήσου, ὡς καὶ ἀλλαγῶν μίμνηται, παρ' ὧν καὶ Ἀπολλωνι ἀφιέρωνται πρὸς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ναοῦ». Ἐκ τῆς τοῦ Διοστέφου ΠΟΚΙΑΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(*) Τὴν σήμερον Νημπορίον καλοῦσιν οἱ κάτοικοι· στολιζέται δὲ ἐξ ὀλίγων δένδρων καρποφόρων ἐλαιῶν καὶ συκεῶν, καὶ κήπων λαχάνων ἀσημάντων· ἐν δὲ τῷ κέντρῳ τῆς χώρας μονήτριον ἴδρυται ἐπὶ λοφίσκου τινός· κύκλῳ δ' αὐτοῦ ἐδάφῃ φαίνονται Βυζαντινῆς καλλονῆς. Περὶ δὲ τὴν παραλίαν εἰρηίτια ἀρχαῖα, οὐ πολλοῦ λόγου ἄξια κεῖνται· ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐν τῇ θαλάσῳ τὰ δὲ ἐκτὸς τῆς παραλίας κύκλῳ ὑπὸ τῆς ἄμμου καλυπτόμενα. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν εἰς τῶν κατοίκων τῆς νήσου σκάπτων τὸν ἰδιοκτητὸν αὐτοῦ κῆπον, ἀνεκάλυψε κίονας μονολίθους μεγέθους 8—11 Γαλλικῶν ποδῶν καὶ περιφερείας 3—4 ἔσωθεν ἐγγεγλυμμένους τοὺς πλείστους ἐν εἶδει σωλήνων καὶ γέμοντας ἐπιγραφῶν, οὓς καὶ πάλιν ἐκάλυψεν τὴν ἀρχὴν τῆς νήσου φορηθεὶς, ἐκτὸς δὲ συνθλασθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ἀπροσεξίας, ὧν τὰ τεμάχια ἐχρησίμωσαν αὐτῷ ὡς στηρίγματα τῶν δένδρων καὶ κλιμάτων τοῦ μικροῦ κήπου αὐτοῦ.

Σ. τοῦ Ἐκδότου.

Διδάσκαλον δ' ἔσχε ἡ Σχολὴ αὕτη πρῶτον, Νικηφόρον τὸν Συμαῖον, ἄνδρα σοφὸν καὶ τεχνίτην ἄριστον. Οὗτος διδάξας ἐνιαυτοὺς ἕξ καὶ κτήσας φήμην, ἐξῆλθε τῆς νήσου· καὶ αὖθις ἐπανῆλθε, μετὰ τριῶν ἐτῶν περιοδεῖαν ἀργυροκεχρυσωμένους μέχρι πώγωνος· ἐξ αὐτῆς ἐξῆλθον ἄνδρες συνετοί, καὶ περὶ τὰς τέχνας σοφοί· ἐδιδάσκοντο γὰρ οὐχὶ τὴν Ἀγιογραφίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς λοιπὰς ἄλλας τέχνας, καὶ ἐπιστήμας.

Οὗτος ζήσας ἐξήκοντα ἐνιαυτοὺς, ἐκάμμυσε τοὺς ὀφθαλμοὺς τὴν δωδεκάτην τοῦ Δεκεμβρίου τῷ τη'. [398] σωτηρίῳ ἔτει. Ἡ νῆσος αὕτη πολλοὺς πλέξασα στεφάνους, εὐεργέτην τῆς ἐκάλεσεν. Ὁ δ' Εὐδοξος ὁ Βυζάντιος μαθητῆς τοῦ ἰδίου ἠγειρεν ἀνδριάντα τρίπηχυν, ἐκ ξύλου πρίνου, ἄξιον θαυμασμοῦ· ἔγλυψε γὰρ τοῦτον καθήμενον ἐπὶ σατύρου πτώμα ἔχοντα ἐν χερσὶ Ἐκκλησίαν, καὶ στέφανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· τὴν φήμην πλησίον του σαλπίζουσας, μὲ σταυροφόρους σάλπιγγας, καὶ ἕξωσμένην δράκοντα· τρεῖς δὲ Μοῦσαι πλησίον του, ἡ μὲν φεύγουσα καὶ βλέπουσα αὐτὸν προσεκτικῶς, ἡ δὲ ὀδηγοῦσα, καὶ ἡ τρίτη μειδιῶσα.

Ὁ διαβόητος οὗτος τεχνίτης, πολλὰ ἀφῆκεν εἰς τὴν γῆν ἄξια θαυμασμοῦ, ἀλλὰ διὰ τὰς ἁμαρτίας μας (οἷς κρίμασιν οἶδε Κύριος) κατηράνισεν ὁ πανδαμάτωρ χρόνος, καὶ ὁ ἀσεβῆς ἀγαρηνός· πέντε εἰκόνας μόνον ἐσεβάσθη ὁ χρόνος, ἅς καὶ εἰς Βυζάντιον εἶδον ἐν τῷ ναῷ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, ἔχουσας καὶ τὴν δε τὴν ἐπιγραφὴν «*χειρ Νικηφόρου Συμαίου ἐποίει*». Εἶχον αὐταὶ μέγεθος ὀργυιῶν μιᾶς καὶ ἡμισείας ἐξέστην διὰ τὴν τέχνην τῶν χρωμάτων καὶ ποικιλίαν τῆς συνθέσεως. Εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς του ἐφυλάχθησαν ἕξ παμμεγέθεις εἰκόνας, ἔχουσαι ὕψος τεσσάρων ὀργυιῶν τῆς Ἀναλήψεως, Ἀναστάσεως, Σταυρώσεως, Θεοφανείων, Ἀποστόλου Παύλου, καὶ ἁγίας Τριάδος. Ἐκστατικὸς δι'

ώρας πολλῆς ἔμεινον, ὅτε ὑπῆγον καὶ εἶδον αὐτάς, ὁ χρω-
ματισμὸς καὶ ἡ περιπλοκὴ, ἀποδεικνύουν τὸν ἔξοχον νοῦν
τοῦ Νικηφόρου· δάκτυλος Θεοῦ εἶπον, καὶ λέγω, ὅτι εἰργά-
σθη ἐπ' αὐτῶν καὶ ὄχι χεὶρ ἀνθρώπου· τεσσαράκοντα ἡμέραι
παρῆλθον (γράφω σοι ἄνευ ὑπερβολῆς) καὶ τὸ σχῆμα τῆς
ἁγίας Τριάδος μόνης, οὐκ ἠδυνήθη φέρε εἰς πέρας· προσέτι
εἶδον καὶ ἀγάλματα δύο ἔργον τοῦ ἰδίου, ἀπὸ Πάριον μάρ-
μαρον εἰκόνιζε, τὸ μὲν, τὴν Εὐτέρπην, τὸ δὲ, τὴν Ἀγλαΐαν·
ἔχοντα ὕψος τεσσάρων ὀργυιῶν. Ἡ Εὐτέρπη, πατοῦσα ἐπὶ
ἀνθέων, ἐχόρευε, μετὰ τῆς Δάφνης· ἡ δὲ Ἀγλαΐα, ἔχουσα
δέρμα ὄφειος περὶ τὴν ὄσφην, καὶ ἥλιον εἰς τὸ μέτωπον, ἔ-
ώραία εἰς ὑπερβολὴν, ἐδιώκετο ἀοράτως.

Ἐνικαυτοὺς ὁκτώ καὶ δεκά διδάξας, καὶ τὴν πατριδα του
μεγάλως ὠφελήσας, παρέδωκε τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς
περὶ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του, εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοῦ μαθητάς.
Τηλέμαχον Κρονίδου, τὸν Συμαῖον, Περίστρατον Εὐλόρου
τὸν Ρόδιον καὶ Δημήτριον Σοφίλου τὸν Κνίδιον· οὗτοι οἱ
ἄνδρες συνετοί ὄντες ἐκ φύσεως, καὶ σοφοὶ σφόδρα, ἐπιφορ-
τισθέντες τὴν διεύθυνσιν, μετὰ τὴν τοῦ διδασκάλου των
κοίμησιν, διεύθυνον τὰ πάντα κατὰ τὴν παραγγελίαν αὐτοῦ
κατὰ γράμμα, χριστιανικώτατα, καὶ, κερδίσαντες τὴν φήμην
διὰ τῆς σοφίας των, ἤλκυσαν πρὸς ἑαυτοὺς πολλοὺς μαθητάς,
ἐκ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος· πολλοὶ ἐξῆλθον εἰς
τὰς ἡμέρας τούτων τεχνῖται ἐπίδοξοι, ἐξ ὧν καὶ Θεόδωρος
ὁ Χῖος, καὶ Περικλῆς ὁ Ἀλλικαρνασεύς, καὶ Καλλίνικος μο-
ναχὸς ὁ Συμαῖος, καὶ Σίμων, καὶ Μηνᾶς ὁ Σταγειρίτης, καὶ
Παχώμιος μοναχὸς ὁ Ἀκαρναν, καὶ Δίφαος ὁ Μεγαρεύς. Οὗτοι,
ἐπιδόσαντες πλεῖον τῶν λοιπῶν εἰς τὴν ψηφογραφίαν, ἐθαυ-
μάσθησαν, καὶ εἰς Βυζάντιον προσεκληθήσαν, ὑπὸ τοῦ Αὐτο-
κράτορος Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· καὶ ἐψηφογράφησαν ὅλην

τὴν Παλαιάν καὶ τὴν Νέαν διὰ ψήφων κρυσταλλωτῶν, καὶ χρωμάτων διαφόρων ἐν δυσὶ ναοῖς, κατ' αἴτησιν τοῦ αὐτοῦ Αὐτοκράτορος· καὶ δῶρα ἔλαβον πλουσιοπάροχα, καὶ ἀπέκτισαν τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος εὐνοίαν. Ἀκολούθως δὲ, ἐσπίστησαν καὶ οὗτοι εἰς Βυζάντιον σχολήν, μιμηθέντες τὴν τῆς Σύμης, κατὰ προσταγὴν τοῦ ἰδίου Αὐτοκράτορος· τί δὲ ἡ Βυζάντιος Σχολὴ ἐπραξε, λεχθήσονται ἀκολούθως· νῦν δὲ ἐπὶ τὸ προκείμενον.

Ἡ Σχολὴ δ' οὖν τῆς Σύμης προοδεύουσα, καὶ σοφῶς διευθυνομένη, ἔγινεν ἐστία τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐφευρέσεων.

κς' Κατὰ τὸ ~~πρῶτον~~ ἔτος τῆς διδασκαλίας τοῦ Τηλεμάχου τοῦ Συμαίου, Περιστράτου καὶ Δημητρίου, ἐξῆλθε τῆς σχολῆς μέγα ἀριστούργημα ἔργον τοῦ Τηλεμάχου τοῦ Συμαίου· ὃ καὶ εἰς Αὐτοκράτορα ἐπέμπετο παρὰ τῆς νῆσου πρὸς εὐγνωμοσύνην. Ἀποκατέστησε γὰρ οὗτος ὁ Αὐτοκράτωρ τὴν νῆσον ταύτην, ἐλευθέραν παντός φόρου, χαριζόμενος εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς (1).

Τὸ ἀριστούργημα, ἦτον εἰκὼν μεγαλοπρεπεστάτη, καὶ θαυμασμοῦ ἀξία· εἶχε μέγεθος δέκα ὀργυιῶν τετραγωνικῶς, καὶ ἦτον ἐπ' αὐτῆς ἡ τοῦ Ἑωσφόρου πτώσις ἱστορημένη· τὸσον ζωπρῶς καὶ ἐπιτυχῶς, καθ' ὅλα τὰ εἰς αὐτὴν, ὥστε ἔτρεμον οἱ θεαταί. Εἶδον, συναδελφε, τὸν Ἄναρχον πατέρα ἀπὸ τὸν Τηλεμαχικὸν κάλαμον γραμμένον, καὶ ἀνωρθώθησαν αἱ τρίχες μου· παρέστησεν αὐτὸν οὐχὶ ὡς ἄνθρωπον μὲ χεῖρας καὶ πόδας· ἀλλ' ὡς αἴυλον ὄν, ταράττων τὸν οὐρανὸν διὰ τοῦ νεύματός του, τὰ τάγματα τῶν ἀγίων ἀγγέλων κύκλῳ αὐτοῦ ἐφαίνοντο τεταγμένα, οἱ Ταξιάρχαι τρέμοντες ἱστάντο κλονισμένοι, καὶ μὴ ἀντέχοντες εἰς τὴν λάμψιν τῆς

(1) Βλέπε Χρυσόβουλλον ἱμπροσθεν.

αύλου δονάμεως, εἶχον κλίνει τὰς κεφαλὰς· ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, τὸ στερέωμα, οἱ ἄνεμοι, ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, ἦτον ὅλα τεταραγμένα καὶ ὡς νὰ ἔφευγον ἀπὸ προσώπου πυρός αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἐωσφόρος ἐφαίνετο πρηνὴς ἐν τῷ Ταρτάρῳ, ὅπως σκοτεινός, δάκνων πέτρας καὶ σχίζων τὰς σάρκας τοῦ λυσοῶν· πλῆθος σκοτεινῶν ἀγγέλων ἐφαίνοντο ριπτόμενοι κατακεφαλῆς εἰς γῆν, εἰς θάλασσαν, εἰς τάρταρον· ἄλλοι δὲ ἡμισκοτεινοὶ ἐπέτουν κατακαϊόμενοι ὑπὸ αὐλοῦ πυρός. Ἄδύνατόν ἐστι νὰ σοὶ περιγράψω τὴν τέχνην καὶ τὴν φαντασίαν τοῦ τεχνίτου· τοῦτο μόνον σοὶ λέγω, ὅτι ὁπότε παρετήρησα τὸν Ἐωσφόρον ἐν τῷ ταρτάρῳ, ὅπως τρέμων ἔφευγα, καὶ τὰ ὀπίσω ἔβλεπον τεταραγμένος, φοβούμενος μήπως διώκομαι ὑπὸ αὐτοῦ· ὁρατὸν ἔβλεπον τὸν δαίμονα, καὶ ἔτρεχον σπεύδων νὰ σωθῶ εἰς τὴν πόλιν.

Ἡ εἰκὼν δοθεῖσα εἰς τινὰ πλοίαρχον Σάμιον Κραδοῦλον τοῦνομα, ὑποσχεθέντα νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς χεῖρας τοῦ Αυτοκράτορος, παρέβη τὴν ὑπόσχεσίν του· ὁ πλοίαρχος γὰρ οὗτος λαβὼν τὴν εἰκόνα εἰς Κιβωτὸν, ἔφερεν εἰς πλοῖον ἐσφραγισμένην· ναύτης δὲ τις ἐν ᾧ ἔπλεον, ἀπεφάσισε νὰ ἀνοίξῃ τὴν κιβωτὸν, ὑποπτεύσας θησαυρὸν κεκλεισμένον ἐν αὐτῇ· ἀνοίξε δ' αὐτὴν βοηθούμενος καὶ ὑπ' ἄλλων, καὶ εὐρόντες ἄλλα, παρ' ὅτι ἠλπίζον ἐταράχθησαν, καὶ ῥίψαντες μετ' ὀργῆς τὸ σκέπασμα τῆς κιβωτοῦ, ἀνήλθον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, κράζοντες, δαίμονας εἰς τὸ πλοῖον ἔχομεν! καὶ ἐγόγγιζον κατὰ τοῦ πλοίαρχου. Συνέβη δὲ μετ' ὀλίγας στιγμὰς τρικυμία μεγάλη, καὶ ἀποδόσαντες τὴν αἰτίαν εἰς τοὺς ἐν κιβωτῷ νομιζομένους δαίμονας, ἐστασίασαν, καὶ κατὰ τοῦ πλοίαρχου ὤρμησαν, καὶ ἐζήτουν πνίξαι, καὶ ἀποπνιγῆναι ἔμελλε, εἰ τὴν κιβωτὸν οὐκ ἄφινεν εἰς τὴν πλησιάζουσαν νῆσον Νίσυρον. Εἰς αὐτὴν γοῦν τὴν νῆσον

ἀφέντες τὴν κιβωτὸν ἀπέπλευσαν εἰς Σάμον, εἰς ἣν καὶ ἐλι-
μενίσθησαν.

Μετὰ ἡμέρας τινάς, κάτοικοι τινές τῆς αὐτῆς νήσου, δια-
βαίνοντες πρὸς ὃ μέρος ἦτον ἡ κιβωτός, καὶ ἰδόντες αὐτὴν
κατάχρυσον, ἔμενον ἐκστατικοί, θαυμάζοντες πῶς εὑρέθη
αὕτη εἰς ἔρημον τόπον, νομίσαντες δὲ, ὅτι θεσαυρὸν ὑποκρύ-
πτει, ἔλαβον καὶ ἔφερον εἰς τὸ πλησίον σπήλαιον, καὶ ἀνοι-
ξαντες αὐτὴν χαίροντες μ' αὐτὴν τὴν ἐλπίδα, ἐταράχθησαν
ιδόντες ἄλλο παρ' ἐλπίδα, καὶ ἔφευγον πρὸς τὴν πόλιν. Διά-
φορα συνέβησαν εἰς τὴν νῆσον ἕνεκα τῆς εἰκόνας, πολλοὶ
μῦθοι ἐγεννήθησαν, καὶ ἐπὶ τέλους φόβητρον τῆς νήσου γέ-
γονε. Μάγον ὑπέλαβον ἔμε, ὅτε πρῶτον ἦλθον εἰς τὸ σπή-
λαιον, ὀδηγούμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἀπὸ μακρὰν μοὶ
ἔδειξαν τὸ σπήλαιον· μόνος εἰσῆλθον, καὶ μόνος ἐξῆλθον, ὅλοι
οἱ κάτοικοι μὲ ἐπλησίασαν ἅμα μὲ εἶδον ἐπιστρέφοντα ὑγιῆ,
καὶ μὲ περιέργειαν ἐζήτουν μαθεῖν τί εἶδον ἐν τῷ σπηλαίῳ·
οὐκ ἠδυνήθην, φίλε, πείσαι οὐδένα ἐκ τῶν ὄσων μὲ ἐπλη-
σίασαν, ὅτι τὰ φαινόμενα ἦσαν βαφαὶ καὶ οὐδὲν ἄλλο· λάβε
ταύτην καὶ φεῦγε μοὶ εἶπον, ἂν βαφαὶ ἦναι, καὶ σώσον τὴν
νῆσόν μας. Ἀσμένως γὰρ εἶπον καὶ ἐζήτουν πλοῖον, ἀλλ' οὐ-
δεὶς ἐτόλμα πλεῦσαι μετὰ τῆς κιβωτοῦ, ἂν καὶ ἐβραγχίασα
φωνάζων διὰ τὰ τοὺς πείσω· ἤθελον λάβῃ αὐτὴν, εἶπον αὐ-
τοῖς, εἰ πλοῖον εἶχον ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν μου, νῦν δ' ἄλλως
ἔχων ἀναχωρῶ καὶ ἐπιστρέφω μὲ πλοῖον διὰ τὰ ἐλευθερώσω
ὑμᾶς· εἶθε! εἶθε! εἶθε! ἔκραξαν ὅλοι καὶ ἀνεχώρησαν.

Μετὰ μῆνας ἕξ, ἐπιστρέψας ἵνα βάλω εἰς πράξιν τὴν ὑπό-
σχασίν μου, ἀπέτυχον, καὶ ἔκλαιον· ἦλθον, ἐπεσκέφθην τὴν
θέσιν, ἀλλ' οὐκ ἐγνώρισα αὐτήν· ἡ νῆσος αὕτη ὑποκειμένη
εἰς ἀλλεπαλλήλους ἐκρίξεις μεταλλικὰς, ἠφάνησε τὸ ἀμίμη-
τον ἔργον τοῦ Τηλεμάχου καὶ ἐλύπησε τοὺς εἰδότας ὁμογε-

νεῖς του κατακράτος· τριταῖος γοῦν μ' ἐκυρίευσε, καὶ κλαίων ἀνεχώρησα. Ἰδού τὰ τῆς εἰκόνας.

Ὁ Τηλέμαχος δὲ, ὑποθέτων τὴν εἰκόνα εἰς χεῖρας τοῦ Ἀυτοκράτορος, καὶ ἀπόκρισιν οὐδεμίαν μὴ ἔχων ἐκ μέρος ἐκείνου, ὡς ἤλπιζεν, ἤτοχειριάσθη. Οἱ συμπολιταὶ του ἔλυπηθησαν μέχρι θανάτου, διὰ τὸ ἀπροσδόκητον συμβάν· ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τὸν νεκρόν του κατεφίλουσαν ὀδυρόμενοι. Οἱ μαθηταὶ ἀνασπῶντες τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς των καὶ τύπτοντες τὸ στῆθος αὐτῶν, ἐφώναζον τρέμοντες, διδάσκαλε! διδάσκαλε! μᾶς ἄφησες; Οἱ δὲ διδάσκαλοι λυποθυμήσαντες ἐνεκρώθησαν διὰ τὴν ὑστέρησιν τοῦ συγκαθέδρου αὐτῶν. Τρεῖς αὐτοχειριάσεις συνέδησαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκφορᾶς τοῦ λειψάνου, ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν του, καὶ ἐτάφησαν καὶ οὗτοι πλησίον τοῦ διδασκάλου των. Ἄνδριάς ἠγέρθη ἐπὶ τοῦ μνήματος ὑπὸ τοῦ συναδελφοῦ του Δημητρίου Ἐπίδου τοῦ Κνιδίου· καθήμενον ἔγλυψεν αὐτὸν, κρατοῦντα κάλυμμα καὶ θεωροῦντα τὰ οὐράνια, τὰ δὲ ἐπίγεια κεκλημένα ἔκειντο πρὸς αὐτὸν, αἱ Μοῦσαι συνεσταλμένοι ἔβλεπον αὐτὸν, καὶ ὁ Ἀπόλλων κρούων λύραν ἴστατο μειδιῶν καὶ στέφων αὐτὸν. Τοῦτον τὸν ἀνδριάντα οὐκ ἤξιώθη εἶδειν· ἐκομίσθη γὰρ εἰς Κνίδον, καὶ ἐκεῖ ἐλθὼν οὐκ εἶδον· οἱ κάτοικοι ἀπώλεσαν, ἔμαθον.

Ὁ Τηλέμαχος τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἑνιαυτούς ζήσας, ἔπαυσε τοῦ ζῆν, αὐτοχειριασθεὶς· εἶδον τοῦ ἀνδρός τούτου ἔργα, ἐκ τῶν ὧν ὁ χρόνος ἐσεβάσθη, καὶ ἐξέστην.

Ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ περὶ χρωμάτων καὶ συνθέσεως βιβλία δύο, ἀντίγραφον τούτων πέμψωσι θέλω ἀκολούθως· θέλεις θαυμάσει, ἂν τὰ γραφόμενα νόησῃ· ἔγραψε δὲ καὶ περὶ μέτρων ἄλλο, ἀλλὰ δὲν εἶδον εἰσέτι· μοναχὸς δέ τις τῶν ἐδῶ ἔχει, τοῦτο, ἔμαθον καὶ ἐλπίζω, ἵνα λάβω ἀντίγραφον.

Μετὰ τὸν θάνατον τούτου, οὐδεὶς ἐτόλμα λαβεῖν τὴν θέσιν του ἀναξιοφρονούντες, ἂν καὶ πολλοὶ ἐθεωρήθησαν ἄξιοι τῆς διαδοχῆς. Ἡ διεύθυνσις ἔμεινε μόνον εἰς τοὺς δύο, καὶ ἡ στέρησις τοῦ τρίτου, ἦτο λύπη ἐπαισθητή· παρήλθον τρία ἔτη μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τηλεμάχου, καὶ ἐκοιμήθη καὶ Δημήτριος ὁ Κνίδιος ἐξ ἀποπληξίας· ἦτον γὰρ εὐτραφὴς σφόδρα. οὗτος τὴν γλυπτικὴν ἀγαπήσας, ἐπέδωκε καὶ ἐθαυμάσθη πολλὰ ἀφῆκε θαύματα, ἀλλ' ἐν μόνον εἶδον ἐξ αὐτῶν ἱκανὸν νὰ ταραξῆ καὶ αὐτὸν τοῦ Φειδίου τὸν νοῦν, ὃ καὶ εἰς βάθρον τινὰ τῆς νήσου ἐφυλάττετο. Εἶχε δὲ οὕτως ἰστατο γεγλυμμένα νεά, ὠραία εἰς ὑπερβολὴν, καὶ πάσχουσα ἀπὸ κυοφορίας· οἱ παλμοὶ τῆς, αἱ ἀρτηριαίτης, τὰ βλεφάρά τῆς ἐφαίνοντο κινούμενα, τὸ δὲ βρέφος ἐφαίνετο σπαράττον καὶ κινῶν τὴν γαστέρα· τράγος δὲ μέγας ἰστάμενος ὀπισθὲν τῆς εἶχε ἀγκαλιασμένην τὴν νέαν ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτῆς, καὶ αὐτὴ ἐπεστηρίζετο ἐπὶ τοῦ τράγου· κριὸς δὲ ἰσχυρὸς καὶ θαυμασίου μεγέθους, ὑπὸ τὰ σκέλη αὐτῆς ὦν, ἔγλιχε τὴν χελιδόνατις, ἤγουν τὸ μόριοντις, καὶ ἀετὸς μέγας ἐπισκίαζεν αὐτήν, φέρων δάφνης κλάδον εἰς τὸ ράμφος του. Ἡ νέα λειποθυμοῦσα ἔφερεν εἰς οἶκτον τοὺς θεατάς. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκοιμήθη ἐξηκοντούτης καὶ ἐτάφη ἐν παρατάξει· σταυρὸς ἠγέρθη μέγας ἐπὶ τοῦ τάφου του καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἔγραψε δὲ καὶ οὗτος περὶ γλυπτικῆς βιβλίον ἓν, ὅπερ φυλάττω ὡς κόρον ὀφθαλμοῦ.

Τοῦτον διεδέχθη Δωρόθεος μοναχὸς ὁ Βυζάντιος, καὶ Λαόστεφος ὁ Συμαῖος, μαθηταὶ τῆς αὐτῆς σχολῆς· ὁ πρῶτος, ἔμεινε διδάσκων· ὁ δὲ δεύτερος μετ' ἐνιαυτὸν ἓνα ἀνεχώρησεν, καὶ περιῆλθεν Ἀσίαν, Ἀφρικὴν, Αἴγυπτον, μέρος τῆς Εὐρώπης, τὰς νήσους καὶ ἄλλα εἰς ἐμὲ ἄγνωστα μέρη, γράφων τὰ σωζόμενα καὶ μὴ σωζόμενα τῆς ἀρχαιότητος λεί-

ψανα, και άλλα πολλά· οὗτος ἔγραψε περί μέτρων τῶν ἀνθρωπίνων μελλῶν, περιγραφάς διαφόρων ἀνδριάντων, και ἀλχημικὰς παραγγελίας. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι πολλὰ περίσργον, ἔχει γὰρ κοντὰ εἰς τᾶλλα, και διάφορα ἱστορικὰ συμβάντα· και ἄλλα ἄξια θαυμασμοῦ, ἀγνωστα και εἰς τοὺς ἀρχαίους και εἰς τοὺς νεωτέρους· οὗτος μετρημήνευσε και μέρος ἱερογλυφικῶν ἐπιγραφῶν και ἄλλα, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τοῦ συγγράμματός του (1).

Οὗτος περιελθὼν τὸ πλεῖστον τοῦ κόσμου μέρος, και ἔλθων εἰς τὴν πατρίδα του μετὰ εἰκοσιπενταετῆ περίοδον, ἔμμενεν ἀγνώριστος μέχρι γήρας βαθυτάτου· ἔγεινε δὲ γνωστός ἡμέρας δύο πρὶν τοῦ θανάτου του, τότε γνωρισθεὶς ἔσυρε τὴν περιέργειαν τῶν κατοίκων, και ἔτρεχον ἀγγεληδὼν ἵνα ἀσπασθῶσιν αὐτόν· ἡ ἐκφοράτου ἔγεινε μεγαλοπρεπῆς ὡς οὐδενὸς ἄλλου· πεντακισχίλιοι γὰρ ἄνδρες ἐπροπορεύοντο μὲ μέλαινα ἕφιπ, δισχιλιοι γέροντες ὀπισθεν αὐτῶν περιπάτου ἀργά, κεκαλυμμένον τὸ πρόσωπον ἔχοντες, μὲ βακτηρίας λευκάς κρατῶν καθ' εἷς ἐν κωδωνίσκον ἐκωδώνιζεν θλιβερῶς εἰς κάθε βῆμα, και ἐμέμφοντο ἑαυτοὺς, ὡς μὴ πράξαντες οὐδὲν ἄξιον σεβασμοῦ και ἀθανασίας· νέοι δὲ δισχιλιοι ἐξ ἐνὸς και ἄλλου μέρους, καλῶς ὠπλισμένοι, και σημαιοφόροι ὄλοι, συνώδευον τὸν νεκρόν· ὁ δὲ νεκρὸς ἐφέρετο ὑπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν ῥωμαλαίων κεχρυσωμένων ὄλων,

(1) Τοῦτο τὸ ἀνκφερόμενον σύγγραμμα ἐσῆθη κατ' εὐτυχίαν, και ὑπάρχει ἤδη εἰς χεῖρας ἡμῶν ἐπιγράφεται δὲ, ΠΟΙΚΙΛῆ ΙΣΤΟΡΙΑ ΛΑΟΣΤΕΦΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΑΙΟΥ. Ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι μνημείων πολύτιμον, καθ' ἕλας τὰς ἐπόψεις θεωρουμένη. Εἶναι ἡ κλεῖς τῆς ἀρχαιολογίας τῶν Ἀσιατικῶν ἐθνῶν και τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν μέρει, ὁ ἐρμηνευτὴς τῶν ἱερογλυφικῶν σημείων, και ὁ μόνος διδάσκαλος τῆς ἱστορίας τοῦ σκοτεινοῦ ἐκείνου κόσμου. Τὴν ἐποχὴν τοῦ συγγραφέως βλέπει εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν. Τοῦτο ἐκδιδομένην, θέλει ὑπερβῆ τὰ ἐξήκοντα τυπογραφικὰ φύλλα. Σ. Ε.

ἱερεῖς τρεῖς τεσσαράκοντα, ἱεροδιάκονοι πέντε, καὶ δύο ἀρ-
 χιερεῖς πρὸ τοῦ λειψάνου βαδίζοντες μὲ τὴν ἀπαιτουμένην
 ἐκκλησιαστικὴν λαμπρότητα καὶ ἀξιοπρέπειαν· ἐκίνουν τὸ
 σέβας τοῦ πλήθους πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἐμακάριζον τὸν νεκρὸν·
 πεντήκοντα ζεύγη ἐξαπτερύγων, ὀγδοήκοντα φανοί, δύο
 καὶ δεκά σταυροὶ μεγάλου μεγέθους, καὶ ἄλλα θεῖα σκεύη
 τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἀργυροκεχρυσωμένα ὅλα, ἐπροπορεύοντο
 πάντων· ὀπισθεν δὲ τοῦ λειψάνου, παρηκολούθουν αἱ γυναῖ-
 κες καὶ αἱ θυγατέρες τῶν προπορευομένων ἀνδρῶν, μὲ ἐνδυ-
 μασίαν ἀλλόκοτον· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεσσαράκοντα
 δύο πέπλα, θέτοντες τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἐνόουσαι τὰς
 δύο ἀρχὰς ἐκάστου πρῶτον, καὶ ἀπέχων ἕκαστον ἐξ ἐκά-
 στού, δακτύλους δύο, ἐποίουν κοιλὸν Ἄττικὸν τρισηπτάμημον
 ἀξιογέλαστον· κόμην δὲ εἶχον τὰς ἄκρας ἐκάστου πέπλου αἰ-
 τινες καὶ ἐκυμάτιζον· ἐπὶ τὸ πρόσωπον δὲ τῆς πολυθρυλλή-
 του περικεφαλαίας ταύτης, εἶχεν προσαρμοσμένας γραμμάς
 ἐκ μετάλλου χρυσοῦ λαβυρινθώδεις καὶ μὲ νομίσματα ἀρ-
 κετά· ὥστε βαδίζοντες ταχέως ἐποίουν ἤχον γλυκύν, ὁ χι-
 τῶν αὐτῶν ἦτον μέχρι τῶν ἀστραγάλων μὲ κοσμήματα
 περὶ τὰς ἄκρας, ἐκ χρυσοῦ· αἱ χειρίδες αὐτῶν ἐκρέμοντο,
 ὡς αἱ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ αὐταὶ κεκοσμημέναι περὶ τὰς
 ἄκρας· ἄνω δὲ τοῦ χιτῶνος ἐφόρουσαν σάκκον ἐξ ἐρίου κυανόν·
 ἀνευ χειρίδων, ἐσχισμένος ἐκ τοῦ τραχήλου μέχρις ὀμφαλοῦ
 μὲ λευκὰς ψαρωτὰς ραφίδας ἐπὶ τῶν μηρῶν· κοσμήματα
 δὲ ἔφερον ὁ σάκκος περὶ τῶν ἄκρων οὐκ ὀλίγα (ὄν οἱ ἐγχώ-
 ριοι γουνέλλαν καλοῦσι)· ἐζωνύοντο μὲ κυανὴν ζώνην, καὶ
 ἐτράβουν αὐτὸν ἄνω ἕως ὅτου ἐποίουν κόλπον κυκλοειδῆ καὶ
 ἄφινον αὐτὸν κρεμμάμενον· τὸ περιττὸν μέρος μόνον ἐτρά-
 βουν, ἐκίλυετο γὰρ σπιθαμὰς τρεῖς, ἀν ὁ κόλπος δὲν ἐποιεῖτο·
 τὰ δ' ἄκρα τῶν σχισμάτων τοῦ τραχήλου ἐνόοντο μὲ ἀρ-

γυρᾶ ἐνώματα δέκα, καὶ περισσότερα πολλάκις κατὰ σει-
 ράν, ἔχοντα μέγεθος δακτύλους πέντε. περὶ τὸ μέσον ὀπὴν
 ἀκτινοειδῆ καὶ κυκλοειδῆ τὸ σχῆμα ἐκ μετάλλου χρυσοῦ
 κοσμήματα διάφορα ἔχοντα· καλοῦσι δὲ ταῦτα βούκλας· ἐκ
 τῶν ὀπῶν αὐτῶν τραβοῦν τὰς δύο ἄκρας τῆς γουνέλλας,
 καὶ διαπεροῦν βελόνην χρυσῆν, καὶ μένουσιν ἐπὶ τοῦ στήθους
 ἀστροβολοῦντες· ἄνω τῆς γουνέλλας ἐνδύοντε φορέματί τι,
 ὃ οἱ ἐγχώριοι σοῦρδαν καλοῦσι, χρυσομένην τὴν ἐπιφάνειαν
 καὶ ὀγκωδεδστάτην, ὡς ἐφάπλωμα· βάμβακα γὰρ φέρουσι
 ἐπὶ τὸ ἔνδον, ἀρκετόν. Ἡ σοῦρδα δ' αὕτη, φθάνει μέχρι τῶν
 γονάτων, καὶ ἔχει γωνίας τέσσαρας, ἐξεχούσας τοῦ σώματος
 σπιθαμὴν μίαν· αἱ χειρίδες τζακιζονται περὶ τὰς ἄκρας, ἵνα
 φαίνωνται τὰ κοσμήματα τοῦ χειτῶνος· περὶ τὸν τράχηλον
 δὲ ῥίπτουσι πέπλον τετράπηχυν, λευκὸν συνήθως, κεκοσμη-
 μένον καλῶς· εἰς τοὺς πόδας δὲ φέρουσιν ὑποδήματα μέχρι
 γονάτων, ἐρυθρὰν τὴν ὄψιν ἔχοντα, καὶ στεφάνους σιδηροῦς
 ὑποκάτωθεν· καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων σεσιμέδαι·
 ἔχουσι δὲ καὶ ἐν ἄλλου εἶδους ὑποδημάτων, ὡς τὰ συρτὰ
 τῶν ἀρχιερέων, πλὴν καλῶς κεκοσμημένων, ἃ καὶ ταχούνια
 καλοῦσι. Ἡ στολὴ τῶν ἐγχωρίων, οὕτως εἶχε καὶ ἔχει·
 ἐθαύμασα ὅτε πρώτην φορὰν εἶδον τὰς γυναῖκας ἐνδεδυμέ-
 νας οὕτως ἄνδρας ὑπέλαβον αὐτὰς καὶ οὐχὶ γυναῖκας·
 αὐταὶ παρακολουθοῦσαι τὸν νεκρὸν ὠδύροντο, τύπτουσαι τὸ
 στήθος αὐτῶν, καὶ μυρολογοῦσαι, ἐκίνουσι εἰς δάκρυα τὸ
 πλῆθος ἅπαν. Οὕτω γοῦν ἐκφέροντες τὸν νεκρὸν, ἔφθασαν
 μέχρι τῆς θέσεως αἰγιαλοῦ, ἀπέχουσα τῆς πόλεως ὡς μίαν
 ὥραν· ἐκεῖ ἀφέντες αὐτὸν προσευχήθησαν, εἶτα ἐπιβιβάσαν-
 τες αὐτὸν εἰς πλοίαριον, καὶ ἐμβάντος καὶ τοῦ λαοῦ εἰς
 ἄλλα πλοίαρια (ἃ καὶ σκάφαις ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλοῦνται)
 μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν, ἣν εἶχον καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς· ἐκοπηλά-

τουν ἄδοντες τὰ νεκρολόγια, ὡς ἐκ μιᾶς φωνῆς· οἱ δὲ γέροντες εἰς κάθε στάσιν ἐσήμαινον τρεῖς τοὺς σημαντήρας· τρεῖς, ᾧδᾶς εἰπόντες ἔπαυσαν ᾠδολογοῦντες, καὶ σιωπῆς μεγάλης γινομένης, ἄρχονται οἱ γέροντες θρηνηλογοῦμενοι τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου μὲ ἐπιτυχίαν ἀμίμητον, καὶ μετενόουν διὰ τὰς πράξεις των· καὶ μετὰ τὴν τῶν γερόντων θρηνηλογίαν, ἄρχεται ἡ τῶν ἐκκλησιαστικῶν μουσικὴ κατασκευατικῶς, ὡς ἐκ στόματος ἀγγέλων, μέχρις οὖν ἐλιμενίσθησαν εἰς τὴν θέσιν Ἐμπόριον, εἰς ἣν ἦτο ἡ σχολή, φθάσαντες δὲ, καὶ ἀποβάντες ἤρχισαν οἱ κώδωνες τῆς πόλεως καὶ τῆς σχολῆς νὰ σημαίνουν τὸ φθάσιμον· τότε προὔπαντοῦν τὸν νεκρὸν οἱ μαθητευόμενοι, ὅλοι πενθοφοροῦντες καὶ ἄδοντες· καὶ τρεῖς περὶ τὴν σχολὴν φέροντες αὐτὸν εἰς λάρνακα καινὴν, καλῶς γεγλυμμένην, καὶ ἀσπασθέντες τὸν νεκρὸν ἔθαψαν· εἶτα στρώσαντες τράπεζαν, (ἦτο γὰρ ἅπαντα τὰ τῆς τραπέζης πρὸ ἡμερῶν προπαρασκευασμένα) ἐκ κρεάτων ὀπτῶν, καὶ ἄλλων πολυποικίλων βρωμάτων· ἐκάθησαν μὲ τὰ τὸ εὐλογῆσαι τῶν ἱερέων· καὶ φαγόντες μετὰ σιωπῆς μεγάλης ἐμακάρισαν τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν θεὸν παρεκάλουν γονυκλιτοῦντες, ἵνα κατατάξῃ τὴν ψυχὴν του ἐν κόλποις Ἀβραάμ· μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ἐμβάντες εἰς τὰ σκάφη ἐκοπήλατουν μὲ τὴν αὐτὴν πρώτην τάξιν, ἕως ὅτου ἔφθασαν εἰς τὸν Αἰγιαλὸν, καὶ ἐξελθόντες τῶν σκαφῶν ἔψαλον τὴν μακαρίαν, διευθυνόμενοι εἰς τὴν πόλιν μὲ μεγάλην εὐταξίαν· φθάσαντες δὲ εἰς τὴν πόλιν διεχωρίσθησαν κατὰ ῥύμας, εἰσῆλθον εἰς τὰς ἐκκλησίας, εὐχαρίστησαν τὸν θεὸν, καὶ ἀπῆλθεν ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ Σχολὴ τιμῶσα τὸν ἄνδρα, ἤγειρεν ἐπὶ τοῦ τάφου του, λέοντα, καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος, τὸν ἀνδριάντα αὐτοῦ· ἔργον Θεοδώρου τοῦ Συμαίου, μαθητοῦ τῆς αὐτῆς σχολῆς. Καὶ

πλησίον τοῦ λέοντος, κλάδον ἀκακίας, καὶ ὄνον, καὶ στέφανον, καὶ ταῦρον, καὶ ἔχιδναν ἐπ' αὐτοῦ φύλακας δύο γυμνοὺς, καὶ ὄφιν περὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν, καὶ σάτυρον· ὅλα ταῦτα γλυμμένα κυκλοσιδῶς ἐποιοῦν στοάν, καὶ ἐσήμανον τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ. Ὡς, ὁ λέων, τὸ Α· ὁ κλάδος τῆς ἀκακίας, τὸ Α· ὁ ὄνος, τὸ Ο· ὁ στέφανος, τὸ Σ· ὁ ταῦρος τὸ Π· ἡ ἔχιδνα, τὸ Ε· οἱ φύλακες τὸ, Φ· ὁ ὄφιν τὸ, Ο· ὁ σάτυρος τὸ, Σ.

Θέσπισμα ἐξεδόθη ἐν συνελύσει, ἵνα ἐορτάζηται κατ' ἔτος ἡ ταφή αὐτοῦ μὲ διάφορα γυμνάσματα, δύο ἔτη μετὰ τὴν κοίμησίν του. Συνθήθεια ἐπεκράτησεν ἕκτοτε, καὶ ἡ ἐορτὴ ἤλκυσε καὶ πολλοὺς ξένους.

Δύω ἐνιαυτοὶ παρήλθον καὶ ἡμέραι πεντήκοντα, καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὁ Δωρόθεος ὁ Βυζάντιος, οὗτος ἐπιδόσας εἰς τὴν κοσμογραφίαν, ἐφάνη μοναδικός, καὶ ὑπερέβη τοὺς λοιποὺς κατὰ τὸ εἶδος του· εἶδον ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐξέστην· οὗτος θέλων νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητάς του νὰ ἐνοήσωσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μιμηθῇ τὴν φύσιν, εἰς πολλὰ, ὥστε νὰ ἀπατήσῃ, καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἔγραψε τὰ Ἡλίσσα πεδία, ὁδηγούμενος ὑπὸ τῆς φαντασίας του, διαιρέσας αὐτὰ εἰς μέρη δύο καίδεκα. Δύω μόνον μέρη ἐξ αὐτῶν εἶδον καὶ ἐθεώρουν ἑαυτὸν ἐντὸς τῶν Ἡλισσίων. Αἱ λίμναι, αἱ χλοοφόροι κοιλάδες, τὰ καρποφόρα δένδρα, τὰ πετώμενα πτηνὰ, καὶ ὁ κατάχρυσος ὀρίζων μὲ ἠπάτησαν, καὶ ἐθεώρουν αὐτὰ οὐχὶ ὡς χρώματα, ἀλλ' ὡς τοιαῦτα, οἷα καὶ ἐφαίνοντο. Ὁ κάλαμος τοῦ ἀνδρός τούτου, ὅχι μόνον ἐμιμήθη τὴν φύσιν, ἀλλὰ καὶ ἐκαλλώπισεν αὐτήν· Δύω ὥραι παρήλθον, καὶ ἐθεώρουν αὐτὰ ἀσκαρδαμυκτί, καὶ ἐλησμόνησα, ὅτι εἶμαι ἄνθρωπος· ἐπειύασα, καὶ ἄρτον δὲν ἐζήτησα, ἀλλ' ἤπλωσα τὴν χεῖρα μου, καὶ ἐζήτουν κόψαι καρποὺς ἐκ τῶν δένδρων τοῦ Δωροθέου· ἐδίψησα, καὶ πρὸς τὰς λίμνας ἔδραμον, ἵνα σούσω

τὴν δίψαν μου, καὶ ἂν καὶ ἠπατώμην, δὲν ἐδυνάμην νὰ γνωρίσω τὴν ἀπάτην, τοιαύτη ἠλιθιότης μὲ ἐκυρίουσε· προσέτι πολλοὶ τῶν παρόντων ἠπατήθησαν, ἂν καὶ συχνάκις ἐθεώρουν αὐτά· διαθέσειν δὲν εἶχον νὰ στρέψω τὰ νῶτά μου, καὶ νὰ ἀποχωρισθῶ τῶν θαυμάτων τῆς θεᾶς ταύτης, ἂν ἡ τράπεζα τῶν φίλων δὲν μὲ ἐκάλει· τοιοῦτος ἦτον ὁ Βυζάντιος· πεντηκοντούτης ἐκοιμήθη, καὶ σύγγραμμα ἐν μόνον ἄφησε καλέσας αὐτὸ μίμησιν φύσεως. Οὗτος ὠμίλησε περὶ φυσικῶν χρωμάτων, εὐκρινέστερα τῶν λοιπῶν· θέλω σοὶ πέμψει ἀντίγραφον, ἂν δυνηθῶ, τούτου.

Τοῦτον διεδέχθη Σωσθένης ὁ Κρής, καὶ Σίμων ὁ Συμαῖος ἄνδρες ἐνάρετοι καὶ τεχνῖται ἐπίδοξοι· ὑπετάσσοντο δ' εἰς Περίστρατον τὸν Ρόδιον· τὸ σέβας γὰρ, ὃ ἀπέδιδον εἰς αὐτὸν, ἦτον μέγα, διὰ τὰ γηρατεῖα του καὶ τὴν ἀρετὴν του. Οὗτος ὁ γέρων, δέκα ἔτη πρὶν τῆς κοιμήσεώς του ἐφεῦρε τρόπον τοῦ σκάπτειν τὸν χαλκόν, καὶ τὸν τύπον ἐπὶ περιγαμινοῦ χάρτου (1) εἶδον χαλκογραφήματα τούτου, καὶ ἐχάρην, ὅχι διὰ τὴν τέχνην τόσον (ἦτο γὰρ ἀτελής κατὰ τι) ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπινόησιν τοῦ τρόπου· τὰ γηρατεῖα του, καὶ ὁ θάνατός του οὐκ ἐσυγχώρησαν αὐτῷ, ἵνα τελειποιήσῃ αὐτήν. Οὗτος ἐπέδωκεν εἰς τὰ ἀλχημικὰ καὶ πολλὰς ἀνακαλύψεις ἔκαμεν.

Ἐγράψε περὶ ἀλχημικῆς βιβλία δύο, ἀλλ' οὐδὲ ἐν δυστυχῶς εὔρον σῶον. Ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς του ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς νήσου, συναινέσει καὶ τῶν συναδελφῶν του, καὶ ἐπῆγεν εἰς Ρόδον ὅπου καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν συγγενῶν του· ζήσας ἔτη ἑβδομηκοντα.

(1) Ἰδού καταδεικνύεται ὅτι, καὶ ἡ τυπογραφία καὶ ἡ χαλκογραφία εἶναι ἐφευρέσεις τῶν ἐνδοξῶν προγόνων ἡμῶν.

Σωσθένης δ' ὁ Κρής διευθύνας πέντε ὅλα ἔτη, ἔπαυσε τοῦ ζῆν· οὗτος ἐπεμελήθη τὴν χαλκογραφίαν καὶ ἐπέδωκε θαυμασίως, ζήσας ἔτη τριάκοντα.

Τοῦτον διεδέχθη Σεβαστὸς ὁ Συμαῖος, οἷζυνοὺς ἐς ἄκρον, καὶ ἐφευρετικὸς· οὗτος καὶ ἐπὶ πετρῶν ἐδίδαξε πολλοὺς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ γράψαι, καὶ ἐπὶ ξύλων, καὶ ἐπὶ χάλυβος· ἔπειτα δὲ καὶ ἐπὶ περγαμινῶν χάρτου καὶ ὑφάσματος, διὰ χρωμάτων καὶ λινελαίου μεμιγμένου, ἐδίδαξε. Ἀγανακτῶν πολλάκις δι' ἔλλειψιν περγαμινῶν χάρτου (ικανὸν γὰρ ἐξώδευεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ τύπου) ἐκλείσθη ἡμέρας ἀρκετάς εἰς τὸ δωμάτιόν του, καὶ ἐπροσποιεῖτο τὸν ἀσθενῆ, ἐξῆλθε μετὰ ἡμέρας πέντε, ἐσύναξε πεπαλαιωμένα ἱμάτια τῶν μαθητῶν του, κατεσκευάσε δεξαμενὴν εἰς ἀποκρυφον μέρος, κατεκεράτισε τὰ ἱμάτια, ἔβαλεν αὐτὰ εἰς τὴν δεξαμενὴν, καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἀρκετάς ἄφησε, καὶ πάλιν συνέθλαττε διὰ συνθλαστήρων· ἦνωσε καὶ ἄλλας ὕλας, καὶ ὑπὸ ζυλίνδρων μηχανικῶν διαπεράσας τὴν ὕλην, καὶ μεταδοὺς δι' αὐτῶν εἰς ἄλλους πεκυρακτωμένους, ἐποίησε χάρτην πολυτιμώτατον· λεῖον καὶ λεπτότατον (1)· τοῦτον κατορθώσας, ἔλαβε τεμάχιον, καὶ ἐξῆλθε φωνάζων ὡς φρενήρης, ἐποίησά τοῦτον μεταχειρίσθη πρῶτον εἰς τὸ γράφειν ἀντὶ περγαμινῶν, καὶ εἶτα εἰς τὸν τύπον, ἀντὶ περγαμινῶν, καὶ εἰς τὸν

(1) Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἀποδείξωμεν τὰ ἀναφερομένα, τὴν χαρτοποίησιν, δηλονότι καὶ τὴν τυπογραφίαν, ὅτι ἦτον γνωστὰ καὶ εἰς τοὺς πρῶτους αἰῶνας ἡμῶν, διότι ἐσώθησαν πρὸς δεξάν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος εἰς... καὶ χάρτης καὶ βιβλία ἐξεληθόντα τῶν πιεστήριων τῆς ἄλλοτε ἐνδοξοῦ νήσου Σύμης. Ἰππόσχομαι νὰ φέρω ἀντίτυπα τινὰ τοῦ Παναθηναϊκοῦ Ἰσοκράτους λόγου ἐπὶ χάρτου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τυπωθέντος ἀπὸ Σεβαστῶν τῶν Συμαίων, συγγενῆ τοῦ ἀναφερομένου Σεβαστοῦ, ὡς ἡ Βυζαντινὴ (τὸ δεῦτερον μέρος τοῦ ἀνά χειρας συγγράμματος) ἀναφέρει. Σ. τοῦ Ε.

τύπον τῆς χαλυδογραφίας, χαλκογραφίας καὶ λοιπῶν ἐμπόδισε δὲ καὶ τὴν ἐξαγωγὴν του, κοινοποίησίν του καὶ κατασκευὴν του μόνος αὐτὸς ἐγίνωσκε τὴν κατασκευὴν τοῦ Σεβαστινοῦ χάρτου (οὕτως ἐπωνομάσθη), καὶ τρεῖς συγγενεῖς του, οἵτινες καὶ ἐβοήθουν αὐτόν. Θάνατος ἐψήφισθη ὑπὸ τῶν προϋχόντων εἰς τὸν ὄντινα ἤθελε φωραθῆ, ὅτι ἐξάγει τῆς νήσου τὸν Σεβαστινὸν χάρτην.

Τρία ἔτη μετὰ τὴν τοῦ χάρτου ἐφεύρεσιν ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπέπλευσε διὰ Ρόδον μὲ τρεῖς ἐκ τῶν συναδελφῶν του, ἄνευ ἰστῶν καὶ κοπῶν, ἀλλὰ δι' ὑδραργύρου καὶ ἀτμοῦ. Φθάσαντες γοῦν εἰς Ρόδον, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἔδραμον περὶ τὴν παραλίαν, ἵνα ἴδωσι τὸ φαινόμενον φάντασμα ὑπέλαθον αὐτὸ, καὶ ἐβουδαιώθη, ὡς τοιοῦτον, ἅμα τὸ πηδάλιον ἔστρεψε τὸ πλοῖον, καὶ διευθύνθη εἰς τὸν Πάνορμον, (1) λιμένα τῆς νήσου Σύμης, θαυμασιώτατον, καὶ ἔγινεν ἄφαντον. Ἐξέρχεται τοῦ λιμένος τούτου ὄλος κεκοσμημένος, μὲ μυστήριον καὶ αὐτὸς, καὶ τὸ σκάφος τοῦ ταχυπλόου, καὶ πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν τῆς πόλεως του διευθύνεται ὡς ἄστρον γεωργοῦ διέσχισε τὴν θάλασσαν, καὶ τείχη θαλάσσια ὑψοῦντο ἐξ ἑνὸς καὶ ἄλλου μέρους· τὸ δὲ σκάφος ὡς κεραυνὸς ῥιπτόμενον, καὶ κατὰ τῶν ἀνέμων ἀντιτασσόμενον, ἐν ῥοπή ὀφθαλμοῦ ἐλιμενίζετο, ὅπου ὁ κυβερνίτης ἤθελε φθάσας γοῦν εἰς Αἰγιαλὸν ἐλιμενίσθη, καὶ ἀποβάς ἐχειροκροτήθη καὶ ἠσπάζετο ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του· εἰσείρχοντο δὲ καὶ ἐξείρχοντο τοῦ πλοίου οἱ συμπολίται του, μέχρις ἡλίου δύσαντος· εἶτα

(1) Τὴν σήμερον καλεῖται Πανερμιώτης καὶ στολίζεται (ἐκτὸς τῆς φυσικῆς αὐτοῦ χάριτος καὶ καλλονῆς) καὶ μὲ μόνην μεγαλοπρεπεστάτην, ὁμόνυμον, ἐπὶ ὀνόματι τῶν Ταξιάρχων τιμωμένη· τῶν ὁποίων ἡ μνήμη τελεῖται μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ ὑπὸ συρροὴν πολλῶν ξένων, γινωμένην κατ' ἔτος διὰ τὴν ἑορτήν.

ἐπιβιάσας τοὺς προκρίτους ἤρε τὴν ἀγκυραν, καὶ ὡς ἀετὸς πετάσας, ἔφθασεν εἰς τὸν τῆς Σχολῆς λιμένα· με' ἀλλαγαίμοις καὶ με' κραυγᾶς ὑπεδέχθησαν τὸν Σεβαστὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ μ' ἄνθη ἔρράινον αὐτόν. Ἐκτοτε παρήλθεν ἑνιαυτὸς ἔλος καὶ ἔμεινε κεκλεισμένος εἰς τὸ δωμάτιόν του ἐξιγνιάζων τὴν φύσιν· οὗτος ἐπωνομάσθη καὶ κεραινοφόρος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Στίφη βαρβάρων ἐξ Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης πλεύσαντες κατὰ τῆς νήσου, ἐλεηλάτουναυτήν· ὁ δὲ μαθὼν καὶ ὀργισθεὶς, μέχρι θανάτου, ἐπιβιάζει ἐπὶ τριῶν ταχυπλόων (οὕτως ἐκάλεσεν αὐτὰ), ἄνδρας πολεμίστας διευθύνεται κατ' αὐτῶν, καὶ ταραζας τὸν ἔχθρον, ἔτρεψεν εἰς φυγὴν· ὁ δὲ καταδιώκων ἔφθασε, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἔχθρικοῦ στόλου διεσκόρπισε τὰς καυστικὰς ὕλας αὐτοῦ ἐξ ἀριστέρων καὶ ἐξ εὐωνύμων, κατέκαυσε τὸν στόλον, καὶ ἐπέστρεψε θριαμβεύων, καὶ θαυμαζόμενος ὑπὸ πάντων. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ σύμπωσιν τινὰ τῶν καυστικῶν ὑλῶν ὀδηγούμενος, ἐπένοησε τὴν κατασκόπευσιν τῶν μακρὰν αὐτοῦ εὐρισκομένων ἀντικειμένων, διὰ μείζονος σύριγγος καὶ κρυστάλλων κυκλοειδῶν, ὁ καὶ τηλεσκοπίον ἐπωνόμασεν· (1) ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς

(1) Νέα ἐποχὴ παρῴρησάζεται καὶ σήμερον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Χάρης εἰς Μελέτιον τὸν Χιόν. Ἡ ἐφεύρεσις τοῦ τηλεσκοπίου θεωρεῖται νεωτέρα καὶ ἀποδίδεται εἰς Ἰανσένιον τὸν Γερμανόν. Ἐν ἡ Γερμανία καυχᾶται εἰς ἓνα Ἰανσένιον ἀνακαλύψαντα μικροῦ λόγου τηλεσκοπίον, πολὺ περισσότερον ἢ Ἑλλὰς διὰ τὴν μέγαν αὐτῆς Σεβαστὸν τὸν σοφώτερον καθ' ἕλα, τὸν ἀρχαιότερον τοῦτου, τὸν ἀνακαλύψαντα, εὐχὴ μόνον τηλεσκοπίον, τὸ ὅποιον ὡς περιγράφεται, εἶναι ἀνώτερον πάντων τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν, πολὺ διαφέρειν αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ τὴν ἐλαιογραφίαν, χαλυβογραφίαν, ξυλογραφίαν, λιθογραφίαν, χαρτοποιάν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καὶ τὴν θεϊάν τυπογραφίαν· διὰ τὰς δύοιας καυχῶνται οἱ σημερινὴ μας ὡς ἐφευρετὰ αὐτῶν. Πρὸ πάντων δὲ τὴν Ἰδραρυροποσίαν, (ὡς περιγράφεται) τὴν ὅποιαν εἰσέτι οἱ Εὐρωπαῖοι δὲν ἀνικάλυψαν, ἂν καὶ καταγίνονται οἱ σοφώτεροι καὶ μηχανικώτεροι τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπιμύθως ἐξοδεύοντες καὶ κερὸν καὶ

τελειοποιήσεως τούτου ἔξ ὀλοκλήρου μῆνας ἐκοπίασε διὰ τούτου τοῦ μέσου κατεσκόπευεν οὐχὶ μόνον τὰ μακρὰν τούτου εὐρισκόμενα καὶ θεωρούμενα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ πυθμένι τῆς θαλάσσης εὐρισκόμενα μικρότατα μόρια πολ-

υρήματα εἰς μάτην καυχῶνται οἱ Εὐρωπαῖοι, καὶ μὲ αὐτοὺς πολλοὶ τῶν ἡμετέρων, κατὰ δυστυχίαν, συνήγοροι γενόμενοι αὐτῶν πλὴν ἄς μάθωσιν οἱ Κύριοι, ὅτι ἐμπροσθεν τῶν ἀθανάτων καὶ ἐνδόξων προπατόρων ἡμῶν, τῶν ὁποῖαν τὴν δόξαν συμμεριζόμεθα ὡς ἀπόγονοι ἐκείνων γνήσιοι, ὅτι εἶναι εἰσέτι νήπια. Πόσαι καὶ πόσαι ἄλλαι ἀνώτεροι, τούτων, ἐφευρέσεις ἐξῆλθον τῆς σχολῆς, ἀναδεικνύουσαι τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλλήνος, καὶ μένουν τεθαμμέναι, ἢ ἐξέλειπον, ὡς ἀπολεσθέντων τῶν συγγραμμάτων αὐτῆς. Χάρις εἰς τὴν θαρραρότητα τῶν Σταυροφόρων τῶν ἐπιπεσόντων κατὰ τῆς νήσου (ὡς θέλομεν ἰδεῖ ὀπισθεν), ὡς ἀρπαγες γύπες καὶ διήρπασαν αὐτὴν καταπνίξαντες τὰς ἐφευρέσεις εἰς τὴν γέννησιν αὐτῶν πρὶν ἐξαπλωθῶσιν, καὶ εἰς τὴν ὁμότητα τῶν Τούρκων τῶν ἀφανισάντων αὐτὴν ἐξολοκλήρου· μὴ ἀφήσαντες οὐδὲ ἔχνος, οὐδὲ λίθον μικρὸν, μεταβαλόντες καὶ τοὺς λίθους τῆς περιφήμου ταύτης σχολῆς εἰς ἄσθεστον. Ἄς δοξάζουν τὸν Ἰψιστὸν τὰ σοφὰ τῆς Εὐρώπης ἔθνη, ὅτι, ἐκτεθέντων ἡμῶν εἰς τὴν ὁμότητα τοῦ βαρβαρίου, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς μας, καὶ παθόντων, καὶ ἐνεδουθέντων τὸν σάκκον τῆς δυστυχίας, ἐνεδύθησαν αὐτοὶ, καὶ σοφίαν καὶ πορφύραν. Ἡ καρτερία τῶν Ἑλλήνων ἢ ἀπαρδειγματίστος, σταθεῖσα, ὡς τεῖχος, ἐμπροσθεν τοῦ χειμάρρου τῆς θαρραρότητος, ἀναχαίτησε τὴν ἀναπόφευκτον ὀρμητικὴν περαιτέρω πρόοδόν του, καὶ οὕτως ἀππλάγησαν μὲν αὐτοὶ, πάσχομεν δὲ ἡμεῖς. Σ. τοῦ Ε.

Καὶ ἄλλος Ἕλλην ὁ ἐκ Τράλλεων Ἀνθέμιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, μαθητὴς καὶ οὗτος τῆς Συμαΐας Σχολῆς· γενόμενος (ὡς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὴν Βυζαντιδα) ὄν καὶ Παναγιώτατος πρίφην Κωνσταντινουπόλεως Κ. Κ. σοφὸς Κωνσταντῖος ὁ ἀπὸ Συναίου, εἰς τὴν αὐτοῦ Κωνσταντινιάδα ἀναφέρει, λέγων. Ὁ ἐκ Τράλλεων Ἀνθέμιος, ὁ πολὺς καὶ ἐξοχος περὶ τὰ μαθηματικά καὶ τὰς τῶν μηχανῶν ἐφευρέσεις, εἶναι ὁ πρῶτος Ἕλλην ὁ ἀνευρὼν μέχρι πόσου δύνатаι ἡ τῶν ἀτμῶν ἐνέργεια· ὄλεπε σελ. 83 ἐκδοσιν 6'. καὶ Ἀγαθίας ὁ Σχολαστικὸς, παρ' οὗ καὶ ὁ Κωνσταντῖος τὴν μαρτυρίαν λαμβάνει. « Ἀνὴρ τις ἐν Βυζαντίῳ Ζήνων ὄνομα, τῷ μὲν » τῶν ῥητόρων καταλόγῳ ἀναγεγραμμένος, ἄλλως δὲ διαφανῆς καὶ βα- » σίλει γνωριμώτατος, κατῴκει ἀγχοῦ που τοῦ Ἀνθεμίου, ὡς δοκεῖν ἑκα- » τέρψ ἠνώσθαι τῷ οἴκῳ, καὶ ὑφ' ἐνὶ τέρματι διαμετρεῖσθαι. Προεβλόντος

λοὺς θησαυροὺς ἀνεκάλυψεν ἐν θαλάσῃ, ὡς καὶ ἄλλα πολύ-
 τιμα. Οὗτος ζήσας ἐνιαυτοὺς ἐξήκοντα ἔγινε θύμα τῶν ἐφευ-
 ρέσεών του, κατακαεὶς ὑπὸ ἡλιακῶν ἀκτίνων, ὅτε ἐζήτηι
 διὰ πειραματικῆς ἐργασίας νὰ ἐξυχνιάσῃ εἰς τὶ συνίσταται
 ἡ τοῦ ἡλίου καῦσις, καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν φθάνει.

» δὲ χρόνου, ἔρις αὐτῆς ἐπέπεσε καὶ δυσκολία ἡ τοῦ διοπτρεύεσθαι χάριν,
 » τυχὸν οὐ πρότερον εἰθισμένον, ἢ νεωτέρας οἰκοδομίας πέρα τοῦ μετρίου
 » ἐς ὕψος ἀρθείσης καὶ τῷ φωτὶ λυμαινομένης, ἢ ἄλλου του πέρι, ὑποῖα
 » πολλὰ τοῖς πλησιαιτάτοι προσοικοῦσι διαφιλονεικεῖσθαι ἀνάγκη.

» Τότε δὴ οὖν ὁ Ἀνθέμιος ὑπὸ τοῦ ἐναντίου ἄτε δικηγόρου καταρητο-
 » ρευόμενος, καὶ οὐχ οἷός τε ὦν τῇ δεινότητι τῶν ῥημάτων ἐκ τῶν ὁμοίων
 » ἀντιφέρεσθαι, ὁ δὲ ἐκ τῆς οἰκείας αὐτὸν ἀντελύπησε τέχνης τρόπῳ τοῖδ'·
 » ὁμοῖον τινὰ ὑπερῶν ὁ Ζήνων ἐκέκτητο εὐρύντε λίαν καὶ διαπρηπῆ καὶ
 » περιεργότατα πεποικιλμένον, ἐν ᾧ δὴ τὰ πολλὰ ἐμφιλοχωρεῖν εἰώθει
 » καὶ ἐστιᾶν τοὺς φιλάτους, τούτου δὲ τὰ πρὸς τῷ ἐδάφει εὐδαιτη-
 » ματα τῆς Ἀνθελίου ὄντα ἐτύχανε μοίρας, ὡς τὸ μεταξὺ τέγος τῷ μὲν
 » ἐς ὀροφὴν, τῷ δὲ ἐς θάσιν παρατετάσθαι· ἐνταῦθα δὴ οὖν λέβητας με-
 » γάλους ὕδατος ἐμπλήσας, διακριδὸν ἔστησε πολλαχοῦ τοῦ δωματίου,
 » αὐλοὺς δὲ αὐτοῖς ἐξωθεν σκυτίους περιβαλὼν, κάτω μὲν εὐρυνόμενος
 » ὡς ἅπασαν τὴν στεφάνην περιβεβύσθαι· ἐξῆς δὲ καθάπερ σάλπιγγα ὑπο-
 » στελλομένους, καὶ ἐς τὸ ἀναλογοῦν τελευτῶντας, ἐνέπηξε ταῖς δοκαῖς
 » καὶ ταῖς σανίσι τὰ ἀπολήγοντα, καὶ ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐνεπερόνησεν, ὡς
 » καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἀπειλημένον ἀέρα ἀφετὸν μὲν ἔχειν τὴν ἄνω φορᾶν,
 » διὰ τῆς κενότητος ἀνιόντα καὶ γυμνῇ προσψάβειν τῇ ὀροφῇ κατὰ τὸ
 » παρεῖκον καὶ τῇ βύρσῃ περιεχόμενον, ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἐκτὸς διαρρεῖν
 » καὶ ὑπεκφέρεσθαι· ταῦτα δὴ οὖν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς καταστησάμενος, πῦρ
 » ἐνῆκε σφοδρὸν ὑπὸ τοὺς τῶν λεβήτων πυθμένας, καὶ φλόγα ἐξῆψε με-
 » γάλην· αὐτίκα δὲ τοῦ ὕδατος διαθερομένου καὶ ἀνακαχλάζοντος, ἀτμὸς
 » ἐπῆρτο πολὺς καὶ ἀνερρῆπιζέτο παχύς τε καὶ πεπυκνωμένος· οὐκ ἔχων
 » δὲ ὄπη διαχυθεῖη, ἐπὶ τοὺς αὐλοὺς ἀνεῖρπε, καὶ τῇ στενότητι πιεζόμενος,
 » βριαϊότερον ἀνεπέμπετο, ἕως τῇ στέγῃ προσπταίων ἐνδελεχέστατα ἐδό-
 » νησεν ἅπασαν καὶ διέσεισεν, ὕσον ὑποτρέμειν ἠρέμα καὶ διατετριγέναι
 » τὰ ξύλα, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα ἐταράττοντο καὶ ἐδείμαινον, καὶ ἀμφὶ
 » τὴν λεωφόρον ἐξέπιπτον ποτικώμενοι καὶ βοῶντες, καὶ τῷ δεινῷ κατα-
 » πεπληγμένοι· φοιτῶν τε ἐκεῖνος ἐν τοῖς βασιλείοις, ἀνεπυθάνετο τῶν

Ζητήσας γὰ ἰσοσταθμίσει μέρος τι τῆς γῆς, σκεπαζόμενον ἀπὸ τὸν ἥλιον διὰ μιᾶς σφαίρας μεγάλης, ἣν αὐτὸς κατεσκεύασεν ἐκ διαφόρων καυστικῶν ὑλῶν, καὶ ἔθεσεν εἰς ἐπίσκιον μέρος, καὶ διὰ βελόνης ἔδωκε φῶς. Ἡ σφαῖρα φωτισθεῖσα ἐπυρσοκρότησε μετὰ τὴν προσέγγισιν τῆς βελόνης τοῦτο ἰδὼν ἔστησε μέγα κάτοπτρον ἀπέναντι αὐτῆς καὶ τοῦ ἡλίου, καὶ ἀκτινοβολῶν κατέκαη καὶ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν φωνάζων ἡμέρας τρεῖς ἔζησε, καὶ αὐτὰς τὰς ἀπέρας διδάσκων. Ὅτε ἐξῆλθε τῆς θαλάσσης βοηθούμενος ὑπὸ τῶν μαθητῶν του, καὶ ἔβλεπε τὴν σφαῖραν διαδίδουσαν τὸ πῦρ μετ' ὀρμῆς εἰς τὰ περὶξ δένδρα, καὶ κατέκαιεν αὐτὰ, καὶ ἔπειτα φῶς διέδωσε γαληνότατον· ἐζήτησε κλίνην καὶ κατέκλιθη ἐπ' αὐτῆς ἀλειφθεὶς φάρμακα· ἔμενεν ἐπὶ κλίνης ἀπέναντι τῆς σφαίρας, ἀψιφῶν τοὺς πόνοους, καὶ κατεσκόπευεν αὐτὴν διὰ τοῦ τηλεσκοπίου· κλάδον ἐλαίας ἐζήτησε τότε, καὶ λαβὼν ἔδωκεν εἰς ἓνα ἐκ τῶν μαθητῶν του, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἵνα δράμῃ καὶ θέσῃ ἐπὶ τῆς σφαίρας, ὃ δὲ ὑπακούσας καὶ δραμῶν ἔθεσεν, ἀλλὰ δὲν ἐκάη, ὡς ἠλπιζε· χάρ-

» γνωρίμων, ὅπως αὐτοῖς τὰ τοῦ σεισμοῦ κατεφάνη, καὶ μήτι σφῶς ὁ
 » τῶν δῆρῶν τρόπον διεδηλώσατο κτλ. Ἐπεὶ οὐδὲ τοῦτο μόνον Ἀνθέμιος ἐπὶ
 » Ζήνωνι ἐμπελάσαστο ἀλλ' ἄρα ὅγε κατήστρεφέν γε αὐτοῦ καὶ κατε-
 » θρόντησε τὸ δωμάτιον, δίσκον μὲν γάρ τινα ἐσόπτρου δίκην ἐσκευασμέ-
 » νον, καὶ ἡρέμα ὑποκοιλαινόμενον ταῖς τοῦ ἡλίου ἀντερείδων ἀκτίσιν
 » ἐνεπίμπλα τῆς αἴγλης· καὶ εἶτα μετὰ γων ἐφ' ἕτερα, πολλὴν ἀθρόον
 » αὐτῷ κατηκόντιζε λαμπηρόνα, ὡς ἀπάντων ἐφ' οὓς ἂν φέροιτο ἀμ-
 » βλύεσθαι τὰς ὄψεις καὶ σκαρδαμύστειν· συντρίψεις δὲ τινὰς καὶ ἀν-
 » τυπίας σωματῶν ἐπινοῶν βαρυχοτάτων, κτύπους ἀπετέλει σφοδρούς καὶ
 » βροντώδεις, καὶ αἶψα ἐκπλήξαι τὴν αἴσθησιν, ὡς ἐκείνων μόλις γινῶν
 » διαγινόντα ἕθεν ἕκαστα γίγνεται, προκαλινοεῖσθαι ἀναφανδὸν ἀμφὶ τῷ
 » πόδε τοῦ βασιλέως, καὶ κατηγορεῖν τοῦ γείτονος, ὡς κακοῦ καὶ ἀδικω-
 » τάτου » κτλ. Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ Κυριναίου ἱστοριῶν βιβλ. Ε'. σελ.

την ἐζήτησε τότε καὶ κάλαμον, καὶ εἰς τοὺς μαθητάς του ἔδωκε καὶ ὑπαγορεύοντος αὐτοῦ, ἔγραφον, ἕως οὗτου καὶ ἐξέπνευσεν. Ἡ σφαῖρα ἀναλυομένη ἐφώτιζε τὸ ἥμισυ τῆς νήσου κατὰ ἐσπέρας ὡς ἄλλος ἥλιος, ἡμέρας δώδεκα (1). Ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἔδραμον ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὅτε ἡ σφαῖρα ἐφάνη, καὶ ἤλθον καὶ ἐθεώρουν αὐτὴν θαυμάζοντες, καὶ τὸν Σεβαστὸν κατησπάζοντο, καὶ στεφάνους ἐλαίας πλέκοντες ἐπέθετον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν τοῦ ἐπηύχοντο· ἀλλ' ὅτε ἐξέπνευσεν, ὅλοι ἐκλαυσαν πικρῶς τὸν ἄνδρα. Ἐθάψαν τὸν νεκρὸν του μὲ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, καὶ ἐπευθοφόρησαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τρεῖς ὀλοκλήρους ἐνιαυτούς, καὶ ὁ χαιρετισμὸς αὐτῶν ἦτον, ἐχάσαμεν τὸν ἄνδρα! Τὰ σχολεῖα ἔκλεισαν, τὰ καταστήματα ἔπαυσαν, αἱ εὐθυμίαι οἱ γάμοι καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐκωλύθησαν διὰ ψήφισματος· πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν, παραβάντες τὸ ψήφισμα· τρεῖς ἐδέχθησαν τὸν θάνατον ὑπομένοντες νὰ νυμφευθῶσι. Ἐπὶ τοῦ τάφου του ἔγλυψαν ἥλιον μειδιῶντα, καὶ γυναῖκα ἐπὶ σφαίρας, σαρκάζουσαν τὸν ἥλιον· ἔργον Εὐθυβούλου τοῦ Ἀλεξανδρέως. Δεκάβιβλον σύγγραμμά ἀφησεν οὗτος καὶ μηχανικὸν ἐπωνόμασεν ἢ φθονερὰ τύχη τοῦ ἔθνους ἀφήρπασε τὸν ἄνδρα πρόωρα καὶ οὐκ ἀφησεν, ἵνα διαδώσῃ τὰ σοφὰ καὶ ἐπωφελεῖ ἐφευρεματά του.

Τὸ σύγγραμμά του ἀνέγνωσα, ἀλλὰ μοὶ ἐφάνη, ὅτι ἀνέγνωσα ἑβραϊκᾶ, τίποτε δὲν ἐνόησα ἐκ τῶν ὄσων ἀνέγνωσα. Τὰς μηχανὰς τοῦ ταχυπλόου, εἶδον ὡς καὶ ἄλλας, ἀλλὰ τὸν ἐνεργοῦντα αὐτάς, οὐκ εἶδον. Σεβαστέ! Σεβαστέ! ἔκραξα τότε καὶ ἐκλαυσα πικρῶς.

(1) Τί δὲ περὶ τῆς φωτοβόλου ταύτης σφαίρας νὰ εἴπωμεν; αἱ φυσικοὶ ἄς εἴπωσι, καὶ ῥοιὶ μὴ ἀποφραξθῶσι τὰς ἐπιπέδους Σ. τοῦ Ε.

Τρεῖς ἑνιαυτοὶ καὶ μῆνες πέντε παρήλθον καὶ ἡ Σχολὴ οὐκ ἤνοιξεν εἰσέτι· μόλις περὶ τὸν ἕκτον μῆνα τοῦ ἕκτου ἑνιαυτοῦ ἤνοιξεν, ἀλλὰ καὶ τότε ἄνευ ὀρέξεως.

Συναθροισθέντων γοῦν πάντων τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων, ἐφόρων καὶ προύχόντων τῆς νήσου ἐν τῇ Σχολῇ, ἐπέβη τοῦ βήματος Σίμων ὁ διευθυντής, καὶ ἐδημηγόρησεν ὥρας τρεῖς, (τὴν δημηγορίαν τούτου πέμπω σοι γὰρ θέλω ἀκολούθως, μετ' ἄλλων δημηγοριῶν τῆς Σχολῆς) περαιωθέντος δὲ τοῦ λόγου, μνημονεύει τοὺς κτήτορας, ἐφόρους, καθηγητὰς, κασμήτορας, καὶ ἐγκαινιάσας ἐνεθάρρυνε τοὺς μαθητὰς, καὶ ἔπαυσε χειροκροτούμενος καὶ εὐφημοῦμενος. Συνελθοῦσα δὲ ἡ ἐφορία τότε, συνεψήφισε διευθυντὰς μετὰ τοῦ Σίμωνος τρεῖς· Πέτρον Εἰρηναίου τὸν Συμαῖον, Συνέσιον Πολυκάρπου τὸν ἐκ Σμύρνης, καὶ Σωφρόνιον Πουλουσιᾶδην τὸν Θρακᾶ. Οὗτοι ἀναδειχθέντες παμπηφί διευθύνται ἐφάνησαν ἐφάμιλοι τῶν προκατόχων αὐτῶν ὁμοιοῦντες, καὶ προῶδευον μὲ λύραν Ἀπόλλωνος καὶ Μουσῶν ᾠδᾶς. Ἡ ἐπαισθητὴ αὕτη πρόοδος, ἑνιαυτοὺς τρεῖς μόνον ἤρκησε καὶ ἔπαυσεν, εἰσελθούσης τῆς Ἑριδος καὶ τοῦ Φθόγου, μετὰ τὸν θάνατον Σίμωνος τοῦ Συμαίου.

Συνέσιος ὁ Πολυκάρπου, πνέων ἐκδίκησιν κατὰ Σίμωνος, διάτινα εἰκόνα Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἣν Σίμων ὁ Συμαῖος ἱστορίσας ἐπέτυχε, καὶ τὸν κάλαμον τοῦ Συνεσίου μηδὲν ἀπέδειξε, καὶ τοῦ χρυσοῦ στεφάνου ἀξιώθει, ὅτε κατετέθησαν αἱ εἰκόνας εἰς τὸ προαύλιον τῆς Σχολῆς. Λαθῶν γοῦν τὸν στέφανον Σίμων, καὶ περιερχόμενος, μετ' εὐφημιῶν τοῦ πλήθους, τὴν σχολὴν, κατὰ τὸ ἔθος· τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἦτις ἦτον ἡμέρα χαρμόσυνος, διὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς. ὤρμησε κατὰ τοῦ Σίμωνος ὁ φθονοφόρος Συνέσιος, ἐν ᾧ περιήρατο εἰσέτι ἐστεφανωμένος, παρακολου-

θούτων τῶν προύχοντων καὶ λοιπῶν προκρίτων, μὲ ξίφος κεκρυμμένον καὶ πλησιάσας, διεπέρασε τὸ ἱερὸν ὄστουν τοῦ Σίμωνος, τὸν ἔρριψε νεκρὸν, καὶ φεύγει καὶ διώκεται ὑπὸ τοῦ πλήθους. Οὕτως ἤλλαξεν ἡ σκηνὴ ἐν τῷ ἄμα, καὶ ἀντὶ εὐφημιῶν ἤκουες ὄδυρμούς. Περικυκλώσαντες οἱ μαθηταὶ τὸν διδάσκαλον αὐτῶν, οἵτινες ἦσαν πλείονες τῶν τριακοσίων, καὶ τὸ γόνυ κλίναντες, ἔτυπτον τὸ στήθος αὐτῶν καὶ ᾠδύροντο ἐπὶ τοῦ πτώματός του, ὡς καὶ προύχοντες, καὶ πρόκριτοι καὶ λοιποὶ συνεταῖροι. Ὀδυρομένων δὲ τούτων, ἰδοὺ καὶ ἔρχεται καὶ ὁ φονεὺς, ἔχων πέδας φερόμενος ὑπὸ τῶν διωκτῶν αὐτοῦ· ὃν καὶ ἐπὶ στήλης λευκῆς μαρμάρου ἔδεσαν, τὴν κοιμένην ἐπέναντι τοῦ νεκροῦ, καὶ ἔπτυσον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· τρεῖς περίπου ὥρας κλάψαντες τὸν νεκρὸν, ἐσήκωσαν εἰς ἐκκλησίαν ἔφερον, καὶ εἰς τὸν τάφον ᾠδήγησαν ὅλοι κατηφαῖς, μὲ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, ὡς τὸ ἔθος τῆς νήσου ὑπηγόρευε. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν γοῦν, περικυκλώσαντες τὸν φονέα, ἠρώτουν· τίς διάβολος σὲ ᾠδήγησεν εἰς αὐτὴν τὴν πράξιν; τοῦ φθόνου, εἶπε, κλαίων· λυπηθέντες δὲ οἱ ἐρωτήσαντες αὐτὸν προύχοντες καὶ συναδελφοὶ του, ἔλυσαν τῶν δεσμῶν, εἰπόντες· ἀρκετὴν ἔλαβες τιμωρίαν, καὶ ἀφῆκαν ἐλεύθερον.

Ὁ δὲ μεταμεληθεὶς, ἐζήτησε τὸν τάφον τοῦ νεκροῦ, καὶ ᾠδηθηθεὶς, ἦλθε καὶ ἔπεσε πρηνῆς, καὶ κατεφίλει αὐτὸν ὀδυρόμενος· ἡμέρας τρεῖς ἔμενε ἐπὶ τοῦ τάφου κυλιόμενος εἰς τὸν χοῦν τοῦ νεκροῦ ἄσιτος. Εὐσπλαγχνισθέντες γοῦν οἱ συναδελφοὶ αὐτοῦ ταῦτον, ἦλθον καὶ παρεκάλουν αὐτὸν, ἵνα παύσῃ τῶν δακρύων καὶ τῆς λύπης, καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὰ χρεῖα του· ὁ δὲ ἀκαμπτος εἰς τὰς παρακλήσεις των, ἔλεγε· καλυμμένον ἔχον τὸ πρόσωπον. Ἐγὼ ἄξιος πλέον τῶν χρεῶν μου, ὁ βάψας τὰς μισαράς μου χεῖρας εἰς τὸ αἷμα τοῦ εὐεργέτου

μου; Ἐγὼ πλέον ἄξιός τῶν χρεῶν μου; Ἐγὼ! ὁ τὴν Σχολὴν μολύνας, καὶ ὑμᾶς συνάμα; Ἐγὼ ὁ φθονερός καὶ ἄνους, ὁ εἰς τὰς χεῖρας τοῦ θανάτου παραδώσας τοῦτον τὸν νεκρὸν, τὸν εὐεργέτην καὶ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν; Ἐγὼ πλέον ἄξιός τῶν χρεῶν μου, ὁ χωρίσας τὴν ἀγαθὴν καὶ ἀγίαν ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος αὐτῆς; Ἐγὼ ἄξιός τῶν χρεῶν μου, ὁ χύσας τὸ αἷμα τοῦ θεοῦ τούτου ἀνδρός; Ἐγὼ ἄξιός τῶν χρεῶν μου, ὁ καλύψας τὸ σῶμα τούτου, μὲ λίθους καὶ μὲ γῆν; Σεῖς μὲ στέφανον χρυσοῦν ἐκοσμήσατε τὴν κορυφὴν αὐτοῦ πρεπόντως, καὶ ἐγὼ, ἔδραπα καὶ αὐτὸν τὸν στέφανον, καὶ τὸν στεφανωθέντα εἰς τὸ αἷμα αὐτοῦ, καὶ εἶμαι ἄξιός συμπαθείας καὶ ἐλέους; Ὑμεῖς ἐν φωναῖς ἀσμάτων πανηγυρικῶν ἐφέρατε τὸν σεβαστὸν τοῦτον γέροντα περὶ τὴν Σχολὴν, δαφνοφοροῦντες· καὶ ἐγὼ, ῥίψας νεκρὸν αὐτὸν, καὶ καλύψας μὲ τὴν σινδόνα τοῦ θανάτου, καὶ ἐπὶ νεκρικῆς κλίνης ἀπλώσας τὸν νεκρὸν του, ἔφερον εἰς ἐκκλησίαν μὲ θυμίαμα νεκροῦ καὶ ψαλμωδίαις νεκρικαῖς, καὶ εἶμαι ἄξιός ἐλέους; Μὴ γένοιτο! Ὑμεῖς ὄρθιον πανηγυρίζοντες συνωδεύητε, καὶ ἐγὼ ὑπτίον ἀπέπεμψα νεκρολογούμενον, καὶ εἶμαι ἄξιός συμπαθείας; Μὴ γένοιτο! Πρέπει νὰ ἀποθάνω ἐπὶ τοῦ τάφου τούτου, διὰ νὰ ἐξιλεώσω τὸν καλυπτόμενον. Αὐτὰ ἔλεγεν οὗτος συχνάκις· οἱ δὲ ἀκούοντες ἐλυποῦντο. Παρῆλθον μῆνες δύο μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σίμωνος, καὶ ὁ Συνέσιος ὠδύρετο ἐπὶ τοῦ τάφου ὡς φρενήρης. Διεδέχθη τὸν δεύτερον ὁ τρίτος, καὶ τότε συνῆλθε καὶ εὐθὺς λαβὼν μάρμαρον ἔφερεν εἰς τὸν τάφον, καὶ ἔγλυψεν ἀνδριάντα τοῦ Σίμωνος τρίπηχυν, μὲ στέφανον εἰς τὴν κεφαλὴν, ἰδίαις χερσὶ καὶ ἑαυτὸν ἔμπροσθέν του μὲ ξίφος εἰς χεῖρας, ζητῶν συγνώμην καὶ κλαίων. Παρῆλθον δύο ἔτη, καὶ ἐκοιμήθη καὶ οὗτος, κυριευθεὶς ἀπὸ ὑπέρμετρον λύπην, καὶ ἐτάφη πλησίον τοῦ Σίμωνος, κατ' αἰτησίαν του. Τεσσαρα-

κοντούτης ἐτάφη οὗτος, καὶ ἔγραψε περὶ γλυπτικῆς πρὶν τοῦ τραγικοῦ συμβάντος· εἰς αὐτὴν γὰρ καὶ ἐπέδωκε κάλλιον. Ὁ δὲ Σίμων ἐβδομηκοντούτης ὢν, ἔπεσε νεκρὸς ὑπὸ τοῦ ξίφους τοῦ Συνέσιου. Οὗτος ἀφήσε πολλὰ ἄξια θαυμασμοῦ, ἐξ ὧν τὰ θαυμασιώτερα ἦτον, ἐξ ὧν εἶδον, ἡ πλάσις τοῦ Ἀδάμ, ὁ φόνος τοῦ Ἄβελ, τὸ ὄραμα τοῦ προφήτου Δαυὶδ καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, δι' ἣν καὶ ἐφρονεῦθη· ἐπ' αὐτῇ τῇ τελευταίᾳ, ἦτον ὁ Διόνυσιος ἱστορημένος ἐκστατικός, καὶ γαληνικός, θεωρῶν τὸν θρόνον τοῦ Παντοδυναμοῦ καὶ τὰ περὶ αὐτὸν τάγματα αὐτῆς παντοδυναμίας τοῦ Προναάρχου ἀποδεικνύουσα, καὶ τὸν ἐξησκημένον κάλαμον τοῦ ζωγράφου.

Οὗτος ἀφῆκε σύγγραμμα ἀτελές· ἐπιγραφομένον Θεωρία ἐλευθέρων τεχνῶν, ἃ καὶ εἰς χεῖρας φέρω, ἀντίγραφον ἐκείνου.

Τοῦτον (τὸν Σίμονα) διεδέχθη ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ὀρθόφρων ὁ Μουσικός, εἰκοσιπενταετῆς τὴν ἡλικίαν, νέος, σοφός, καὶ μὲ φρόνησιν ἀρκετὴν καὶ ὀξείαν κρίσιν. Τὸν δὲ Συνέσιον διεδέχθη Θεοδόσιος Σωφρονίου Συμαῖος ὁ Σχολάριος, ἀνὴρ πεπαυμένος. Οὗτοι ἠμέλησαν τὰς ἐλευθέρους τέχνας, καὶ τὰ μαθηματικά ἐγχολπώθησαν. Ἐσβύσεν ἕνεκα τούτου ὁ διακαὴς τῶν μαθητῶν ζῆλος, ὃνπερ εἶχον ἐπὶ τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν, καὶ ὡσημέραι ὀλιγότερον οἱ μαθητευόμενοι.

Εἰς μάτην ὁ Πουλουσιᾶδου Σωφρόνιος ὁ Θραξ, καὶ Πέτρος Εἰρηναίου ὁ Συμαῖος, οἱ συναδελφοὶ τῶν ἀντέτεινον εἰς τὸ νέον σύστημα. Ἐρίδες καὶ στάσεις ἀνηγέρθησαν καὶ ἡ Σχολὴ ὠπισθοδρομοῦσε, ὃ δὲ φθόνος ἔβλεπε μὲ βλοσυρὰ βλέμματα ἐκ τῶν θυρίδων τοὺς διδασκομένους καὶ ἐσκίρτα, καὶ ἡ Ἔρις ἐν τῷ μέσῳ καθημένη ἐπὶ θρόνου, ἔβλεπε μειδιῶσα.

Ἐνοιαυτοὶ ἐξ παρήλθον καὶ οἱ διευθύνται διευθύνοντες καθ' εἰς κατὰ τὸ δοκοῦν, ἐρύψαν τὴν κολοφώνιον δόξαν τῆς Σχολῆς,

καὶ ἀντὶ μουσῶν χορευουσῶν, ἔβλεπες Σατύρους λακτοῦντας. Τῷ αὐτῷ ἔκτω ἔτει, τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῆς Σχολῆς συναχθέντος τοῦ πλήθους διὰ τὴν ἑορτὴν ἀνέβη τοῦ βήματος Ὀρθόφρων ὁ Μουσικὸς, καὶ ἐζήτηε διὰ μακρὰς δημηγορίας νὰ πείσῃ τοὺς ἐφόρους καὶ τὸ πλήθος, ἵνα ρίψουν τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῆς Σχολῆς καὶ νὰ εἰσάξουν, ὃ αὐτὸς ἠθέλε. Δόσας νὰ ἐννοήσουν μηδαμινὴν τὴν ἐκ τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν προερχομένην ὠφέλειαν.

Ἀντέτεινεν εἰς τὴν δημηγορίαν ταύτην Θραξ ὁ Πουλουσιάδου Σωφρόνιος μὲ ἐπιτυχίαν καὶ φρόνησιν καὶ ἀνακαλέσας εἰς τὴν μνήμην ἐκάστου τὰ ἔργα τῶν ἀποθανόντων, καὶ τὴν δόξαν, ἣν προῆλθεν ἐξ αὐτῶν, καὶ τὰ συγγράμματά των, ἐν πρὸς ἐν δεικνύων, καὶ τὴν δι' αὐτῶν νοητὴν ὠφέλειαν, καὶ εἰπὼν ἐπὶ τέλους, πᾶς σοφός, ὁ μὴ τὰς ἐλευθέραις τέχνας τιμῶν, ἔστι ζῶον ἄνευ λογικοῦ κατέβη τοῦ βήματος χειροκροτούμενος. Ἀνέβη τρίτος τότε ὁ Σωφρονίου Θεοδόσιος καὶ κατὰ τοῦ δευτέρου καταφέρθη μαινόμενος· κατόρθωσεν οὗτος διὰ τῆς ῥητορικῆς του, νὰ διαιρέσῃ τοὺς ἐφόρους καὶ νὰ τοὺς φέρῃ εἰς ἀμηχανίαν, ὥστε ἐθορύβησαν ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν. Εἰς αὐτὸν τὸν θόρυβον ἀναβὰς τὸ βῆμα Σωφρόνιος ὁ Πουλουσιάδου, ἐπέφερε τὴν σιωπὴν καὶ εἰς προσοχὴν καλέσας τοὺς παρόντας, ὠμίλησε μὲ εὐστοχίαν καὶ σταθμίσας τὰς ὁμιλίαις τοῦ ἐνὸς καὶ ἄλλου μέρους, μὲ φρόνησιν, ἔλαβε τὴν πλάστιγγα τῆς Δικαιοσύνης εἰς χεῖρας, καὶ ἐρώτησε τοὺς ἐφόρους· ποῖοι οἱ κτίτορες τοῦ Μουσείου τούτου; Ἐρωτῶ ὑμᾶς. Χέρσος, Κλεόμβροτος καὶ Χαρίδημος οἱ προπάτορες, εἶπον οἱ ἔφοροι· πρὸς τί ὠκοδόμησαν; πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν, εἶπε τὸ πλήθος. Ἀφιερώθη ἡ Σχολὴ αὕτη ἅπαξ διὰ τὰς ἐλευθέρους τέχνας; Ναι, εἶπον οἱ ἔφοροι· ἔθεσαν χεῖρας ὄρκου οἱ κατὰ καιρὸν ἐφορεύσαντες

ἐπὶ τῶν νόμων τούτων δημοσίως, ὅτε προσεκλήθησαν ὑπὸ τῶν κτητόρων; Ὑμεῖς δὲ, ὦ μέλη ἱερά, ὠκίσθητε ἐπὶ τῶν νόμων, ὡς οἱ προτάτορές μας, δημοσίως, ἵνα διατηρήσητε τὴν ἀρχαίαν τάξιν; Ναὶ εἶπον, ἐκεῖνοι· πρὸς τί λοιπόν, ἐπιορκεῖτε; Σεβασθεῖτε τοὺς ὄρκους ὑμῶν, καὶ ἄφετε ὑμᾶς, νὰ βαδίσωμεν κατὰ τοὺς γραπτοὺς παραδοθέντας νόμους· καὶ μὴ ἐπιβάλητε θέλησιν νεωτερισμοῦ· ἂν τὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος ἐπιθημῆτε. Ὡς Ἀπόλλων διεύθυνε τότε τὰ βέλη τῆς πληοῦς κατὰ τῶν ἐφόρων, καὶ ἐτάραξε τοὺς ἐναντίους, ὁ δὲ, ἂν καὶ ἔπεισεν αὐτούς· ἐδημηγόρει εἰσέτι καὶ ἀπεδείκνυε τὰς ἐκ τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν, προερχομένας ὠφελείας. Σύνδεσμος ἀδιάρρηκτος φυσικῶς ὑπάρχει μεταξὺ ἐλευθέρων τεχνῶν καὶ λοιπῶν μαθήσεων· καὶ εἶναι ἀδύνατον ἢ θέλησις τῶν ἀνθρώπων νὰ διασπάσῃ αὐτὰς ἐξ αὐτῶν· ταῦτα ἔλεγε καὶ ἔπαυσεν· εἶτα ἐπάρας τὰς χεῖρας προσευχήθη, καὶ τοῦ βήματος κατέβη· καταπληγώσας τὴν Ἔριδα· Κυλιομένης δὲ τῆς Ἐρίδος εἰς τὸ αἷμα αὐτῆς καὶ ὀδυρομένης, ἤλκυσε πρὸς ἑαυτὴν τὴν συμπάθειαν πολλῶν, καὶ ἔδοσαν αὐτῆς χεῖρα βοηθείας· ἔλουσαν αὐτὴν, ἔπλυναν καὶ ἐκαθάρισαν τὰς πληγὰς τῆς, καὶ ἰάτρευσαν αὐτὴν ἐξ ὀλοκλήρου· καὶ ὡς νεάνις δεκαπενταετῆς ἐχόρευεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν εὐεργετῶν τῆς, δεικνύουσα τὰ θελγητρά τῆς, ἕως ὅτου καταμεθύσασα αὐτοὺς ἐτύφλωσε, καὶ ὠπλίσαντες ἑαυτοὺς ὑπὲρ αὐτῆς, παρηκολούθουν αὐτὴν πιεσῶς. Ἐορτάσαντες γοῦν οἱ ἔφοροι, καὶ ἡ χορία τῶν διευθυντῶν καὶ τὸ πλῆθος ἅπαν, οὐχὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν, ὡς ἄλλοτε· εἶτα ἐξετάσαντες καὶ μηδεμίαν πρᾶσιν εὐρόντες ἕνεκα τῆς πολυχρονίου ἔριδος, ἐμελαγχόλησαν, καὶ ζητήσαντες τὸν συμβιβασμὸν ἀπέτυχον· αἴτιος δ' ἔστι, Ὀρθόφρων ὁ Μουσικός. Οὗτος ἐμβὰς ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ συμβιβασμοῦ, μετ' ἄλλων ὀπαδῶν του, τῆς Ἐρίδος προ-

παρεουμένης, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν παρακαθημένων, καὶ ἀγερόχως δημηγορῶν ἤλκυσε πρὸς ἑαυτὸν τοὺς πλείστους, καὶ ἐπέφερε ταραχὴν, αὐτοῦ δὲ, δημηγοροῦντος εἰσέτι καὶ τὰς χολὰς τῶν προύχόντων ταραχῶν ἀνέστη αἰφνης ὁ Σωφρόνιος Πουλουσιάδου, καὶ ἀφήσας φωνὴν, εἶπεν· ὄψεσθε οἱ τὰ κατὰ διαστρέφοντες, καὶ ἐξῆλθεν· ἐξῆλθον δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τῶν συμπολιτῶν του, σεβάσμιοι καὶ νουνεχοί· Τότε ὁ Ὀρθόφρων Ὄξος ποτισθεὶς, πάντα λίθον ἐκίνει, ἵνα ἐπιτύχη τοῦ σκοποῦ του. Ἀντιτάχθη κατ' αὐτοῦ Πέτρος ὁ Εἰρηναῖος, ἀλλ' ἀπέτυχεν, ἂν καὶ ἡ πλάστιγξ τοῦ πλήθους ἐκλινεν ὑπὲρ αὐτοῦ· (συνενοήθησαν γὰρ πρότερον οἱ ἔφοροι μετὰ τοῦ Ὀρθόφρονος, ὡς συγγενεῖς αὐτοῦ). Θεωρῶν δὲ Πέτρος ὁ Εἰρηναίου, ὅτι μηδὲν πράττει ἐκ τῶν λόγων, καὶ τὴν ἐπιμονὴν τοῦ συναγωνιστοῦ του, καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν ἐφόρων, παρητήθη τῆς διευθύνσεως, καὶ τὸ δίπλωμά του παραδόσας εἰς τὴν ἐφορίαν, εἶπε· λάβετε τοῦτο, καὶ πράξατε, ὅπως βούλεσθε, καὶ ἐξῆλθε σύρας μετ' αὐτοῦ καὶ τὴν εὐνοίαν καὶ προσοχὴν τοῦ πλήθους. Ἡ δὲ ἔφορία μονωθεῖσα καὶ τῶν ἀντιπάλων ἀπαλλαγεῖσα, ἂν καὶ μέλη τινὰ αὐτῆς ἀντεῖπον, καὶ ἀνεχώρησαν διαμαρτυρηθέντα ἐπεσφράγισε τὰς θελήσεις τοῦ Ὀρθόφρονος καὶ ἄλλου πράξασα τὰ αἰσχίστα. Αὕτη ἡ ἐπισφράγις ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν τῆς σχολῆς, καὶ παρέδωκεν εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα τοὺς πρωταιτίους. Τὴν τρίτην δὲ ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπισφράγισιν, ἀνοιξάσης τῆς Σχολῆς, καὶ τῶν μαθητῶν συνελθόντων μετὰ τοῦ Ὀρθόφρονος, ἢ κακόφρονος μᾶλλον εἰπεῖν, καὶ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἀνέβη τοῦ βήματός ὁ Ὀρθόφρων, καὶ ἀναγνούς τὸ νέον σύστημα μετὰ μακρᾶς δημηγορίας ἐξώρισε τῆς Σχολῆς τὰς ἐλευθέρους τέχνας, καὶ ἐζήτηει νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς μῖσος κατ' αὐτῶν

ἀλλ' ἡ κατήφεια τῶν μαθητῶν ἀντιταχθεῖσα κατ' αὐτοῦ, ἀπεδείκνυε τὴν μορίαν του· ὥστε ἀγανακτῶν ἐξέτεινε τὰς χεῖράς του, καὶ ἐπεκαλεῖτο τὴν θεῖαν ἀντίληψιν. Τότε δρᾶξας περίστασιν, ὁ Πουλουσιάδου Σωφρόνιος ἀντεῖπε· ἀνέτρεψε τὰ σχέδια, ἐπέπληξε τοὺς ἐφόρους (ἀπόντων τότε) ἐνεθάρρυνε τοὺς μαθητάς, καὶ κατέβη τοῦ βήματος χειροκροτούμενος. Ὁ δὲ Ὀρθόφρων, βλέπων τὴν ἀποτυχίαν του, ἔδραμε πρὸς τὴν πόλιν, ἔφερε τοὺς Ἐφόρους, καὶ ἐκάλεσε συμβούλιον· καλεσαμένου γοῦν τοῦ συμβουλίου, ἔκλινεν ἡ πλάστιγξ κατὰ κακὴν τύχην ὑπὲρ τοῦ Ὀρθόφρονος· καὶ οἱ Ἐφοροὶ ἀποφασίσαντες καὶ ἐπικυρώσαντες ἀπῆλθον παρῆλθον ἡμέραι ἐξ μετὰ τὴν τῆς πλάστιγγος κλίσειν, καὶ ὁ Ὀρθόφρων ἦλθεν ἐστεφανωμένος μὲ μυρσίνην ὑπὸ τῶν ὀπαδῶν του εἰς τὴν παράδοσιν, καὶ εὔρε μαθητάς ἐξήκοντα μόνους, ἐκ τῶν τριακοσίων καίδεκα· ὧς κηρὸς, ἀνέλυσεν, καὶ ὡς καπνὸς ἐξέλειπεν ἀπὸ προσώπου πυρὸς καὶ τοὺς μαθητάς ἐκάλει ἐξ ὀνόματος, ἕνα πρὸς ἕνα, ἀλλ' οὐκ ἦν φωνή· πάντες γὰρ οἱ ἀπόντες μαθηταὶ, ἐξελθόντες τῆς σχολῆς μετὰ τὴν ἐμφάνησιν τοῦ Ὀρθόφρονος, ἦλθον καὶ ἐκάθησαν ἀπέναντι αὐτῆς ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων ἔχοντες ἐν μέσῳ τοὺς διδασκάλους των, ὧν καὶ μεταπροσοχῆς τῆς διδασκαλίας αὐτῶν, ἤκουον.

Ἡμέρας δύο καίδεκα διήρκησεν αὕτη ἡ διαίρεσις, καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τὴν ὄροφν τῆς Σχολῆς παραδίδοντο, οἱ δὲ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν δένδρων εἰργάζοντο καὶ παραδίδοντο.

Εἰς ῥῆξιν ἦλθον τὴν δεκάτην τρίτην, ὅτε μαθηταὶ καὶ διδασκαλοὶ, καὶ ὁ φόνος πολλῶν προσεκάλεσεν τοὺς γονεῖς των εἰς βοήθειαν· ἡ πόλις ἐκενώθη ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν αὐτῆς· καὶ ἡ Ἔρις θριαμβεύσασα ἐξῆλθε, καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἄρης, καὶ διεδέχθη αὐτήν. ὧς λέοντες ἐρρίπταντο ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου

ἐξ ἑνὸς καὶ ἄλλου μέρους, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν μαχομένων ἔπεσον νεκροί. Πέντε τῶν προύχόντων εἰσελθόντες εἰς τὸ μέσον τῆς μάχης μὲ κηρύκεια εἰς χεῖρας, παρεκάλουν τοὺς μαχομένους νὰ συνέλθουν καὶ νὰ παύσουν τῆς σφαγῆς· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἔπεσον νεκροὶ σφαγέντες ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐκτὸς ἑνὸς ἀπέδωκαν γὰρ τὴν αἰτίαν εἰς αὐτούς· πολλοὶ τότε ἐξ αὐτῶν φεύγοντες ἔδραμον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἀνήγγειλον τῷ Ἀρχιερεῖ τὰ τρέχοντα, ὅστις σφόδρα ἐλυπήθη, μέχρι θανάτου· καὶ καλέσας τὸν κληρὸν ἅπαντα ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ κατέβη εἰς Αἰγιαλὸν (1), καὶ ἐμβῆκεν εἰς πεντηκόντορον ἐν στολῇ πενθηρᾷ καὶ διευθύνθη πρὸς τὴν Σχολήν· φθάσας δὲ, καὶ ἀποβάς μὲ τὴν ἀρχιερατικὴν στολήν του καὶ μὲ τὴν λοιπὴν ἱερὰν συνοδίαν, μὲ ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν λαμπρότητα καὶ τάξιν, καὶ τῆς νεκροσίμου ἀκολουθίας ψαλλομένης ὑπὸ καθοφώνων ψαλτῶν, ἦλθε καὶ ἐστάθη ἐν τῷ μέσῳ τῶν νεκρῶν καὶ προσευχήθη· ὁ δὲ ἐξωργισμένος λαὸς, βλέπων τὸν Ἀρχιερέα αὐτοῦ γονατίσαντα κατ' ἀνατολάς, ἐπὶ τοῦ χυθέντος αἵματος, καὶ προσευχόμενον, καὶ τὴν συνοδίαν αὐτοῦ ψάλλουσαν τὴν νεκροσίμου ἀκολουθίαν, ἐν κατανύξει μετενόησε καὶ ἔκλαυσε πικρῶς, καὶ τὰ ὄπλα ρίψας ἦλθεν εἰς τὸν Ἀρχιερέα καὶ ἔπεσε κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν του, ἐζήτηε συγχώρησιν· παυσάσης

(1) Τὴν σήμερον καλεῖται Γκαλός, καὶ εἶναι ὁ καθολικὸς λιμὴν τῆς νήσου, ἐστολισμένος μὲ ἀποθήκας ἰδιοκτητῶν ὑπὲρ τὰς ἐξαιρέσιαις περίπου, καὶ μὲ ἄλλα καταστήματα ὀπωσοῦν κομψά, μὲ ναὸν « ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου » τιμώμενον, τὸ πάλαι μεγάλως, ὡς ἡ ἀνασκαφὴ ἢ γενομένη κατὰ τῷ 1836 ἀπέδειξε τῶν παλαιῶν θεμελιῶν αὐτῆς φανέντων (ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Μιχαὴλ Νικολάου τοῦ Καλαφατᾶ Ἐπιτρόπου αὐτῆς, ὅστις καὶ ἐπὶ τὸ κομψότερον ἔφερε, αὐξήσας καὶ τὸν νάρθηκα αὐτῆς, καὶ τὸν γυναικωνίτην) καὶ μὲ ναύσταθμον καὶ δεξιαιμένην σημαντικὴν, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν παλαιότητα, Τουρκικῆς χάριτος. Σ. τοῦ Ε.

δ' οὖν τῆς μάχης καὶ τῶν φωνῶν ἐκάλεσε τὸν λαόν, ὁ Ἄρχιερεὺς, καὶ ἀναβάς ἐπὶ λοφίσκου τινός, ἐδημηγόρησεν ὥραν ἀρκετὴν, ὡς Ἀρχιερεὺς μετ' ὅσῃ ἐπιτυχίᾳ, ὥστε πάντες ἐκινήθησαν εἰς δάκρυα, καὶ ἐμέμφοντο τοὺς πρωταιτίους. Δημηγοροῦντος δὲ τούτου εἰσέτι, ἰδοὺ καὶ ἔρχονται πλῆθος γυναικῶν, καὶ παιδίων, καὶ ᾠδύροντο ἐπὶ τῶν πτωμάτων τύπτοντες τὸ στήθος αὐτῶν καὶ ἀνασπῶντες τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῶν· πολλὰί τούτων ὥρμησαν κατὰ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐζήτουν τοὺς ἐφόρους μετὰ κραυγῶν διὰ νὰ κακοποιήσωσιν αὐτούς. Αὐτοὶ δὲ βλέποντες τὴν ὀργὴν αὐτῶν, ἀπέφυγον τὰς χεῖρας τῶν καὶ ἐσώθησαν εἰς τὴν Σχολήν. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς καλέσας τὰς γυναῖκας ἐνουθέτησε, καὶ αὐστηρῶς ἐπέπληξεν καὶ ἐλθοῦσαι πρὸς ἑαυτάς, ἐσταύρωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔμενον σιωπῶσαι. Πάντες γὰρ ἐσέβοντο τοῦτον διὰ τὴν ἀγιωσύνην του, καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἅγιον ζῶντα· νουθετήσας δὲ, καὶ ἐπιπλήξας πάντας τοὺς παρόντας, κατέβη τοῦ λοφίσκου, καὶ ἦλθεν ἐπὶ τῶν πτωμάτων ἐξεφώνησε τὸν νεκρικὸν λόγον αὐτῶν, εἶτα κόψαντες κλάδους δένδρων ἔθεσαν αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἄραντες αὐτὰ τέσσαρες ἀνὰ ἕκαστον, περιέφερον τρεῖς, μετὰ ψαλμωδίας κατὰ τὴν τάξιν. Ἔθεσαν αὐτὰ εἰς τὸ προαύλιον τῆς ἐκκλησίας, εὐχήθησαν ὑπὲρ αὐτῶν· εἶτα ἔφερον αὐτὰ εἰς τὴν θέσιν εἰς ἣν ἔπεσαν, μετ' ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην τάξιν. Ἐσκαψαν, οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, τὸ αἷμα τῶν πεσόντων, καὶ ἐποίησαν λάκκον μέγαν, καὶ ἔθεσαν ἕνα πλησίον τοῦ ἄλλου· ἐσκέπασαν δὲ αὐτούς μετ' λίθους καὶ μετ' ἄχνην.

Τῶν νεκρῶν δὲ ταφέντων, ἰδοὺ καὶ ἔρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὴν Σχολὴν μετ' ἅπαν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ νυλόγει αὐτήν· εἶτα ἀναβάς ἐπὶ τοῦ βήματος ὁμίλησε περὶ ὁμονοίας ὥραν μίαν μετὰ ταῦτα καταβάς, καὶ ἀγιάσας, ἀπῆλθε μετὰ τοῦ πλῆθους εἰς τὴν πόλιν.

Τρεῖς μόναι ἡμέραι παρήλθον, καὶ ὁ Ὀρθόφρων εἰσέτι ἐπι-
μένων, ἠνάγκασε τοὺς συναδελφούς του, νὰ ἀπέλθουν εἰς Βυ-
ζάντιον ἵνα μὴ συμβῆ πάλιν ἀπευκταῖον τί. Ἀπῆλθον δὲ
μετ' αὐτῶν, καὶ πλῆθος τῶν μαθητῶν ὑπερηγάπων γὰρ
αὐτοὺς λίαν.

Ἀπαλλαγείς γοῦν ὁ Ὀρθόφρων ἐκ τῶν ἀντιπάλων του,
καὶ μηδένα πλέον ἔχων νὰ ἀντιταχθῆ κατ' αὐτοῦ· εἰσῆξε
τὸ σύστημά του, καὶ ἔπραττεν ὅπως ἐβούλετο, ἀλλὰ πρό-
δος δὲν ἐφαίνετο. Αἱ μουσικὴ καταλιποῦσαι αὐτὸν, ἀφαίρε-
σαν τὴν τιμὴν τῆς Σχολῆς, καὶ αὐτὸς ἔμενε ματαιοπονῶν
μονώτατος.

Τὸ νέον σύστημα τοῦτο, δυσηρέστησεν οὐχὶ μόνον τοὺς
ἀπελθόντας μαθητὰς καὶ διδασκάλους, ἀλλὰ καὶ τοὺς μὴ
ἀπελθόντας· καὶ μετὰ καιρὸν καὶ αὐτοὺς τοὺς κατοίκους
τῆς νήσου ὅλης. Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ὀρθόφρονος κατέστρεψε
καὶ τὴν ἑαυτοῦ δόξαν, καὶ τὴν τῆς πατρίδος του. Ἡ Σχο-
λὴ ἠρήμωσεν ἕνεκα τούτου, καὶ ἀντὶ ἀνθρώπων, ἔβλε-
πες ζῶα, γλαύκας καὶ ἄλλα πετεινὰ, καὶ ζωῦφια ἀκάθαρτα
πετώμενα, καὶ διαμένοντα ἐν αὐτῇ· ἡ κατοικία τῶν Μουσῶν
ἔγινε κατοικία ζώων, καὶ τὸ σύμβολον τῆς Ἀθηνᾶς, ὀδυ-
ρόμενον κατὰ νύκτα, ἐπρομήνυε τὴν παντελεῆ καταστροφὴν
τῆς Σχολῆς καὶ τῆς νήσου. Σφῆκες καὶ μέλισσαι ἐνεφώλευ-
σαν εἰς τὰ ὄψα καὶ ῥώθυνας τῶν ἀγαλμάτων, καὶ ἀγρία
χλόη, ἐσκέπασε τὴν λαμπρότητα αὐτῶν· παντοῦ κυψέλας
ἔβλεπες, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα πλησιάσαι, ἐδίωκον γὰρ τὸν
πλησιάζοντα τὰ σμήνη τῶν κεντροφόρων ζωῦφιων.

Ὁ Ὀρθόφρων ἀποβλήθεις τῆς νήσου ἑκατοντούτης, μὲ
ἀτιμίαν οὐκ' ὀλίγην, καὶ ἔλθων εἰς Ῥόδον κατώκησεν, ὅπου
καὶ ἐτελεύτησε, γράφων τὰ μαθηματικάτου εἰς βιβλία δέκα.

Ἐξήτησαν πάλιν οἱ κάτοικοι νὰ ἀνορθώσωσι τὴν δόξαν

τῆς Σχολῆς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν· οἱ διδάσκαλοι διασπα-
ρέντες ἐξέλιπον, καὶ αὐτοὶ ἔμενον λελυπημένοι, καὶ τηκό-
μενοι ὑπὸ τῆς ἀποτυχίας, ἠγανάκτουν.

Ἡ Σχολὴ μετεφέρθη εἰς Βυζάντιον, καὶ ἡ δόξα πτερωθεῖσα
καὶ πετάξασα ἦλθε καὶ κατόκησεν εἰς ἐκείνην. Αὕτη συναζασα
τοὺς διεσπαρμένους μαθητὰς καὶ διδασκάλους ἀποδύωμηνεν
οἶκον τῶν Μουσῶν καὶ ἐκλήθη Ἑλικῶν. Οἱ Συμαῖοι ἔτυπτον τὰς
κεφαλὰς των, καὶ ὠδύροντο πικρῶς, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἐσύνη-
σαν καὶ πάλιν αὐτήν, ἀλλ' ἄλλη συμφορὰ κατέσρεψεν αὐτήν.

Οἱ βάρβαροι Ἀγαρῆνοὶ πλεύσαντες κατὰ τῆς Ῥόδου, μὲ στόλον
οὐ μικρὸν, καὶ κυριεύσαντες αὐτήν, ὤρμησαν ἐπὶ τῆς ταλαιπώ-
ρου νήσου Σύμης, μὲ μέρος τοῦ στόλου των, καὶ λιμενισθέντες,
εἰς τὰς θέσεις Ἐμπόριον, (1) Πεδιάδα (2) καὶ Αἰγιαλὸν (3)

(1) Βλέπε σελιδ. 3 ἐν τῇ σημειώσει.

(2) Τῆν σήμερον καλεῖται Ἡέδι, καὶ εἶναι ἡ μεγαλύτερα πεδιάς τῆς
νήσου ἔχουσα ἑκτασίαν σχεδὸν δύο ὥρων τὸ μήκος, μίαν δὲ τὸ πλάτος,
μὲ δμῶνιμον εὐρύχωρον λιμένα, κατάφυτος ἀπὸ ἀμπελωνας καὶ ἄλλα
καρποφόρα δένδρα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ Ἰνδικῆς συκίας (φαρασοσυκίας ἢ
φραγκοσυκίας) ὧν τὸν καρπὸν οἱ κάτοικοι ἀναλύουσι δι' ὕδατος, θράζουσι
καὶ ἐξάγουσι βρακὴν εὐωδιστάτην καὶ ἠδυστάτην· ἄλλοι ξηραίνουσαν εἰς τὸν
ἥλιον ἀφοῦ πρῶτον καλῶς καθυρίσουσι, καὶ τρώγουσι τὸν χειμῶνα. Ἡ πεδιάς
αὕτη, ἔχει καὶ ἐκκλησίας πέντε· ἡ πρώτη, ἡ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς
καὶ Ἀληθινῆ λεγομένη, κεῖται ἀριστερὰ, ὅταν κατ' ἀνατολὰς σταθῶμεν, ἡ
δευτέρα ἡ τοῦ Προδρομοῦ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πεδιάδος, ἡ τρίτη ἡ τοῦ
ἁγίου Γεωργίου, σχεδὸν πλησίον τῆς θαλάσσης, ἡ τετάρτη ἡ τοῦ Θω-
μαστοῦ Ἀποστόλου, εἰς τὴν δεξιὰν παραλίαν βρεχομένη ὑπὸ τῆς θα-
λάσσης, ἡ πέμπτη ἡ τῆς Ἐλεούσης λεγομένη, κεῖται παρὰ τοὺς πρόποδας
τοῦ δεξιῦ ὄρους τῆς πεδιάδος, ἀπέναντι σχεδὸν τῆς Ἀθηνηῆς ὕλαι· θεολογέ-
ταστοι· ἐκτὸς ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἣτις ἔχει τοῦρλλον. Ἡ Ἐλεού-
σα καὶ Ἀληθινῆ, ἔχουσι ξεχωριστὴν χάριν, ὡς πρὸς τὴν θέσιν, περισ-
σότερον ὅμως, ἡ Ἐλεούσα, διότι ἡ ἐπιμέλεια, καὶ ἡ φιλοπονία τοῦ ἱερέως
Σερέτη τοῦ κυρίου αὐτῆς, ἀρκετὰ ἐκαλλώπισεν. Εἰς τὰ προαύλια τῶν ἐκκλη-
σιῶν τούτων οἱ κάτοικοι συναζόμενοι τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας εὐθυμοῦσι.

(3) Βλέπε σελ. 32 ἐν τῇ σημειώσει.

ἐπέβησαν ἐπὶ τῆς νήσου, ἔχοντες στρατηγὸν Ὀλοῦφ χαλῆλ. Οὗτος ὁ αἰμοδόρος βάρβαρος, καλέσας τοὺς προὔχοντας ἐζήτηε δι' αὐτῶν νὰ ὑποτάξῃ τὴν νῆσον, ὑποσχεθεὶς αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ Ἀβραάμ, Ἰασαὰκ καὶ Ἰακώβ. Οἱ δὲ μὴ καταδεχθέντες, οὐδὲ κἄν νὰ ἀποκριθῶσιν ἀπῆλθον, εἰπόντες ἐπὶ τέλους, *αὐριον λαλήσωμεν ὑμᾶς περὶ τούτου, κῦν δ' οὐκ ἔχομεν πληρεξουσιότητα*. ταῦτα εἰπόντες, ἀπέρχονται, καὶ ἐλθόντες ἐν τῇ πόλει ἐκκλησιάσθησαν μετὰ τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπον αὐτῷ, ὅσα ὁ βάρβαρος εἶπεν αὐτοῖς. Ὁ λαὸς τότε ἐξαγριωθείς ἐθαυρόβησεν, εἶτα ἀναστὰς εἶπεν ἐκ μιᾶς φωνῆς· *βάρβαρον οὐ προσκυνήσωμεν*. Πιστεύοντες Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ναζωραῖον τὸν ἐκ Παρθένου Μαρίας σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, τὸν παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα, τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, ὁ φόβος ἀπέστη ἐξ ἡμῶν· τὸ σταυροφόρον ζῆφός μας θέλει ἀφανίσει τὸν ἐχθρόν. Καὶ εὐθὺς ἔδραμον ἐπὶ τὸ ὀπλίσει ἑαυτοὺς, ὡς εἰς χαρὰν πανηγύρεως· ὀπλισθέντες δὲ, καὶ ἀριθμηθέντες κατὰ συνοικίας τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ εὑρεθέντες πλείονες τῶν δεκακιςχιλίων ὀπλοφόρων· ἐδιώρισαν στρατηγοὺς τρεῖς, Πανδῶραν τὸν τοῦ Σεβαστοῦ, Ἐλευθέριον τὸν Σίμωνος καὶ Ποσειδῶνιον τὸν Λαοστέφου· στρατάρχην δὲ, Ὁρέστην τὸν Σωτήρα· εἶτα ποιήσαντες λιτανεῖαν, πρὶν βάδισμα πολεμικὸν ποιήσωσι, καὶ ἀγιασθέντες διὰ τοῦ ὕδατος πάντες, καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Ἀρχιερέως λαβόντες, καὶ τὰς ἐρυθρὰς τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ἀναστάσεως σημαίας δράξαντες, καὶ τὴν τῆς νήσου κυανόχλωρον Σφιγγοφόρον προσθέσαντες, ἤρξαντο βαδίζειν ἄδοντες καὶ ψάλλοντες. Τριςχιλιοὶ ἐξ αὐτῶν ἐδιορίσθησαν φυλάττειν τὸ φρούριον, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ γυναῖκας, καὶ παιδάρια τῆς πόλεως· οἱ δ' ἄλλοι ἑπτακιςχιλιοὶ βαδίζοντες, ὡς ἐν σῶμα ἀγερόχως, ἔφθασαν εἰς τὴν Πεδιάδα, εἰς

ἦν ἦτον ὁ ἐχθρὸς ἐστρατοπεδευμένος, καὶ ἔπεμψαν κήρυκας, καὶ εἶπον διὰ τῶν ὀπλῶν λαλῆσαι σήμερον θέλομεν, ὡς οἱ προὔχοντές μας ὑποσχέθησαν. Ὁ Βάρβαρος θυμωθεὶς τότε καὶ λαβὼν αὐτοὺς, ἐθανάτωσε καὶ διαμελήςας, ἔπεμψε δι' αἰχμαλώτων γεωργῶν τῆς αὐτῆς νήσου, καὶ εἶπε δι' αὐτῶν ῥίψατε τὰ ὄπλα, καὶ παρεδώσατε τὴν νῆσον, εἰ δ' ἄλλως κατακερματῖσαι πάντας ὑμᾶς θέλω σήμερον.

Οἱ στρατηγοὶ ὡς εἶδον τότε τὰς σάρκας τῶν κήρυκων, καὶ τὰ λεγόμενα ἤκουσαν· ἔξω φρενῶν ἔγιναν καὶ ὑψωσαν τὰ ξίφητων (συνάμα καὶ ὁ στρατὸς ὅλος), καὶ εἶπον ὁμνῶμεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ὅτι δὲν θέλομεν βάλει τὸ ξίφος εἰς τὴν θήκην, ἀντὶ τὸν ἐχθρὸν ἐξολοκλήρου δὲν ἀφανίσωμεν· τρεῖς τὸν ὄρκον τοῦτον εἰπόντων, ἀντήχησαν τὰ ὄρη· εἶτα σαλπίσαντες ὤρμησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, περίλυχνων ἀφᾶς καὶ περικυκλώσαντες αὐτὸν ἐξασθένησαν· ὁ δὲ ἐχθρὸς θορυβηθεὶς διὰ τὸ ἀπροσδόκητον συμβάν, ἐδειλίασε καὶ φυγεῖν ἐζήτηί, ἀλλ' ὁδὸν οὐχ εὔρισκεν. Οἱ στρατηγοὶ ἰδόντες τὸν ἐχθρὸν δειλιάσαντα, ἐπεκαλῆσθησαν τὴν βοήθειαν τοῦ ὑψίστου· εἶτα παιανίσαντες, ἐρρίφθησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, κατὰ τὴν τάξιν ξηφῆρεις πάντες, καὶ κατέσφαζον αὐτὸν· ἕως ὅτου ἀπελπίσαντες αὐτὸν ὤρμησε κατ' αὐτῶν, καὶ διέσχισε τὴν φάλαγγα, ἐθανάτωσε πολλοὺς, καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν ἐν πλήρει ἀταξίᾳ. Ὁ δ' ἐπιτόπιος στρατὸς, διώκων αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν βοηθούμενος ἀπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, ἔφθασε περὶ τὴν παραλίαν, ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ· τότε ὁ ἐχθρὸς βλέπων τὸν κίνδυνον· συσσωματοῦται καὶ τρέπει δις εἰς φυγὴν τὸν χριστιανικὸν στρατόν· ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀπαυδῆσας, καὶ σφιγκτὰ περικυκλωθεὶς φαλαγγοειδῶς, ἐρρίψε τὰ ὄπλα καὶ παρεδόθη εἰς τὴν θάλασσαν· διςχίλιοι τότε ἐκ τοῦ χριστιανικοῦ στρα-

τοῦ, εἰδήμονες κολυμβηταί, γυμνωθέντες κατὰ προσταγὴν τοῦ Στρατάρχου, ἔπεσον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ φθάνοντες ἔπνιγον ἕως ὅτου ἀποπνίζαντες ὄλους, ἐξῆλθον, ὠπλισθησαν καὶ ἐπὶ τὰς τάξεις των ἦλθον. Εἶτα διευθύνθησαν κατὰ τῶν πλοίων· ἐκυρίευσαν αὐτὰ ἀναμωτί, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, καὶ ἀνεπαύθησαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ, διωρίσαντες φυλακὰς πρῶτον.

Πρωίας δὲ γενομένης, ἀνέστη διὰ σάλπιγγος ἅπας ὁ στρατός· καὶ κατὰ πρῶτον, προσευχήθη· εἶτα συνάξας τὰ πτώματα τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ, εὔρε δις χίλια τοῦ δὲ ἔχθρου, ὀκτακισχίλια· πάντες γὰρ κατεσφάγησαν, καὶ κατεπνίγησαν, ἔκτος ὀλίγων τινῶν φυγόντων εἰς τὰ ὄρη, οἵτινες παρεδόθησαν ζῶντες τὴν ἐπιούσαν.

Μετὰ τὴν ἀρίθμησιν τῶν φονευθέντων, πέμπει κήρυκα χαρᾶς ὁ Στρατάρχης εἰς τὴν πόλιν, καὶ τὴν νίκην καὶ παντελεῆ καταστροφὴν τῶν Ἀγαρηνῶν διασαλπίζει. Διασαλπισθείσης δὲ τῆς νίκης· ἰδοὺ καὶ ἐξέρχεται ἅπας ὁ λαός, ὄλος χαρὰ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων, προπορευομένου τοῦ Ἀρχιερέως μετὰ τῆς λοιπῆς συνοδίας· καὶ βαδίζουσι πρὸς ἀπάντησιν τοῦ Στρατάρχου· καὶ φθάσαντες εὔρον πυραμίδας πέντε, ἐπὶ σωρῶν ξύλων τὰ σώματα τοῦ ἔχθρου, καλῶς κατεσκευασμένας, καὶ τὸν Στρατάρχην καὶ στρατὸν παρατεταγμένους ὡς εἰς μάχην πλησίον αὐτῶν· καὶ τὸν Στρατηγὸν τῶν ἔχθρῶν κείμενον νεκρὸν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Στρατάρχου αὐτῶν. Πλησιάσαντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως, ἐγονάτισεν ἅπας ὁ στρατός μετὰ τοῦ Στρατάρχου· καὶ ἀσπασθέντες τὸν σταιμόν, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ τὴν εὐλογίαν λαβόντες, ἐπᾶνῆλθον εἰς τὰς τάξεις των. Ὁ δὲ λαός· κατεφίλει τοὺς στρατιώτας, καὶ στεφάνους ἐξ ἑλαίας πλέκων προσέφερον αὐτοῖς μετ' ἐγκωμίων. Εἶτα εὐχαριστή-

σαντες τὸν Θεὸν ἐκάθησαν, καὶ ἐψήσαντες κρέατα διςχιλίων ἐρίφων ἔφαγε, καὶ ἐχορτάσθη ἐπὶ χλόης, ἅπας ὁ λαὸς σὺν τῷ στρατῷ, προηγούμενου τοῦ κλήρου, εὐωχούμενος μετὰ οἴνου ἀκράτουτε καὶ εὐωδεστάτου (1). Πausάσης δὲ τῆς εὐωχίας ἐσάλπισαν, καὶ σαλπίσαντες, ἠγέρθη ὅτε στρατὸς καὶ ὁ λαὸς καὶ ἔστησαν χοροὺς περὶ τὰς πυραμίδας ἀνά συνοικίας, ἀδουσῶν τῶν γυναικῶν κατὰ τὸ ἔθος. Ἐν ᾧ δὲ εἰσέτι ἐχόρευον· ἰδοὺ καὶ ἔρχεται ὁ Στρατάρχης παρακολουθούμενος ὑπὸ εἴκοσι καὶ πέντε στρατιωτῶν, μὲ ἀναμμένας δάδας, καὶ ἔβαλε πῦρ ὑπὸ τὰς πυραμίδας, ἀφ' οὗ τὰς βάσεις αὐτῶν πρῶτον ἀσφάλτωσαν· καὶ διαδοθέντος τοῦ πυρὸς, εἰς τὰ πτώματα, διὰ τῆς ἀσφάλτου καὶ τῶν ξύλων· ἐξῆλθον φλόγες, ὡς στῆλαι πυρὸς φθάνουσαι μέχρι νεφελῶν καὶ ὄσμη βαρεῖα, παράξασα οὐχὶ μόνον τοὺς πλησίον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει φρουροῦντας, τότε ἔπαυσαν καὶ οἱ χορεύοντες ἔνεκα τῆς ὄσμης, καὶ ἐθεώρουν τὰς φλόγας ἀπὸ μακρᾶν. Οἱ δὲ στρατιῶται δραμόντες, κατὰ διαταγὴν τοῦ Στρατάρχου, ἔκοψαν κλάδους δένδρων, καὶ ἔφερον αὐτοὺς αὐτῷ· καὶ πλέξαντες σκάρας, ἔβαλον τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἐπ' αὐτάς· καὶ σηκώσαντες αὐτοὺς οἱ πλησίον συγγενεῖς αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐβάδιζον χαίροντες πρὸς τὴν πόλιν· προπορευομένου τοῦ στρατοῦ ἐν πλήρει παρατάξει, καὶ τοῦ κλήρου δοξολο-

(1) Ὁ οἶνος τῆς νήσου, ἂν καὶ ὀλίγος, εἶναι ὅμως ἄξιος λόγου, διὰ τὴν ἡδύτητα καὶ εὐωδίαν του, ὡς καὶ τὸ κρέας τῶν αἰγῶν αὐτῆς· τοῦτο βεβαιουῖται καὶ εἰς τὸ ἱστορικὸν λεξικόν. Ἀνθίμου τοῦ Γαζῆ, ἐκδοσις Ε'. Κ. Γκαρπολά ἐν Βιένῃ « Σύμη ἡ νῆσος . . . παράγουσα ἐξαιρετὸν οἶνον καὶ ἀγρίας αἰγᾶς » βλέπε Σύμη. Πολλὰ ποίμνια αἰγῶν φέρεῖ ἡ νῆσος, ἡμέρων ὅμως, « ἃ καὶ ἀναγκάζονται νὰ μεταφέρουν οἱ ποιμένες δι' ἑλλειψιν τροφῆς, ὡς ἐκ τῆς πληθύσεως αὐτῶν, εἰς τὰς περὶ τὴν νῆσον Σύμην ἐρήμους νήσους, πρὸς ζήτησιν αὐτῆς· αἱ δὲ νῆσοι εἰς αὐτὰς μεταφάιρονται, θεωρεῖται· ἰδιοκτησίᾳ τῆς Σύμης

γοῦντος· φθάσαντες δὲ εἰς τὴν πόλιν, ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς ἡ φρουρά, μετὰ σαλπίγγων, καὶ διςχίλια κοράσια ἐστεφανωμένα μὲ κλάδους ἐλαιῶν, ἄδοντα καὶ χορεύοντα τὰ ἐπινίκια. Εἶτα ἐχωρίσθησαν κατὰ συνοικίας, καὶ ἔλαβεν ἕκαστη τοὺς νεκροὺς αὐτῆς, καὶ ἔφεραν αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν καὶ γενομένης τῆς νεκρικῆς ἀκολουθίας, ἔθαψαν αὐτοὺς εἰς τὰς αὐλὰς μετ' ἐγκωμίων, καὶ ἐπορευθῆσαν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν μετὰ τὸ θάψαι αὐτοὺς, καὶ ἠτοίμαζον τὴν μακαρίαν (τράπεζαν γενομένην ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῶν). Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐτοιμάζειν αὐτῶν αὐτὴν, περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς, καὶ ἰδοὺ ἔρχεται Ἄγγελος ἐκ τῆς θέσεως καλουμένης Ἐμπόριον, εἰς ἣν ἦτον ἡ Σχολή, καὶ λέγει τῷ Στρατάρχῃ καὶ τῆς Στρατηγοῖς· σπεύσατε ἐν τάχει καὶ σώσατε τὴν Σχολήν· στόλος γὰρ βαρβάρου ἐλιμενίσθη πρὸ ὠρῶν δύο καὶ στρατὸν ἐξέβαλεν οὐκ ὀλίγον, καὶ τῶν πρὸ δύο ἡμερῶν διαλυθέντα, καὶ σχεδὸν κατασραφέντα, ὑπὸ τῆς ἐκεῖ μενούσης φρουρᾶς ἐσύναξε, καὶ ὤρμησε μετ' ἀλλαλαγμῶν· ἐκυρίευσε τὰ προάστεια, καὶ ἀπετέφρωσεν αὐτὰ, φονευθέντων πολλῶν. Σπεύσατε καὶ σώσατε αὐτήν· εἰς κίνδυνον γὰρ ἐστὶ μέγαν. Ταῦτα εἰπὼν ἀσθμαίνων καὶ τρέμων, ἐξέπνευσε. Κήρυκες ἐξῆλθον ἐν τῷ ἅμα μετὰ σαλπίγγων, καὶ ἡ πατρίς κινδυνεύει ἐφώναζον· καὶ εἰς τὰ ὄπλα τοὺς στρατιώτας ἐκάλουν.

Τεταραγμένοι ἔτρεχαν τότε μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Στρατάρχου· καὶ μὴ εὐρόντες ἐδίωκον, σπεύδοντα νὰ προλάβῃ τὸν ἐχθρὸν, μὲ ὅσους εὐρέθη πρὶν κυριεύσῃ τὴν Σχολήν. Ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν πρὶν αὐτοὶ φθάσουσι, ἐκυριεύθη. Οἱ μαθηταί, οἱ διδάσκαλοι, οἱ φρουροί, πάντες κατεσφάγησαν, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἔγινε πλέον κύριος, καὶ αὐτῆς, καὶ τῆς πέριξ θέσεως· καὶ ἠτοιμάζετο νὰ στρατεύσῃ

καὶ κατ' αὐτῆς τῆς πόλεως. Ἄλλ' ἡ ἑξαφνος τοῦ Στρατάρχου ἐμφάνισις ἐμπόδισε τὸν βάρβαρον τοῦ σκοποῦ, καὶ ἔμενε φρουρούμενος ἐντὸς τῶν τειχῶν τρέμων. Πολιορκεῖται. καὶ μένει πολιορκημένος μέχρι πρωΐας, ἀλλὰ δὲν παραδίδεται· ἐπιμένει νὰ ἀποθάνῃ ἐντὸς τῶν τειχῶν, πολεμῶν, παρὰ ἑκτὸς, φεύγων. Ὁ Στρατάρχης ἐξάπτεται θυμοῦ, ἀνασπᾷ τὴν ῥομφαίαν του, καὶ ῥίπτεται ὡς λέων μὲ διακοσίους ῥομφαιοφόρους, κατὰ τριεχιλίων βαρβάρων, φρουρουμένων ὄντων εἰς λοφίσκον τινά. Κυριεύει αὐτὸν, σφάζει χιλίους, αἰχμαλωτίζει πεντακοσίους· τοὺς δ' ἄλλους σφάζει διώκων μέχρι τῶν πυλῶν τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν ἦτο ὁ Στρατάρχης αὐτῶν, μετὰ τῆς λοιπῆς στρατιᾶς τῶν βαρβάρων καὶ ἀποσύρεται πανστρατιᾶ εἰς τὸν κυριευθέντα λόφον· συνάξει τοὺς φονευθέντας ἐχθροὺς, σκυλεύει καὶ εἰς πῦρ παραδίδει, τοὺς δ' αἰχμαλώτους ἀκρωτηριάζει, βασανίζει, καὶ τέλος καίει ζῶντας. Ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν ἀκολούθως, ξιφῆρης καὶ γυμνὸς μὲ ὀκτακοσίους· πληγόνεται ἀπὸ λίθου μέγαν ῥιφθέντα κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξέρχεται, ἀλλὰ πάλιν εἰσέρχεται ἐξαγριωμένος, κυριεύει τὰ πλοῖα μόνον μείναντα, ἐπιβιβάζει ναύτας, καὶ κατὰ προσταγὴν τοῦ πλέουσι πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν, (λιμένα τῆς πόλεως), αὐτὸς δὲ μένει πολιορκῶν.

Οἱ ἐχθροὶ τότε στερηθέντες τῶν πλοίων, ἐλυπήθησαν μέχρι θανάτου, εἶχον γὰρ κατὰ νοῦν περὶ τὰ μέσα νυκτὸς νὰ ἐξέλθουν τῆς Σχολῆς, καὶ νὰ σωθοῦν εἰς τὰ πλοῖα, καὶ νὰ ἀναχωρήσουν· ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῶν ἐμνηδενίσθη. Πολιορκημένοι δὲ μένοντες ἡμέρας δεκαπέντε, καὶ τροφῶν ὑστερούμενοι, καὶ καθημερινῶς φονευόμενοι εἰς τὰς ἐξόδους αὐτῶν, ἀπεφάσισαν ἐπὶ τέλος νὰ ἐξέλθουν καὶ νὰ σωθοῦν διὰ τοῦ ξίφους. Τὴν δεκάτην γοῦν ἐβδόμην ἡμέραν τῆς πολιορκίας, ὅτε τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ἐβασίλευεν, ἐξῆλθον πάντες τῶν

φυλακῶν κοιμωμένων. καὶ σφάζαντες αὐτοὺς ἔφευγον πρὸς τὴν πόλιν, ἵνα κυριεύσουσιν αὐτήν· ὑπερέβαινε γὰρ ἅπας ὁ στρατὸς τοῦ ἐχθροῦ τὸν ἑξακισχίλιον ἀριθμὸν.

Τούτων ἐξεληθόντων καὶ φευγόντων ἤδη, ἰδοὺ καὶ διαδίδεται τὸ πῦρ εἰς τὴν Σχολήν, ὅπερ εἶχον βάλει οἱ ἐχθροὶ φεύγοντες, οἱ δὲ φυλάσσοντες αὐτοὺς ἀνεπαύοντο ἀμεριμνούντες εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὕπνου· ἀλλ' ὅτε αἱ φλόγες ἐξῆλθον τῶν θυρίδων καὶ τῶν θυρῶν, ὡς γλώσσαι Ἄδου πύριναι, καὶ ἐκάλυψαν αὐτήν, καὶ ὁ κρότος αὐτῶν ἤδη ἐγένετο τρομερὸς, ἔντρομοι οἱ κοιμώμενοι ἠγέρθησαν μὲ τὰ ὄπλα εἰς χεῖρας, καὶ τὸ ὀρώμενον ὡς ὄναρ ὑπελάμβανον προχωροῦν πρὸς τὰς φλόγας, καὶ τοὺς φύλακὰς των βλέπουσιν κλυσιμέτους εἰς τὰ αἵματα αὐτῶν· ἐξάπτονται θυμοῦ, τρίζουσι τοὺς ὀδόντας των, ζητοῦσιν τὸν ἐχθρὸν, ἀλλὰ πούποτε δὲν φαίνεται καὶ τοὺς πόδας των κτυποῦσιν εἰς γῆν ὀργίλως. Ὁ Στρατάρχης αὐτῶν, ἀνω κάτω τρέχων, καὶ ζητῶν νὰ σῶσῃ τὰς φλόγας, καὶ νὰ σώσῃ τὴν καταφλεγομένην Σχολήν, βλέπει τοὺς ἐχθροὺς φεύγοντας, οὐ μακρὰν ἀφίνει τότε μέρος ἐκ τοῦ στρατοῦ, ἵνα σῶσῃ τὰς φλόγας, διὰ θαλασσίου ὕδατος καὶ μηχανῆς τινός, ἐπινοηθείσης τότε αὐτὸς δὲ παραλαμβάνει τὸν λοιπὸν στρατὸν, καὶ ἀναβαίνει τὸ ὄρος δι' ἄλλης ὁδοῦ παρά τὴν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σπεύδει νὰ προλάβῃ αὐτὸν, καὶ νὰ παραταχθῇ κατὰ μέτωπον αὐτοῦ· ὡς ἔλαφος ἔφευγεν ὑπὸ κυνηγῶν ἐλαυνομένη, καὶ ρυπτόμενος κατὰ πετρῶν καὶ λάκκων, καὶ ὑπερπιδῶν αὐτοῦς, φθάνει τὸν ἐχθρὸν· διαμερίζει τὸν στρατὸν του, ἀφίνει τὸ ἡμισυ αὐτοῦ· εἰς τὰ ὀπίσθια τοῦ ἐχθροῦ, καὶ κελεύει αὐτὸν, ἵνα μὴ κινηθῇ, ἂν τὸν ἐχθρὸν δὲν ἴδῃ φεύγοντα καὶ ἐρχόμενον κατ' αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ, λαβὼν τὸ ἄλλο ἡμισυ ἀνέβαινε, ὡς λαγῶδες, προσεκτικώτατα· ξεπερνᾷ αὐτὸν, στρέφει πρὸς τὰ

κάτω, καὶ ἀναμένει αὐτὸν παρατεταγμένος· τούτου ἀναμένοντος μικρὸν, ἰδοὺ καὶ φθάνει ὁ ἐχθρὸς. Ρίπτεται κατ' αὐτοῦ, καὶ πρῶτον θῦμα πίπτει· ὁ Στρατηγὸς τῶν Ἐχθρῶν. Ἰσοῦφ Χαλίλ Χαλ, ὑπὸ τοῦ ζίφους τοῦ Στρατάρχου τῶν Χριστιανῶν, κόπτει τὴν κεφαλὴν του, καὶ μὲ αὐτὴν εἰς χεῖρας κυνηγᾷ τοὺς βαρβάρους φεύγοντας· σπεῖρει τὸν ὄλεθρον παντοῦ, καὶ τὰ χαμόκλαδα ποτίζει αἷμα. Ὁ δὲ ἐχθρὸς φεύγων, χύνει αἷμα ψυχρὸν ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ, ἀντὶ ὑδρωΐτος, καὶ πίπτει ἀπροσδοκῆτως εἰς τὰς παγίδας, τοῦ ἐνεδρεύοντος σώματος, καὶ περιπλέκονται· ἀλλ' εὐθὺς φθάνει καὶ τὸ διώκων αὐτοὺς σῶμα· κατασφάζουσιν αὐτοὺς μηδενὸς ἐξαιρουμένου, καὶ βιάφονται πάντες, καὶ ζῶντες καὶ νεκροί, εἰς τὰ αἵματα τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπεσον εἰς αὐτὴν τὴν μάχην, ἐκ τῶν ἡμετέρων χίλιοι καὶ τριάκοντα τρεῖς, μεθ' ὧν καὶ στρατηγοὶ δύο. ἐκ τῶν ἐχθρῶν πάντες, καὶ οἱ ἑξακισχίλιοι. Ἐξολοθρεύσαντες δὲ τὸν ἐχθρὸν κατακράτος· ἔτρεχον νὰ σώσουν τὴν Σχολῆν, σθενυομένην ἤδη· φθάσαντες δὲ, καὶ σθέσαντες, χωρὶς νὰ σώσουσι τί, ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν ἄτινα καὶ μέχρι σήμερον σώζονται, ἔμενον ἀναπαυόμενοι μέχρις ἡλίου ἀνατείλαντος.

Ἀνατείλαντος τούτου, καὶ τοῦ στρατοῦ ἐγερθέντος ὅλου, ἐσύναξαν τὰ διασωθέντα λείψανα πρῶτον, (ἄτινα ἀπεδείκνυον τὴν λαμπρότητα καὶ τὸν κολοφῶνα τῆς Σχολῆς), καὶ δεύτερον τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, θέσαντες αὐτοὺς κατὰ στοίχους, καὶ τρίτον τῶν ἐχθρῶν κατὰ σωρούς. Ἐπειτα πέμφας ἄγγελον ὁ Σρατάρχης εἰς τὴν πόλιν, διεκοίνωσε πάντα τῇ βουλῇ καὶ τῷ κλήρῳ. Συνελεύσεως δὲ γινομένης εἰς τὴν θέσιν λεγομένην Πλάτταν, (1) ἐνεδύθησαν τὰ πένθημα διὰ

« Ἡ ἀγορὰ δὲ γινε τῆς πόλεως ἢ Πλατεῖα καὶ Πλάττα καταχριστικῶς, ἢ ἄγαλμα τῶν Μυρῶν ἔφερε ἐν τῷ μέσῳ, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἔληγον εἰς ὄψιν,

ψηφίσματος· καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν ἅπανα ἡ πόλις πρὸς τὸ
θάψαι τοὺς νεκροὺς αὐτῆς. Ὁ θάνατος τῶν στρατηγῶν κατελύπησεν αὐτοὺς μέχρι
θανάτου· καὶ πρὸ πάντων ἡ σχεδὸν ἀποτεφρωθεῖσα Σχολή,
ἡ δόξα τῆς νήσου. Μὴδὲν ἐθεώρησαν τὴν νίκην, ἀν καὶ τὸν
ἐχθρὸν ἠφάνισαν κατακράτος καὶ κατέσφαξαν ἕως ἑνός.
Πέμπτη ἦτον ἡ ὥρα, μετὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν, καθ'
ἣν ἡ πόλις ἐξῆλθε, πενθηφοροῦσα, καὶ ἐβδόμη καθ' ἣν ἔφθα-
σεν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαθυῶνος· νεκρὰ ἔμεινεν ἡ πόλις
εἰδοῦσα τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς νεκροὺς, τὴν Σχολὴν τετε-
φρωμένην, καὶ τὰ πλεῖστα ἀριστουργήματα τῶν ἀνδρῶν
αὐτῆς συντετριμμένα καὶ ἀποτεφρωμένα. Πλησιάσαντες δὲ,
οἱ μὲν ἄνδρες αὐτῆς πρῶτοι ἔλαβον τὰς περικεφαλαίας
αὐτῶν, καὶ χαμαὶ ἄφησαν· εἶτα τὴν κόμην κοσμήσαντες διὰ
κτενός, ἔρριψαν ἐπὶ τῶν νώτων· καὶ χεῖρας καὶ πόδας ἐκα-
θάρτησαν διὰ θαλασσίου ὕδατος, καὶ θώρακα καὶ ξίφος ἐκά-
λυψαν μὲ πένθημα· καὶ βραχίονας μέχρις ἀγκῶνος γυμνώ-
σαντες, μὲ ροδόχροον ὕφασμα ἐκάλυψαν· (ἀφιερωμένον γὰρ
ἦν τὸ χρῶμα τοῦτο ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους εἰς τοὺς ἐν πολέμῳ
πεσόντας νέους, κυρίως δὲ τοῖς στρατηγοῖς). Εἶτα καὶ τὴν
χλαμύδα ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου ἐκρέμασαν, διὰ μέσου
κόμβου σταυροειδοῦς· καὶ τούτου γινομένου, ἔλαβον τὰς
περικεφαλαίας, ἐσταύρωσαν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἔμεινον
ἰστάμενοι κατὰ στοίχους. Αἱ δὲ γυναῖκες, πλησιάσασαι τοὺς

» καθιδρυμένοι ἐπὶ λίθων ἐρυθρῶν ὁμοίων τάφων τὸ στήμα· κύκλῳ δ' αὐ-
» τῶν θρόνοι· δέκα δὴ δύο μέλαγες ἴσταντο δικαστῶν, καὶ ἄλλος παρά τῶν
» Μοιρῶν ἔκειτο, μέλας τ' ἄνω, λευκὸς τὰ κάτω, εἰς δὲ ὃ δικαζόμενος
» ἐκάθητο· καὶ ἐν μέσῳ τῶν τε δικαστῶν καὶ δικαζομένου κάτοπτρον μέγα,
» βασταζόμενον ὑπὸ τῶν Ἑρινύων, δι' οὗ οἱ δικασταὶ καὶ δικαζόμενος τοὺς
» χαρακτηριστῆρας ἑαυτῶν ἐθεώρου, δεικνυμένων ὑπὸ τοῦ Κέρβερος, τοῦ καθη-

νεκρούς, ἔλαβον αὐτούς, ἐγύμνωσαν καὶ ἐκαθάρῃσαν· καὶ καθάρισαντες ἔστρωσαν σινδόνας, καὶ ἐναπέθησαν αὐτούς ἐπ' αὐταῖς, ἀλειψαν μῦρον, καὶ ἐνέδυσαν αὐτούς ἱμάτια καθαρά· (ἔθος ἦτον καὶ τοῦτο τῆς νήσου· τότε μόνον ἐκαθάριζον τοὺς νεκρούς τῆς μάχης, ὁπότε ἐπιπτε καὶ στρατηγὸς νεκρὸς, εἰ δ' ἄλλως οὐκ ἐθεώρουν αἰσχος αἱ γυναῖκες, ἐν περιπτώσει τοιαύτῃ τοῦ γυμνώσαι τοὺς νεκρούς παρρησίᾳ λαοῦ). Ἐἶτα περικυκλώσαντες αὐτάς, ἔκλειον τύπτοντες τὸ στήθος αὐτῶν, καὶ ἐμυρολόγουν κατὰ σειράν, προτιμωμένων πάντοτε τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν αὐτῶν, ὥρας τρεῖς· μετὰ αὐτὴν καταγοητικὴν δύναμιν ἐμυρολόγουν, ὥστε δύναμαι νὰ εἶπω ἄνευ ὑπερβολῆς· καὶ αἱ πέτραι ἔκλαυσαν. Τοιαύτην ἐκ τοῦ προχείρου γυναικεῖαν ποίησιν ποῦποτε δὲν ἤκουσα· λέγω γὰρ τοῦτο ὡς τυχὼν οὐχὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, ἀλλ' εἰς ἄλλην ὅτε ἐπεσεκέθην τὴν νῆσον. Μετὰ τὸ κλαῦσε δὲ τῶν γυναικῶν, ἀρχονται θρηνοδῶς οἱ σαλπικταί, τὸν θρηνώδη σαλπικτὸν, καὶ οἱ σαμβύκαι τὸν σαμβυκισμὸν· τριακόσιοι ἐξ ἑνός, καὶ τριακόσιοι ἐξ ἄλλου μέρους· ὥστε καὶ πραγματικῶς γέγονεν ἡ κοιλὰς τοῦ κλαυθμῶνος, τούτων παυσάντων (μετὰ ἡμίσειαν ὥραν) ἀναβαίνει τὸ βῆμα ὁ στρατάρχης ἐστεφανωμένος με ἐλαίας, καὶ με ξίφος γυμνωμένον, ὅλως πενθηφορῶν, ἐκφωνεῖ τὸν ἐπιτάφιον καὶ ἐπι-

» μένου ἐπ' αὐτῶ. Ἔργον Στεραόπου Κνιδίου, καὶ δῶα δέκα ἑκατὸν ἐνιαυ-
 » τῶν. Μέχρις ἡμερῶν ἡμῶν ἐσώζοντο πάντα. Κατέστρεψε δὲ Ταῦρος
 » Τανταύρου ὁ Σαμοθράξ μετ' ἄλλων, ἐν μιᾷ νυκτί, ἐκδικούμενος τὸ
 » αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Καὶ Ἀπόλλωνος ἐπὶ ἄρματος ἔφερε, καὶ Ἑρμοῦ
 » ἐπὶ χελώνης· ἔργον, Φιλέως τοῦ Συμαίου, ὀκτὼ ἑκατὸν ἐνιαυτῶν». Ἐν
 τῆς ἀνεκδότου Ποικίλης Ἱστορίας τοῦ Λαοσατέφου.
 Τὴν σήμερον καλεῖται Πλάτζα, θείας μικροῦ λόγου ἀξία, γεμισθεῖσα
 ἀπὸ οἰκοδομᾶς· μέρος αὐτῆς μικρὸν φυλάσσεται κενόν, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει
 ὡς ἀγορὰ τῶν κατοίκων. Σ. τοῦ Ε.

νίκιον, και ἀσπάζεται τούς στρατηγούς ἐπὶ τέλους, θέτει στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, και ξίφος με δάφνην κεκοσμημένον· διατάττει τούς πολίτας ἵνα ἄρουν τὰ σώματα ἐπὶ τῶν ὤμων, και αὐτὸς ὁδοιπορεῖ πρὸ τῶν πτωμάτων ἀσκεπῆς, με ξίφος τεταμμένον, και μετ' αὐτὸν τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ· πρὸ αὐτοῦ δὲ προπορευόντο ἄνδρες δέκα, με τὰς κεφαλὰς τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀγαρηνῶν, και λοιπῶν προκρίτων, και με τὰς σημαίας αὐτῶν, και πρὸ αὐτῶν τὰ σύμβολα τῆς θρησκείας τῶν χριστιανῶν. Ὅπισθεν δὲ τοῦ στρατάρχου και ἥμισυ τοῦ στρατοῦ. Ὁ Ἀρχιερεὺς, οἱ ἱερεῖς, και οἱ ἱεροδιάκονοι αὐτῶν· πέντε σημαῖαι μελαναὶ ἔχουσαι σκελετὸν ἀνθρώπου, και ἐκ τῶν δύο μερῶν, μετ' αὐτῶν τὰ πτώματα τῶν στρατηγῶν, ἐπὶ πεπλεγμένων ἀνθοφόρων κραμβάτων, και ἐπ' αὐτῶν τὰ πολεμικὰ τῆς νίκης σύμβολα· οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτῶν, ὅπισθεν τῶν κραμβάτων ἐλαιοστεφανωμένοι, και μετ' αὐτῶν τὰ λοιπὰ πτώματα, ἔχων καθ' ἓν τούς συγγενεῖς του· και ὅπισθεν πάντων τὸ ἥμισυ τοῦ στρατοῦ.

Οὕτως δὲ τούτων πορευομένων πρὸς τὴν πόλιν, ἰδοὺ και ἄρχεται ἡ νεκρικὴ ἀκολουθία, ψαλλομένη ὑπὸ τῶν ψαλτῶν και τοῦ κλήρου, και μετὰ τὸ παῦσαι αὐτῆς διεδέχθησαν οἱ θρήνοι, τῶν σαλπίγγων και σαμβύκων, και τούτους τὰ καταγοητευτικὰ μυρολόγια τῶν γυναικῶν, και πάλιν ἐναλλάξ· οἱ δὲ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκωδώνιζον πενθήμως, ἅμα ἡ πρώτη σάλπιγξ ἤρχισε.

Με τοιαύτην γοῦν τάξιν βαδίζοντες ἔφθασαν εἰς τὴν πόλιν, μετὰ κόπου πολλοῦ, διὰ τὸ ἀνώμαλον τοῦ τόπου. Φθάσαντες δὲ, ὑποδέχονται αὐτούς οἱ ἐν τῇ πόλει, γέροι, γράϊαι πενηθοροῦντες, και μακαρίζοντες, και ἡ φρουρὰ με πενηθίμους σημαίας, και τροπαιοφόρα σύμβολα, και ἀσπάζεται τὸν

Στρατάρχην αὐτῆς ἐν πλήρει παρατάξει· καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἀφέντες τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, ἔφεραν θρόνον καὶ ἐκάθησαν τὸν Ἀρχιερέα· καὶ μετ' ὀλίγων στιγμῶν ἀνάπαυσιν, ἤρξατο ἐγκωμιάζειν καὶ μακαρίζειν τοὺς πεσόντας, ὡς ὦραν μίαν· εἶτα καταβάς ἔλαβε τοὺς χρυσοῦς στεφάνους τῶν πεσόντων στρατηγῶν, καὶ ἀσπασθεὶς αὐτοὺς ἔκλαυσεν· εἶτα ἐπάρας τὰς χεῖράς του εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ὁμοῦ μὲ τὸν λοιπὸν κληρὸν, ἐδέετο τοῦ πανοικτήρμονος Θεοῦ. Μετὰ ταῦτα σαλπίσαντες καὶ ἀλλαλάζαντες, ἐμερίσθησαν κατὰ συνοικίας, καὶ ἔλαβεν ἑκάστη τοὺς νεκροὺς αὐτῆς, καὶ ἔφεραν εἰς τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν, καὶ ἤνοιζαν τοὺς τάφους τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ ἔθαψαν αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς μετὰ θρησκευτικῆς καὶ τακτικῆς ἀκολουθίας· τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐμβάσαντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ ὁ Στρατάρχης καὶ Ἀρχιερεὺς σὺν τῇ λοιπῇ στρατιᾷ μὲ τὴν τάξιν, ἄφησαν αὐτοὺς ἐν αὐτῷ ἡμέρας τρεῖς, καὶ τὸ πλῆθος ἠσπάζετο αὐτοὺς. Ὁ δὲ στρατάρχης λαμβάνει μέρος τοῦ στρατοῦ, τὸν Ἀρχιερέα, καὶ τοὺς προὔχοντας, καὶ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ αἵματηρὸν Ἐμπόριον· καίουν τοὺς νεκροὺς τῶν ἐχθρῶν ἐν θριάμβῳ, καὶ πάλιν ἐπανερχονται εἰς τὴν πόλιν, ἀναπαύονται καὶ παρασκευάζονται διὰ τὴν μακαρίαν τῶν νεκρῶν, καὶ ταφὴν τῶν στρατηγῶν.

Ἀνατέλει ὁ ἥλιος τῆς τρίτης ἡμέρας, καὶ ἡ πόλις παρασκευασμένη οὕσα, εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν οὐχὶ μὲ πένθημα πλέον, ἀλλὰ μὲ χαρμόσυνα· ψάλλεται ἀκολουθία ἀναστάσιμος, καὶ διάφοροι λόγοι ἐκφωνοῦνται ἐπὶ ἁμβωνοῦ· μὲ μῦρα τότε βαντίζουσι τοὺς νεκροὺς, καὶ μὲ διάφορα ἄνθη καλύπτουσι αὐτοὺς, καὶ τέλος, πλησιάζει ὁ Στρατάρχης μὲ τοὺς στρατηγοὺς του, σηκώνουσι τὰς κλῖνας τῶν νεκρῶν, καὶ ἐξέρχονται, κυματιζομένου τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας, καὶ τῶν κρασπέδων τῆς αἵματοβάπτου χλαμύδος αὐτῶν

καὶ μὲ μύρα λούονται ὑπὸ τοῦ πλήθους, ἐν ᾧ τῆς ἐκκλησίας ἐξήρχοντο, ἐστεφανωμένοι καὶ εὐφημούμενοι με τοὺς νεκρικοὺς κραβδάτους εἰς τὸν ὦμον· θέτουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τοὺς τάφους τῶν πατέρων αὐτῶν, ἀφ' οὗ τρεῖς τὴν ἐκκλησίαν περιῆλθον εἶτα σηκώσαντες, ἤνοιξαν αὐτοὺς· ἔλαβον τὰ γεγυμνωμένα ὅστ' αὐτῶν πατέρων αὐτῶν, ἔπλυναν μὲ οἶνον ἄκρατον, ἐπότισαν μῦρον, καὶ, θέσαντες αὐτὰ εἰς κιβώτια χρυσᾶ, ἐστεφάνωσαν. Μετὰ ταῦτα δ' οὖν ἄραντες καὶ αὐτὰ καὶ αὐτοὺς οἱ συγγενεῖς αὐτῶν, μετὰ τὸ σκεπᾶσαι τοὺς τάφους, ἐξῆλθον ἐν θριαμβῶ παιανίζοντες, προπορευομένων τῶν χρυσῶν σημαίων, καὶ τῶν παμμεγέθων χρυσῶν στεφάνων. Φθάσαντες δὲ εἰς τὸν ἀπέναντι ἀριστερὸν λόφον τῆς πόλεως, εἰς ἣν θέσιν ἐμελλον θάψαι αὐτοὺς, ἔθεσεν εἰς λάρνακας γλυπτὰς, ἐκ μαρμάρου λευκοῦ, καὶ εἰς τοὺς δακτύλους αὐτῶν περάσαντες πολυτιμώτατα δακτύλια, ἐσκέπασαν καὶ ἔθαψαν ἐν παρατάξει καὶ τρόπαιον (1) ἐπὶ τροπαιοῦ ὠκοδομήσαντες περὶ τὰς λάρνακας αὐτῶν μετὰ ἡμέρας τριάκοντα, ὑψωσαν ἐπ' αὐτῶν τοὺς ἀνδριάντας αὐτῶν.

(1) Μέχρι τῆς σήμερον σώζεται τὸ ἀναφερόμενον τρόπαιον, ἀλλὰ μόνον τὸ ἥμισυ, μὲ περιφέρειαν ἐκτεταμένην, ἐκ λίθων μεγάλων κατὰ τὴν παλαιὰν ἀρχιτεκτονικὴν, ἀλλὰ τοῦτο ἀποδίδεται εἰς πολλὰ ἀρχαιοτέρων ἐποχῆν ὡς ὁ Θουκυδίδης μνημονεύει « Μετὰ δὲ τοῦτο οἱ μὲν Πελοποννήσιοι, εἰς Κνίδον κατάρσαντες, καὶ ἑυμμεγέθων τῶν ἐκ τῆς Καύνου ἑπτὰ καὶ εἴκοσι νεῶν αὐτοῖς, ἑμπάσαις πλεύσαντες, καὶ τροπαιοῦ ἐν τῇ Σύμῃ στήσαντες, πάλιν εἰς τὴν Κνίδον καθωρμίσαντο». Βιβλίον Η'. 42 καὶ οἱ λογιώτεροι τῶν κατοίκων οὕτως δοξάζουσιν. Βεβαίωτο δὲ τοῦτο καὶ ὁ Λασκότροφος « φέρει δὲ γε καὶ τρόπαιον Λακεδαιμονίων ἢ Σύμῃ νήσος τὸ σώζομενον, ἃ καὶ Θουκυδίδης μέμνηται ». Πειθάνον ὅμως ἀνα τοῦτου τὰ ὑψῶθη τὸ ἀναφερόμενον, ὡς ὁ Μελέτιος σαφηνίζει, λέγων· « τροπαιοῦ ἐπὶ τροπαιοῦ ». Ἡ θέσις αὕτη καλεῖται τὴν σήμερον Μύλο, ὄνομα δὸθεν ἀπὸ τοῦ ἐσῆτι ὑπάρχοντα· τρεῖς ἀνεμομολοῦσι· πλησίον τοῦ τροπαιοῦ, ὑπάρχον μάνδρα αἰγῶν.

Μετὰ τὴν ταφὴν γοῦν τῶν λαρνάκων, ἔφαγον τὴν μακαρίαν, ἐπανηγύρισαν, καὶ διάφορα γυμνάσματα ποιήσαντες, εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν τὸ ἑσπέρας, χορεύοντες, καὶ ἐξεφαινωμένοι.

Παρῆλθον δὺς ἔτη μετὰ τὴν μάχην ταύτην, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νήσου αἰσθανθέντες ἐπαισθητὴν ζημίαν, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Σχολῆς αὐτῶν, ἀνήγειρον αὐτὴν λαμπρότεραν τῆς πρώτης· ἀλλ' ἡ λαμπρότης αὐτῆς ἐκρέματο εἰς τὴν οἰκοδομήν, καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλο, δι' ἀρκετὸν καιρὸν.

Μετὰ ταῦτα δὲ, ἐξῆλθον λόγιοι οὐκ ὀλίγοι· ἐξ ὧν καὶ Διόρουπος ὁ Συμαῖος, ὁ γράψας τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν εἰς βιβλία ἐξήκοντα· καὶ Θεόδοσμος ὁ Βυζάντιος, ὁ τὰ μυστήρια τῶν Αἰγυπτίων γράψας, εἰς βιβλία ἑπτὰ· καὶ Ἐπίτριτος τὰ Κνιδικὰ, Χιακὰ, Βυζαντινὰ, καὶ τὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σύμης, εἰς βιβλία δέκα· ἐξ οὗ καὶ τὰ πλεῖστα, ἔρανίσθην· καὶ Δάφνος ὁ Χῖος, τὰ Μαθηματικὰ αὐτοῦ, εἰς ὀκτώ, καὶ Κόρδομος ὁ Θεσσαλονικεὺς, τὰ νεκρικὰ εἰς ἓν, καὶ Κεράπολος ὁ Θράξ, τὰ ἀστεῖα εἰς δύς, καὶ τὰ Περσικὰ εἰς ἕξ· καὶ Πάριμος ὁ Ἰωαννήτης τὰ περιοδικὰ αὐτοῦ εἰς πέντε· καὶ Εὐπύλαρος ὁ Κεφαλλῆν τὰ ἔθνη τῶν ἐθνῶν εἰς τριάκοντα, καὶ τοὺς βίους τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τοῦ κόσμου, εἰς τριάκοντα, καὶ τρία, ἦν, καὶ Τριακοτατριὰδαρ ὠνόμασεν, Ἀλλὰ πάλιν κατεστράφη ἀπὸ τὴν εἰσβολὴν πολλῶν βαρβάρων, καὶ γῆς Μαδιᾶν γέγονε.

Τὴν νῆσον ταυτην, ἐπεσκέφθην καὶ γὼ, τῷ χιλιοστῷ διακοσιοστῷ τριακοστῷ τρίτῳ ἔτει, πρὸς ἐξιχνίασιν τῆς ἀληθείας. Ἐκεῖ μείνας καιρὸν ἰκανόν, καὶ σχετισθεὶς μὲ τοὺς προὔχοντας τῆς νήσου, ἠδυνήθην νὰ εὔρω τὴν ἀλήθειαν, ὡς προέγραψα, βασιζόμενος οὐχὶ εἰς λόγους μόνον τῶν ἐντοπίων, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τὰ συγγράμματα τῶν προγόνων αὐτῶν, τὸ περισσότερον, ἐξ

ὦν καὶ πολλὰ ἔλαβον εἰς χεῖρας· οὐκ ἤξιώθη ὁμῶς εἰδεῖν τὴν σχολὴν αὐτῆς ὡς ἦτον ἀκοδομημένη. Ἐρείπια μόνον εἶδον μεγαλοπρεπέστατα, καὶ διακοσίους γιγαντιαίους κίονας Ἴωνικῆς τέχνης, ἀποδεικνύοντας τὸ μέγεθος, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῆς, καὶ πολλοὺς ἀνδριάντας, καὶ εἰκόνας πεφυλαγμένας, ὡς ἐρρέθησαν ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ.

Ποταμηδὸν δάκρυα συναδελφέ μου ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μου, ἅμα ἤλθον καὶ ἐστάθην ἀπέναντι τῶν ἐρείπιων αὐτῆς· δύο καιδεκα πύλας παμμεγέθεις ἠρίθμησα, καὶ χιλίας θέσεις θυρίδων. Τεῖχη ξηρὰ ἔβλεπες, καὶ δένδρα συκῆς, ποιῶντα τὴν ὄροφὴν αὐτῆς· τέττιγες ἐθρήνουν, καὶ ὄφεις ἐσύριζον· καὶ ἐγὼ ἀπὸ μακρὰν ἔβλεπον, καὶ ἤκουον, καὶ νὰ εἰσέλθω δὲν ἐτόλμουν· ὁ συριγμὸς τῶν δρακόντων μὲ ἐφόβησε τόσον, ὥστε ἐδειλίασα, καὶ ἐπιστρέψαι ἤθελον μὲ λύπην μου· ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἐνθαῦρυνθεις παρὰ τοῦ συνοδοιπόρου μου, εἰσῆλθον ἀφόβως μετ' αὐτοῦ, πατῶν τὰ στίλβοντα κιονόκρανα, δακρύων μ' ὅλις εἰσῆλθον, καὶ οἱ τέττιγες ἔπαυσαν, καὶ ἐγὼ ἔτρεμον ὄλως· ἄνω κάτω ἔβλεπον, καὶ νὰ προχωρήσω ἐφοβούμην· φοβισμένως στρέφω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ μιᾶς συκῆς γιγαντιαίας. Ἠράσθην τὴν καλλονὴν αὐτῆς καὶ τοὺς ὠραίους καρπούς τῆς καὶ ἤπλωσα, ὡς ἄλλη Βύα, εἰς τὸν πλησιάζοντα κλῶνα αὐτῆς ἵνα κόψω καὶ γευθῶ τοῦ ῥοδοχρόου καρποῦ αὐτῆς. Ἀλλ' ἀπλώσας, καὶ κόψας, καὶ τὸν γλυκὺν καρπὸν αὐτῆς γευθεις, ἐμεθύσθην τῆς γλυκύτητος, καὶ δευτερῶσαι ἐτόλμησα· μόλις γοῦν ἤπλωσα, καὶ ἔχιδνα τρομερὰ, ρίπτεται κατ' ἐμοῦ ἐκ τῆς συκῆς, καὶ τυλίσσεται τοῦ τραχήλου καὶ τῶν χειρῶν μου, καὶ τύπτειν ἐξήτει τὴν σάρκα μου· ἰδρῶς θανάτου ἔρρευσεν, ἐκ τῶν πόρων μου τότε, καὶ φωνὰς ἀγρίας ἔβαλον, καὶ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν· αἱ ἀλλεπάλληλοι φωναί μου ἀντήχησαν, καὶ τὸν

προχωρήσαντα συναδελφόν μου ἐτάραξαν, καὶ πρὸς τὸ βοηθῆσαι με ἔσπευσε· νεκρὸς ἔμεινε καὶ ἐκεῖνος ἅμα μὲ ἐπλησίασε, καὶ εἶδε τὸν δράκοντα τυλισσόμενον, καὶ σφίγγοντα, τὰς σάρκας μου, Ἄλλ' ἀπεδειλίασεν εὐθύς· ἔσχισε διὰ τοῦ ξίφους του, τὸν ἀρτοφόρον σάκκον του, ἐτύλιξε τὴν ἀριστεράν του χεῖρα, καὶ τοῦ δράκοντος τὴν κεφαλὴν ἔσφιγιξεν, ἐτοίμην οὖσαν νὰ στραφῆ καὶ κατ' αὐτοῦ, καὶ διὰ τοῦ ξίφους τῆς δεξιᾶς, ἐχώρησεν αὐτὴν ἀπὸ τὸ σῶμα, καὶ ἔρριψε μετὰ θυμοῦ· εἶτα κερματίσας καὶ τὸ εἰσέτι ζῶν σῶμά του, τὸ συσφίγγοντα καὶ τύπτοντα τὸ ἔμδον, ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ θανάτου. Εἰς τὸν ὧμόν του ἔθεσέ με, καὶ ἔφευγεν.

Ἀπομακρινθέντες μικρὸν, ἀφησέ με ὑπὸ σκιὰν δένδρου, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ λοφίσκου τινός, μαραμένον κατὰτε τὴν ὄψιν καὶ τὸ σῶμα, καὶ ἀπῆλθε ζητῶν βότανα εἰς τὸν πλησίον ρύακα· μόνος τότε μένων, καὶ τὴν Σχολὴν θεωρῶν, μὲ ὀφθαλμοὺς δακρυρρόουντας, ἐταλάνιζον καὶ τὸν ἑαυτόν μου, καὶ τοὺς κατοίκους τῆς νήσου· ἀνάισθητος εἴμην εἰς τὰς πληγὰς τοῦ σώματός μου, καὶ οἱ πόνοι ἔπαυον· ἅμα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου, προσήλωνα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων. Οἱ ἀκροτηριασμένοι ἀνδριάντες, καὶ τὰ ὑπερμεγέθη μάρμαρα τῆς ὄροφης, καὶ οἱ δεκαπενταπήχεις κίονες, καὶ τ' ἄλλα πολυποίκιλα αὐτῆς μαρμάρινα κοσμήματα· τὰ ἐν τῇ παιδιᾷ, καὶ θαλάσση, διεσπαρμένα τῆδε κακεῖσε, ἀντανακλώμενα ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου· ἐθάμβωσαν τοὺς βουρκούδης ὀφθαλμοὺς μου, καὶ ἐσκέπασα αὐτοὺς διὰ τῆς χειρός μου, καὶ ἔτριβον μὲ τὸ τριβόνιόν μου. Ὁ βόμβος τῶν μελισσῶν, ἡ θρηνωδία τῶν τεττίγων, ὁ συρρίγγμος τῶν δρακόντων, ἐθορίθωσαν τὴν ἀκοήν μου, ἐτάραξαν τὸν ἐγκέφαλόν μου, καὶ ἔμεινα ἠλίθιος. Τότε, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτόν μου τρέμοντα, καὶ τοὺς πόνους μου δρυμνεῖς σηκόνομαι, καὶ πάλιν πίπτω, καὶ ἰδοὺ σαῦραι, καὶ

ἀκρίδες ἐπάνω μου πετοῦν, καὶ φλογίζομαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἰδὼρ ζητῶ, ὁ ἀσκὸς πλησίον μου, καὶ δύναμιν δὲν ἔχω λαβεῖν αὐτόν· δοκιμάζω, λαμβάνω αὐτόν, μὲ ἀγῶνα οὐ μικρόν, καὶ μόλις βρέχω τὰ χεῖλη μου, καὶ πίπτει, ὁ ἀσκός, συνάμα μὲ ἐμὲ, καὶ ποτίζει ἀντ' ἐμοῦ τὴν φλεγομένην γῆν.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἰδοὺ καὶ ἔρχεται ὁ σωτὴρ μου μὲ τὰ βότανα εἰς χεῖρας, μὲ πλησιάζει, μὲ λαλεῖ· ἀλλ' ἡ ἀναρθρὸς φωνή μου, ἐκίνησεν εἰς δάκρυα αὐτόν, καὶ ἄφησε τὰ βότανα· μὲ γυμνώνει τότε, καὶ μὲ τὰ βότανα μὲ τρίβει ἰσχυρῶς, ὡς ὄραν μίαν· καὶ αἱ μελαναὶ σάρκες μου ἤρχισαν νὰ λαμβάνωσι τὸ φυσικόν τους χρῶμα, καὶ πόνοι νὰ παύωσιν ὅπως οὖν. Ἐπαναλαμβάνει τὴν πράξιν, ἀφ' οὗ τὸ σῶμά μου ἐχάραξεν εἰς πολλὰ μέρη, διὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ, καὶ μελανὸν αἷμα ἔτρεξεν ἐκ τῶν χαραγμάτων οὐκ ὀλίγον· βρέχει τὰ χαραγμάτα μὲ ζωμὸν ἄλλου βοτάνου, παρὰ τοῦ πρώτου, καὶ πάλιν ἤρχισε νὰ τρίβῃ. Τότε ἠσθάνθη πόνους δρυμιτάτους, καὶ τὸν θάνατον ἐπεκαλούμην· αὐτὸς δὲ τρίβων με, μὲ με-
μεγάλην ἰσχύν, ἔτρεχεν ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ποταμηδόν, καὶ ἔλεγε· μὴ φοβοῦ, ἰάθεις πλέον· καὶ ἔπαυσε τοῦ τρίβειν ἀφ' οὗ τὸ αἷμά μου εἶδε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτοῦ θέσιν· μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν, αλείφομαι πάλιν παρ' αὐτοῦ, μὲ τρίτον βότανον, διάφορον τοῦ πρώτου, καὶ τοῦ δευτέρου· ἐνδύομαι ὕστερον μὲ τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα, καὶ περιζώνιον, καὶ ἡτοιμαζόμεθα νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὴν πόλιν, ἀλλὰ πλοῖον ἀλιευτικόν, οὐ μακρὰν ἡμῶν ἀλιεύων, μᾶς ἐλευθέρωσε τῆς πολυπόνου ὁδοῦ· οἱ γὰρ ἐν αὐτῷ ἀλιεῖς, ἀκούσαντες τὰς κραυγὰς ἡμῶν, ἐπλησίασαν τὴν παρχλίαν, καὶ ἀλτάραντες δύο ἐξ αὐτῶν, εἰς τὴν γῆν, ἔδραμον πρὸς βοήθειαν ἡμῶν, καὶ ἔφερον ἡμᾶς εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εὐχαρίστως· καὶ στρωμνὴν ἡτοιμάσαν μοι, εἰς ἣν καὶ ἐκλινον· καὶ εὐθὺς τὴν πύρραν

τοῦ σκάφους, ἔστρεψαν πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν λιμένα τῆς πό-
 λεως αὐτῶν. Ἐγὼ δὲ κλίνας ἐπὶ τῆς στρωμνῆς, καὶ τῆς
 ἀλγηδῶνος ἀφείβεις, ἔσυραν τὴν προσοχὴν μου, τὸ κοπηλά-
 τημα τῶν νκυτῶν, ὁ φλοῖσθος τῆς θαλάσσης, καὶ ὁ οὐριος
 ἄνεμος· ἐκάμμουσα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἐδόθην εἰς
 τὸν ὕπνον, καὶ ἠγέρθη, ὅποτε τὴν μικρὰν ἀγκυραν ἤκουσα
 νὰ ρίψωσιν· ἐγερθεὶς δὲ, καὶ ἀποβάς τοῦ σκάφους, ἔλαβόν με
 δύο ἄνδρες, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν ἔθεσάν με, καὶ εἰς τὴν
 οἰκίαν τοῦ συνοδοιπόρου μου, ἔφεράν με· δύο μῆνας ἔμενον
 κλινῆρης, καὶ μετὰ ταῦτα ὑγιῆς κατέστην, θεραπευόμενος,
 καὶ φιλοξενούμενος ὑπὸ τοῦ συνοδοιπόρου μου Περιλάου
 Σεβαστοῦ.

Ἡ φιλοξενία τῆς νήσου ταύτης, εἶναι σπανιωτάτη· ἱκανὸν
 καιρὸν ἔμεινα εἰς τὴν νῆσον, καὶ τὰ πάντα εἶχον δωρεάν·
 πολλάκις ἐτόλμησα νὰ ἀνταμείψω τὰ δῶρα, καὶ ἐστάθη
 ἀδύνατον· προσβολὴν θεωροῦσιν οἱ κάτοικοι τὴν πληρωμὴν
 τοῦ ξένου, ἐπὶ ὅποιουδήποτε πράγματος. Ὅστις ξένος καὶ ἂν
 ἤθελεν ὑπάγει εἰς τὴν νῆσον, πρῶτον ἤθελε φιλοξενηθῆ ὑπὸ
 τῶν προϋχόντων μῆνας ἕξ, καὶ ἔτος ὀλόκληρον (ἀρκεῖ μόνον,
 ὁ ξένος ἐθέλειν μεῖναι,) καὶ εἶτα ὑπὸ τῶν λοιπῶν. Ἡ φιλο-
 τιμία τῶν κατοίκων, ὡς πρὸς τὸ φιλοξενεῖν καὶ ὑποχρεώ-
 νειν, εἶναι ἀσύγκριτος κατὰ πάντα λόγον. Εἶναι δὲ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις, καὶ χριστιανικώτατοι, φιλόμουσοι, καὶ εἰς τὸ
 ἄκρον εὐθυμοὶ καὶ φιλέρητοι, καὶ ἀμελεῖς, καὶ φιλοτάρα-
 χαι οὐκ ὀλίγον.

Ἐθιμα δὲ, ὁ λαὸς οὗτος τῆς νήσου, ἔχει πολὺ λόγου ἀξία,
 ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐξ ὅσων εἶδον. Ἄρτον δὲ, τρώγουσιν ἡδύτατον
 καὶ λευκώτατον, καὶ κατὰ διαφόρους τρόπους κατεσκευα-
 σμένον· οὐ τὸν αὐτὸν ἄρτον τρώγουσι καθ' ἑκάστην δια-
 φέρει, γὰρ κατὰ τὴν κατασκευὴν, ὡς διαφέρωσι, καὶ αἰ

ἑορταί τοῦ ἑνιαυτοῦ. Ἐκάστη ἑορτή, ἰδιαιτέραν κατασκευὴν ἔχει, ὡς λέξομαι πρὸς διασκέδασίν σου. Καὶ πρῶτον, διὰ τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, ποιῶσι τὰς λεγομένης αὐδοκοῦλλας· ἡ ζύμη αὐτῶν λεπτύνεται ὅσον ἔνεστι κοχλιοειδῶς, εἶτα ἐνοῦται εἰκοσάκις κυκλοειδῶς, ποιῶντες διάφορα σταυροειδῆ κοσμήματα· ὄγκον ἔχουσι ἐνὸς δακτύλου μόλις, καὶ περιφέρειαν τριῶν πηχῶν· ὡὰ δὲ φέρουσι κοσμημένα πέντε, καὶ δώδεκα πολλακίς, εἶτα ἀλείφονται (πρὶν εἰς φοῦρνον βληθῶσι) μὲ ὠν καὶ κρόκον τρεῖς, (γέμουσι τὰ ὄρη τῆς νήσου ταύτης, ἐξ αὐτοῦ τοῦ κρόκου)· τοιαύτας ποιῶσιν ἱκανάς, καὶ διαρκοῦσι μέχρι τῆς ἀναλήψεως, κρεμύμεναι ὡς πολυέλεοι, ἅς καὶ καρναλλὰς καλοῦσιν· αὗται αἱ καρναλλαι ἔχουσι χαλινοὺς, ὡς ὀκτάπους, ἐλικοειδεῖς πρὸς τὰ ἄνω, καὶ ἐπὶ σελέχου εἶναι ἐσηρηγμένοι ἐκ φύσεως· ποιῶσι δὲ καὶ ταρτούρας, ἐκ τηροῦ, βουτύρου, ἀνήθου, μαλάθρου καὶ ἄλλων διαφόρων ἀρωμάτων· ταῦτα πλάθουσι καὶ μάζαν ποιῶσι, καὶ εἰς κέντρον πλακοῦντος βάλλουσι μέρος· εἶτα καλύπτουσι μὲ τὸν αὐτὸν πλακοῦντα καὶ κοσμοῦσι, καὶ σχῆμα λαμβάνει ἡμικυκλείου, ἀλείφουσι τότε μὲ ὠν, καὶ κρόκον, καὶ εἶτα ψήνουσι· ἡ ἡδύτης τοῦ ἄρτου τούτου ὑπερβαίνει πᾶσαν ἄλλην· ποιῶσι δὲ καὶ ἄλλον μετὰ ζακχάρειος καὶ βουτύρου ἐξαίρετον, ὃν, καὶ βουτυρίδας καλοῦσι, καὶ ἄλλους, πολυποικίλους. Ποιῶσι δὲ πλῆθος ἐκ τῶν τριῶν τούτων εἰδῶν, καὶ καθεκάστην τρώγουσι, μέχρι τῆς ἀναλήψεως· πάντες ποιῶσιν, ἀνεξαίρετως. Διὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἀποστόλων, ποιῶσι τὰς ἀκούλας (ὑπ' αὐτῶν λεγομένης) ὠφόροι εἰσὶν αὗται, καὶ καλῶς κεκοσμημένα· τῆς Κοιμήσεως ποιῶσι τὰ ἄζυμα, οὐχὶ ὡς οἱ Ἰουδαῖοι Ἰουδαίζοντες, ἄπαγε! ἀλλ' ὡς χριστιανοί, κατασυνήθειαν. Ζωμὸν ἐρεθίνθων, καὶ ἀρωμάτων εἰς ζύμην ἀντὶ ὕδατος ῥίπτουσι,

καὶ διαφόρως ποικιλίζουσιν· ἡ ἡδύτης τοῦ ἄρτου τούτου ὑπερβαίνει τὴν τῶν ἀμυγδάλων. Διὰ δὲ τὴν τῶν Χριστουγενῶν, ποιοῦσι τὰ συνίγια· ταῦτα πλάττουσι μὲ σήσαμον, καὶ ζυμοῦσι μετ' ἀρωμάτων, τοσοῦτον δὲ σήσαμον ρίπτουσιν, ὥστε καλύπτουσι τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἄρτου· ἡδύτατος γὰρ ἔστι σφόδρα καὶ οὗτος. Ποιοῦσι δὲ καὶ ἄλλα πολυποίκιλα, ἃ, καὶ παρατρέχω. Οἱ ἄρτοι οὗτοι κρέμονται ἐν μέσῳ τῶν οἰκιῶν, ἐπὶ καρναλλῶν, ὡς προείπομεν, κοσμοῦντες τὰς οἰκίας διαφόρως, συγχρόνως δὲ, καὶ εὐωδίας διαφόρους ἐκφέρουσιν.

Ἄδύνατον ἔστι νὰ γευθῆς ἀπὸ ὁποιοῦδήποτε εἶδους, καὶ νὰ εἴπῃς ἀρκεῖ, καὶ ἂν κατὰ κόρον ἤθελες φάγη. Αἱ γεύσεις τῶν δὲν ἀλλάσσουν, καὶ ἂν πεντήκοντα ἔτη μένωσιν ἐπὶ τῶν καρναλλῶν. Ταῦτα ὅλα εἰσὶν ἔργα γυναικεῖα· πάντα γὰρ αἱ γυναῖκες ποιοῦσι, καὶ θερίζουσι, καὶ ἀλωνίζουσι ἢ τουμβλίζουσι (κατὰ τοὺς ἐγχωρίους) καὶ κλαδεύουσι, καὶ τρυγοῦσι, καὶ τὰ πάντα ποιοῦσι. Ἄδύνατον γυνὴ λαβεῖν ἄνδρα, ἂν εἰς ταῦτα δὲνῆναι καλῶς γυμνασμένη· ἅπασαι αἱ γυναῖκες ἄνευ ἐξαιρέσεως εἶναι ὑποκειμέναι εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας. Καὶ οἰκία ἂν οἰκοδομηθῆ, εἶναι ὑποκειμένη ἢ κυρία τοῦ οἴκου ὁμοῦ μὲ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, καὶ ἄλλας, νὰ φέρωσι τοὺς λίθους ὅλους τῆς οἰκίας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν· εἰσὶ δὲ εὐρωστοί, ἕνεκα τῆς ἀόκνου ἐργασίας· οἱ δ' ἄνδρες αὐτῶν διευθύνουσι, καὶ τὴν θάλασσαν ἐμπορεύονται. (1)

Ταῦτα εἰσὶ καὶ ἄλλα, ἅτινα παραλείπω διὰ τὸ σύντομον· ἔχει δὲ ἡ νῆσος αὕτη καὶ πλῆθος ναῶν (2), καλῶς οἰκοδομη-

(1) Αἱ ἀναφερόμεναι συνήθειαι ὅλαι ἀνεξαιρέτως, εἰσέτι ἐπικρατοῦσι.

(2) Μέχρι τῆς σήμερον σώζονται ὀκτὼ ἐκκλησίαι· εἶναι δὲ αὗται· ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος, ἡ τῆς Χαριτωμένης, ἡ τῆς Παναγίας, ἡ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἡ τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἡ τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ, ἡ τοῦ

μένων, και πολυποικιλοτρόπως κεκοσμημένων. Ἡ φιλοτιμία ἐκάστης συνοικίας (1) συνίσταται εἰς τὸ οἰκοδομεῖν και καλ-

Σταυροῦ. Ἐπιφέρει και ἐνάτη, τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, ὑπὸ μιᾶς γυναικὸς κτηθείσης τῷ 1826, ἀλλ' ἀσήμαντος ὡς πρὸς τὰς ἄλλας.

(1) Ἡ πόλις τῶν Συμαίων, διαιρεῖται εἰς ὀκτὼ συνοικίας τὴν σήμερον, και διακρίνεται ἐκάστη ὑπὸ τοῦ ὀνόματος τῆς ἐκκλησίας αὐτῆς ὡς, ἡ τῆς Χαριτωμένης, Χαριτωμένη, και Χαριτωμένηται οἱ ἄνθρωποι. κ.τ.λ. Αἱ δὲ ἐκκλησῖαι αὗται εἶναι μεγαλοπρεπεῖς, κατὰ τὸ ἐσωτερικόν, και ἐξωτερικόν, τὰ τέμπλα αὐτῶν εἶναι σπανίας ἐργασίας, και πεπλουτισμένα ἀπὸ εἰκόνας παλαιάς, Ἡ Παλαιά και Νέα ἔλη εἰκονιζόμεναι ὑπὸ εἰδημόνων χειρῶν λαμπρύνουσι τὰ τοιχεῖα, και σέβας φέρουσι εἰς τὸν ἐρχόμενον, πλουτῶσι δὲ ἀπὸ καταχρύσους σταυροὺς, και ἑξαπτέρυγα, και σπανίους πολυελαίους, κατὰ τὴν τέχνην κ.τ.λ. χάρις εἰς τὸν ἔμφυτον Χριστιανικὸν τῶν κατοίκων θεῖον ζῆλον. Αἱ πλατεῖαι αὐτῶν, (πλατεῖα, ὑπὸ τῶν κατοίκων λεγόμεναι) εἰκασιν ἀρκετὴν ἔχουσαι, περιφράσσονται ἀπὸ τείχεϊ ὑψηλῇ, και στολιζονται μὲ κωδωνοστάσια κομψά ἢ ἐπιφάνεια τῶν πλατειῶν ὅλη, στολιζέται μὲ χάλικας λευκοὺς, και μελανοὺς, ἐντέχνως τιθεμένων. Εἰς τὴν Ποικίλην Ἱστορίαν τοῦ Λαοστέφου βλέπομεν ὅτι, εἰς τὴν θέσιν αἱ σημεριναὶ ἐκκλησῖαι εὐρίσκονται, τὸ πάλαι ἦτον Βωμοί, και ἰδοὺ τὸ χωρίον εἰς μαρτυρίαν. « Ἡ τῶν Συμαίων πόλις, ἐπὶ τὰ ἔφερε » βωμοὺς, τούτων πεδόντων, τῆς σκιας παρελθούσης, και Θεοῦ ζῶντος » ἠγέρθησαν, τετράκις δύο, οἱ σωζόμενοι. Τοῦ Ἀπόλλωνος καέντος, τῆς » Τρισιπαστάτου Θεοτήτος, ἐγείρεται. Ἀράκων κατέστρεψεν Ἀπόλλωνος » βωμόν, Ἡφίστων συνεργὸν ἔχων, και νῆον Τριάδος Θεοῦ Ζῶν- » τος Εὐσέβειος Συμαῖος ἠγείρε, τὴν Ἀλήθειαν ἔχων. Ἀρτέμιδος, Δυκο- » μίδης κατέστρεψε μανιακῶς, και, Χαριτωμένης Θεοτόκου » ὁ αὐτὸς ἠγείρε τῆς κολυμβήθρας ὑγιῆς τὰς φρένας ἐξεληθῶν. Ποσειδῶ- » νος, Ξάνθος κατέσκαψε, και Σταυροῦ, ζάπλουτος Εὐδοκίᾳ ἠγείρεν. » Ἄρεως, πόλις ἐπῆρσε, και τρόπαιον Χριστοῦ Ἀναστάσεως » ἠγείρεν. Ἀθηνᾶς, σεισμός ἐρρίψε, και Θεοτόκου Παναγίας, Ἀγά- » πιος ἠγείρεν. Ἐρμού, Ἄνθιμος ἀρχιερεὺς ἐσκαψε, και Μυροφόρων, (*) » Χέρσος, Κλεόμβροτος, και Χαρίδημος ἠγείραν οἱ ζάπλουτοι. Διὸς Ὀλυ- » μπίου, Εὐδήμος και Νέανθος κατέσκαψαν, και Ἰωάννης και Ἀθανάσιος

(*) Τὴν σήμερον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου.

λωπίζειν τὰς ἑαυτῶν Ἐκκλησίας· καὶ ἔστι καθ' ὅλα ἀξιαί-
πενος τὸ κατ' ἔμοι. Αὕτη γὰρ μόνη ἡ φιλοτιμία ἔφερεν
αὐτὰς εἰς ἀμιλλαν, καὶ ἐμεγάλυνον καὶ ἐλάμπρυνον αὐτάς.

Αἱ ἐξοχαὶ τῆς νήσου γέμουσι ἐκκλησιῶν (1), καὶ τὰ τοιχία

» ἤγειραν, καὶ Ἀθανασίας (*) μελλούσης ἀφιέρωται, καὶ ἄλλην
» οἱ αὐτοὶ ἤγειραν, καὶ Νίκης (**) Χριστιανῶν ἀφιέρωται. Ὁ
» πρῶτος ἐγείρεται δις δις, καὶ ἅπαξ χίλια, τρεῖς ἑκατὸν, καὶ πάλιν
» πεντάκις, καὶ, δύο πέντε τῆς παγκοσμίου δημιουργίας. Ὁ δεύτερος,
» δις δις, καὶ ἅπαξ χίλια, τρεῖς ἑκατὸν, καὶ πάλιν πεντάκις, καὶ, δύο
» πέντε, δύο. Ὁ τρίτος, δις δις, καὶ ἅπαξ χίλια, τρεῖς ἑκατὸν, καὶ πάλιν
» πεντάκις, καὶ, πέντε δεκάκις. Ὁ τέταρτος, δις δις, καὶ ἅπαξ χίλια,
» τρεῖς ἑκατὸν, καὶ πάλιν πεντάκις, καὶ, ἐπτάκις δεκάκις. Ὁ πέμπτος,
» δις δις, καὶ ἅπαξ χίλια, τετράκις ἑκατὸν, καὶ πάλιν πεντάκις, καὶ,
» ἑκτὼ δεκάκις. Ὁ ἕκτος, δις δις, καὶ ἅπαξ χίλια, τρεῖς ἑκατὸν, καὶ
» πάλιν πεντάκις, καὶ, ἐννέα δεκάκις. Ὁ ἕβδομος, δις δις, καὶ ἅπαξ
» χίλια, τετράκις ἑκατὸν, καὶ πάλιν πεντάκις, καὶ, τρεῖς δεκάκις. Ὁ
» ὄγδοος, δις δις, καὶ ἅπαξ χίλια, τετράκις ἑκατὸν, καὶ πάλιν πεντάκις,
» καὶ, πέντε δεκάκις ».

(1) Αἱ διασωθεῖσαι εἰς τὰς ἐξοχὰς ἐκκλησίαι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι Α.
ὁ Παναερμιώτης (τῶν Ταξιαρχῶν βλ. σελ. 18 ἐν τῇ Σημ.). Β'. τοῦ
Μιχαήλ (τῶν Ταξιαρχῶν) ἡ πρώτη μεγαλοπρεπὴς καὶ πλουσία, πρὶν
τῆς ἐπαναστάσεως, ὡς καὶ ἡ δευτέρα, ἀλλὰ δυστυχῶς, ἡ δευτέρα πτωχεύσασα
παντάσῃ πλησιάζει ἤδη εἰς τὴν ἐρήμωσιν· ἀμφότεραι θαυμασταὶ διὰ τὰς
τριπῆγεις καταχρύσους καὶ ζωηράς, ὡς πρὸς τὴν τέχνην, θαυματουργοὺς θείας
εἰκόνας, τοῦ Ταξιαρχοῦ Μιχαήλ, καὶ διὰ τὰς ἐπιτῶν τοιχιῶν ἀγιογραφίας,
τῆς δευτέρας πρὸ πάντων ἡ δευτέρα ἔχει καὶ κυπάρισσον ἀξίαν περιγραφῆς·
μοναδικὸν καὶ σπάνιον φαινόμενον εἶναι ἡ κυπάρισσος αὕτη, ὅλοι οἱ κλῶνες
αὐτῆς ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου ἐκτεινόμενοι ὀριζοντίως ἀρκετὰ μέτρα, λήγου-
σιν ἔπειτα πρὸς τὰ κάτω τὰ ἄκρα αὐτῶν μικρὸν, καὶ συνδεδόμενοι φυσικῶς,
ποιοῦσιν ἀλεξίθεροχον (ὀμπρέλαν) ἀδιάρρηκτον, καὶ ἀδιαπέρασον, οὐχὶ μόνον
ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τοῦ ὕδωρ τολμῶ εἰπεῖν, διότι
τὸ ὕδωρ χυνόμενον, ῥεῖει ἐκ τῶν ἄκρων αὐτοῦ, ὡς ἔχων τὸ ἄνω μέρος αὐ-
τῆς ὑψωμένον μικρὸν, οἱ δὲ ὑποκαθήμενοι λαμβάνοντες ἐπαισθητὴν εὐχα-

(*) Τὴν σήμερον ἐπ' ὀνόματι Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, καὶ Χαράλαμπος
τοῦ ἱερομάρτυρος

(**) Τὴν σήμερον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ.

αὐτῶν ὑψώνουσι τὴν φαντασίαν τοῦ προσευχομένου, καὶ τὸν θαυμασμόν τοῦ θεατοῦ ἐγείρουσι, διὰ τὴν ἐξάαιρετον ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσαν γραφήν. Ἡ ἀρχαία γραφή αὐτῶν, εἶναι

ρίστην, διὰ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ εὐωδίαν καὶ ὡραιότητα, θαυμάζουσι τὸν ποιητὴν, καὶ ἐμπαίζουσι τὸν ἥλιον καὶ τὴν βροχὴν, ὅταν εἰς τοιαύτας ὥρας εὐρεθῶσιν ὑπ' αὐτὴν· (δύνανται δὲ νὰ σκιασθῶσιν ἑκατὸν πεντήκοντα ἄνδρες, εὐρυχώρως καθήμενοι). Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἄγροικοι τινὲς τῶν κατοίκων τῆς νήσου, μὴ γνωρίζοντες νὰ ἐκτιμῶσι τὰ τοιαῦτα φύσεως δένδρα, ἔκοψαν κλόνας τινὰς, καὶ ἠκροτηρίασαν τὸ θεῖον τοῦτο δῶρον, καὶ ἐκινδύνευσαν νὰ κατακοπῇ ὕλη, καὶ κατακαῇ ὡς ξύλον ἄχρηστον, ἀπὸ τοὺς ἀλυτηρίους τούτους, ἂν ὁ ἠγούμενος τῆς μονῆς δὲν ἐπρολάβανεν ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ δένδρου τούτου, εὐθυμουσι πλῆθος Χριστιανῶν τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν (τὴν πανήγυριν τῆς μονῆς) αὕτη δὲ εἶναι ἐκτὸς τοῦ τείχους τῆς μονῆς, διακόσια ἐτήματα περίπου ἀπέχουσα, κατ' ἀνατολὰς αὐτῆς, πλησίον τῆς ὁδοῦ, καὶ με' ἕδαφος λιθόστρωτον δύο πήχεων ὕψος ἔχον. Εἰς τὴν θέσιν εὐρίσκεται τὴν σήμερον ἡ μονὴ αὕτη, ὑπῆρχε τὸ πάλαι Κομόπολις Αἰγλης, καὶ καὶς ὁμώνυμος (βλέπε πρόλογον)· Γ'. ὁ Μεγάλος Σωτήρ· Δ'. ὁ Μικρὸς Σωτήρ (τῆς Μεταμορφώσεως ἀμφοτέραι)· Ε'. τῶν Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, καὶ Γ'. τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, ὅλαι αὗται εἰσὶ πολλοῦ λόγου ἄξια, κατὰ τε τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, καὶ ἁγιογραφίαν, ἣν φέρουσιν ἐπὶ τὰ τοιχεῖα, καὶ διὰ τὸ χαρίεν τῆς θέσεως. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, δευτεραὶ τούτων, οὐ τόσοσιν σημαντικαί, Α. τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ, Β'. τῆς ἁγίας Μαρίνης, ἑωμὸς τὸ πάλαι Χαρθάλου, (ἀνάγνωθι παρακατιῶν) καὶ ἡ κατὰ τῷ 1765 σχολῇ γενομένη, εἰς ἣν καὶ ὁ σοφὸς Βαρδαλάχος ἐμαθήτευσεν, σχολαρχοῦντος Γερασίμου Ἱερομονάχου τοῦ Κερκυραίου· (βλέπε βιογραφίαν τούτου, τὴν ὑπὸ Γ. Γενναδίου, εἰς τὴν Κύρου Παιδείαν, καὶ Κύρου Ἀνάβασιν, μετὰφρασιν Βαρδαλάχου, τόμον α'. ἐκδοσιν Δουμά) καὶ ὁ σοφὸς καὶ ἐνάρετος Βενεδικτὸς ὁ Συμαῖος, ὁ κοιμηθεὶς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὁρει τοῦ Ἄθω, τῷ 1840· ὁ ἐπὶ Καποδιστρίου σχολαρχήσας εἰς Σπέρτζαις, τὸ πρῶτον, καὶ εἰς τὴν μονὴν τοῦ Πόρου, τὸ δεύτερον, τὴν δογματικὴν Θεολογίαν διδάσκων, κατ' αἴτησιν τοῦ αἰοδίου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, εἰς δώδεκα νέους, παραδοθέντας εἰς χεῖρας αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκεῖνου ἀνδρός. Καὶ Ἰωάννης ὁ Φωτιάδης ὁ ἐνάρετος καὶ σοφός, καὶ Μιχαὴλ ὁ Φωτιάδης, καὶ Γερμανὸς οἱ διδάσκαλοι, καὶ Μαραβέλλιος ὁ Θαυμασίος ἰατρός, καὶ Ἰωάννης ὁ Λογιώτατος, λεγόμενος, Συμαῖτι τὴν πατρίδα, καὶ πλῆθος ἄλλοι, καὶ Ἄνθιμος ὁ Γαζής, ὁ λεξικογράφος, καὶ ἀπό-

ἀξία θαυμασμοῦ· ἡ δὲ νεωτέρα οὐχὶ τόσον· πολλάκι ἀνεκαινίσθησαν, καὶ τὴν λαμπρότητα τὴν ἀρχαίαν ἔχασαν.

Ἰπάρχουσι μέχρι τῆς ὥρας εἰς ταύτην τὴν νῆσον καὶ

δειξίς, ὁ χρυσοῦς ἐστεφανωμένος πίναξ τῆς Σχολῆς ἐκείνης, εἰς τὴν φαίνονται οἱ ἀριστεύσαντες μαθηταί, μεταξύ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Γαζῆς. Ἡ πλατεῖα τῆς μονῆς καὶ Σχολῆς, ἔχει πρίνον γιγαντιαῖον καὶ μεγαλοπρεπῆ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τὴν σκιὰν δύνανται νὰ καθίσωσιν, ἐν ἀναπαύσει, 500 μαθηταί περίπου, καὶ θεωρεῖται κατὰ τὸν Δαύστεφον ἀρχαιότερος πρὶν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως 448 « Ὁ πρίνος, θέσις, εἰς τὴν δένδρον μέγα θάλλει (δι' οὗ καὶ Θέσις Πρίνος προσηγόρευται) ἄγαλμα Σελήνης, καὶ Ἀσπίδος δικάρινον ἔφερε συμπεπλεγμένον περὶ τῶν σκελλῶν τῆς Σελήνης, μέχρις ἡμερῶν ἡμῶν σωζομένων· καὶ βωμὸς Χαρθάλου ἡμιθέου, ἐν Σύμῃ γεννηθέντος· λατρευόμενος ἐπὶ πονηρῆ ὁμοίος γυναικὸς τὰ πάντα (προσπεποιημένην φύσιν φέρων) καὶ περιβεβλημένος δορκάδος δέρμα, ἔκρουε λύραν, δάκνων καὶ ἄρπην κερχαρόδοντα· γεγένηται δὲ γε καὶ παροιμία « Χαρθαλίξι εἰρήματα » ἐπὶ διαστροφῆς λόγων. Ἄρτεμος ὁ ἐμοῦ συμπολίτης ἔπλασε, καὶ Ἀρνίφορος ὁ Κῶος ἐτεχνούργησε, τῷ ἦις δις, καὶ ἅπαξ χίλια, δύο τριάκοντα τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας. Καὶ πρίνον, Ἄρτεμος πεφύτευκε, καὶ τῷ Χαρθάλῳ ἀνέθηκε ». Γ'. Κοκκίμιδου (Ταξιαρχῶν ὄνομα δοθὲν ἀπὸ τὸ ἐκεῖ χυθὲν πολὺ αἷμα βλέπε Ἀναπλήρωσιν). Καὶ ἄλλης τρίτης· τάξεως, παρεκκλήσια, ἢ ἐξωκκλήσια λεγόμενα. Α'. τὸ Βρυσί (διὰ τὸ ἐν αὐτῷ θρῦον γλυκὺ ὕδωρ). Β'. ὁ Σταυρὸς τοῦ Πολέμου (ὄνομα γεννηθὲν ἀπὸ μάχην τινὰ φονικωτάτην ἐπὶ τῆς Σταυροφορίας γενομένην. Βλέπε Ἀναπλήρωσιν), Γ'. Ἅγιος Μιλιανός. Δ'. Παναγιά τοῦ Πάππου. Ε'. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἢ ἁγίος Θόλος (ὑπὸ τῶν κατοίκων). ς'. Θερινοῦ (Ταξιαρχῶν). Ζ'. Ἐλεημονήτισσας (Ἐλεημονητρίας), καὶ ἄλλαι. Αἱ πρῶται, καὶ μέρος τῶν δευτέρων ἔχουσι τὰ τοιχία Ἀγιογραφημένα ὑπὸ δοκίμων χειρῶν· πολλὰ τούτων ἀνακενισθεῖσαι, ἔχασαν τὴν παλαιὰν λαμπρότητα καὶ χάριν. Συμβουλευόμεν τοὺς κατοίκους, καὶ συγχρόνως παρακαλοῦμεν νὰ σεβασθῶσι τὴν ἀρχαιότητα, καὶ τὸ θεῖον αὐτῶν, ὃ, δοκίμων χεῖρες Χριστιανῶν ἀνδρῶν, ἐν εὐλαθείᾳ μεγάλη, καὶ τέχνῃ ἐγκρατεῖς, ἐπὶ τὰ τοιχία τῶν θείων ναῶν, τὴν Παλαιὰν καὶ Νέαν ὅλην εἰκονικῶς παρέστησαν, μίξαντες τὸ θεῖον μὲ τὸ ἀνθρώπινον· μακρὰν κάθε νεωτερισμοῦ, διότι νεωτερισμοὶ ἐπὶ θείων ἔργων δὲν χωροῦσι, καὶ ἔπειτα τίς ἢ ἀνάγκη; ἂν τὸν ἀφανισμὸν τῆς δόξης ὑμῶν ζητῆτε ἄλλος, ὁ λόγος. Φυλάττετε αὐτὰ ὡς εὐρέθησαν, καὶ μὴ δίδετε ἀκρόασιν εἰς φάουλων καρδίας, καὶ ἀκαλλιτέγων βράσεις.

Σ. τοῦ Ε.

ἀγιογράφοι καὶ ζωγράφοι ἄξιοι ἐπαίνων. οὐχὶ δ' ὡς οἱ πρῶ-
 πάτορες αὐτῶν· τρεῖς ὑπερτεροῦσι τοὺς λοιπούς. Εὐκλαδὸς ὁ
 Σαρίου, Κώνστας ὁ Πύρρου, καὶ Σάπαλος Ἐρμιολάου, ὧν καὶ
 τὴν ξενίαν ἤξιώθη, πολλὰς ἔγραψαν εἰκόνας καὶ οὗτοι, καὶ
 ἐθαυμάσθησαν, καὶ στεφάνους ἔλαβον ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων
 τοῦ Βυζαντίου· ἔλαβον καὶ ἐγὼ μίαν ὑπὸ Σαπάλου Ἐρμιολάου,
 ἔργον τοῦ αὐτοῦ, χάριν ξενίας, ἥτις φέρει τὴν ἀποτομὴν τοῦ
 Προδρόμου.

Ἄδύνατον εἶναι συναδελφέ μου νὰ μὴ δακρύσω, ὅτε σρέψω
 τὰ βλέμματά μου ἐπ' αὐτῆς. Καὶ ταῦτα περὶ τῆς νήσου
 ἀρκοῦσι· τὰ λοιπὰ λεχθήσονται εἰς Βυζαντίδα· ἀνάγνωθε
 γοῦν, καὶ τὰ πλημμελήματα τοῦ γράψαντος συγχώρει.

Τῷ δὲ Θεῷ δόξα πρέπει, καὶ τῆς Συμαΐδος τέλος.

Ἐγραψα ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω, τῷ χιλι-
 στῷ διακοσιοστῷ τριακοσιοστῷ ἔκτῳ ἔτει, τῆς ἐν
 σάρκει οἰκονομίας, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ,
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

[Ο ΣΥΝΔΕΛΦΟΣ ΣΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ Ο ΧΙΟΣ].

Ἡ ξυλογραφία τῆς μονογραφίας, ἢ ὑπογραφῆς (τοῦ Συγγραφέως) ἦν
 ὁρατὴ, ὃ ἀναγνώστη· ἐγένετο ὁμοίᾳ μὲ τὴν τοῦ χειρογράφου. Σ. τοῦ Ε.

ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΙΣ Ἡ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΣΥΜΑΪΔΙ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

ὡς ὑπεσχέθηρ ἡμῖν (1).

Ο ΑΠΟΛΛΩΝ (ἡ Σχολή Σύμης τῆς νήσου) ὠκοδομήθη, τῷ ΤΟΖ'. τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας. Ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς καλουμένης Ἐμπορίου· εἰς ἣν θέσιν ἦτον πρὶν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος μεγαλοπρεπῆς. Τριόροφος ὑψώθη, ἀπέχουσα ἐκάστη ἐξ ἐκάστης, ἐξ ἀναστήματα τριπῆχεως ἀνδρὸς, ἔχουσα καὶ ἐκκλησίαν κομψοτάτην, ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων τιμωμένη. Κτήτορες αὐτῆς μνημονεύονται τρεῖς, Κλεόμβροτος, Χαρίδημος, καὶ Χέρσος· ἀρχιτέκτονες δὲ, πέντε, Ἀνάξιμος, Ἀνδονεύς, Χάρβολος, Ἐλπίστρατος καὶ Φωτοβόλος, ὡς οἱ συγγραφεῖς τῆς νήσου ἐσημείωσαν, καὶ ἰδίως ἡ ἐπὶ τῶν προφυλαίων διασωθεῖσα ἐπιγραφὴ· ἡ μὲ γράμματα σιγαλόεντα γραφεῖσα, κατὰ τὸ τότε ἐπικρατοῦν ἔθος τῆς νήσου, (βλέπε αὐτὴν ἐν τῷ τέλει). Τῷ ΤΕΖ'. ἤρξατο, ἡ ὠκοδομῆ, καὶ τῷ ΤΟΖ'. ἀπεπερατώθη, καὶ τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡμέραν τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐγκαινιασθέντος τοῦ ναοῦ, τῶν Ἀρχιερέων, Ἰωαννικίου, Ἀγαπίου καὶ Βενεδίκτου ἱεροουργησάντων· ἐπανηγυρίσθησαν λαμπρῶς καὶ τὰ ἐγκαινία τῆς Σχολῆς, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καὶ Ἀπόλλωνα ἐκάλεσαν, κατ' αἰτήσιν τῶν κτητό-

(1) Ἡ ἀναπλήρωσις αὕτη εἶναι συββαμμένη μὲ τὴν Βυζαντιδα, καὶ ὡς ἀναπλήρωσις τῆς Συμαΐδος οὖσα, ἐκρίθη γὰρ ἐξέλη τοῦ τύπου συγχρόνως διότι καὶ ὁ συγγραφεὺς οὕτως θέλει, ὡς ἐν τῷ τέλει φαίνεται. Σ. τοῦ Ε.

ρων, συζητήσεως μεγάλης γενομένης ἐκ μέρους ἄλλων περὶ τοῦ ὀνόματος. Ὅλαι αἱ ἐπιστῆμαι εἰσῆχθησαν βαθμηδόν, πρὸ πάντων ὅμως αἱ ἐλεύθεραι τέχναι, καὶ ἐξόχως ἡ Ἅγιογραφία· πρῶτος δὲ διδάσκαλος αὐτῆς (ἦτοι τῆς Ἅγιογραφικῆς καθέδρας), ἀναδεικνύεται Νικηφόρος Ἐαρδήμου ὁ Συμαῖος. Τὸν κλάδον μόνον τῆς Ἅγιογραφίας σοὶ γράφω ὡς ἐδυνήθην, τοὺς δ' ἄλλους ἀφήκα, ὡς ἀντιβαίνοντας τῆς αἰτήσεώς σου· ἂν δὲ ἐξετράπην κατὰ τι, τοῦτο ἐξ ἀνάγκης ἐγένετο.

Ὁ Νικηφόρος, ἦτον υἱὸς Ἐαρδήμου καὶ Ξανθῆς, ἐνδόξων γονέων· ἐγεννήθη δὲ, τῷ ΤΑΗ'. τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας· ἐτελείωσε τὰ μαθήματα αὐτοῦ πρῶτον, εἰς ἣν γῆν ἐγεννήθη, παρὰ τῷ Σχολαστικῷ Σωφρονίῳ, καὶ εἶτα ἐπεσιέφη καὶ τὰς ἐνδόξους Ἀθήνας, ὡς καὶ ἄλλα μέρη. Ἅγιογράφος ἐγεννήθη· διὸ καὶ ὡς τοιοῦτος ἐδοξάσθη, εὐδοκιμήσας καὶ εἰς τὴν γλυπτικὴν, καὶ μάρτυρες τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐδιδάχθη δὲ αὐτὰς ἐν πόλει τῇ Κνίδῳ, παρὰ τῷ Πολυφθόρῳ Ἀρίωνι καὶ Σελήντῳ Πεκρονίδῃ τοὺς Κνιδίους. Τῷ ΤΟΖ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ μετὰ εἴκοσι καὶ ἓν ἔτος ἀποθνήσκει, διδάξας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· (ἀφαιρῶ γὰρ τὰ τρία τῆς αὐτοῦ περιοδίας). Εὐκοιμήθη ἀπὸ δυσουρίας, καταλιπὼν πλοῦτον ἄφθονον τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ.

Ὁ Εὐδοξος, ἐγεννήθη ἐν Βυζαντίῳ τῷ ΤΝΓ'. καὶ ἦτον υἱὸς ἱερέως, Ἀναγίας τοῦνομα, ἡ μήτηρ του ἐκαλεῖτο Εὐδοξία. Τριετῆς δὲ ὑστερηθεὶς τὴν μητέρα αὐτοῦ, ἀνετράφη ταλαιπωρούμενος· ἡλικιωθεὶς δὲ, προσκολλᾶται τῷ Νικηφόρῳ Ἐαρδήμῳ, ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὅτε οὗτος διέτριβεν εἰς Βυζάντιον. Καὶ παρακολουθήσας αὐτὸν ἀναχωροῦντα, ἦλθεν εἰς Σύμην, καὶ ἔμενε διδασκόμενος παρ' αὐτῷ, μέχρι τῆς ταφῆς αὐτοῦ· ἀνεδείχθη ἄξιος μαθητῆς τοῦ δι-

δασκάλου αὐτοῦ, ἐπιδώσας καὶ εἰς τὴν γλυπτικὴν. Τοῦ δι-
 δασκάλου δὲ κοιμηθέντος, ἀνεχώρησε τῆς νήσου, καὶ ἔλθων
 εἰς Ῥώμην, καὶ εἶτα εἰς Βυζάντιον ἐδοξάσθη διὰ τῶν χειρῶν
 αὐτοῦ δικαίως. ἐννενηκοντούτης δὲ φθάσας, ἀπέρχεται πρὸς
 Κύριον τῷ ΥΜΓ'.

Ὁ Τηλέμαχος Κρονίδου, ἦτον υἱὸς ἀλιέων, πλὴν εὐκατα-
 στάτων, οἱ γονεῖς αὐτοῦ Κρονίδης καὶ Ἀγάπη καλούμενοι
 ἄν καὶ ἀλιεῖς, ἐφρόντισαν ὅμως νὰ δώσωσιν αὐτῷ ἀνα-
 τροφὴν, ἀξίαν τῆς φυσικῆς αὐτοῦ ὠραιότητος καὶ ἰσχύος,
 ὡς καὶ ἐγένετο. παραδίδωσι γοῦν τῷ Νικηφόρῳ, καὶ
 ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ κατέστη δακτυλοδεικτούμενος μεταξὺ
 τῶν συμμαθητῶν αὐτοῦ. Ὁ πρὸς τὴν παιδείαν καὶ ἐλευ-
 θέρους τέχνας ἀπαράμιλλος ζῆλος ὃν εἶχε, καὶ πρὸ πάντων
 ἡ ἀγχίνουα, ἡ στολίζουσα αὐτὸν, κατέστησε μοναδικὸν εἰς
 τὸ εἶδος του, ὥστε μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ διδασκάλου αὐ-
 τοῦ, μόνος αὐτὸς ἐκρίθη ἀξίος τῆς διαδοχῆς ἐκείνου, ἄν καὶ
 μικρὸς τὴν ἡλικίαν. Ὁ τεχνικὸς κάλαμος αὐτοῦ ὑπεσκέλλησε
 τὴν φύσιν, καὶ ἐδόξασε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν νῆσον αὐτοῦ, ἡ
 δὲ εὐροια τοῦ λόγου (ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐπιστολῶν
 αὐτοῦ) ἐπλούτησε τὴν σχολὴν, μαθητῶν καὶ χρημάτων. Τῷ
 ΠΠ' γενᾶται, τῷ ΤΥΗ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ
 ΥΚΕ' πίπτει αὐτοχειριασθεῖς. Ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐπέφερε
 σημαντικὴν ἐπαισθητὴν λύπην, καταλιπὼν σὺν τοῖς λοιποῖς
 αὐτοῦ ἔργοις σύγγραμμα διβιβλον, πραγματευόμενον τὰτε
 χρώματα καὶ σύνθεσιν.

Ὁ Περίστρατος Εὐλόρου ὁ Ῥόδιος, ἐγεννήθη ἐν νήσῳ τῇ
 Ῥόδῳ τῷ ΤΕΗ'. Ἦτον υἱὸς ἐνδόξων γονέων, ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 Εὐλόρος καλούμενος, ὑπῆρξε τοπάρχης Ῥόδου, ζήσας ἐν
 ὑπολήψει πολλῇ, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Κασπία καλουμένη, ἀφῆ-
 κεν ἐποχὴν διὰ ἓν σύγγραμμά της Ἐσπερίδες καλούμενον,

γραφέν εἰς ποιητικὴν γλῶσσαν· παρά τῆς μητρὸς του ἐδιδάχθη πρῶτον τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, εἶτα ἔρχεται εἰς Σύμην καὶ μαθητεύει ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, καὶ ἐπιδίδει εἰς τὴν χημίαν ἀρκούντως, ἀνακαλύψας πολλὰ, καὶ γράφας πολλὰ, εἰς βιβλία δέκα· ἐπιγράψας αὐτὰ *Χημείαν καὶ Ἀλχημικά*. Ἄλλ' ὡς ἄνθρωπος ὑπέκυψε καὶ οὗτος εἰς τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου. τῷ ΤΨΗ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΦΔΗ'. ἀπέρχεται.

Δημήτριος Σοφίλου ὁ Κνίδιος, ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει Ἄλικαρνασῶ, τῷ ΤΕ'. οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐκ τῆς Κνίδου πόλεως ὀρμώμενοι ἦτον γλύπται τὴν τέχνην, καὶ τὸ καύχημα αὐτῆς, ἐν τῇ πόλει αὐτῶν καταρχὰς ὁ Δημήτριος ἤρασθη αὐτὴν, καὶ ἐπέδωκε καλῶς, διδασκόμενος παρά τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα παρακινούμενος ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Χαρίας, (παιδείας μεσοτῆς αἰσῆς καὶ ταύτης) γὰρ ἐγκολπωθῆ τὰ μαθηματικά, παρατηρησάσης τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ῥοπὴν, ὑπήκουσε, καὶ δεήσεως γενομένης ἐκ μέρους αὐτοῦ τε καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐνέδωκε, καὶ ἀποτείλας αὐτὸν εἰς νῆσον τὴν Σύμην, ἐπέδωκεν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν συμμαθητῶν αὐτοῦ· ἀξιώθεις δὲ τῆς διδασκαλίας τῷ ΤΨΗ'. ἐδίδαξεν ἑκοσι καὶ τέσσαρα ἔτη, γράψας καὶ ἀρκετὰ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ προσκληθεὶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐδίδασκε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Κνίδον τὴν πατρίδα τῶν γονέων αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἐπαγέρχεται εἰς Σύμην, καὶ ἀναλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν τῆς Γλυπτικῆς· (ἐπέδωκε γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο κάλλιστα) ὅπου καὶ τελευτᾷ, τῷ ΓΜΒ'. ζῆσας ἔτη Π' καταλιπὼν πλοῦτον οὐκ ὀλίγον.

Θεόδωρος ὁ Χίος ἐγεννήθη τῷ ΤΠΔ'. ἐν νήσῳ τῇ Χίῳ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κώνστας καὶ ἡ μήτηρ Ἀγλαΐα καλούμενοι

ἦτον ἐνδοξοὶ τὸ γένος, ὡς ὑπατεύσαντος τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. Ὁ υἱὸς αὐτῶν ἠλικιωθεὶς, καὶ διδαχθεὶς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ τὰ ἀναγκαιόνητα αὐτῷ γράμματα, παρὰ τῷ διδασκάλῳ τῆς νήσου, Ἀφρονίῳ τῷ Γραμματικῷ, ἐστάλη ὕστερον εἰς Σύμην τὴν νῆσον, ἵνα ἐξέλθῃ καὶ ἀποπερατωθῇ τῆς Σχολῆς ἐκείνης, ὡς καὶ ἐγένετο. θελήσας δὲ νὰ στολισθῇ, καὶ μὲ τὰς ἐλευθέρους τέχνας, κατὰ τὴν Συμαίαν συνήθειαν, ἔκλεξε τὴν Ζωγραφικὴν εἰς ἣν καὶ ἐπέδωκε, γυμνασθεὶς περισσότερο εἰς τὴν ψηφογραφίαν, δι' ἣν καὶ ἐθαυμάσθη. Προσκληθεὶς δὲ ὕστερον ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ εἰς Βυζάντιον μετ' ἄλλων ἑξ συναδελφῶν του, (ὡς ἐν ἰδίῳ τόπῳ ἐκάστου λέξομαι), ἤλθε, καὶ ψηφογραφήσας τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, (καὶ δι' αὐτὴν γὰρ τὴν αἰτίαν καὶ προσεκληθῆσαν) καὶ ἄλλην μετὰ τὴν τῶν συναδελφῶν του, ἐψηφίσθη καὶ ἔφορος τῆς Βυζαντίου Σχολῆς, τῆς κληθείσης Ἐλικῶν, καὶ τῆς συστηθείσης παρ' αὐτοῦ τε καὶ τῶν συναδελφῶν αὐτοῦ, προτροπῇ, βοηθείᾳ καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος· ψηφισθεὶς γοῦν ὡς ταιῶτος, ἐφόρευεν ἐμφρόνως, καὶ ἐδοξάζατο διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Τῷ ΥΚ'. προσκαλεῖται, τῷ ΥΚΣ'. ἀναδεικνύεται ἔφορος, καὶ τῷ ΥΗΑ'. ἐκοιμήθη ζήσας ἔτη ἑκατόν. Τὰ ἀριστουργήματα αὐτοῦ δι' ὧν ἐθαυμάσθη, βλέπε εἰς Βυζαντίδα.

Περικλῆς ὁ Ἀλικαρνασεὺς, ἐγεννήθη ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ, τῷ ΠΠΘ'. ἐκ γονέων εὐκαταστάτων καὶ ἐκ πόλεως Ἀλικαρνασοῦ καταγομένου. Καταγραφεὶς καὶ οὗτος μαθητὴς τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν ἐν τῇ Συμαίᾳ Σχολῇ, ἠξιώθη τῆς τοῦ Θεοδοσίου Αὐτοκρατορικῆς προσκλήσεως· ἐλθὼν δὲ καὶ οὗτος εἰς Βυζάντιον, καὶ ἀποπερατώσας τὴν αἴτησιν τοῦ Αὐτοκράτορος, ἀναδεικνύεται, καὶ ἔφορος τῆς Ἐλικωνιάδος Σχολῆς, καὶ

διαπρέπει ὡς τοιοῦτος, κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ. (βλέπε τὰ ἔργα τούτου ἐν τῇ Βυζαντίδι). Τῷ ΥΚ'. προσκαλεῖται, τῷ ΥΚΣ'. ἀναδεικνύεται Ἐφορος, καὶ τῷ ΥΠΒ'. ἀποθνήσκει. Ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Δημήτριος, ἡ δὲ μήτηρ Ξανθή.

Καλλίνικος καὶ Σίμων, ἀδελφοὶ ἦσαν ἐξ ἐνὸς πατρὸς, καὶ δύω μητέρων, τῶν πρώτων τῆς νήσου. ἐκαλοῦντο δὲ Αἰγίδωρος, Ἀφρονία καὶ Ποσειδαῖς, ὁ πρῶτος ἐγεννήθη τῷ ΤΠΔ'. ὁ δεύτερος τῷ ΤΟΓ'. Καταταχθέντες ἀμφότεροι εἰς τὴν Σχολὴν τῆς ἐνδόξου πατρίδος αὐτῶν, ἀνεδείχθησαν ἐντὸς ὀλίγου ἀξιοὶ τῆς διαδοχῆς τῶν γονέων αὐτῶν, καὶ τῆς πατρίδος αὐτῶν τὸ καύχημα ἐγένοντο. οὗτοι ἐπιδώσαντες τὸ πρῶτον εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ἐστεφανώθησαν, καὶ εἶτα εἰς τὴν ψηφογραφίαν προσεκλήθησαν εἰς Βυζάντιον, καὶ ἐδοξάσθησαν, ἐφορεύσαντες ἀμφότεροι, δικαιοματικῶς καὶ ἀξίως, εἰς τὴν τοῦ Βυζαντίου Σχολήν. Τὰ ἔργα αὐτῶν δι' ὧν ἐθαύμασθησαν (βλέπε εἰς Βυζαντίδα). Τῷ ΥΚ'. προσκαλοῦνται καὶ τῷ ΥΚΣ'. ἀναδεικνύονται Ἐφοροὶ ψηφογραφηθέντος πρῶτον τοῦ ναοῦ τῆς ἀγίας Ἀναστασίας. Τῷ δὲ ΥΠΔ'. ἀποθνήσκωσι φαγόντες μάνιτας δηλητηριασμένους, καὶ συγχρόνως μὲ αὐτοὺς, καὶ Μηνᾶς Σαμψονίδου ὁ Σταγειρίτης, καὶ Παχώμιος μοναχὸς ὁ Ἀκαρᾶν καὶ ἄλλοι, ὡς φαγόντες εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τράπεζαν.

Μηνᾶς Σαμψονίδου ὁ Σταγειρίτης, ἐγεννήθη εἰς Στάγειρα πόλιν τῆς Μακεδονίας, τῷ ΤΥΖ'. ἐκ γονέων ἐνδόξων κατὰ τὸν πλοῦτον· διατρίβοντες γὰρ οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὡς ἐκ τοῦ ἐμπορίου ἀναγκαζόμενοι, ἔπεμψαν τὸν υἱὸν αὐτὸν, μονογενῆ ὄντα, εἰς νῆσον τὴν Σύμνῃ. Συστήσαντες τοῖς προκρίτοις τῆς νήσου. Καταταχθεὶς δὲ καὶ εὐδοκμήσας, πρῶτον εἰς τὴν Ἱερογραφίαν, εἶτα εἰς τὴν Ψηφογραφίαν καὶ Ἀγιογραφίαν· προσκαλεῖται καὶ οὗτος εἰς Βυζάντιον,

ἐκπληροῖ τὴν αἰτίαν τῆς προσκλήσεως αὐτοῦ, καὶ ἀναδεικνύεται διευθυντής. Τῷ ΥΚ'. προσκαλεῖται τῷ ΥΚΓ'. ἀναδεικνύεται διευθυντής, καὶ τῷ ΥΠΟ'. ἀποθνήσκει ἀφήσας εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ Σαμψονίδην, καὶ εἰς τὴν μητέρα Ἀγαδώραν, πλουτοῦτον πολὺν. (Τὰ ἔργα αὐτοῦ βλέπε εἰς Βυζαντίδα).

Παχώμιος μοναχὸς ὁ Ἀκαρνᾶν, ἐγεννήθη εἰς Θύαμον, πόλιν τῆς Ἀκαρνανίας, τῷ ΤΥΕ'. οἱ γονεῖς αὐτοῦ Ζάγολος καὶ Σοφίλα καλούμενοι, ἐνδεεῖς ὄντες, καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ εὐχαριστήσωσι τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ υἱοῦ αὐτῶν (ἦτον γὰρ φύσει φιλόμουσος), ὡς ἐκ τῆς ἐνδείας αὐτῶν, παρέδωσαν αὐτὸν εἰς χεῖρας ἀρχιτέκτονος, ἐλπίζοντες τὴν τροφήν αὐτῶν παρ' αὐτοῦ, πέντε δὲ ἔτη μόνον ἀκολουθήσας, τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, παρητήθη· καὶ προσκολληθεὶς εἰς ἔμπορον τινα, Ἰθάκης πολίτην, Πατρίδην καλούμενον, συναιεῖσαι καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ ἐξῆλθε τῆς πατρίδος του, καὶ ἀγαπηθεὶς παρ' αὐτοῦ διὰ τὴν εὐφυΐαν του, καὶ τὰ ἄλλα λοιπὰ χαρίσματα του (ἀ ἐκ φύσεως ἔλαβε) παραδίδεται εἰς χεῖρας τῶν ἐφόρων τῆς Συμαίας Σχολῆς (ὅτε εἰς Σύμην ἦλθον δι' ὑποθέσεις ἐμπορικὰς ἀναγκαζόμενοι) θελήσει τοῦ αὐθεντοῦ αὐτοῦ· δι' ἐξόδων γοῦν αὐτοῦ ἀναπτυσσόμενος νοερῶς, καὶ ὑπὸ τῶν ἐφόρων βοηθούμενος, ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, καὶ ἤξιώθη καὶ Αὐτοκρατορικῆς προσκλήσεως, καὶ Ἐφορείας συνάμα πλουτήσας καὶ τοὺς γονεῖς καὶ τὸ εὐεργέτην αὐτοῦ, συζευχθεὶς καὶ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ (τοῦ Πετρίδου)· ὕστερον δὲ κουρεύεται μοναχὸς, τῆς συζύγου αὐτοῦ ἀποθανούσης, μετ' ὀνομασθεὶς Παχώμιος ἀπὸ Πάρδαυλος. Τῷ ΥΚ. προσκαλεῖται, τῷ ΥΚΓ'. ἀναδεικνύεται διευθυντής τῆς τοῦ Βυζαντίου Σχολῆς, καὶ τῷ ΥΠΑ'. ἀποθνήσκει. Τὰ ἔργα αὐτοῦ βλέπε εἰς Βυζαντίδα.

Δίφακος Φιλανδρίου ὁ Μεγαρεύς, ἐγεννήθη τῷ ΤΟΘ'. ἐν τῇ πόλει τῶν Μεγάρων· οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἄλιεῖς ὄντες τὴν τέ-

χνην, ἐποίησαν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῶν ἀλιέα· ἠλικιωθεὶς δὲ, δέεται τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φιλανδρίου, ἵνα παραδώσῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας διδασκάλου τινός, ἀλλ' ἀποτυχὼν ἔρχεται πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ Ἀνασασίαν, καὶ ζητεῖ χρήματα ὡς πεμπόμενος ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ (διατρίβοντος τότε εἰς ἀγοράν)· ἡ δὲ πεισθεῖσα, δίδει αὐτῷ ὅσα ἐζήτησεν αὐτῆ· ταῦτα λαβὼν μὲ τοιαύτην πανουργίαν, σκέπτεται περὶ φυγῆς, καὶ εὐρῶν πλοῖον διευθύνεται πρῶτον εἰς Αἴγιναν, δευτέρου εἰς Ῥόδον, ὡς ναύτης, τρίτον εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ τελευταῖον διὰ Σάμον μελετᾷ· ἀλλὰ τὸ πλοῖον τὸ φέρον αὐτὸν ἐξελθὼν τοῦ λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ φθάσαν τὴν Ῥόδον τε καὶ Σύμην, ἀναγκάζεται νὰ λιμενισθῆ εἰς τὴν θέσιν ἦτον καὶ ἡ Σχολή· λιμενισθέντος δὲ τοῦ πλοίου, καὶ ἀποβάς ὁ Δίφαος μὲ τὸ λοιπὸν πλήρωμα, κατεγοητεύθη εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ, καὶ καταγοητευθεὶς παρρησιάζεται τοῖς ἐφόροις, καὶ δέεται αὐτοῖς μετὰ δακρύων, ἵνα κατατάξωσι καὶ αὐτὸν μαθητὴν, καὶ εἰσαγάγωσιν αὐτὸν ἐν αὐτῇ· οἱ δὲ ἰδόντες τὴν προθυμίαν αὐτοῦ κατέταξαν προθύμως· καταταχθεὶς δὲ καὶ ἐπιμελῆς γενόμενος, ἀνεδείχθη ἄξιος ἀνὴρ· ἤξιώθη γὰρ καὶ Αὐτοκρατορικῆς προσκλήσεως καὶ εὐνοίας συνάμα· ἐλθὼν δὲ εἰς Βυζάντιον ἀναδεικνύεται διευθυντὴς τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐκείνης Σχολῆς, ἀφ' οὗ τὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἀνασασίας ἐψηφογράφησεν ὁμοῦ μὲ τοὺς προῤῥηθέντας. Προσκαλεῖ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, καὶ μένουσι ἐκστατικοὶ ἰδόντες αὐτὸν παρ' ἐλπίδα, ἐν ᾧ ἐμνημόνευον αὐτὸν μετὰ τῶν κεκοιμημένων πλουτήσας δὲ καὶ αὐτὸς, καὶ οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Τῷ ΓΗ'. προσκαλεῖται, τῷ ΓΚΣ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος· καὶ τῷ ΓΦΒ'. ἐκοιμήθη, διευθύνων καὶ ἀγρυπνῶν ὑπὲρ τὸ δέον. (Τὰ ἔργα αὐτοῦ βλέπε ἐν τῇ Βυζαντίδι).

Δημήτριος Ἐπίδης ὁ Κνίδιος, ἐγεννήθη τῷ ΤΠ'. ἐν Κνίδῳ

τῇ πόλει οὗτος μαθητὴς γενόμενος τὸ πρῶτον ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, παρὰ τῷ Σχολαρίῳ Ἰωάννῃ, καὶ ἐπιδόσας πολὺ, ἔχαιρε τὴν ὑπόληψιν τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, ἀξιωθείς καὶ τὸν βαθμὸν Τοπάρχου, ἀλλ' ἀγανακτήσας μετὰ ταῦτα, ἕνεκα τῆς κακεντρεχίας τῶν συγκαθέδρων αὐτοῦ, παρητήθη, καὶ τῆς πατρίδος ἐξέρχεται, καὶ εἰς νῆσον τὴν Σύμην ἀποκαθίσταται. Ἐκεῖ μαθητεύσας μικρὸν, τελειοποιεῖται εἰδήμων δὲ ὢν καὶ τῆς γλυπτικῆς, ἀναδεικνύεται διδάσκαλος αὐτῆς, ἐν τῇ Σχολῇ τῆς νήσου, τῷ ΥΚ'. ἀλλὰ μετὰ δέκα ἔτη παραιτεῖται, καὶ τρέχει εἰς Ῥώμην, κερδοσκοπίας χάριν, ὅπου καὶ ἀποθνήσκει, γράψας καὶ περὶ γλυπτικῆς, καὶ ἀρχιτεκτονικῆς βιβλία δύο.

(Τὸν Αὐτοκράτορα Θεοδόσιον, βλέπε εἰς τὸ λεξικὸν τῆς Βυζαντίδος.)

Κραδοῦλος ὁ Σάμιος, ἐγεννήθη ἐν Σάμῳ τῇ νήσῳ κατὰ τῷ Υ'. Οὗτος ἐνθερμος ζηλωτὴς γενόμενος τῆς θαλάσσης, ἀπέκτησε πλοῖον, πωλῆσας μετὰ τὸν θάνατον Στράτωνος, τοῦ πατρὸς καὶ Στρατοκλίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, τὰ ἀκίνητα κληρονομικὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ ἐμπορευόμενος τὴν θάλασσαν, ἐθησαύρισε πολλὰ, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ναυαγῆσας ἐδυστύχησε, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἔζη ἐν ἐλεημασίῳ. Βοηθείας δὲ αὐτῷ γενομένης, ἀποκτᾷ καὶ πάλιν πλοῖον τούτου δὲ ἀποκτηνθέντος μετέρχεται τὸν πειράτην ἐνιαυτοὺς πέντε συλλαμβάνεται ὕστερον, ἐπὶ τὴν νῆσον Ῥόδον, προδοθεὶς (περιεπάτει γὰρ μεταμορφωμένος), φέρεται εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀποφάσεως γενομένης, ἵνα κατατομηθῇ ἐλευθερωθῆται, ἀπὸ νέαν ἐρωτευθεῖσαν αὐτὸν, διὰ τὴν ὠραιότητα καὶ φυσικὴν ἀνδρίαν αὐτοῦ, Ἀναστασίαν καλουμένην, καὶ ἐκ τῶν περιφανεστέρων οἰκογενειῶν τοῦ Βυζαντίου καταγομένην. Ἐλευθερώσασα δὲ αὐτὸν δυνάμει χρημάτων, λαμβάνει δι' ἀν-

δραν αὐτῆς, καὶ μετὰ τὸν θάνατον Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ἀναδεικνύεται ναύαρχος τῶν σποράδων νήσων, ἐπὶ Μαρκιαγοῦ καὶ Πουλχερίας, καὶ πολλὰς ναυμαχίας δόσας ἐπιτυχεῖς ἀποθνήσκει δολοφονούμενος ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ὅτε ἐπεσκέφθη αὐτήν. Τῷ ΤΝΕ'. ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον τοῖς συγγενέσιν αὐτοῦ.

Δωρόθεος μοναχὸς ὁ Βυζάντιος, ἐγεννήθη ἐν τῇ Χρυσουπόλει τῆς Ἀσίας, ὁ πατὴρ αὐτοῦ Βυζάντιος τοῦνομα, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἰωάννα, ἀποδημήσαντες πρὸς Κύριον ἀφήκαν αὐτὸν, εἰς χεῖρας τοῦ ἀπὸ πατρὸς θείου αὐτοῦ, ἱερομονάχου Παΐσιου. Οὗτος ἀναθρέψας τὸν νέον καὶ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς, ἐκούρευσε μοναχόν καὶ ἀπὸ Δημήτριον, Δωρόθεον ἐκάλεσεν· ἀλλ' ἀποθανόντος καὶ τοῦ θείου, ἀνεχώρησε, διὰ Ἱεροσόλημα, καὶ μετὰ διετῆ διαμονὴν ἀναχωρεῖ, σὺν Κοσμᾷ Ἱερομονάχῳ τῷ Συμαίῳ, καὶ ἔρχεται εἰς νήσον Σύμην· ἐκεῖ ἐλθὼν κατατάττεται μαθητῆς εἰς τὴν Σχολὴν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Κοσμᾶ πάντοτε μένων. Δοθεὶς δὲ κατὰ κόρον εἰς τὰς μελέτας, ἔδωκε χρηστὰς ἐλπίδας, πλὴν ἐκινδύνευσε νὰ ἐξέλθῃ τῆς παρούσης ζωῆς· περισταλεὶς διὰ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ, ἐσώθη καὶ ἐθαυμάσθη, προοδεύσας εἰς ὅλα γενικῶς τὰ μαθήματα· ἰδίως δὲ, εἰς τὴν κοσμογραφίαν. Τοῦ δὲ Δημητρίου Σοφίλου τοῦ Κνιδίου κοιμηθέντος, ἀποκαθίσταται αὐτὸς ἀντ' αὐτοῦ, καὶ γίνεται διδάσκαλος εἰς ὃ εἶδος ἐπέδωκεν. Τῷ ΓΓ'. ἐξέρχεται τῆς μητρικῆς αὐτοῦ κοιλίας, τῷ ΓΜΒ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΓΟ'. ἀπέρχεται πρὸς Κύριον, ἀφήσας καὶ σύγγραμμα, *Μίμησιν φύσεως*, καλέσας.

Λάσστεφος ὁ Συμαῖος, ἐγεννήθη ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ, ἐκ τῶν ἐνδοξοτέρων πολιτῶν καταγόμενος· ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀχιλλεύς τοῦνομα ὑπῆρξε καὶ στρατηγὸς τῆς νήσου, καὶ δικαστῆς

συνάμα. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Θεοδώρα, Παδάλου ἀρχιστρατήγου Σύμης θυγάτηρ ἦτον, αὐτὴν καὶ συζευχθεὶς ὁ Ἀχιλλεὺς, ἐγέννησε τὸν Λαόστεφον. Ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας ἐραστὴς γενόμενος τῶν Μουσῶν, στεφανοῦται παρ' αὐτῶν δικαίως, καὶ ἡλικίας αὐτοῦ ὠρίμου ἐπελθούσης, τὸν ἀναδεικνύουσι διδάσκαλον. Ἐν μόνον ἔτος διδάξας, ἀπέρχεται τῆς πατρίδος αὐτοῦ καὶ περιέρχεται τὸ πλεῖστον τοῦ κόσμου μέρος συνάξων ὑληνιστορίας· συνάξας δὲ τοιαύτην οἶαν καὶ ἤθελε, πλουσιοπαρόχως, καὶ συντάξας αὐτὴν ὡς ἄλλος Ἡρόδοτος, (ὡς προέγραψά σοι) μετὰ εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν περίοδον ἐπιστρέφει εἰς γῆν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ ἀγνώριστος γενόμενος, καὶ τελευτᾷ ἐν μέσῳ τῶν συγγενῶν, αὐτοῦ, λύπην ἀπαρηγόρητον ἀφήσας εἰς ὅλην τὴν νῆσον. Τῷ ΤΠΕ'. γεννᾶται, τῷ ΥΜΒ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΥΞΗ'. τελευτᾷ· ἐν Κυρίῳ ἀπερχόμενος.

Θεόδωρος ὁ Συμαῖος, ἐγεννήθη, ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ, τῷ ΤΙ'. Μαθητεύει ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ἐπιδίδει εἰς τὴν γλυπτικὴν ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐξέρχεται τῆς πατρίδος αὐτοῦ, διέρχεται τὴν Ἀσίαν, νυμφεύεται εἰς Ἡλιούπολιν, (πόλιν τῆς μικρᾶς Ἀσίας ἐνδοξον), λαμβάνει γυναῖκα ὑπέρπλουτον πάνυ, Ἀγαθοδῶραν καλουμένην, ἀναδεικνύεται Τοπάρχης, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Πατρίδα αὐτοῦ σὺν γυναιξί, φέρει μεθ' αὐτοῦ δέκα πένητας Ἡλιουπολίτας, νέους εὐφυεῖς, καταγράφει αὐτοὺς μαθητὰς, βοηθεῖ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἐπανάρχεται εἰς γῆν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, μετὰ πέντε ἐνιαυτούς. Ζῆ εὐδαιμόνως, καὶ ἀποθνήσκει ἐν ἡσυχίᾳ, πατὴρ γενόμενος δέκα τέκνων, ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, ἦτοι τῷ ΥΠΓ'. ἀποστήλας τὸ ἐν τρίτον τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τὴν Σχολὴν τῆς Σύμης, πρὶν τῆς ταφῆς αὐτοῦ. Οἱ γεννητόρες αὐτοῦ, Ἄγανδρος, καὶ Σεβαστή, ζῶντες εἰσέτι ἀποθνήσκουσιν εἰς γῆρας βαθύτατον ΡΙ'. ἐτῶν τὴν ἡλικίαν.

τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὅτε τοῦ προσφιλοῦς τέκνου αὐτῶν, τὸν θαλάνατον ἔμαθον.

Σωσθένης ὁ Κρής, ἐγεννήθη, ἐν νήσῳ τῇ Κρήτῃ, ὁ πατὴρ αὐτοῦ βασιτάζος ὢν, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ τρέφῃ αὐτὸν, παρέδωκεν εἰς χεῖρας συμπολίτου του τινός, Καλοῦδην τοῦνομα· ὑπηρετήσας δὲ αὐτὸν χρόνον πολὺν, καὶ συναΐξας ἀργύριον ἱκανὸν ἀνεχώρησε τῆς πατρίδος αὐτοῦ, παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀγάπης, καὶ παρακολουθήσας γέροντα ἐνάρετον καὶ σοφόν, Παισανίαν Ἀνδρίδου τὸν ἐκ νήσου τῆς Ρόδου ὀρμώμενον, διευθύνθησαν εἰς Βυζάντιον, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ρόδον, καὶ πλησίον αὐτοῦ μένων, ἐδιδάσκετο τὴν ζωγραφικὴν (ἦν γὰρ τὴν τέχνην ζωγράφος), καὶ μετὰ τὴν τοῦ Παισανίου κοίμησιν κύριος γενόμενος τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων αὐτοῦ ἀπάντως, προμιοθετηθεὶς, ἦλθεν εἰς Σύμην, καὶ ἐκεῖ μαθητεύσας ἠρίστευσεν, καὶ τῆς διδασκαλικῆς καθέδρας ἠξιώθη. τῷ ΓΝ'. γεννᾶται, τῷ ΓΟ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος καὶ τῷ ΓΠ'. ἀπέρχεται, ἐπιδώσας πρὸ πάντων εἰς τὴν χαλκογραφίαν.

Σίμων ὁ Συμαῖος, ἐγεννήθη, ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ, ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀγάθαλος καλούμενος, καὶ φιλόμουσος φύσει ὢν, προστάτης ἐγένετο τῆς Σχολῆς, καταναλώσας τὸ πλεῖστον τῆς περιουσίας αὐτοῦ μέρος, πρὸς καλλονὴν αὐτῆς, καὶ διατήρησιν τοιοῦτος δὲ ὢν, παρέδωκε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μοναγενῆν ὄντα εἰς χεῖρας τῶν διδασκάλων τῆς Σχολῆς, καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἀγρυπνὸν προστασίαν αὐτῶν· προικισμένος δὲ ἰὼν μὲ ἀγχνιοιαν ἀκατανόητον, καὶ ἐπιμέλειαν ἀπαράμιλλον δείξας, ἔδωκεν ἐντὸς ὀλίγου τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐλπίδας χρηστάς, ἀξίας τῆς γενεᾶς αὐτῶν· οὗτος ἐπέδωκε τὸ πρῶτον εἰς τὰ μαθηματικά, ἀλλ' ἀσθενήσας παρητήθη, καὶ

ἐναγκαλισθεὶς τὰς ἐλευθέρας τέχνας, καὶ πρὸ πάντων τὴν Ἀγιογραφίαν, ἐφάνη μοναδικός, εἶχε γὰρ καὶ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο φυσικὴν ῥοπὴν καὶ ἀναδειχθεὶς διευθυντὴς καὶ διδάσκαλος συγχρόνως, διεύθυνεν ἀξίως τῆς γενεᾶς αὐτοῦ, σεβόμενος παρὰ πάντων ἄλλὰ μετὰ ταῦτα δολοφονηθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς οὐρανοὺς, ἀφήσας πολλὰ ἔργα θαυμαστά, καὶ περὶ Θεωρίας ἐλευθέρων τεχνῶν οὐκ ὀλίγα. Τῷ ΥΜΕ' γεννᾶται, τῷ ΓΟ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος καὶ διευθυντὴς, καὶ τῷ ΦΚΕ' πίπτει δολοφονούμενος.

Σεβαστὸς ὁ Συμαῖος, ἐγεννήθη ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ, ἐκ γονέων μεσαίας τάξεως. Ἐγεννήθη εὐφυέστατος καὶ ἐφευρετικὸς, καὶ τοιοῦτος γεννηθεὶς, παραδίδεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀνδώρου, (τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ξανθῆς κοιμηθείσης), εἰς χεῖρας τῆς διευθύνσεως, εὐσιτος γινόμενος παρ' αὐτῆς, κατ' αἰτησὶν αὐτῆς ἀναπτυχθέντος δὲ αὐτοῦ νοερῶς, ἐγένετο τὸ καύχημα τῆς νήσου, καὶ ἔτι μικροῦ τὴν ἡλικίαν ὄντος, ὑπερηγάπων γὰρ αὐτὸν σφόδρα, καὶ τὰ χειροκροτήματα, αἱ σέφναι, καὶ τὰ δῶρα ἐπλεόναζον ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἄλλ' ὅτε ἡλικιώθη ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῶν μαθηματικῶν, καὶ διδάσκει ὡς οὐδεὶς τῶν πρὸ αὐτοῦ· εὐφευρίσκει τέχνας καὶ μηχανάς, καταπλύττουςαι τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου, (ὡς ἐν τῇ Συμαίδι ἐγραψά σοι), καὶ Μέγας τὴν ἐπωνυμίαν λαμβάνει γράφει τὰ μαθηματικὰ αὐτοῦ εἰς βιβλία δέκα, καὶ ἀποδηύσκει, κατακαεὶς ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ Ἡλίου. Τῷ ΥΝΕ' γεννᾶται, τῷ ΥΠ' χειροκροτεῖται καὶ στεφανοῦται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΦΚ' ἀπέρχεται, ὁ μέγας νοῦς! Μέγα πένθος καταλιπὼν τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ.

Εὐθύβουλος ὁ Ἀλεξανδρεὺς, ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ πόλει τῷ ΓΟΒ', ἐκ γονέων ἐνδόξων καταγόμενος, ἀπαπέμ-

Σύμην τὴν νῆσον, παιδείας ἕνεκα· ἔλθων δὲ εἰς Σύμην καὶ καταταχθεὶς, ἀκούει τὰ μαθήματα αὐτοῦ ἐνιαυτοὺς δύο, ἀτάκτως, ὕστερον δὲ ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ Ἀλεξάνδρειαν, τὸν θάνατον τῆς μητρὸς αὐτοῦ Κλεοπάτρας μαθὼν· ἀλλὰ πάλιν ἐπιστρέφει, ἐπιπλήξεις πολλὰς πατρικῆς λαβῶν· φιλοτιμηθεὶς τότε, πίπτει κατακεφαλῆς, ἐγκρατῆς γενόμενος καὶ τῶν παιδικῶν παιγνιδίων, καὶ τῆς ἀρμολογίας τροφῆς· ἀσθενεῖ δὲ βαρέως ἔπειτα, καὶ κινδυνεύει τὴν ζωὴν, ἀλλ' ἀναλαμβάνει ἀνεπίστως (χάρις εἰς τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἱατροῦ τῆς Σχολῆς Ἀσπλιάδου)· καταγίνεται ὡς καὶ πρότερον, καὶ τὰς τάξεις τῶν Σχολῶν βαθμίδας, βαθμίδας ἀναβαίνει. Ἐπιδίδει εἰς τὰ μαθηματικά πλεῖον τῶν λοιπῶν, καὶ ἀστέρας ἀγνώστους ἀνακαλύπτει, μετὰ τούτων, καὶ ἓνα Πλανήτην, τῆς Σελήνης ἀνώτερον, ὃν καὶ Σεβαστὸν ἐκάλεσε (διὰ τὸ πρὸς αὐτὸν σέβας), ἐγείρει καὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Σεβαστοῦ, (ἐπέδωκε γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο) καὶ ἀπέρχεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, διδάσκαλος γενόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἰδιοστεύει ἀκολούθως, καὶ εἰς ἰδιαιτέρας μελέτας καταγίνεται, ἀνακαλύπτει ἀστέρας ἀγνώστους, γράφει ἀστρολογικὰ βιβλία πεντεκαίδεκα, καὶ ἀποθνήσκει ἑκατοντούτης, τῷ ΦΟΒ'.

Πέτρος Εἰρηναίου ὁ Συμαῖος, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ, τῷ ΥΨΒ'. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Εἰρηναῖος καλούμενος περιφανῆς τὸ γένος ἦτον, καὶ τοιοῦτος ὢν, Ταξίαρχος ἐγένετο ἀπάσης Καρίας, μιγεὶς δὲ, τὸ πέμπτον τῆς ἑαυτοῦ Ταξιαρχίας, μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εὐδαλίας (καταγομένης καὶ αὐτῆς ἐκ γένους περιφανοῦς) ἐγέννησε τὸν Πέτρον, καὶ παιδίον γενόμενον, ἐμπιστεύεται ἡ ἀνατροφή αὐτοῦ τῷ καλῷ καὶ ἀγαθῷ διδασκάλῳ Ἀναδιδάμῳ τὸν τοῦ Ἀναστασίου· οὗτος δὲ λαβὼν αὐτὸν, μετὰ παρακλήσεως πολλῆς, ἐδίδαξε, καὶ ἀνατρα-

φὴν λαμπρὰν δέδωκεν· εἶτα εἰσάγει ἐν τῇ Σχολῇ, μειράκιον γενόμενον, καὶ τοῖς διδασκάλοις παραδίδει ἐπιδίδει εἰς τὴν ῥητορικὴν, καὶ εἰς τὴν κοσμογραφίαν ἰδίως, ἀναγνωρίζεται διευθυντὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, γράφει ῥητορικὰ ἐν τρισὶ βιβλίοις, καὶ κοσμογραφίαν ἐν δυσὶ, ἀναχωρεῖ τῆς πατρίδος του, ἔριδος ἐπιπεσοῦσης, ἔρχεται εἰς Βυζάντιον, διδάσκει τὴν ῥητορικὴν, ἰδιαιτέρως, ἀπέρχεται εἰς Ῥώμην μετὰ δέκα ἐνιαυτοὺς, γράφει τὰ Ἄγλαὰ αὐτοῦ, ἐπανέρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐγκαταλιμπάνει καὶ πάλιν, κλαίων καὶ ἔρχεται εἰς Κνίδον, ὅπου καὶ τελευτᾷ ἐν πενία μεγίστῃ! τῷ ΦΠΔ'.

Συναίσσιος Πολυκάρπου ὁ Σμυρναῖος, ἐγεννήθη ἐν Ἡλιούπολει τῆς μικρᾶς Ἀσίας, οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐκ Σμύρνης καταγόμενοι, διέπρεπον ἐπ'ἀρετῇ. Ἀποκτήσαντες δὲ τὸν Συναίσσιον εἰς τὸ γῆρας αὐτῶν, καὶ δόσαντες τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀνατροφὴν, ἀξίαν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, ἀπεδήμησαν πρὸς Κύριον· ὁ δὲ υἱὸς αὐτῶν ὀρφανὸς γενόμενος, πρῶτον πατὴρ, καὶ δεύτερον μητρός, πίπτει εἰς χεῖρας τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ διδάσκεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου (σοφοῦ ὄντος τὰ μέγιστα)· τούτου ἀποθανόντος καὶ κύριος τῶν πατρικῶν αὐτοῦ κτημάτων γενόμενος, (μειράκιον τέλειον γενόμενον), ἀναχωρεῖ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, περιέρχεται μέρη πολλὰ, καὶ ἐπὶ τέλους κατανατᾷ καὶ εἰς Σύμην τὴν νῆσον, ἐκεῖ εἰσαχθεὶς, καὶ καταταχθεὶς μαθητῆς, ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, προοδεύει ταχέως, καὶ προοδεύσας ἀναδεικνύεται διευθυντὴς τῆς Ἀγιογραφίας, ἂν καὶ εἰς τὴν γλυπτικὴν ἐπέδωκεν, ἀλλὰ κυριευθεὶς ὑπὸ τοῦ φθόνου, γίνεται φονεύς· μεταμεληθεὶς δὲ ὕστερον, ἀποθνήσκει τῆς λύπης, ἀφήσας καὶ σύγγραμμα, *Καρόνες Γλυπτικῆς* καλούμενον. τῷ ΓΠΖ' γεννᾶται, τῷ ΦΚΓ'. ἀναδεικνύεται διευθυντὴς, καὶ τῷ ΦΚΖ'. ἀπέρχεται.

Σωφρόνιος Πουλουσιάδου ὁ Θραξ, ἐγεννήθη ἐν Ἱερουσόλει τῆς Θράκης, τῷ ΓΟΗ'. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Πουλουσιάδης καλούμενος, κλέψας Φρονίαν (νέαν εἰς ὑπερβολὴν ὠραίαν) ἐκ τοῦ πατρικοῦ οἴκου αὐτῆς, καὶ ἐλθὼν εἰς Βυζάντιον, νυμφεύεται αὐτήν, ἀποκτοῦσι τὸν Σωφρόνιον, καὶ ἀναχωροῦσι τοῦ Βυζαντίου· (ἐδιώκετο γὰρ ὑπὸ τῶν συγγενῶν τῆς Φρονίας) καὶ ἐλθόντες εἰς Ῥόδον, καὶ ὑποδοχῆς ἀξιωθέντες οὐ μικρὰς, κατόκησαν (ἦσαν γὰρ ζάπλουτοι σφόδρα) ἐκεῖ· ἠλικιωθὲν δὲ τὸ παιδάριον, παραδίδεται εἰς χεῖρας Ἀσπίδου τοῦ γραμματικοῦ, σύσιτον γενόμενον αὐτῷ· καὶ ὑπ' αὐτοῦ διδασκόμενος ἐγένειεν ὁ Σωφρόνιος ὁποῖος ἐγένετο· τοῦ Ἀσπίδου κοιμηθέντος, ἔρχεται εἰς Σύμην, καὶ ἐκεῖ μαθητεύσας καιρὸν ἱκανόν, ῥήτωρ ἐγένετο δεινός, καὶ διευθυντῆς ἀναδεικνύεται· ἔριδος δὲ γεννηθείσης ἐν τῇ Σχολῇ, ἀναχωρεῖ τῆς νήσου, καὶ ἔρχεται εἰς Βυζάντιον πρῶτον, καὶ εἶτα εἰς τὴν γῆν τῶν γεννητόρων αὐτοῦ. Ἐγείρει Σχολὴν, τῶν κατοίκων συντρέξαντων, διδάσκει ἐν αὐτῇ, καὶ ἀπέρχεται τοῦ κόσμου, γράψας καὶ βιβλία δέκα, ἐξ ὧν τὰ μὲν πρῶτα ὀκτώ, *Θεωρίαν Σοφίας* ἐκάλεσε· τὰ δὲ τελευταῖα δύο, *Θρακικά*. Τῷ ΦΚΓ'. ἀναδεικνύεται διευθυντῆς ἐν τῇ Σχολῇ Σύμης, καὶ τῷ ΦΟΓ'. ἀπέρχεται εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, διδάξας ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ εἴκοσιν ὅλα ἔτη, καὶ μεγάλως αὐτὴν ὠφελήσας.

Ὁρθόφρων ὁ Μουσικός, ἐγεννήθη, τῷ ΦΚ'. ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ· τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ ἀνατροφὴν, ἐνεπιστεύθησαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατὰ πρῶτον, εἰς Ἀνδρονίδην τὸν Εὐγενίου, τὸν θεῖον τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σεβαστῆς καλουμένης, καὶ δευτέρου, κατέταξαν (τοῦ Ἀνδρονίδου κοιμηθέντος) καὶ εἰς τὴν Σχολὴν τῆς νήσου, εὐφυῆς δὲ ὦν φύσει, καὶ γεννητικὸν πνεῦμα ἔχων, ὑπερέβη ἐντὸς ὀλίγου, ὅλους τοὺς πρὸ αὐτοῦ συμμαθητάς του, καὶ ἔγινε ῥήτωρ δεινότατος, καὶ μαθηματι-

κὸς ἀκατανόητος, τόσον ὥστε, καὶ μαθηταί, καὶ διδασκα-
λοι, ἐσέβοντο καὶ ἐπροσκύνουν αὐτὸν, καὶ ἐθαύμαζον τὴν
εὐροϊαν καὶ δεινότητα τοῦ λόγου· ἀλλ' ὅτε ἀνέβη τῆς
διδασκαλικῆς καθέδρας, (εἰκοσιπενταετῆς τὴν ἡλικίαν) ἐ-
πλήσθη οἰήσεως, δι' ἧς καὶ ἠθικῶς ἔπαθεν. Οὗτος γεννηθεὶς
ἐχθρὸς ἄσπονδος, τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν, ἐζήτει νὰ ἐξωστρα-
κίσῃ αὐτὰς παντελῶς τῆς Σχολῆς, ἀποκαλῶν αὐτὰς μαγευ-
τικὰς πόρνας· ἀλλ' ἂν καὶ ἀντεστάθηνσαν κατ' αὐτοῦ πολ-
λοὶ τῶν συναδελφῶν του, μανιακῶς, καὶ, ἂν καὶ ἀντιπάλλους
ἀπέκτησε πολλοὺς, καὶ μεγάλα προσκόμματα ἀπαντήσας, κα-
τόρθωσεν ὅμως τὸν σκοπὸν αὐτοῦ· ὑποσκελίσας πᾶν τὸ ἀντι-
ταττόμενον, δυνάμει τοῦ λόγου καὶ τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἔχαιρε,
διὰ τοῦ πλοῦτου, καὶ τοῦ περιφανοῦς γένους· ἀλλ' ἐπὶ τέ-
λους, ἐγνόησαντες οἱ συμπολιταὶ αὐτοῦ τὴν ἀπάτην (εἶδον
γὰρ ἐρημωμένην τὴν Σχολὴν), κακοποιοῦσιν αὐτὸν, ἀπο-
βάλλουσι τῆς πατρίδος, καὶ φέρεται εἰς Ῥόδον, μετὰ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ, Μουσικοῦ καλουμένου· ἐκεῖ περιορισθεὶς ἀπέρ-
χεται βλάβας τὴν πατρίδα αὐτοῦ σημαντικὰ, τῷ ΧΥΓ'·
ἐκατονταετῆς τὴν ἡλικίαν ἀφήσας τὰ μαθηματικὰ αὐτοῦ
εἰς βιβλία δέκα ὀγκωδέστατα, ὑποδικαιρούμενον καθ' ἓν
βιβλίον εἰς μέρη πεντήκοντα, ἢ βιβλία πεντήκοντα.

Θεοδόσιος Σωφρονίου ὁ Σχολάριος, ἐγεννήθη, ἐν νήσῳ τῇ
Σύμῃ. Τῷ ΥΨΓ'· εὐτελής τὰ γένος, πλὴν εὐφυῆς καὶ ὡ-
ραῖος· ὑπρέτης γίνεται, τοῖς διδασκάλοις, καὶ ὡς ὑπρέτης
εἰσέρχεται εἰς τὰς παραδόσεις, ἀκροᾶται τῶν μαθημάτων,
καὶ διὰ τῆς ἐπιμελείας αὐτοῦ, ἀποκαθίσταται ἀγαπητὸς
παρὰ τοῖς κυρίοις αὐτοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Σωφρόνιος πίπτει
μαχόμενος, ἢ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀπολλωνιάς, λύπης κυριευ-
θεῖσα, διὰ τὴν θλιβερὰν τοῦ ἀνδρὸς εἶδωσιν, τελευτᾷ. ὁ υἱὸς
τότε ἀποκαθίσταται ὄρφανός, καὶ πατὴρ καὶ μητρός. Προ-

στατεύεται, ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἐλευθεροῦται τῆς ὑπὴ-
 ρεσίας, καὶ γίνεται σύσιτος τῆς Σχολῆς. Ἐπιμελέστερος γενό-
 μενος, διακρίνεται διδάσκαλος τῆς Σχολαστικῆς τάξεως,
 τριακοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος ἔχων. Τῷ ΦΚΞ'. ἀναδεικνύε-
 ται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΦΠ'. ἀπέρχεται εἰς τὰς οὐρανίους
 μονάς, ἀφῆσας καὶ γραμματικὴν τῶν τε λέξεων καὶ προ-
 φορᾶς.

Χέρσος, Κλεόμβροτος καὶ Χαρίδημος, ἀδελφοὶ ὁμοπά-
 τριοι, καὶ ὁμομήτριοι. Ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος δίδυμοι ἐ-
 ξέρχονται τῆς μητρικῆς αὐτῶν κοιλίας, τῷ ΤΑΒ'. ὁ δὲ
 τρίτος μετὰ τρία ἔτη, μόνος. οὗτοι λαβόντες τὴν τύχην νὰ
 ἔχωσι γονεῖς ὑπερπλούτους σφόδρα, (ὑπερεπλούτισε γὰρ ὁ
 πατὴρ αὐτῶν, ἔμπορος γενόμενος, ἀπάσης γῆς Συρίας καὶ
 Αἰγύπτου, κτήσας καὶ πεντηκοντόρους ὑπὲρ τὰς ἐξήκοντα
 περιβεβλημένους εἰς χαλκόν), ἀνετρέψαντες πλουτοῦντες
 καὶ διδασκόμενοι τὴν ἔμπορίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, Ἄ-
 πολίδου (τοῦ Θεοπλούτου, ὕστερον μετακληθέντος)· ἀνα-
 τραφέντες δὲ ἐν εὐσεβείᾳ, ἀρετῇ καὶ παιδείᾳ, ἐράσται ἐκ νεα-
 ρᾶς αὐτῶν ἡλικίας τῶν τριῶν τούτων ἀρετῶν ἐγένοντο. Καὶ
 τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἀποθανόντος, κύριοι ὄλου τοῦ πατρι-
 κοῦ πλούτου αὐτῶν ἐγένοντο, καὶ ἔζων ἐν εἰρήνῃ μεγάλῃ,
 εὐχαριστοῦντες καὶ Θεὸν καὶ ἀνθρώπους, αὐξήσαντες καὶ τὰς
 ἔμπορικὰς αὐτῶν ἀποθήκας, πολὺ περισσώτερον παρὰ πρό-
 τερον, ὅτε ἔζη ὁ πατὴρ αὐτῶν. Ἀποθανούσης δὲ καὶ τῆς
 μητρὸς αὐτῶν, Εὐλαβείας καλουμένης, πέντε ἔτη μετὰ τὸν
 τοῦ πατρὸς θάνατον, ἀναχωροῦσι τῆς Ἀλεξανδρείας, μετὰ δύο
 ἔτη (ἔζων γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν), λαβόντες καὶ τὰ ὅσα τῶν
 γεννητόρων αὐτῶν, καὶ ἦλθον εἰς γῆν τῆς γεννήσεως αὐτῶν
 ἐκεῖ ἐλθόντες, διένεμον πολὺ μέρος τοῦ πλούτου αὐτῶν,
 ποιήσαντες πολλοὺς πλουσίους, ἀπὸ πτωχοῦς ὠκοδόμησαν

ναούς Θεοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους, καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ Σχολὴν τὴν δόξαν τῆς νήσου, καὶ ἰδίως αὐτῶν, ἡ ἀποθανατήσασα καὶ αὐτοῦς, καὶ ἄλλους πλησίον αὐτῶν, καὶ ἡ εὐεργετήσασα χιλιάδας πολλῶν ἀνθρώπων τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος. Τῷ ΤΟΖ'. ᾠκοδόμησαν τὸ Τέμενος τῶν μουσῶν, καὶ τῷ ΤΨ'. ἀπέρχεται ὁ πρῶτος, τῷ ΤΥΓ'. ὁ δεύτερος, καὶ τῷ Υ'. ὁ τρίτος. Εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ἀπέρχονται, ἵνα θερίσωσι τοὺς καρποὺς τῶν κόπων αὐτῶν· ἀπέρχονται, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πλούτου αὐτῶν, προσφέρουσι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Σχολῆς, πρὸς βοήθειαν τῶν πενήτων μαθητῶν· τὸ δ' ἄλλο εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἀφῆκαν· μεταξύ τοῦ ὁποίου, καὶ τὸν Ἐμπορικὸν Κώδικα αὐτῶν, τὸν διδάσκαλον τοῦ ἔμπορίου. Πρὶν τῆς κοιμήσεως αὐτῶν, ἤξιώθησαν καὶ Αὐτοκρατορικῶν παρασῆμων, Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. (εὐεργέτησαν γὰρ πολλάκις τὸν Αὐτοκράτορα τοῦτον, δυνάμει τοῦ πλούτου αὐτῶν). Αἱ εἰκόνες αὐτῶν ἐτέθησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως, ἐπὶ ἀψίδος λευκῆς μαρμαρίνου, καὶ οἱ διαβαίνοντες ἴσταντο, ἐπρόσφερον τὸ σέβας αὐτῶν ἀσκεπεῖς, καὶ ἀπήρχοντο.

Ἀποβλήθέντος τοῦ Ὀρθόφρονος τῷ ΧΙΕ'. οἱ Συμαῖοι ἠσύχασαν τῶν ταραχῶν, ἐφρόντισαν καὶ πάλιν, νὰ φέρωσι τὴν πρὶν τοῦ Ὀρθόφρονος ὑπάρχουσαν λαμπρότητα καὶ δόξαν τῆς Σχολῆς, ἀλλ' εἰς μάτην. Ἡ μετὰ τῆς ἀποβολῆς τοῦ Ὀρθόφρονος διορισθεῖσα ὑπὸ τῶν πολιτῶν Συμαίων, ἐν συνελεύσει Ἐφορεία τῆς Σχολῆς, κατεύνασε τὰ πάθη, ἐγέμισε τὰς παραδόσεις μαθητῶν καὶ διδασκάλων. Τῆς δὲ Ἀγιογραφικῆς καθέδρας ἀνέδειξε πέντε, ἐκ τῶν μεινάντων μαθητῶν, ὧν τὰ ὀνόματα· Εὐχαρῆς ὁ Κωνσταντίνου, Ἐπίδημος ὁ Σωκράτου, Ἰωάννης ὁ Πausανίου, Ἐκκλήσιος ὁ Σεβαστοῦ καὶ Ἀθανάσιος ὁ Ἄδωνέως. Ὁ Α'. ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ,

ἐκ γονέων ἀσημάντων, Κωνσταντίνου καὶ Ἀγάπης καλουμένων, σύσιτος δὲ γενόμενος ἐν τῇ Σχολῇ, καὶ εὐφυῆς ὢν φύσει, καὶ κλῆσιν ἰδιάζουσαν ἔχων πρὸς τὰς ἐλευθέρας τέχνας, ἐπέδωκε, δοξάσας καὶ ἑαυτὸν, καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, δι' ὧν καὶ τῆς διδασκαλικῆς καθέδρας ἤξιωται. Τῷ ΧΙΕ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος εἴκοσι καὶ πέντε ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, καὶ τῷ ΧΝΕ'. σφάζεται ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐντὸς τῆς παραδόσεως τῆς Σχολῆς, κυριευθείσης (ὡς προείπομεν) παρ' αὐτῶν καὶ αὐτὸς καὶ οἱ συναδελφοὶ αὐτοῦ, θύματα γινόμενοι τῆς βαρβαρότητος τῶν Ἀγαρηνῶν. Ὁ Β'. ἐγεννήθη τῷ ΦΗ'. ἐν τῇ Ἀφείσῃ Κωμοπόλει τῆς Ἠπείρου, τὴν παρὰ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἔμποροι γενόμενοι, ἀποκαθίστανται εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὸν δὲ υἱὸν αὐτῶν, ἀπέπεμψαν μονογενῆ ὄντα, εἰς νῆσον τὴν Σύμην πρὸς φωτισμὸν αὐτοῦ· ἐκεῖ αὐτὸς ἐλθὼν ἀκροᾶται τῶν μαθημάτων ὅλων τῆς Σχολῆς ἐκείνης, τακτικῶς, καὶ ἐπιδώσας εἰς τὴν ῥητορικὴν, καὶ εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν ἰδίως, ἀξιούται νὰ ἴδῃ ἑαυτὸν καὶ διδάσκαλον ἐντὸς τῆς Σχολῆς, εἰς ἣν ὑπῆρχε μαθητής. Τῷ ΧΙΕ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΧΝΕ'. πίπτει γενναίως, μαχόμενος μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, ὡς θέλομεν ἰδεῖ ἔμπροσθεν· ὁ αὐτὸς, ἔγραψε κατὰ πλάτος καὶ ἱστορίαν τῆς Ἠπείρου, καλέσας, Ἠπειρὸς Ἐπιδήμιου, καὶ εἰς βιβλία δωκαεκάδικα διέσας· εὐρων ἀντίγραφον ταύτης, ὁ, καὶ φυλάττω. Ὁ Γ'. ἐγεννήθη, τῷ ΦΗΕ'. εἰς Χαρωνίαν, πόλιν τῆς Ἠπείρου, παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην ἢ μικρὸν σκέλλος λεγόμενον, τῆς Ἀχερουσίας λίμνης· συγγενῆς δὲ ὢν, τοῦ Β'. ἐκ μητρὸς, καὶ συνέμποροι ὄντες οἱ πατέρες αὐτῶν, ἔπεμψαν αὐτοὺς συνάμα εἰς τὴν νῆσον Ὁ Γ'. ἐφιέστερος τοῦ Β'. ὢν, ταχύτερον ἐξέρχεται τὰς Σχολῆς, ἐπιδώσας εἰς τὰ γραμματικὰ *Κοσμογραφίαν* καὶ *Ἀγιογραφίαν*, γράφας καὶ *Θεωρίαν* αὐτῶν καὶ κανό-

ρας ἐπιτυχῶς. Τῷ ΧΙΕ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ
 ΧΝΕ' πίπτει μὲ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας. Ὁ Δ'. εἰς Σύμην τὴν
 νῆσον ἐγεννήθη, ἔνδοξος τὸ γένος, ὁ πατήρ αὐτοῦ Σεβαστός
 καλούμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ μεγάλου Σεβαστοῦ ἐκατά-
 γητο, ὡς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἡ Ἀμβροσία ἐκ τῆς τοῦ Περι-
 κλέους, Γερουσιαστοῦ τῆς πόλεως, ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ πλου-
 σίου σφόδρα· φιλόμουσοι δὲ ὄντες, καὶ υἱὸν θέλοντες νὰ ἀπο-
 κτήσωσιν ἄξιον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, προγυμνάζουσιν οἱ αὐ-
 τοὶ γεννήτορες, εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν, μέχρι τῆς ἀποπερατώ-
 σεως αὐτοῦ. Εἰς Θεολογικὰς δὲ ἐρεῦνας δοθεὶς, ἔγραψε Θεο-
 λογίαν, ἔγραψε κατ' αἰρέσεων σύγγραμμα ἐκτεταμένον,
 ἐπιγράψας αὐτὸ α *Οἱ Ἀσθεῖς*. εἶτα γίνεται καὶ γραμματεὺς
 τῆς πατρίδος αὐτοῦ, κατὰ παρακίνησιν πολλῶν. Ἀποβλη-
 θέντος δὲ τοῦ Ὀρθόφρονος, ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, τῆς
Ἀγιογραφίας, (ἐπέδωκε γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο τὸ εἶδος), καὶ
 ἔφορος συγχρόνως ἐγένετο. Τῷ ΦΠΒ'. γεννᾶται, τῷ ΧΙΕ'.
 ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΧΝΕ'. ρίπτεται κατὰ
 τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σφάζει καὶ σφάζεται· ἦτον γὰρ ἰσχυρὸς τὸ
 σῶμα, καὶ γενναῖος τὴν καρδίαν, ἂν καὶ γέρον. Ὁ Ε'. ἐν Κῶ
 τῇ νήσῳ ἐγεννήθη τῷ ΦΟΗ'. καὶ ἀποπέμπεται εἰς Σύμην
 ἵνα ἐκπαιδευθῇ, καὶ ἀνὴρ ὠφέλιμος γενῆ ἐν τῇ πατρίδι
 αὐτοῦ, ἠπόρουσι γὰρ οἱ γονεῖς αὐτοῦ σφόδρα· ἐλθὼν δ' εἰς
 Σύμην καὶ παραδοθεὶς εἰς χεῖρας τῶν διδασκάλων (ἔφερε
 μεθ' ἑαυτοῦ καὶ δῶρα πολλὰ, ἃ καὶ τοῖς προκρίτοις τῆς
 νήσου ἐδώρησατο)· ἀγαπηθεὶς δὲ παρὰ πάντων, διὰ τὴν
 πρὸς τὴν παιδείαν κλίσιν του, ἐπιμελήθησαν αὐτὸν, ὅσον
 ἐνεστί, καὶ ἐνέδειξαν συγκάθεδρον, ἀκολούθως ἀλλ' ὅτε ἡ
 Ὀρθοφρόνιος ταραχὴ ἐγεννήθη, ἀπέρχεται τῆς νήσου, καὶ
 ἔρχεται πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ· ἐκεῖ δὲ ἐλθὼν ψηφίζεται
 Ἰσπαρχῆς, χαίρων ὑπόληψιν οὐκ ὀλίγην, διὰ τὴν φρόνησιν

του. Ἄλλ' ὕστερον παραιτεῖται μετὰ ὀκταετῆ Τοπαρχίαν καὶ ἔμεινεν ἡσυχάζων· γράφει ὕστερον περὶ Σωφροσύνης, καὶ περὶ Δικαίου τῆς ἀνθρωπότητος, Ὑπακοῆς, καὶ Θείου Λόγου, βιβλία τέσσαρα, τὰ μὲν πρῶτα εὗρον μετὰ κόπου πολλοῦ, ἀ καὶ ἔχω, τὰ δ' ἄλλα οὐχί. Ὅτε δὲ τοῦ Ὀρθόφρονος ἡ ἀποβολὴ διεσαλπίσθη, ἀναχωρεῖ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Σύμην, ἀναδεικνύεται κῆρυξ τοῦ θείου λόγου, καὶ τῆς Ἀγιογραφίας συνάμα (ἐπέδωκε γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο). Τῷ ΧΙΕ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΧΝΕ'. σφάζεται μαχόμενος.

Τῷ ΧΝΓ'. Ἀλωθείσης τῆς νήσου Ῥόδου, ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ ἐξανδραποδίσαντες τὸν λαὸν αὐτῆς, ἐγένοντο κύριοι τῆς νήσου ὅλης, ἐκτὸς χωρίων τινῶν. Ἐπιθυμοῦντες δὲ νὰ κυριεύσῃσι, καὶ τὴν Σύμην, ὡς πλησίον αὐτῆς οὔσαν, καὶ ὡς βοηθήσασαν τὴν Ῥόδον, ὅσον ἠδυνήθη, καὶ ὡς φυγαδεύσασαν τὰ τέκνα τῶν Ῥοδίων καὶ γυναῖκας αὐτῶν· καὶ ἔπειτα ἐπειδὴ τοὺς διωκομένους παρέλαβε καὶ ἔσωσεν, ἐν μέσῳ τῶν σπλάγγων αὐτῆς φυλάξασα, καὶ πολλοὺς τῶν ἐξανδραποδισθέντων ἔσωσε διὰ τοῦ ναυτικοῦ αὐτῆς, κάψασα καὶ μέρος τοῦ πολεμίου στόλου, δι' ὅλα αὐτὰ, ζητοῦσιν ἐκδικησιν, καὶ πλέουσι κατὰ τῆς νήσου, τῷ ΧΝΕ'. καὶ λιμενισθέντες, νυκτὸς ἐπελθούσης, εἰς τρεῖς θέσεις ὡς προέγραψα, ἐν τῇ Συμαΐδι, ἐξέρχονται τῶν πλοίων, καὶ τὴν ὑποδούλωσιν τῶν κατοίκων διὰ κηρύκων ζητοῦσι. Καὶ τὴν μὲν μάχην τῆς Πεδιάδος περιέγραψα, ὡς καὶ τὴν τοῦ Ἐμπορίου, τὴν δευτέραν· τὴν δὲ πρώτην αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν τοῦ Αἰγιαλοῦ οὐχί, αὐταὶ παραλειφθεῖσαι τότε, γράφω τώρα. Ὅτε ὁ βάρβαρος, ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς νήσου, καὶ ἠφάνισται παντελῶς διὰ τῆς φρονήσεως τῶν Στρατηγῶν αὐτῆς, καὶ τῶν κατοίκων τὴν ἀνδρείαν, καὶ διεδόθη ἀστραπηδὸν εἰς τὸν

στόλον τοῦ ἔχθρου, τὸν περιπλέοντα τὴν νῆσον, καὶ Κνίδον,
 (δι' ἔχθρικοῦ πλοίου, διαφυγόντος τὴν προσοχὴν τῶν στρα-
 τηγῶν ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ Ἐμπορίου), ἐτάραξεν αὐτὸν καὶ
 ἐκίνησεν εἰς ὄργην, παραχθεις δὲ, ἀποπέμπει μέρος τοῦ
 στόλου αὐτοῦ κατὰ τῆς νήσου τὴν αὐτὴν ἡμέραν τοῦ θριάμ-
 θου τῶν κατοίκων, καὶ λιμενισθεις εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ἐμπο-
 ρίου, καὶ ἀποβάς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, ἐγέμισε τὴν παραλίαν
 στρατὸν βαρβαρικόν, (τὸν ὀκτακισχίλιον ἀριθμὸν ὑπερβαί-
 νοντα). Ὁ δ' ἐπιτόπιος στρατὸς ὁ μένων εἰς τὸ Ἐμπόριον,
 ὁ σταλεις τὴν προτεραίαν, πρὸς τὸ φυλάξαι τὴν Σχολὴν, καὶ
 καταδιῶξαι τὸν πρότερον ἀποβάντα ἔχθρον, ἔμενε φυλάτ-
 των αὐτὴν κατ' αἰτησιν τῶν ἐφόρων αὐτῆς, (μετὰ τὴν παν-
 τελῆ καταστροφὴν τοῦ ἔχθρου) ἐγένετο δὲ ἐν ᾧ ἀνεπαύοντο
 ἡσύχως ὑπὸ τὰς δάφνας, περὶ τὸ μέσον τῆς νυκτός, ἰδοὺ
 καὶ πολιορκουῦνται στενωῶς ἐρχομένων δὲ καὶ τῶν διασκορ-
 πισθέντων, ἐνδυναμοῦται ἡ πολιορκία καὶ ἡ μάχη γίνεται
 πεισματωδεστάτη, οἱ πολιορκούμενοι, ἂν καὶ ὀλίγοι (τρια-
 κόσιοι γὰρ ἦτον μόνον) ἐμάχοντο γενναίως ὥρας τρεῖς· οἱ
 μὲν ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων καὶ πραοστέων τῆς Σχολῆς οἱ δὲ
 περὶ τῶν ἐπάλλξεων συσταδόν· τρεῖς τὸν βάρβαρον ἀπέκρου-
 σαν, καὶ ὤθησαν μὲ ζημίαν, ἀλλ' ὁ ἔχθρὸς ὀρμητικώτερος
 γενόμενος ὑπερπηδᾷ διὰ κλημάκων τὰς ἐπάλλξεις, κυριεύει
 θέσιν ἰσχυράν, καταλαμβάνει καὶ ἄλλας, πλημμυρίσαντος τοῦ
 αἵματος αὐτοῦ, καὶ τότε ἡ μάχη γίνεται πεισματωδεστάτη
 ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ φρικαλέα· δέκα καὶ εἴκοσι, καθ' ἑνὸς χρι-
 στιανοῦ ἐρρίπτοντο ξιφήρεις λυσσῶντες. οἱ δὲ ἡμέτεροι γεν-
 ναίως ἀνθίσταντο, εἰς κατ' εἴκοσι πολεμῶν, ἔχων βοηθὸν τὸν
 Θεὸν μόνον, καὶ τὴν ἀπελπισίαν, ἔσφαζε πολλούς, καὶ ἐσφά-
 ζετο ἐπὶ τέλους, δάκνων, ὠθῶν καὶ λακτῶν καὶ μετὰ θά-
 νατον τὰ σώματα τῶν βαρβάρων, μὴ θέλων αὐτὰ οὐδὲ

μετὰ θάνατον πλησίον αὐτοῦ, καὶ βαπτιζόμενος εἰς τὰ αἵματα ἀπῆρχετο εἰς οὐρανοὺς. Σφαγιασθέντων δὲ τῶν ἀρχηγῶν τῆς φρουρᾶς, μετὰ τὸ θανατῶσαι πολλοὺς· θέτονται ἐπὶ κεφαλῆς, Ἐπίδημος ὁ Σωκράτου, Ἰωάννης ὁ Πausανίου, καὶ Ἐκκλήσιος ὁ Σεβαστοῦ, οἱ διδάσκαλοι τῆς Σχολῆς, περιστοιχοῦνται ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτῶν, διακοσίων περίπου ὀπλισμένων, καὶ ὁρμοῦσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπληπισμένοι, φωνὰς γοερὰς ἀφήσαντες. Ὁ Ἐκκλήσιος ἀποσπᾶται μὲ μέρος τῶν μαθητῶν ἐκ τῆς ὀλομελείας, καὶ ἔρχονται ὑπὸ τῶν ὀπισθίων τοῦ ἐχθροῦ· τὸ παράδειγμά του ἀκολουθεῖ, καὶ Ἀθανάσιος ὁ Ἄδωνεύς· οὗτοι ἐπιπεσόντες ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἐχθροῦ ὡς λέοντες, τάραττουσιν αὐτὸν, διασχίζουσιν αὐτὸν, καὶ σφάζουσι πολλοὺς· ἀλλ' ἐπὶ τέλους χάσαντες τοὺς περὶ αὐτὸν ὅλους μένουσι μεμονωμένοι, περικυκλοῦνται ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σφάζοντες πίπτουσιν ἐπὶ τῶν πτωμάτων, πληγωθέντες ὁ μὲν εἰς τὴν κεφαλὴν, διαχωρισθείσης εἰς δύο, μὲ πέλεκυν· ὁ δὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα χάσας, καὶ πολεμῶν μὲ τὴν ἀριστεράν, ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν καὶ πίπτει, τὸν φονέα αὐτοῦ ρίψας πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ νεκρὸν πρότερον· οἱ δὲ διδάσκαλοι οἱ κατὰ μέτωπον πολεμοῦντες, ἀδυνατίσαντες, καλοῦσι καὶ τὰ λείψανα τῆς φρουρᾶς, (τὰ εἰς τὴν ἀριστεράν πτέρυγα πολεμοῦντα), καὶ συσματούμενοι πικνῶς, ρίπτονται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ὡς τίγρεις, τρέπουσι κατὰ πρῶτον εἰς φυγὴν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους περικυκλωθέντες πανταχόθεν, σφάζονται οἱ πλεῖστοι. Οἱ διδάσκαλοι μὲ πολλὰ ὀλίγους μείναντες, πίπτουσι κατακεφαλῆς τοῦ ἐχθροῦ, διασχίζουσι τὰς τάξεις αὐτοῦ καὶ σφάζοντες ἐξέρχονται, ἀλλὰ πάλιν περικυκλοῦνται. Τότε ὁ Ἐπίδημος ὁ Σωκράτου, παρατηρήσας τὸν στρατηγὸν τοῦ ἐχθροῦ Ἀλὸ Χαλὶλ, διασχίζει τοὺς περὶ αὐτὸν, διευθύνεται κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐπιπεσὼν κόπτει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ τὴν δε-

ξίαν συγχρόνως· φεύγων δὲ πίπτει καὶ οὗτος ἀντίστα-
 σιν ἰσχυρὰν εὐρών, προπέμψας πολλούς. Τούτου πεσόν-
 τος, οἱ ἐχθροὶ ἀλλαλάξαντες πίπτουσι καὶ κατὰ τῶν λοι-
 πῶν, καὶ σφάζουσι πάντας, μηδενὸς ἐξαιρουμένου κύριοι γε-
 νόμενοι καὶ τῆς Σχολῆς καὶ τῆς περίξ θέσεως. ἔπεσον εἰς
 αὐτὴν τὴν μάχην ἐκ μὲν τῶν ἐχθρῶν διςχίλιοι, μεθ' ὧν καὶ
 εἷς στρατηγός, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων πάντες, μέχρι τῶν ἐξα-
 κοσίων. Ἡ ἀνδρεία τῶν στρατιωτῶν τῆς φρουρᾶς, καὶ τῶν
 μαθητῶν, καὶ ἰδίως τῶν διδασκάλων, ἦτον μοναδικὸν φαι-
 νόμενον, ὡς ἔγραψεν ὁ διασωθεὶς Ζώσιμος ὁ Συμαῖος, μαθη-
 τῆς τῆς αὐτῆς Σχολῆς, αὐτόπτης γενόμενος. Κυριευθείσης
 τῆς Σχολῆς, ἰδοὺ καὶ ἔρχεται καὶ ὁ Ὀρέστης ὁ Σωτήρ, καὶ
 Στρατάρχης τῆς πόλεως, καὶ ἐξολοθρεύει αὐτὸν κατακράτος
 ὡς προγράψαμεν. Τὸν δὲ στρατὸν τὸν ἐπὶ τὸν Αἰγιαλὸν
 ἀποθάντα αὐθωρὶ κατέστρεψαν οἱ εὐρεθέντες, ὀλίγοι πρὸς
 πολλούς ὄντες.

Καταστραφῆσης δὲ τῆς Σχολῆς τότε, κατὰ τῷ ΧΝΕ'. καὶ
 τοῦ ἐχθροῦ συγχρόνως, οἱ κάτοικοι ἀνήγειραν αὐτὴν λαμ-
 προτέραν τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον ἔτος τῆς τρομερωτάτης
 καὶ ἀνηκούστου ταύτης μάχης, ἀλλ' ἡ τελεία ἠκοδομὴ αὐ-
 τῆς εἴκοσιν ἔτη ὅλα ἔφαγεν.

Πανδῶρας ὁ Σεβαστοῦ, ἐγεννήθη, τῷ ΧΙ'. ἐκ γόνεων ἐν-
 δόξων, ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Σεβαστός, ἡ δὲ μήτηρ Σε-
 βαστῆ, ἀνατραφεὶς δὲ ἐν εὐτυχίᾳ, καὶ παιδευθεὶς, παρὰ τῷ
 Σεραφίμ τῷ Σχολαρίῳ ἔγινε κάτοχος γνώσεων μαθηματι-
 κῶν· καὶ κλίσειν ἔδειξεν εἰς τὰ πολιτικά, δι' ὃ καὶ ἐψηφίσθη
 μέλος ὄγδοον τῆς Γερουσίας· καὶ τοῦ πέμπτου ἔτους ἐγκυ-
 μανούντος παύει, κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῶν κατοίκων· ὕστε-
 ρον δὲ τὸν ἐμπορικὸν βίον μετερχόμενος, κατέστη ὑπέρ-
 πλοῦτος· ἀλλ' ὅτε ἡ πατρίς αὐτοῦ ἐκινδύνειε, πρόθυμος

εις τὴν πρόσκλησιν αὐτῆς, ἀναδεικνύεται στρατηγός, ἐξοδεύει μέρος τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ βοηθῶν τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐβελοντῆς, καὶ πίπτει μαχόμενος τῷ ΧΝΕ'. ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφήσας τὸ ἡμισυ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς Σχολῆς, τὸ δ' ἄλλο εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ· ἡ πατρὶς ἐτίμησε μετὰ θάνατον τὸν ἄνδρα οὐκ ὀλίγον, ἐγείρασα καὶ ἀνδριάντα ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ.

Ἐλευθέριος ὁ Σίμωνος ἐγεννήθη ἐν Ρόδῳ τῇ νήσῳ τῷ ΧΕ'. ἀλλ' οἱ γεννήτορες αὐτοῦ Σίμων καὶ Ἀνδώρα, καλούμενοι τὴν Σύμην εἶχον πατρίδα. Ἐν Ρόδῳ διδαχθεὶς τὰ κατ' οἶκον γράμματα ἔρχεται εἰς Σύμην ἔπειτα, δεκαπενταετῆς τὴν ἡλικίαν, ἀδεία τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καὶ κατατάττεται εἰς τὴν Σχολὴν αὐτῆς· ἀνδρωθεὶς δὲ καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἀρκούντως, ἐξέρχεται, καὶ εἰς Ρόδον ἀπέρχεται, καὶ πάλιν ἐπανέρχεται εἰς Σύμην σὺν τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ, καὶ νυμφευθεὶς τὴν ἀδελφὴν Πανδώραν τοῦ Σεβαστοῦ, ἐζῆ ἐντίμως ἐν τῇ νήσῳ, ψηφισθεὶς καὶ Γερουσιαστής δις, (ἐκατάγεται γὰρ ἐκ τῶν περιφανεστέρων πολιτῶν τῆς νήσου). Γενναῖος δὲ ὢν καὶ ἰσχυρὸς φύσει, ἀναδεικνύεται καὶ στρατηγὸς δις ἀξίως, καὶ ἀνδραγαθῶν πίπτει νεκρὸς, τῷ ΧΝΕ'. ἀξιωθεὶς τοῦ χρυσοῦ στεφάνου, τοῦ ἥρώου καὶ τῆς Ἀθανασίας.

Ποσειδώνιος ὁ Λαοστέφου, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΦΗΕ'. ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κῶος τὴν πατρίδα ἦν· οὗτος δὲ ἐλθὼν εἰς Σύμην ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας, σὺν τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ, καὶ ἀνδρωθεὶς στεφανοῦται ἐν τῇ νήσῳ, τὴν θυγατέρα τοῦ Ποσειδέως, ἀνδρὸς ἐναρέτου, καὶ σοφοῦ ἐς τὰ μάλιστα· καὶ ἀπὸ Δούριος, Λαόστεφος καλεῖται· ἐξ αὐτῆς δ' οὖν γεννήσας τὸν Ποσειδώνιον, καὶ κατατάξας ἐν τῇ Σχολῇ τῆς νήσου ἀπέκτησεν αὐτὸν, ὡς ἡ δόξα τοῦ γένους αὐτῶν ἐζήτει· ἀνδρωθεὶς δὲ, ἀναδεικνύεται καὶ στρατηγὸς ἐν τῇ Γε.

ρουσία παμφηφεί, καὶ ἐπὶ τῆς χρυσοῦς πλακῶς τὸ ὄνομα αὐτοῦ χαράττεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἄλλ' ὅτε τὰ γηρατεῖα ἐχαιρέτησαν αὐτὸν, ἀναχωρεῖ τῆς νήσου· ἔρχεται εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ εἰς Συρίαν, ἔπειτα, ἀναδεικνύεται στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν καὶ στρατεύει κατὰ τῶν λησῶν Ἀράβων, τῶν μαστιζόντων τὴν πόλιν αὐτῶν, καὶ νικήσας αὐτούς, κατέσφαξεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τραυματίζεται τὸν δεξιὸν πόδα, καὶ ἐπιστρέφει εἰς Σύμην ὑπὸ τῆς πληγῆς ἀναγκάζομενος, ἐκεῖ ἐλθὼν καὶ ἰαθεὶς, ἀποθνήσκει εἰς γῆρας βαθύτατον· ἀφήσας καὶ σύγγραμμα πολεμικόν, ἐπιγραφόμενον ὁ Ἄρης. Τῷ ΧΝΕ'. ἀναδεικνύεται στρατηγὸς Σύμης, τῷ ΧΟ'. εἰς Συρίαν δὲ πληγώνεται Στρατηγὸς ἀναδειχθεὶς, καὶ τῷ ΧΠΓ'. ἀπέρχεται ζήσας ἑνιαυτούς ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτώ.

Ὁρέστης ὁ Σωτὴρ ἐπικληθεὶς ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΧΚ'. ἐκ νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας ἔδειξεν ὑπεροχὴν πνεύματος εἰς πάντα, καὶ κλίσειν ἰδιάζουσας εἶχεν εἰς τὰ πολεμικὰ καὶ μαθηματικά, δι' ὃ καὶ καταταχθεὶς εἰς τὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ Σχολὴν ἐφάνη μοναδικὸς εἰς τὰ μαθηματικά ὑπερβᾶς τοὺς συνομήλικας αὐτοῦ ἅπαντας, θεωρούμενος παρ' ὄλων τὸ καύχημα τῆς Σχολῆς, ὡς πρὸς τὰ μαθηματικά· ἀποπερατωθεὶς δὲ τῶν μαθημάτων, καὶ τῆς Σχολῆς ἐξελθὼν περιέρχεται τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὁμοῦ μὲ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν πρεσβύτερον, Θεόφιλον καλούμενον ἀδείας πατρικῆς, καὶ τὴν Συρίαν ἔπειτα, καὶ μικρὰν Ἀσίαν, καὶ πάλιν ἐπανέρχεται εἰς Σύμην· ἐκεῖ ἐλθὼν ἀναδεικνύεται πρῶτον Στρατηγὸς τῆς Βουλῆς, καὶ εἶτα τῆς Γερουσίας, εἰκοσιν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα καταλιπὼν, καὶ αὖθις τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐκ πολιτικῶν αἰτιῶν ἀναγκάζομενος, ἦλθεν εἰς Συρίαν· ἐκεῖ, αὐτὸς ἐλθὼν, καὶ ἰδὼν

τοὺς Χριστιανούς κατατυραννουμένους, συνεννοεῖται μετὰ
 τῶν προϋχόντων πολιτῶν· καὶ συναΐξας στρατὸν κρυφίως, ἐκ
 τῶν περιχώρων, ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν Ἀγα-
 ρηῶν Ὀμάρ Χαλλήλ, νυκτὸς βαθείας οὔσης, εἰς ἔμμεσαν πό-
 λιν τῆς Συρίας εὐρισκόμενος· καὶ ἐξολοθρεύσας τὸν ἐχθρικὸν
 στρατὸν κατακράτας, καὶ τὸν Στρατηγὸν αὐτῶν συλλαβῶν
 ζῶντα, ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν, καὶ ἔμεινε φρουρῶν αὐτήν, συλ-
 λέξας δὲ στρατὸν ἀρκετὸν, καὶ ἐνδυναμωθείς καθ' ὅλα, κυρι-
 εῦει καὶ τὴν Τρίπολιν, μετὰ ὀκτὼ ὥρῶν πεισματώδη μάχην·
 εἶτα καὶ τὴν Τροίαν κωμώπολιν ἰσχυράν, καὶ τὴν Βίβλον
 ἔπειτα, μετὰ τριῶν ὥρῶν πολιορκίαν· ἐπὶ τῆς Βίβλου ὡς
 μαινόμενος λέων ἔπεσεν, ὀγδοήκοντα ἐχθροὺς ἰδίῳις χερσὶ
 σφάζει καὶ χάνει τοὺς δύο δακτύλους τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ
 χειρὸς, καὶ τὸν δεξιὸν μὲρον πληγώνεται διὰ πελέκεως· Κύ-
 ριος δὲ τῆς Βίβλου γενόμενος εἰσέρχεται δοξολογῶν, ἐν τῷ
 ναῷ τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Πέτρου, Μητρόπολιν
 τῆς πόλεως (τῆς ὑπὸ Ἑλένης τῆς μητρὸς τοῦ Μεγάλου Κων-
 σταντίνου κτισθείσης). δόξαν προσφέρων τῷ θεῷ σὺν τοῖς
 στρατιώταις αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς τῆς πόλεως Μητροφάνης,
 δίδει στέφανον χρυσοῦν, καὶ Σωτῆρα καλεῖ. Τρία ὀλόκληρα
 ἔτη πολεμῶν, κατηφάνεισε τὸν Ἀγαρηῶν καὶ ἐδίωξε μέχρις
 Ἀλεξανδρείας, Σωτῆρ γενόμενος τῶν Χριστιανικῶν λαῶν
 ἀλλ' ὕπερον οἱ σωθέντες ἀχαριστία φερόμενοι, προδοσίαν ἐ-
 βουλευόντο κατ' αὐτοῦ, ὁ δὲ μαθὼν, φεύγει καὶ ἔρχεται εἰς
 Ἀλικαρνασσόν· καὶ ὑπὸ τοῦ πλήθους τῆς πόλεως Ἀλικαρνασοῦ
 συνοδεύεται εἰς τὰ παλάτια τῆς Μητροπόλεως Ἀειπαρθέ-
 νου Μαρίας τῆς ὑπὸ Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου ἐγερθείσης,
 (διήλθε γὰρ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν)
 ἐκεῖ μείνας ἔτος ὀλόκληρον, προσκυνοῦμενος ὑπὸ πάντων, ἀνα-
 χωρεῖ, προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ διὰ ψηφίσμα-

τος. Μύλις πατεῖ τὸ ἔδαφος τῆς περικλειοῦς αὐτοῦ πατροῖδος, καὶ ὁ λαὸς τὸν ὑποδέχεται μετὰ κλάδων ἐλαιῶν καὶ στεφάνων χρυσῶν, προσκυνούμενος παρ' ὅλων τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ μικρῶν τε καὶ μεγάλων. Ἔρχεται εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ στεφανοῦται ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἔρχεται εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ Εὐεργέτην καὶ Σωτῆρα τοῦ ἐν Συρίᾳ Χριστιανύμου πληρώματος ἐπὶ χρυσοῦς πλακῶς ἡ Βουλὴ χαράττει, ἣν καὶ ἐν μέσῳ δύο κιόνων γρανίτου λίθου χρυσῶν τὰς κεφαλὰς ἔχόντων ἐκρέμασεν ὁ Ἀρχιερεὺς περιβάλλον χρυσοῦν στεφάνην. Ἄλλ' ὅτε καὶ, ὁ Οὐλοῦφ Χαλήλ μετὰ τοὺς σὺν αὐτῷ Ἀγαρηνοὺς, καὶ Ἰσοῦφ Χαλήλ ἐζήτουν ὑποτάξαι τὴν νῆσον, κατὰ τὸ ΧΝΒ'. φέρεται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀναδεικνύεται Στρατάρχης ἀπάσης τῆς νήσου Σύμης· στρατεύει κατ' αὐτῶν, ὡς προέγραψά σοι, καὶ κατασφάζει αὐτοὺς, μηδ' ἐνὸς σωθέντος, ἐλευθερώνει τὴν νῆσον τοῦ προκειμένου κινδύνου, καὶ ἀξιοῦται παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς χρυσοῦς ἀδαμαντίνου ῥομφαίας, καὶ τῆς χρυσοῦς κορωνίδος, εἰς πάντα καιρὸν φέρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Φύλαξ δὲ ἄγρυπνος γενόμενος πάντοτε τῆς πατροῖδος αὐτοῦ, ἔσωσεν ἐλευθέραν, καὶ ἐδόξασεν αὐτὴν, Δύναμιν τὴν Θεῖαν, συνεργὸν ἔχων πάντοτε. Ἦτον γὰρ σώφρων καὶ ἐνάρετος, καὶ περὶ τὰ θεῖα ἐνθερμος ζηλωτής· ἐβδομήκοντα πέντε ἔτη ὄλα ζήσας ὑγιῶς, ἀπέρχεται ἐν Κυρίῳ υἱὸς Ἀθανασίας καὶ Δόξης γενόμενος, τῷ ΧΥΒ'. ἀφῆσας καὶ γραπτὰς παλεμικὰς ὁδηγίας εἰς βιβλία πέντε.

Ὁ Οὐλοῦφ Χαλήλ, Ἀγαρηνὸς τὸ γένος τολμηρὸς καὶ αἰμοδόρος ποῦ καὶ πότε ἐγγνήθη ἄγνωστον, τοῦτο μόνον ἤξεύρω, ὅτι ἦτον εἰς ἐκ τῶν στρατηγῶν τοῦ Ὁμάρ Ἀπτοῦλ Χαλ τοῦ κατακτητοῦ τῆς Ρόδου, ὡς καὶ ὁ Ἰσοῦφ Χαλήλ Χαλ· οὗτοι σταλέντες ἀμφοτέροι εἰς Σύμην τὴν νῆσον πρὸς ὑποταγὴν καὶ καταστροφὴν αὐτῆς, ἔλαβον τὰ ἐπιχειρήματα τῆς

κακίας αὐτῶν, σφαγέντες καὶ αὐτοὶ καὶ ὁ στρατὸς αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατοίκων, τῷ ΧΝΕ'. ὡς ἐλέχθη.

Ἐγερθείσης καὶ πάλιν τῆς Σχολῆς, καὶ ἀναδειχθέντες ἔφοροι ἔξ, Ἰωάννης Ἀνδρέου, Κώνστας ὁ Εὐστρατίου, Εὐφρόσυνος ὁ Ὀρέστου (υἱὸς τοῦ Στρατάρχου Ὀρέστου), Δημήτριος ὁ Παλανδώρου, Διόδαμος ὁ Ἰσαακίου, καὶ Περικλῆς ὁ Ἀρχιστράτου, διὰ βουλευτικῆς ψηφίσματος, ἦλθον καὶ ἐγκαίνιασαν καὶ πάλιν τὸν ναόν, καὶ τὴν Σχολήν. ἅπανσα ἡ πόλις, ἐν πομπῇ καὶ θυσίᾳ μεγάλῃ, καὶ ἀναδείξαντες διδασκάλους, Ἐλέανδρον τὸν Ἀθανασίου, Γρηγόριον τὸν Πausανίου, Φώτιον τὸν Σίμωνος, καὶ Ἰωάννην τὸν Σίμωνος, ἐώρτασαν τὰ ἐγκαίνια τρεῖς ἡμέρας ὀλοκλήρους καὶ ἀπῆλθον ἔπειτα ἐν τῇ πόλει, τὸν Θεὸν δοξολογοῦντες.

Καθιδρυθείσης τῆς Σχολῆς τοιῶδε τρόπῳ τῷ ΧΝΓ'. καὶ τῶν Ἐφόρων πατρικῶς εὐφορευόντων, ἀναδεικνύει ἄνδρας ἐπὶ παιδείᾳ καὶ ἀρετῇ διακεκριμένους, καὶ στεφανοῦται καὶ αὐθις ὑπὸ τῶν Μουσῶν· ἀλλ' ἡ λαμπρότης τῶν Σχολῶν καὶ ἰδίως ἡ δόξα, ἀπῆλθεν εἰς Βυζάντιον, καὶ οἱ εὐποροῦντες ἐκεῖ ἔτρεχον, ὡς βασιλεύουσα πάντων.

Παρήλθον πενήκοντα ἔτη μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν, ἦτοι τῷ ΨΚ'. καὶ ἐκοιμήθη Γρηγόριος ὁ Πausανίου, ὁ Διδάσκαλος τῆς Ἐλαιογραφίας. οὗτος ἔλαιογραφῆσας, πολλὰ ἀξιαλόγου, ὡς λέγεται, ἠφανίσθησαν ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων. Ἐν σύγγραμμά του μόνον ἀπέφυγε τὰς χεῖρας αὐτῶν Χάριτες καλούμενον, τρίβιβλον, περιγράφον τὴν πρόοδον τῶν τεχνῶν ἀπάσης γῆς Καρίας τε καὶ Ἰωνίας, ἱκανὸν νὰ δοξάσῃ τὸν ἄνδρα· οὗτος ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις, τῷ ΧΚΔ'. καὶ ἀποκατεστάθη εἰς Σύμην τὴν νῆσον, τῶν γονέων αὐτοῦ βιαζομένων ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. Εἰς Σύμην δὲ ὧν εἰσέρχεται εἰς τὴν Σχολὴν αὐτῆς, νέος πολλὰ τὴν ἡλι-

κίαν· εὐφυῖαν δὲ ἔχων καὶ ἀντιληπτικὸν εὐδοκίμησεν, ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς κλήσεως αὐτοῦ, δι' ἃ καὶ ἠξιώθη καὶ τῆς διδασκαλικῆς καθέδρας, ζήσας ἑνιαυτούς ΠΓ'. Τοῦτον διεδέχθη Ἄατος Διδύμου ὁ Συμαῖος.

Μετὰ δεκαπέντε ἑνιαυτούς τῆς τοῦ Γρηγορίου κοιμήσεως ἀπέρχεται καὶ Ἐλέανδρος, ἥτοι τῷ ΨΚΖ'. οὗτος ἐγεννήθη ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ τῷ ΧΛΓ'. ἐνδοξος τὸ γένος ἦν ὁ Πατήρ, αὐτοῦ Ἀθανάσιος τοῦνομα, κάτοχος παιδείας ὢν, ἐν τῷ οἴκῳ ἐδίδασκε τὸ πρῶτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ· εἶτα παραδίδει τοῖς Ἐφόροις, καὶ παραδόντας εὐδοκιμεῖ, ἐπιμελῆς γενόμενος. Ἰδιάζουσιν δὲ κλήσιν ἔχων εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν ἀπέρχεται τῆς νήσου, καὶ εἰς Βυζάντιον ἔρχεται σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐχεξία καλουμένη (εἰς Βυζάντιον γὰρ ἐβασίλευε τότε ἡ Ἀγιογραφία, ἕνεκα τῆς ἐν τῇ Σύμῃ γεννηθείσης ἔριδος)· ἐκεῖ διδαχθεὶς καὶ ἀριστεύσας ἐπανέρχεται εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῷ ΧΝΖ'. Ἀπέρχεται δὲ καὶ τοῦτος, ἀφήσας ἔργα θαυμαστά, ὡς λέγεται, μηδὲ ἐν σωθῆν δυστυχῶς, ἐκτὸς ἐνὸς συγγράμματος « Οὐρανία » καλούμενον, ἥτοι γνῶμην τῶν οὐρανίων σωμάτων τῆς τέχνης. ΨΕ' ἐτῶν ἀπέρχεται διαδεχόμενος, ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιον τὸν Νικολάου.

Τοῦ Γρηγορίου ἀπερχομένου, ἀπέρχεται καὶ Ἰωάννης ὁ Σίμωνος μετ' ἑνιαυτούς δύο, ἥτοι τῷ ΨΚΘ'. οὗτος Συμαῖος τὴν πατρίδα ὢν διδάσκεται εἰς Σύμην ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀρσενίου τοῦ Σχολαστικοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Χριστιανῆς· ἡλικιωθεὶς δὲ καὶ ἀναπτυχθεὶς παρ' αὐτῷ νοερῶς καὶ σωματικῶς, παραδίδεται καὶ τῷ Ὀρθόφρονι, διδάσκεται τὰ μαθηματικά, συγχρόνως καὶ τὴν Κοσμογραφίαν, εὐδοκιμεῖ εἰς αὐτὴν, ἀπέρχεται εἰς Βυζάντιον ὕστερον, διδάσκεται παρὰ τοῖς διδασκάλοις ἐκεῖ-

νοις, καὶ πάλιν ἐπανερχεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ὅπου καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Κοσμογραφίας. Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ, οὐδὲ ἐν ἐσώθῃ δυστυχῶς, οὐδὲ ἐκ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Τῷ ΧΚΘ'. ἐξέρχεται τῆς μητρικῆς αὐτοῦ κοιλίας, τῷ ΧΝΖ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΨΚΘ'. ἀπέρχεται ἑκατοντούτης τὴν ἡλικίαν. Τοῦτον διαδέχεται ὁ υἱὸς αὐτοῦ Τηλέμαχος.

Τοῦ Ἰωάννου ἀπερχομένου, ἀπέρχεται καὶ ὁ αὐτάδελφος αὐτοῦ ὁ Φώτιος, μετὰ πέντε ἑνιαυτοὺς, ἦτοι τῷ ΨΛΔ'. διδασκῆς καὶ οὗτος, ὡς καὶ αὐτάδελφος αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σίμωνος, ὑπὸ Ἀρσενίου τοῦ Σχολαστικοῦ, καὶ ὑπὸ τοῦ Ὀρθόφρονος τοῦ Μουσικοῦ ὕστερον τὴν ῥητορικὴν, (εἰς αὐτὴν γὰρ καὶ εἶχε κλίσιν ἰδιάζουσαν) ἀπέρχεται εἰς Βυζάντιον σὺν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, καὶ διδάσκεται καὶ τὴν Ἀρχιτεκτονικὴν. ἐπιστρέψας δὲ εἰς Σύμην, ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τε καὶ Ῥητορικῆς συγχρόνως. Τῷ ΧΚΖ'. ἐξέρχεται τῆς μητρικῆς αὐτοῦ κοιλίας, τῷ ΧΝΖ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΨΛΔ'. ἀπέρχεται ἑκατὸν καὶ ἑπτὰ τὴν ἡλικίαν ἑνιαυτοὺς ἔχων. Οὗτος ἔγραψεν Ἀρχιτεκτονικῆς βιβλία πέντε, ἑλληνιστὶ καὶ Λατινιστὶ, καὶ Ῥητορικῆς πραγματείας δύο. Τὰ πρῶτα σώζονται, τὰ δὲ τελευταῖα ἀπώλοντο. Τοῦτον διεδέχθη Κάσανδρος ὁ ἐξ Ἰωλκοῦ τῆς Θεσσαλίας.

Ἄατος ὁ Διδύμου ὁ Συμαῖος, ὁ Διαδεχθεὶς τὸν Πausανίου Γρηγόριον ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΧΟΖ'. οἱ γονεῖς αὐτοῦ Δίδυμος καὶ Πλεοδώρα καλούμενοι ἐπὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς ζωῆς αὐτῶν, ἀποκτήσαντες τὸν Ἄατον ἔχαιρον χαρὰν μεγάλην, καὶ ἐδίδασκον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν, ἡλικιωθέντος δὲ τούτου μικρὸν παραδίδωσι τοῖς ἐφόροις (ἦτο· γὰρ τὸ γένος ἐπίσημος) καὶ καταγράφεται σύσιτος

ἀπαξ τοῦ μηνὸς θεωρούμενος ὑπὸ τῶν γογέων αὐτοῦ, ἀναπτυχθεὶς δὲ νοερῶς καὶ σωματικῶς, καὶ εὐδοκιμήσας εἰς πάντα, καὶ ἰδίως εἰς τὴν γλυπτικὴν, ἀναδεικνύεται διδάσκαλος αὐτῆς ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Ἀπέρχεται ὕστερον τῆς νήσου, διέρχεται πολλὰς χώρας καὶ πόλεις καὶ πάλιν ἐπανέρχεται, γράφει τὴν συλλογὴν τῶν ἀρχαίων μνημείων εἰς ἰάμβους, καὶ ἀπέρχεται τῷ ΨΕΤ'. ὀγδοήκοντα καὶ ἑννέα ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων. Τοῦτον διαδέχεται Θεόφραστος ὁ Δημητρίου.

Μετὰ δέκα ἑνιαυτούς ἦτοι τῷ ΨΟΓ'. τῆς τοῦ Ἄατου κοιμήσεως, ἀπέρχεται καὶ Ἀναστάσιος Νικολάου, ὁ διαδεχθεὶς τὸν Ἠλεάζαρ ἑβδομήκοντα καὶ τριῶν ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, οὗτος ἐγεννήθη ἐν χώρᾳ ἐνδόξῳ τὸ πάλαι, γῆν τῆς Καρίας, τὴν μεγαλοῦπολιν Μίλητον τῷ ΨΟΓ'. Ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἀποπερατώσας τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, ἀποπέμπεται σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Κοσμία εἰς Σύμνην τὴν νήσον, ἵνα τὰς νοερὰς αὐτοῦ δυνάμεις ἐπεκτείνῃ, ἐρχόμενος δὲ εἰς Σύμνην καταγράφεται μαθητῆς, καὶ καταγινόμενος εὐδοκιμῆ εἰς τὴν χημίαν καὶ ψηφογραφίαν. Θαυμάζεται εἰς τὴν ψηφογραφίαν καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος. Τῷ ΨΚΖ'. Οὗτος ἔγραψε καὶ Θαλασσοπλοικὰ βιβλία ὀκτώ· ὁ αὐτὸς πρὶν ἀπέλθῃ ἑνιαυτούς πέντε ἐβυθίσθη εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης καὶ ἔπλεεν ὑπ' αὐτῆς, ἐνδεδυμένος ἀμιαντικὸν χιτῶνα, ἐντὸς κωδῶνων σιδηρῶν καὶ σκάφους σιδηροῦ συνδεδεμένον τὸ μέσον ἔχογτες διὰ καίλων ἐσόπτρων καὶ βυρσῶν. Πρὶν δὲ βυθισθῆ, ποιεῖ ἀνθρακίαν ἐντὸς τῶν κωδῶνων, φέρει ὑδραργυρον, κινεῖ τὰς ἐκ χαλκοῦ μηχανὰς διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ ὑδραργύρου, βυθίζεται καὶ φλόγες ἐξέρχονται σὺν ἀτμῷ τῶν σωλήνων βιαίως· αὐτὸς δὲ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ὄν, τῶν σωλήνων μόνον φαινομένων, πλέει καὶ ἐξέρχεται

τοῦ λιμένος, ὡς φλοῖος ὑπ' ἀνέμου βιαίου διωκόμενος· δεκαπέντε δὲ λεπτά μόλις πλεύσας ἀνέρχεται (πλοῦν δίωρον πλεύσας, ἂν δι' ἰστών ἔπλεε), καὶ ἀμυδρῶς φαίνεται ἐν μέσῳ τοῦ πελάγους ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ὡς γλῶσσα πυρός· πλέει πρὸς τὸν λιμένα ἐξῆλθεν (ἔπλεε γὰρ καὶ ὑπὸ τὴν θάλασσαν καὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν)· καὶ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ ἔφθασεν, ἐξέρχεται τῆς θαλάσσης, καὶ τὴν ξηρὰν πατῶν λέγει. — Εὐκωπώτερον ὑπὸ θάλασσαν δύναται πλεῦσαι σκάφος, ἐν ἡρεμίᾳ μεγίστῃ· καὶ Νότον γὰρ καὶ Βορρᾶν καὶ πάντας τοὺς συναδελφούς αὐτῶν ἐμπαίζειν δύναται· χρήζει δὲ, φρονήσεως καὶ τέχνης· τοῦτο Σεβαστὸς ὁ Μέγας ἔγραψεν. Ἐνιαυτοῦ δὲ πέντε ζήσας ὕστερον (μετὰ τὴν θαυμασίαν ταύτην ἀνεύρεσιν), κατεγίνετο ἐπιπόνως πρὸς ἐντελῆ τελειοποίησιν αὐτῆς· Παρέδωκε δὲ τὸ ἀπόκρυφον τῆς τέχνης αὐτοῦ εἰς Εὐδουπον τὸν Μηχανικὸν τὸν Συμαῖον, τὸν καὶ διάδοχόν του ἀνέδειξεν.

Τὸν Κάσανδρον τὸν ἐξ Ἰωλκοῦ, τὸν διαδεχθέντα φώτιον τὸν Σίμωνος χαιρετᾷ ὁ Θάνατος τὸν ὀγδοηκοστὸν καὶ ἑννατον τῆς ἡλίας ἑνιαυτόν· οὗτος γεννηθεὶς εἰς Ἰωλκὸν, τῷ ΨΟΓ'. Ἔρχεται εἰς Ρόδον σὺν τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ· Εὐφροσύνη καὶ Ἰλιάδι ἑπταετῆς σχεδὸν τὴν ἡλικίαν, οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἀναγκασθέντες νὰ μένωσιν εἰς Ρόδον δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, πέμπουσιν τὸν υἱὸν αὐτὸν τὸν προσφιλῆ εἰς Σύμην τὴν νῆσον· ὁ δὲ ἐλθὼν καταγράφεται μαθητῆς, καὶ σῦσιτος γίνεται ἐν τῇ Σχολῇ· ἀμιλλᾶται, προοδεύει, καὶ ἀρίστως εὐδοκιμήσας ἐξέρχεται τῆς Σχολῆς, καὶ ἀπέρχεται τῆς νήσου, ἔρχεται εἰς Ρόδον, ἀναχωρεῖ δι' Ἀλεξάνδρειαν, διὰ Βυζάντιον ὕστερον, καὶ εἰς Σύμην πάλιν ἐπανέρχεται· ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Ἀγιογραφίας, θαυμάζεται, ἀποθανατίζεται διὰ τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἀπέρχεται τῷ ΨΒ'. Ἐγραψε Θεσσαλικά βιβλία τρία, ἅτινα καὶ σώζονται. Ἔργα

τῆς Ἀγιογραφίας αὐτοῦ οὐδὲ ἐν εἶδον. Τοῦτον διαδέχεται Ἰπέρμνηστρος ὁ Χαρίου.

Τηλέμαχος ὁ διαδεχθεὶς τὸν Σίμωνος Ἰωάννην τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἐγεννήθη τῷ Ψ'. ἐπαιδεύθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πατρὸς, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς Σταφυλῆς, παιδείας κάτοχος οὔσα καὶ αὕτη, παιδευθεὶς δὲ καὶ ἀνεδειχθεὶς ἄξιος τῆς διδασκαλικῆς καθέδρας, ἀναβαίνει αὐτὴν εἴκοσι καὶ ἑννέα ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, διδάσκων τὴν θεωρίαν τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν καὶ τὴν ἰατρικὴν ἰδίως· οὗτος ἔγραψε καὶ ἰατρικὰ εἰς βιβλία πέντε, κατὰ τὴν αἴρεσιν τοῦ Διοσκουρίδου· ἔσωσε γὰρ πολλὰ τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου συγγράμματα. Ἐκατοντούτης ἀπέρχεται, τῷ Ω'. ἐν ἡσυχίᾳ μεγίστῃ. Τοῦτον διεδέχθη ὁ Ὀλυμπιόδωρος ὁ Νεοπτολέμου.

Ἰπέρμνηστρος ὁ Χαρίου, ὁ τὸν Κάσανδρον διαδεχθεὶς, ἐγεννήθη εἰς Νίσυρον τὴν νῆσον τῷ ΨΞ', οἱ γονεῖς αὐτοῦ Γεώργιος Ἀνανίου, καὶ Ἐλένη Χρηστίου καλούμενοι, εὐκατάστατοι ὄντες πλείω τῶν λοιπῶν κατοίκων τῆς νήσου, καὶ υἱὸν ἐπιθυμοῦντες ἀποκτῆσαι ἄξιον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, πέμπουσιν αὐτὸν εἰς Σύμην καὶ παραδίδουσιν αὐτὸν εἰς χεῖρας τῶν προκρίτων τῆς νήσου, οἱ δὲ πρόκριτοι τοῖς Ἐφόροις, οἵτινες κατατάττουσιν· καταταχθεὶς γοῦν ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἐπιμέλειαν δεῖξας μεγάλην, εὐδοκίμησεν εἰς τὴν γλυπτικὴν, ἃν καὶ δύσους φύσει ὦν ἀπερχομένου δὲ τοῦ Κασάνδρου τὸν διαδέχεται Ἰπέρμνηστρος, διδάσκαλος ἀνεδειχθεὶς τῆς γλυπτικῆς· φιλάσθενος δὲ ὦν φύσει ἀπέρχεται εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς, πεντήκοντα καὶ ἑννέα ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἥτοι τῷ ΩΚΕ'. Ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ ἱστορίαν τῆς Νισύρου εἰς βιβλία δύο· αὐτὸν δὲ ἀποθανόντα διαδέχεται Νικηφόρος ὁ Χαραλάμπους.

Εἰς τὰς τελευταίας τοῦ Ἰπερμνήστρου ἡμέρας, κυριεύ-

σαντες τὴν Κρήτην οἱ Σαρακηνοὶ, ἐδοκίμασαν ὑποτάξαι καὶ τὰς νήσους, Κάρπαθον, Κάσσον καὶ Σύμην. Οἱ Κάσσιοι ἰδόντες τὸν κίνδυνον (ὡς καὶ πρῶτοι τῶν ἄλλων προσβληθέντες) πέμπουσιν ἀποστόλους εἰς Σύμην τὴν νήσον, καὶ τὴν βοήθειαν αὐτῶν ἐπικαλοῦνται· οἱ Συμαῖοι ἐνδόσαντες προθύμως ὤπλισαν τὰ σκάφη αὐτῶν καὶ ἐξῆλθον τοῦ λιμένος ἐν θριάμβῳ. ἑκατὸν δὲ σκάφη πολεμικὰ ὤπλισαν, καὶ ἐν, (τὸ ἱερὸν λεγόμενον), ἔφερε γὰρ τοῦτο τὸν Ἀρχιερέα καὶ ἱερεῖς δώδεκα, καὶ ἱεροδιακόνους τρεῖς, καὶ τὸν Ἀρχιναύαρχον σὺν τοῖς Ναυάρχοις. Ἀποπλεύσαντος δὲ ὁ στόλος τοῦ λιμένος τῆς νήσου καὶ πλεύσαντες κατὰ τοῦ στόλου τῶν Σαρακηνῶν, τοῦ πλέοντος περὶ τὴν Κάρπαθον καὶ Κάσσον, ἦλθον εἰς Ἐφιάλιον ἄκρον τῆς Καρπάθου. Ἐκεῖ εὐράντες τὸν ἐχθρὸν πλέοντα καὶ δοκιμάζοντα ἀπόβασιν στρατιωτικὴν, περικυκλοῦσι στενωῶς πανταχόθεν, καὶ συμπλεκέντων τῶν σκαφῶν πρὸς ἄλληλα ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐγένετο χειρομαχία φρικωδεστάτη πλοῖα γέμοντα ἀνθρώπους ἔβλεπες βυθίζόμενα, καὶ ἐξ ἐνὸς καὶ ἐξ ἄλλου μέρους, καὶ ἡ νίκη ἔσωζεν ὡς ὥρας δύο. Ἀλλ' ὅτε ὁ Ἀρχιναύαρχος τῶν Συμαίων Ἀλέξανδρος εἰσηλθεν ἐν τῷ μέσῳ διὰ τῆς Ἀρχιναυαρχίδος σχίσας τὸ πλῆθος τῶν σκαφῶν, καὶ ἐβύθισε τρία ἐκ τῶν ἐχθρῶν καὶ τὴν Ναυαρχίδα τοῦ ἐχθροῦ τὴν φέρουσαν τὸν Ναύαρχον Ἀχμέτ Χαλλῆ, ἡ νίκη ἐκπρύχθη ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἐστεφάνωσεν. Ὁ ἐχθρὸς νικηθεὶς φεύγει καὶ διώκεται μέχρι Κάσσου, εἴκοσιν ἐχθρικά σκάφη καίουσιν εἰς τὴν φυγὴν, ἐννέα βυθίζουσιν αὐτανδρα, καὶ δέκα κυριεύουσιν τῶν δὲ Κασσίων τὰ σκάφη εἴκοσι μόνον ὄντα, καὶ περιπλέοντα τὸ ἀκρωτήριο τῆς νήσου αὐτῶν Ἀσκέλλιον, παρατάττονται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τὸν ἀνεμον βοηθὸν ἔχοντες τρέπουσιν εἰς φυγὴν, καὶ φέρουσι διώκοντες μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καρπάθου

Ἀχιλλεῖον καλούμενον, καὶ πειρῶνται ναυμαχίαν κατ' αὐτῶν ἐπαρθέντες, δοθείσης δὲ τῆς ναυμαχίας ἔχασαν σκάφη πέντε διὰ μιᾶς καὶ ἐκινδύνεον ὅλα, ἂν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Ἀρχιναύαρχος, καὶ Δημήτριος ὁ Ναύαρχος τῶν Συμαίων, καὶ Φαῖδρος τῶν Καρπαθίων, καὶ Ωκεάνιος τῶν Κασσίων ἐκ τῶν νώτων δὲν ἐπέπιπτον οὗτοι ἐλθόντες καὶ ἐπιπεσόντες κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἔκασαν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πλοίων αὐτοῦ· καὶ ὅλα ἐκινδύνεον καὶ ἂν τρικυμία δὲν διέλυε τὴν σκηνὴν. Ὁ ἐχθρὸς βοηθούμενος ὑπὸ τῆς περιστάσεως διέφυγε τῶν Χριστιανῶν τὰς χεῖρας, πλέει εἰς Κρήτην καὶ εἰς Ἐρύθραιον ἀκρωτήριο αὐτῆς, σώζεται μὲ ἑκατὸν πλοῖα, τὸ ἐν τρίτον τοῦ στόλου αὐτοῦ· τριακόσια γὰρ ἦσαν τὸ ὅλον τῶν ἐχθρῶν πλοίων, τῶν Χριστιανῶν δὲ διακόσια, πλὴν ἔφερον ἄνδρας ἰσχυροὺς καὶ ἐν πολέμοις δεδοκιμασμένους, ἀπολέσθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν Χριστιανῶν πενήτην καὶ πέντε. Τῆς τρικυμίας ἐπεκρατούσης εἰσέτι ἠναγκάσθησαν καταφυγεῖν καὶ οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὸν Κάσσιον λιμένα, λιμενισθέντες δὲ, θάπτουσι τοὺς νεκροὺς αὐτῶν, ἐγείρουσι θριαμβευτικὸν τόξον ἐκ ξύλων, διορθοῦσι τὰ παθόντα σκάφη καὶ μένουσι πλουδοκοῦντες ἡμέρας δυοκαίδεκα ἐλιμενίζοντο εἰς τὸν Κάσσιον λιμένα, καὶ τὴν δεκάτην τρίτην ἐξῆλθον, οὐρίου ἀνέμου πνεύσαντος· ἐξελθόντες δὲ, καὶ τὸ Καρπάθιον πέλαγος πλέοντες, βλέπουσι τριακόσια σκάφη τοῦ ἐχθροῦ πρὸς τὸ Σίδηρον ἄκρον τῆς Κρήτης, πλέοντα κατ' αὐτῶν. Οἱ Χριστιανοὶ τότε, ἰδόντες τὰς δυνάμεις αὐτῶν πολὺ ὑποδεστέρας τῶν τοῦ ἐχθροῦ εἰς Συμβούλιον ἔρχονται, καὶ συμβουλευθέντες ἀποφασίζουσι προσποικτικὴν φυγὴν μέχρι τῆς νήσου Σύμης· ἀποφασίσαντες γοῦν πλεύσονται εἰς νῆσον τὴν Ρόδον πρῶτον, καὶ οἱ ἐχθροὶ διώκουσιν αὐτούς, ἔπειτα εἰς Σύμην, καὶ ὁ ἐχθρὸς ἀκολουθεῖ διώκων.

Ὁ Ἀρχιναύαρχος τότε πέμπει κήρυκα δι' ὀκτάδος ταχυτάτης εἰς τὸν λιμένα, καὶ λέγει δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν τῆς νήσου. Ἐτοιμάσατε τὸν στόλον ὅλον, καὶ ἐστὲ ἔτοιμοι· ὁ ἐχθρὸς ἐγγύς ἐστι. αὐτοὶ δὲ πλέουσι περὶ τὸ Διαπόριον (ἀκροτήριον Σύμης) καὶ Νίμον τὴν νῆσον τὴν παρὰ τὴν Σύμην. φθάσας δὲ καὶ ὁ ἐχθρὸς μεθ' ἡμέρας τρεῖς, ἔρχεται κατὰ τῆς Σύμης, καὶ λιμενισθεὶς εἰς τὸ Ἐμπόριον ἀπεμβάλλει στρατιάν· τότε καὶ ὁ ἐπιτόπιος στόλος ὁ εἰς τὸ Διαπόριον μένων, καὶ τὸν ἐχθρὸν κατασκοπεύων, ἔρχεται εἰς τὸ Ἐμπόριον καὶ αὐτὸς, καὶ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, τὴν αὐτὴν στιγμήν καὶ ὁ διωκόμενος μὲ τὸν συμμαχικόν, ἐπιπίπτουσι κατ' αὐτοῦ, καίουσι τὸ ἐν τρίτον σχεδὸν αὐτοῦ, σφάζουσι τοὺς ἐξελθόντας εἰς τὴν γῆν, κυριεύουσι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν πλοίων αὐτῶν, τὰ δ' ἄλλα διώκουσι φεύγοντα. Τότε καὶ ὁ Εὐδουπος ὁ Συμαῖος ὁ Μηχανικός, ὁ διδάσκαλος τῆς Σχολῆς, ὁ διαδεχθεὶς Ἀναστάσιον Νικολάου τὸν Χῖον, βλέπων τοὺς ἐχθροὺς φεύγοντας καὶ ἐπιθυμῶν νὰ ἀφανίσῃ αὐτοὺς ἐξολοκλήρου, βυθίζει σκάφος τεχνικόν καὶ τριάκοντα ἄνδρας, πλέει ὑπὸ τὴνθάλασσαν ἀστραπηδόν, ἀφίνει φλόγας καὶ ἀτμούς ἐκ τῶν στεφανωτῶν σωλῆνων τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας φαινομένων, φθάνει τὸν ἐχθρὸν παρὰ χρῆμα, δίδει πῦρ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τὴν θάλασσαν (τὸ πῦρ γὰρ τοῦτο διὰ τοῦ ὕδατος ἀνάπτει), φλογίζονται τὰ σκάφη καὶ ἐκσφενδονίζονται εἰς τὸν αἰθέρα μεθ' ὀρμῆς μεγάλης, καὶ πάλιν πίπτουσιν, εἰς τὸ φλεγόμενον χάος τῆς θαλάσσης τὸ τότε ἀνεωχθὲν, καὶ καίονται πάντα μὲ τοὺς σὺν αὐτὰ, μηδενὸς ἐξαιρουμένου, μὲ ταχύτητα ἀκατανόητον· τὸ δὲ πῦρ ἐξαπλωνόμενον διεδόθη μέχρι παραλίας, καὶ ἐκσφενδονίζει τοὺς λίθους καὶ βράχους, οὓς εὔρε περι τὴν παραλίαν, καὶ κινδυνεύει καὶ ὁ ἐπιτόπιος καὶ συμμαχικὸς στόλος, καὶ ἤθελε κατακαῆ καὶ οὗτος, ἂν ὁ Εὐδουπος δὲν

ἀντιτάτετο κατὰ τοῦ πυρός· Οὗτος ἀντιταχθεὶς μετέβα-
λε τὸ πῦρ εἰς ψυχρὸν ὕδωρ δι' ὀλίγας στιγμάς· ἡ δὲ θάλασ-
σα γαληνισθεῖσα ἐγέννησεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας λεύκωμα τι
δακτύλους δύο τὸν ὄγκον ἔχον, ὅμοιον ἄλατος τὴν ὄψιν, ἀλλὰ
δηλητήριον. καὶ πτώματα πλῆθος κατάλευκα καὶ ἰχθύας πε-
ριβεβλημμένα ὅλα μὲ τὸ γεννηθὲν λεύκωμα· τοῦτο ἐσύναξεν
ὁ Εὐδούπος καὶ ἐφύλαξεν εἰς ἀποθήκας εἰπὼν· ὁ τρώγων ἐξ
αὐτοῦ τέταρτον δραχμῆς μετ' ἄλατος τριῶν δραχμῶν, καὶ
δριμονίου ἓν τρίτον, ἐλευθεροῦται τοῦ λοιμοῦ, ἂν λοιμὸς τοῦ
ἐπέλθῃ· τοῦτο τὸ φάρμακον φυλαχθὲν, ἔσωσε τὴν πόλιν ἀπὸ
λοιμὸν ἐξ Ἀλεξανδρείας ἔλθόντα, καὶ ἐπιπεσόντα κατὰ τῆς
νήσου Σύμης, καὶ κατὰ τῆς Ρόδου· οὐχὶ μόνον τοὺς λοιμώσ-
σοντας σώζει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀπὸ λύβου πάσχοντας, ἐὰν
μόνον ἅπαξ φάγωσι καὶ τρεῖς ἀλειφῶσι· τοῦτο χάγῳ ἐδοκί-
μασα (εὖρον γὰρ ἀρκετὸν ὅτε εἰς Σύμην ἦλθον) εἰς λωβια-
σμένους μόνον, καὶ ἰάθησαν μετὰ ἡμέρας τρεῖς, μηδὲν σημεῖον
ἀσθενείας ἀφήσας, ἐκτὸς τὰ ἀκροατηριάσματα· οὕτως ἐξο-
λοθρευθέντος τοῦ ἐχθροῦ, τὸν μὲν Εὐδούπον ἐπροσκύνησαν καὶ
χρυσοῦν στέφανον περιέβαλον, τὸν δὲ Ναύαρχον ἐστεφάνω-
σαν καὶ στήλην ἤγειραν· οἱ δὲ Κάσσιοι καὶ Καρπάθιοι εὐ-
γνωμονοῦντες ἀπῆλθον διηγούμενοι μετὰ θαυμασμοῦ εἰς τὴν
ἑαυτῶν πατρίδα τὰ συμβάντα, ἀπῆλθον δὲ μετ' αὐτῶν καὶ
πεντήκοντα σκάφη Συμαίων, ἵνα βλέπωσι τὰ κινήματα τῶν
Σαρακηνῶν τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ, ὥπλησαν δὲ καὶ ἄλλα ἑκα-
τὸν, ἵνα τὴν Σύμην περιπλέωσι· μικρὸν παθοῦσα καὶ τότε
ἡ Σχολὴ ἐθριάμβευσε διὰ τοῦ Εὐδούπου· οἱ Κάσσιοι ἤγειραν
πρὸς δόξαν τοῦ Εὐδούπου καὶ στήλην καὶ γράμματα ἐπὶ
αὐτῆς ἐχάραξαν τοιάδε. ΕΥΔΟΥΠΟΣ Ο ΣΥΜΑΙΟΣ ΥΙΟΣ
ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΓΙΓΝΕΤΑΙ, ΕΝΤΟΣ ΣΠΛΑΓΧΝΩΝ ΑΥΤΗΣ
ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ, ΟΠΛΙΖΕΙ ΑΥΤΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ,

ΜΕΤΑΒΑΛΕΙ ΤΟ ΥΔΩΡ ΑΥΤΗΣ ΕΙΣ ΠΥΡ, ΚΑΙ ΚΥ-
ΜΑΤΑ ΓΙΓΑΝΤΙΑΙΑ ΥΨΟΥΝΤΑΙ ΠΥΡΙΝΑ· ΕΚΣΦΕΝΔΟ-
ΝΙΖΕΙ ΤΟΝ ΝΙΚΗΘΕΝΤΑ ΠΑΡ' ΗΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜ-
ΜΑΧΩΝ ΣΤΟΛΟΝ, ΠΛΗΡΟΙ ΤΗΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑΝ ΠΤΩ-
ΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΛΟΙΩΝ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΤΕ-
ΦΡΑΝ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΤΑΙ Η ΠΟΛΙΣ ΗΜΩΝ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥ-
ΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΑΣΠΑΖΕΤΑΙ ΑΥΤΗΝ ΧΑΡΙΕΣΣΑ.
ΔΟΞΑΙ ΘΕΩΙ ΧΡΙΣΤΩΙ ΤΩ ΣΩΤΗΡΙ ΗΜΩΝ ΤΩ ΕΚ
ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΙ ΑΣΠΟΡΩΣ. ΔΟ-
ΞΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΑΠΕΙΡΑΚΙΣ ΔΟΞΑ.

Η ΠΟΛΙΣ ΚΑΣΣΙΩΝ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ ΕΥΔΟΥΠΩΙ
ΣΥΜΑΙΟΙΣ ΚΑΙ ΔΟΠΟΙΣ ΣΥΜΜΑΧΟΙΣ ΗΓΕΙΡΕ.

ΕΤΕΙ ΕΚΤΩΙ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ~~Κ~~ΤΑΚΟΣΙΟΙΣ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΙ
ΤΗΣ ΕΝΣΑΡΚΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Καὶ ἄλλαι στήλαι ὑπὸ τῶν Καρπαθίων ὡς καὶ ὑπὸ τῶν
Συμαίων ἠγέρθησαν ἀλλὰ δὲν εἶδον· ὁ χρόνος ἠφάνισεν.

Ἐν αὐτοῖς πέντε ἀπῆλθον μετὰ τὴν μάχην ταύτην, καὶ
ἀπέρχεται καὶ Θεόφραστος Δημητρίου ὁ τὸν Ἰάκτον Διδύ-
μου τὸν Συμαῖον διαδεχθεὶς· ὁ Θεόφραστος ἐγεννήθη ἐν
Εὐχαρουπόλει πόλιν σημαντικὴν τὴν παρὰ τὴν Φιλιππιάδα
καὶ Νεστορίαν πόλεις Ἠπείρου, τῷ ΨΑΒ'. οἱ γονεῖς αὐτοῦ
εὐκατάστατοι ὄντες καὶ τὸν ἐμπορικὸν βίον μετερχόμενοι
μετοίκησαν εἰς Κρήτην τὴν νῆσον, εἶτα εἰς Ρόδον καὶ Κνί-
δον ὅπου καὶ διὰ πάντα μένουσιν. Ὁ Θεόφραστος ἠλικιωθεὶς
μικρὸν ἀποστέλλεται εἰς Σύμην τὴν νῆσον μετὰ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ Εὐδοκίας, παραδίδεται εἰς χεῖρας τῶν ἐφόρων, καὶ
καταγράφεται μαθητὴς ἐν τῇ Σχολῇ· καταγινόμενος δὲ ἀό-
κνως καὶ τῆς ἠλικίας αὐξάνουσης δίδει ἐντὸς ὀλίγου καιροῦ
ἐλπίδας χρηστὰς τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ· ἐπιδίδει εἰς τὴν Ἰα-
τρικὴν τὸ πρῶτον, καὶ εἰς τὴν Ἱερογλυφικὴν τὸ δεύτερον.

ἐπιδόσας δὲ, καὶ τοῦ χρυσοῦ στεφάνου ἀζίωθεις ἐξέρχεται τῆς νήσου καὶ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἔρχεται (τὸν εἰς Κνίδον τότε διαμένοντα) ἡσυχάζει παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἐνιαυτούς δέκα, ἀναχωρεῖ διὰ Βυζάντιον, διὰ Θεσσαλίαν ἔπειτα, καὶ πάλιν διὰ Κνίδον, ἐκεῖ ἀνακαλύπτει Διοσκουίδου ἱατροῦ τὰ ἅπαντα ἐπὶ ἀμιαντίνων δέλτων, χρυσοῖς γραμμασι χαραγμένα, λαμβάνει αὐτὰ καὶ ἔρχεται εἰς Σύμην, προσφέρει τῇ Σχολῇ ἐξετάζονται καὶ τὸν Δωρήσαντα χαράττουσιν ἐπὶ χρυσοῦς πλακῶς εὐεργέτην τῆς τε Σχολῆς καὶ γένους ὄλου. Ἄλλ' ὅτε ὁ Ἄατος ἀπῆλθε τοῦ προσκαιροῦ κόσμου, ὁ Θεόφραστος τὸν διαδέχεται. Τῆς ἱατρικῆς ἀναδεικνύεται διδάσκαλος καὶ τῆς Ἱερογλυφικῆς συγχρόνως. Τῷ ΨΞΓ' ἀναδεικνύεται τοιοῦτος καὶ τῷ ΩΛ' ἀπέρχεται. ἔγραψεν οὗτος ἱατρικὰ βιβλία εἴκοσι καὶ δύο, καὶ ἱερογλυφικὰ δύο, τὰ πρῶτα ὅλα εἶδον, ὡς καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἱερογλυφικῶν, τὸ δὲ δεύτερον αὐτῶν οὐχί. Τοῦτον διαδέχεται Ἐλαφιβόλιος ὁ Ἄλικαρνασεύς.

Ὀλυμπιόδωρος ὁ Νεοπτολέμου ὁ τὸν Τηλέμαχον διαδεχθεὶς ἐν νήσῳ τῇ Σύμῃ ἐγεννήθη, τῷ ΨΟΕ'. οὗτος υἱὸς ἦν Νεοπτολέμου τοῦ ἑκατοντάρχου τῆς νήσου, καὶ Ἀδολφίας διδάσκεται τὸ πρῶτον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἐλαδώρου ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἶτα εἰσέρχεται εἰς τὴν Σχολὴν, καταγράφεται μαθητὴς αὐτῆς, καὶ ἐπιδίδει εἰς τὴν Ἁγιογραφίαν ἀναδεικνύεται διδάσκαλος αὐτῆς τῷ Ω'. τῷ δὲ ΩΜΒ' ἀπέρχεται ἐξήκοντα καὶ ἑπτὰ ἐνιαυτούς ζήσας. Πολλὰ ἔγραψεν οὗτος, ἀλλ' οὐδὲ ἐν δυστυχῶς ἐσώθη. Τοῦτον διεδέχθη Νέστωρ ὁ Σχολαστικὸς ὁ ἐκ Πάτμου.

Εὐδουπος ὁ Μηχανικός, ὁ διαδεχθεὶς Ἀναστάσιον Νικολάου τὸν Μιλήσιον, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΨΜΗ' οἱ γεννήτορες αὐτοῦ Ἄνδρονεὺς καὶ Ἄσκαλία οἱ ἐνδοξότεροι τῆς

Σύμης ἦτον. Ὁ πατήρ αὐτοῦ διδάσκαλος αὐτῷ γενόμενος, ἐνιαυτούς δυοκαίδεκα ἐδίδαξεν ἀρκούντως, εἶτα φέρει εἰς τὴν Σχολήν, καὶ τοῖς Ἐφόροις παραδίδει εὐφυῆς δὲ ὦν φύσει καὶ ἐπιμελής, ἐλκύει πρὸς ἑαυτὸν τὴν εὐνοίαν τῶν διδασκάλων ὄλων τῆς Σχολῆς ἐκείνης, ὥστε καὶ ἰδιαίτερος ἐδίδασκον αὐτὸν ἀμιλλώμενοι· ἀποπερατώσας δὲ τὰ μαθήματα αὐτοῦ, λαμβάνει Ἀναστάσιος ὁ Μιλήσιος καὶ διδάσκει αὐτὸν τὰ μυστήρια τῆς φύσεως· διδάσκει αὐτὸν τὰ μηχανικὰ τοῦ Σεβαστοῦ καὶ τὰ ἑαυτοῦ, καὶ οὕτως ἀνέδειξε μέγαν καὶ ἄξιον τῆς διαδοχῆς αὐτοῦ, ὃ καὶ Σωτὴρ ἐγένετο τῆς πατρίδος αὐτοῦ πολλάκις, διὰ τῶν ἐφευρέσεων αὐτοῦ. Τρεῖς γὰρ ἔσωσεν αὐτὴν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν βαρβάρων, καὶ ἡ μὲν πρώτη εἶναι, ὁποῖαν περιγράψαμεν, αἱ δὲ ἄλλαι δύο αἱ ἀκόλουθοι. Στόλος Ἀράβων ἐξ Αἰγύπτου πλεύσας καὶ εἰς Ῥόδον λιμενισθεὶς ἐζήτει κυριεῦσαι αὐτὴν καὶ τοὺς Ἀγαρηνοὺς διώξει, ἀλλ' ἀποτυχὼν καὶ διωχθεὶς μέχρι νήσου Σύμης ἐζήτει κυριεῦσαι αὐτὴν· ὁ δὲ στόλος τῶν Συμαίων ὃ τὴν νῆσον περιπλέων παρατάττεται κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ νικᾶται καὶ διώκεται, καὶ οἱ βάρβαροι πατώσι τὴν γῆν τῆς νήσου· ὁ δὲ διωχθεὶς στόλος ἐλθὼν εἰς τὸν λιμένα συμβούλιον ἐποίησαν, καὶ γεμίσαντες τὰ σκάφη αὐτῶν ἀνθρώπους, κενὰ γὰρ ἦσαν τὰ πλεῖστα, ἐξῆλθον ἐντάχει διακόσια τὸν ἀριθμὸν ὄλα, καὶ παραλαβόντες καὶ Εὐδουπον τὸν συμπολίτην αὐτῶν πλέουσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐλθόντος δὲ τοῦ στόλου τῶν κατοίκων, εἰς τὸν τῆς Πεδιάδος λιμένα (εἰς αὐτὸν γὰρ καὶ ὁ τοῦ ἐχθροῦ περιεφέρετο)· συμπλέκεται μὲ τὸν τοῦ ἐχθροῦ· ὁ Εὐδουπος ἐλυπήθη ὡς μὴ δυνάμενος ποιῆσε τί, (ἐκινδύνευον πάντες ἂν τὰς μηχανὰς ἐπειράτο) καλεῖ Ἀλέξανδρον τὸν Ἀρχιναύαρχον καὶ συμβουλεύει προσποιηθῆναι φυγὴν· ὁ δὲ ὑπακούσας προσποιεῖται αὐτὴν μὲ ἅπαντα τὸν

τόλον· ὁ ἐχθρὸς ἀπατηθεὶς, ἐθεώρει ἑαυτὸν νικητὴν καὶ κύριον τῆς νήσου πλεον, καὶ ἐδίδωκεν αὐτὸν ἀτάκτως, ἀλλ' ὁ Εὐδουπος ἰδὼν τὸν στόλον τοῦ ἐχθροῦ ἀπομακρυνθέντα τῆς παραλίας ὡς ἐπεθύμει, καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀπὸ τὸν τοῦ ἐχθροῦ μακρυνθέντα, βυθίζει τὸ σκάφος αὐτοῦ διὰ τῶν μηχανῶν, εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ δίδει πῦρ εἰς τὸν ἐχθρικὸν στόλον, ὑπὸ τὴν θάλασσαν, ἀνοίγει χάσμα μέγα ἐντὸς τοῦ λιμένος, μεταβάλλει τὴν θάλασσαν εἰς πῦρ, ἐκσφενδονίζει τὸν ἐχθρικὸν στόλον ὅλον εἰς τὸν αἰθέρα καὶ ξηρὰν, καίει αὐτὸν ἐξολοκλήρου· αὐτὸς δὲ μακρὰν ἐθεώρει γελῶν διὰ τῶν διοπτρικῶν αὐτοῦ μηχανῶν ἐντὸς τοῦ μηχανικοῦ σκάφους εὐρισκόμενος. Ἡ θάλασσα τρεῖςκαίδεκα ὀργυιᾶς ὑψωθείσα ἐκυμάνετο ὡς γλῶσσαι πυρὸς πολλαί, ἐκτεινόμεναι πότε μὲν ἐδῶ, καὶ πότε μὲν ἐκεῖ πυρσοκροτοῦσαι· ὁ πυθμὴν αὐτῆς ἐφαίνετο καὶ βόρβορος καὶ ἰχθύες περιβαλλόμενα εἰς πῦρ ὅλα ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ταχέως καὶ ἄρητικῶς· ὁ Εὐδουπος ἰδὼν τότε ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἠφάνισται σβύει τὰς φλόγας, ψυχραίνει τὴν θάλασσαν δι' ἄλλου ὑγροῦ, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ξηρὰν (πλέων ἐπὶ τοῦ γεννηθέντος λευκώματος τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης πηχθὲν ἔνεκα τῆς μεταβολῆς τοῦ πυρὸς), φθάνει τὴν ξηρὰν καὶ διατρέχει τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, ὡς ἵππος ταχύτατος διασχίζων τὴν γῆν ἐν εὐκολίᾳ, (τὸ σκάφος γὰρ τοῦτο, καὶ τὴν θάλασσαν διέσχισε καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν ἔπλεε, καὶ τὴν ξηρὰν διέτρεχεν), ἵνα ἀφανίσῃ τὸν στρατὸν τοῦ ἐχθροῦ τὸν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀποδάντα· ἀλλὰ πρὶν οὗτος φθάσῃ, ἠφάνισται ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου Στρατάρχου τῆς νήσου, ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν ὄντες· ἐλευθερώσας καὶ τότε τὴν παντρίδα αὐτοῦ, ἐπροσκύνησαν οἱ Συμαῖοι τὸν Εὐδουπον, καὶ στήλην ἤγειραν αὐτῷ.)

Τρίτη δὲ ἐστὶν ἡ ἀκόλουθος, οἱ ἐν Ῥόδῳ Ἀγαρηνοὶ δοκιμά-

ζοντες τὴν ἑαυτῶν τύχην ἐζήτουν καὶ πάλιν τὴν ὑποταγὴν τῆς νήσου Σύμης, ἐλθόντες δὲ κατ' αὐτῆς μὲ στόλον ἱκανὸν ἐκ τῶν ὀπισθίων, καὶ στρατὸν ἀφέντες χιλιάδων ἑπτὰ, ἀνέβαινον τὰ ὄρη τῆς νήσου περιπλανώμενοι, ὡς μὴ εἰδότες τὴν χώραν ὃ δὲ στόλος αὐτῶν περιέπλεεν, ἀλλ' ὅτε ἐφάνη καὶ ὃ τῶν κατοίκων συγκροτεῖται ναυμαχία αἰματηρά, καὶ τρέπεται εἰς φυγὴν ὃ ἐχθρικός στόλος· διωχθεῖς δὲ καὶ περικυκλωθεὶς κυριεύεται ὅλος, κενὰ τῶν πλείστων πλοίων αὐτοῦ ἀνθρώπων ὄντα. Ὁ Εὐδουπος τότε, εἰδοποιηθεὶς περὶ τοῦ ἀποδάντος στρατοῦ, ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν, λαμβάνει Κωνσταντῖνον τὸν Στρατάρχην καὶ διςχιλίους ὀπλοφόρους, καὶ τὰ κάτοπτρα καὶ πυρῶδεις ὕλας καὶ ἀναβαίνουσι τὸ ὄρος· φθάσαντες δὲ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κοκκιμῆδου τὴν σήμερον λεγόμενον βλέπουσι τὴν πληθύν τοῦ ἐχθροῦ ἀναπαυομένην ἐπὶ τοῦ ὄρους τούτου. Ὁ Εὐδουπος ἰδὼν αὐτὴν ὑψώνει τὰ κάτοπτρα αὐτοῦ ἐπὶ λίθου μεγάλου κατ' ἀνατολὰς, θέτει σφαίρας ἐξ ὑλῶν πυροφόρων ὀκτῶ καὶ τεσσαράκοντα εἰς ἀρμοδίους θέσεις, ἀνάπτουσι αἱ σφαῖραι διὰ τῶν ἡλιακῶν ακτίνων τῶν κατ' ἀνανάκλασιν διὰ τῶν κατόπτρων διαδοθεισῶν, ἐκσφενδονίζουσι πῦρ μετ' ὀρμῆς ἀκατανοήτου, ἀνάπτουσι ἡ πλεθὺς τῶν κισσῶν καὶ τῶν πρῖνων, καὶ ἐξ αὐτῶν διαδίδεται τὸ πῦρ καὶ εἰς τοὺς ἀναπαυομένους μὲ ταχύτητα μεγάλην, καὶ καίονται πάντες, ἐκτὸς χιλίων φυγόντων τὴν δύναμιν τοῦ πυρός, ὡς ἐκ τῆς ἀναρμομοδίου θέσεως αὐτῶν κατὰ τούτων δὲ ἐπιπίπτει ὁ Κωνσταντῖνος, ὅτε τὸ πῦρ κατευνάσθη, καὶ σφάζει ὅλους. Εἰς ἣν δὲ θέσιν ἐνικήθησαν οἱ ἐχθροὶ ἠγέρθη ναὸς ὑπὸ τῶν κατοίκων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ πρὸς δόξαν Θεοῦ· ὃν καὶ Ἐρυθρομήδην ἐκάλεσαν, διὰ τὸ εἰς αὐτὴν τὴν θέσιν χυθὲν Μηδικὸν αἷμα (παράγοντες αὐτὸ ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ καὶ Μηδος) Μηδους γὰρ οἱ κάτοικοι τοὺς ἀγαθνοὺς καλοῦ-

σιν. Ἰσπερον δὲ Κοκκινομήδην καὶ Κοκκιμήδην μετωνόμασαν. Τοιοῦτος ἦτον ὁ Εὐδουπος, ὁ μηχανικός τὸν νοῦν δοξασθεὶς οὗτος καὶ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον δικαίῳ τῷ λόγῳ, καὶ παρὰ τῶν κατοίκων, καὶ παρὰ τῶν ξένων, ὡς εὐεργετήσας πολλὰς πόλεις, ἐλευθερωτὴς πολλῶν γενόμενος, ἀπέρχεται εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, χιλιάδας πολλὰς ἐχθρῶν προπέμψας, ἑκατὸν καὶ ἔνδεκα ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἦτοι τῷ ΩΝΘ'. Διάδοχον δὲ ἀφῆκε, Φώτιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ· ἀφῆκε δὲ καὶ τὸν μηχανικὸν αὐτοῦ νοῦν γεγραμμένον εἰς βιβλία δυοκαίδεκα· ἐσαφήνισε καὶ τὰ τοῦ Σεβαστοῦ εἰς ὀκτωκαίδεκα, καλέσας αὐτὰ «*Σαφήνεια*» ὅλα ἐσώθησαν, καὶ τὸ μηχανικὸν σκάφος αὐτοῦ πρὸς τοῖς ἄλλοις.

Νικηφόρος ὁ Χαράλαμπος, ὁ διαδεχθεὶς Ἰπερμνήστορα τὸν Χαρίου, ἐγεννήθη εἰς Μύκωνον τὴν νῆσον, τῷ ΨΗΓ'. εὐφυῆς δὲ ὢν φύσει, φέρεται εἰς Σύμην τὴν νῆσον ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐγκυκλίων αὐτοῦ μαθημάτων, (ἀποπεράτωσε γὰρ αὐτὰ παρὰ τῷ Γραμματικῷ τῷ Ἀναστασίου τοῦ Πατρῆου)· εἰς Σύμην δὲ ἔλθων ὁμοῦ μὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ, καταγράφεται μαθητὴς, καταγίνεται ἐνθέρμως, καὶ ἐπιδίδει εἰς τὰ Γραμματικά, Σχολαστικά, καὶ ἰδίως εἰς τὴν θεωρίαν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, δι' ἧς καὶ διδάσκαλος αὐτῆς ἀναδεικνύεται παμψηφεῖ. Τῷ ΟΚΒ' ἀναδεικνύεται, καὶ τῷ ΩΞΓ'. ἀπέρχεται ἑβδομηκοντα ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων. Ἐγραψε καὶ οὗτος «*Σχολαστικά*» βιβλία πέντε, πραγματευόμενος τὴν φύσιν τῶν τε δένδρων καὶ φυτῶν καὶ «*Θεωρίαν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς*» εἰς βιβλία δύο. Τοῦτον διεδέχθη Ἐλεάζαρ ὁ Ἰωάννου ὁ ἐκ Καισαρείας Καππαδοκίας.

Νέστωρ ὁ Σχολαστικός, ὁ διαδεχθεὶς Ὀλυμπιόδωρον Νεοπτολέμου τὸν Συμαῖον, ἐγεννήθη ἐν Σάμῳ τῇ νήσῳ τῷ

ΩΙΕ'. νέος δὲ πολλὰ τὴν ἡλικίαν ὦν ἀποξενούται τῆς πατρίδος, προσκολληθεὶς εἰς Συμαῖον ἔμπορον Σελήνιον τοῦνομα, κατοικοῦντα ἐν Σάμῳ τῇ νήσῳ· ἐνυμφεύθη γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ ἔλαβε τὴν ἀδελφὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· οὗτος λαβὼν αὐτὸν ἔφερεν εἰς Σύμην υἱοθετήσας πρότερον (μετὰ τὴν τῶν γονέων τοῦ παιδὸς κοίμησιν), ἐκεῖ αὐτὸν φέρων, παρέδωκεν τοῖς ἐφόροις. Οἱ δὲ λαβόντες σύσιτον ἐποίησαν, καὶ μαθητὴν κατέγραψαν. ὁ δὲ ἐπιμελούμενος ἠρίστουσε εἰς τὰ μαθηματικά καὶ τὸν χρυσοῦν στέφανον ἀξιοῦται. Εἶτα ἀναχωρεῖ τῆς νήσου καὶ ἔρχεται εἰς Σάμον, διδάσκει ἔτη τρία καὶ πάλιν ἀναχωρεῖ, ἔριδος γεννηθείσης μετὰ τῶν συγγενῶν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κληρονομικὰ ζητήματα ἀναφανέντα, φεύγει, καὶ εἰς Βυζάντιον ἔρχεται, μαθητεύει καὶ ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Βυζαντίου ἔτη τρία, καὶ ὕστερον ἐπιστρέφει εἰς Σύμην, καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῶν μαθηματικῶν, μεθερμηνεῖ τὸν Πυθαγόραν εἰς βιβλία ὀκτώ, γράφει δὺς καὶ δεκά α μαθηματικὴν ἱστορίαν ἢ καλέσας, καὶ ἀπέρχεται τῷ ΩΨΖ' τοῦ σταφυλλίτου αὐτοῦ πεπόντος, ζήσας ὀγδοήκοντα καὶ δὺς ἑνιαυτούς. Τοῦτον διεδέχθη Σκίρων Ἰακίνθου ὁ Σάμιος.

Ἐλαφιβόλιος ὁ Ἀλικαρνατεὺς ὁ διαδεχθεὶς Θεόφραστον τὸν Δημητρίου, ἐγεννήθη ἐν Ἀλικαρνασῶ τῷ ΩΒ'. οἱ γονεῖς αὐτοῦ οἱ περιφανέστεροι τῶν πολιτῶν τῆς Ἀλικαρνασοῦ ἦτον· οὗτοι εὐποροῦντες τὰ μέγιστα, ἐζήτησαν διδάσκαλον Θεόδωρον Γολιάθ τὸν Συμαῖον, τοῦτον ἀξιοθέντες ἔφεραν ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ παρέδωκαν τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς αὐτόν· ὁ δὲ λαβὼν ἑνιαυτούς εἴκοσιν ἐδίδασκεν. Ὁ Ἐλαφιβόλιος ἂν καὶ νεώτερος ὑπερέβη τοὺς προσβυτέρους τρεῖς ἀδελφοὺς αὐτοῦ (ἦν γὰρ ὁ εὐφυέστερος πάντων). οὗτος ἐπίδοσας εἰς τὴν ῥητορικὴν ἀναχωρεῖ τῆς Ἀλικαρνασοῦ ἀδεία τοῦ

πατρός αὐτοῦ καὶ ἐπισκέπτεται καὶ νῆσον τὴν Σύμην σὺν τῷ πρεσβυτέρῳ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἰωάνη, καὶ εἶτα τὸ Βυζάντιον ἐκεῖ διατρίψας πέντε ἔτη, διδάσκει τὴν Λατινικὴν καλῶς καὶ τὴν Ἀγιογραφίαν, εἶτα ἐπανερχεται εἰς Ἀλικαρνασσόν, καὶ Σύμην πάλιν, ὅπου καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς ἐν τῇ Συμαίᾳ Σχολῇ, τῷ ΩΛ'. τῷ δὲ ΩΠΗ' ἀπέρχεται, ζήσας ἐννεήκοντα καὶ ἑξ' ἐνιαυτούς. Ἐγράψεν «Θεωρίαν Ῥητορικῆς» καὶ οὗτος, εἰς βιβλία τρία Ἑλληνιστί καὶ Λατινιστί. Τοῦτον διεδέχθη Χαρίλαος Νικολάου ὁ Ἄντιοχεύς.

Φώτιος ὁ διαδεχθεὶς Εὐδουπον τὸν Μηχανικόν, τὸν καὶ πατέρα αὐτοῦ, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΩΛΓ'. ἔχων δὲ πατέρα ἐνδοξόν, οἶον Εὐδουπον τὸν Μηχανικόν, καὶ ἀντιληπτικόν πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ εὐφυῖαν ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ, ἐγένετο ἄξιος διάδοχος τοῦ πατρὸς καὶ ἐφάμιλλος αὐτοῦ. Ὁ πατήρ αὐτοῦ ἐδίδασκεν αὐτὸν χρόνους τριάκοντα τὰ μαθηματικὰ ἐδίδασκε, καὶ τὰ μηχανικά, καὶ τὸ τριακостὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀπέπεμψε τῆς πατρίδος περιοδείας ἕνεκα. Ἀποπέμπεται εἰς Ἰωνίαν, διατρέχει τὴν Λυδίαν ὅλην, τὴν Καρίαν, τὴν Λυκίαν, τὴν Συρίαν, τὴν Παλαιστίνην, τὴν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν, τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τὴν Αἴγυπτον ὅλην ὅπου καὶ διδάσκει τὴν τῶν Αἰγυπτίων γλῶσσαν, τὴν Μεσοποταμίαν, ἐπιστρέφων τῆς Αἰγύπτου (διέμεινε γὰρ εἰς Αἴγυπτον τέσσαρας ἐνιαυτούς ὅλους) καὶ τὴν Περσίαν ὅλην, μανθάνει τὴν Περσικὴν, καὶ Πέρσης γίνεται τὴν γλῶσσαν· εἶτα ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μετὰ εἰκοσιπενταετῆ περιοδείαν, πεπλουτισμένος γνώσεων, γράφει ἱστορίαν διεξοδικήν, τῶν ὧν εἶδε καὶ ἤκουσε μεταφέρει· τὰς Περσικὰς γνώσεις ἀπὸ τὴν Περσίδα εἰς τὴν Ἑλληνίδα φωνήν, ἀνακαλύπτει τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἐπιμελεῖται τὸν Σεβαστινὸν χάρτην, πλουτίζει τοὺς κατοί-

κους συγγραμμάτων διὰ τῆς Σεβαστινῆς ἐφευρέσεως, ἀνα-
δεικνύεται Ἐφορος, διευθυντῆς καὶ διδάσκαλος συνάμα, γρά-
φει τεσσαρακοντάβιβλον αἰστορίαν τῶν βαρβάρων ἐθνῶν, γρά-
φει «Σοφίαν βαρβάρων» εἰς βιβλία δέκα, γράφει «Με-
τερολογικὰ» βιβλία τρία, καὶ ἀπέρχεται ὑπέργηρος καὶ
ἡσύχως, τῷ (1) ΘΡΝΓ'. ἑκατὸν εἴκοσιν ἑναυτῶν τὴν ἡλικίαν
ἔχων, ἀφήσας διάδοχον καὶ τῶν γνώσεων καὶ τοῦ πλοῦτου αὐ-
τοῦ, τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Ἀρτέμιον τὸν ἐπικληθέντα Σοφόν.

Ἠλέαζαρ ὁ Ἰωάννου ὁ διαδεχθεὶς Νικηφόρον τὸν Χαρα-
λάμπους ἐγεννήθη τῷ ΩΛ' ἐν Καισαρείᾳ, πόλει τῆς Καπ-
παδοκίας, ἐνδοξος τὸ γένος ἦν μικρὸς δὲ ὢν, τὴν γῆν τῆς
γεννήσεώς του καταλιμπάνει καὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔρχεται,
σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Τὸν ἔμπορικὸν δὲ ἀγαπήσας βίον,
προσκολλάται παρὰ τῷ Ἰωάσαφ ἀδελφόν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἔμπορον τὸ ἐπάγγελμα, τὸν ἐν γῆ τῆς Ἀλεξανδρείας ἔμπο-
ρευόμενον, θελήσει καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἰωάννου· δύο ἔτη
μείνας παρ' αὐτῷ ἠλλαξε θέλησιν· παιδείαν ἐζήτει πλέον
καὶ οὐχὶ ἔμποριον, φιλοτιμούμενος ἀπὸ τοῦς υἱοῦς τοῦ θεοῦ
αὐτοῦ, παρ' ὧν καὶ ἐμπαίζετο καθ' ὃ ὑπηρέτης αὐτῶν πα-
ραιτηθεὶς δὲ τῆς ἐμπορείας· δίδεται εἰς διδάσκαλον Ἰωσήφ
τὸν Ἀλεξανδρέα· ἵνα διδαχθῆ ὑπ' αὐτοῦ· ὁ Ἰωσήφ λαβὼν
καὶ διδάξας ἀνέδειξε ἀνδρα ἄξιον τῆς πατρικῆς αὐτοῦ δό-
ξης· εὐχαριστηθεὶς δὲ ὁ πατήρ τοῦ παιδὸς τὰ μέγιστα διὰ
τὴν ταχεῖαν πρόδοον αὐτοῦ πέμπει αὐτὸν καὶ εἰς Σύμην τὴν
νῆσον ἵνα ἀποπερατωθῆ καλῶς τῶν μαθημάτων, καὶ τὴν
Ζωγραφικὴν διδαχθῆ (εἶχε γὰρ κλίσειν ἰδιάζουσαν καὶ πρὸς
αὐτὴν), ἐλθὼν δὲ ὁ νέος εἰς Σύμην συστημένος πρὸς τὸν

(1) Τοῦτο τὸ στοιχεῖον ΘΡ = Θ καὶ Ρ. ὡς ἀριθμητικὸν σημεῖον ἐλαμ-
βανόμενον ἐν τῷ Χειρογράφῳ ἀναλογεῖ τῷ Ζ ἤτοι τῷ 900, ὡς τοῦ Ρ'.
πολλαπλασιαζομένου διὰ τοῦ Θ', ἵνα γένηται ἑννέα ἑκατοντάδων, Σ. τοῦ Ε.

συναίτερον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀβραμίον, καταγράφεται μαθητὴς τῆς περικλειοῦς ἐκείνης Σχολῆς, καὶ σύσιτος γίνεται διὰ μεσητείας τοῦ Ἀβραμίου. Καταταχθεὶς καὶ τὴν σειρὰν ἀπάντων τῶν μαθημάτων τακτικῶς καὶ ἐπιμελῶς ἀκούσας, διδάσκεται καὶ τὴν Ζωγραφικὴν, εἰς ἣν καὶ ἐπιδίδει πλείω τῶν λοιπῶν, καὶ τῆς Σχολῆς ἐξελθὼν ἀπέρχεται εἰς Βυζάντιον, μαθητεύει καὶ εἰς τὴν Σχολὴν αὐτοῦ ὀκτὼ ἐνιαυτοὺς, καὶ εἶτα ἀναχωρεῖ διὰ Καισάρειαν τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἐκεῖ ἐλθὼν θάπτει τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ὑπὸ λύπης δὲ κυριευθεὶς ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν μετ' ἐνιαυτὸν ἓνα, ἔρχεται εἰς Σύμην καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Ζωγραφικῆς ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, τῷ ΩΞΓ' τριάκοντα καὶ τριῶν ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων ὀγδοήκοντα δὲ, καὶ ἐννέα ἐτῶν τὴν ἡλικίαν γενόμενος ἀπέρχεται τῷ ΘΡΙΘ'. δοξασθεὶς μετὰ θάνατον ὑπὸ Φωτίου τοῦ Εὐδούπου, τοῦ Ἐπιστηθίου αὐτοῦ φίλου, δι' ἐπικηδίου θαυμασίου λόγου ἔγραψε καὶ οὗτος τὰ «Καισαρικὰ» εἰς βιβλία δύο. Τοῦτον διεδέχθη Ἀναστάσιος ὁ Ἀθανασίου.

Σκίρων ὁ Ἰακίνθου ὁ διαδεχθεὶς Νέστωρα τὸν Σχολιαστικόν, ἐγεννήθη ἐν Σάμῳ τῇ νήσῳ τῷ ΩΞΖ', ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἰακίνθος τούνομα ἀποβλήθεις τῆς Σάμου πανοικί, κατῴκοισεν εἰς Σύμην. Εἰς Σύμην δὲ κατοικήσας παιδεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἄνδρα σοφὸν ἀναδεικνύει, ἐν ἀρετῇ περιβεβλημένον. Τοιοῦτος ὁ Σκίρων γενόμενος, παρ' ὅλων ἐτιμᾶτο φίλος δὲ ὦν τῆς ἡσυχίας φύσει ἡσύχαζε τόσον, ὥστε καὶ περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ οἱ σύνοικοι πολλάκις ὑποπτεύθησαν, ὡς μὴ βλέποντες σημεῖον ζωῆς, ἅτε ἐκλείετο· οὐδὲ εἰς βουλευτήρια, οὐδὲ εἰς ἀγορὰν, οὐδὲ εἰς ἐκκλησίας ἐφαίνετο, ἀλλ' ἔμεινε εἰς τὸ δωμάτιον φιλοσοφῶν, μηδὲν φροντίζων περὶ τῶν λοιπῶν. Ὅτε δὲ ὁ Νέστωρ ἀπῆλθεν, ἠνάγκασαν αὐτὸν, ἵνα διαδεχθῇ τὸν ἀπελθόντα· ὁ δὲ, ἂν καὶ πολλάκις ἀπέκρουσε τὴν

αίτησιν αὐτῶν φρονίμως, ἠναγκάσθη γὰρ ἐνδόσῃ ἐπὶ τέλους φερομένου δὲ εἰς τὴν Σχολὴν ἐν ἀλλαλαγμῷ καὶ ἀναδιβαζομένου εἰς τὸν θρόνον ὑπὸ τῶν ἐφόρων δημηγορεῖ, καὶ στεφανοῦται χρυσῷ στεφάνῳ, ὑπὸ τῆς διευθύνσεως καὶ ἐφορείας· ἡ δημηγορία γὰρ αὐτοῦ τρεῖς ὥρας διαρκέσασα ἐμάγευσε τοὺς παρρηθεύοντας καὶ ἤκουον χάσκοντες. Οἱ δὲ κάτοικοι κατώρθωμα μέγα ἐθεώρουν διότι ἔπεισαν τὸν Σκίρωνα ἀναδειχθεὶς δ' οὖν διδάσκαλος, ἔμενε διδάσκων τὴν Πλάτωνος Σοφίαν ἐνιαυτοὺς ἐξήκοντα ἀταράχως· τὸν δὲ ἐννενηκοστὸν πρότερον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἐν τῇ παραδόσει πίπτει, καὶ φέρεται εἰς τὸ οἶκημα αὐτοῦ, καὶ κληήρης γενόμενος ἀπέρχεται μεθ' ἡμέρας τρεῖς καὶ οὗτος, καταλιπὼν μέγα πένθος τοῖς Συμαίοις. Τῷ ΩΜΖ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος καὶ τῷ ΘΡΗΗ' ἀπέρχεται, ἀφήσας καὶ τὰ «Πλατωνικά του» εἰς ὀκτωκαιδεκα βιβλία. Τοῦτον διεδέχθη Κλέανδρος Νικολάου ὁ Κερκυραῖος.

Χαρίλαος ὁ Νικολάου, ἐγεννήθη ἐν Στερόπῃ, κωμώπολιν τῆς Ἀντιοχίας τῷ ΩΞΓ'. ὁ πατὴρ αὐτοῦ Στρατηλάτης γενόμενος, εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀπέρχεται, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν Χαρίλαον, νέον πολλὰ ὄντα τὴν ἡλικίαν. Εἰσαγάγει εἰς τὴν Ἐλικονιάδα Σχολὴν τοῦ Βυζαντίου, εὐδοκιμεῖ εἰς τὴν Κοσμογραφίαν καὶ ἐπανέρχεται σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ μένει ἐν αὐτῇ, τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐξασκούμενος· κοιμηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Νικολάου, καὶ τῆς μητρὸς Μαρίας ἀναχωρεῖ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καὶ εἰς Σύμην ἔρχεται τῷ ΩΨΓ'. σχετισθεὶς δὲ μετὰ τοὺς προύχοντας ἀναδιβάσεται ἐπὶ τῆς διδασκαλικῆς καθέδρας διδάσκων τὴν Κοσμογραφίαν· ἐπέδωκε γὰρ εἰς αὐτὴν θαυμασιωτήτά· ἐξήκοντα καὶ δύο ἐνιαυτοὺς διδάξας, ἀπέρχεται ἐννενηκόντα καὶ δύο ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν, ἦτοι τῷ ΘΡΗΗ'. Τοῦτον διεδέχθη Ἀντίοχος ὁ ἐκ Πέλλης τῆς Μακεδονίας.

Ἄρτέμιος ὁ Χαρισράτου, ὁ διαδεχθεὶς Φώτιον τὸν θεῖον αὐτοῦ, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΘΡΚ'. υἱὸς δὲ ὢν Εὐτροπίου καὶ Κλητεμνήστρης ἐνδόξων πολιτῶν, δίδεται εἰς Φώτιον τὸν μαθηματικὸν καὶ ἱστορικὸν συνάμα, τὸν ἀπὸ πατρὸς θεῖον αὐτοῦ· ὁ Ἄρτέμιος εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ εὐρισκόμενος ἀμελής ἐφαίνετο τὸ πρότερον· παθῶν δὲ πολλοὺς κολαφισμοὺς ἐπιμελής ἐγένετο τὸ ὕστερον, καὶ γιγαντιαίως ἐπροχώρει. Ὄξύτατον δὲ τὸν νοῦν ἔχων ἐν εὐκολίᾳ, διέλυε τὰ δυσκολότερα τῆς μαθηματικῆς προβλήματα ἐκ τοῦ προχείρου, ὥστε πολλάκις ὁ θεῖος αὐτοῦ εἶπεν, ἔμπροσθεν πολλῶν αὐτὸν ὑπερέβεις Ἄρτέμιε. Εἴκοσι δὲ καὶ πέντε ἐνιαυτοὺς διδασκόμενος ἀκαταπαύστως, ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, ἀναδεικνύται διδάσκαλος τῶν μαθηματικῶν τῷ ΘΡΝΓ'. δέκα ἔτι διδάξας μόνα, πέμπεται εἰς περιοδείαν σὺν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ τῷ πρεσβυτέρῳ Καλλίκῳ. Περιελθὼν δὲ τὴν Αἴγυπτον ὅλην, Ἀσίαν τὴν ἡμισείαν, Εὐρώπην καὶ Ἄφρικὴν, ἐπιστρέφει μετὰ εἴκοσιν ἐνιαυτῶν περιοδείαν προσβληθεὶς ὑπὸ καρθαρείας θανατηφόρου, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἰᾶται, καὶ τοῦ θανάτου ἐλευθεροῦται· ἀναβαίνει καὶ πάλιν τὴν διδασκαλικὴν καθέδραν, διδάσκει τὴν «Σοφισματικὴν ἱστορίαν» αὐτοῦ, γράφει αὐτὴν εἰς βιβλία τριάκοντα καὶ ἀπέρχεται πρὸς Κύριον τῷ ΔΙΗ'. ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτῶ ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων. Ἐγράψε δὲ καὶ μαθηματικὰ βιβλία πεντεκαίδεκα. Τοῦτον διεδέχθη Ἰωάννης ὁ Κωνσταντίου.

Εἰς τὰς ἡμέρας τούτου ἐξῆλθον τῆς Σχολῆς καὶ οἱ ἀκόλουθοι ὀκτῶ σοφώτατοι ἄνδρες. Ὁ Πρῶτος Διόρουπος τοῦ νομα ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΘΡΠΑ'. Καταταχθεὶς δὲ μαθητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ μέγας ἐγένετο ἀνὴρ, τῆς Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος· ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀνδρέας τοῦ νομα πλοῦτον ἔχων περισσόν, ἔλαβε τὴν

υῖον αὐτοῦ, καὶ τῆς Σύμης ἐξῆλθε, διέρχεται τὴν Αἴγυπτον, Ἀραβίαν, Περσίαν, Ἰνδίαν, Ἀφρικὴν, Ἀσίαν, καὶ Εὐρώπην· καὶ πάλιν ἐπιστρέφει σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ εἰς Σύμην μετὰ τριακονταετῆ περιοδείαν, ὅπου καὶ γράφει τὴν ἀπαγκόσμιον ἱστορίαν αὐτοῦ εἰς βιβλία ἐξήκοντα, καὶ τὰ «Μαριακὰ» (θρηνοὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας) εἰς ἓν, ταῦτα γράφας, ἀπέρχεται ὀγδοηκοντούτης, τὴν ἡλικίαν, ἥτοι τῷ ΔΞΑ· ἀξιώθεις μετὰ θάνατον τῆς χρυσοῦς στεφάνης.

Β'. Θεόδοσμος ὁ υἱὸς Δημητρίου καὶ Ἰωάννας, ἐγεννήθη ἐν Βυζαντίῳ τῷ ΘΡΒ'. ἀνετράφη δὲ εἰς Σύμην, καὶ εἰς Σύμην εὐρισκόμενος εἰσέρχεται εἰς τὴν Σχολὴν αὐτῆς, διδάσκει τὰ μαθηματικά, ἀλλ' εἰς τὴν ἱστορίαν ἐκλίνας, ἀναχωρεῖ τῆς νήσου, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, μυεῖται τὰ μυστήρια τῶν Αἰγυπτίων, καὶ μετὰ τριάκοντα καὶ πέντε ἐνιαυτῶν τῆς ἐκεῖ διαμονῆς αὐτοῦ ἐπιστρέφει εἰς Σύμην, καὶ εἶτα εἰς Ρόδον καὶ εἰς Κνίδον ὕστερον, ὅπου καὶ νυμφεύεται νέαν τινα εἰς ὑπερβολὴν ὠραίαν καὶ πλουσίαν, θυγατέραν Βύφροσύνου τοῦ Κνιδίου, ἀνδρὸς ἐνδόξου Καλλιόπην τὸ ὄνομα, ἐκεῖ εὐρισκόμενος τελειώνει τὰ μυστήρια τῶν Αἰγυπτίων, εἰς βιβλία ἑπτὰ γράφας αὐτὰ ἐκεῖ διατελῶν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς αὐτοῦ, ἀπέρχεται τῷ ΔΞΕ', ἐννεήκοντα καὶ τριῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, πατὴρ γενόμενος πολλῶν τέκνων.

Γ'. Ἐπίτριτος υἱὸς ἦν Περικλέους καὶ Περσεφόνης ἀσημίων ἀνδρῶν, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΘΡΞ'. οὗτος διδαχθεὶς ἰδιαιτέρως τὴν Πλατωνικὴν Σοφίαν ἀπὸ Ἀρτέμιον τὸν Χαριστράτου καὶ ἀποπερατώσας τὰ μαθήματα αὐτοῦ παρ' αὐτῷ (τῷ Ἀρτεμίῳ) περιέρχεται ὕστερον τὴν Κνίδον, Χίον, καὶ Βυζάντιον, κατὰ διαταγὴν τοῦ διδασκάλου καὶ συγγενοῦς αὐτοῦ Ἀρτερίου τοῦ Σοφοῦ, καὶ μετὰ δεκάετη ἀπουσίαν, ἐπιστρέφει, εἰς Σύμην, γράφει ἱστορίαν τῆς

Κνίδου, Χίου, Βυζαντίου και Σύμης εις Βιβλία δέκα, ταύτην γράφας ἀπέρχεται εις τὰς αἰωνίους μονὰς, ἐβδομήκοντα και πέντε ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, ἦτοι τῷ ΑΛΕ'.

Δ'. Δάφνος υἱὸς ἦν Παράσχου και Ἐλισάβετ, ἐγεννήθη ἐν Χίῳ τῷ ΘΡΓΓ'. Εἰς Σύμην δὲ ἐλθὼν σὺν τῷ πατρὶ αὐτοῦ κατατάσσεται μαθητῆς, ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, διδάσκεται τὰ μαθηματικά, και εὐδοκιμεῖ, ἀναχωρεῖ ὕστερον τῆς Σύμης, και εις Βυζάντιον ἔρχεται, ἐκεῖ ἐλθὼν και νυμφευθεὶς Ξανθίππην τὴν θυγατέρα Ἀνδωρίδου μένει, ὅπου και γράφει τὰ μαθηματικά αὐτοῦ εις βιβλία ὀκτώ. Ἐκατὸν και δύο ἐνιαυτοὺς ζῆσας ἐν ἡσυχίᾳ, ἀπέρχεται εις τὰς αἰωνίους μονὰς τῷ ΑΝΕ'.

Ε'. Κόρδομος ἦν υἱὸς Κασταλίου και Ἰπποκρίνης, ἐγεννήθη ἐν Θεσσαλονίκῃ πόλιν τῆς Μακεδονίας τῷ ΘΡΕΗ'. και ἀνετράφη εις Ἰκαρον τὴν νῆσον ἡλικιωθεὶς δὲ, ἔρχεται εις Σύμην, και μαθητεύσας εὐδοκιμεῖ· ἀλλ' ὕστερον ἀναχωρεῖ, και περιέρχεται πόλεις και νήσους, και γράφει τὰ διασωθέντα μνημεῖα και τὰ ἦθη ἐκάστης πόλεως, και τὰ νεκρολόγια αὐτῶν εις ἓν βιβλίον ὀγκωδέστατον «Νεκρικὰ» καλέσας. Ὀγδοήκοντα και τρεῖς ἐνιαυτοὺς ζῆσας, ἀπέρχεται εις τὰς αἰωνίους μονὰς τῷ ΑΝΑ'.

ΣΤ'. Κεράπολος ἦν υἱὸς Φιλοκλήτου και Τανταλίδος, ἐγεννήθη ἐν Κάσσω τῇ νήσῳ τῷ ΘΡΠΗ'. ἀποκατασταθεὶς δὲ εις Σύμην εἰσῆλθεν εις τὴν Σχολὴν αὐτῆς, και ἐξελθὼν μετὰ δεκαπενταετίαν ὅλην, ἀνὴρ ἐγένετο μέγας, και μουσικὸς θαυμασίος· ὕστερον ἀναχωρεῖ τῆς νήσου, και τὴν Θράκην περιέρχεται χρόνους δυοκαίδεκα, ὡς και ἄλλα μέρη, ἐπὶ τέλους δὲ και τὴν Περσίαν, εις ἣν και τριάκοντα ἐνιαυτοὺς μένει, περιερχόμενος τὰς πόλεις αὐτῆς, και συναζὼν ὅλην ἱστορικὴν ὕστερον ἐπιστρέφει εις Σύμην, γράφει ἱστορίαν τῶν Περσῶν μετὰ ἄλλων «Περσικὰ» καλέσας· και Θράκης εις βιβλία δύο

« Ἀστέια » καλέσας, διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσαν ἀσείαν ὕλην ἐννενηκοντούτης γενόμενος ἀπέρχεται τῷ ΔΠΗ'.

Ζ'. Πάριμος, ἦν υἱὸς Κλοτίου καὶ Λειαγόρης, ἐγεννήθη ἐν τῇ πόλει τῶν Ἰωννίνων τῷ ΘΠΖ'. Οὗτος μικρὸς καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα σὺν τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς Βυζάντιον, μαθητεύει ἐν τῇ Σχολῇ αὐτοῦ, ἀλλὰ δυσυχῶς ἀποθνήσκει ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ διακόπτεται τῶν μαθημάτων· ὁ δὲ θεῖος αὐτοῦ ὁ Ἰσαάκιος, ἀποκατασταθεὶς εἰς Σύμην λαμβάνει αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ φέρει εἰς Σύμην ἐν τῷ οἴκῳ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, προσφέρει τοῖς Ἐφόροις, καταγράφουσι μαθητὴν, καὶ ἐπιμελούμενος ἐξέρχεται, ἀνὴρ μέγας γενόμενος. Περιέρχεται χώρας καὶ πόλεις καὶ ὕστερον ἐπανερχόμενος εἰς Σύμην, γράφει τὴν περιοδείαν αὐτοῦ εἰς βιβλία πέντε, πάλιν ἀναχωρεῖ διὰ Βυζάντιον, καὶ, ἐκεῖθεν διὰ Ἰωάννινα ἐκεῖ ἐρχόμενος ἐγείρη σχολὴν, βοηθεία τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, ὅπου καὶ διδάσκει τριάκοντα ἐνιαυτούς, χαίρων ὑπόληψιν. Οὐκ ὀλίγους δὲ δόσας καρποὺς ἀξίως τῆς ὑπολήψεως ἦν ἔχαιρε ἀπέρχεται τῷ ΛΞ'. ἑβδομήκοντα καὶ τρεῖς ἐνιαυτούς ζήσας.

Η'. Εὐπύλαρος, ἦν υἱὸς Ὀδυσσέως καὶ Χαριστίας ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίᾳ τῷ ΘΡΟΖ'. παιδεύεται ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, τὸ πρῶτον, παρὰ τῷ θεῷ αὐτοῦ Ἰωάννῃ Εὐπυλάρῳ τῷ μαθηματικῷ, εἶτα εἰς Σύμην ἦλθεν, τοῦ θεοῦ αὐτοῦ κοιμηθέντος· σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐλθὼν εἰς Σύμην, καταγράφεται μαθητῆς, καὶ μένει μαθητεύων ἐν αὐτῇ εἴκοσιν ἐνιαυτούς· εἶτα ἐξέρχεται, καὶ τῆς νήσου ἀπέρχεται, καὶ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἐπανέρχεται, διδάσκει ἐνιαυτούς πέντε ἐν αὐτῇ, καὶ πάλιν ἀπέρχεται καὶ περιέρχεται χώρας καὶ πόλεις, τεσσαράκοντα ἐνιαυτούς περιήρητο ἀποκαθίσταται εἰς Σύμην ὕστερον, ὅπου καὶ νυμφεύεται, λαβὼν

νυμφίαν Ουρανίαν τὴν ποιήτριαν, θυγατέρα ἀνδρὸς ἐνδοξοῦ, καὶ Ζαπλοῦτου σφόδρα, Νιρέως τοῦ Δικαίου. Εἰς Σύμην ἀποκατασταθεὶς τότε, καὶ ἡσυχάσας ἔγραψε τὰ ἔθιμα τῶν ἐθνῶν εἰς τριάκοντα βιβλία, καὶ τοὺς βίους τῶν ἐνδοξῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων, εἰς τριάκοντα καὶ τρία. Ἐκατὸν καὶ πεντεκαίδεκα ἐνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΛΗΒ'.

(Τὰ ἀναφερθέντα συγγράμματα τῶν ὀκτῶ ἀνωτέρω σοφῶν, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν, εἶδον ὅλα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς νήσου Σύμης τῇ «Χρυσῇ» ἐπιλεγομένῃ).

Καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐνδοξοὶ ἄνδρες, καὶ ἐπὶ παιδείᾳ διακεκριμένοι ἐξῆλθον τῆς περιφήμου Σχολῆς ἐκείνης, καὶ διασπάρησαν εἰς τὰ διάφορα τοῦ κόσμου μέρη, ἀλλὰ τὰ ὀνόματα αὐτῶν παραλείπω ὡς ἀντιβαίνοντα τοῦ σκοποῦμένου.

Ἀναστάσιος ὁ Ἀθανασίου, ὁ τὸν Ἐλεάζαρ Ἰωάννου διαδεχθεὶς, ἦν υἱὸς Ἰάννου καὶ Αἰκατερίνης, ἐγεννήθη εἰς Σελεύκειαν πόλιν τῆς μικρᾶς Ἀσίας, τῷ ΩΨ'. οὗτος αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀράβων, ἔξαρνος ἐγένετο τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' ἐλευθερωθεὶς ὕστερον ὑπὸ Συμαίων ἐμπόρων, ἐφέρθη εἰς τὴν νῆσον αὐτῶν, κατατάττεται μαθητῆς τῆς Σχολῆς, ἐπιδίδει εἰς τὴν Ἁγιογραφίαν, θαυμάζεται, καὶ τῆς καθέδρας αὐτῆς ἀναδεικνύεται, διδάσκαλος, δεχθεὶς καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα· οὗτος ἔγραψε κατὰ πλάτος τὴν ὁμότητα τῶν Ἀγαρηνῶν τὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν γενομένην εἰς βιβλία πέντε. Τῷ ΩΘ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος καὶ τῷ ΘΡΕΘ'. ἀπέρχεται ἐβδομήκοντα καὶ ἐννέα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων. Τοῦτον διεδέχθη Ἀντώνιος ὁ Μακεδών.

Κλέανδρος Νικολάου ὁ τὸν Σκίρωνα Ἰακίνθου διαδεχθεὶς, ἦν υἱὸς Νικολάου καὶ Ἐλένης τῶν Κερκυραίων, ἐγεννήθη ἐν Κερκύρα τῇ νήσῳ τῷ ΘΡΚΕ'. οὗτος παιδευθεὶς, πρῶτον, ἐν

τῇ πατρίδι αὐτοῦ, παρὰ τῷ Ἰωάννῃ Ἱερομονάχῳ τῷ Κερκυραίῳ, ἀπῆλθεν ὕστερον εἰς Βυζάντιον, ὁμοῦ μὲ τὸν πατέρα αὐτοῦ, εἰσῆχθη ἐν τῇ Σχολῇ αὐτοῦ, καὶ τὴν *Ψηφογραφίαν* ἐδιδάσκετο· ἐπιδόσας δὲ πολὺ, εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἀπέρχεται, ἀλλ' ἀναχωρήσας καὶ ἐκεῖθεν, ἔρχεται πάλιν εἰς Σύμην, ὅπου καὶ νυμφευθεὶς μένει· ἀναδεχθεὶς καὶ διδάσκαλος τῆς *Ψηφογραφίας* ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς· τῷ ΘΡΝΗ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΔΙΑ'. ἀπέρχεται ἐξήκοντα καὶ ἕξ ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων· οὗτος ἔγραψε καὶ ἱστορίαν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος εἰς βιβλία δύο μὲ χάριν ποιητικὴν. Τοῦτον διεδέχθη Ἰωάννης ὁ Δημητρίου.

Ἄντιοχος, ὁ διαδεχθεὶς Χαρίλαον τὸν Νικολάου, ἦν υἱὸς Ἀντιόχου ἐνδόξου στρατηγοῦ, καὶ Χρυσοθέμης τῆς ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐγεννήθη ἐν Πέλλῃ κωμόπολιν μικρὰν τῆς Μακεδονίας τῷ ΘΡΑΒ'. ἀνετράφη εἰς Βυζάντιον, ἐδιδάχθη ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, τὴν Ῥητορικὴν, τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Ζωγραφικὴν, ἀλλ' εἰς τὴν Ζωγραφικὴν ἐπέδωκεν ὕστερον περιηγητῆς ἐγένετο, περιηγηθεὶς δὲ τὴν Θράκην, τὴν μικρὰν Ἀσίαν, καὶ τὰς σποράδας νήσους ἀποκαθίσταται εἰς Σύμην, καὶ νυμφευθεὶς ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Ζωγραφικῆς ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς τῷ ΘΡΝΗ'. καὶ τῷ ΔΛΒ' ἀπέρχεται, ἑκατὸν τὴν ἡλικίαν ἐνιαυτοὺς ἔχων. Τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς αὐτοῦ Κρατερὸς.

Ἰωάννης ὁ Κωνσταντίνου, ὁ διαδεχθεὶς Ἀρτέμιον τὸν Χαρίστου ἦν υἱὸς Κωνσταντίνου καὶ Κασίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΘΡΥΒ'. ἐπαιδεύθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ Ἡσαίου τοῦ Σχολαστικοῦ, καὶ μαθηματικὸς ἄριστος ἐγένετο, ὕστερον ἀναχωρεῖ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καὶ εἰς Βυζάντιον ἔρχεται, μαθητεύει καὶ ἐν τῇ Σχολῇ αὐτοῦ ἐνιαυτοὺς ἑνδεκα, τὴν Ζωγραφικὴν διδασκόμενος· εἶτα ἀναχωρεῖ καὶ εἰς Σύμην πάλιν

ἔρχεται, καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πα-
τρίδος αὐτοῦ τῷ ΑΙΗ'. καὶ τῷ ΑΞΓ' ἀπέρχεται. Τοῦτον δια-
δέχεται Πανσέληνος ὁ Καλλιστράτου.

Ἀντώνιος ὁ Μακεδῶν, ὁ διαδεχθεὶς Ἀναστάσιον τὸν Ἀθα-
νασίου, ἦν υἱὸς Σωσιπάτρου καὶ Εὐφρονίας, ἐγεννήθη τῷ
ΘΡΑ'. εἰς Ἡράκλειον τῆς Μακεδονίας, ἀνετράφη δὲ εἰς Ἄνδρια-
νούπολιν, ἐμαθήτευσεν εἰς Βυζάντιον, καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς
Ῥόδον, νυμφευθεὶς Ῥοξάνδραν θυγατέρα Εὐφροσύνου τοῦ Ῥο-
δίου, ἀλλ' ὕστερον μετοικήσας εἰς Σύμην τὴν νῆσον, ἀναδει-
κνύεται διδάσκαλος τῆς *Κηρογραφίας*, καὶ μένει διδάσκων
μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐν τῇ Σχολῇ Σύμης τῆς νή-
σου. τῷ ΘΡΝΘ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΑΚΓ'
ἀπέρχεται, ἐνιαυτοὺς ὀγδοήκοντα καὶ τρεῖς ζήσας. Οὗτος
πρῶτος ἔγραψε περὶ *Κηρογραφίας* βιβλία δύο. Τοῦτου ἐσώθη
εἰκὼν μεγαλοπρεπεστάτη πενταόργυιος τὸ μῆκος καὶ τριόρ-
γυιος τὸ πλάτος, εἰκονίζουσα τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον πολε-
μοῦντα τὸν Δαρεῖον ἐν τῇ Ἰσσοῦ πόλει, διὰ *Κηρογραφίας*
ὄλη, ἔργον ἀμίμητον καὶ καθ' ὅλα ἱκανὸν νὰ δοξάσῃ τὸν γρά-
φαντα καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ἔγραψεν ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν
ἐσώθησαν. Τοῦτον διεδέχθη Κωνσταντῖνος ὁ Διαλόγου.

Ἰωάννης ὁ Δημητρίου, ὁ τὸν Κλέανδρον Νικολάου διαδε-
χθεὶς ἦν υἱὸς Δημητρίου καὶ Μητροδώρας τῶν Συμείων,
ἐγεννήθη εἰς Ἔφεσον τῷ ΘΡΠ'. καὶ ἠλικιώθη εἰς Σμύρνην·
ἀλλ' ὕστερον ἐλθὼν εἰς γῆν τῶν γεννητόρων αὐτοῦ κατετά-
χθη μαθητῆς ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, διδασκόμενος τὴν *Πλα-
στικὴν*, τὴν *Πλυπτικὴν* καὶ τὴν *Ζωγραφικὴν*. εὐφυῖαν δὲ
ἔχων μεγάλην καὶ γεννητικὸν συγχρόνως, ἀνεκάλυψε τρόπον
ἀπίστευτον, τοῦ μεταβάλλειν τὰ μάρμαρα εἰς ὕλην ῥευστὴν·
οὗτος μίαν τῶν ἡμερῶν παρατηρήσας συντρίμματα πλήθους
λευκῶν μαρμάρων, προστάξας ἐσυναῆξε, καὶ συνάξας ἀνέλυσε

χημικῶς μετὰ τριάκοντα ἡμερῶν ἀγῶνα· εἶτα πλάσας ἐπὶ
 ἀργίλλου ἐρυθροῦ τὸν Ἰούδαν ἀπιγχοιζόμενον, ἔχυσε τὴν ὕλην
 ἐσκόρπισε τὴν ἀργίλλον καὶ οὕτως ἐφάνη ὁ Ἰούδας ἐπὶ συ-
 κῆς κρεμάμενος ζωηρότατος, καὶ λεῖος στίλβων ὅλως, καὶ
 διαφανέστατος τὴν ὕλην· αἱ δὲ χεῖρες καὶ πόδες ἐφαίνοντο ὡς
 κινούμενα· αἱ δὲ φλέβαι καὶ τὰ νεῦρα ἐξογκοιζόμενα ἐτάρατ-
 τον τὸν θεατὴν, ἡ μὲν κεφαλὴ ἔχαρakterίζεν ἀχαριστίαν, τὰ
 δὲ χεῖλη προδοσίαν, οἱ μὲν ὀφθαλμοὶ μεταμέλειαν, καὶ οἱ ὀδόν-
 τες μακίαν· ἡ δὲ ἐπιδερμὶς ὁμοία τῆς τοῦ τεθνεῶτος ἀνθρώπου
 κατὰ πάντα· (διεκρίνοντο γὰρ οἱ πόροι αὐτῆς φυσικώτατα)
 πάθος ψυχῆς καὶ νέκρωσιν ἐμφαίνει· οὗτος σώζεται μέ-
 χρι τῆς ὥρας εἰς τὴν βουλὴν τῶν κατοίκων, καὶ δεικνύεται
 πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν προδοτῶν. Διὰ τῆς ἀνακαλύ-
 ψεως ταύτης ἐδοξάσθη ἀρκούντως ἐδύνατο γὰρ ποιῆσαι καὶ
 τὰ πλέον δύσκολα διὰ τοῦ τρόπου τούτου· καὶ δένδρα
 ἐποίηε ὁμοία μετὰ τῆς φύσεως κατὰ πάντα· ἔκλειε γὰρ εἰς
 ἐλαστικὴν ὕλην καὶ σπογκώδη πᾶν δένδρον, ἐξήραινε τὴν
 ὕλην δι' ὑγροῦ ἀλειφομένου, ἔκοπτεν ὕστερον αὐτὴν με εὐ-
 κολίαν μεγάλην δι' ἄλλου ὑγροῦ, καὶ οὕτως ἐκτυπονόμε-
 νον τὸ δένδρον εἰς τὴν ὕλην, σὺν τῷ φυσικῷ χρώματι ἐκί-
 στου, προσήρμοζεν τὰ τεμάχια, ἔχυνε τὴν ὕλην καὶ τρεῖςκαί-
 δεκα ἡμέρας ἀλείφων τὸ ἐξωτερικὸν τῶν ἐκτυπωμάτων
 ἀποκαθίστα μαλακὰ, μετέδιδον τὴν πρασίνην ἀπορροῦφι-
 σιν εἰς τὴν κεκλεισμένην ὕλην, καὶ ἐπιπτον ταυτοχρόνως
 (καὶ καὶ δι' ἄλλην περίστασιν ἐφύλαττε), τῆς ὕλης τῶν
 ἐκτυπωμάτων πεσοῦσης, ἔμενε τὸ δένδρον ὁμοίον τῇ
 φύσει κατὰ πάντα, μετὰ τὰ αὐτὰ χρώματα καὶ πραι-
 λίαν. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὸ δένδρον ἐπιπτοῦ ὁποῖου ἐχύ-
 νετο ἢ σπογκώδης ὕλη ἀποκαθίστατο ξηρὸν, χρήσιμον διὰ
 τὸ πῦρ. Πολλὰ τοιαῦτα δένδρα ποιήσας ἐβάλεν εἰς τὸν

περίβολον τῆς Σχολῆς πρὸς στολισμὸν αὐτῆς, καὶ ἰπάτει τοὺς θεατάς· ἡ θανυκασία ἐφεύρεσις αὕτη δὲν διεσώθη· ἀπῆλθε γὰρ πρὶν διαδοθῆ. Ὁ διασώθεις οἶκος τούτου εἰς ἔκπληξιν ἔφερε με, ὡς μονόλιθος ἐφάνετο (τοιούτος γὰρ καὶ ἦτον ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης πηχθεῖς)· αἱ δ' ἐντὸς τῶν τειχεῖων ὑπάρχουσαι διάφοροι αὐτοκρατορικαὶ μάχαι, ἐξέπλιττον τὴν ὄρασιν τοῦ θεατοῦ μέχρι μανίας, διὰ τὴν ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσαν ζωτικὴν ὕλην, καὶ διὰ τὴν φιλαφιτὴν ζωηρότητα αὐτῶν· λέγεται ὅτι πρῶτον ἐπῆξε τὰς μάχας καὶ ἔπειτα τὴν ἄλλην λευκὴν τῶν τειχῶν ὕλην, πλάσας αὐτάς ἐντὸς αὐτῶν πεντεκαίδεκα δακτύλους ἐξ ἑνός, καὶ πεντεκαίδεκα ἐξ ἄλλου μέρους, ἔφερον ὄγκον τὰ τειχία, μέχρις ὀροφῆς, πήχεις ἑπτακαίδεκα ἀναβαίνοντα, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἦτον αἱ μάχαι κεκλεισμέναι· διεκρίνετο δὲ ζωηρότατα τὸ αἶμα τῶν πιπτόντων, τὸ ρέον ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῶν ἐφαίνετο, ὡς ζῶν, οἱ δὲ τραυματισθέντες καὶ διαμαχόμενοι ζωηρότεροι, τῶν ζῶντων· νυκτὸς δὲ ἐπελθούσης ἐφαίνοντο ἔτι ζωηρότεραι ἀνλαμπάδας ἠναπτες· μόνον γὰρ τὰ εἰκονιζόμενα ἐφαίνοντο, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ τειχία ὅτε πρῶτην φοράν ἦλθον κατέθεώρουσαν τὰ διηγηθέντα, ἄλλος ἐξ ἄλλου ἐγενόμεν· μάχας πραγματικὰς ὑπέλαβον αὐτάς ἐντὸς ἀμυδρᾶς ὀμύχλης ἡρεμούσης. Ἡ περίμετρος τοῦ ὠραίου τούτου δημιουργήματος, πήχεις τριάκοντα καὶ τρεῖς εἶχε, τὸ δὲ ὕψος πεντεκαίδεκα, καὶ τὸ ὄγκος τῶν τειχῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ὄγκους τῶν μαχῶν, τριῶν πηχῶν καὶ δακτύλων τριῶν· ἡ ὀροφή αὐτῆς ἦτον ὁμοία μὲ τὴν τοῦ οὐρανοῦ στοὰν κατὰ πάντα, μὴ διακρινόμενη παντάπασι, καὶ πολλάκις ἐὰν ἐβλεπες αὐτὴν δὲν ἤθελες ποτὲ σχηματίσει ἰδέαν ὑπαρχούσης ὀροφῆς, καὶ ὀξυδερκεστάτην πάντων ἀνθρώπων ὄρασιν ἀν εἶχες· τὴν μὲν νύκτα ἐφαίνοντο οἱ ἀστέρες καὶ ἡ Σελήνη, τὴν δὲ ἡμέραν ὁ ἥλιος καὶ

πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ φαινόμενα ἄνευ τῆς παραμικρᾶς ἀλλοιώσεως, μόνη δὲ ἡ ψιλάφῃσις ἔπειθε τὸν θεατὴν περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς. Τοιοῦτος ἦτον Ἰωάννης ὁ Δημητρίου. Τῷ ΑΙΑ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΑΕΓ' ἀπέρχεται ὀγδοήκοντα καὶ τριῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, μὴ μετὰδόσας εἰς τίνα τὰς Ὀκυμαστὰς αὐτοῦ ἐφευρέσεις· ἐκτὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ κληρονόμησαντος, καὶ τὰς ιδέας αὐτοῦ ἄνευ ἐξαιρέσεως, καὶ τὰς ἐφευρέσεις καὶ τὸ γεννητικόν· εἰς μόνον δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐνεπιστεύθη τὸ μυστήριον τοῦτο τῆς φύσεως, καὶ εἰς οὐδένα ἄλλον· οὗτος ἀφῆκε καὶ σύγγραμμα «Μυστήρια φύσεως» καλέσας, καὶ εἰς τριακαίδεκα βιβλία γράψας. Τοῦτον διεδέχθη ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πausανίας.

Μετὰ δὲ τὴν ταφὴν τοῦ Ἰωάννου πέντε ἐνιαυτοὶ παρέρχονται, καὶ ἡ νῆσος προσβληθεῖσα ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων, ὀπλιζέται κατ' αὐτῶν, νικᾷ αὐτούς, καὶ ἐξολοθρεύει ἕως ἐνός· ἀλλ' ἡ νίκη αὕτη ἔφερε τὸν ἀφανισμόν αὐτῆς, διότι διαδοθεῖσα εἰς τοὺς περιπλανωμένους Σταυροφόρους ἐσημειώθη, καὶ καιρὸς ἀνεμένετο ἐκδικήσεως ὑπ' αὐτῶν, ὡς καὶ ἔγεινε. Διάφοροι μάχαι ἀλεπάλληλοι κατὰ διαφόρους καιροὺς ἔλαβον χώραν ἐπὶ τῆς νήσου, ἀλλ' οἱ κάτοικοι γενναῖοι ὄντες φύσει, καὶ φρόνησιν ἱκανὴν ἔχοντες, ἐφάνησαν πάντοτε νικηταὶ δυνάμει τῶν ἀκατανοήτων καὶ καταστρεπτικῶν ἐφευρέσεων τῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς ἐξεληθάντων· ἀλλ' ἐπὶ τέλος κατεσκάφη ὑπὸ τῶν νικητῶν φεῦ! τῶν ἐφευρέσεων ἐκλιπέων· ἀπετεφρώθη ἡ Σχολή, καὶ ἐξανδραποδίσθησαν οἱ κάτοικοι, αἵτιοι, οἱ Σταυροφόροι· ὡς λέξομαι παρακατιῶν.

Ὅτε οἱ Ἑσπέριοι ἐσράτευσαν, ἵνα τὴν ἱεράν γῆν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀρπάσωσιν ἀπὸ τὰς τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἀράβων χεῖρας, καὶ ἐνικήθησαν ἀπειρία τῶν στρατηγῶν αὐτῶν, αἰχμα-

λωτισθέντων καὶ σφαγέντων τῶν πλείστων, ἐπέπεσον κατὰ τῶν νήσων οἱ διαφυγόντες τὴν μάχαιραν, λεηλασίας ἕνεκα, καὶ οὐχὶ σωτηρίας· οὗτοι ἐπιπεσόντες κατὰ τῆς Κύπρου τὸ πρῶτον, διήρπασαν αὐτὴν, καὶ κατηφάνισαν πολλὰ μέρη αὐτῆς, ἀλλὰ διωχθέντες ἐπέπεσον κατὰ τῆς Ῥόδου, Καστελλορίζου, Κνίδου, καὶ τελευταῖον, καὶ κατὰ τῆς Σύμης. Πεντήκοντα πλοῖα Ἑσπερίων, γέμοντα ἀνδρας πολεμιστάς, διωκόμενα ὑπὸ βιαίου νότου, ἐσώθησαν εἰς τὸν Πάνορμον λιμένα τῆς νήσου Σύμης· τούτων λιμενισθέντων μόλις, καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῶν ἐξελθόντων ἐπεπέδωσαν τὴν ἐκεῖ ὑπάρχουσαν λαμπρὰν μονὴν τῶν Ταξιαρχῶν, μετὰ γενναίαν τῶν μοναχῶν ἀντίστασιν· διήρπασαν αὐτὴν, καὶ ἔσφαξαν πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ εὐρεθέντας. Τὸ δὲ ναυτικὸν τῆς νήσου ἐκ διακοσιῶν πλοίων περίπου συνιστάμενον, περιπλέον τὴν Νίμον νῆσον (τὴν παρὰ τὴν Σύμην) εἰδοποιηθὲν πλέει κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ ἔλθον προλαμβάνει τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, καὶ συγκροτεῖται τότε ναυμαχία πεισματωδεστάτη, καὶ ἡ νίκη μένει ἀμφιρεπής. Ὁ ἐχθρὸς, ἂν καὶ ὀλίγος τὸν ἀριθμὸν, καὶ ἀπειρος τῆς ναυμαχίας, ἀνδρεῖος καὶ γενναῖος κατὰ τᾶλλα, καὶ ἀπελπισμένος καθ' ὅλα, τρεῖς ἔφερεν εἰς ἀταξίαν τὸ ναυτικὸν τῶν κατοίκων, βλάβας αὐτὸ οὐκ ὀλίγον, ἀλλ' ἐπὶ τέλους νικηθεὶς ἀποβαίνει τῆς ξηρᾶς καίει τὰ ἑαυτοῦ πλοῖα καὶ τρέπεται εἰς φυγὴν καταφεύγων εἰς τὰ ὄρη τῆς νήσου. Ὁ ναύαρχος τῶν Συμαίων Ἀγαύδωρος ἰδὼν τὸν ἐχθρὸν τότε φεύγοντα, ἀφίνει ἀντ' αὐτοῦ τὸν σωσίπατρον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὸ ἐντὸς τῶν πλοίων ὑπάρχον στρατιωτικὸν, διώκει τὸν ἐχθρὸν· ὁ δὲ διωκόμενος καταλαμβάνει θέσιν ἰσχυρὰν καὶ παρατάττεται εἰς μάχην. Ὁ Ναύαρχος ἰδὼν τὸν ἐχθρὸν ἐν θέσει ἰσχυρᾷ στρατοπεδευμένον, καὶ ἐν τάξει παρατεταγμένον, ἀναμένοντα τὸν διώ-

κτιν αὐτοῦ, ἐπασχολεῖ αὐτὸν εἰς ἀψιμαχίας μέχρις ἡλίου
 δύσαντος, μὴ τολμῶν δοῦναι μάχην ἐκ τοῦ συστάδην· ἀλλὰ
 τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης λαμβάνει τὸ ἡμισυ μέρος τοῦ στρα-
 τοῦ, στρέφει παρὰ τὴν ὁδὸν, τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἄγουσαν
 καὶ ἔρχεται ἐκ τῶν ὀπισθίων τοῦ ἐχθροῦ· περιπλανηθεὶς δὲ
 ἀρκετὰς ὥρας ἐν σκότει, καταλαμβάνει τὰ νῦτα τοῦ ἐχθροῦ,
 καὶ ἐπιπίπτει αἰφνιδίως κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ, ἐντρομος γεγόμενος
 καὶ ἄπειρος τοῦ τόπου ὧν, ἐρίπτετο κατὰ πετρῶν, καὶ λάκ-
 κων, καὶ θῦμα ἐγένετο τῆς ἀπειρίας, καὶ ἀπελπισίας αὐτοῦ·
 ἡ νύξ συμμαχήσασα μὲ τοὺς κατοίκους ἠφάνισαν τὸν ἐχ-
 θρὸν ἐξ ὀλοκλήρου· οἱ πλεῖστοι γὰρ αὐτῶν ἀναμεταξὺ ἐσφά-
 γησαν, τοῦ Ἀγαυδώρου ἐπιπεσόντος αἰφνιδίως ἐν τῷ σκότει
 τῆς νυκτὸς, ὅποτε οὐ διεκρίνετο οὐδὲ ἐχθρὸς, οὐδὲ φίλος, καὶ τὸ
 χεῖρισον ὅποτε τὸ σύνθημα αὐτῶν προῦδόθη. Τῆς νυκτὸς δὲ
 ἐπελθούσης παρουσιάζεται ἀπόσπασμα ἐχθρῶν ἐκ διακοσίων
 περίπου ἀνδρῶν ἐντὸς μικρᾶς κοιλάδος χαρακωμένον, καὶ εἰς μά-
 χην ἐπροκάλει τὸν Ἀγαυδωρον ὑβρίζον. Ὁ Ἀγαυδωρος βλέπων
 αὐτὸ καὶ ἐξαγριωθείς ἕνεκα τῶν ὕβρεων, ἐπιπίπτει κατ' αὐ-
 τοῦ, καὶ σφάζει ἀνηλεῶς πάντας μὲ ζῆμιαν αὐτοῦ οὐκ ὀλί-
 γην. Ἐξολοθρευθεὶς δὲ ὁ ἐχθρὸς κατακράτος ἐσυναῖε τὰ
 πτώματα τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἔκαυσε· τὰ ἑαυτῶν δὲ, ἔβαλον
 εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἔφερον εἰς τὴν πόλιν καὶ ἔθαψαν ἐν παρα-
 τάξει κατὰ τὸ ἔθος τῆς νήσου. Ἐλευθερωθεῖσα καὶ τότε ἡ
 νῆσος, τὸν μὲν Ναύαρχον ἐστεφάνωσεν καὶ ἐν τῇ χρυσῇ στή-
 λῃ τῆς Βουλῆς τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἐχάραξεν. Εἰς δὲ τὴν θέσιν,
 εἰς ἣν οἱ κάτοικοι ἐφάνησαν νικηταί, ἤγειραν ναὸν τοῦ Ζωο-
 ποιοῦ Σταυροῦ, μετονομάσαντες Σταυρὸν πολέμου (α), πε-

(α) Μέχρι τῆς ὥρας ἡ θέσις αὕτη φυλάττει αὐτὴν τὴν ὀνομασίαν, εἶναι
 δὲ θέσις ἰσχυρὰ ἐκ φύσεως, προικισμένη μὲ βράχους ἀποτόμους καὶ κατα-

ρ:φράξαντες μὲ τείχη ἰσχυρὰ, καὶ μέχρι τῆς ὥρας «Σταυρὸς πολέμου» λέγεται. Ἐπέσον εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ἐκ τῶν ἡμετέρων ὀκτακόσιοι καὶ πέντε, ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν χίλιοι καὶ τριάκοντα.

Ἐνιαυτοὶ παρέρχονται δέκα μετὰ τὴν μάχην ταύτην, καὶ ἀπέρχεται καὶ Ἰωάννης ὁ Δημητρίου, ὁ Κλέανδρον τὸν Νικολάου διαδεχθεὶς· οὗτος ἦν υἱὸς Νικολάου καὶ Εὐδοκίας τῶν Βυζαντίων, ἐγεννήθη τῷ ΘΡΗΒ'. κατετάχθη εἰς τὴν Σχολὴν αὐτοῦ νέος πολλὰ τὴν ἡλικίαν, ἐδιδάχθη τὴν Ῥητορικὴν, ἀλλ' ἐπέδωκεν εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν. Τελειώσας δὲ τὰ μαθήματα αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν τῆς Σχολῆς καὶ Ἀγιογράφος τέλειος γενόμενος, ἀπῆλθε τοῦ Βυζαντίου, διέρχεται τὴν Θράκην ἐξασκεῖ τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐκεῖ, ἔνιαυτοὺς πέντε, καὶ εἶτα ἀπέρχεται εἰς Χῖον, ἐκεῖθεν μεταβαίνει εἰς Σύμην, ὅπου καὶ τιμηθεὶς ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Σχολῆς ἐκείνης τῷ ΔΙΑ'. Διδάξας δὲ σωφρόνως ἐξήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔνιαυτοὺς, ἀπέρχεται ἐν Κυρίῳ τῷ ΔΟΗ'. Ἐννεμήκοντα καὶ ἕξ ἔνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων· οὗτος ἔγραψε περὶ Τοιχογραφίας βιβλία δύο. Τοῦτον διεδέχθη Ἀναστάσιος ὁ Εὐσεβίου.

Πανσελῆνος ὁ Καλλιστράτου, ὁ διαδεχθεὶς Ἰωάννην τὸν Κωνσταντίνου, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΑΛΒ'. ἐπίση-

φέρει ἀπὸ τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, οἱ πρόποδες τῆς δεξιᾶς αὐτῆς πλευρᾶς θρέχονται ὑπὸ γιγαντιαίων θαλασσιῶν κυμάτων. Ἡ κορυφὴ τῆς θέσεως ταύτης ἔχουσα ὕψος ἀρχετὸν σχηματίζει κοιλιάδα μικράν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπάρχει νηὸς τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ (ὡς καὶ ἐν τῇ σημειώσει τῆς 59 σελ. ἐσημειώσαμεν), καὶ δεξαμεναὶ πλῆθος, καὶ ἐρείπιαι οἰκιῶν καὶ τειχιῶν καὶ ναϊσκῶν· εἰς τοὺς πρόποδας δὲ τῆς ἀριστερᾶς ὑπάρχει καὶ ἐν μονήριον κορυφὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς τοῦ Θεοῦ Μαρτῆς τιμώμενον, καὶ Παναίδι· τῷ Σάραλῃ ἐπιλεγόμενον. Περὶ τῆς κατωφερῆς ταύτης θέσεως ἀνακαλύπτονται νομίσματα Ἑνετικὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ βροχῆς ἰαγδαίης ἐπιτυσοῦσης.

μος τὸ γένος καὶ μονογενὴς συνάμα, οἱ γονεῖς αὐτοῦ θελήσαντες ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν ἄξιον τῆς γενεᾶς αὐτῶν διάδοχον, παρέδωκαν εἰς χεῖρας Ἀγαθαγγέλου τοῦ Σχολαστικοῦ ἵνα διδάξῃ αὐτόν· ὁ δὲ λαβὼν καὶ πλησίον αὐτοῦ αὐτὸν ἔχων ἑναυτοὺς πεντεκαίδεκα, ἀποπερατοῦται τῶν μαθημάτων αὐτοῦ ἐπιδόσας εἰς τὴν Ῥητορικὴν· εἶτα κατατάσσεται καὶ εἰς τὴν Σχολὴν, μαθητὴς τῆς Ἀγιογραφίας γενόμενος· (εἶχε γὰρ κλίσειν ἰδιάζουσας καὶ ἐπὶ τῆς θείας ταύτης τέχνης ἔμφυτον)· καταταχθεὶς δὲ καὶ ἐπιδόσας πολὺ, ἀναχωρεῖ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καὶ εἰς Βυζάντιον ἔρχεται, μαθητεύει καὶ εἰς τὴν Σχολὴν ἐκείνην, στεφανοῦται καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Ἀγιογραφίας παμφηρεῖ, πέντε καὶ μόνους ἑναυτοὺς διδάξας ἀναχωρεῖ τῆς νήσου καὶ εἰς Ἄθω ὄρος ἔρχεται, μισήσας τὸν κόσμον· ἐκεῖ ἔλθων κουρεύεται μοναχὸς εἰς τὴν μονὴν τοῦ Βατοπεδίου, ὅπου καὶ μένει μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Τῷ ΔΕΓ'. ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΑΠΕ'. ἀπέρχεται ἐν Κυρίῳ πεντηκοντούτης τὴν ἡλικίαν· οὗτος ἀφῆκε καὶ σύγγραμμα δίβιβλον, πραγματευόμενον τὴν Ἀγιογραφίαν καὶ Κηρογραφίαν· ἐπέδωκε γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο παρά πολὺ· οὗτος ἀνανέωσε πολλὰς τοῦ Πανσελήνου (τοῦ συνωνύμου αὐτοῦ) εἰκόνας καὶ ἐκκλησίας, φθαρείσας ὑπὸ τοῦ χρόνου μὲ ἐπιτυχίαν μεγάλην. Πολλὰς δὲ καὶ ὁ ἴδιος ἔγραψεν ἐν τῷ Ἀγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθω, τύπον τὸν συνωνύμου αὐτοῦ ἔχων. Τὸν Πανσελήνον ἀναχωροῦντα τῆς νήσου διαδέχεται Λάμπρος ὁ Χαραλάμπους τῷ ΑΞΗ'.

Κρατερός ὁ διαδεχθεὶς Ἀντίοχον, ἦν υἱὸς Ἀντιόχου καὶ Κλεοπάτρας, ἐγεννήθη ἐν τῇ νήσῳ Σύμῃ τῷ ΘΥΗ'. ἐδιδάχθη τὴν νομικὴν πρῶτον, εἰς ἣν καὶ ἐπέδωκε κάλλιστα, ἀλλ' ὕστερον σπουδάζας καὶ τὴν Ζωγραφικὴν, ἐγένετο περίφημος·

οὗτος μικρὸς ἔτι τὴν ἡλικίαν ὦν, ἀπέρχεται τῆς νήσου ἀδεία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σὺν τῷ ἀδελφῷ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ περιέρχεται τὴν μικρὰν Ἀσίαν διασκεδάσεως χάριν· περιελθὼν δὲ πολλὴν χώραν αὐτῆς ἔφθασε καὶ, εἰς τὴν Μίλητον, καὶ εὐχαρισθεὶς διὰ τὸ χαρίεν τῆς χώρας ἔμεινεν ἐν αὐτῇ· συνέβη δὲ τῷ ΔΙΗ'. εἰς τὸν καιρὸν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ καὶ προσβάλλεται ἡ χώρα ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Ἡ πόλις εἰς τὴν αἰφνίδιον ταύτην τῶν ἐχθρῶν προσβολὴν εὐρεθεῖσα ἀπροπαρασκευάστος ὀπλίζεται ὡς ἔτυχε, καὶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀντιτάσσεται· μάχης δὲ γενομένης παρὰ τὸν ποταμὸν Μαίανδρον, νικῶνται οἱ κάτοικοι, καὶ τρέπονται εἰς φυγὴν, ἀλλὰ συσσωματωθέντες καὶ σραφέντες, ἐπιπίπτουσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νικῶσιν αὐτὸν, τρέπουσιν εἰς φυγὴν καὶ διώκουσι σφάζοντες, ἀλλὰ πάλιν νικῶνται οἱ Μιλήσιοι (νυκτὸς ἐπελθούσης) διὰ τὴν πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν ἀπειθειαν· ἐπαρθέντες γὰρ εἰς τὴν νίκην διεσκορπίσθησαν, καὶ ἀτάκτως περιεφέροντο, καὶ διωχθέντες ἐκλείσθησαν εἰς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐξυβρίσαντες αὐτοὺς ἀπεσύρθησαν σταδίους δέκα τῆς πόλεως ἔξοδον νυκτὸς φοβούμενοι. Ὁ Καρτερός δὲ, ἐντὸς τῆς πόλεως εὐρισκόμενος τότε, καὶ γνώριμος τῶν προϋχόντων γενόμενος, ἐζήτησε στρατὸν, ὑποσχεθεὶς νίκην καὶ παντελεῖα καταστροφὴν τῶν βαρβάρων, οἱ δὲ, ἐνδόσαντες ἔδωσαν διςχιλίους στρατιώτας, καὶ Στρατηγὸν ἀνέδειξαν τῶν διςχιλίων ἐκείνων στρατιωτῶν αὐτὸν, (πειθόμενοι εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ σοφὰ πλεονεκτήματα τοῦ νέου, ἃ φύσις αὐτῷ ἔδωκεν). Λαβὼν δὲ αὐτοὺς ἐξέρχεται τῆς πόλεως ἐν πομπῇ, τῆς νυκτὸς εἰσέτι βασιλευούσης· διαίρει τὸν στρατὸν εἰς μέρος δύο, καὶ τὸ μὲν ἐν μέρος προπέμπει, καὶ διοικητὴν αὐτοῦ ἀναδεικνύει Ἐμβόνον τὸν Μιλήσιον, τὸν καὶ στρατηγὸν Μιλήτου τὸν σῶφρονα καὶ ὑπήκοον, καὶ κελεύει αὐτὸν ἵνα κα-

ταλάσῃ τὰ ὀπίσθια τοῦ ἔχθροῦ, τῆς ὁδοῦ ἀπομακρυνόμενος σταδίους τρεῖς, καὶ ἐπιπέσει τοῦ ἔχθροῦ τοῦ σημείου δοθέντος· σύνθημα δὲ ἔδωκεν αὐτοῖς «*Ἀγαπήτῃ ἐλευθερία*» αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὸ ἄλλο ἥμισυ, σπεύδει κατὰ τοῦ ἔχθροῦ, καὶ εὐρών αὐτὸν ἡσυχάζοντα ἄνευ φυλακῶν, ποιεῖ ἡμικύκλιον ἐκ τριακοσίων ἀνδρῶν περίπου, ἀπέχων ὁ εἰς τοῦ ἄλλου βήματα δέκα, κεκλιμένον τὸ δεξιὸν γόνυ ἔχοντες πρὸς τὴν γῆν, καὶ δόρυ προτείνοντες, καὶ ὀπισθεν αὐτῶν ἄλλο ἐκ τετρακοσίων, βήματα δέκα ἀπέχον τοῦ πρώτου, τούτους ὥπλισε μερροφίας ἀνατεταμμένας· τοὺς δὲ λοιποὺς τριακοσίους λαμβάνει αὐτὸς καὶ ὀδηγεῖ κατὰ τοῦ ἔχθροῦ, πλησιάζει αὐτοὺς καὶ ἐπιπίπτει κατ' αὐτοῦ αἰφνιδίως, συγχρόνως καὶ ὁ Ἐμβων, τοῦ σημείου δοθέντος, ἐπιπίπτουσι καὶ πλῆθος ἐξ αὐτῶν σφάζουσι κοιμωμένων εἰσέτι· ὁ δὲ ἔχθρὸς ἐγείρεται ἔντρομος, καὶ παραταχθῆναι ζητεῖ, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διώκεται καὶ πίπτει ἐπὶ τῶν ἡμικυκλείων· τὰ ἡμικύκλεια τὸν δέχονται ἀνδρείως, τὸν ἀποκρούουσιν ἐπιστρέφει, καὶ πάλιν πίπτει εἰς τὰς χεῖρας τῶν διωκτῶν αὐτῶν, συγκροτοῦσι μάχην καὶ νικῶνται, καὶ πρὸς τὸν Μαίανδρον ποταμὸν φεύγουσι διωκόμενοι, προκοίνοντες θάνατον ὕδατος ἢ μάχαιραν Μιλησίων· ὁ δὲ Κρατερὸς, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, σφάζουσι διώκοντες ἄνευ συγκαταβάσεως μέχρις ἡλίου ἀνατείλαντος· κυριεύει τὸ στρατόπεδον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν ἐν θριάμβῳ· οἱ Μιλήσιοι τὸν ὑποδέχονται στεφανοῦσιν αὐτὸν χρυσοῖς στεφάνοις, καὶ βαντίζουσιν αὐτὸν μύρῳ πολλῇ καὶ εἰς τὸν ναὸν φέρουσι δοξολογοῦντες· εἶτα ἐτοιμάζουσι τράπεζαν, εὐθυμοῦσι καὶ ἀπέρχονται· τοιουτοτρόπως σώσας τὴν πόλιν ὁ Κρατερὸς ἔδοξάσθη, καὶ ἡ Μίλητος προσκυνήσασα ἐλευθερωτὴν τῆς ἐκήρυξεν· ὁ δὲ Στρατάρχης τῶν Μιλησίων τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν αὐτῷ δίδει καὶ προῖκαν

πολλήν ἔρχεται εἰς Σύμην ὕστερον καὶ οἱ συμπολίται αὐτοῦ ὑποδέχονται αὐτόν. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀντιόχου, ἀναδέχεται αὐτόν, καὶ διδάσκαλος τῆς Ζωγραφικῆς ἀναδεικνύεται. Τῷ ΛΑΒ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΑΠΖ' ἀπέρχεται ὀγδοηκοντούτης τὴν ἡλικίαν, ζήσης ἐνδόξως καὶ τιμίως. Οὗτος ἔγραψεν Ζωγραφικῆς βιβλία δύο καὶ Διαμαχικῆς ἓν. διεδέχθη αὐτόν Ἀντίγονος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κωνσταντῖνος ὁ Διαλόγου, ὁ τὸν Ἀντώνιον τοῦ Μακεδόνα διαδεχθείς, ἦν υἱὸς Στεριανοῦ καὶ Θεοδούλης, ἐγεννήθη εἰς Λάρισσαν τῆς Θεσσαλίας τῷ ΘΡΗΘ'. οὗτος μικρὸς τὴν ἡλικίαν, καταλιπὼν τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, εἰς Βυζάντιον ἔρχεται σὺν τοῖς γονεῦσιν αὐτοῦ πόρον ζωῆς καταδιώκοντες· εἰς Βυζάντιον δὲ ἐλθόντες, ἔτυχον προστασίας τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, καὶ ἔζων ἐν ἀνέσει. Ὁ δὲ Κωνσταντῖνος, ἀγαπηθείς ὑπὸ τοῦ αὐθεντοῦ αὐτοῦ, διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ πρὸς τὴν παιδείαν διακαῆ ζῆλον αὐτοῦ, καταγράφεται μαθητῆς τῆς Βυζαντινῆς Σχολῆς καὶ σύσιτος γίνεται αὐτῆς, συνεργεῖα τοῦ αὐθεντοῦ αὐτοῦ. Ἐπιμελής δὲ γενόμενος, σοφὸς ἀνὴρ ἐγένετο ἐν τῷ καιροῦ ὀλίγου βοηθὸν τὴν εὐφυΐαν ἔχων, μαθάνει τὴν *Κηρογραφίαν* καὶ τὴν *Ἱερογραφίαν* (τὴν τῶν Αἰγυπτίων σοφὴν μυστηριώδη γλῶσσαν), καὶ μένει εἰς τὸ Βυζάντιον, διδάσκων αὐτὰς ἰδικιτέρως, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου εἰς Σύμην ἔρχεται, τὸ Βυζάντιον ἀφήσας. Εἰς Σύμην δὲ ἐλθὼν καὶ δείγματα δείξας τῆς ἰκανότητος αὐτοῦ, διδάσκαλος ἀναδεικνύεται τῆς *Κηρογραφίας* καὶ τῆς *Ἱερογραφίας*, τοῦ Ἀντωνίου ἀπελθόντος. Τῷ ΔΚΓ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΔΟΘ' ἀπέρχεται ἐν εἰρήνῃ, ὀγδοήκοντα ἑκαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων· ἔγραψε καὶ οὗτος τὴν «*Αἰγυπτιακὴν παιδείαν*» εἰς βιβλίον ἓν, περιῆλθε γὰρ τὴν Αἰγυπτιακὴν ὁ κηρογράφου καὶ ἱερογράφου

πτον δέκα ἐνιαυτούς πρὶν τῆς ταφῆς αὐτοῦ, ἀδεία τῶν Ἐφόρων τῆς Σχολῆς, καὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς Σοφίας ἐμυήθη, ἦν καὶ ἔγραψε. Τοῦτον διεδέχθη Νεόκομος ὁ Διομίδους.

Παυσανίας, ὁ διαδεχθεὶς Ἰωάννην τὸν Δημητρίου τὸν καὶ πατέρα αὐτοῦ, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΑΔΓ'. υἱὸς δὲ ἦν Ἰωάννου καὶ Παρασκευῆς. Καταταχθεὶς καὶ οὗτος ἐν τῇ Σχολῇ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, καὶ ἐνιαυτούς τρεῖςκαίδεκα διδασθεὶς, ἀνὴρ ἐγένετο μέγας, ἐξελθὼν δὲ τῆς Σχολῆς παραλαμβάνει ὁ πατὴρ αὐτοῦ αὐτὸν, καὶ διδάσκαλος γίνεται αὐτῷ καὶ πάλιν, διδάσκει ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τὸν Παυσανίαν ἔτι ἐνιαυτούς δέκα, τὴν πρακτικὴν παιδείαν μεταδίδει τὰς ἀνακαλύψεις, καὶ ἄξιον διάδοχον ἀναδεικνύει ἑαυτοῦ κατὰ πάντα ἐπισκέπτεται τὸ Βυζάντιον καὶ σποράδας νήσους, καὶ εἶτα διδάσκαλος ἀναδεικνύεται ἐν τῇ Συμαίᾳ Σχολῇ τῆς Πλαστικῆς καὶ Χημείας μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Ἰωάννου, τῷ ΑΕΓ'. τῷ δὲ ΑΡΚ' ἀπέρχεται, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων ἔγραψε καὶ οὗτος περὶ Πλαστικῆς βιβλίον ἐν, καὶ περὶ Μιγμάτων ἄλλα. Τοῦτον διεδέχθη Σκέλλος ὁ Εὐδαίμονος.

Δάμπρος ὁ Χαραλάμπους ὁ διαδεχθεὶς Πανσέληνον τὸν Καλλιστράτου ἐγεννήθη εἰς Ἐφέσον τῷ ΑΜΒ'. ἦν δὲ υἱὸς Χαραλάμπους καὶ Εὐδοξίας, διδάσκεται εἰς Ἐφέσον, τὴν ῥητορικὴν παρὰ τῷ Θρασυβούλῳ τὸν Ἰωαννικίου τὸν Συμαῖον· εἶτα ἔρχεται καὶ εἰς Σύμην καὶ μαθητῆς ἐγένετο τῆς Ἄγιογραφίας, ταύτην ἀπομαθὼν ἐξέρχεται τῆς νήσου καὶ εἰς Βυζάντιον ἔρχεται, διαμένει ἐν αὐτῷ ἐνιαυτούς τρεῖς, καὶ εἰς Σύμην ἐπανέρχεται ὅπου καὶ ἀναδεικνύεται διδάσκαλος τῆς Ἄγιογραφίας· τῷ ΑΕΗ' ἀναδεικνύεται διδάσκαλος, καὶ τῷ ΑΡΛΘ' ἀπέρχεται, ἐγεννήκοντα ἐνιαυτούς ὄλους ζῆσας· οὗτος ἔγραψε καὶ Ἱστορίαν Ἐφέσου τριβιβλίον. τοῦτον διεδέχθη Πυθαγόρας ὁ Σάμιος.

Παρῆλλον ἐνιαυτοὶ ἐννέα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Λάμπρου καὶ πάλιν ἄλλος ἐχθρὸς ταραττεὶ τὴν νῆσον, ἰσχυρότερος κατὰ πάντα τῶν προτέρων, καὶ ὠμότερος· καὶ τὸ πῦρ, καὶ τὸν σίδηρον, φέρει εἰς τοὺς κατοίκους. Στόλος γὰρ ἐκ πεντακοσίων περίπου πλοίων, φαίνεται ἐν τῷ πελάγει τῷ ΔΡΜΗ', καὶ πρὸς Ῥόδον τὴν νῆσον διευθύνεται, ἀλλὰ νότος βίαιος πνεύσας, τρικυμίαν μεγάλην γεννᾷ· ἡ τρικυμία αὐξάνουσα ἐπὶ τὸ παράπαν, διαλύει τὸν ἐν ἡρεμίᾳ πλέοντα στόλον, καὶ ἀναγκάζει αὐτὸν ζητῆσαι λιμένας, στρέφει τὰς πρῶρας τῇ Ῥόδῳ, καὶ εἰς τοὺς λιμένας τῆς δυστυχοῦς νήσου Σύμης καταφεύγει, καὶ πληροῦνται οἱ λιμένες αὐτῆς πλοίων ὑψηλῶν καὶ ὀλκᾶδων. Μόλις ἐβρίψαν τὴν ἀγκυραν, καὶ τοῦ φόβου τῆς τρικυμίας συνελθόντες, ὕψωσαν τὴν αἱματόχρῳον σταυροφόρον σημαίαν αὐτῶν, καὶ τῆς ξηρᾶς ἐπέβησαν ἐν τῷ ἄμα· οἱ κάτοικοι ὑπεδέχθησαν αὐτοὺς καὶ ἐφιλοξένησαν αἰγας ἔφερον παχείας καὶ κρέα ἡδύτατα, τυρὸν καὶ βούτυρον καὶ γάλα, καὶ ἐρίφους θυλάζοντας, καὶ πέρδικας παχείας καὶ σιτακίαν (μεταλαμβάνουσι γὰρ οἱ κάτοικοι ἐξ αὐτῆς πρῶτον, τῶν ἄλλων βρωμάτων· ἔχει δὲ χρυσοχόαν τὴν ὄψιν καὶ λεμονίας εὐώσμου τὴν γεῦσιν, καὶ τὸ μόνον ἡδύτατον προῖον τοῦ βουτύρου τοῦτό ἐστι). Προσφέρουσι τοῖς ναυάρχαις, καὶ ὑποναυάρχαις, ταξιαρχαῖς, καὶ λοιποῖς, ἐν ἀξιώμασι διαπρέποντας· οἱ προὔχοντες τῆς νήσου προσφέρουσιν. Ὀκτῶ ἡμέρας ἐφιλοξένοῦν καὶ ἐπεριποιῶντο αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πρὸς ἀδελφοὺς φερόμενοι, μὴ συλλογισθέντες ποτέ οἱ δυστυχεῖς, ὅτι ὄφειε ἰσθόλοις φιλοξενούσιν· ὅτε δὲ ἡ ἐννάτη ἐπῆλθε, ἡ ἀρχὴ τῶν ὀδύνων αὕτη ἡμέρα! καὶ τῶν ἰσθῶν αὐτῆς μεσάζει, καταπατοῦνται τὰ ξένα. Οἱ φιλοξενούμενοι ἀσελγῆς φύσει ὄντες, καὶ ἀσελγῶς φερόμενοι, βάλλουσι χεῖρα βιαίαν ἐπὶ τῶν σωφρόνων καὶ εὐειδεστάτων παρθένων τῆς νήσου ἀντίστασις

γίνεται παρθενική, και προὔχοντες και κάτοικοι συνάμα, καταγγέλλουσι τοῖς στρατηγοῖς και ναυάρχοις τῶν φιλοξενουμένων, ἀλλὰ δυστυχῶς, ἐκώφαζον! ἡ βία και ἡ ἀτίμωσις προχωρεῖ, οἱ δὲ κάτοικοι εἰς τὰ ὄπλα καταφεύγουσι βιαζόμενοι. Ὀπλίζεται ἅπασα ἡ πόλις ἐνθουσιῶσα, και γυναῖκας και κοράσια ἀπαλά. Ὁ ἔνθεος, Ἄρχιστράτηγος κηρύττεται, και Ἰωάννης και Θεόπομπος, και Νέσωρ και Κωνσταντῖνος, και Πετρόλαος, Στρατηγοί. Ἄρχιναύαρχος δὲ, Θαλασσόφθογγος, και Ἰπωναύαρχοι, Νικολῆς και Δημήτριος. Παρατάττονται ἀμφοτέρα τὰ μέρη, ἐπὶ τῆς Πεδιάδος θέσεως· και τὸ μὲν κέντρον τῆς στρατιᾶς τῶν κατοίκων, ὁ ἔνθεος ἄρχει τὴν ἀριστερὰν δὲ πτέρυγα, Ἰωάννης και Θεόπομπος, και τὴν δεξιὰν Νέσωρ· ὁ δὲ Κωνσταντῖνος και Πετρόλαος ἀποσπάσματα ἐνεδρεύοντα διοικοῦσιν. Ὅλη ἡ στρατιὰ τῶν κατοίκων δις μύριοι ἦσαν, και γυναῖκας και παιδάρια ἀν ἀριθμῆσης· τοῦ δὲ ἐχθροῦ δωδεκακισχίλιοι, ἐμπειροπόλεμοι ὅλοι. Δοθέντος τοῦ σημείου τῆς μάχης (λιτανείας πρότερον γενομένης ἐξ ἐνός και ἄλλου μέρους), ρίπτονται πρῶτον οἱ κάτοικοι, ἐξ ἀριστερῶν, και ἐξ εὐωνύμων, και κατὰ μέτωπον, ὡς ἀριμάνιοι, ξιφῆρεις πάντες, και συμπλέκονται, ὡς λέοντες μὲ τίγρεις· και ἐξ ἐνός, και ἄλλου μέρους, πίπτουσι σωροὶ νεκρῶν· ἐπιπίπτουσι και τὰ ἐνεδρεύοντα σώματα τῶν κατοίκων ἐκ τῶν νότων, και περικυκλώσαντες αὐτὸν πανταχόθεν, δειλιῶσι και τρέπουσιν εἰς φυγὴν, (τῶν γυναικῶν ἀριστευσάντων πλείων τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν), και σφάζουσι διώκοντες· καταλαμβάνουσι θέσιν ἰσχυράν, οἱ διωκόμενοι, μένουσι μέχρι δέλης ὀψίας, ἐπικαλοῦνται τὰς δυνάμεις αὐτῶν, και ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν κατοίκων· σφάζουσιν πολλοὺς, και διώκουσιν αὐτοὺς μέχρι πόλεως, και κλείουσι εἰς τὸ φρούριον· διαρπάξουσι και καίουσι τὴν πόλιν, και τοὺς γέροντας, και βρέφη

τὰ, εἰς τὰς ἀγυῖας περιπλανώμενα, κατασφάζουσιν. Ἔξοδος γίνε-
 νεται τότε, τοῦ φρουρίου, ὀρμητικὴ καὶ ἀπελπισμένη· (ἡ ἀχα-
 ριστία γὰρ τῶν ξενισθέντων ἐξαγρίωσε αὐτοὺς δικαίως). Ἡ
 ἐξοδος γίνεται, καὶ πρῶται αἱ γυναῖκες ἐξέρχονται μὲ στή-
 θη ἀνεωγμένα, καὶ βραχίονας γυμνοὺς, καὶ βόστρυχας ἀνω-
 μάλους· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ εἰς τὰ αἵματα κυλιόμενα
 καὶ σπαράττοντα, λαμβάνουσιν, ἀσπάζονται καὶ περιπτύσσον-
 ται, καὶ τὰ κρέα αὐτῶν εἰς τὴν ἀριστερὰν ἀγκάλῃν φέρου-
 σαι, ἐπιπίπτουσι κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ὡς λέαιναι μὲ ξίφη γυμνά,
 ἐκδίκησιν ζητοῦσαι. Ἐπιπίπτουσι καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν συγ-
 χρόνως, καὶ τὰ σφάγια πίπτουσι ὡς ἀστάχεις ἐξ ἑνὸς καὶ
 ἄλλου μέρους· ἐδῶ γυναῖκες πίπτουσι, ἐκεῖ ἄνδρες, ἐκεῖ
 κοράσια εὐεῖδη, ἐκεῖ βρέφη, καὶ παιδιάρια ἀπαλὰ, κρατοῦν-
 τα τὰ αἱματοφόρτα κράσπεδα τῶν γεννητόρων αὐτῶν· ἐδῶ
 φίλος μὲ φίλον περιπτυσσόμενος πίπτει, ἐκεῖ γυνὴ σὺν τῷ ἀν-
 δρὶ αὐτῆς μαχόμενοι, πίπτουσι γενναίως· οἱ μὲν ὑπὲρ πατρίδος
 καὶ τιμῆς πολεμοῦσιν, οἱ δὲ κατακτίσεως καὶ ἀσελγίας, καὶ τὸ
 αἷμα τὸ ἀθῶον χυνόμενον καὶ μιγνυόμενον ἔβρεεν ὡς ποτα-
 μὸς σύρων καὶ κεφαλὰς σφαγίων πηδοῦσας, καὶ βρέφη ἡμι-
 θανατωμένα ποτιζόμενα ἀντὶ γάλακτος, αἷμα. Ἡ τρομεροτά-
 τη αὕτη μάχη ἐξ ὥρας διαρκέσασα, χιλιάδας ἔστρωσε νε-
 κρούς. Τέλος δὲ πάντων νικήσαντες οἱ κάτοικοι, τῆς ἐβδό-
 μης ὥρας ἐπελθούσης, ἐδίωξαν σφάζοντες μέχρι Αἰγιαλοῦ
 ἀτάκτως· οἱ διωκόμενοι τότε ὠφελθέντες τῆς ἀταξίας, συ-
 σωματοῦνται καὶ τρέπουσι τοὺς κατοίκους γενναίως, σφά-
 ξαντες πολλοὺς, καὶ ὀχυρωθέντες ἐπαπειλοῦσι πάλιν τὴν πό-
 λιν. Ὀχυρωμένοι δὲ μένοντες εἰς τὸ ἀπέναντι ὄρος τοῦ Αἰ-
 γιαλοῦ καὶ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος κυριεύσαντες, ἔμενον
 μέχρι πρῶϊας. Τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ἡ πεζομαχία τῆς πρῶ-
 τῆς ἡμέρας τῶν μαχίμων. Τῆς δὲ ναυμαχίας, ἂν καὶ καταρ-

χάς ἐπρομήνυον τὴν παντελῆ καταστροφὴν τοῦ στόλου τῶν
 κατοίκων (μόνη γὰρ ἡ πληθὺς τῶν πλοίων τοῦ ἐχθροῦ κατε-
 τρόμαζε τοὺς κατοίκους), ὕστερον τοῦναντίον συνέβη· καὶ
 γὰρ οἱ ἐχθροὶ ὑπὸ τὴν πληθὺν τῶν πλοίων παρετάττοντο,
 καὶ εἰς αὐτὴν καὶ μόνον ἐπαίροντο, ἡ ἀπειρία προὔδωκεν
 αὐτοὺς πολλάκις· καὶ ἡ δειλία προηγηθεῖσα αὐτῶν, ἐκινδύ-
 νευεν ἀφανισθῆναι κατακράτος, ἂν στόλος ἄλλος δὲν ἐφαί-
 νετο πρὸς βοήθειαν αὐτῶν· οἱ δὲ κάτοικοι ἔμπειροι τῆς θα-
 λάσσης ὄντες καὶ τολμηροὶ γενόμενοι, καὶ ὑπὸ τῶν σφαλ-
 μάτων τῶν ἑαυτῶν ἐχθρῶν βοηθούμενοι, πολλάκις εἰς φυ-
 γὴν ἔτρεψαν αὐτούς· κατέκαυσαν τριάκοντα πλοῖα κατὰ
 πρώτην προσβολὴν, καὶ ἐβύθισαν εἴκοσι καὶ πέντε. Πρῶτος
 ὁ Ναύαρχος τοῦ ἐχθροῦ ἐξελθὼν τοῦ κύκλου διὰ τῆς ναυαρ-
 χίδος αὐτοῦ, ἐπῆρε καὶ πλῆθος ἄλλων μετ' αὐτοῦ, καὶ ἤθελε
 κηρυχθῆ νικητὴς τέλειος, ἂν τὸ κέντρον κενὸν οὐκ ἄφινε· τὸ
 μέγα τοῦτο λάθος ἐπέφερε τὴν νίκην αὐτοῦ. Ὁφεληθεὶς γὰρ ὁ
 Θαλασσόφθογος, ὁ τῆς νήσου Ἀρχιναύαρχος, προσποιεῖται φυ-
 γὴν, μὲ μέρος τοῦ στόλου τῶν κατοίκων, καταλαμβάνει τὸ
 κενὸν τοῦ ἐχθρικοῦ, ἐγκαταλιφθέντος κέντρον, ἔρχεται ἐκ
 τῶν ὀπισθίων τοῦ ἐχθροῦ, περικυκλοῖ αὐτὸν, καὶ τὸν ἀνε-
 μον κερδίσας ρίπτεται κατ' αὐτῶν βιαίως· οἱ τράγοι τῶν
 σκαφῶν ἐκ σιδήρου ὄντες ὅλοι, καὶ λόγχαι ἐπὶ τὰ ἔμπρο-
 σθεν ἔχοντες ἰσχυράς, μηροῦ ὄγκον φέρουσαι, ἐσύνθλατταν
 τὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἂν βιαίως ἐπέπιπτον κατ' αὐτοῦ· ὀγδοήκαν-
 τα ἐβύθισαν ἐκ πρώτης ὀρμῆς αὐτανδρα, καὶ πολλοὺς ἔσφα-
 ξαν εἰς τὴν συμπλοκὴν· ἐνίκησαν αὐτὸν, καὶ ἐδίωξαν μέχρι
 τῆς νήσου Νίμου. Τῶν πλοίων δὲ στενοχωρηθέντων, συγ-
 κροτῆται νέα ναυμαχία πεισματωδεστάτη, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ
 οἱ κάτοικοι φαίνονται νικηταί· ἀπώλεσαν γὰρ οἱ ἐχθροὶ ἑκα-
 τὸν καὶ τριάκοντα πλοῖα, καὶ πολλοὺς τῶν συναδελφῶν αὐ-

τῶν ἔχασαν, ἐν ᾧ οἱ νικηταὶ ἐξήκοντα μόνα· σφαγὴν καὶ τὸ ἐν τρίτον τοῦ πληρώματος τῶν ἀπωλεσθέντων. Νυκτὸς δὲ ἐπελθούσης καταλαμβάνουσιν οἱ κάτοικοι τὰ ἀκρωτήρια τῆς νήσου, Σκύλλιον καὶ Πολιάδιον, καὶ τὸ τῆς Νίμου, τὸ Δαιδάλιον· ὁ δὲ ἐχθρὸς ἐναυμάχει διωκόμενος, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιναύαρχου τῶν κατοίκων Θαλασσοφθόγγου, μέχρι Ῥόδου νήσου. Ὁ Θαλασσόφθογγος διώκων, περικυκλοῦται, καὶ ἐκινδύνευε παραδοθῆναι, ἂν τὸ σκότος οὐκ ἐκατελάνθανε τὸν ἐχθρὸν, καὶ ἡ ταχύτης τοῦ πλοίου οὐκ ἐβοήθει αὐτόν. Ὁ Θαλασσόφθογγος, φυγὼν τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ θαύματος, ἦλθεν εἰς τὸ ἀκρωτήριο Σκύλλιον, καὶ συμβούλιον ἐποίησε σὺν τοῖς Ἱπωναύαρχοις αὐτοῦ· ποιήσαντες δὲ αὐτὸ καὶ συμβουλευθέντες τὰ δέοντα, ἐκέλευσε τὸν στόλον (τὸ συμβούλιον) καὶ τοῖς Ναυάρχοις, ἵνα περιπλέωσι δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὴν μεταξὺ Ῥόδου καὶ Σύμης θάλασσαν· Ὁ δὲ Ἀρχιναύαρχος παραλαβὼν τριάκοντα σκάφη, ἔρχεται εἰς τὸ Ἐμπόριον, μεταλαμβάνει τροφῆς, ἀναπαύεται μικρὸν, καὶ πλέει πρὸς τὸν Αἰγιαλὸν, πλησιάζει τὰ ἐχθρικά πλοῖα, ἀπατηθεὶς (ἐθεώρει γὰρ αὐτὰ οἰκεῖα), περικυκλοῦται ὑπ' αὐτῶν, καὶ κινδυνεύει· ἀλλὰ δεῖξας ἀνδρείαν καὶ τόλμην, ἐσώθη καὶ τότε, ἀπωλέσας δέκα σκάφη οἰκεῖα, καὶ πέντε ἐχθρικά. Σωθεὶς δὲ, ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὸ Ἐμπόριον μετὰ τῶν διασωθέντων σκαφῶν, καὶ μένει μέχρι πρωΐας, περιπλέων τὸν λιμένα αὐτοῦ. Τοῦ ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος, μόλις, ὁ Θαλασσόφθογγος πλέει εἰς τὸ ἀκρωτήριο Σκύλλιον, εἰς δ' ὁ στόλος περιέπλεε· εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ, καὶ διὰ σημαίων προσκαλεῖ τοὺς Ναυάρχους καὶ Ἱπωναυάρχους εἰς συνέλευσιν. Ταύτης συγκροτηθεὶς ἐν τῇ Ναυαρχίδι, ἀπέπεμψαν διὰ σημαντήρων τὸ ἡμισυ τοῦ στόλου εἰς τὸ ἀκρωτήριο Ἑλλήνιον, ἵνα προσβάλῃσι τὸν ἐχθρὸν, ἂν τυχὼν ἤθελεν ἐκπλεύσει κατὰ τῆς

νήσου, καὶ συγχρόνως πέμπουσι Ζηλότυπον, Χρυσολόγον, Φιλοκλήν καὶ Ἀπολλώνιον, εἰς τὰς συμμαχικὰς νήσους Κάρπαθον, Κάσσον, Κάλιμνον καὶ Νίσυρον, ζητοῦντες βοήθειαν, ναυτικὴν, καὶ παιζικὴν, ὡς καὶ, ἀπὸ τὴν Κνίδον, διὰ τοῦ Εὐσταθίου καὶ Σταμφιλίου. Ὁ δ' Ἀρχιναύαρχος λαβὼν τὸ ἄλλο ἥμισυ τοῦ στόλου, ἔρχεται εἰς τὸν λιμένα μὲ λάβαρα ἀνατεταμμένα τρίπηχυ λευκά, φέροντα ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους δράκοντα πτερωτὸν δικέφαλον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου, πῦρ, μάχαιραν, καὶ Χάρωνα δρεπανηφόρον, συσφίγγοντα λέοντα ὕαιναν καὶ δορκάδα· σύμβολα ἀπελπισίας, θανάτου, ἀφοβίας καὶ ἰσχύος. Ἐρχεται, δίδει τὸ σημεῖον τῆς ναυμαχίας, καὶ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἑχθρικοῦ στόλου, τῆς μουσικῆς παιανιζούσης· ἐπιπίπτει ἐν ἀλλαλαγμῶ, καὶ φωναῖς ἀσμάτων πανηγυρικῶν, καὶ τὰ πλοῖα τοῦ ἑχθροῦ τὰ κοινωνοῦντα τὴν ξηρὰν, καὶ ἐμποδίζοντα τὴν τε εἴσοδον καὶ ἐξοδον τῶν κατοίκων, κἀκεῖ καὶ μετὰ τὸ καῖναι ἐπιπίπτει, καὶ κατὰ τοῦ φρουρουμένου ἑχθροῦ, τοῦ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τὸν ἐπαπιλοῦντα τὴν πόλιν, ἀνάπτεται μάχη πεισματώδης, καὶ ἡ σφαγὴ ἐκατέρων τῶν μερῶν γίνεται μεγάλη· πίπτουσι τριακῆσιοι καὶ πέντε ἐκ τῶν τοῦ Ἀρχιναύαρχου, καὶ διακῆσιοι ἐννεήκοντα ἐκ τῶν τοῦ ἑχθροῦ, μεθ' ὧν καὶ ὁ Στρατηγὸς αὐτῶν Δομέτιος, ἡ σφαγὴ αὐξάνει, καὶ τὸ αἷμα χυνόμενον ἀφηδῶς πλεονάζει κοχλάζων. Συμπλεγμένα δὲ ὄντα εἰσέτι ἀμφοτέρωτὰ μέρη, ἰδοὺ καὶ ἔρχεται καὶ ἄλλη βοήθεια τῷ Θαλασσοφθόγγῳ, ἐκ τοῦ ἄνω μέρους, καὶ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἑχθροῦ ὡς χεῖμα φέρος, τρέπεται εἰς φυγὴν ὁ ἑχθρὸς τότε, καὶ σφάζεται καταλαμβάνει θέσιν ἄλλην καὶ περιχαρᾶκῶνεται· θέσιν ὑψηλὴν ἄνω τοῦ ὄρους κατέναντι τῆς Σχολῆς. Οἱ δὲ κάτοικοι ἀποκαμώντες διώκοντες καὶ σφάζοντες, ἀπεσῦρθησαν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἐφρούρουσαν αὐτὴν, καταλαβόντες καὶ τὰς ἰσχυ-

ρὰς περίξ αὐτῆς θέσεις. Μέχρι δειλῆς ὀψίας, ἔμενον ἡσυ-
 χάζοντα ἀμφοτέρω τὰ μέρη, ἀλλ' ὅτε ἐφάνη ὁ Στόλος τῶν
 ἐχθρῶν ἐν τῷ πελάγει, ἔρχεται ὁ Ναύαρχος Νικοκλῆς ἐκ
 μέρους τοῦ ἐπιτοπίου Στόλου, τοῦ περιπλέοντος τὴν θά-
 λασσαν τὴν μεταξὺ Ρόδου καὶ Σύμης, καὶ λέγει τῷ Ἀρχι-
 ναύαρχῳ, τῷ ἐν τῇ Σχολῇ ἡσυχάζοντι. Ἀνάστα, εἰσελθε εἰς
 τὴν Ἀρχιναυαρχίδα, πλεῦσε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Στόλος τοῦ ἐχ-
 θροῦ ἐξῆλθε τῆς Ρόδου, σύμμαχον ἔχων καὶ τὸν Ἀγαρηνὸν
 κατακτητὴν αὐτῆς· ὁ στόλος γὰρ αὐτοῦ νῦν πολλαπλάσιος
 ἔσται τοῦ ἡμετέρου, καὶ ὁ θυμὸς τῶν δύο ἐχθρῶν τούτων
 συνδεδεμένος ὢν, διὰ τῆς ἀκαταβλήτου ἰσχύος, θέλει διώ-
 ξει τὸν ἡμέτερον. Καὶ ἂν νικητὴς φανῇ, θέλει κυριεύσει τὴν
 νῆσον, θέλει κατακάψει τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ τὸν λαὸν κά-
 τασφάζει καὶ ἐξανδραποδίζει. Ἐπιλείφθητι τοῦ προκειμένου
 κινδύνου, καὶ ὠριμότερα σκέφθητι· ἐχθροὶ δύο φοβεροὶ καὶ
 κραταιότεροι ἡμῶν, σκοπὸν ἔχοντες τὴν καταστροφὴν τῆς
 νήσου ἡμῶν, πλέουσι καθ' ἡμῶν. Εὐδουπον οὐκ ἔχομεν ἀν-
 τιταχθῆναι αὐτοῖς, ἀλλ' οὐδὲ Σεβαστὸν, καὶ ἄλλους ἐνδό-
 ξους προγόνους ἡμῶν· ἀλλ' οὐδὲ οἱ σύμμαχοι εἰσέτι ἔφθα-
 σαν, οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι οἱ πρὸς αὐτοὺς ἀποσταλέντες· ὁ
 κίνδυνος ἔσται μέγας σφόδρα, καὶ ἀκατάβλητος· μόνη δὲ ἡ
 φρόνησις καὶ ἡ καρτερία δύναται καταβαλεῖν αὐτόν. Ταῦτα
 ὁ Νικοκλῆς εἰπὼν τῷ Ἀρχιναύαρχῳ, παρόντων τῶν Ἐφόρων
 καὶ διδασκάλων, στρατηγῶν καὶ ταξιάρχων, καὶ λοιπῶν
 ἀξιωματικῶν, ἀπῆλθεν. Ὁ δὲ Ἀρχιναύαρχος καὶ Ἀρχι-
 στρατήγος ἂν καὶ ἑταράχθησαν, δὲν ἐδειλίασαν δὲ, ἀλλὰ
 πλήρεις θάρρους καὶ τόλμης παρασκευάζοντο καὶ πάλιν κα-
 τὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Ἀρχιναύαρχος ἐμβαίνει εἰς τὴν Ἀρχιναυα-
 ρχίδα αὐτοῦ, λαβὼν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἀξιωματικούς, καὶ
 ἔρχεται εἰς τὸν στόλον, διαιρεῖ αὐτόν, καταλαμβάνει τὰ

ἀκρωτήρια, σκορπᾶ πλῆθος σκαφῶν πολεμικῶν ἐν τῷ πελάγει, καὶ ζωννύει τὸν ἐχθρικὸν στόλον. Ζωννύει αὐτὸν καὶ ἰδοῦ καὶ φαίνεται μακρὰν καὶ ἡ βοήθεια τῶν Κνιδίων, ἐξ ἑκατὸν πολεμικῶν πλοίων. Ἐμπλεοὶ χαρᾶς ἐγένοντο οἱ κάτοικοι διὰ τὴν βοήθειαν ταύτην, καὶ πλησιάσαντες ἠσπάσθησαν αὐτούς, καὶ χαρᾶς δάκρυα ἔχυσαν κατασπαζόμενοι. Καὶ ὁ μὲν στόλος ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, τῶν τε Κνιδίων δηλονότι καὶ Συμαίων, περιέπλεε τὰ πελάγη, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἄνευ ἀποτελέσματος. Ὁ δὲ Ἀρχιστράτηγος τῆς νήσου, ἅμα ἀπέπλευσεν ὁ Ἀρχινάρχος, λαμβάνει διςχιλίους στρατιώτας, ἀναβαίνει τὸ ὄρος, ἐπιπίπτει κατὰ νότων τοῦ ἐχθροῦ, ὑπερπηδᾷ τὰ χαρακώματα αὐτοῦ, καὶ τρέπει εἰς φυγὴν αὐτόν· ὁ ἐχθρὸς διωκόμενος, ἀνακαλεῖ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, καὶ ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, σφάζει ἑννεήκοντα καὶ τρεῖς ἐξ αὐτοῦ, καὶ τότε συμπλέκονται κινδυνεύει ὅτε Ἀρχιστράτηγος καὶ στρατὸς αὐτοῦ, τῆς συμπλοκῆς γενομένης· ἀλλ' ἡ προφθάσασα βοήθεια σώζει αὐτούς, καὶ πάλιν τρέπουσιν εἰς φυγὴν τὸν ἐχθρὸν, καὶ φέρουσι διώκοντες μέχρι τῆς θέσεως Τόξου (1), κλείουσιν τὰς ἐξόδους, καὶ πολιορκοῦσιν αὐτούς. Περὶ λύχνων δὲ ἀφᾶς, πνεύσας Νότος βίαιος διασκορπίζει τοὺς στόλους, καὶ τὸν μὲν ἐχθρικὸν εἰς Νίσυρον τὴν νῆσον ἐδίωξε, τὸν δ' ἐπιτόπιον εἰς Κνίδον, καὶ εἰς διάφορα ἀκρωτήρια τῆς νήσου Σύμης· μέσης δὲ νυκτὸς γενομένης, καὶ καθησυχάσαντος τοῦ Νότου καὶ τοῦ Ζεφύρου πνεύσαντος, ἦραν τὴν ἄγκυραν, ὁ τῶν Συμαίων καὶ

(1) Τὴν σήμερον Σαῖτιᾶ καὶ Σιτιᾶ, κοιλὰς μικρὰ, εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρίσκονται οἰκίαι ποιμένων, καὶ ποίμνια αἰγῶν τε καὶ προβάτων θάσκουσι· ἀναθρύει δὲ καὶ ὕδωρ, ἕλιγον παρακατιῶν τῆς κοιλῆδος, πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος αὐτῆς.

Κνωδίων στόλος, καὶ τὴν νῆσον Σύμην περιεκύκλωσαν· τὸ αὐτὸ καὶ ὁ τῶν ἐχθρῶν ἐποίησε, καὶ κατὰ τῆς νήσου πλέει, θεωρῶν ὥραν ἀρμοδίαν, πρὸς ὃν σκοπὸν ἔφερε· πλέει καὶ εἰς τὸν λιμένα αὐτῆς τὸν Περίκλειον (1) καλούμενον ἔρχεται, καὶ ἐκβάλλει στρατιάν· ὃ δὲ ἐπιτόπιος καὶ τῶν συμμάχων, ἂν καὶ εἶδεν αὐτὸν δὲν ἀντέστη, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκρύβη, θέλων ἐξαπατῆσαι αὐτὸν, καὶ ἀρπάσαι τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐγένετο. Ὁ ἐχθρὸς, σκοτισθεὶς τοῦ θυμοῦ τῆς ἐκδικήσεως, καὶ τῆς κατακτῆσεως συνάμα, θαρράλέως εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα (τὸ ἐν τρίτον μόνον αὐτοῦ εἰσῆλθε, τὰ δ' ἄλλα μέρη, εἰς Αἰγιαλὸν ἀπέπλευσαν, Πεδιάδα, καὶ Ἐμπόριον)· εἰσελθὼν δὲ κλείεται ἀπροσδοκῆτως, ἀπὸ τὸν περιπλέοντα καὶ ἐνεδρεύοντα μικρὸν στολίκον τῶν κατοίκων· κλείουσι αὐτὸν, καὶ ναυμαχία συγκροτεῖται πεισματωδεστάτη ὥρας διαρκεῖ τέσσαρας, καὶ ὁ ἥλιος ἐπισκεπτόμενος αὐτὴν κηρύττεται ὑπὲρ τῶν κατοίκων· οἱ κάτοικοι νικήσαντες, καίουσιν καὶ βυθίζουσιν ἐξήκοντα πλοῖα, κυριεύουσι τεσσαράκοντα καὶ πέντε, αἰχμαλωτίζουσι τοὺς διασωθέντας ἐν τῇ ξηρᾷ, καὶ ἐγείρουσι τρόπαιον, ἐπάνω τοῦ ὁποίου σύρουσιν ὀλκιάδα, καὶ ὑψώνουσι σταυρὸν εὐχαριστοῦντες τὸν Κύριον. Τοὺς δ' αἰχμαλώτους δέσαντες τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, ἀφῆκαν ἐπὶ τὴν ξηρὰν, καὶ Νικόλαον τὸν Συμαῖον μὲ ἐξήκοντα ἀνδρας, φυλάττειν αὐτούς· αὐτοὶ δὲ ἀπέπλευσαν πρὸς τὴν πόλιν, χαίροντες διὰ τὴν νίκην· ἀπώλεσαν δὲ καὶ αὐτοὶ τριάκοντα σκάφη. Μόλις ἐξῆλθον τοῦ λιμένος, καὶ ὁ Νικόλαος σφάζει τοὺς αἰχμαλώτους, ἑκατὸν πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν ὄντας· ἐξυβρίζον γὰρ αὐτὸν καὶ ἐπασχόν λῦσαι τὰ δεσμά.

(1) Τὴν σήμερον Ἅγιος Μελιανὸς μὲ ἐκκλησίαν ἑμύνημον (βλ. σημ. τῆς 59 σελ.)

Τούτους σφάζας, ἔρχεται εἰς τὴν πόλιν ποσὶ δρομαίοις καὶ λέγει τοῖς συμπολίταις αὐτοῦ ἃ ἐποίησε· μεσάσης δὲ τῆς ἡμέρας, καὶ τοῦ στόλου τῶν κατοίκων συγκρουσθέντος μετὰ τοῦ ἔχθρου, εἰς τὰ ἀκρωτήρια, Σκύλλιον καὶ Πολιάδιον, ἔφθασε καὶ ὁ τῶν Κασσίων στόλος, ἐξ ὀγδοήκοντα πλοίων συνιστάμενος, τούτου φθάσαντος, ἀποφασίζεται ναυμαχία γενικὴ, καὶ πρῶτον τὰ τῶν Κασσίων πλοῖα ἐξέρχονται τῆς γραμμῆς, καὶ πλέουσιν ἐν τῷ πελάγει πρὸς τὴν Ῥόδον, προσποιούμενα φυγὴν· δεύτερον τὰ τῶν Κνιδίων ἐξέρχονται, καὶ κατὰ τῶν ἔχθρῶν πίπτουσιν· ὁ ἔχθρος ὑποδέχεται αὐτοὺς καὶ ἡ ναυμαχία ἀνάπτει· ἐπιπίπτουσι καὶ τὰ τῶν Συμαίων, καὶ περικυκλοῦσι τὸν ἔχθρον πανταχόθεν, ἐπιστρέφουσι καὶ τὰ τῶν Κασσίων καὶ ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν πειρωμένων φυγῆναι, συμπλέκονται πλοῖα πρὸς πλοῖα, καὶ ἡ σφαγὴ γίνεται ἐκατέρων τῶν μερῶν φρικαλαία, βυθίζονται ὀλκάδες καὶ πλοῖα αὐτανδρα, ἡ θάλασσα γεμίζει πλοίων συνθλασμένων, καὶ πτωμάτων, καὶ χειρῶν, καὶ κεφαλῶν, καὶ τὰ κύματα αὐτῆς μεταβάλλονται εἰς αἶμα αὐθωρὶ· μοῖρα δὲ τις ἐχθρικὴ ἐκ πεντήκοντα συνισταμένη πλοίων, ἀποσπάται τοῦ κέντρου τῆς ὀλικῆς ἐχθρικῆς δυνάμεως, καὶ ἔρχεται βυθίζουσα τὰ ἀντιτασσόμενα τῶν κατοίκων σκάφη, μέχρι τοῦ Ἐμπορίου· καταδιώκεται ὑπὸ τῶν Κασσίων αὕτη, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ Ἐμπορίου συμπλακέντες, νικῶσιν οἱ Κάσσιοι· καίουσι δέκα, βυθίζουσι δυοκαίδεκα, τὰ δ' ἄλλα κυριεύουσιν αὐτανδρα, σφάζουσι τὸ πλήρωμα αὐτῶν καὶ φέρουσιν ἐν θριάμβῳ εἰς τὸ Ἐμπόριον, ἐκεῖ αὐτὰ ἀφέντες πλέουσι κατὰ τῶν ναυμαχοῦντων, καὶ συμπλέκονται· ὁ Ἀρχιναύαρχος τῶν Συμαίων περικυκλοῦται καὶ κινδυνεύει, ἀλλὰ θριαμβεύσας ἐξέρχεται συντρίβων καὶ βυθίζων. Τοῦ Ἀρχιναύαρχου ἐξεληθέντος, ἰδοὺ καὶ ἔρχονται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου,

σκάφη τρία, εἴκοσι καὶ τριῶν ὀργυιῶν τὴν περίμετρον ἔχον ἕκαστον, μιᾶς τὸ ὕψος ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, καὶ πηχυαῖον τὸ τεῖχος, περιβεβλημένα χαλκὸν ἐντὸς τε καὶ ἐκτὸς, σχηματίζον τὸν ἔμπροσθεν μέρος αὐτῶν ἡμικύκλιον μέγα, τριῶν ὀργυιῶν τὴν περιφέρειαν ἔχον. Ταῦτα ἔφερον ἰστία ὑψηλὰ καὶ πυροφόρους σωλῆνας, ἐκ χαλκοῦ καὶ σιδήρου, καὶ ἄλλων μετάλλων κατασκευασμένους, τριῶν ὀργυιῶν τὸ μῆκος, μιᾶς τὴν περίμετρον, καὶ ἡμισείας ἢ περίμετρος τοῦ στόματος, ἅπερ καὶ *Πυρόαυλα* ἐκάλεσαν οἱ ἐφευρόντες. Εἰς ταῦτα, ρίψαντες (ἐκ τῶν ὀπισθίων), τεμάχια σφεροειδῆ, ἐκ σιδήρου καὶ πετρῶν, καὶ ξύλων καὶ ἄλλων, καὶ *Πυρφορία* (κόνιν λευκὴν πυρφόρον, ὁμοίαν ἄμμου) δραχμῶν τριάκοντα, κλείουσι τὴν θύρα, προσεγγίζουσι πῆχυν σιδηροῦν σωληνοειδῆ, δακτυλιαῖον τὸν ὄγκον, πηχυαῖον τὸ μῆκος, γέμοντα *Ἡλιοφθαλμίας* (ὕλην ξανθὴν καὶ μιξώδη καὶ αὐτὴν πυρφόρον)· προστρέβουσι δι' αὐτοῦ τὸν ὀμφαλὸν τῆς φυάλης, τὴν οὔσαν ἐπὶ τῶν *Πυροαύλων* καὶ δακτύλους πέντε ἐξεχούσης αὐτῶν, ἀνάπτουσι τὴν ἐν αὐταῖς ὑπάρχουσαν *Ἡφαιστίας*, (ὕλην ῥευστὴν, ὁμοίαν ἀνθρακίτου τὸ χρῶμα, πυρφόρον καὶ ταύτην)· γεννᾶται φλόξ διὰ τῆς στιγμιαίας προστριβῆς, διαδίδεται αὕτη ἐντὸς τῶν *Πυροαύλων*, ἀνάπτει τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσαν ὕλην, καὶ παραχρῆμα ἐξέρχονται κεραυνοὶ σφαιροειδεῖς, λίθινοι καὶ μετάλλινοι, μετὰ κρότου ὁμοίων βροντῶν οὐρανίων, καὶ ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, βυθίζουσι καὶ συνθλάττουσι πλῆθος ἐξ αὐτῶν, ἐνσπείρουσι τὸν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθροὺς, καὶ διώκουσι μέχρι νήσου Ῥόδου, καὶ φέρουσι τὸν ἀφανισμόν εἰς πᾶν τὸ ἀντιτασσόμενον (ἅπαξ ἦτον ἀνάγκη προστρέψαι τὸν σωληνοειδῆ πῆχυν, τὸν φέροντα τὴν *Ἡλιοφθαλμίας* ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ τῆς φυάλης, καὶ στιγμιαία προστριβῆ ἤρκει ἔρε-

θίσει τὴν ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσαν Ἡφαιστίαν ὅταν δὲ ἡ ὕλη
 ἐξαλείφεται, ἄλλη προσετίθεται δι' ἀγγείου ἀργυροῦ· ἡ φυά-
 λη ἐδέχετο τριακοσίων πυροαυλισμῶν Ἡφαιστίαν. Ἴσοςάθ-
 μει δὲ αὐτῆ δέκα δραχμῶν βάρους· αἱ δὲ σφαῖραι καὶ λίθοι καὶ
 Πυρφορία ἦτον ἐπάναγγες εἰς κάθε Πυροαυλισμὸν προσθεῖναι
 νέα. Ἐπροςίθεται δὲ ἡ ὕλη αὐτῆ, καὶ ταχέως καὶ εὐκόλως, ἐκ
 τῶν ὀπισθίων· εἰς καὶ μόνος τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς δοῦπος, ἡ-
 δύνατο ἀνοῖξαι τὴν θύραν, ἣν θύραν τοιοῦτος καὶ τηλικούτος
 περῶδης δοῦπος, ἀδυνατεῖ ἀνοῖξαι· μόλις ἠνοιγέτο, καὶ δεύ-
 τερος τοῦ δεξιοῦ ποδὸς δοῦπος, ἔχυνε τὴν ἀρμοδίαν ὕλην
 τακτικῶς, ἐντὸς τοῦ Πυροαύλου διὰ μηχανῆς λεκανοειδοῦς,
 προσκολλημένης οὔσης αὐτοῦ. Διὰ μηχανῆς πολλὰ ἀπλῆς
 ἠνοιγέτο ἡ θύρα, διὰ μηχανῆς ἐχύνετο ἡ ὕλη, καὶ διὰ μη-
 χανῆς ἐκλείειν ὅτε δὲ ἐχύνετο ἡ ὕλη, τότε, καὶ ὁ βραχίων
 ὁ ἔχων ὄγκον κνήμης ἀνδρὸς εὐρώστου, καὶ μῆκος τὸ τοῦ
 Πυροαύλου φυλάττων πάντοτε, (ὁ ἄνω τοῦ Πυροαύλου ἰσά-
 μενος) ἐπιπτε, καὶ εἰσῆρχετο ἐντὸς αὐτοῦ, καὶ μετὰ πολλοὺς
 δούπους ἐξήρχετο τῆς θύρας κλεισθείσης, καὶ ἐπανήρχετο
 εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν· ἐχρησίμευε δὲ καὶ ὡς σκοπός.
 Τοῦ βραχίονος ἀπερχομένου, ἠνοιγεν εὐθὺς καὶ ἡ κάτω θυρὶς
 τῆς φυάλης, ἡ κρατοῦσα τὸ πῦρ ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ ἐμποδιζου-
 σα αὐτὸ εἰσελθεῖν ἐντὸς τοῦ Πυροαύλου· ἐν ὅσῳ δὲ διήρκει
 ἡ προρρήθεισα προπαρασκευῆ, ἡ θύρα τῆς φυάλης ἔμενε κε-
 κλεισμένη· τελειωθείσης δὲ ταύτης μέχρι κεραίας, ἠνοιγέτο
 ἐν τῷ ἅμα, εἰσῆρχετο ἡ φλόξ τῆς φυάλης, διὰ τῆς μικρᾶς
 ὀπῆς ἐντὸς τοῦ Πυροαύλου, ἐφλεγε τὴν ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσαν
 ὕλην, καὶ μετέβαλλεν ὅλην εἰς πῦρ· ἐκσφενδόνιζεν αὐτὴν κα-
 τὰ τοῦ ἐχθροῦ μετὰ δούπου σεισμιαίου καὶ ἠφάνιζε πᾶν τὸ
 ἀντιτασσόμενον· ὁ δὲ ἄνθρωπος, ὁ ἐπὶ τῆς μηχανῆς καθή-
 μενος, ὡς ἐπὶ ἵππου, ἐχρηζέτο προσοχῆς, ταχύτητος, καὶ τά-

ζεως ποδῶν οὐκ ὀλίγη· ἡ δὲ κίνησις τῶν *Πυροαύλων* εἰς
 μόνους τοὺς δούπους τῶν ποδῶν ἐκρέματο· ὁ εἰς μίαν καὶ
 τὴν αὐτὴν πράξιν διπλοῦς δοῦπος τῶν ποδῶν, ἐθεωρεῖτο
 χάος μέγα· ἔρρηγνύετο γὰρ τὸ *Πυροαυλον*, καὶ πάντας τοὺς
 περὶ αὐτὸ ἔρριπτε νεκροὺς, καὶ πρῶτον τὸν καθήμενον. Πέν-
 τε δὲ στιγμαὶ μόναι ἐξήρκουν προπαρασκευᾶσαι *Πυροαυλον*.
 Ἡ ἐπενόησις αὕτη, ὡς καὶ αἱ πρὸ αὐτῆς, κατασρεπτικαὶ οὔσαι
 ὄλαι, ἂν διεδίδοντο εἰς ἅλον ἡμῶν τὸ ἔθνος, ἀδύνατον ἦτον
 γεννηθῆναι ἐχθρὸς καθ' ἡμῶν, ἂν μυστικάι ἐφυλάττοντο, εἰς
 μόνους ἡμᾶς· ἂν δὲ ἐξ ἐναντίας διεδίδοντο, οὐδὲ εἰς ἄνθρω-
 πος ἤθελε μένει ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς). Διὰ τῆς πολυοδείνου ταύ-
 της ἐφευρέσεως, διαλύσαντες καὶ ἀφανίσαντες τὸν ἐχθρὸν
 κατακράτος, οἱ *Συμαῖοι* καὶ λοιποὶ σύμμαχοι, νικηταὶ ἐθεω-
 ρήθησαν, καὶ τὸν *Θεὸν* ἐδόξαζον· ἀλλ' ἡ νίκη αὕτη ἐξαγορά-
 σθη διὰ τῆς θυσίας τῶν θριαμβευσάντων. Τὰ *Πυροαυλοφόρα*
 γὰρ σκάφη, διώκοντα τὸν ἐχθρὸν μέχρι *Ρόδου*, καὶ εἰσελθόν-
 τα ἐντὸς τοῦ λιμένος αὐτῆς, κατηφάνισαν τὰ ἐκεῖ εὐρεθέντα
 πλοῖα, κατηφάνισαν τὸ φρούριον σχεδὸν ὅλον, καὶ τὸν λαὸν
 αὐτῆς ἐδίωξαν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς νήσου· ἐν ὧσιν δὲ ὑπῆρ-
 χεν αὐτοῖς ἡ φθοροποιὰ ὕλη, νικηταὶ ἐκηρύττοντο, καὶ κύ-
 ριοι τῆς *Ρόδου* ἐθεωροῦντο, ἀλλ' ὅτε ἐξηγλήθη αὕτη, ἐτρά-
 πησαν εἰς φυγὴν, καὶ τραπέντες συλλαμβάνονται εἰς τὴν
 ἐξοδον, καὶ τὰ σκάφη, καὶ τὸ πλήρωμα, ὑπὸ τῶν ἐκεῖ περι-
 πλανωμένων ἐχθρικῶν πλοίων, ἐκτὸς ἐνός φέρονται εἰς τὸν
 λιμένα, καίονται τὰ σκάφη ὑπὸ τῶν κατοίκων, οἱ δὲ ἐφευρα-
 ται ἐκρεμάσθησαν, καὶ οἱ θεράποντες αὐτῶν ἐσφάγησαν ἀνι-
 λεῶς, ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ἐκδίκησιν πνέοντες. Τὸ δὲ διασω-
 θέν ἐλθὼν εἰς *Σύμν*, ἀνήγαγε τὰ διατρέξαντα· ἔκλαυσαν
 πικρῶς τοὺς ἄνδρας, ἐνεδύθησαν πένθημα πάντες, καὶ κάτοι-
 κοι καὶ σύμμαχοι, καὶ ἡ χαρὰ ἐκεράσθη θλίψεως, πάντες

ἔκλαυσαν πικρῶς τὸν ἄωρον θάνατον τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τούτων ἠγείραν δὲ στήλην καὶ ἔγραψαν ἐπ' αὐτῆς τοιάδε, «ΗΜΕΡΑ ΔΑΚΡΥΩΝ». Ἀπελθούσης τῆς πολυδακρύτου ἡμέρας ταύτης, καὶ τῆς ἐπιούσης ἐπελθούσης, εἰσῆλθον ἅπαντες εἰς τὸν ναὸν τῆς Σχολῆς, ἔψαλλον τὰ ἐπιτάφια τῶν πεσόντων, ἐγκωμίασαν αὐτοὺς καὶ ἐξῆλθον πενθηφοροῦντες· οἱ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μένοντες ἐχθροὶ, ὑστερηθέντες τροφῶν, ὄρμησαν κατὰ τῶν φυλασσόντων αὐτοὺς, διεσκορπίσθησαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ διήρπαζον τὰ ποίμνια τῶν κατοίκων, καὶ ἠνάγκασαν καὶ πάλιν ὀπλισθῆναι τὴν πόλιν κατ' αὐτῶν· ὀπλισθείσης δὲ αὐτῆς, καὶ ῥιφθείσης κατ' αὐτῶν αἰφνιδίως, σφάζουσι πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἀπελπίσαντες διέφυσαν εἰς τὰ ὄρη τῆς νήσου· ληξάσης δὲ καὶ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐκάλεσαν συμβούλιον, οἷ, τε στρατηγοὶ καὶ ναύαρχοι, καὶ συμβουλευθέντες ἠτοίμασαν τότε ναυτικὸν καὶ τὴν στρατιὰν ἄπασαν· καὶ ἡ μὲν στρατιὰ εἰς ἑπτὰ χιλιάδας συνισταμένη, ἐδιωρίσθη φυλάσσειν τοὺς λιμένας καὶ ἐπίφοβα ἀκρωτήρια, τὸ δὲ ναυτικὸν ἀπέπλευσε τῆς νήσου, καὶ περιέπλεε τὸ Κρητικὸν πέλαγος· διεδόθη γὰρ εἰς τὴν πόλιν ἐκ τῶν κατασκόπων, ὅτι, συμμαχίσαντες οἱ Ῥόδιοι Ἀγαρηνοὶ, μὲ τοὺς ἐν Κρήτῃ Σαρακηνούς καὶ Σταυροφόρους, θέλουσιν ἐπιπέσει κατὰ τῆς νήσου, καὶ θέλουσι κατασρέψει αὐτήν, ὡς καὶ ἐγένετο. Τρεῖς ἡμέρας περιέπλεεν ὁ στόλος τῶν Συμαίων καὶ συμμαχῶν, τὸ Κρητικὸν καὶ Ῥόδιον πέλαγος, καὶ τὴν νῆσον αὐτῶν, τὴν δὲ τετάρτην, βλέπουσι στόλους πολυπλοίους ἐξεληθόντας τῶν λιμένων, τῆς τε Κρήτης καὶ Ῥόδου καὶ διευθύνοντο κατὰ τῆς Σύμης· τούτους ἰδόντες ὅτε Ναύαρχος καὶ ὑποναύαρχος, προσκαλοῦσιν ἅπαντας τοὺς ἐν ἀξιώμασι διαπρέποντας Συμαίους καὶ λοιποὺς συμμαχοὺς, εἰς συμβούλιον καὶ συμβουλευόνται περὶ τοῦ τρόπου τῆς μελλούσης ναυμαχίας, σὺν τοῖς ῥήτορσι

τῶν πλοίων. Συμβουλευθέντες δὲ, διαιροῦσι τὸν στόλον εἰς μοίρας τρεῖς, καὶ τὴν μὲν πρώτην, τὴν εἰς ἑκατὸν ἐξήκοντα πλοῖα συνισταμένην, ἔλαβεν ὁ Ναύαρχος τῶν Συμαίων Νικοκλῆς, καὶ τῶν Κασσίων Ἀδοξίας, καὶ κατὰ τοῦ Στόλου τοῦ ἐκ τῆς Κρήτης ἐξελθόντος, καὶ ἐκ τριακοσίων πλοίων συνιστάμενος διευθύνεται· τὴν δὲ δευτέραν, τὴν εἰς ἑκατὸν καὶ δέκα πλοῖα συνισταμένην, ἔλαβεν ὁ Ναύαρχος τῶν Συμαίων Δημήτριος, καὶ τῶν Κνιδίων Ἡλιοθώραξ, καὶ κατὰ τοῦ στόλου τοῦ ἐκ τῆς Ῥόδου ἐξελθόντος, τοῦ ἐκ διακοσίων ὡς ἔγγυστα πλοίων συνιστάμενος, ἀντιτάσσεται· τὴν δὲ τρίτην μοῖραν, τὴν εἰς ἑκατὸν πλοῖα συνισταμένην, ἔλαβεν ὁ Ἄρχινάυαρχος τῶν Συμαίων, καὶ τὰ πελάγη τῆς νήσου περιέπλεε, θεωρῶν τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν ἀπὸ μακρὰν, προσεκτικώτατα. Ταυτοχρόνως δὲ πέμπει ὀλκάδα εἰς τὸ Ἐμπόριον, καὶ Ἐτεοκλῆν τὸν Συμαῖον, καὶ Εὐμενίδην τὸν Σάμιον τοὺς μηχανικοὺς, προσκαλεῖ· οὗτοι ἐτοιμάσαντες τὸ *Πυροαυλοφόρον* σκάφος αὐτῶν, καὶ ὕλην ἀρκετὴν διὰ τὰ ἐν αὐτῷ τέσσαρα *Πυρόαυλα* (πλοῖα γὰρ ὅμοια τούτου οὐκ ἠδυνήθησαν ποιῆσαι διὰ τὸ βραχὺ διάστημα τοῦ καιροῦ, ὡς καὶ *Πυρόαυλα*), ἀποπλέουσι τοῦ λιμένος, καὶ πρὸς τὸν Ἄρχινάυαρχον ἔρχονται, τρεῖς ὥραι παρέρχονται μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, καὶ ὁ στόλος τῶν ἀσεβῶν, ὁ τῆς Ῥόδου ἐξελθὼν, συμπλακεῖ μετὰ τὸν τῶν Συμαίων, ναυμαχοῦσι τῆς ναυμαχίας δὲ εἰσέτι διαρκούσης, ἐπιπίπτει κατὰ νώτων τῶν ἐχθρῶν καὶ ὁ Ἄρχινάυαρχος, σὺν τριάκοντα πλοίοις, προηγουμένου τοῦ *Πυροαυλοφόρου*. Τούτου δὲ φθάσαντος ἠνοίχθησαν τὰ *Πυρόαυλα*, καὶ ὁ *Πυροαυλισμὸς* ἐν τῷ ἅμα ἄρχεται· αἱ σφαῖραι ἐξήρχοντο ὡς ἡλίου δίσκοι, καὶ τὰ τεμάχια τῶν λίθων ὡς κεραυνοὶ μετὰ κρότου ἀνηκούστου, καὶ ἐπιπίπτοντα κατὰ τῶν ἐχθρικῶν πλοίων, διεπέρουν αὐτὰ,

διέδιδον τὸ πῦρ εἰς τὰ ξύλα αὐτῶν, καὶ ἔκαιον καὶ ἐβύθιζον, ἄλλα ἠκρωτηρίαζον, καὶ ἄλλα ἐκσφενδόνιζον (ἠκρωτηρίασθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν Συμαίων ἐξ, χάσαντες τὰ ἰστία αὐτῶν καὶ ἄλλα)· δὴ ὡς διαρκέσας ὁ Πυροαυλισμὸς, ἠφάνισε τὸν ἐχθρὸν κατακράτος, καὶ τοὺς Συμαίους ἐκήρυξε νικητάς· πολλὰ πλοῖα τῶν ἐχθρῶν τραπέντα εἰς φυγὴν ἐν πρώτοις, ὅτε ὁ Πυροαυλισμὸς ἤρχισε, περιεπλανῶντο εἰς τὰ πελάγη ζητοῦντες τὴν Σωτηρίαν, ἀλλ' αὐτὴ ἔφευγεν αὐτά· τὰ δὲ πάλιν, διώκοντα αὐτὴν μετὰ δεήσεων, καὶ φωνῶν κλαυθμυρῶν, οὐκ εἰσηκούοντο· καὶ τὰ πελάγη διατρέχοντα κατελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ Πυροαυλοφόρου, καὶ συνάμα ταχυπλόου σκάφους (ἔβαλον γὰρ τὰ Πυροαυλα οἱ ἐφευρεταὶ ἐπὶ τοῦ ταχυπλόου σκάφους, τὸ ὑπὸ τοῦ Εὐδούπου τεχνουργηθέν· ἢ προλαβοῦσα συμφορὰ ἐδίδαξεν αὐτοὺς ποιῆσαι οὕτως) ἐκσφενδονίζοντο, κατεκαίοντο, καὶ ἐβυθίζοντο ὑπὸ τῶν σφαιρῶν τῶν Πυροαύλων, τῶν κατ' αὐτῶν ῥιπτομένων ἀφανισθέντος τοῦ στόλου τούτου σχεδὸν ὀλοκλήρου, (διὰ τοῦ Πυροαυλοφόρου τούτου σκάφους) εἰς διάστημα ὠρῶν τεσσάρων, συναθροίζονται τὰ νικηφόρα πλοῖα εἰς τὸν Πάνορμον λιμένα, σὺν τῷ Πυροαυλοφόρῳ ἀπεμβάλλουσι τοὺς τραυματισθέντας, ἐπισκευάζουσι τὰ παθόντα πλοῖα, καὶ ἐξέρχονται αὐθημερόν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην μοῖραν αὐτῶν, τὴν σταλεῖσαν κατὰ τοῦ τῆς Κρήτης στόλου πλέουσι, βοήθειαν αὐτῶν τὴν ἑαυτῶν φέροντες· ἐνάτη ἦτον ἡ ἄρα, μετὰ τὴν ἀναταλὴν τοῦ ἡλίου, καθ' ἣν ἐξῆλθον τοῦ Πανόρμου, καὶ δευτέρα, μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, καθ' ἣν τὴν μοῖραν αὐτῶν τὴν ζητούμεν ἔφθασαν, περιπλέουσαν τὸ Καρπάθιον πέλαγος. Ταύτην φθάσαντες ἔχαιρέτησαν, διὰ σημαίων νικηφόρων· καὶ περιπλεύσαντες μικρὸν, λιμενίζονται εἰς τὸν Καρπάθιον λιμένα, νυκτὸς ἐπελθούσης, ἀφίσαντες μίαν μοῖραν

ἐξ ἑκατὸν πλοίων συνισταμένην, ἵνα περιπλήη νύκτωρ τὴν
 μεταξὺ Καρπάθου καὶ Κρήτης θάλασσαν ἀπελθούσης δὲ καὶ
 ταύτης τῆς νυκτὸς ἀνευ περιέργου τινός, ἰδοὺ καὶ ἔρχεται
 σκάφος ἐκ τῆς περιπλευούσης μοίρας, ἀπεσταλμένον τινὰ φέ-
 ρον, καὶ λέγει τῷ Ἀρχιναύαρχῳ ὁ Στόλος τῶν Κρητῶν, ὁ τὴν
 προτεραίαν εἰσελθὼν εἰς τὸν λιμένα τῆς Κρήτης ὑπὸ τοῦ
 κρότου τῶν Πυροαυλῶν διωκόμενος, ἐξῆλθε πάλιν, εἰς ἀριθ-
 μὸν μέγαν· ὑπερβαίνει γὰρ τὰ πλοῖα αὐτοῦ τὸν ἑπτακοσιοσὸν
 ἀριθμὸν, καὶ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ θριαμβευτικὴ φαίνεται· σκεφθεῖτε
 περὶ τοῦ πρακταίου, κίνδυνος μέγας περιεκύκλωσεν ἡμᾶς.
 Ταῦτα τοῦ ἀπεσταλμένου εἰπόντος, εὐθὺς ἦραν τὴν ἀγκυραν
 τὰ πλοῖα, τοῦ σημείου δοθέντος διὰ τοῦ Ἀρχιναύαρχου, προσ-
 ευχῆς γενομένης πρότερον· ἐξελθόντες δὲ, καὶ τῆς Καρπάθου
 ἀποπλεύσαντες, συγκρούονται μετὰ τοῦ στόλου τῶν Κρητῶν,
 πλησίον τοῦ Σιδήρου ἄκρου τῆς Κρήτης, καὶ συγκροτεῖται
 ναυμαχία πεισματωδεστάτη· τότε δὲ καὶ τὸ σκάφος τὸ Πυ-
 ροαυλοφόρον, εἰσελθὼν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐχθροῦ, καίει καὶ
 βυθίζει πολλὰ πλοῖα αὐτοῦ, καὶ ἐξέρχεται ἐκφενδονίζον ὡς
 ἠφαίστειον ὄρος, τὰς σφαῖρας αὐτοῦ, καὶ τοὺς λίθους τοὺς πυ-
 ρώδης, κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· διασχίζει αὐτὸν, καὶ ἐξέρχεται διω-
 κὼν τὰ κατ' αὐτοῦ ἀγτιτασσόμενα πλοῖα, ἐκσφενδονίζον καὶ
 καῖον. Ἐγένετο δὲ ἐν ᾧ ἐδίωκεν αὐτὰ αὐτὸ, φεύγοντα, πλη-
 σιάζει τὴν ξηρὰν τῆς Κρήτης, καὶ μὴ δυνήθην στραφῆναι
 ὑπερπηδᾷ αὐτὴν, καὶ τρέχει ἐπ' αὐτῆς πυροαυλὸν τοὺς βρά-
 χους· διέτρεχε δὲ ἐπ' αὐτῆς διάστημα ἀρκετὸν, διασχίζον
 τὴν γῆν μὲ ἀκατανόητον τρόπον (οὐκ ἦν γὰρ ὁ Εὐδουπὸς
 διευθύνει αὐτὸ, μόνος ἐκεῖνος ἐχαλιναγώγει τὴν ἀχαλίνω-
 τὸν ὄρμη·ν τούτου). Τὸ μυστήριον τῆς ἐπὶ ξηρᾶς διευθύν-
 σεως δὲν ἦτον κοινόν, (δυστυχῶς!) ἕως ὅτου πλησιάσας
 εἰς ἀπότομον κρημνόν, πίπτει μεθ' ὄρμῆς χαμαί, καὶ κα-

τασυντρίβεται, καὶ συνάμα μὲ αὐτὸ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ· αὐτὸ τὸ ἀπροσδόκητον συμβάν, ἐδειλίασε τοὺς Συμαίους καὶ συμμάχους (εἰς αὐτὸ γὰρ καὶ μόνον ἐκρέμματο ἢ ἐλπίς αὐτῶν)· καὶ οἱ ἕως τότε θεωρούμενοι νικηταί, ἐνικήθησαν φεῦ! ἔχασαν τὸ ἥμισυ τῶν πλοίων αὐτῶν, παραχρῆμα· τὸ δὲ διασωθῆν ἥμισυ, ἐδιώχθη, καὶ διεσπάρη, ὡς μὴ δυνηθῆν ἀντιταχθῆναι πλέον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ ἐχθρὸς δὲ νικητῆς γενόμενος, καὶ ἐπαρθεὶς εἰς τὴν νίκην ἔρχεται εἰς Κάρπαθον, καὶ κυριεύει αὐτὴν ἐξ ἐφόδου, κατασφάζει τοὺς κατοίκους, καὶ τοὺς ἀποφυγόντας τὴν μάχαιραν ἐξανδραποδίζει, ἐκτὸς τῶν φυγόντων εἰς τὰ ὄρη καὶ μεθ' ἡμέρας ἕξ, ἐξέρχεται τῆς Καρπάθου, καὶ κατὰ τῆς Σύμης πλέει. Οἱ Συμαῖοι εἰς τὴν ἐσχάτην δυστυχίαν εὐρισκόμενοι τότε, καὶ ἀπελπισίαν ἀπώλεσαν γὰρ καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ναυτικοῦ μέρους αὐτῶν, καὶ τοὺς Ναυάρχους, καὶ Ἵπωναύρχους, καὶ Ἀρχινάυρχον, καὶ πάντας τοὺς προκρίτους πολίτας, γυναῖκες μόνον ἔμειναν, παιδάρια καὶ γέροντες, καὶ στρατὸς ὀλίγος, καὶ ναυτικὸν ἀδύνατον· εἰς τοιαύτην δυστυχίαν εὐρών ὁ ἐχθρὸς τοὺς Συμαίους, ἐπιπίπτει κατ' αὐτῶν πανστρατιᾷ καὶ νικᾷ αὐτούς, ἐξανδραποδίζει πολλοὺς ἐκ τῶν ἀποφυγόντων τὴν μάχαιραν αὐτῶν, κατασκάπτει τὴν πόλιν, καὶ κύριος γίνεται αὐτῆς. Ἰούλιος μὴν ἦτον καὶ ἡ εἰκοστὴ πρώτη ἡμέρα αὐτοῦ, ὅτε ἐλιμενίσθησαν εἰς τὸ Ἐμπόριον οἱ στόλοι, τῶν τε Σταυροφόρων, Ἀγαρηνῶν, καὶ Σαρακηνῶν, ἀντίστασιν μικρὰν δοκιμάσαντες ἀπὸ τὸν διασωθέντα μικρὸν καὶ ἀδύνατον στόλον τῶν κατοίκων λιμενισθέντων δὲ τῶν στόλων, καὶ τὸν μικρὸν στολίσκον τῶν κατοίκων κυριεύσαντες πρῶτον, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ κατασφάζαντες ἀνιλεῶς (ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν διασωθέντων) κυριεύουσι καὶ τὴν Σχολὴν μὲ φθορὰν αὐτῶν οὐκ ὀλίγην, καὶ διήμερον αἱματηρὰν πολιορκίαν. Τὴν

πρώτην ἡμέραν τῆς πολιορκίας, ἐπιπεσούσης τῆς φρουρᾶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἔσφαξε πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐδίωξε βήματα ἀρκετά· ἀλλὰ διωχθέντων καὶ τούτων (ὑπὸ τῶν διωκωμένων) ὀπισθοποροῦσι, καὶ τὰς θέσεις αὐτῶν πάλιν καταλαμβάνουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀντιτάσσονται, μικρὰν φθορὰν ποιοῦντες αὐτοῖς. Τὴν δὲ δευτέραν, ἐπιπεσόντων καὶ τῶν Σταυροφόρων, τῶν εἰς τὰ ὄρη τῆς νήσου περιπλανωμένων, ὡς προείπομεν, ἀνοίγεται ἡ πύλη τῆς τρισαθλίας Σχολῆς, καὶ ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς αὐτῆς· ἐξέρχεται ἡ Ἐφορία, ἐξέρχεται ἡ διεύθυνσις, ἐξέρχονται οἱ διδάσκαλοι, ἐξέρχονται οἱ μαθηταί, ἐξέρχονται οἱ ὑπηρεταί, ὅλοι ὀπλισμένοι ἐξέρχονται πηχυαῖα καὶ γυμνά ξίφη, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰς ἀπελπισμένας κατέχοντες, περιδεβλημένοι ἱμάντα μελανόν, καὶ γυμνοὶ τὴν κεφαλὴν, εἰσερχόμενοι ὡς εἰς θυσιαστήριον· ἐξέρχονται καὶ ἐπιπίπτουσι κατὰ τῶν πολιορκούντων, εἰπόντες· «Θεὲ Ἰουτροῦ τοῦ παντός! Υἱὲ τῆς Ἀειπαρθένου Μαρίας, παράλαβε τὰς ψυχὰς ἡμῶν!» Σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ ἡ φρουρά· ἐξεληθόντες δὲ καὶ ἐπιπεσόντες ὅλοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ὡς λέοντες ὀρούμενοι· ἐδίωξαν αὐτούς, ἐν πρώτοις, ἂν καὶ ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν ἐξαγριωθέντων δὲ καὶ τῶν ἐχθρῶν, ἐπιστρέφουσι καὶ ἐπιπίπτουσι κατ' αὐτῶν, περικυκλοῦσιν αὐτούς στενῶς, πανταχόθεν, καὶ σφάζοντες καὶ σφαζόμενοι, πάλιν ὀπισθοδρομοῦσι· τρεῖς ὥρας διήρκησεν ἡ πεισματώδης, καὶ συγχρόνως ἀπελπισμένη αὕτη μάχη, καὶ ἡ νίκη ἔμεινεν ἀμφιρεπής· ἀλλὰ τὴν τετάρτην ἐπιπεσόντων τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀλλαλαγμῶ (ἐσπέρας γενομένης), διασποῦσι τὴν φάλαγγα αὐτῶν, τὴν ὡς τεῖχος ἱσταμένην (ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν τῆς Σχολῆς), λαμβάνουσι τὰ ὀπίσθια αὐτῶν, καὶ κυριεύουσι τὰς ἐπάλξεις τῆς Σχολῆς· οὔτοι εἰδόντες τὸν κίνδυνον καὶ βοήθειαν οὐδεμίαν μὴ ἔχοντες, ῥί-

πτονται εἰς τὸ πλήθος τῶν ἐχθρῶν καὶ σφάζοντες, σφάζονται πάντες, μηδενὸς ἐξαιρουμένου (ἐκτὸς τριάκοντα μαθητῶν φυγόντων εἰς τὰ ὄρη καὶ ἄλλων τινῶν), σφάγια γεγόμενοι τῆς ἱεράς θρησκείας ἡμῶν καὶ τῆς ἐλευθερίας. Τούτων σφάγεντων ὄλων, κυριεύεται ἡ Σχολὴ ὑπὸ τῶν βαρβάρων τὴν αὐτὴν ἡμέραν καὶ κυριεύσαντες, καίουσιν οἱ βάρβαροι, ἐκδίκησιν πνέοντες, καὶ τὰ τείχη αὐτῆς χαμαὶ ρίπτουσιν ὄλα, ἐκ θεμελίων συντρίβουσιν τοὺς περὶ αὐτὴν ἀνδριάντας, σκάπτουσι τὴν γῆν αὐτῆς, καὶ τοὺς λίθους τῆδε κάκεισε διασκορποῦσιν! οἱ βάρβαροι! οἱ ἐλευθερωταὶ τῆς Ἱερουσαλήμ! Ἀγνώριστον ἔγεινε τὸ τέμενος, τῶν Μουσῶν, ὁ Ἐωσφόρος τῆς νήσου, διὰ στιγμᾶς ὀλίγας! ἕως ἐδῶ δὲν ἠρέεσθησαν ἀλλ' ἐτόλμησαν βαλεῖν καὶ χεῖρα μιανὴν καὶ κατὰ τῶν πτωμάτων αὐτῶν, καὶ ἄλλοι μὲν ἐλόγγευον αὐτὰ, ἄλλοι ἐσύντριβον τὰ κρανία αὐτῶν, ἄλλοι προσήλοναν ἐπὶ σταυροῦ αὐτὰ, ἄλλοι ἐκαιον, καὶ ἄλλοι κατακερμάτιζον, καὶ ταῦτα πάντα ἐποίουν οἱ ἐλευθερωταὶ τῆς Ἱερουσαλήμ! οἱ πρὸ ὀλίγου φιλοξενηθέντες! Τῆς νυκτὸς δὲ ἐπελθούσης, καὶ τῆς λύσεως αὐτῶν κορεσθείσης ὑπὸ τῶν ἀπανθρωπιῶν, καὶ τῆς βαρβάρου ὠμότητος, εἰσέρχονται εἰς τὰ πλοῖα αὐτῶν, καὶ πλέουσι κατὰ τῆς πόλεως· ἔρχονται εἰς τὸν Αἰγιαλὸν (λιμένα τῆς πόλεως), καὶ ἀντίστασιν οὐδεμίαν εὐρόντες, ἀποθαίνουσι τῆς ξηρᾶς πανστρατιᾶ, πυρπολοῦσι τὰς ἀποθήκας τῶν κατοίκων, τὰς ἐν τῷ Αἰγιαλῷ, καὶ κατὰ τῆς πόλεως ἔρχονται, μόλις παρρησιάζονται εἰς τὴν πόλιν, καὶ δις χίλια γυναῖκες τοὺς ὑποδέχονται, ἐνδεδυμένοι χλαμύδα ἀνδρικήν, καὶ λόγχην προτεινομένην καὶ γόνο κεκλεισμένον, στρατηγοὺς ἔχουσαι τὴν Εὐθυμίαν καὶ Δρεπανίαν, καὶ χίλιοι ἄνδρες ξιφῆρεις, ἐνδεδυμένοι πανοπλίαν ἀπελπισίας, στρατηγούντων τῶν, Ἰωάννου, Θεοπόμπου, Νέστορος, Κωνσταντίνου, Πετρολάου, Σταμφυλάου, καὶ Ἄν-

θεοῦ Ἀρχιστρατηγοῦντος. Τοὺς ὑποδέχονται, καὶ ἡ σφαγὴ γίνεται ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τρομερὰ· πίπτουσι ἐξ ἑνὸς, πίπτουσι καὶ ἐξ ἄλλου μέρους, σωροὶ νεκρῶν, πίπτουσι! χίλια καὶ διακόσια καὶ τριάκοντα γυναῖκες πίπτουσι, καὶ ἄνδρες πεντακόσιοι, καὶ τὴν γῆν τῆς ἀγαπητῆς αὐτῶν πατρίδος βάφουσι, διὰ τῶν αἱμάτων αὐτῶν· τοὺς λίθους περιπτύσσονται διὰ τῶν νεκρικῶν αὐτῶν χειρῶν, καὶ διὰ τοῦ ἀγνοῦ καὶ μαρτυρικοῦ αἵματος αὐτῶν ραντίζουσι, καὶ ἀγιάζουσι. Τρεῖς τὸν ἐχθρὸν ἔτρεψαν εἰς φυγὴν, καὶ τριςχιλίους βαρβάρους ἔσφαξαν, ἀλλὰ νικηθέντες, ὡς ἐκ τοῦ πολυαριθμοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ, πίπτουσι νεκροὶ, καὶ τὰς σάρκας καταπατοῦνται ὑπὸ τῶν νικητῶν, καὶ πληροῦσι τὰς ἀγυῖας τῆς πόλεως αὐτῶν, διὰ τῶν χριστιανικῶν σαρκῶν αὐτῶν, βρῶσις γενόμενοι κυνῶν καὶ πετεινῶν. Οἱ τὴν μάχαιραν ἀποφυγόντες δὲ, τρέπονται εἰς φυγὴν καὶ καταφεύγουσιν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἀνθίστανται ἐκ τῶν ἐπᾶλξεων αὐτῆς μετὰ τῶν γυναικῶν καὶ τέκνων αὐτῶν ἡμέρας ἑκκαίδεκα. ἡ δὲ πόλις μείνασα εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ νικητοῦ ἀποτεφροῦται (ἐκτὸς τῶν λαμπρῶν μνημείων) λεηλατιθείσης πρότερον. Τῆς πόλεως ἀποτεφρωθείσης, ἡ πολιορκία γίνεται δραστηριότερα, καὶ οἱ πολιορκούμενοι στενοχωροῦνται δεινῶς· ἐξέρχονται τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἡμέραν, περὶ τὰ μέσα τῆς νυκτὸς μὲ τὴν μάχαιραν εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ἡ ἐξόδος γίνεται αἱματηρὰ καὶ ὀρμητικὴ, στρατηγούσης τῆς Εὐθυμίας καὶ Δρεπανίας· ἡ πρώτη γὰρ φάλαγξ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τὴν πύλιν τοῦ φρουρίου φυλάττουσα, καίτοι ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν συνισταμένη, ἔπεσε χαμαί, τῆς ἐξόδου γενομένης· αἱ δὲ λοιπαὶ διεσχίσθησαν μὲ τὴν μάχαιραν τῆς ἐξόδου. Καὶ οὕτως, οἱ μὲν ἐξεληθόντες κάτοικοι, διαφυγόντες τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, ἀπώλεσαντες πολλοὺς, ὑπὲρ τοὺς χιλίους

καὶ πεντακοσίου, οἱ πλεῖστοι βρέφη καὶ γυναῖκες, τρέχουσιν εἰς τὸν Αἰγιαλὸν μετὰ σπουδῆς μεγάλης, ἐπιπίπτουσιν κατὰ τοῦ ἐκεῖ ἀδυνάτου ἐχθροῦ (ὅλη γὰρ ἡ δύναμις αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν ἐπέβη)· εἰσέτι τῆς νυκτὸς διαρκούσης μετ' ἀλλαγαμῶν, σφάζουσι πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, κυριεύουσι τριακόσια ἐχθρικά πλοῖα, στρατηγούντος τοῦ Νικοκλέους, ἐπιβιάζονται εἰς αὐτὰ, καίουσιν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, καὶ ἀποπλέουσι τῆς νήσου, τῆς πατρίδος αὐτῶν! μετὰ δακρύων, θρηνοῦντες αὐτὴν ἀπαρηγόρητα· καὶ πρὸς τὴν τῶν Κνιδίων χώραν καὶ Νισυρίων καταφεύγουσιν ἰκέται· ἀπάτορες, ἀμήτορες, ἀπάτριδες, τετραχιλισμένοι καὶ γυμνοί. Τοῦ φρουρίου κενωθέντος, εἰσέρχονται οἱ νικηταὶ ἐν θριάμβῳ τὴν ἐπιουσαν, ὑψώνουσι τὰ λάβαρα αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐπάλλξεων, καὶ κύριοι γίνονται ἀπάσης τῆς νήσου. Οὕτως ὑποταχθεῖσα ἡ μεγαλεπίβουλος αὕτη νῆσος, ἡ ἐστία τῆς Σοφίας, τῶν ἐφευρέσεων καὶ ἀνευρέσεων, ἡ γεννήτρια τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἡ εὐεργέτρια τῆς ἀνθρωπότητος, ἔρχεται ὑπὸ τὸν δεσποτισμὸν τῶν βαρβάρων, αὐτῶν τῶν ἀσυνειδήτων, ἀχαρίστων, καὶ ἀσελγῶν Σταυροφόρων, θελήσει καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ Σαρακηνῶν. Οὗτοι (οἱ σύμμαχοι) δόσαντες τὴν νῆσον εἰς αὐτοὺς (τοὺς Σταυροφόρους) εὐχαρίστως, ἔδεσαν συνθήκας, ἵνα τὰς νήσους ὑποτάξωσιν ὁμοῦ ὅλας· καὶ λαβόντες καὶ δόσαντες ἡμέρους, ἀνεχώρησαν. Ἐδέσαν συνθήκας οἱ ἐλευθερωταὶ τῆς Ἰερουσαλήμ, μετὰ τῶν ἀσεβῶν, ἵνα τὸν Χριστῶνυμον λαὸν ἀφανίσωσι φεῦ! ἐξ ὀλοκλήρου, αὐτοὶ οἱ εὐσεβεῖς Σταυροφόροι! οἱ τῶν ἀσεβῶν ἀσεβέστεροι! καὶ τῶν τίγρεων ὠμότεροι! Τρεῖς ἔνιαυτοὺς ὅλους ἐδέσποζον τὴν νῆσον, καὶ τὴν χώραν αὐτῆς ἐκαρποῦντο, ἀλλ' ὕστερον διώκονται καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν τῶν συνθηκῶν μὴ φυλαχθεισῶν, καὶ τότε ἡ νῆσος ὑπὸ

τὴν κυριαρχίαν τῆς Ρόδου ἔρχεται, καὶ ὑπὸ τούτων οἰκεῖται. Οἱ Σταυροφόροι διωχθέντες ἐγύμνωσαν τὰς βιβλιοθήκας τῆς νήσου τὰς διαφυγούσας τὸ πῦρ, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῆς τὰ πολύτιμα μεθ' ἑαυτῶν ἔφεραν, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἐν αὐτῇ διασωθέν ἐνδοξόν καὶ πολύτιμον ἔργον, καὶ ἔφεραν αὐτὰ ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν ὅσα δὲ ὑπὸ τῶν στοῶν τοῦ φρουρίου καὶ τῆς πόλεως ἐφυλάχθησαν, τῶν εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς γῆς ἐσκαμμένων ἐκ προβλέψεως, ταῦτα διαφυγόντα τὴν διαρπακτικὴν καὶ αἰμοδόρον καὶ ὑβριστικὴν χεῖρα ἐκείνων, καὶ ἐξεληθόντων τῶν στοῶν, μετὰ τὴν τῶν κατοίκων θριαμβευτικὴν ἐπάνοδον, ἐστόλισαν καὶ πάλιν τὰς νεοκτίστους αὐτῶν βιβλιοθήκας, ἅπερ καὶ μέχρι τῆς ὥρας σώζονται ἐν αὐταῖς.

Πέντε ἐνιαυτοὶ παρέρχονται ἀφ' οὗ χρόνου ἐκυριεύθη ἡ νῆσος, καὶ οἱ ὑστερηθέντες αὐτὴν, μὴ δυνάμενοι μεῖναι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, πλέουσι κατὰ τῶν κυριευόντων αὐτὴν, βοηθοὺς καὶ τοὺς Κνιδίους ἔχοντες, μὲ στόλον ἐκ τριακοσίων πλοίων συνιστάμενον, ἐλλιμενίζονται εἰς τὸν Αἰγιαλὸν, τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν πατρίδος ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ· ἔχοντες Ναυάρχους, Θεόδωρον καὶ Ἰωάννην τοὺς Συμαίους, καὶ Δημοσθένην τὸν Κνίδιον, καὶ στρατηγούς, Ἀγαπητὸν καὶ Ἐλλάδιον τοὺς Συμαίους· ἐλλιμενίζονται, ἔχοντες καὶ λάβαρα ὑψωμένα παραπλήσια τὰ τοῦ ἐχθροῦ, φέροντες καὶ τὴν αὐτὴν ἐνδυμασίαν πάντες, ὡς καὶ οἱ ἐχθροὶ ἔφερον. Τοῦτο ἐποίησαν ἵνα τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐξαπατήσωσιν ὡς καὶ ἐγένετο· οἰκείους γὰρ ὑπέλαβον αὐτοὺς, πάντες οἱ ἐχθροὶ, καὶ ὡς τοιοῦτους ἐδέχθησαν· ἀλλ' ὅτε τὴν ξηρὰν ἐπάτησαν μετὰ δακρύων, πάντες ἔσφαξαν ἀδιακρίτως, τοὺς ἐν τῷ Αἰγιαλῷ εὐρεθέντας ἐχθροὺς, τούτους σφάζαντες σπεύδουσι πρὸς τὴν πόλιν, καὶ αὐθημερῶν κυριεύουσι τὴν Ἀκρόπολιν ἐξ ἐφόδου, σφάζουσι τοὺς ἐν αὐτῇ εὐρεθέντας ἐχθροὺς, καὶ κύριοι γίνονται τῆς

νήσου ὅλης. Ἀποκτήσαντες καὶ πάλιν τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, εὐχαρίστησαν τὸν Θεόν, ἀνήγειραν καὶ πάλιν τοὺς ναοὺς, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐκαλλώπισαν διὰ τῶν διασωθέντων λειψάνων ἐσύστησαν καὶ πάλιν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν, καὶ μικρὰν Σχολὴν ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ἔμενον ἡσυχάζοντες, τὰ ὀλίγα ἀγαθὰ τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀπολαμβάνοντες. Μετὰ δέκα ἔνιαυτοὺς ὑπέπεσε πάλιν ἡ νῆσος εἰς τοὺς Ἀγαρηνοὺς, καὶ οἱ κάτοικοι ὑποτελεῖς ἐγένοντο αὐταῖς, φόρον δίδοντες, ἀλλ' ἔζων ἡσυχῶς δι' ἰδίων νόμων διοικούμενοι. Οὐ πολλοῦ δὲ χρόνου ὕστερον ἀπελθόντος, ἦτοι τῷ ΔΣΙΓ'. κυριεύεται τὸ δεύτερον ἡ νῆσος ὑπὸ τῶν Ἑσπερίων, καὶ κύριοι αὐτῆς γίνονται· οὗτοι μέχρι τῆς ὥρας δεσπόζουσιν αὐτὴν ἡ δυστυχὴς αὕτη νῆσος, καταστραφεῖσα ἅπαξ, καὶ τὴν πρώτην αὐτῆς εὐκλειαν ἀπωλέσασα, καὶ ἀπὸ ζυγὸν εἰς ζυγὸν ὑποπίπτουσα, οὐκ ἠδυνήθη πλέον ἀναστῆναι ἄνδρας σοφοὺς, οὐδὲ γυναῖκας, ὡς καὶ πρότερον. Ὅλα ἐξ ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐγένοντο· οἷς κρίμασιν οἶδε Κύριος, δόξα σοι Θεὲ τῶν ὄλων, δόξα σοι!!!

Εἰς τὴν πολυδάκρυτον καταστροφὴν τῆς Σχολῆς, ἔπεσον σφάγια, καὶ οἱ ἀκόλουθοι πέντε διδάσκαλοι τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν.

Ἀναστάσιος ὁ Εὐσεβίου, ὁ διαδεχθεὶς Ἰωάννην τὸν Δημητρίου, ἦν υἱὸς Εὐσεβίου καὶ Ἀγίας, ἠγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ, τῷ ΔΜΓ'. ἐκπαιδεύθη ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Ζωγραφικὴν, καὶ ἀνεδείχθη διδάσκαλος αὐτῆς τῷ ΔΠΖ'. μετὰ μακρὰν περιοδείαν. Τῷ δὲ ΔΡΜΗ'. κυριευθείσης τῆς Σχολῆς, πίπτει μαχόμενος πρὸ τῶν θυρῶν αὐτῆς, ΡΕ'. ἔνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων. Ἐγραψε πολλὰ, ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἐσώθη.

Ἀντίοχος ὁ Κρατεροῦ, ὁ διαδεχθεὶς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἦν υἱὸς Κρατεροῦ τοῦ Συμαίου καὶ Ἀσπασίας τῆς Μιλησίας,

ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΔΝΘ'. ἀνετράφη ἐν τῇ Σχολῇ τῆς Σύμης, καὶ ἐκπαιδεύθη ἐν αὐτῇ· ἐπέδωκεν εἰς τὴν Κοσμογραφίαν, καὶ διδάσκαλος αὐτῆς ἀνεδείχθη τῷ ΔΠΖ'. ὀγδοήκοντα ἑνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται, πίπτων μὲ τὴν μάχαιραν εἰς χεῖρας, πολλοὺς προπέμφας, τῷ ΔΡΜΗ'. οὗτος ἔγραψε «Σφαιρικά», βιβλία δύο, ἃ καὶ ἐσώθησαν.

Νεόκομος ὁ Διομήδους, ὁ διαδεχθεὶς Κωνσταντῖνον τὸν Διαλόγου, ἦν υἱὸς Διομήδους καὶ Ἀπαθείας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΝΒ'. ἀνετράφη καὶ ἐκπαιδεύθη ἐν τῇ Σχολῇ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος Σύμης, ἐπέδωκεν εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν, εἰς ἣν καὶ διδάσκαλος αὐτῆς ἀναδεικνύεται, τῷ ΔΟΘ'. οὗτος πληρωθεὶς τὸν μῆρὸν, ἐσώθη φυγὼν· ἐλθὼν δὲ εἰς Κνίδον μὲ τοὺς λοιποὺς συμπολίτας αὐτοῦ, τοὺς διασωθέντας, ἀποθνήσκει τῷ ΔΡΝ'. ἐννεήκοντα καὶ ὀκτὼ ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων· οὗτος ἀφῆκεν, εἰς Κνίδον, τὰ «Χροικά τῶν Δυστυχιῶν Σύμης τῆς νήσου» εἰς βιβλία δύο· εἶδον ἀντίγραφα τούτων.

Σκέλλος ὁ Εὐδαιμόμος, ὁ διαδεχθεὶς Πausανίαν τὸν Ἰωάννου, ἦν υἱὸς Πραξιτέλους καὶ Εὐφροσύνης τῶν ἐξ Εὐδαιμονίας, ἐγεννήθη τῷ ΔΠ'. ἐν Εὐδαιμονίᾳ, κώμῃ τῆς μικρᾶς Ἀσίας παρὰ τὴν Ἔφεσον, ἀνετράφη εἰς Σύμην, καὶ ἐκπαιδεύθη ἐν τῇ Σχολῇ αὐτῆς, εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Ἐλαιογραφίαν, εἰς ἣν καὶ διδάσκαλος ἀνεδείχθη, τῷ ΔΡΚ'. Ζήσας δὲ ἐννεήκοντα ἑνιαυτοὺς, ἀπέρχεται πολεμῶν τῷ ΔΡΜΗ'. τὸν πέλεκυν σφίγγων εἰς τὰς χεῖρας, κατατομήσας πολλοὺς· οὗτος ἔγραψε λόγους τριάκοντα δύο, ἀλλ' οὐδεὶς ἐσώθη.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, ὁ διαδεχθεὶς Λάμπρον τὸν Χαράλαμπος, ἦν υἱὸς Δούρου καὶ Πολυξένης τῶν Σαμίων, ἐγεννήθη ἐν Σάμῳ τῇ νήσῳ, τῷ ΔΡΗ'. ἀνετράφη εἰς Σύμην, σύσιτος τῆς Σχολῆς γενόμενος, μετὰ τὴν ταφὴν τῶν γεννητό-

ρων αὐτοῦ· ὀκταετής γὰρ ἔμεινεν ὄρφανός, πατρός τε καὶ μητρός. Εἰς τὴν Συμαίαν Σχολὴν ἀνατραφεῖς, καὶ παιδευθεῖς, εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Ἀγιογραφίαν, εἰς ἣν καὶ διδάσκαλος ἀνάδειχθη τῷ ΑΡΛΘ'. μετὰ τριετῆ περιήγησιν αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μικρᾶς Ἀσίας· ἀλλὰ τῷ ΔΡΜΗ'. καταστραφείσης τῆς Σχολῆς, ἀφαιρεῖται τὴν ἀριστερὰν χεῖρα πολεμῶν, καὶ τὴν ζωὴν σώζει, φεύγων εἰς τὸ φρούριον τῆς νήσου, ὡς καὶ οἱ τριάκοντα μαθηταί· καὶ ἐκεῖθεν εἰς Κνίδον ἔρχεται, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι, ἐξόδου γενομένης· ἐκεῖ ἔλθων, ἰᾶται τῶν πληγῶν τελείως, καὶ περιέρχεται χώρας καὶ πόλεις, τῆς μικρᾶς Ἀσίας, δύο καὶ δεκά ἑνιαυτούς· εἶτα ἔλθων εἰς Σάμον, τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, γράφει τὰ «Χρονικά» αὐτοῦ, εἰς βιβλία πέντε· τούτων ἀντίγραφα εἶδον εἰς Σύμῃν· ἐξήκοντα καὶ δύο ἑνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΑΡΟ'.

Οὗτοι ἦσαν οἱ τελευταῖοι διδάσκαλοι, τῶν ἐλευθέρων τεχνῶν, τῆς Κολοσσαίας ἐκείνης Συμαίας Σχολῆς, καὶ οἱ μάρτυρες τῆς καταστροφῆς. Τεσσαράκοντα καὶ εἰς διδάσκαλοι τῆς αὐτῆς Σχολῆς, (εἰς διαφόρους κλάδους ἀνήκοντες) κατεσφάγησαν, καὶ τριακόσιοι καὶ εἰς μαθηταὶ σώφρονες, καὶ παιδείας ἐγγρατεῖς. Τριάκοντα μόνοι μαθηταὶ ἐσώθησαν· τριακόσιοι γὰρ καὶ τριάκοντα τρεῖς ἦσαν ὅλοι, καὶ ἑννέα διδάσκαλοι ἐκ τῶν πεντήκοντα, διαφόρων ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν· πάντες δὲ οἱ λοιποὶ, ἔπεσαν πρὸ τῶν πυλῶν τῆς ἐνδόξου ἐκείνης Σχολῆς, ὑπερασπιζόμενοι καὶ συνασπιζόμενοι αὐτὴν ἀλλήλοις. Ἔως ἐδῶ ἐκπληροῦται ἡ αἴτησίς σου, ἀλλ' ἐγὼ θελήσας, ἵνα εἶπω ὀλίγα τινὰ ἐν συνόψει, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ ἀναπληρώσει ἀναφερομένων ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἀρχομαι τὸν λόγον πρὸς χάριν σου.

Ἀνάξιμος, ἦν υἱὸς Ξενοκράτους καὶ Περσεφόνης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΤΜΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς τὰ παιδευτήρια

τῆς Κνίδου, καὶ τὴν τεκτονικὴν ἐξέμαθε, ἣν καὶ ἐπαγγέ-
λετο ἀπῆλθε δὲ τῷ ΥΓ'. ἐξήκοντα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν
ἔχων.

Ἄνδονεὺς, Χάρβολος, καὶ Ἐλπίστρατος, ἀδελφοὶ ἐγένοντο
ὁμοπάτριοι καὶ ὁμομήτριοι· ὁ πατὴρ δὲ αὐτῶν ἐκαλεῖτο Σό-
λων, καὶ ἡ μήτηρ Κλειῶ, ἔθνικοὶ τὸ πρότερον· οὗτοι εἰς
Σύμην γεννηθέντες, ὁ μὲν Α'. τῷ ΤΛ'. ὁ δὲ Β'. τῷ ΤΛΕ'.
καὶ ὁ Γ'. τῷ ΤΜ'. εἰς Κνίδον ἀνδρώθησαν καὶ εἰς τὰ παι-
δευτήρια αὐτῆς ἐπαιδεύθησαν, καὶ Ἀρχιτέκτονες διάσημοι
ἐγένοντο. Ὁ Ἄδονεὺς, ἐξήκοντα ἐνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται
τῷ ΤΥΓ'. ὁ Χάρβολος ἐξήκοντα, καὶ τῷ ΤΥΕ', ἀπέρχεται·
ὁ δὲ Ἐλπίστρατος, πενήκοντα ζήσας, ἀπέρχεται.

Φωτόβολος, ἦν υἱὸς Διοσκούρου καὶ Στερνίας, ἐγεννήθη
ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΤΝ'. ἀνετράφη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου
καὶ ἐκπαιδεύθη· εἰς Κνίδον ἔρχεται ὕστερον, καὶ τὴν Ἀρχι-
τεκτονικὴν μαθηθῆναι, ἐβδομήκοντα δὲ ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν
γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΥΚ'.

Ἰωαννίκιος, ἦν υἱὸς Νέστορος καὶ Ἀθηναΐδος τῶν Ἐθνικῶν,
ἀλλ' ὕστερον βαπτισθέντες, καὶ αὐτοὶ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτῶν καὶ
ἐκπαιδευθεὶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Ἀρχιερεὺς ἐγένετο Σύμης.
Τῷ ΤΜΒ'. ἐγεννήθη καὶ τῷ ΤΥΒ'. ἀπέρχεται πενήκοντού-
της γενόμενος.

Ἀγάπιος, ἦν υἱὸς Νικολάου καὶ Δημητρίας, ἐγεννήθη εἰς
Ἀλεξάνδρειαν τῷ ΤΙ', ἐκπαιδεύθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ σο-
φὸς ἀνὴρ γίγνεται, χειροτονεῖται ὕστερον πρεσβύτερος εἰς
τὴν αὐτὴν πόλιν, ὕστερον δὲ εἰς Ῥόδον ἐλθὼν, Ἐπίσκοπος
γίγνεται· ἐκεῖ μένων γράφει τὰ «Σωτήρια» αὐτοῦ, εἰς βί-
βλια δέκα προσκληθεὶς δὲ καὶ εἰς Σύμην, διὰ τὰ ἐγκαίνια
τῆς Σχολῆς, ἔρχεται καὶ ταύτης ἐγκαίμασθείσης ἐπανέρχε-
ται πάλιν εἰς Ῥόδον. Ὑπέργηρος δὲ γενόμενος, εἰς οὐρανοὺς

ἀπέρχεται τῷ ΥΒ'. ἐγγενήκοντα καὶ δύο ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.

Βενέδικτος, ἦν υἱὸς Ἐκλόγου καὶ Κυρονίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΤΚΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Κνίδον, εἰς ἣν καὶ μένει, Ἀρχιερεὺς γενόμενος ἐκείνης· εἶτα ἔρχεται καὶ εἰς Σύμην, καὶ χρόνον ὀλίγον διατρίψας, ἀπέρχεται ἐν Κυρίῳ τῷ ΥΖ'. ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἐνιαυτῶν γενόμενος.

Σχολαστικὸς ὁ Σωφρόνιος, ἦν υἱὸς Σωφρονίου καὶ Εὐσεβείας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΤΙΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ Χριστιανὸς γίγνεται. ἔθνικὸς γὰρ ἦν τὸ πρότερον· σοφὸς δὲ ἀνὴρ γενόμενος ἔρχεται εἰς Σύμην, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας διδάσκει· ὀγδοήκοντα καὶ δύο ἐνιαυτοὺς ζήσας, ἐν εἰρήνῃ ἀπέρχεται, τῷ ΤΥΔ'. γράφει καὶ «Σχολαστικά» εἰς βιβλία εἴκοσι καὶ δύο δι' ἃ καὶ Σχολαστικὸς ἐκλήθη. Χριστόφορος γὰρ ἦν τὸ Κύριον αὐτοῦ ὄνομα.

Πολύφορμος, Ἀρίων, Σέληντος, καὶ Πικρονίδης, υἱοὶ ἦσαν Ἀσπαδώρου καὶ Φιλοστέρνης, ἐγεννήθησαν εἰς Κνίδον τὴν πόλιν, καὶ ὁ μὲν πρῶτος τῷ Τ'. ὁ δὲ δεύτερος τῷ ΤΕ'. ὁ τρίτος τῷ ΤΖ'. καὶ ὁ τέταρτος τῷ ΤΙ'. πάντες ἐκπαιδεύθησαν εἰς Κνίδον τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, καὶ γλύπται ἐγένοντο θαυμάσιοι καὶ ζωγράφοι διάσημοι· κοιμηθέντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, Χριστιανοὶ γίνονται, καὶ τὰς τέχνας αὐτῶν εἰς τὸ χριστιανικὸν μεταβάλλουσι, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καλλωπίζουσιν· εὐδαιμόνως δὲ ζῶντες, ἀπέρχονται ὁ μὲν Α'. τῷ ΤΕΓ'. ἐξήκοντα καὶ τριῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων, ὁ Β'. πέντε ἐνιαυτοὺς, μετὰ τὸν πρῶτον, ὁ Γ'. ὀκτώ, μετὰ τὸν δεύτερον, καὶ ὁ Δ'. δέκα καὶ τρεῖς, μετὰ τὸν τρίτον.

Σόφιλος, ἦν υἱὸς Δέλτου καὶ Πλατωνίας, ἐγεννήθη ἐν Κνίδῳ τῷ ΤΜΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Κνίδον, καὶ τὴν γλυπτι-

κὴν ἐξέμαθε, καὶ ταύτην ἐπηγγέλλετο· ἐξήκοντα δὲ καὶ ὀκτὼ ἐνιαυτῶν γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΥΓ'.

Ἀφρόνιος ὁ Γραμματικὸς, ἦν υἱὸς Παρασίδου καὶ Δαιμονίας, ἐγεννήθη εἰς Χίον τὴν νῆσον, τῷ ΤΜΗ', ἐκπαιδεύθη εἰς Ἀθήνας, καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα τὴν Χίον ἐλθὼν, ὠφέλησε τὰ μέγιστα διδασκῶν· ἀπῆλθε δὲ τῷ ΥΓ'. πεντήκοντα καὶ πέντε ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν φέρων. Οὗτος ἔγραψεν «*Ἱστορίαν τῶν πτηνῶν*» εἰς βιβλία δέκα.

Σχολάριος ὁ Ἰωάννου, ἦν υἱὸς Ποσειδῶνος καὶ Καρδίας, ἐγεννήθη τῷ ΤΝΓ'. εἰς ἣν καὶ ἐκπαιδεύθη ἀνὴρ γενόμενος σοφὸς ἐς τὰ μάλιστα. Ἐβδομηκοντούτης δὲ γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΥΚΓ'. ὠφελήσας πολλοὺς, διδασκῶν.

Κοσμάς ὁ Ἱερομόναχος, ἦν υἱὸς Δημητρίου καὶ Παρθενίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΤΟΝ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, ἐκουρεύθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπὸ Κωνσταντίνου, Κοσμάς μετ' ὀνομάσθη· οὗτος ἔγραψε καὶ «*Ἱστορίαν τῆς Αἰγύπτου*» εἰς βιβλία ἕξ· ὀγδοηκοντούτης δὲ γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΥΝ'.

Πάρδαλος, ἦν υἱὸς Ὀρέστου καὶ Σοφίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΤΜ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, ἐπέδωκεν εἰς τὰ Διαμαχικὰ καὶ Ἀρχιστράτηγος ἐγένετο· καὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα πολλάκις ἔσωσε τοῦ κινδύνου, ὡς καὶ τὴν Κνίδον, δις προσκληθεὶς ὑπὸ τῶν κατοίκων· ἐξηκοντούτης δὲ γενόμενος ἀπέρχεται τῷ Υ'.

Παυσαῖας Ἀνδρίδου, ἦν υἱὸς Ἀνδρίδου καὶ Παυσαναίδου, ἐγεννήθη εἰς Ρόδον τῷ ΥΚΖ'. καὶ ἐκπαιδεύθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, σοφὸς δὲ ἀνὴρ γενόμενος εἰς Ρόδον ἔρχεται, καὶ πάλιν καὶ τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ διδάσκει, μεγάλην δὲ ὠφέλειαν παρασχὼν, ἀπέρχεται τῷ ΥΠΘ'. ἔβδομηκοντα καὶ τριῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.

Ἀσπληάδης, ἦν υἱὸς Σεβαστοῦ καὶ Κλεοπάτρας, ἐγεννήθη

ἐν Σύμῃ τῷ ΥΝΓ'. ἐκπαιδεύθη τὸ πρῶτον εἰς Σύμην, καὶ εἶτα εἰς Ἀλεξάνδρειαν. καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπέδωκε, καὶ ταύτην ἐπηγγέλετο εἰς τὴν Σχολὴν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος Σύμης, πρόξενος ὠφελείας πολλῶν ἀσθενειῶν γενόμενος, ὄγδοήκοντα καὶ τρεῖς ἑνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΦΛΓ'.

Ἀναδίδαμος ὁ Ἀναστασίου, ἦν υἱὸς Ἀναστασίου καὶ Ἀγλαΐας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΥΞΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, περιῆλθε τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἐπιστρέψας εἰς Σύμην, ἐδίδασκε τὴν Ῥητορικὴν καὶ Λογικὴν ἐπιτυχῶς, εὐεργετήσας δὲ πολλοὺς, ἀπῆλθε τῷ ΦΔΗ'. ἐβδομήκοντα καὶ τριῶν ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.

Ἀσπίδης ὁ Γραμματικὸς, ἦν υἱὸς Λέοντος καὶ Καλλίστης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΥΝΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ νομικὸς ἐγένετο μέγας, εἶτα καὶ Γραμματικὸς, ἐρμηνευτῆς τῶν τοῦ λόγου γραμμάτων, δι' ἣν αἰτίαν καὶ Γραμματικὸς ἐκλήθη· διδάξας καὶ οὗτος πολλοὺς, ἀπέρχεται τῷ ΦΜΕ'. ὄγδοήκοντα ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.

Ἄνδρονίδης ὁ Εὐγενίου, ἦν υἱὸς Εὐγενίου καὶ Σεβαστῆς, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ Φ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, περιῆλθε τὴν μικρὰν Ἀσίαν, ἔγραψεν «Φυσικὴν» ἤτοι ἱστορίαν τῶν τετραπόδων, εἰς βιβλία τριακαίδεκα, καὶ ἀπῆλθε ἐβδομήκοντούτης τῷ ΦΟ'. μεγάλως ὠφελήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διὰ τῆς ἰδιαίτης αὐτοῦ διδασκαλίας.

Ζώσιμος, ἦν υἱὸς Εὐστρατίου καὶ Ἀθηνᾶς, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΧΚΒ'. ἐπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἀνὴρ ἐγένετο χρήσιμος· οὗτος ἔγραψε καὶ ἱστορίαν τῆς Σύμης λεπτομερῆ εἰς βιβλία πέντε· ἐξήκοντα δὲ καὶ τριῶν ἑνιαυτῶν γενόμενος ἀπέρχεται τῷ ΧΠΕ'.

Σεραφίμ ὁ Σχολαστικὸς, ἦν υἱὸς Πλατωνίδου καὶ Ἀσπασίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΦΠ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ

σοφός περί τὰ Σχολαστικά ἐγένετο· ἔγραψε δὲ πολλὰ, ἀλλ' οὐδὲ ἐν ἐσώθη· ἐννεήκοντα ἐνιαυτοὺς ζήσας ἀπέρχεται τῷ ΧΟ'.

Ποσεικλῆς, ἦν υἱὸς Δράκοντος καὶ Ωραίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΦΙΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἔμπορος τὸ ἐπάγγελμα ἐγένετο, ἦτον δὲ καὶ σοφός καὶ ἐνάρετος κατὰ πάντα· ὀγδοήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐνιαυτῶν γενόμενος ἀπέρχεται τῷ ΧΓ'.

Μητροφάνης, ἦν υἱὸς Παυσανίου καὶ Ἀφροδίτης, ἐγεννήθη εἰς Ἐμεσαν, πόλιν τῆς Συρίας, τῷ ΦΓ'. καὶ ἐκπαιδεύθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ἐκπαιδευθεὶς δὲ καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, χειροτονεῖται Ἀρχιερεὺς κατὰ ζήτησιν τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ· ἀλλ' ὕστερον διωχθεὶς (συκοφαντηθεὶς) εἰς Βύβλον ἦλθεν, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, βίον θεάρεστον βιώσας, τῷ ΧΠ'. ἐννεηκοντούτης τὴν ἡλικίαν γενόμενος. Οὗτος ἔγραψε καὶ «Κατήχησιν» εἰς βιβλία δυοκαίδεκα.

Ἰωάννης ὁ Ἀνδρέου, ἦν υἱὸς Ἀνδρέου καὶ Ἀρετῆς, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ Χ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην καὶ χρηστὸς ἀνὴρ γενόμενος, ἀναδεικνύεται καὶ ἔφορος τῆς Συμαΐας Σχολῆς, ὀγδοήκοντα δὲ καὶ τρεῖς ἐνιαυτοὺς ζήσας ἀπέρχεται τῷ ΧΨΗ'.

Κωνσταντῖνος ὁ Εὐσταθίου, ἦν υἱὸς Εὐσταθίου καὶ Μελοπομένης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΧΙ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, ἐν ἀρετῇ δὲ διαπρέψας, ἔφορεύει εἰς τὴν Σχολὴν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος· ὀγδοήκοντα δὲ καὶ ὀκτὼ ἐνιαυτοὺς ζήσας ἀπέρχεται, τῷ ΧΞΗ'.

Εὐφρόσυνος ὁ Ὁρέστου, ἦν υἱὸς Ὁρέστου τοῦ Σωτῆρος, καὶ Εἰρήνης, ἐγεννήθη εἰς Σύμην τῷ ΧΞΗ'. ἐκπαιδεύθη δὲ εἰς Σύμην, ἔδειξεν ὑπεροχὴν γνώσεων πολιτικῶν, ὡς οὐδεὶς τῶν συγχρόνων αὐτοῦ, δι' ὧν γνώσεων ἀναδεικνύεται καὶ

Ἐφορος τῆς Συμαΐας Σχολῆς, ἂν καὶ δεκαπέντε ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων· ἐβδομήκοντα δὲ καὶ ἑπτὰ ἑνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΨΙΕ'. Οὗτος ἔγραψε καὶ «*Νόμους διωκητικῶς*» εἰς βιβλία ὀκτώ.

Δημήτριος ὁ Παλανδώρου, ἦν υἱὸς Παλανδώρου καὶ Νυμφωδώρας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΧΙΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἀγαθὸς πολίτης γενόμενος, ἀναδεικνύεται καὶ Ἐφορος τῆς Συμαΐας Σχολῆς· ἐβδομήκοντα δὲ ἑπτὰ ἑνιαυτοὺς ζήσας ἀπέρχεται, τῷ ΨΒ'.

Διόδομος ὁ Ἰσαακίου, ἦν υἱὸς Ἰσαακίου, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΧΙΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην· ἐραστὴς δὲ τῆς προαδου γενόμενος, ἀναδεικνύεται Ἐφορος τῆς Συμαΐας Σχολῆς· ἑνιαυτοὺς δὲ ζήσας ΗΓ'. ἀπέρχεται τῷ ΨΕ'.

Περικλῆς ὁ Ἀρχιστράτου καὶ Μαιναλῆς, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΧΙΗ'. ἐκπαιδευθεὶς δὲ εἰς Σύμην καὶ σοφὸς ἀνὴρ γενόμενος, ἀνεδείχθη καὶ Ἐφορος τῆς Συμαΐας Σχολῆς· ἑνενήκοντα δὲ ἑνιαυτοὺς ζήσας ἀπέρχεται τῷ ΨΙΑ'.

Τοὺς κατὰ καιρὸν Ἐφόρους καὶ Διευθυντὰς καὶ διδασκάλους τῶν διαφόρων κλάδων ὅλους τῆς Συμαΐας Σχολῆς, ἂν περιέργειαν ἔχεις, ἀνάγνωθι κατὰ πλάτος τὸν Παναθηναῖον τὸν Συμαῖον· ἦν δὲ ὁ Παναθηναῖος υἱὸς Μελάμπους καὶ Ξενοδίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΡΚΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἀνὴρ ὠφέλιμος ἐγένετο· καταλιπὼν δὲ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, εἴκοσι καὶ ἕξ ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν, (ὅποτε ἡ πατὴρ αὐτοῦ ὑπέκυψε τὸν αὐχένα), ἦλθεν εἰς Κνίδον, καὶ ἐκεῖθεν ἀναχωρήσας, περιῆλθεν Ἀσίαν καὶ Αἴγυπτον, καὶ ἀποκατασταθεὶς πάλιν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα μετὰ τὴν ἀποδείξιμ τῶν ἐχθρῶν, ἔγραψε λεπτομερῆ «*Ἱστορίαν τῆς Συμαΐας Σχολῆς καὶ τοὺς βίους τῶν τε Ἐφόρων καὶ διευθυντῶν καὶ διδασκάλων ἐξ ἀπαρχῆς τῆς συστάσεως τῆς Σχο-*

λῆς μέχρι τῶν ἡμερῶν αὐτῶν εἰς βιβλία δύο, καὶ τῶν ἐξελη-
θόντων λοιπῶν σοφῶν ἀνδρῶν τῆς Σχολῆς ἐκεῖνης· ὀγδοήκον-
τα δὲ πέντε ἑνιαυτῶν γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΛΣΖ'. Τού-
του ἀντίγραφον, σοὶ πέμπω, καὶ ἀνάγνωθι.

Ἀρσένιος ὁ Σχολαστικός, ἦν υἱὸς Μνήμονος καὶ Πολυδώ-
ρας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΧΠΗ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην,
καὶ σοφὸς ἀνὴρ ἐγένετο, καὶ ὠφέλιμος πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ
συμπολίτας, διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ· οὗτος ἐσχολίασε
καὶ Ὁμήρου τὰ ἔπη, καὶ Πινδάρου, εἰς βιβλία δέκα καὶ ὀκτώ-
ῃναιυτῶν δὲ ἑκατὸν γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΨΠΗ'.

Ἀλέξανδρος ὁ Ἀρχιναύαρχος, ἦν υἱὸς Οὐρανίου καὶ Ἰολά-
νης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΨΠΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην· οὔ-
τος δείξας ὑπεροχὴν πνεύματος εἰς τὰ πολεμικά, Ἀρχιναύ-
αρχος ἐγένετο, καὶ εὐτυχὲς ὦν εἰς τὰ ἐπιχειρήματα αὐτοῦ
κατέστρεψε πολλάκις τὸν ἐχθρὸν καὶ ἐδόξασθη, δικαίως ἐν-
γενήκοντα δὲ ἑνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΩΟΗ'.

Δημήτριος, ἦν υἱὸς Βούτου καὶ Ἄνδονός, ἐγεννήθη ἐν Σύ-
μῃ τῷ ΨΠΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ναύαρχος ἀναδειχ-
θεὶς, ἐδόξασε καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ· ἐβδομή-
κοντα δὲ καὶ ἑπτὰ ἑνιαυτῶν γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΩΟ'.

Φαῖδρος, ἦν υἱὸς Ἐτεοκλέους καὶ Ἐλένης, ἐγεννήθη ἐν Καρ-
πάθῳ τῇ νήσῳ, τῷ ΧΞ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, δι' ἐξόδων
τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος Καρπάθου, καὶ ἀνὴρ ἐγένετο ὠφέλιμος
διὰ τὴν χρηστότητα καὶ πολεμικὰ πλεονεκτήματα αὐτοῦ,
δι' ἃ καὶ ναύαρχος ἐψηφίσθη, καὶ νικητὴς ἐγένετο· ὀγδοήκον-
τα δὲ καὶ πέντε ἑνιαυτοὺς γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΩΜ'.

Ὠκεάνιος, ἦν υἱὸς Εὐρυάλου καὶ Δολιανῆς, ἐγεννήθη τῷ
Ω' ἐν Κάσσῳ τῇ νήσῳ· ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, ἦλθεν εἰς
Κάσσον, καὶ ναύαρχος ἐγένετο αὐτῆς· μάχης δὲ γενομένης,
καὶ νικητὴς φανείς ὡς προέγραψα, ἀνὴρ ἐγένετο μέγας,

καὶ στήλης ἠξιώθη ἑννεήκοντα καὶ τρεῖς ἑνιαυτοὺς ζήσας ἀπέρχεται τῷ ΩΨΓ'.

Νεοπτόλεμος, ἦν υἱὸς Σωκράτους καὶ Ἀψύρτης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΨΜΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἑκατόνταρχος ἐγένετο αὐτῆς, διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐπιδειξιότητα αὐτοῦ· πολὺ δὲ ὠφελήσας Σύμην (τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα), ἀπῆλθε τῷ ΩΕ'. ἑνιαυτοὺς ἐξήκοντα ζήσας.

Ἐλάδωρος, ἦν υἱὸς Εὐρυνόμου καὶ Κίρκης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΨΛ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ σοφὸς ἀνὴρ ἐγένετο· οὗτος ἐπελθὼν τῆς νήσου, εἰς Ἱεροσόλυμα ἦλθε, καὶ ἑνιαυτοὺς εἴκοσιν ἔμενε· μετὰ τοὺς Ἑβραίους δὲ οἰκειωθείς, τὴν Ἑβραϊκὴν ἐκπαιδεύθη γλῶσσαν, καὶ εἰς Σύμην ἐλθὼν ταύτην ἐδίδασκεν ἐν τῇ σχολῇ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, κατ' αἴτησιν τῶν Ἐφόρων· οὗτος, εἰς διαπληκτισμοὺς ἐλθὼν μετὰ τοὺς πρώτους τῶν Ἑβραίων ὅτε εἰς Ἱεροσόλυμα ἔμενε (διάτινα χωρία τῆς Θείας Γραφῆς, τῆς τῶν Ἑβδομήκοντα Ἑρμηνευτῶν), ἠναγκάσθη φέροι ὅλην εἰς παραλληλισμὸν μετὰ τὴν Ἑβραϊδα καὶ δεῖξας ὁμοίαν κατὰ πάντα, ἔπεισε τοὺς ἀντιφάσκοντας, εἶτα σαφηνίσας εὐλήπτως ἅπασαν αὐτὴν διὰ σημειώσεων μακρῶν, εἰς τὴν Ἑβραϊδα καὶ Ἑλληνίδα γλῶσσαν, (ἑνιαυτοὺς δυωκαίδεκα ἐξοδεύσας), καὶ πείσας καὶ διδάξας πολλοὺς, ἔβάπτισε τριάκοντα, σὺν γυναίξιν καὶ τέκνοις· μέγας δὲ γενόμενος ἀπῆλθεν, φέρων μετ' ἑαυτοῦ καὶ τοὺς τριάκοντα, καὶ τὰ τέκνα καὶ γυναῖκας αὐτῶν (ἐκινδύνευον γὰρ τὴν ζωὴν αὐτῶν). Οὗτος ζήσας ἑννεήκοντα ἑνιαυτοὺς, ἀπέρχεται τῷ ΩΚ. Καὶ ἄλλα πολλὰ ἔγραψεν οὗτος ἀφορῶντα τοῖς Ἑβραίοις, πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν, ἅτινα καὶ σώζονται ὅλα, εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἐμνημονεύσαμεν.

Κωνσταντῖνος, ἦν υἱὸς Βασιλείου καὶ Σεβαστῆς, ἐγεννήθη εἰς Σύμην τῷ ΨΙΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Ἀρχιστράτη-

γος ἐγένετο αὐτῆς· εὐτυχῆς δὲ περὶ τὰ ἄρματα φανείς, ἐδόξασθη καὶ ἐδόξασεν πολλούς· ἐξήκοντα δὲ ἑνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΨΠ'.

Ἄναστάσιος, ἦν υἱὸς Νεβροφόνου καὶ Κυμοθέης, ἐγεννήθη ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ, τῷ ΨΞ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ σοφὸς ἀνὴρ ἐγένετο· καὶ τοιοῦτος γενόμενος, ἐφώτισε πολλοὺς τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ· ἐξήκοντα δὲ ἑνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΩΚΒ'.

Θεόδωρος Γολιάθ, ἦν υἱὸς Γολιάθ καὶ Αἰκαταιρίνης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΨΟΖ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Σχολαστικὸς ἐγένετο δεινός· οὗτος ἐξελθὼν τῆς νήσου καὶ ἐλθὼν εἰς Ἀλικαρνασσὸν, ἔμενε μέχρι τῆς ζωῆς αὐτοῦ διδάσκων ὀγδοηκοντούτης δὲ γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΘΡΝΖ'. Οὗτος ἔγραψε καὶ λεπτομερῆ ἱστορίαν τῆς Ἀλικαρνασσοῦ εἰς βιβλία ὀκτώ, κατ' αἴτησιν τοῦ Ἀσκαλίου τοῦ Ἀλικαρνασσέως, πατρὸς Ἐλαφιβολίου τοῦ διαδεχθέντος Θεόφραστον τὸν Δημητρίου.

Ἰωσήφ, ἦν υἱὸς Περδίκου καὶ Ἀγάπης, ἐγεννήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ Ω'. ἐκπαιδεύθη εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀνὴρ ἐγένετο μέγας περὶ τὴν Ἀστρονομίαν· οὗτος ἐδίδασκε καὶ ἔγραφεν ἕως ὅτου ὁ θάνατος ἀφῆρπασεν αὐτόν· πενήτηκοντα δὲ καὶ δύο ἑνιαυτῶν γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΩΝΒ'. οὗτος ἔγραφεν « Ἀστρονομικὰ » βιβλία δέκα, ἀλλ' οὐκ εἶδον.

Νικόλαος, ἦν υἱὸς Βασιλείου καὶ Μαρίας, ἐγεννήθη ἐν Στερόπῃ Κωμωπόλει τῆς Ἀντιοχείας τῷ ΩΙΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ τὸν στρατιωτικὸν ἀγαπήσας βίον, Στρατηγὸς ἐγένετο Στερόπης, ὀγδοήκοντα δὲ ἑνιαυτῶν γενόμενος, ἀπέρχεται τῷ ΩΙΒ'.

Ἀνδωρίδης, ἦν υἱὸς Χαριλάου καὶ Μητροδώρας, ἐγεννήθη ἐν Βυζαντίῳ τῷ ΘΡΙ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Βυζάντιον, ἔγραψε τὰ « Βασιλικά » αὐτοῦ εἰς βιβλία ὀκτώ, καὶ ἀπῆλθε τῷ ΘΡΠΕ'.

ῬΗΘ ὅτ' ἰατρὸς ἐπὶ ἀσκήσει μιστοτικῆ

ἑβδομήκοντα καὶ ὀκτώ ἐνιαυτῶν γενόμενος τὴν [ἡλικίαν.

Ἰωάννης ὁ Εὐπύλαρος, ἦν υἱὸς Εὐπυλάρου καὶ Πελαγίας, ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ νήσῳ, τῷ ΘΡΚΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ εἰς τὰ μαθηματικά ἐπέδωκε· μεγάλως δὲ ὠφελήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα διδάσκων, ἀπέρχεται τῷ ΘΡΠΘ'. ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ ἐνιαυτούς ζήσας.

Οὐρανία ἡ Ποιήτρια, θυγάτηρ τοῦ Νιρέως καὶ Σεβαστῆς ἦν, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ τὴν ἐποποιῖαν ἀγαπήσας ἐπέδωκε καὶ ἐδοξάσθη. Τὰ ποιήματα αὐτῆς «Οὐρανία, Ὄρις, Χάριτες, Στέφανος, Ἔρωσ Ἀπάθεια, Δεσπόται, Θάνατος, Τάφος, Κάρδια, Ἄνηρ, Γυνή, Παρθένια, Σοφία, Δάφνη, Ὀφθαλμοί, Ἡρακλῆς, Ἀχιλλεύς, Ὀρέστης καὶ Θησεύς» παραπλήσια εἰσι τὰ τῶν ἀρχαίων Μεγάλων ἐποποιῶν κατὰ πάντα. Ταῦτα εἰς εἴκοσι βιβλία ὅλα ὄντα, ἐσώθησαν μέχρι τῆς ὥρας, πρὸς δόξαν αὐτῆς τε καὶ τοῦ γένους ἡμῶν, πεντήκοντα καὶ πέντε ἐνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΔΝΖ'.

Νηρέυς, ἦν υἱὸς Δικαίου καὶ Σωσάνης, ἐγεννήθη εἰς Σύμην τῷ ΘΡΗ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἀνὴρ ἐγένετο μέγας· ἐδοξάσθη δὲ ἀρκοῦντως διὰ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Οὐρανίας, τῆς Ποιήτριας, ὀγδοήκοντα ἐνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΘΡΗΗ'.

Ἰωάννης ὁ ἱερομόναχος, ἦν υἱὸς Μακαρίου ἱερέως καὶ Θεοκλῆς, ἐγεννήθη ἐν Κερκύρᾳ τῷ ΩΗ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ σοφὸς ἀνὴρ ἐγένετο καὶ ἐνάρετος, καὶ τῇ κοινωνίᾳ ὠφελίμος· ἐγεννήκοντα καὶ τρεῖς ἐνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΘΡΘ'.

Ἄντιοχος, ἦν υἱὸς Παρδάλου καὶ Κλεοπάτρας, ἐγεννήθη ἐν Πέλλῃ τῆς Μακεδονίας τῷ ΩΘ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Βυζάντιον, καὶ στρατηγὸς νουνεχὴς ἐγένετο· πεντήκοντα καὶ ἑξ ἐνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΘΡΚΖ'.

Ἡσαΐας ὁ Σχολαστικός, ἦν υἱὸς Σεβαστοῦ καὶ Χαρικλείας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΘΡΙΖ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ σοφὸς περὶ τὰ Σχολαστικά ἐγένετο· ἐξήκοντα καὶ ἑννέα ἑνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΘΡΠΓ'.

Εὐφρόσυνος ὁ Ρόδιος, ἦν υἱὸς Διοδώρου καὶ Σεμέλης, ἐγεννήθη ἐν Ρόδῳ τῇ νήσῳ τῷ ΩΘΘ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ τὸν ἐμπορικὸν ἀγαπήσας βίον, ἔζησεν ἐντίμως πεντήκοντα ἑνιαυτούς, ἀπῆλθε δὲ τῷ ΘΡΚΘ'.

Ἀγαυδῶρος, ἦν υἱὸς Ὀρέστου καὶ Ἄννας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΛ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ τὴν πολεμικὴν ἀγαπήσας, Ναύαρχος ἐγένετο ἑνδοξος, καὶ εὐτυχὴς εἰς τὰ ἐπιχειρήματά του· ἑβδομήκοντα καὶ ἑν ἑνιαυτὸν ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΔΡΑ'.

Σωσίπατρος ἀδελφὸς Ἀγαυδώρου, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΚΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ τὰ Διαμαχικὰ σπουδάσας Ναύαρχος ἐγένετο καὶ Στρατηγός· ὀγδοήκοντα δὲ ὀκτώ ἑνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΔΡΙΑ'.

Ἀγαθαγγελος ὁ Σχολλατικός, ἦν υἱὸς Γεωργίου καὶ Εὐδοκίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ Α'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Σχολαστικός ἐγένετο περὶ τὴν σοφίαν· περιῆλθεν ὕστερον τὴν μεγάλην καὶ μικρὰν Ἀσίαν, καὶ ἔγραψε πάντα ὅσα εἶδε καὶ ἤκουσεν εἰς βιβλία εἴκοσι καὶ δύο καὶ «Περιηγήσεις Ἀγαθαγγέλου τοῦ Σχολαστικοῦ» ὠνομάσθησαν, ἀπὸ «Ἀσιατικὰ», ἑκατὸν καὶ δέκα ἑνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΔΡΓ'.

Ἐμβων ὁ Στρατηγός, ἦν υἱὸς Ἀνδρέου καὶ Δαιδαλίας, ἐγεννήθη ἐν Μιλήτῳ τῷ ΔΗ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Στρατηγός ἐγένετο εὐτυχὴς τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος· πενήκοντα δὲ καὶ ἑννέα ἑνιαυτούς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΔΡΑΘ'.

Θρασύβουλος, ἦν υἱὸς Ἰωαννικίου καὶ Παρθένης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ σοφὸς ἀνὴρ ἐγένε-

νετο· εἰς Ἐφέσον δὲ ἐλθὼν, καὶ τὸν διδάσκαλον ἐπαγγελόμενος, ἀπέρχεται, ἐξηκοντούτης τῷ ΑΞΓ'. γράψας καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἐφέσου εἰς δέκα καὶ τρία βιβλία, κατ' αἴτησιν φίλων του τινῶν Ἐφεσίων.

Ἐνθεος ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἦν υἱὸς Δημητρίου καὶ Μαρίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΡΘ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Ἀρχιστράτηγος ἐγένετο τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπίζηλος· πολλὰς δὲ μάχας δώσας ἐπιτυχεῖς, ἀπέρχεται μαχόμενος τὸ ξίφος εἰς χεῖρας ἔχων τῷ ΑΡΜΗ'. τριάκοντα καὶ ἐννέα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.

Ἰωάννης, ἦν υἱὸς Πausανίου καὶ Παρθενίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΡ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην καὶ Στρατηγὸς αὐτῆς ἐγένετο· σφάξας δὲ καὶ οὗτος πολλοὺς ἐχθροὺς, ἀπέρχεται τῷ ΑΡΜΗ'· τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.

Θεόπομπος, ἦν υἱὸς Θρασυβούλου καὶ Εἰρήνης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΠΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Στρατηγὸς ἀναδεικνύεται, πολλὰς μάχας δώσας καὶ οὗτος ἐπιτυχεῖς, πίπτει τῷ ΑΡΜΓ'. πενήκοντα καὶ πέντε ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Νέστωρ, ἦν υἱὸς Γρηγορίου καὶ Αἰκαταιρίνης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΡΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Στρατηγὸς ἐγένετο αὐτῆς ἐνδοξος· πολλὰς μάχας δώσας καὶ οὗτος, ἀπέρχεται μαχόμενος, τῷ ΑΡΜΗ'. ἑβδομήκοντα καὶ ἕξ ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Κωνσταντῖνος, ἦν υἱὸς Παύλου καὶ Ἀριάδνης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΡΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Στρατηγὸς ἐγένετο, πολλὰς μάχας δώσας καὶ οὗτος, καὶ κινδυνεύσας ἐπὶ τέλους, περικυκλωθεὶς, ἐξήλθε μὲν τὸ ξίφος εἰς τὰς χεῖρας σφάξων τοὺς ἀντιτασσομένους, μόνος οὗτος ἐσώθη τῶν Στρατηγῶν· ὁ αὐτὸς ποιήσας καὶ τὴν τελευταίαν αἱματηρὰν ἕξα-

δον, ἐξῆλθε θριαμβεύων, καὶ ἔσωσε τοὺς ἀπολειπομένους εἰς Κνίδον φέρων αὐτούς· ἐλθὼν δὲ εἰς Κνίδον, ἀπῆλθε μετ' ἐνιαυτὸν ἓνα, διὰ τῶν ἀνιάτων πληγῶν ἃς ἔλαβε μαχόμενος, τῷ ἈΡΜΘ'. Τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων.

Πετρόλαος, ἦν υἱὸς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀρτέμιδος, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῇ νήσῳ τῷ ΔΙ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ στρατηγὸς ἐγένετο, πολλὰς μάχας δόσας καὶ οὗτος αἱματηρὰς, ἔπεσεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐξοδον, καὶ ἐσταυρώθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν. Τῷ ἈΡΜΗ'. ἔπεσεν, πεντήκοντα καὶ ὀκτὼ ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Θαλασσόφθογγος ὁ Ἀρχινάαρχος, ἦν υἱὸς Θεμιστοκλέους καὶ Κρεούσης, ἐγεννήθη εἰς Σύμην τῷ ΔΟΘ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Ἀρχινάαρχος ἐγένετο. Πολλὰς ναυμαχίας δόσας, καὶ νικητὴς πάντοτε φανείς, τὸ φόβητρον τῶν ἐχθρῶν ἐγένετο, ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἐγκαταλιφθεὶς καὶ περικυκλωθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, βυθίζει τρία πλοῖα ἐχθρικά, σφάζει τὸν ναύαρχον τῶν ἐχθρῶν Ἰουστῖνον, καὶ πίπτει καὶ οὗτος τὴν καρδίαν διασφαχθεὶς διὰ ξίφους. Τῷ ἈΡΜΗ'. πίπτει ἐβδομήκοντα καὶ ἑννέα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Νικοκλῆς, ἦν υἱὸς Λαοδάμαντος καὶ Νεφέλης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΠΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ναύαρχος ἐγένετο· στρατηγηματικὸς δὲ ὢν φύσει, ἐφάνη πάντοτε νικητὴς· καὶ εἰς τὰς τελευταίας ἔτι στιγμὰς τῆς καταστροφῆς τοῦ ναυτικοῦ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἔδειξε τὸν στρατηγηματικὸν αὐτοῦ νοῦν· βυθίσας γὰρ τὸ ἑαυτοῦ πλοῖον, ἐπήδησεν εἰς τὴν πλησίον αὐτοῦ λέμβον, μὲ τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ σφάζει τὸ πλήρωμα αὐτῆς καὶ ἀναβαίνει ἐπὶ ἐχθρικοῦ· ὑπολαβόντες δὲ οἱ ἐχθροὶ αὐτὸν ὡς ἐκ τῶν ὑμετέρων, ἀφῆκαν ἀδίωκτον· τὸ μέγα γὰρ αὐτοῦ ἀπόστημα ἀπ' αὐτῶν, ἐλάνθανεν αὐτοὺς ἦν δὲ καὶ μεμονωμένον προσποιηθεὶς δὲ ὅτι διώκει τοὺς

ἐχθρούς αὐτῶν (ἦτοι τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας) γίνεται ἀφανείς ἐκ τοῦ πλοίου τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ἔρχεται εἰς τὸ Ἐμπόριον τῆς Σύμης, παρατάττεται καὶ πάλιν μὲ τὰ λείψανα τοῦ στόλου, τὰ μένοντα εἰς τὸ Ἐμπόριον, καὶ νικηθεὶς καταφεύγει εἰς τὴν Σχολήν, καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ φρούριον ἐξόδου δὲ γενομένης κυριεύει μέρος τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἐπιβιβάζει ἐπ' αὐτοῦ τοὺς ἐναπολειφθέντας συμπολίτας, καὶ φεύγει εἰς Κνίδον· εἰς Κνίδον δὲ ἔλθων ἀπέρχεται μετὰ τέσσαρας ἑνιαυτούς, τῷ ΑΡΝΒ'. ἐξήκοντα ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Δημήτριος, ἦν υἱὸς Δίχου καὶ Ἑλληνίας, ἐγεννήθη εἰς Σύμην τῷ ΑΨΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ναύαρχος ἐγένετο· ῥιψοκίνδυνος δὲ ὧν φύσει καὶ τολμηρὸς, ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅτε εἶδε τὸν ἐχθρὸν θριαμβεύοντα, καὶ βυθίσας ἕξ πλοῖα ἐχθρικά περικυκλοῦται καὶ καίεται, καταφεύγει εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ τμηθεὶς τὴν κεφαλὴν διὰ πελέκεως νεκροῦται, τῷ ΑΝΜΗ'. πεντήκοντα καὶ ἕξ ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Ζηλότυπος, ἦν υἱὸς Ἰωάννου καὶ Μαρίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΟΖ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Ῥήτωρ ἐγένετο μέγας, καὶ πρέσβυς ἐστάλη πολλάκις· ὅποτε ἡ πατρίς αὐτοῦ ἐπρόσταξεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος δυστυχῶς ἔπεσε μαχόμενος τῷ ΑΡΜΗ'. ἑβδομήκοντα καὶ ἑνὸς ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Χρυσολόγος, ἦν υἱὸς Μάνθρου καὶ Ὠραίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΑΠΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ ἐγένετο· μεγάλως ὠφελήσας καὶ οὗτος τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἀπῆλθε μαχόμενος ὑπὲρ αὐτῆς τῷ ΑΡΜΗ'. ἐξήκοντα καὶ πέντε ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Φιλοκλῆς, ἦν υἱὸς Δημητρίου καὶ Εὐτυχίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΥ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ νομικὸς ἐγένετο.

καλός, ἀλλὰ ἐσφάγη καὶ οὗτος μὲ τοὺς λοιποὺς τῷ ΔΡΜΗ'.
Τεσσαράκοντα καὶ ἐννέα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Ἀπολλώνιος, ἦν υἱὸς Δοσιθέου καὶ Παρασκευῆς, ἐγεννήθη
ἐν Σύμῃ τῷ ΔΡΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ πολίτης χρή-
σιμος ἐγένετο, ἀλλ' ἀπῆλθε καὶ οὗτος ἀκροτηριασθεὶς τὰς τε
χεῖρας καὶ πόδας, τῷ ΔΡΜΗ'. τεσσαράκοντα καὶ πέντε
ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Εὐστάσιος, ἦν υἱὸς Μελτιάδου καὶ Ἀσίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ
τῷ ΔΦΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἀνὴρ ὠφέλιμος ἐγένετο, ἀλ-
λὰ θερισθεὶς καὶ οὗτος ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ὡς καὶ ἄλλοι, ἀπῆλθεν,
τῷ ΔΡΜΗ'. πενήκοντα καὶ τριῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Στάμφυλος, ἦν υἱὸς Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννας, ἐγεννήθη
ἐν Σύμῃ τῷ ΔΠΖ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ ἀνὴρ πολιτι-
κὸς ἐγένετο, καὶ πολεμικὸς· μόνος οὗτος ἐσώθη ἐκ τῶν ἔξ
πρέσβεων, πάντες δὲ οἱ λοιποὶ, ὡς προείπομεν, ἔπεσαν μαχό-
μενοι· οὗτος τυχῶν κυβερνήτης πλοίου ταχυτάτου, ἐφυγετὰς
χεῖρας τῶν διωκτῶν αὐτοῦ, μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ ναυ-
τικοῦ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ ἐσώθη εἰς τὸν Αἰγιαλόν, ἀλ-
λὰ φθάσαντος καὶ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπλίζει τὰς καρδίας τῶν συμ-
πολιτῶν τῶν ἑαυτοῦ καὶ παρατάττεται, ὡς εὐρέθη καὶ νικη-
τῆς φαίνεται, ἀλλ' ἐπὶ τέλους συλληφθέντος τοῦ πλοίου αὐ-
τοῦ, σώζεται ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς καὶ τὸ λοιπὸν
πλήρωμα· σωθεὶς δὲ καὶ τῆς ξηρᾶς ἐπιβάς, τὴν μάχαιραν
εἰς τοὺς ὀδόντας ἔχων, καταφεύγει εἰς τὴν πόλιν, ὑπαδέχε-
ται παρ' ὄλων περιπτυσσόμενος μετὰ δακρῶν, ὀπλίζεται
καὶ πάλιν, καὶ τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς πεντακοσίων, καὶ τρέχει
εἰς τὴν Σχολὴν ἵνα σώσῃ αὐτήν, ἀλλὰ μόλις κινεῖ τὰ βήμα-
τα αὐτοῦ, καὶ ἀπαντᾷ τὸν ἐχθρὸν πρὸ τῆς πόλεως, ἐπιπί-
πτει κατ' αὐτοῦ σφάζει πολλοὺς, καὶ νικητῆς κατ' ἀρχὰς
φαίνεται, ἀλλ' ὕστερον νικηθεὶς, διώκεται, καὶ καταφεύγει

εἰς τὸ φρούριον, καὶ πάλιν ἐξέρχεται ἐν θριάμβῳ, καὶ σώζεται εἰς Κνίδον, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ συμπολιταὶ αὐτοῦ· ἐκεῖ μένων καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν στέρησιν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ἀπέρχεται λύπης κυριευθεὶς, τῷ ΑΡΝ'. ἐξήκοντα καὶ τεσσαρῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν· οὗτος ἀφῆκε γραπτὰς τὰς τελευταίας μάχας καὶ ναυμαχίας τῶν Συμαίων, εἰς βιβλία ὀκτώ.

Δομέτιος, ὁ Στρατηγὸς τῶν Σταυροφόρων, ποῦ καὶ πότε ἐγεννήθη ἀγνώστον, ἦν δὲ Στρατηγὸς, προικισμένος μὲ εὐφύϊαν καὶ ἀνδρίαν οὐκ ὀλίγην, ἀλλ' ἐσφάγει καὶ οὗτος διὰ χειρῶν Νέστορος τοῦ Στρατηγοῦ, τῷ ΑΡΜΗ'.

Νικόλαος, ἦν υἱὸς Φωτίου καὶ Ἐλισάβετ, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ, τῷ ΑΨ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ Στρατηγὸς ἐγένετο διὰ τὰ στρατιωτικὰ αὐτοῦ πλεονεκτήματα· ἀλλ' ἐσφάγη καὶ οὗτος, σφάξας πολλοὺς τῷ ΑΡΜΗ'. τριάκοντα ἐννέα ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Αὐδοξίας Ναύαρχος Κασσίων, ἦν υἱὸς Πελλάδου καὶ Ἀρετῆς, ἐγεννήθη ἐν Κάσσῳ τῷ ΑΠΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην καὶ Ναύαρχος ἐγένετο Κάσσου, πολλὰς ναυμαχίας δόσας καὶ οὗτος ἐπιτυχεῖς, ἐκρεμάσθη ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν συλληφθεὶς, τῷ ΑΡΜΗ'. ἐξήκοντα καὶ τριῶν ἐνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν.

Ἡλιοθώραξ Ναύαρχος Κνιδίων, ἐγεννήθη ἐν Κνίδῳ, τῷ ΑΡΕ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ σοφὸς περὶ τὰ μαθηματικά· ἐγένετο καὶ ἐφευρέσεις· οὗτος μετ' ἄλλων ἐξ συμμαθητῶν αὐτοῦ, ἐφεύρων τὰ Πυρόαυλα τὰ γεννήσαντα τὸν ἀφανισμόν τῶν ἐχθρῶν, ὡς προεγράψαμεν· ἡ ἐφεύρεσις αὕτη, ἐδόξασε καὶ τοὺς ἐφευρόντας, καὶ τὴν νῆσον· ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπέφερε τὸν θάνατον τῶν ἐφευρετῶν. Ὁ Ἐτεοκλῆς, ὅτε, κατεδίωκε τὸν ἐχθρὸν ἐνθουσιασμένος, πηδᾷ τὴν ξηρὰν διὰ τοῦ σκάφους αὐτοῦ, καὶ τρέχων ἐπὶ τὴν ξηρὰν, ὡς καὶ ἐπὶ

τὴν θάλασσαν, συντρίβων πᾶν τὸ ἀντιτάσσόμενον, συνετρίβῃ καὶ αὐτὸς καὶ τὸ σκάφος· ὅτε ἔφθασεν εἰς θέσιν ἀπότομον, μὴ δυνηθεὶς ἐμποδίσαι τὴν ὀρμὴν τοῦ σκάφους. Τὸ αὐτὸ καὶ Εὐμενίδης ὁ Σάμιος ὁ συναδελφὸς αὐτοῦ ἔπαθεν· ὁ θάνατος αὐτῶν, ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν τοῦ ναυτικοῦ τῶν Συμαίων καὶ λοιπῶν συμμάχων, καὶ ἐπὶ τέλους καὶ τῆς νήσου· ἦν δὲ ὁ Εὐμενίδης υἱὸς Παράσχου καὶ Ἀναστασίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΡΜΗ'. Ὁ Ἐτεοκλῆς τεσσαράκοντα καὶ δύο ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχων· ὁ δὲ Εὐμενίδης ἐξήκοντα καὶ ἑνός· ἀφῆκαν δὲ καὶ σύγγραμμα διβιβλον «Πυροαυλικὰ» ὠνομάσαντες.

Οἱ δ' ἄλλοι τέσσαρες, οἱ συναδελφοὶ αὐτῶν, οἱ συμπράξαντες εἰς τὴν ἐφεύρεσιν τῶν Πυροαύλων, εἰσὶν οὗτοι· Κλεόβουλος, Λαβδάνιος, Νίκανδρος καὶ Νικόλαος· καὶ ὁ μὲν Κλεόβουλος, ἦν υἱὸς Φωτίου καὶ Σεβαστῆς, καὶ ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΡΟΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ μηχανικὸς ἐγένετο μέγας· οὗτος ἐφεύρε τὴν Ἡλιοσθάλμιαν, πολὺ δὲ ὠφελήσας τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἀπέρχεται κρεμασθεὶς, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν εἰς Ῥόδον, τῷ ΔΡΜΗ'. ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν. Ὁ δὲ Λάβδακος, ἦν υἱὸς Λαοδάμου καὶ Πολυδώρας, ἐγεννήθη εἰς Λάρισσαν τῆς Θεσσαλίας τῷ ΛΥΒ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ μηχανικὸς ἐγένετο καλὸς, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐκρεμάσθη μετὰ τοσοῦτον θρίαμβον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὡς προεγράψαμεν· εἰς Ῥόδον τὴν νῆσον ἐκρεμάσθη τῷ ΔΡΜΗ'. πενήκοντα καὶ ἕξ ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν. Ὁ Νίκανδρος ἦν υἱὸς Μαλάγρου καὶ Μαρίας, ἐγεννήθη εἰς Στάγειρα τῆς Μακεδονίας τῷ ΑΡΙ', ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην καὶ τὰ μηχανικὰ ἐξέμαθεν, ἀλλὰ δυστυχῶς σταυρωθεὶς εἰς Ῥόδον, ἀπῆλθεν ἀώρως τῷ ΔΡΜΗ'. τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν. Ὁ δὲ Νικόλαος ἦν υἱὸς Δημητρίου

καὶ Πάλλας, ἐγεννήθη εἰς Ἰωάννινα τῆς Ἠπείρου τῷ ΔΟΥ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην, καὶ τὰ σοφιστικὰ καὶ μηχανικὰ ἐξέμαθεν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπῆλθε καὶ οὗτος ἀκρωτηριασθεὶς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἐν Ῥόδῳ τῷ ΔΡΜΗ'. οὗτος ἀφῆκε καὶ ἐν σύγγραμμα «Ἐφευρέσεις» καλέσας, ὃ καὶ σῴζεται μέχρι τῆς ὥρας εἰς βιβλία ὀκτώ. Οἱ ἐξ οὗτοι ἄνδρες οἱ ἐφευρεταὶ τῶν *Πυροσφύλων* τοιοῦτον τέλος ἔλαβον, καὶ συνάμα μὲ αὐτοὺς καὶ ἡ Σχολὴ καὶ ἡ νῆσος κατεστράφησαν.

Εὐθυμία καὶ Δρεπανία, θυγατέρες ἦσαν ἡ μὲν πρώτη Ἀλεξάνδρου καὶ Μάρθας, ἡ δὲ δευτέρα Γρηγορίου καὶ Παρασκευῆς θυγατέρες σώφρονες καὶ πολεμικαί. Ἡ Εὐθυμία τῷ ΔΡΙΒ'. γεννηθεῖσα εἰς Σύμην, καὶ ἐκπαιδευθεῖσα εἰς Σύμην, ὁδήγησε στρατὸν γενναίως δύο χιλιάδας περίπου, καὶ παραταχθεῖσα κατὰ πολυαριθμοῦ ἐχθροῦ ἔσφαξε πλήθος, ἀλλὰ νικηθεῖσα κόπτεται τὴν χεῖρα αὐτῆς τὴν ἀριστεράν, καὶ σῴζεται εἰς τὸ φρούριον ἐξόδου δὲ γενομένης θριαμβεῦει ἡ μονόχειρ γυνὴ καὶ σῴζεται εἰς Κνίδον ἐκεῖ ἐλθοῦσα ἀπέρχεται τῷ ΔΡΜΘ' τριάκοντα καὶ ἑπτὰ ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχουσα, ἔγραψε αὐτὴ «Μοιρολόγια» καταγοητευτικὰ τῶν πεσόντων συμπολιτῶν αὐτῆς, ὧν ἐδιοίκει, εἰς ἓν βιβλίον. Ἡ Δρεπανία, γεννηθεῖσα εἰς Σύμην καὶ αὐτὴ τῷ ΔΡΗ'. καὶ ἐκπαιδευθεῖσα εἰς Σύμην συστράτηγος ἐγένετο τῆς Εὐθυμίας. καὶ θριαμβεύουσα ἔσφαξε πολλοὺς τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐσφάγη ἐπὶ τῆς ἐξόδου, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς κατεκάν τὴν ἐπιοῦσαν. Τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ ἑνιαυτῶν τὴν ἡλικίαν ἔχουσα.

Θεόδωρος, ἦν υἱὸς Βασιλείου καὶ Χριστίνης, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΡΙΑ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμην· οὗτος ναύαρχος γενομένος Συμαίσις, (ὅτε εἰς Κνίδον εὕρισκετο, ἡ πόλις τῶν Συμαίων), ὁδήγησε τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας εἰς τὴν προσφιλεῖ αὐτῶν πατρίδα, καὶ ἀποβάς τῶν πλοίων ἐπὶ τῆς Ἰηραῆς

ὡς προεγράψαμεν, ἠλευθέρωσε τὴν νῆσον, καὶ τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, ἀποκατέστησεν εἰς αὐτὴν καὶ πάλιν τῷ ΔΡΝΓ'. ἑβδομήκοντα δὲ γενόμενος ἑνιαυτῶν ἀπέρχεται τῷ ΔΡΟΓ'.

Ἰωάννης, ἦν υἱὸς Πέτρου καὶ Θεοδώρας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΡΙΑ'. ἐκπαιδεύθη ἐν Σύμῃ, ναυαρχήσας καὶ οὗτος μετὰ τοῦ Θεοδώρου, ἀπεκατέστησεν ἑλευθέραν τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ ἀποκατέστησε καὶ πάλιν εἰς ἡν γῆν ἐγεννήθησαν ἑξήκοντα δὲ ἑνιαυτῶν γενόμενος ἀπέρχεται τῷ ΔΡΕΑ'.

Δημήτριος, ἦν υἱὸς Ταντάλου καὶ Μαγδαλινῆς, ἐγεννήθη ἐν Κνίδῳ τῷ ΔΨ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμῃν· σύμμαχος δὲ γενόμενος Συμαίσις, ἔλαβε τὸν στόλον τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος Κνίδου καὶ ἔλθων μέχρι Σύμης, ἐδίωξε τὸν ἐχθρὸν καὶ ἑλευθέρωσε τὴν νῆσον, ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ ἑνιαυτοὺς ζήσας καὶ οὗτος, ἀπέρχεται τῷ ΔΡΕΖ'.

Ἀγάπιος, ἦν υἱὸς Κωνσταντίνου καὶ Κλητῆς, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΟΓ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμῃν· οὗτος στρατηγὸς γενόμενος τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ζώντων συμπολιτῶν του, ἔφερεν εἰς Σύμῃν τὴν νῆσον καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἐν αὐτῇ ἐν θριάμβῳ ἑνεήκοντα καὶ δύο ἑνιαυτοὺς ζήσας, ἀπέρχεται τῷ ΔΡΕΕ'.

Ἐλλάδιος, ἦν υἱὸς Ἰωάννου καὶ Σοφίας, ἐγεννήθη ἐν Σύμῃ τῷ ΔΠΗ'. ἐκπαιδεύθη εἰς Σύμῃν, καὶ ἑνάρετος ἀνὴρ ἐγένετο· οὗτος ἀναδειχθεὶς συστράτηγος Ἀγαπίου, νικηταὶ ἐκηρύχθησαν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐδίωξαν, καὶ τὴν προσφιλεῖ πατρίδα αὐτῶν ἠσπάσθησαν ἑλευθέραν ἑξήκοντα καὶ τρεῖς ἑνιαυτοὺς ζήσας καὶ οὗτος ἀπέρχεται τῷ ΔΡΝΑ'.

Ὅλοι οὗτοι, οἱ τῆς ἐπανόδου ὁδηγοὶ ναύαρχοί τε καὶ στρατηγοὶ ἀπέκτησαν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ τὴν χρυσοῦν κορωνίδα. Τὰς λεπτομερεῖς πράξεις δὲ τούτων ἀπαρχῆς με-

χρι τέλους ανάγνωθι εἰς τοὺς προρρήθέντας συγγραφεῖς, οὓς ἔγραψά σοι.

Ἴδου δόξα τῷ Θεῷ εἶδον τετελεσμένην τὴν ὑπόσχεσίν μου· Σὺ μὲν λαβὼν τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην πρόσθεσ τῇ Συμαΐδι συρράπτων, καὶ ἀνάγνωθι πρὸς δόξαν Χριστοῦ, καὶ εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ.

Ὁ ταύτην δὲ γράψας, ὅτι εἶναι Χῖος καὶ υἱὸς Ἰωάννου καὶ Φωτεινῆς οἶδας, ὅτι δὲ, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγεννήθημεν (ἦτοι τῷ ΔΡΑΒ' τὴν δεκάτην πέμπτην Αὐγούστου, ἡμέραν πανηγυρικὴν) ἐπίσης οἶδας, ὅτι δὲ εἰς ἓν καὶ τὸν αὐτὸν διδάσκαλον ἐδερόμεθα ἐνθυμησαί, νῦν δὲ, ὅτι, περιφέρομαι ἀπὸ πόλιν εἰς πόλιν ὑγιείας καὶ Σοῦ χάριν, ἔμαθες εὐχου λοιπὸν καὶ πάλιν συναδελφέ μου, ἵνα σὲ ἴδω πρὶν ἀπέλθω.

Ἵγίαινε ἐν Κυρίῳ, ὑγίαινε ἐν Κυρίῳ, ὑγίαινε ἐν Κυρίῳ καθ' ἑκάτερα.

"Ἐγραψα ἐν Νικαίᾳ τῆς Βυθυνίας τῷ ΔΣΜΣ'.

κατὰ Μάρτιον μῆνα.

1^ο ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ ΣΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ Ο ΧΙΟΣ].

[ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ].

Ἐπειδὴ διὰ τῆς παρακοῆς καὶ παραβιάσεως τοῦ πρωτοπλάστου καὶ γενάρχου ἡμῶν Ἀδάμ, θνητοὶ κατέστημεν πάντες ἄνθρωποι, κατὰ τὴν τοῦ θεοῦ ἀπόφασιν, τὴν, ὅτι « γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση » φάσκουσας, καὶ μὴν καὶ κατὰ τὸν προφητάνακτα Δαβὶδ « Οὐκ ἔστιν, ὃς ζήσεται, καὶ οὐκ ὄψεται θάνατον » εἰπόντα· εἰς νοῦν πολλάκις θέμενος τὸ ἀναπόδραστον, καὶ ὄντως φοβερῶτατον τοῦ θανάτου μυστήριον, εὐξάμενός τε καὶ εὐχόμενος εἰς θεόν, ἀξιωθῆναι διὰ μετανοίας, καὶ ἔξομολογήσεως τοῦ τοιοῦτου τέλους, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, ἵνα δὲ, μὴ καὶ τὰ κατ' ἐμὲ, ἀδιαλέτως ἔχη, ἐπὶ τῆς ἀπαλλαγῆς μου ἀπὸ τοῦ γηεροῦ τούτου σκῆνους, τοῦ σώματός μου, ἐν ὑγιεινούσῃ καταστάσει ὦν, καὶ σώας ἔχων τὰς φρένας, καὶ τὰς αἰσθήσεις μου, καὶ νοεῖν καλῶς, καὶ κρίνειν, καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἀνεπισφαλῶς δυνάμεθα. Ποιῶ τὴν παροῦσάν μου αὐθόρμητον καὶ ἀπαραβίαστον διαθήκην μου, ὅπως ἔχη μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου ἀπαραχάρακτον τὴν ἐνέργειαν τῆς διορίας μου διὰ τε τῆς προθύμου ἐνεργείας τῶν ἐπιτρόπων μου, καὶ συνεργείας, ἀπάντων τῶν ἐν Χριστῷ μοι συμμοναστηριακῶν ἀδελφῶν· ὅθεν πρὸ πάντων, ἀδιστάκτως πιστεύων, ὁμολογῶν, φρονῶν, καὶ δοξάζων, καὶ νῦν καὶ μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, συνεργούσης μοι τῆς θείας χάριτος καὶ ἐπισκέψεως, νοῖ, ψυχῇ, καρδίᾳ, καὶ στόματι, ἀπαραμειώτως καὶ ἀπαραλλάκτως, ὅσα πιστεύει, ὁμολογεῖ, φρονεῖ, καὶ δοξάζει, ἡ ἀμώμητος πίστις ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ταύτην εἰπεῖν, ἡ μία ἁγία Καθολικὴ Ἀποστολικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς πνευματοκίνητον τοῦ ἱεροῦ Συμβόλου ἔκθεσιν, καὶ τὰς θεοπαράδωτους θεοπίσεις τῶν θεοσυλλέκτων

ἑπτὰ ἁγίων *Οἰκουμεικῶν Συνόδων*. Ζητῶ ἐπιπόνως παρὰ τῶν οὕτω πάντως φρονούντων συμμοναστηριακῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν, τῶν ἔσω τε καὶ ἔξω τῆς μονῆς ἡμῶν διατελούντων, καὶ παρὰ πάντων τῶν γνωστῶν μοι καὶ γνωσκόντων με ἑκασταχοῦ πατέρων καὶ ἀδελφῶν, καὶ λοιπῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τὴν ἀπὸ τελευταίας συμπαθείας, καὶ συγγνώμονος διαθέσεως συγγνώμην, καὶ ὀλοκάρδιον συγχώρησιν, εἰς ὅσα αὐτοῖς πᾶσι, καὶ ἐν ἑκάστω, ἔκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἐν γνώσει, ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, κατὰ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου, λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ἐν οἰοδήποτε τρόπῳ, ἐμφανῶς τε ἢ ἀφανῶς προσέκρουσα, ἢ ἐλύπησα ἐπομένως καὶ γὰρ ἀποδίδωμι ἀπεριορίστως ἐν εὐλικρινείᾳ πρὸς πάντας ἀπλῶς, καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ ὅπως ποτὲ, λυπήσαντά με ἢ παραβλέψαντά με καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἔκουσίως ἢ ἀκουσίως, τὴν ἐξ ὅλης μου ψυχῆς καὶ καρδίας συγχώρησιν, καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ, ἔξ ἐπευχίσεώς μου θερμῆς, συγγνώμην, καὶ ἀφесιν με ταῦτα πάντα ἱκετικῶς διορίζω ἐπιτρόπους μου εἰς διανομὴν τῆς προαιρετικῆς μου ἔλεημοσύνης κατὰ τὴν ἐξῆς ῥητῶς διορίαν μου, τὸν τε ὀσιολογιμώτατον ἅγιον χαρτοφύλακα καὶ ἐπίτροπον νῦν τῆς ἱεραῆς ἡμῶν μονῆς κύριον Νικηφόρου, καὶ τὸν ἐν ἱερομονάχοις Κύριλλον ἐπὶ τῷ, παραλαβεῖν ἀνεμποδίστως ἐκ τοῦ ἱεροῦ μου μοναστηρίου ἀπὸ τῆς περιουσίας μου Βυζαντικά χίλια, καὶ ἐξ αὐτῶν διανεῖμαι τὰ μὲν τετρακόσια Βυζαντικά, τοῖς τε μοναστηριακοῖς μας ἐφημερίοις καὶ λειτουργοῖς, καὶ τοῖς ἱερεῦσι τοῦ τιμίου Προδρόμου, καὶ τῶν κελλιωτῶν μας, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων ἱερῶν σκήσεων ἱερομονάχοις, καὶ τοῖς ἀναμέροσ ἡσυχάζουσι πνευματικοῖς ἀνδράσιγ ἱερουργοῖς, ἀνὰ δέκα Βυζαντικά ἐν ἑκάστω, διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι τεσσαράκοντα τεσσαρανταλείτουργα, ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν μου,

καὶ ἀνέσεως τῆς ἐλεεινῆς μου ψυχῆς, τὰ δὲ Βυζαντικά διακόσια ἐξοδοῦσαι εἰς κοινὴν τράπεζαν ἐν αὐταρκεῖα τῶν οἰκείων, καὶ τῶν παρευρεθησομένων ξένων, καὶ πτωχῶν, καὶ εἰς ἐξαγωγὴν συνοδικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ συγχωρητικοῦ, καὶ εἰς ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν, καὶ κοινὸν μνημόσυνον· τὰ δὲ Βυζαντικά διακόσια, διαμοιρᾶσαι τοῖς μοναστηριακοῖς συγκοινοβιάταις ἀδελφοῖς, ἵνα μὲ συγχωρῆσωσιν ἐκ ψυχῆς, καὶ μνησθῶσί μου, ἐν ταῖς κοιναῖς καὶ ἰδίαις αὐτῶν πρὸς θεὸν προσευχαῖς· τὰ Βυζαντικά ἑκατὸν καὶ πενήτηκοντα ἀποδοῦναι εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἡμῶν, εἰς περιθαλψιν τῶν γερόντων καὶ ἀσθενῶν ἀδελφῶν, οἰκείων τε καὶ ξένων, καὶ τὰ λοιπὰ Βυζαντικά πενήτηκοντα μερίσασθαι εἰς δύο, καὶ δοθῆναι τῇ ἱερᾷ σκῆτῃ ἡμῶν τοῦ Τιμίου Προδρόμου δι' ἀγρυπνίαν καὶ μνημόσυνον τὰ εἰκοσιπέντε, καὶ τὰλλα εἰκοσιπέντε διανεμηθῆναι τοῖς αὐτοῖς σκητιώταις πατράσι, καθ' ὅσον ἀναλογεῖ ἐνὶ ἐκάστῳ· ἅπαντα δὲ τὰ βιβλία μου συμποσούμενα εἰς δύο χιλιάδας καὶ πενήτηκοντα συγγράμματα διαφόρων ἀνδρῶν παλαιῶν καὶ νεωτέρων πάντα ἐπιμεμβρανῶν ἐκτὸς τριάκοντα, ἅτινα εἰσὶ ἐπὶ Σεβαστινοῦ χάρτου, καὶ ἅτινα ἐπολλαπλασιάσθησαν διὰ Σεβαστινῆς ἐφευρέσεως παραδίδωμι εἰς χεῖρας τῷ υἱῷ τῆς ἐμῆς ἀδελφῆς τῷ καὶ ὑποτακτικῷ μοι τῷ πολυμαθεῖ Ἀκακίῳ. Τὰ τῆς **ἩΛΙΟΥΠΙΑΣ** δὲ δίοπτρα καὶ κάτοπτρα καὶ λοιπὰ σκεύη, ἃ ὁ Πανσέληνος ἀνεῦρε τῷ σοφῷ καὶ ἐναρέτῳ υἱῷ τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ ὑποτακτικῷ κυρίῳ Ἰωαννικίῳ, ὡς αἰτήσατο, διότι καὶ μόνον αὐτὸν ἐδίδαξα αὐτὴν καθ' ὅσον ἐδυνήθη ἐννοῆσαι ἐκ τῆς διασωθείσης συνταγῆς τοῦ Πανσελήνου, ἵνα ἐπιμεληθῇ αὐτὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον καὶ τὸν Πανσέληνον παραπλασιάσῃ εἰ δυνατόν, καὶ εἰς πολλοὺς διαδόσῃ. Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ τῆς οἰκίας μου σκεύη ἐξ ἴσου ἔχειν, καὶ τὴν ἐμὴν εὐχὴν

αὐτοῖς δίδωμι, ἵνα ἀχώριστοι μένωσι μέχρι θανάτου, κατὰραν δὲ, ἂν τούναντίον. Ὅθεν καὶ ἰδίᾳ μου ὑγιαίνουσῃ χειρὶ καὶ φρενὶ, ὑπογράψας τὴν παροῦσάν μου διαθήκην, σὺν εἰδήσει καὶ ἄλλων ἀδελφῶν τῶν τὰ πιστὰ ἐχόντων τῆς βεβαιώσεως, τοῖς μὲν συνεργήσουσιν ἀμετατρέπτως ἐξαιτούμαι θεόθεν τὴν ἀντιμισθίαν, τοῖς δὲ ἐναντιωθησομένοις ἐγκαλοῦμαι εἰς τὸν ἀδέκαστον κριτὴν ἐν ἡμέρᾳ ἀναταποδόσεως.

ΑΣΝΑ'. Μαρτίου Α'. ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ Ὄρει τοῦ Ἄθω.

+ Ὁ ταπεινὸς Μελέτιος Ἱερομόναχος ὁ ἐκ Χίου,
ἰδίᾳ μου χειρὶ ὑπογράψας ὑποβεβαίω τὴν παροῦσάν μου διαθήκην.

Οἱ μάρτυρες

+ Γρηγόριος ὁ πρῶτον Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος.

+ Ἀρχιμανδρίτης Θεφύλακτος.

+ Ὁ Προηγούμενος Ἰωαννίκιος ὁ Θεσσαλονικεὺς.

+ Ὁ Ἱερομόναχος Ἀνατόλιος.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ (1) ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΥ ΔΑΙΔΑΛΟΥ

ΒΙΟΣ ΕΥΔΥΡΟΥ.

Εὐλυρος ὁ Κεφαλλῆν ὁ Ἐρμολάου καὶ Ἐλπινίκης ἐγεννήθη τῷ πεντακισχιλιοστῷ καὶ τετάρτῳ ἐπὶ τοῖς ἑννεήκοντα καὶ ὀκτακοσίοις τῆς τοῦ παντὸς δημιουργίας, ἔντινι κωμοπόλει τῆς Κεφαλληνίας τῶν *Πυλάρων* προσαγορευμένη, ὡς ὁ αὐτὸς Εὐλυρος μεμαρτύρηκε λέγων. «*ΠΥΛΑΡΑ*, οὐδετέ-

(1) Ὁ τὸν Εὐλυρον βιογραφῶν Νικηφόρος ἦν ὁ αὐτὸς, φαίνεται, ὅς καὶ τὰ ἔθνικα διέσωσε. «*Νικηφόρος Δαιδάλου καὶ Εὐφροσύνης ὁ ἐκ Κερκύρας τὰ ἔθνικα Εὐλύρου τοῦ Κεφαλλῆνος ἐξ ἄλλης εἰς τὴν δετὴν βίβλον μετήνευχεν, τῷ ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ δευτέρῳ τῆς τοῦ κόσμου δημιουργίας.*»

ρωσ, κωμόπολις Κεφαλληνίας παραλία· γεννέθλιον δ' ἔδαφος τῷ γεγραφότι τάδε τὰ Ἑθνικὰ (ΕΥΛΥΡΩ) (1). Μαθητῆς δὲ γενόμενος ἐν τῇ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΔΙ Συμαίᾳ Σχολῆ μέγας ἐγένετο ἀνὴρ· προσκολληθεὶς, δ' Ἀντωνίῳ τῷ Συμαίῳ τῷ τοῦ Θεοδοσίου διδασκάλῳ δωρεαῖς ἐτιμήθη καὶ ἀριστείοις ἐκοσμήθη παντοίοις τῇ τοῦ Ἀυτοκράτορος χειρὶ. Ἦν δ' ὁ Εὐλύρος τὸ γένος ἐπιφανῆς καὶ πάσης παιδείας ἔμπλεος Ἑλληνικῆς, χαρίεις τε καὶ μεγαλοπρεπῆς· τοιοῦτος δ' ὢν καὶ παρ' Ἀυτοκράτορι μένων ἐτιμᾶτο. Ὁ Εὐλύρος περιελθὼν τὴν πλείστην τῆς Ἀσίας Ἑλλάδος δὲ χώραν ἄπασαν θελήσει Ἀυτοκρατορικῇ ἐν διαστήματι ὀκτῶ ἐνιαυτῶν τὰ Ἑθνικὰ ταῦτα τὰ ἀναχεῖρας συνετάξεν ἐπανακάμπτων εἰς Βυζάντιον Ἐκκατῖον τὸν πεφιλμένον αὐτοῦ βουλεύμενος αἰεὶ. Τοῦ Ἀυτοκράτορος δὲ μεταστάντος τῷ πεντακισχιλιοστῷ καὶ ὀγδόῳ ἐπὶ τοῖς πενήκοντα καὶ ἔνεακοσίοις Ἰνδικτιῶνος ὀγδόῃ τοῦ Βυζαντίου ἀπέρχεται καὶ τὴν γῆν διατρέχει Ἀσίας, Ἀραβίας, Αἰγύπτου, Λιβύης Εὐρώπης καὶ νήσων εἴκοσι καὶ τρεῖς ἐνιαυτοὺς κατιναλώσας· εἶτα

(1) ΠΥΛΑΡΑ, αὐδετέρως, κωμόπολις Κεφαλληνίας παραλία, γεννέθλιον δ' ἔδαφος τῷ γεγραφότι τάδε τὰ ΕΘΝΙΚΑ (Εὐλύρω). Κεῖται δὲ ἡ κωμόπολις ἐν τῷ πορθμῷ ἀντὶ τὸν Καϊκίου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου ΧΕΡΣΙΔΑΜΙΟΥ κατάντησιν, δύο πρὸς τοῖς τριάκοντα πλοῦν διέχουσα τούτου, καὶ ὀκτὼ πρὸς τοῖς δέκα τοῦ ΑΡΚΕΙΣΙΟΥ πολιέματος. Κέκληται δ' οὕτως διὰ τὸνδε τὸν λόγον. Πυλαρεῖς πρὸς Σαμίους τοῖς γειτοσίην αὐτῶν μάχην συνάψαντες καὶ Σαμίους Πυλαρεῖς καταβαλόντες καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐλόντες, τὴν εὐτειχον Σάμην κατέσκαψαν. Πολύανδρος δὲ τις Πυλαρέων ἤρωσ ὁ Φιλιππάρχου καὶ Τηριδάης τὰς πύλας τῆς Σάμης πόλιως ἄρας ἀνεῖργε τοὺς ἐμπροσθεν καὶ διέσπα καὶ ἐν τῇ γεννηθλίῳ αὐτοῦ χώρᾳ ἀφίχθη τοὺς διώκτας φεύγων· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο καὶ τὰς πύλας ἀφείρε χαμαὶ καὶ τὸ ξίφος σπάσας ὁ ἰσπλόκαμος οὗτος ἀνὴρ τοὺς διώκτας ἐτίτρωσκε παραμυκόμενος καὶ ἀλυτάρχην τῶν Σαμίων Πλειστόμβροτον τὴν κλήσιν κτείνει, θοάζων· πεσῶν δὲ καὶ οὗτος ταφῆς ἤξιωσεν ὁ δῆμις πομπικῆς τὴν ὑστεραί-

ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ γενόμενος καὶ τὰ *ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ* γεγραφῶς ἐν δυσὶ καὶ τριάκοντα βίβλοις τελευτᾷ τῷ πεντακισχιλιοστῷ καὶ δευτέρῳ ἐπὶ τοῖς ἑννεήκοντα καὶ ἑνεακοσίοις Ἰνδικτιῶνος ἐβδόμῃ ὑπέρργηρος πάνυ γενόμενος· ὀκτῶ γὰρ καὶ ἑννεήκοντα ἐτῶν διήγε τὴν ἡλικίαν.

ἀν ἐν ἣ χώρᾳ τὰς πύλας ἔθετο ὁ θεοηκῶς, τύμβον δὲ τὰς πύλας· ἐν δὲ τοῖς ὑστερον καὶ ἀνδριάντος ἠξιώθη ὁ ἥρω. Ἡ δὲ χώρᾳ ΠΥΛΑΡΑ ἀπὸ τοῦδε μετωνόμασται, ὡς ἐκ τοῦ ΠΥΛΑΣ ΑΪΡΩ. Τὸ πάλαι δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ' ΑΜΦΙΘΑΛΑΣΣΑ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ἀμφιθαλάσσου Κλειάρχου καὶ Τιμοχάρης τοῦ κτίσαντος αὐτήν. Ἦν δὲ τὸ πάλαι ἐν αὐτῇ καὶ ναὸς ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ. ἀμφιπρόστυλος· ἴδρυμα Διοσκουρίου Τανυκρήπου καὶ Φιλτικῆς ἀνδρὸς ἐπιχωρίου. Τὸ ἔθικόν δ' αὐτῆς Πυλαρεὺς εὕρηται παρ' Ἐκαταίῳ. Εὐλυρος.

Ὁ ἀπέναντι Χρυσόβουλλος ΛΟΓΟΣ ἐγένετο ὡς τὸ πρωτότυπον ἔχει ἀπαρραλλάκτως· τὸ δὲ μῆκος καὶ πλάτος τοῦ πρωτότυπου εἶναι τόσον, ὅσον ἡ γραμμὴ περικλείει μέρος. Τὸ πρωτότυπον φέρει καὶ σχίσματα δύο ὡς ἐκ τῆς παλαιότητος, ἃ καὶ ἐσημειώθησαν διὰ στίγματων. Παρατηροῦνται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ταῦτα. ὁ ἀ π ᾶ τ ω ρ κ α ι (ΚΑΙ) ἀ μ ῆ τ ω ρ κ τ λ. (σίχ. 4, 5.) ἐδῶ ὁ σύνδεσμος ΚΑΙ δις ὑπάρχει· ὡσαύτως δὲ καὶ αἱ ἀκόλουθοι λέξεις δις ἀπαντῶνται (καὶ θ α σ ι λ ι κ ῶ ς τ ι μ ῆ σ ῶ κ α ι ὁ μ ο δ ι α ἰ τ ο υ ς κ α ι ὁ μ ο τ ῖ μ ο υ ς ἀ ν α δ ε ῖ ξ ω κ α ι αὐ τ ο ῦ ς κ α ι τ ᾶ ς π ὄ λ ε ι ς α ὕ τ ῶ ν π ρ ο ν ο μ ι ο ὕ χ ο υ ς κ α τ α σ τ ῆ σ ω κ τ λ. (σίχ. 21 καὶ 23), αἱ τοῦ 23 σίχ. μάλιστα παρεντίθενται, ὡς καὶ ὁ ἀνωτέρω σύνδεσμος. Αἱ ἐπαναλήψεις αὗται, ὡς φαίνεται, εἶναι σφάλμα παραδρομῆς τοῦ γράψαντος· καὶ τοιαῦται οὐσαὶ παρέμβητοι ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔθος τὸ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς· προσέτι δὲ ἀπαντᾷται εἰς τὴν μονογραφὴν τοῦ Θεοδοσίου μετὰ τὸ, ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ . . . ἐν σημείον ὑπερ μὴ δυναθεῖς ἐνοῶσαι εἰσώπησα ἐν τῇ ἀντιγραφῇ (ἀνάγ. ἐν τοῖς προλεγ. σελ. 58.). Τὸ ὁμοίωτον δὲ τοῦ δευτέρου χρυσόβουλλου καὶ τοῦ τρίτου, ἀν ἀποκτήσω, λιθογραφῆσω ἐν ἄλλῃ εὐκαιρείᾳ, ὡς καὶ τὴν ἰχθυογραφίαν τῆς ἐν Σύμῃ Ἀπολλωνιάδος Σχολῆς καὶ τῆς ἐν Βυζαντίῳ Ἐλικωνιάδος, ὡς ἐν τῇ τοῦ Μελετίου Βυζαντίδι διεσώθησαν εὐτυχῶς.

Τὸν δὲ κατάλογον τῶν Κ. Κ. φιλομουσῶν συνδρομητῶν, καὶ τὸν πίνακα τῆς βίβλου καθὼς καὶ τὸν ἐλεγχόν τῶν παροράματων ἐντὸς ὀλίγου δημοσιεύσω, διότι ἡ ἀργοπορία τῆς δημοσιεύσεως ἐγέννησε σοφίσματα οὐκ ὀλίγα.

Σελ. α'. σίχ. 6, ἀνάγν. ἐκ τῶν ἐμῶν λειτουργῶν κτλ. σελ. αδ'. σίχ. 28, ἀνάγν. ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ κτλ.

Τὸ πάλαι δὲ οὐχ οὕτως ἀλλ' ΑΜΦΙΘΑΛΑΣΣΑ ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ἀμφιθαλάσσου Κλειάρχου καὶ Τιμοχάρης τοῦ κτίσαντος αὐτήν. Ἦν δὲ τὸ πάλαι ἐν αὐτῇ καὶ ναὸς ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ. ἀμφιπρόστυλος· ἴδρυμα Διοσκουρίου Τανυκρήπου καὶ Φιλτικῆς ἀνδρὸς ἐπιχωρίου. Τὸ ἔθικόν δ' αὐτῆς Πυλαρεὺς εὕρηται παρ' Ἐκαταίῳ.

Εὐλυρος.

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a dark ink on aged, yellowish paper. The script is highly stylized and difficult to decipher, but appears to be a form of shorthand or a specific dialect. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines across the page. The left edge of the page shows a vertical crease, suggesting it was part of a bound volume. The overall appearance is that of an old, well-used manuscript.

Handwritten text in a highly stylized, cursive script, likely a form of shorthand or a specific dialect. The text is densely packed and covers the majority of the page's width. It appears to be a continuous flow of characters, possibly representing a specific language or a set of abbreviations used in a particular context.

Handwritten text in a highly stylized, cursive script, likely a form of shorthand or a specific dialect. This section is more prominent and features larger, more decorative characters, possibly serving as a title or a key section of the document. The script is consistent with the rest of the page, suggesting it is part of the same system or dialect.

APRILIO. III. 411. P. 111. 112.

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a Latin manuscript. The text is arranged in a single column, starting with a large initial letter 'C' at the top left of the text block. The script is highly decorative and fills the right side of the page.

Handwritten text in a dense, cursive script, likely a form of shorthand or a highly abbreviated form of a language. The text is organized into approximately 25 horizontal lines, filling most of the page. The characters are small and tightly packed, with some larger, more decorative elements interspersed.

Handwritten text in a highly decorative, calligraphic script. This section is more prominent and features large, ornate letters and flourishes. It appears to be a title or a significant heading, possibly in a different language or a specific dialect of the same language as the main text.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000024249